Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

STAT

ΝΙΚΟΥ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗΣ ΣΤΟ ΚΚΕ

ΝΙΚΟΥ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗΣ ΣΤΟ ΚΚΕ

ΕΚΔΟΣΗ
ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
1952

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΤΟΝ ΙΟΥΝΗ
ΤΟΥ 1952 ΣΕ 5000 ΑΝΤΙΤΥΠΑ

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

I. Θεωρία και μέθοδος	13
II. Ἡ μπολσεβίκικη τέχνη καθοδήγησης	21
III. Τά προβλήματα καθοδήγησης στό ΚΚΕ	26
IV. Ἡ πολιτική ἡγεσία	30
V. Ἡ μπολσεβίκικη στρατηγική καί ταχτική	47
VI. Τά προβλήματα τῆς στρατηγικῆς τοῦ ΚΚΕ	61
VII. Ἡ ταχτική μας	101
VIII. Ὀργανωτική πολιτική καί ὀργανωτική δουλιά	175
IX. Παράνομη ὀργάνωση καί παράνομη δουλιά. Μπολσεβίκικη συνωμοτικότητα καί ἐπαναστατική ἐπαγρύπνηση	197
X. Τό μπολσεβίκικο στύλ στή δουλιά	215
XI. Τό πρόβλημα τῶν στελεχῶν στό ΚΚΕ	220

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Σελ. 100, γραμμή 3 ἀπό κάτω ἀντί : ὥστη συνείδηση τοῦ κόμματος, γράφε : ὥστη συνείδηση τῆς πολιτικῆς τοῦ κόμματος.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

STAT

ΝΙΚΟΥ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗΣ ΣΤΟ ΚΚΕ

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ΝΙΚΟΥ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗΣ ΣΤΟ ΚΚΕ

ΕΚΔΟΣΗ
ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
1952

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Ἡ μελέτη αὐτή ἀποτελεῖ προσπάθεια νά φωτιστοῦν μαρξιστικά-λενινιστικά τά προβλήματα καθοδήγησης στό κόμμα μας.

Προορίζεται κυρίως γιά τά στελέχη μας, γιά τίς κομματικές σχολές. Γι' αὐτό καί παρουσιάζει μερικές ἐπαναλήψεις, πού ἴσως τήν κάνουν κουραστική, μά πού κρίθηκαν ἀναγκαῖες γιά νά εὐκολύνουν τήν ἐπεξεργασία καί ἀφομοίωση τοῦ θέματος.

Στό παραπέρα δούλεμα τῶν ζητημάτων, πού πιάνει ἡ μελέτη αὐτή, πρέπει νά συνεισφέρουν καί ὅλα τά στελέχη μας. Τά περιθώρια ἐδῶ εἶναι μεγάλα. Μέ τή μελέτη αὐτή οὔτε τό θέμα ἐξαντλεῖται οὔτε καί ἡ πεῖρα μας ἀξιοποιεῖται ὁλοκληρωτικά. Ὅσοι, λοιπόν, θά καταπιαστοῦν μέ τά προβλήματα αὐτά θάχουν νά προσφέρουν πολλά γιά νά προωθηθεῖ ἔτσι πιό πολύ καί πιό καλά καί τό βάθεμά τους καί ὁ ἰδεολογικός ἐξοπλισμός τῶν στελεχῶν καί ἀγωνιστῶν.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Στά τελευταῖα δέκα χρόνια εἴχαμε δυό ἔνοπλους ἀγῶνες, πού μᾶς δίνουν πλούσια πείρα καί διδάγματα. Στά χρόνια αὐτά μπῆκαν στό ΚΚΕ πολλές δεκάδες χιλιάδες καινούργια μέλη. Καί ἀναδείξαμε καί προωθήσαμε πολλά νέα στελέχη στήν κομματική δουλιά, στό ΔΣΕ κλπ. Ἡ ἀφομοίωση τῆς πείρας αὐτῆς, ἡ κομματική ἰδεολογική-πολιτική διαπαιδαγώγηση γιά τά μέλη καί τά στελέχη μας στέκει σοβαρό καθῆκον μπροστά στό ΚΚΕ.

Τό κόμμα μέ βάση καί τά δοσμένα τῆς ΙΙΙ συνδιάσκεψης τοῦ ΚΚΕ κάνει πρός τήν κατέφθυνση αὐτή μιά σοβαρή προσπάθεια.

Τό πρόβλημα εἶνε νά δόσουμε στά στελέχη, στό κόμμα τή μαρξιστική-λενινιστική θεωρία μας, νά φωτίσουμε μ' αὐτή τά νεοελληνικά προβλήματα, νάχουμε πολιτική γραμμή θεμελιωμένη-γονιμοποιημένη στή θεωρία μας, ἐπαναστατική πράξη φωτισμένη καί ἐμπνεβσμένη ἀπτή μπολσεβίκικη πείρα. Ἔτσι ἐξασφαλίζουμε σωστή καθοδήγηση στό κίνημα, στίς μάζες. Καί αὐτό σημαίνει: στήν πραχτική-μαζική πραγματοποίηση τῆς ἐπανάστασης σωστά καί συγκεκριμένα νά ἐφαρμόζονται τά δοσμένα τῆς θεωρίας μας. Νά φωτίζεις, σύμφωνα μέ τά διδάγματα τῆς θεωρίας, τήν πολιτική σου δράση, τήν ἐπαναστατική μαζική πράξη καί νά ἐμπλουτίζεις καί ν' ἀναπτύσσεις παραπέρα τή θεωρία μέ τά δοσμένα τῆς πράξης αὐτῆς. Σέ τελευταία ἀνάλυση ἡ ἔμπραχτη ἀξιοποίηση, ἡ πραχτική ἀπόδειξη γιά τή θεωρητική κατάρτιση τοῦ καθένα, τό τί εἶνε ἱκανός νά δόσει καί νά κάνει ὁ καθένας θ' ἀποδειχτεῖ στήν πράξη, μέ ἔργα. Ὥστε, κρίνει ὄχι τόσο καί ὄχι κυρίως τί λέει κανείς καί πῶς τό λέει, μά τί κάνει. Καί τό κάθε στέλεχος καί μέλος μας, τόν κάθε κουκουέ τόν κρίνουμε ὄχι ἀπτά λόγια μά πρῶτ' ἀπόλα ἀπτά ἔργα του. Αὐτό εἶνε καί τό κύριο στή μπολσεβίκικη τέχνη καθοδήγησης.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Αὐτή τήν τέχνη πρέπει νά καταχτήσουν οἱ κουκουέδες. Τό ὅτι εἶνε παλικάρια τόδειξαν μέ ἔργα. Τό κίνημά μας ὅμως εἶνε πολυμέτωπο. Καί τά μέτωπα πολύπλευρα. Καί χρειάζεται στελέχη καί μαχητές μέ πολύπλευρη θεωρητική-πολιτική κατάρτιση. Ἐδῶ μόνον ἡ παλικαριά δέ φτάνει.

Προσωπική παλικαριά δεμένη μέ τήν ἀκλόνητη κομματικότητα καί μαζί μέ τή μαρξιστική-λενινιστική γνώση, τή μπολσεβίκικη πράξη δίνουν δεκαπλάσιο ἀποτέλεσμα. Μόνον ἔτσι ὁ ἀγωνιστής, σάν ἄτομο, καί τό κόμμα, σά μαχητική ἑνότητα ἀγωνιστῶν, μποροῦν νά νικήσουν.

Διαπαιδαγωγοῦμε τόρα βασικά δυό γενιές ἀγωνιστῶν. Τούς «μεγάλους», αὐτούς, πού πρῶτοι φέρνουν στήν πλάτη τό κύριο βάρος τοῦ ἀγώνα. Καί τή νέα γενιά, τούς νέους, τούς ἐπονίτες. Τό βασικό σχολειό εἶνε τό σχολειό τῆς ζωῆς, τῆς πάλης, τῆς σκληρῆς δουλιᾶς, τῆς παρανομίας, τό σχολειό τοῦ Μπελογιάννη. Ἡ μάθηση-μόρφωση ἔρχεται νά συμπληρώσει κενά, νά ἀκονίσει καλύτερα τά ὅπλα, νά μᾶς δόσει γνώση-πεῖρα-θεωρία, νά μᾶς κάνει ἔτσι πιό ἀξιόμαχους. Ὁ κουκουές δέν ξεχνᾶ ποτέ τή σταλινική συμβουλή:

> «Τό πραγματικό ἀτσάλωμα τῶν στελεχῶν ἀποχτιέται, στή ζωντανή δουλιά, ἔξω ἀπτό σχολειό, στήν πάλη μέ τίς δυσκολίες, στήν ὑπερνίκηση τῶν δυσκολιῶν».

Καθῆκον τῶν «παλιῶν» εἶνε νά διδαχτοῦν ἀπτά λάθη, νά διορθώσουν τά λάθη γιά νά παλέψουν, σήμερα καί αὔριο, πιό καλά, ὁδηγόντας, βοηθόντας καί ἀναδείχνοντας καί τούς νέους, τή νέα βάρδια. Καί οἱ νέοι, οἱ ἐπονίτες μας ἔχουν νά διδαχτοῦν ἀπτούς «παλιούς», νά πάρουν μέ τόν ἐνθουσιασμό καί τήν ὁρμή τους τά κάστρα τῆς γνώσης, νά γίνουν ἄξιοι συνεχιστές στό μεγάλο μας ἔργο.

Στόν ἀγώνα μας ὁ καθένας ἔχει νά προσφέρει καί πρέπει νά προσφέρει ὅλα ὅσα μπορεῖ. Ἐδῶ ὁ δρόμος εἶνε γιά τόν καθένα ἀνοιχτός νά βαδίσει καί νά προχωρήσει ὅσο ἀντέχουν τά κότσια του, νά «πετάξει» ὅσο σηκώνουν τά φτερά του. Οἱ ἀπαιτήσεις πού προβάλλονται στά στελέχη μας βασικά εἶνε οἱ ἴδιες. Εἶνε ἀπαιτήσεις σοβαρές καί μεγάλες, γιατί μεγάλος εἶνε κι ὁ ἀγώνας καί μόνον ὅταν ἀνταποκρινόμαστε σ' αὐτές θάμαστε σέ θέση νά τά βγάλουμε καί πέρα. Κι ἐδῶ, στίς ἀπαιτήσεις, δηλαδή, πού προβάλλουμε στά στελέχη μας, φαίνεται καί ἡ τεράστια ἠθική ὑπεροχή μας ἀπέναντι στό σάπιο μοναρχοφασισμό, πού κάνει ὅλα ὅσα περνοῦν ἀπτό χέρι του γιά νά λερώσει τό ΚΚΕ καί τά στελέχη του, γιατί ξέρει, ὅτι σέ τίποτε δέ μπορεῖ νά τ'

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ἀντιβγεῖ. Οὔτε τό 1/100 ἀπαυτό πού ζητᾶμε ἐμεῖς, σάν κατώτατο ὅριο, ἀπτούς ἀγωνιστές μας δέ μπορεῖ νά ζητήσει ὁ μοναρχοφασισμός ἀπτούς δήμιους καί τούς μαγκουροφόρους του. Μά αὐτή ἀκριβῶς ἡ ἀδυναμία του, τό ὅτι μόνο στή σαπίλα καί στό βοῦρκο, στό αἷμα καί τό ἔγκλημα μπορεῖ νά κυλιέται, ἀποτελεῖ μιά ἀκόμα ἀδιαμφισβήτητη ἀπόδειξη τῆς ἀμετάκλητης καταδίκης του.

Τά στελέχη καί οἱ καθοδηγητές μας ἔχουν πολλές δυσκολίες ν' ἀντιμετωπίσουν. Πολλά προβλήματα νά λύσουν. Ποτέ δέ θά πρέπει νά ξεχνᾶν ὅτι τό πιό πολύτιμο στό κόμμα καί στό κίνημα εἶνε ὁ «παράγοντας ἄνθρωπος». Κατά συνέπεια, ποτέ δέ θά πρέπει νά χάνουν τό ζωντανό ἄνθρωπο μέσα στό χαρτοβασίλειο τῆς γραφειοκρατίας, ν' ἀντικαθιστοῦν τό ζωντανό ἄνθρωπο μέ μιά κόλλα χαρτί, εἴτε μέ τό «βιογραφικό σημείωμα»!

Ὁ Α. Φαντέγιεφ στό ἔργο του «Ἡ Νέα Φρουρά», σέ μιά ἀπτίς πιό χαραχτηριστικές καί δυνατές εἰκόνες του, μᾶς δίνει τή συζήτηση τῶν δυό μπολσεβίκων παράνομων στελεχῶν Βάλκο καί Σούλγκα. Τό τραγικό λάθος τοῦ Σούλγκα, πού τό βλέπει καί τό ἀναγνωρίζει μέσα στό χιτλερικό μπουντρούμι, λάθος πού εἶχε σά συνέπεια ὄχι μόνο τόν ἴδιο του χαμό, μά καί τό ὅτι δέν ἐκπλήρωσε τήν ἀποστολή του, εἶταν ἀκριβῶς ὅτι ἔδοσε περισσότερη σημασία στόν τύπο, στό χαρτί καί ἀγνόησε τό ζωντανό ἄνθρωπο. Τό δίδαγμα αὐτό χρειάζεται καί σέ μᾶς.

Ἡ φροντίδα γιά τόν ἀγωνιστή ἄνθρωπο, γιά τό μέλος μας, ἡ ἐπίμονη, ἀκούραστη προσπάθεια νά φτιάνουμε καλούς κουκουέδες, ἄξιους ἀγωνιστές εἶνε ἀπτά καλύτερα καί ἀπτά πιό θετικά καί στέρεα πού ἔχει νά προσφέρει ὁ καθένας μας στόν ἀγώνα. Ἔχοντας, σά μιά ἀπτίς κύριες ἀπασχολήσεις του, τή φροντίδα γιά τόν «παράγοντα ἄνθρωπο», ὁ καθοδηγητής, διαπλάθοντας καί δημιουργώντας ἀγωνιστές, δέ μπορεῖ ποτέ νά ξεφύγει ἀπτίς ἀπαιτήσεις τῆς μπολσεβίκικης κομματικότητας. Πρέπει σωστά νά μετρᾶ, νά ζυγίζει καί νά ξέρει πότε θά πεῖ ναί καί πότε ὄχι. Πότε θά συμβουλέψει καί πότε θά παρατηρήσει. Πότε θά προβάλλει ἀδιάλλακτη ἄρνηση καί πότε καί πού θά κάνει ὑποχώρηση καί συμβιβασμό. Πότε θάνε αὐστηρός καί ἀδιάλλακτος καί πότε μαλακός καί συμβουλευτικός. Πότε θά συνδυάζει καί τό ἕνα καί τό ἄλλο.

Τή ζωή τους τήν ἀγωνιστική πρέπει νά τήν ἔχουν προγραμματισμένη, ὄχι μηχανικά, γραφειοκρατικά, μά ζωντανά, δημιουργικά. Ἔτσι διπλασιάζουν καί τριπλασιάζουν τήν ἀγωνιστική τους ἀπόδοση. Καί στόν προγραμματισμό αὐτό τῆς δουλιᾶς βασικό συστατικό εἶνε καί τό ὅτι ὁ καθοδηγητής, τό στέλεχος ἀτομικά καί ὁμαδικά-κολλεχτιβιστικά, ταχτικά καί μόνιμα ἐξετάζει κριτικά

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

καί αὐτοκριτικά τή δουλιά του, τήν ὀργάνωση καί τήν ἀπόδοσή της, τήν ἀνάπτυξη καί τίς ἐλλείψεις της καί καταλήγει σέ συμπεράσματα καί ἀποφάσεις. Ὁ κουκουές δέ φοβᾶται, δέ μπορεῖ νά φοβᾶται τήν αὐτοκριτική, γιατί ἡ αὐτοκριτική τοῦ χρειάζεται σάν τό ὀξυγόνο, γιατί ξέρει πώς δίχως αὐτοκριτική, δίχως ξετρύπωμα καί διόρθωση λαθῶν καί ἐλλείψεων δέν ὑπάρχει κίνηση στά μπρός. Ὁ Λένιν χρησιμοποιεῖ μιά λατινική παροιμία πού λέει:

«Γνώρισμα γιά τόν κάθε ἄνθρωπο εἶνε νά κάνει λάθη, μά νά ἐπιμένει στό λάθος, εἶνε γνώρισμα μόνο τοῦ ἀνόητου»!

Ἄλλο βασικό συστατικό καί ὀργανικό στοιχεῖο στήν προγραμματισμένη ζωή καί δουλιά τοῦ κουκουέ στέλεχους καί καθοδηγητῆ πρέπει νᾶνε ἡ ὀργάνωση τέτιου ἀποτελεσματικοῦ ἔλεγχου, ὥστε οἱ ἀποφάσεις πού παίρνονται καί οἱ ὁδηγίες πού δίνονται νά ἐφαρμόζονται ἔγκαιρα, ἀποτελεσματικά, δημιουργικά. Ὁ κουκουές πού δέν ἐξασφαλίζει, μέ τή συμμετοχή καί τήν κινητοποίηση τῆς βάσης, τήν ἔγκαιρη καί οὐσιαστική ἐφαρμογή τῆς ἀπόφασης πού πάρθηκε, πού δέν ἐξετάζει καί δέ βγάζει συμπεράσματα ὄχι μόνο ἄν πραγματοποιήθηκε ἡ ἀπόφαση, μά καί πῶς πραγματοποιήθηκε, ποιά τά συγκεκριμένα, θετικά καί ἀρνητικά, πού δίνει ἡ ἐκτέλεση μιᾶς ἀπόφασης, ὁ κουκουές αὐτός κάνει μισή δουλιά κι αὐτό στήν πιό καλή περίπτωση.

Βασική ἰδιότητα στόν κομμουνιστή ἡγέτη, πού πρέπει νά τήν ἀναπτύσσει, νά τήν καλλιεργεῖ, νά τήν ἀποχτᾶ καί νά τήν ἀφομοιώνει εἶνε ἡ ξεχωριστή καί χαραχτηριστική μπολσεβίκικη «ὀσφρηση», αἴσθηση τοῦ νέου, τοῦ καινούργιου στή ζωή καί στήν πάλη. Ἡ ζωή καί ἡ πάλη γεννᾶ, φέρνει ἀδιάκοπα ἀλλαγές, μεταβολές, νέες καταστάσεις, ἐμφανίζει τό νέο. Τό νά μπορεῖς ἔγκαιρα καί σωστά νά διακρίνεις, νά πιάνεις, νά ἐκτιμᾶς καί ν' ἀξιοποιεῖς τό καινούργιο στή ζωή καί στόν ἀγώνα εἶνε βασική ἰδιότητα τοῦ μπολσεβίκου ἀγωνιστῆ. Ἐδῶ ὁ κίνδυνος εἶνε ἀπτή μιά νά μή δεῖς, ν' ἀφήσεις νά σοῦ ξεφύγει τό καινούργιο, ὁπότε μένεις πίσω ἀπτή ζωή καί τήν κίνηση, ἀπτήν πάλη. Καί ἀπτήν ἄλλη νά νομίσεις γιά νέο, γιά ἔμβρυο, γιά φυντάνι κάτι πού εἶνε ἀσήμαντο, τυχαία ἐκδήλωση, περαστικό φαινόμενο, ὁπότε καί ἀποπροσανατολίζεσαι καί σύ καί ἀποπροσανατολίζεις καί τό κίνημα. Γιά νά μπορεῖς νά πιάσεις τό πραγματικά καινούργιο, νά μπορεῖς σωστά νά τό ἐκτιμήσεις, σωστά νά τό τοποθετήσεις στήν ὅλη κίνηση καί σωστά νά τό συνδέσεις μέ τό χτεσινό καί τό σημερινό, γιά νά προβλέπεις ἔτσι καί κρατᾶς καί τό αὐριανό, πρέπει νά ξέρεις τούς νόμους κίνησης καί ἀνάπτυξης τῆς κοινωνίας, τίς τοπικές ἰδιομορφίες καί τά το-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

πικά ξεχωριστά γνωρίσματα, νά συλλαμβάνεις ὅλες τίς ἀλλαγές καί ἀναδιατάξεις στίς ἀντίπαλες δυνάμεις καί στή ζωή καί κίνηση τῆς κοινωνίας καί νά συνδέεσαι στενά μέ τίς μάζες, ὥστε ἔγκαιρα νά διακρίνεις, νά πιάνεις τίς διαθέσεις καί τίς μεταβολές πού γίνονται μέσα τους. Μόνον ἔτσι θά συλλαμβάνεις τό πραγματικά καινούργιο καί θά ἐπεμβαίνεις ἐνεργητικά στήν ὅλη κίνηση καί πάλη. Μόνο σ' αὐτή τή βάση ὁ κουκουές ἀποχτᾶ τήν ἀπαραίτητη πολιτική διορατικότητα, τήν ἱκανότητα πρόβλεψης, πού δέν εἶνε «προφητεία» μά ἐπιστημονικά θεμελιωμένη γνώση. Μόνο ἔτσι μπορεῖ ὁ κομμουνιστής καί νά «ριψοκινδυνέψει», πράμα πού τό φοβᾶται καί τό τρέμει ὁ πελαγωμένος καί ἀναποφάσιστος μικροαστάκιας.

Ὁ Στάλιν, χαραχτηρίζοντας τό Λένιν σάν τή μεγαλοφυΐα τῆς ἐπανάστασης, μιλᾶ γιά

> *«τήν „καταπληχτική" καθαρότητα τῶν ταχτικῶν συνθημάτων καί τήν „ἰλιγγιώδη" τόλμη τῶν ἐπαναστατικῶν συλλήψεων τοῦ Λένιν». «Ὁ Λένιν δέ φοβότανε νά ριψοκινδυνέψει γιατί ἤξερε, ἔβλεπε, μέ τό διορατικό του βλέμμα ... τή σίγουρη νίκη τῆς ἔνοπλης ἐξέγερσης». «Εἶνε γνωστό,—προσθέτει ὁ Στάλιν,—ὅτι αὐτή ἡ ἐπαναστατική πρόβλεψη τοῦ Λένιν πραγματοποιήθηκε σέ συνέχεια μέ ἀνείδωτη ἀκρίβεια».*

Ὁ Στάλιν μιλᾶ γιά «πήδημα στό ἄγνωστο», ὅταν ὁ Λένιν, τίς πρῶτες μέρες ὕστερα ἀπτήν Ἐπανάσταση τοῦ Ὀχτώβρη, ἀποτάνθηκε ἀπτό ράδιο καί πάνω ἀπτό κεφάλι τοῦ ἀντιδραστικοῦ ἀρχιστράτηγου στά 12 ἑκατομμύρια τοῦ στρατοῦ καί τά κάλεσε νά συνταχτοῦν μέ τήν ἐπανάσταση. Καί αὐτό τό «πήδημα» καί αὐτή ἡ ἐπαναστατική πρόβλεψη τοῦ Λένιν βγῆκε σωστή.

> *«Μεγαλοφυής διορατικότητα, ἱκανότητα γρήγορα νά πιάνεις καί νά ἀποκαλύπτεις τό ἐσωτερικό νόημα τῶν γεγονότων, πού ἐπέρχονται, αὐτή εἶνε ἐκείνη ἡ ἰδιότητα τοῦ Λένιν, πού τόν βοηθοῦσε νά καθορίζει σωστή στρατηγική καί καθαρή γραμμή πορείας στίς καμπές τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος» (Στάλιν: «Γιά τό Λένιν»).*

Τί εἶταν ἐκεῖνο πού ἐπέτρεπε στό Λένιν τήν τέτια πρόβλεψη; Ἡ ἐπιστημονική, ἡ μαρξιστική-λενινιστική γνώση τῶν νόμων κίνησης καί πάλης στήν κοινωνία. Ἔτσι, σ' ἀντίθεση μέ τίς ἀντιδραστικές «προφητεῖες» πού δέν εἶνε ἄλλο ἀπό κομπογιαννίτικος τυχοδιωχτισμός, ἡ μαρξιστική-λενινιστική πρόβλεψη εἶνε ἀ λ ή θ ε ι α, πραγματικότητα, γιατί στηρίζεται στήν ἐπιστήμη καί βγαίνει ἀπτήν ἐπιστήμη.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

«Ἄδικα νομίζουν,—λέει ὁ Λένιν,—ὅτι ἡ φαντασία χρειάζεται μόνο στόν ποιητή. Αὐτό εἶνε ἀνόητη πρόληψη. Ἀκόμα καί στά μαθηματικά χρειάζεται, ἀκόμα καί ἡ ἀνακάλυψη τοῦ διαφορικοῦ καί τοῦ ὁλοκληρωτικοῦ λογισμοῦ θἄταν ἀδύνατη δίχως φαντασία. Ἡ φαντασία εἶνε ἰδιότητα ὕψιστης ἀξίας».

Ἡ θεωρία μας, ὁ μαρξισμός-λενινισμός δέν εἶνε, δέ μπορεῖ νἄναι ἁλυσίδες πού μᾶς δένουν τά χέρια καί παγιδέβουν, δεσμέβουν τό μυαλό, ὅπως τόν θέλουν οἱ δογματικοί-ταλμουδιστές, εἴτε ὅπως ἰσχυρίζεται ἡ ἀντίδραση. Ἀντίθετα ἡ θεωρία, ἡ διδασκαλία μᾶς δίνει φτερά, μᾶς ἀνοίγει τόν πιό πλατύ ὁρίζοντα γιά τά πιό τολμηρά πετάγματα.

Οἱ κουκουέδες μαθαίνουν τό μαρξισμό-λενινισμό, διδάσκονται ἀπτούς δασκάλους μας Μάρξ-Ἔνγκελς-Λένιν-Στάλιν καί ὁπλισμένοι μέ τήν ἐπιστημονική δύναμη τῆς θεωρίας μας, τῆς ἐπιστήμης μας γίνονται τολμηροί καί «ριψοκίνδυνοι», ἀνοίγουν τά φτερά τῆς «φαντασίας» τους καί προχωροῦν, προβλέπουν καί δημιουργοῦν, κάνουν πραγματικότητα καί τά πιό ἀπίστευτα ὄνειρα, γιατί καί ἡ τόλμη καί ἡ ριψοκινδύνεψη, ἡ «φαντασία» καί τά «πηδήματα στό κενό» καί ἡ πρόβλεψη καί τά «ὄνειρα» ἔχουν στέρεο καί ἀκατάβλητο ἐπιστημονικό βάθρο. Καί γιά ν' ἀποχτήσεις αὐτό τό στέρεο βάθρο

«γιά νά καταχτήσεις τή θεωρία τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ,—λέγει ἡ ΚΕ τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος στήν ἀπόφασή της στίς 18 τοῦ Νοέμβρη 1938,—χρειάζεται μόνο νά ἐπιδείξεις ἐπιθυμία, ἐπιμονή καί σταθερότητα χαραχτήρα στήν ἐπίτεφξη αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ».

* * *

Πάνω ἀπό τριάντα χρόνια παλέβει τό ΚΚΕ. Καί ὅταν προσπερνᾶ κανένας στά γρήγορα μέ τή ματιά του τά χρόνια αὐτά, τοῦ προβάλλει, βγαλμένο, ξεπεταγμένο μέσα ἀπτά γεμάτα ἀγῶνες καί δοκιμασίες χρόνια αὐτά, τό ἱστορικό ἐρώτημα: Γιατί τό ΚΚΕ, πού στά 1918, ξεκίνησε σά μιά χούφτα μόνο ἀνθρώπων ἔγινε τεράστια δύναμη, λαός; Γιατί τόσοι καί τόσοι ἄλλοι ἀπότυχαν, χαντακώθηκαν, ξετινάχτηκαν καί χρεωκόπησαν παρά τό ὅτι δέ συνάντησαν οὔτε τό 1/100 ἀπτίς δυσκολίες καί τούς διωγμούς, πού δοκίμασε καί πέρασε τό ΚΚΕ; Ἡ ἀπάντηση προβάλλει πεντακάθαρη, ἐπιβλητική, ἀδιασάλεφτη καί ἀτράνταχτα πειστική μέσα ἀπτήν ἴδια τήν ἱστορία: Ὅλοι οἱ ἀντίπαλοι καί οἱ ἐχθροί του, ἀνοιχτοί,

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

φανεροί, καμουφλαρισμένοι καί κρυφοί, χάθηκαν καί χάνονται, χαντακώθηκαν καί χαντακώνονται, γιατί έκπροσωποῦν τόν παλιό, τό χαμένο, τόν καταδικασμένο κόσμο τῆς ἐκμετάλλευσης, τῆς ὑποταγῆς, τοῦ λακεδισμοῦ, τῶν προσκυνημένων καί τῆς προδοσίας. Τό ΚΚΕ εἶναι τό παρόν καί τό μέλλον τοῦ λαοῦ καί τῆς πατρίδας. Ὁ λαός πιστέβει στό ΚΚΕ γιατί σ' αὐτό βλέπει «τό νοῦ, τήν τιμή καί τή συνείδηση τῆς ἐποχῆς μας».

Στό ἱστορικό ἐρώτημα τήν ἀπάντηση τή δίνουν τά ἔργα. Καί τά ἔργα τοῦ ΚΚΕ εἶταν, εἶνε καί παραμένουν μόνο γιά τό Λαό, μόνο ἐνάντια στούς δυνάστες τοῦ Λαοῦ. Ἔχουν οἱ ἀντίπαλοί μας νά μᾶς ἀντιπαρατάξουν ἤρωα πού νά φτάνει τό Μπελογιάννη καί μόνο ἕνα μέση;

Τήν ἱστορική αὐτή ἀλήθεια πρέπει νά τή μελετᾶ καί νά τήν ἀφομοιάνει ὁ κάθε κουκουές ἀγωνιστής. Καί πρέπει νά διαβάζει, νά μελετᾶ, νά βελτιώνεται, νά ἀνεβάζει ἀδιάκοπα καί ὁλόπλευρα τόν ἑαυτό του μέσα στή ζωή καί στήν πάλη καί μαζί του καί ὅλο τό κόμμα γιά νά μπορεῖ ν' ἀνταποκριθεῖ μέ τή μεγαλύτερη πληρότητα στήν ἱστορική ἀπαίτηση καί ἀποστολή. Ν' ἀνταποκριθεῖ μέ τά ἔργα του. Στά τριάντα τόσα χρόνια τῆς ζωῆς καί τῆς δράσης του τό ΚΚΕ πραγματοποίησε σοβαρό ἔργο. Ὅπως γεννήθηκε καί γαλουχήθηκε στή φωτιά καί στή δημιουργία τῆς Μεγάλης Ἐπανάστασης τοῦ Ὀχτώβρη ἔτσι τῆς ἔμεινε πιστό πάντα καί λησμόνησε τά. Καί μπόρεσε τήν παλιά ἀτράνταχτη καί βαθιά προσήλωση τοῦ λαοῦ μας στήν «Ἁγία Ρωσία», στό Μόσκοβα καί στό «ξανθό γένος» νά τή μεταμοσχέψει καί νά τή διοχετέψει στήν ἀκλόνητη πίστη στή Νέα Ρωσία—τή Σοβιετική Ἕνωση. Εἶνε μιά βαθιά ἀγάπη καί ἀφοσίωση, πού τίποτε δέ μπορεῖ νά τήν κλονίσει. Καί πού βρῆκε τήν ἐκδήλωσή της καί στό γεγονός ὅτι στήν πρώτη κατοχή ράληδες καί χιτλερικοί δέ μπόρεσαν οὔτε ἕναν Ἕλληνα νά στείλουν στό ἀνατολικό μέτωπο καί στή Γερμανία γιά δουλιά παρέσυραν λιγοστούς λοῦμπεν καί τυχοδιῶκτες.

Τό ΚΚΕ δέθηκε γερά μέ τό λαό. Στήν Ἑλλάδα δέν ὑπῆρξε ποτέ μαζικό δεξιό σοσιαλιστικό κόμμα, ὁ ρεφορμισμός ξεσκεπάστηκε καί ἀπομονώθηκε ἀπτά πλατιά στρώματα τῆς ἐργατιᾶς καί τῶν ὑπαλλήλων δημοσίων καί ἰδιωτικῶν. Ἡ ἀστοτσιφλικάδικη ἀντίδραση δέ μπόρεσε νά σταθεροποιήσει ἕνα ὑπολογίσιμο δικό της «ἀγροτικό κόμμα» γιατί ἡ ἀδελφική συνεργασία ΑΚΕ-ΚΚΕ χάλασε καί χαλᾶ τίς προσπάθειες αὐτές τοῦ ἐχθροῦ.

Τό ΚΚΕ δυό φορές ὁδήγησε τό λαό στήν ἔνοπλη πάλη γιά τήν ἐξουσία. Στά τριάντα τέσσερα χρόνια τῆς ὕπαρξής του πέρασε σε δύσκολο δρόμο καί προχωρεῖ γερά πρός τήν ἱστορική ἀποστολή

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

του, ὁλοκληρώνει καί συμπληρώνει τή μπολσεβικοποίησή του, μελετόντας καί διορθώνοντας τά λάθη του, διδασκόμενο σ' αὐτά σφυρηλατόντας τή μαρξιστική-λενινιστική-σταλινική ἑνότητα καί μονολιθικότητά του στήν πάλη ἐνάντια σέ κάθε εἴδους ὀπορτουνισμό, ἐνάντια σ' ὅλους τούς ἐχθρούς του.

Ἡ ἀφομοίωση ἡ δημιουργική τῆς πείρας τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος, ἡ κατάχτηση τῆς μπολσεβίκικης τέχνης καθοδήγησης εἶνε ἀπαραίτητο ἐφόδιο γιά νά μπορέσει νά φέρει σέ τέλος ἱκανοποιητικά τή δύσκολη καί τιμητική ἀποστολή του, τήν πιό δύσκολη καί τήν πιό τιμητική πού ὑπάρχει.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Ι. ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΣ

Ἡ ΚΕ τοῦ ΠΚΚ (μπ) στήν ἀπόφασή της στίς 14 τοῦ Νοέμβρη 1938, γιά τό ζήτημα τῆς κομματικῆς προπαγάνδας σέ σχέση μέ τήν ἔκδοση τῆς Ἱστορίας τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος, καθορίζει ὅτι:

> «ἡ τέχνη τῆς μπολσεβίκικης καθοδήγησης ἀπαιτεῖ τήν γνώση τῆς θεωρίας, δηλαδή, τῶν νόμων ἀνάπτυξης τῆς κοινωνίας, τῶν νόμων τῆς ἀνάπτυξης τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος, τῆς ἀνάπτυξης τῆς σοσιαλιστικῆς ἀνοικοδόμησης καί τήν ἱκανότητα νά χρησιμοποιεῖς τούς νόμους αὐτούς στήν πραχτική δουλιά γιά τήν καθοδήγηση τῆς σοσιαλιστικῆς ἀνοικοδόμησης».

Ἡ γνώση τῶν νόμων κίνησης καί ἀνάπτυξης τῆς κοινωνίας στηρίζεται στή γνώση τῶν νόμων ἀνάπτυξης καί ἀλλαγῆς στίς κοινωνικοπαραγωγικές, δηλαδή, στίς οἰκονομικές σχέσεις ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους, στό δοσμένο οἰκονομικό σύστημα, πού ἀποτελεῖ καί τή βάση τῆς κοινωνίας. Ἡ ἀνάπτυξη καί ἡ ἀλλαγή στούς κοινωνικούς σχηματισμούς στηρίζεται στήν ἀνάπτυξη καί στίς ἀλλαγές πού γίνονται στίς παραγωγικές δυνάμεις καί στίς παραγωγικές σχέσεις τῆς κοινωνίας. Οἱ ἀλλαγές στήν ἀνάπτυξη τῆς κοινωνίας ὀφείλονται πρῶτ' ἀπόλα στίς ἀλλαγές καί στήν ἀνάπτυξη τῶν μέσων παραγωγῆς, δηλαδή, μέ ἄλλα λόγια,

> «ἡ ἱστορία ἀνάπτυξης τῆς κοινωνίας, εἶνε πρίν ἀπόλα, ἡ ἱστορία ἀνάπτυξης τῆς παραγωγῆς, ἡ ἱστορία τῶν τρόπων παραγωγῆς, πού ἀντικαθιστᾶ ὁ ἕνας τόν ἄλλον στή διάρκεια τῶν αἰώνων, ἡ ἱστορία ἀνάπτυξης τῶν παραγωγι-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

κῶν δυνάμεων καί τῶν παραγωγικῶν σχέσεων τῶν ἀνθρώπων» (Στάλιν).

Δηλαδή, ἡ οἰκονομική πορεία καί ἀνάπτυξη βρίσκεται στή βάση τῆς ὅλης κοινωνικῆς πορείας καί ἀνάπτυξης.

Ἡ γνώση, λοιπόν, τῶν νόμων τῆς κοινωνικῆς πορείας καί ἀνάπτυξης, προϋποθέτει τή γνώση τῶν νόμων τῆς παραγωγῆς, τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν καί τῶν σχέσεων τῶν ἀνθρώπων μέσα στήν παραγωγή, τῶν σχέσεων ἰδιοχτησίας ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους, δηλαδή, προϋποθέτει τή γνώση τῶν νόμων τῆς οἰκονομικῆς πορείας καί ἀνάπτυξης τῆς κοινωνίας, μιά καί στή βάση κάθε κοινωνίας βρίσκεται ἡ ὑλική παραγωγή, οἱ τρόποι τῆς ὑλικῆς παραγωγῆς. Ἔτσι ἡ καθοριστική δύναμη στήν ἱστορική ἀνάπτυξη τῆς κοινωνίας εἶνε ὁ τρόπος παραγωγῆς τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς. Ἀπαυτήν καθορίζεται ὁ χαραχτήρας τοῦ κοινωνικοῦ συστήματος καί ὅταν ἀλλάζει ὁ τρόπος αὐτός ὡριμάζει καί ἡ μετάβαση ἀπό τό ἕνα στό ἄλλο. Ἀπτό βαθμό ἀνάπτυξης τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων καθορίζεται μέ ποιά μέσα παραγωγῆς παράγουν οἱ ἄνθρωποι τά ὑλικά ἀγαθά πού τούς χρειάζονται. Καί τό εἶδος τῶν παραγωγικῶν σχέσεων ξεκαθαρίζει: σέ ποιόν ἀνήκουν τά μέσα παραγωγῆς καί ποιές εἶνε οἱ σχέσεις τῶν ἀνθρώπων μέσα στήν παραγωγή. Ὁ βαθμός ἀνάπτυξης τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων καθορίζει, βασικά, σέ τελεφταία ἀνάλυση καί τό εἶδος τῶν παραγωγικῶν σχέσεων. Ὅμως οἱ σχέσεις των εἶνε σχέσεις ἀλληλοεπίδρασης :

«Οἱ παραγωγικές σχέσεις μέ τή σειρά τους ἐπιδροῦν (ἐπενεργοῦν) πάνω στήν ἀνάπτυξη τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων, ἐπιταχύνοντάς την» (Στάλιν).

Ἡ σωστή, λοιπόν, καθοδήγηση, προϋποθέτει τή γνώση τῶν νόμων κίνησης καί ἀνάπτυξης τῆς κοινωνίας, δηλαδή, τῶν νόμων τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς καί τῆς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης τῆς κοινωνίας. Μά ὁ μαρξισμός-λενινισμός διδάσκει ὅτι τό ζήτημα δέν εἶνε μόνο νά γνωρίζεις καί νά ἐξηγᾶς τόν κόσμο, τήν κοινωνία, μά καί νά τά μεταβάλλεις μέ τήν ταξική πάλη, μέ τή γνώση τῶν νόμων ἀνάπτυξης τῆς κοινωνίας καί τῆς ταξικῆς πάλης στήν ταξική κοινωνία.

«Ἡ πολιτική,—λέει ὁ Λένιν,—εἶνε ἡ συμπυκνωμένη (ἡ συγκεντροποιημένη Ν. Ζ) ἔκφραση τῆς οἰκονομικῆς..... Ἡ πολιτική δέ μπορεῖ νά μήν ἔχει προτεραιότητα πάνω στήν οἰκονομική».

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Ἡ πολιτική, λοιπόν, εἶνε ἡ διά τῆς ταξικῆς πάλης (στίς ταξικές κοινωνίες) χρησιμοποίηση τῶν νόμων ἀνάπτυξης τῆς κοινωνίας γιά πρακτική ἀπόδοση, γιά πρακτικούς σκοπούς. Ἡ πολιτική ἀποτελεῖ τή συνειδητή παρεμβολή, παρέμβαση τῆς ἐπαναστατικῆς τάξης μέ ἐπικεφαλῆς τήν πρωτοπορεία της, τό μαρξιστικό-λενινιστικό κόμμα της, γιά τήν ἀλλαγή στό δοσμένο τρόπο παραγωγῆς καί διάθεσης τῆς παραγωγῆς, δηλαδή, γιά τήν ἀλλαγή στίς ὑπάρχουσες παραγωγικές σχέσεις,—σέ ἀντιπαράθεση, πάντοτε, μέ τό βαθμό ἀνάπτυξης στά μέσα παραγωγῆς,—γιά τήν ἀλλαγή στήν κατοχή στά μέσα παραγωγῆς, πού ἐξασφαλίζεται μέ τήν κατοχή τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας, δηλαδή, σέ τελεφταία ἀνάλυση, μέ τήν κατάχτηση τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας. Νά γιατί ἡ πολιτική ἔχει προτεραιότητα ἀπέναντι στήν οἰκονομική καί εἶνε ἡ συμπυκνωμένη ἔκφρασή της. Νά γιατί ἡ σωστή πολιτική ἡγεσία εἶνε ὁ ἀπαραίτητος ὅρος καί προϋπόθεση γιά τή νικηφόρα πολιτική πάλη.

Σωστή πολιτική καθοδήγηση σημαίνει, πρῶτ' ἀπόλα, ὅτι σέν κόμμα-πρωτοπορεία στήν ἐπανάσταση πρέπει σωστά, δημιουργικά, συγκεκριμένα νά ἐφαρμόζεις τά δοσμένα τῆς θεωρίας, στήν πρακτική-μαζική πραγματοποίηση τῆς ἐπανάστασης.

Ὁ Λένιν διδάσκει :

> «Χωρίς ἐπαναστατική θεωρία δέ μπορεῖ νά ὑπάρξει καί ἐπαναστατικό κίνημα». Καί «τό ρόλο τοῦ πρωτοπόρου ἀγωνιστῆ μπορεῖ νά τόν ἐκπληρώσει μονάχα ἕνα κόμμα, πού καθοδηγεῖται ἀπό πρωτοπόρα θεωρία» (τόμ. 5ος, σελ. 341 καί 342).
>
> «Ἡ θεωρία,—διδάσκει ὁ Στάλιν,—εἶνε ἡ πεῖρα τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος ὅλων τῶν χωρῶν, παρμένη στή γενική της μορφή».

Καί ἐπόσον ἡ θεωρία εἶνε ἡ πεῖρα τοῦ κινήματός μας, ὄχι μόνον φωτίζει καί καθοδηγεῖ τό κίνημα αὐτό μά καί πλουτίζεται, γονιμοποιεῖται καί ἀναπτύσσεται ἀφομοιώνογτας τά νέα δοσμένα τῆς πείρας, τῆς πράξης τοῦ κινήματός μας. Ἀπεδῶ προέρχεται ἡ βασική ἀρχή τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ γιά τήν ἑνότητα θεωρίας καί πράξης, τήν ἀλληλεπίδραση, τήν ἀλληλοσυμπλήρωση καί τήν ἀλληλοεξάρτησή τους, ἑνότητα πού εἶνε ὀργανική, δημιουργική, διαλεχτική. Τό κίνημα δίχως θεωρία εἶνε τυφλό. Ἡ θεωρία μακριά ἀπό τό κίνημα, ἀπτή ζωή καταντᾶ νεκρό γράμμα καί ἄχρηστη. Βασική θέση τοῦ μαρξισμοῦ εἶνε ὅτι «ἡ θεωρία δέν εἶνε δόγμα μά καθοδήγηση γιά δράση». Ὁ Στάλιν σχετικά μᾶς διδάσκει :

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

«Ὁ Λένιν ἔλεγε ὅτι „ἡ ἐπαναστατική θεωρία δέν εἶνε δόγμα" ὅτι „συγκροτεῖται τελειωτικά μόνο σέ στενή σύνδεση μέ τήν πραχτική τοῦ πραγματικά μαζικοῦ καί τοῦ πραγματικά ἐπαναστατικοῦ κινήματος", γιατί ἡ θεωρία πρέπει νά ἐξυπηρετεῖ τήν πραχτική, γιατί „ἡ θεωρία πρέπει νά ἀπαντᾶ στά ἐρωτήματα πού προβάλλει ἡ πραχτική", γιατί αὐτή πρέπει νά ἐλέγχεται ἀπτά δοσμένα τῆς πραχτικῆς» («Ζητήματα τοῦ λενινισμοῦ», 11η ρωσ. ἔκδ., σελ. 11).

Ἡ σωστή, λοιπόν, καθοδήγηση ἀπαιτεῖ: τήν πολιτική σου γραμμή νά τή χαράζεις καί τήν πολιτική σου δράση, τήν ἐπαναστατική σου πράξη νά τήν καθοδηγεῖς σύμφωνα μέ τά διδάγματα τῆς θεωρίας πού ἀποστολή της ἔχει νά φωτίζει καί νά ἐξυπηρετεῖ τήν πραχτική καί σέ στενή σχέση μέ τή συγκεκριμένη πραγματικότητα, κατάσταση καί μέσα σ' αὐτή τή δράση καί ἀπτή δράση, νά ἀναπτύσσεις καί νά ἐμπλουτίζεις παραπέρα τή θεωρία μέ τά νέα δοσμένα τῆς ζωῆς, τῆς πράξης.

Ὁ Στάλιν στίς «Βάσεις τοῦ λενινισμοῦ» σάν ἕνα ἀπτά κεντρικά γνωρίσματα στόν καταρτισμό τοῦ μαρξιστή-λενινιστή στέκεται καί στό ζήτημα τῆς μεθόδου.

Ἀντιπαραθέτοντας στήν ὀπορτουνιστική, συνθηκολογητική πολιτικάντικη μέθοδο τῆς σοσιαλδημοκρατίας τῆς II Διεθνοῦς, πού ἡ οὐσία της βρίσκονταν στό νά ὑποτάσσει τά συμφέροντα τῆς ἐργατιᾶς καί τό ἐργατικό κίνημα στήν κεφαλαιοκρατία, τή μέθοδο τοῦ λενινισμοῦ ὁ Στάλιν ἔτσι καθορίζει τίς ἀπαιτήσεις τῆς μεθόδου αὐτῆς:

Πρῶτο. Τά θεωρητικά δόγματα τῆς II Διεθνοῦς πρέπει νά ἐλεγχθοῦν στήν ἐπαναστατική πάλη τῶν μαζῶν καί πρέπει νά ἀποκατασταθεῖ ἡ ἑνότητα πού διαταράχτηκε ἀνάμεσα στή θεωρία καί τήν πράξη, νά καταργηθεῖ ἡ ρήξη ἀνάμεσά τους. Μόνον ἔτσι μπορεῖ νά δημιουργηθεῖ πραγματικά προλεταριακό κόμμα ἐξοπλισμένο μέ ἐπαναστατική θεωρία.

Δέφτερο. Ἡ πολιτική τῶν κομμάτων τῆς II Διεθνοῦς πρέπει νά ἐλεγχθεῖ ὄχι ἀπτά συνθήματα καί τίς ἀποφάσεις τους μά ἀπτά ἔργα καί τή δράση τους. Μόνον ἔτσι μπορεῖ νά κερδηθεῖ ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν προλεταριακῶν μαζῶν.

Τρίτο. Ἡ ὅλη κομματική δουλιά πρέπει νά ἀναδιαταχθεῖ πάνω σέ ἐπαναστατική βάση, στό πνεῦμα τῆς διαπαιδαγώγησης καί τῆς προετοιμασίας τῶν μαζῶν γιά τήν ἐπαναστατική πάλη. Μόνον ἔτσι μποροῦν νά προετοιμαστοῦν οἱ μάζες γιά τήν προλεταριακή ἐπανάσταση.

Τέταρτο. Τά προλεταριακά κόμματα πρέπει νά κάνουν

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τακτική, νά μαθαίνουν καί νά ἐκπαιδεύονται στά ἴδια τά λάθη τους. Μόνον ἔτσι μποροῦν νά διαπαιδαγωγηθοῦν πραγματικά στελέχη καί πραγματικοί ἡγέτες στό κόμμα.

Τό ἀτσάλωμα τῶν στελεχῶν πάνω στίς ἀπαιτήσεις τῆς λενινιστικῆς μεθόδου εἶνε βασικό στοιχεῖο γιά τή μπολσεβικοποίησή τους.

Ἡ ἀφομοίωση τῆς λενινιστικῆς μεθόδου εἶνε ἀπαραίτητο συστατικό γιά νά καταχτηθεῖ ἡ μπολσεβίκικη τέχνη στήν καθοδήγηση, γιά τή σωστή χρησιμοποίηση τῶν νόμων κίνησης καί ἀνάπτυξης τῆς κοινωνίας πρός ὄφελος τοῦ κινήματος καί τῆς ἐπανάστασης.

Οἱ κουκουέδες πρέπει ν' ἀποχτήσουν αὐτά τά πράματα, τήν ἀφομοίωση καί τήν ἐφαρμογή στήν πολιτική, στήν καθοδήγηση τοῦ ἀγώνα, σέ «μικρή» ἢ μεγάλη κλίμακα, στήν ἐπαναστατική πράξη τῆς διδασκαλίας, τῆς πείρας τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος, τοῦ κινήματός μας.

Μᾶς χρειάζεται ἕνα τέτιο πράμα; Τό κίνημά μας, ὅπως εἴπαμε καί πιό πάνω, εἶνε πολυμέτωπο. Καί τό κάθε μέτωπο πολύπλευρο. Καί ἀπαιτεῖ βαθιά καί πολύπλευρη θεωρητική-πολιτική-ὀργανωτική κατάρτιση τῶν στελεχῶν μας. Ἡ πεῖρα τῶν δυό ἐπαναστάσεών μας ἔδειξε τήν ἔλλειψη καί τήν ἀνεπάρκεια ἱκανῶν καθοδηγητικῶν στελεχῶν σ' ὅλη τήν κλίμακα, σ' ὅλους τούς τομεῖς.

Ὁ Στάλιν διδάσκει:

> «... ἂν θά μποροῦσαμε, ἂν θά πετυχαίναμε τά κομματικά μας στελέχη, ἀπτά κάτω ὥστα πάνω, νά τά προετοιμάσουμε ἰδεολογικά καί νά τ' ἀτσαλώσουμε πολιτικά ἔτσι πού νά μποροῦν λέφτερα νά προσανατολίζονται στήν ἐσωτερική καί διεθνή κατάσταση, ἂν μποροῦσαμε νά τά κάνουμε πλέρια ὥριμους λενινιστές, μαρξιστές, ἱκανούς νά λύνουν χωρίς σοβαρά λάθη τά ζητήματα τῆς καθοδήγησης τῆς χώρας, τότε θάχαμε λύσει τά ἐννιά δέκατα τῶν καθηκόντων μας».

Ὥστε ὁ δρόμος πού μᾶς δείχνει ὁ Στάλιν καί τό δίδαγμα πού βγαίνει καί ἀπτούς δικούς μας δυό ἔνοπλους ἀγῶνες εἶνε καθαρό: μαρξιστική-λενινιστική μόρφωση καί κατάρτιση, κατάχτηση-ἀφομοίωση τῆς λενινιστικῆς-σταλινικῆς, τῆς μπολσεβίκικης τέχνης καθοδήγησης.

Κάναμε δυό ἔνοπλους ἀγῶνες καί δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τά στελέχη μας, τά μέλη μας, οἱ μαχητές καί οἱ μαχήτριές μας, οἱ κουκουέδες καί οἱ λαϊκοί ἀγωνιστές καί στή φω-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τιά τοῦ πολέμου, καὶ στὴν παράνομη δουλιά δέν τρόμαξαν τίς δυσκολίες, πάλεψαν ἡρωικά, στάθηκαν παλικάρια. Μόνον ὅμως ἡ προσωπική παλικαριά δέ φτάνει. Καὶ δέν κάνει κακό ἂν ἐπαναλαμβάνουμε σέ κάθε περίπτωση,—καὶ οἱ περιπτώσεις δέ μᾶς λείπουν γιατί συχνά καλοί πολεμιστές λένε: «Τί νά τήν κάνω τή θεωρία; Ὅταν χρειαστεῖ θά τό ξαναδείξουμε μέ τό τόμσον!»,—τοῦτο δῶ:

Προσωπική παλικαριά σ' ἑνότητα μέ τήν ἀκλόνητη καὶ ἀδιάλλαχτη κομματικότητα καὶ μέ τή γνώση τῆς θεωρίας μας, τῆς μπολσεβίκικης πείρας δίνει δεκαπλάσιο ἀποτέλεσμα. Μόνον ἔτσι καταχτιέται ἡ νίκη.

Μόνον ἔτσι ὁ ἀγωνιστής σάν ἄτομο καὶ τό κόμμα σάν πειθαρχημένη ἀγωνιστική ἑνότητα μποροῦν νά νικήσουν. Καὶ στόν πρῶτο ἀγώνα, μά κυρίως στό ΔΣΕ, προωθήθηκαν καὶ ἀναδείχτηκαν χιλιάδες νέα στελέχη. Ἡ ἀποτυχία μας στό δέφτερο ἔνοπλο ἀγώνα ὀφείλεται καὶ στήν ἀνεπάρκεια στή θεωρητική κατάρτιση, τήν πολιτική ὡριμότητα καὶ τό κομματικό ἀτσάλωμα τῶν στελεχῶν καὶ τῶν μελῶν μας.

Ἀπεδῶ τό συμπέρασμα: νά συμπληρώσουμε αὐτό τό κενό. Χρειαζόμαστε μπολσεβίκους καθοδηγητές. Αὐτοῦ βρίσκεται ὁ κόμπος. Αὐτοί θά τά βγάλουν πέρα. Ὥστε τέτιους πρέπει νά φτιάξουμε. Στελέχη μέ μπολσεβίκικη κομματικότητα, δεμένα μέ τό λαό, καθοδηγητές τοῦ λαοῦ, ἱκανά ν' ἀνταπεξέλθουν σ' ὅλες τίς καταστάσεις καὶ δυσκολίες καὶ βασικά σωστά νά λύνουν τά προβλήματα τοῦ ἀγώνα στόν τομέα πού καθοδηγοῦν καὶ ὅπου εἶνε ὑπέφθυνοι.

Ἡ καθοδήγηση, ὁ καθοδηγητής, πρέπει νάνε τόσο καὶ ἔτσι στενά συνδεμένος μέ τή βάση καὶ τίς μάζες, νάχει τέτια ἐπαφή μέ τά γεγονότα καὶ τήν κίνηση καὶ πορεία τους, καὶ νά συλλαμβάνει τήν κατέφθυνσή τους, πού ὄχι μόνο, σάν εὐαίσθητο βαρόμετρο, νά σημειώνει καὶ τήν παραμικρή ἀλλαγή, ν' ἀντιδρᾶ καὶ ἀπό τό πιό «ἀσήμαντο» γεγονός, νά «καταγράφει» μέ ἀκρίβεια ὅλες τίς αὐξομειώσεις στήν πίεση καὶ στίς μεταβολές τοῦ «κοινωνικοῦ καιροῦ» μά καὶ νά μπορεῖ, μέ βάση τήν τέτια σωστή σύνδεση μέ τή ζωή, τίς μάζες, τήν ἐξέλιξη καὶ τήν ἐπιστημονική, καθεφορά ἀνάλυση τοῦ συσχετισμοῦ, τῆς διάταξης καὶ τῶν ἀνακατατάξεων καὶ ἀναδιατάξεων στίς ταξικές δυνάμεις, ἐν γνώσει, μέ στενή παρακολούθηση τῆς πολιτικῆς, τῶν προθέσεων, τῶν δυνάμεων, τῶν ἐφεδρειῶν καὶ δυνατοτήτων τοῦ ἐχθροῦ, νά μπορεῖ νά ἐπεμβαίνει δραστήρια καὶ νά ἐπιδρᾶ, ἄμεσα εἴτε ἔμμεσα, καθοριστικά στήν πορεία καὶ ἐξέλιξη τῶν γεγονότων καὶ τῆς κατάστασης.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Καί ἡ 2η ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ (Ὀχτώβρης 1951) διαπίστωσε ὅτι, ἐνῶ ἡ κατάσταση στή χώρα μας εἶνε ἀντικειμενικά εὐνοϊκή καί ὥριμη ὅμως ἐμεῖς καθυστεροῦμε σοβαρά ὀργανωτικά. Ἐδῶ ἔχουμε μιά διάσταση ἀνάμεσα στίς δυνατότητες πού προσφέρει ἡ κατάσταση καί τή δική μας ἱκανότητα σωστά ν' ἀξιοποιήσουμε τίς δυνατότητες αὐτές.

Στό 16ο συνέδριο τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος ὁ Στάλιν, στήν ἔκθεσή του λέει ὅτι:

> «πρέπει νά γίνεται αὐστηρή διάκριση ἀνάμεσα στίς δυνατότητες ... καί τή χρησιμοποίηση αὐτῶν τῶν δυνατοτήτων, τή μετατροπή τῶν δυνατοτήτων αὐτῶν σέ πραγματικότητα.
>
> Ἀπεδῶ βγαίνει, ὅτι μποροῦν πλέρια νά ὑπάρξουν περιπτώσεις, ὅταν οἱ δυνατότητες γιά τή νίκη ὑπάρχουν, μά τό κόμμα δέ βλέπει αὐτές τίς δυνατότητες εἴτε δέν ξέρει σωστά νά τίς χρησιμοποιήσει, καί ἔτσι ἀντί γιά τή νίκη μπορεῖ νά βγεῖ ἥττα» (Πολιτική λογοδοσία στό 16ο συνέδριο τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος, σελ. 222).

Καί δῶ τό συμπέρασμα γιά μᾶς εἶνε καθαρό. Στήν πρώτη κατοχή δέν εἴδαμε τίς δυνατότητες τῆς νίκης. Στό δέφτερο ἐνοπλο ἀγώνα δέ χρησιμοποιήσαμε ἔγκαιρα τίς δυνατότητες πού ὑπῆρχαν, καθυστερήσαμε καί μέ τήν ἀλλαγή στήν κατάσταση ἀναγκαστήκαμε σέ ὑποχώρηση.

Καί οἱ σημερινές συνθῆκες στήν Ἑλλάδα προσφέρουν εὐνοϊκές δυνατότητες γιά τή μαζική, πολιτική ἀνάπτυξη καί ἄνοδο τοῦ κινήματός μας. Ἐμπόδιο στήν ἐκμετάλλεψη τῶν δυνατοτήτων αὐτῶν στέκει ἡ ὀργανωτική μας καθυστέρηση.

Γι' αὐτό καί ἡ 2η ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ (Ὀχτώβρης 1951) καθορίζει:

> «α) Κεντρικό πολιτικό-ὀργανωτικό καθῆκον τοῦ ΚΚΕ, τοῦ κάθε μέλους καί στελέχους μας εἶνε νά πολλαπλασιάσουμε τή δουλιά καί τίς προσπάθειές μας γιά νά ξεπεραστεῖ ἡ σοβαρή καί ἐπικίνδυνη ὀργανωτική καθυστέρησή μας, σχετικά μέ τήν πολιτική ἐπιροή μας καί τό μαζικό-λαϊκό κίνημα στή χώρα μας».

Βασική προϋπόθεση γιά ν' ἀνταποκριθοῦμε τόσο στό καθῆκον αὐτό ὅσο καί στά προβλήματα πού βάζει τό κίνημά μας

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

μπροστά μας, ὥστε νά στεκόμαστε στό ὕψος τῶν περιστάσεων καί ν' ἀνταποκρινόμαστε, βασικά ἱκανοποιητικά, στίς ἀπαιτήσεις πού μᾶς βάζει ὁ ἀγώνας, εἶναι νά μελετήσουμε τούς νόμους ἀνάπτυξης τῆς κοινωνίας καί τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος, νά ἀφομοιώσουμε τή μπολσεβίκικη θεωρητική δημιουργία καί τήν πρακτική πεῖρα καί πάνω σ' αὐτή τή βάση νά προχωροῦμε στήν κατάχτηση τῆς μπολσεβίκικης τέχνης καθοδήγησης.

Στόν τομέα τῆς κατάρτισης τῶν στελεχῶν μας καί αὐτοῦ πρέπει πρῶτ' ἀπόλα νά συγκεντρώσουμε τήν κύρια προσοχή μας.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

II. Η ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΚΗ ΤΕΧΝΗ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗΣ

Ἡ μπολσεβίκικη καθοδήγηση εἶνε μαρξιστική, προλεταριακή-ἐπαναστατική καθοδήγηση. Ἀποβλέπει, δηλαδή, στό νά ὀργανώσει καί νά καθοδηγήσει τήν ἐργατική τάξη καί ὁλόκληρο τόν ἐργαζόμενο λαό στήν πάλη ἐνάντια στήν κεφαλαιοκρατία, ἐνάντια στούς ἐκμεταλλεφτές, γιά τήν ἀνατροπή τους, γιά τήν ἐγκαθίδρυση τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου, γιά τήν ἀνοικοδόμηση τοῦ σοσιαλισμοῦ, γιά τή δημιουργία τῆς ἀταξικῆς κομμουνιστικῆς κοινωνίας.

Ἡ μπολσεβίκικη τέχνη στήν καθοδήγηση δουλέφτηκε, σφυρηλατήθηκε, διαμορφώθηκε καί ἀποκρυσταλώθηκε, κοντολογῆς, δημιουργήθηκε ἀπό τό Μπολσεβίκικο Κόμμα μέσα στήν ἀνειρήνεφτη καί ἀσταμάτητη πάλη ἐνάντια σ' ὅλους τούς ἐχθρούς τῆς ἐργατικῆς τάξης καί τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης καί ἔβγαλε τήν ἐργατική τάξη στή λεωφόρο τῆς νίκης, ὁδήγησε τόν ἐργαζόμενο λαό στή νίκη.

Ἡ προλεταριακή ἐπαναστατική τέχνη καθοδήγησης βρῆκε τήν ὁλοκλήρωση, τήν πληρότητά της στήν πολιτική τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος, στή λενινιστική-σταλινική πολιτική, στήν κομμουνιστική-μπολσεβίκικη πολιτική.

«Ὁ μπολσεβικισμός,—λέει ὁ Λένιν,—κάνει σάν πρότυπο ταχτικῆς γιά ὅλους» (τόμ. 23ος, σελ. 386).

Καί ἡ κατάχτηση τῆς ἐπαναστατικῆς τέχνης γιά τήν καθοδήγηση τοῦ ταξικοῦ ἀγώνα μπορεῖ νά στηριχθεῖ καί γόνιμα νά καρποφορήσει μόνο μέ τή συστηματική μελέτη καί τή δημιουργική ἐφαρμοίωση τῆς πείρας, τῶν διδαγμάτων ἀπτήν ἱστορία, ἀπτήν ἱστορική δημιουργία τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Ποιά τά βασικά, τά κύρια στοιχεία, πού συγκροτοῦν τή μπολσεβίκικη τέχνη στήν καθοδήγηση; Ἄς ἐπαναλάβουμε:

Θεμέλιο καί προϋπόθεση γιά τή σωστή καθοδήγηση τῆς πάλης τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ μ' ἐπικεφαλῆς τήν ἐργατική τάξη εἶνε ὅτι αὐτή στηρίζεται στή γνώση τῶν νόμων κίνησης καί ἐξέλιξης τῆς φύσης γενικά, τῆς κοινωνίας εἰδικότερα. Δηλαδή, γιά νάνε σωστή, τελεσφόρα ἡ καθοδήγηση πρέπει νά στηρίζεται στήν ἐπαναστατική, τή μαρξιστική-λενινιστική θεωρία τῆς ἐξέλιξης τῆς κοινωνίας, τῆς ταξικῆς πάλης, τοῦ ἐπαναστατικοῦ, σοσιαλιστικοῦ μετασχηματισμοῦ τῆς κοινωνίας. Καί, ὅπως εἴδαμε καί πιό πάνω, ὁ Λένιν τονίζει ὅτι ἡ ἐπαναστατική θεωρία

> «δέν εἶνε δόγμα μά διαμορφώνεται τελειωτικά μόνο σέ στενή σύνδεση μέ τήν πράξη τοῦ πραγματικά μαζικοῦ καί τοῦ πραγματικά ἐπαναστατικοῦ κινήματος» (τόμ. 31ος, σελ. 9).
>
> «Τό μαρξισμό,—συνεχίζει ὁ Λένιν παρακάτω,—σάν τή μοναδικά σωστή ἐπαναστατική θεωρία ἡ Ρωσία στ' ἀλήθεια τόν κ ο ι λ ο π ό ν η σ ε».

Καί ἀπτό κοιλοπόνημα αὐτό γεννήθηκε ὁ λενινισμός, ὁ μπολσεβικισμός.

Καί στήν ἱστορία τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος στήν Ἑλλάδα ἔχουμε ἕνα τέτιο «κοιλοπόνημα». Ἡ στιγμή αὐτή ὡρίμασε, ὅταν τό ΚΚΕ, ὕστερα ἀπό δεκαπεντάχρονη ἐσωτερική κρίση του καί ἀδιάκοπες ἀναζητήσεις, ἀποτυχίες καί σκαμπανεβάσματα στήν πορεία του, καθόρισε, μέ τήν ἐνεργό βοήθεια τῆς ΚΔ, στά 1934, ἐπιστημονικά τό χαραχτήρα καί τίς κινητήριες δυνάμεις τῆς ἐπανάστασης, πού ὡρίμαζε στή χώρα μας. Στήν πορεία τῆς μπολσεβικοποίησης τοῦ ΚΚΕ ἡ «στιγμή» αὐτή εἶταν πραγματικά ἀποφασιστική. Γιατί τό ΚΚΕ ἀφομοίωσε τότε τό μαρξισμό-λενινισμό στήν Ἑλλάδα ὄχι σά δόγμα, μά σά θεωρία στενά συνδεμένη μέ τήν πράξη, μέ τήν πραγματικότητα. Καί μπόρεσε, ἔτσι, τό ΚΚΕ νά σπάσει τή μακρόχρονη δογματική, σεχταριστική ἀπομόνωσή του ἀπτήν ἑλληνική πραγματικότητα καί νά βγεῖ στήν πλατιά λεωφόρο τοῦ πραγματικά ἐπαναστατικοῦ καί τοῦ πραγματικά μαζικοῦ κινήματος.

Ἔτσι τό βάθρο καί ἡ πρωταρχική, ἡ ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιά τή σωστή καθοδήγηση εἶνε νά στηρίζεσαι στέρεα στή μαρξιστική-λενινιστική θεωρία, τήν ἐπαναστατική θεωρία τῆς ἐργατιᾶς, πού εἶνε κοινή γιά ὁλόκληρο, γιά τό παγκόσμιο κομμουνιστικό κίνημα, μά πού γιά νά καρποφορήσει γόνιμα στήν καθεμιά χώρα πρέπει παράλληλα νά δεῖ, νά ξεχωρίσει, νά συλλάβει καί νά ὁπολογίσει καί ὅλες τίς τοπικές ἰδιομορφίες

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

στήν ἀνάπτυξη, νά δοθεί, δηλαδή, στενά καί νά γονιμοποιηθεί δημιουργικά μέ τή συγκεκριμένη ντόπια πραγματικότητα.

Ὅποιος ξεχνά εἴτε ἀγνοεί τό λενινιστικό αὐτό δρο-προϋπόθεση θά ἀποτύχει, θά **πέσει ἔξω** στήν ἐπαναστατική καθοδήγηση τοῦ κινήματος.

Ὅμως αὐτό δέν εἶναι ἀκόμα τό ἅπαντο. Εἶναι τό βάθρο, ἡ προϋπόθεση. ὄχι ὅμως καί τό ὅλο. Ὁ Λένιν, καθορίζοντας ὅτι «ὁ μπολσεβικισμός ὑφίσταται σάν τάση τῆς πολιτικῆς σκέψης καί σάν πολιτικό κόμμα ἀπτό 1903», ξεκαθαρίζει ὅτι χρειάστηκαν τρία πράματα γιά νά μπορέσει τό Μπολσεβίκικο Κόμμα νά σφυρηλατήσει καί νά διατηρήσει μέσα στίς πιό δύσκολες συνθῆκες τήν ἀπαραίτητη γιά τή νίκη τῆς ἐργατικῆς τάξης σιδερένια πειθαρχία.

Τά τρία αὐτά πράματα εἶναι:

Πρῶτο. Ἡ συνειδητότητα, ἡ ἀφοσίωση στήν ἐπανάσταση, ἡ αὐτοκυριαρχία, ἡ αὐτοθυσία, ὁ ἡρωισμός τῆς προλεταριακῆς πρωτοπορείας.

Δέφτερο. Ἡ ἱκανότητα νά συνδέεται, νά στέκει πολύ κοντά καί ὡς ἕνα βαθμό νά συγχωνεύεται μέ τίς πιό πλατιές μάζες, τίς προλεταριακές καί τίς μή προλεταριακές ἐργαζόμενες μάζες.

Τρίτο. Ἡ ὀρθότητα τῆς πολιτικῆς καθοδήγησης, πού πραγματοποιεῖται ἀπτήν πρωτοπορεία αὐτή, ἡ ὀρθότητα τῆς πολιτικῆς στρατηγικῆς καί ταχτικῆς της, ὁπό τόν ὄρο ὅτι οἱ πιό πλατιές μάζες **μέ τήν ἴδια τους τήν πεῖρα** πείστηκαν γιά τήν ὀρθότητα αὐτή. (τόμ. 31ος, σελ. 8).

Χωρίς αὐτά τά τρία στοιχεῖα δέν ἀποχτᾶς τήν ἀπαραίτητη γιά τή νίκη σιδερένια πειθαρχία. Καί τά στοιχεῖα αὐτά, λέει ὁ Λένιν, δουλεύονται, ἀποχτιένται «μόνο μέ μακρόχρονη δουλιά καί σκληρή πεῖρα». Καί προσθέτει: ἡ ἐπεξεργασία, ἡ ἀπόχτηση αὐτῶν τῶν στοιχείων **διευκολύνεται** ἀπτή σωστή ἐπαναστατική θεωρία, ὅταν αὐτή δέν εἶναι δόγμα μά διαμορφώνεται τελειωτικά σέ στενή σύνδεση μέ τήν πραγματικά ἐπαναστατική μαζική πράξη, δράση, δουλιά.

Συνοψίζοντας, τόρα, τά βασικά στοιχεῖα πού συγκροτοῦν τή μπολσεβίκικη τέχνη καθοδήγησης μποροῦμε νά καταλήξουμε στά παρακάτω:

Πρῶτο. Σάν προϋπόθεση χρειάζεται τό στέρεο, δημιουργικό, ὄχι ἀποστεωμένο καί δογματικό, μαρξιστικό-λενινιστικό θεωρητικό βάθρο. Ὁ Στάλιν διδάσκει: «**νά καθοδηγεῖς σημαίνει νά προβλέπεις**». Χωρίς ὅμως τή γνώση, τή μαρξιστική-λενινιστι-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

κή γνώση, τῶν νόμων κίνησης καί ἐξέλιξης τῆς κοινωνίας δέ μπορεί νά ὑπάρχει σωστή, ἐπιστημονική πρόβλεψη.

Δέ φ τ ε ρ ο. Χρειάζεται ἡ σωστή πολιτική καθοδήγηση, ἡ ὀρθότητα τῆς πολιτικῆς στρατηγικῆς καί ταχτικῆς πού δοκιμάζεται καί ἐπιβεβαιώνεται ἀπτήν ἴδια τήν πείρα τῶν πιό πλατιῶν μαζῶν.

Τ ρ ί τ ο. Χρειάζεται ἡ δουλιά, ἡ δράση, ἡ σωστή ὀργανωτική πολιτική, πού ἐξασφαλίζει τήν πραγματοποίηση στή ζωή, τήν ἐφαρμογή τῆς σωστῆς γραμμῆς πού δίνει ἡ πολιτική καθοδήγηση.

Ἄν ἡ μπολσεβίκικη, ἡ λενινιστική-σταλινική τέχνη καθοδήγησης ἀποδείχτηκε ἡ πιό τέλεια, ἡ πιό σωστή, ἡ πιό νικηφόρα,—καί ἔγινε ἔτσι τό πρότυπο, καί τό ὑπόδειγμα γιά τό παγκόσμιο ἐπαναστατικό κίνημα, γιά ὅλα τά ἐπαναστατικά προλεταριακά κόμματα,—εἶναι γιατί ἔδοσε, διαμόρφωσε τήν ἀνώτερη ἑνότητα αὐτῶν τῶν βασικῶν στοιχείων. Καί τάδοσε ὄχι μόνο στή θεωρία μά καί στήν πράξη μέ τή νικηφόρα ἀνατροπή τῆς κυριαρχίας τῶν ἐκμεταλλεφτῶν, τήν ἐγκαθίδρυση τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου, τήν ἐκμηδένιση ὅλων τῶν ἐκμεταλλέφτριων τάξεων, τήν ἀνοικοδόμηση τοῦ σοσιαλισμοῦ, τή νικηφόρα πορεία πρός τόν κομμουνισμό.

Ἡ σωστή, ἡ δημιουργική ἀφομοίωση τῆς μπολσεβίκικης τέχνης καθοδήγησης εἶνε καί γιά τούς κουκουέδες ἡ βασική, ἡ ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιά τή νίκη τῆς ἐργατιᾶς καί τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ στήν Ἑλλάδα.

Γιά τούς κουκουέδες ἡ ἀφομοίωση τῆς μπολσεβίκικης τέχνης καθοδήγησης, βασισμένη στή θεωρία μας καί πλουτισμένη ἀπτή μπολσεβίκικη πείρα, στηρίζεται στή συγκεκριμένη νεοελληνική ἐξέλιξη καί κατάσταση, στά δικά μας δοσμένα. Ὑπολογίζει, δηλαδή, τίς δικές μας τοπικές, ἐθνικές, ἑλλαδικές ἰδιομορφίες καί μέσα ἀπαυτές δημιουργεί θεωρητικά καί πραχτικά τήν κουκουεδικομπολσεβίκικη τέχνη καθοδήγησης. Ἡ διάγνωση καί ἡ γνώση τῶν ἰδιομορφιῶν αὐτῶν, πού πρέπει σωστά νά φωτίζονται μαρξιστικά-λενινιστικά, δίχως δογματικές-σεχταριστικές μηχανιστικές μεταφορές, μά καί χωρίς τοπικιστική, ἐθνικιστική, ὀπορτουνιστική στενότητα, εἶνε βασική ἀνάγκη γιά τή ζωντανή, δημιουργική ἐπαναστατική καθοδήγηση. Τό μυαλό μας, τή σκέψη καί τήν πράξη μας πρέπει νά τ' ἀκονίσουμε καί νά τά μάθουμε νά ξεφέβγουν ἀπτή μηχανιστική, δογματική, ἀτόφια μεταφορά, πού μᾶς φέρνει σέ σύγκρουση μέ τή ζωή, τήν πραγματικότητα καί δημιουργικά, μαρξιστικά-λενινιστικά, νά ἐξηγοῦν τά νεοελληνικά φαινόμενα καί γεγονότα καί νά καθοδηγοῦν μπολσεβίκικα τήν πράξη, τή δράση

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

μας γιά τήν ἐπαναστατική-προλεταριακή μεταβολή τῆς νεοελληνικῆς πραγματικότητας.

Ἀποφασιστικό εἶνε: τά θεωρητικά μας συμπεράσματα καί ἐξαγόμενα ἀπτή μαρξιστική-λενινιστική μελέτη τῆς νεοελληνικῆς πραγματικότητας, σέ στενή, φυσικά, πάντα σχέση καί ἀλληλεξάρτηση μέ τίς διεθνεῖς ἐξελίξεις, νά ἀποχτοῦν ἐμπράγματη δικαίωση, δηλαδή, νά γονιμοποιοῦνται, νά πλουτίζονται στήν πράξη γιά νά φωτίζουν καί νά καθοδηγοῦν σωστά τή μαζική ἐπαναστατική δράση γιά τή ζωή, τή λαϊκή δημοκρατία, τόν κομμουνισμό.

Χιλιάδες κουκουέδες στήν παράνομη δουλιά, χιλιάδες κουκουέδες στά μπουντρούμια, στίς φυλακές, στά ξερονήσια καί στά κάτεργα τῆς ἀμερικανοκρατίας καί τοῦ μοναρχοφασισμοῦ, χιλιάδες κουκουέδες μαχητές τοῦ ΔΣΕ καί ἀγωνιστές τῆς ἐπανάστασης ἀνακεφαλαιώνουν, μελετοῦν, συμπερασματοποιοῦν τώρα, ὕστερα ἀπό τήν ὑποχώρησή μας τόν Αὔγουστο τοῦ 1949, τά διδάγματα δέκα χρόνων ἀγώνων. Ἀποφασιστικοί ἀγῶνες μᾶς περιμένουν ἀκόμα, βρίσκονται μπροστά. Πρέπει νά γίνουμε πιό καλοί γιά νά τά βγάλουμε νικηφόρα πέρα στήν καινούργια ἀντιπαράθεση πού ὡριμάζει καί ἐπέρχεται.

Ἀποφασιστικός συντελεστής ἐδῶ θάνε νά ὁπλιστοῦμε ἀκόμα πιό γόνιμα μέ τή μπολσεβίκικη πεῖρα, νά δοῦμε πιό βαθιά, νά διδαχτοῦμε πιό σωστά ἀπτά λάθη μας.

Πρέπει νά γίνουμε πιό καλοί τεχνίτες στήν πολιτική, στούς ταξικούς ἀγῶνες σ' ὅλες τους τίς μορφές. Γι' αὐτό χρειάζεται νά μαθητέβουμε, ὅλο νά μαθητέβουμε στό μπολσεβίκικο ἐπαναστατικό σχολειό. Σοβαρό κεφάλαιο στή μαθήτεφση αὐτή ἀποτελεῖ τό θέμα, πού πιό πάνω ἔγινε προσπάθεια νά τοποθετηθεῖ, νά δοθεῖ στά βασικά του στοιχεῖα.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

III. ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗΣ ΣΤΟ ΚΚΕ

Ἡ ΙΙΙ συνδιάσκεψη τοῦ ΚΚΕ ἀνακεφαλαίωσε καί μελέτησε τή δράση του στά 10 τελευταία χρόνια. Συνόψισε τά μαθήματα καί τά διδάγματα ἀπτίς δυό λαϊκές ἐπαναστάσεις, πού στά δέκα αὐτά χρόνια τράνταξαν τή χώρα καί σήκωσαν μέχρι τήν ἔνοπλη πάλη γιά τήν ἐξουσία, γιά τή δικτατορία τοῦ προλεταριάτου τά πιό πλατιά στρώματα τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ.

Ἕνα θεμελιακό δίδαγμα, πού προβάλλει ἐπίμονα καί ἔντονα ἀπτή μελέτη αὐτοῦ τοῦ δεκάχρονου, εἶνε ὅτι ὁ ἡγετικός πυρήνας τοῦ ΚΚΕ παρουσίασε σοβαρή ἀνεπάρκεια στήν κατάχτηση καί ἀφομοίωση τῆς διδασκαλίας τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ γενικά καί τῆς μπολσεβίκικης τέχνης στήν καθοδήγηση ἰδιαίτερα.

Συγκεκριμένα στίς συνθῆκες τοῦ πρώτου ἔνοπλου ἀγώνα ἡ ἀνεπάρκεια αὐτή ἐκφράστηκε, βασικά στά παρακάτω:

Πρῶτο. Ξεφεύγοντας ἀπτή γενική γραμμή τῆς 6ης ὁλομέλειας τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ (1934), πού καθόριζε σά μιά κύρια ἰδιομορφία σ' ὅλη τήν οἰκονομικοπολιτική ἐξέλιξη τῆς χώρας «τή σημαντική της ἐξάρτηση ἀπτό ξένο κεφάλαιο», ἡ καθοδήγηση τοῦ ΚΚΕ δέν εἶδε, ὅτι σάν ἀποτέλεσμα τοῦ ἐαμικοῦ κινήματος τοῦ λαοῦ, στήν πορεία καί στήν ἀνάπτυξή του πρός τή δημιουργία λέφτερης, ἀνεξάρτητης, λαοκρατούμενης Ἑλλάδας, ἡ ἀντιπαράθεση μέ τόν ἀγγλικό ἰμπεριαλισμό, κύριο τότε ξένο δυνάστη στήν Ἑλλάδα, θάτανε, ἔτσι εἴτε ἀλλιῶς, ἀναπόφευχτη. Καί ἡ καθοδήγηση τοῦ ΚΚΕ δέν προετοιμάστηκε καί δέν προετοίμασε τό κίνημα, τόν ΕΛΑΣ, γιά τήν ἀντιπαράθεση αὐτή. Ἀντίθετα, ἡ καθοδήγηση τοῦ ΚΚΕ δπόταξε τό κίνημα καί τόν ΕΛΑΣ στά ἀγγλικά συμφέροντα, στήν ἀγγλική ἰμπεριαλιστική πολιτική.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Δέφτερο. Στόν τομέα τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς στό διάστημα τοῦ πρώτου ἔνοπλου ἀγώνα δέ στηριχτήκαμε στά δοσμένα τοῦ συσχετισμοῦ τῶν ντόπιων ταξικῶν δυνάμεων καί κάναμε ἀπαράδεχτες καί ἀκατανόητες παραχωρήσεις σέ πολιτικές παρατάξεις, πού οὐσιαστικά, μέσα στό ΕΑΜ ἐκπροσωποῦσαν τό στρατόπεδο τῆς ἀντεπανάστασης. Ἔτσι καί δῶ τήν πολιτική ἡγεσία τοῦ ἀγώνα τήν παραχωρήσαμε στούς ἐχθρούς τῆς ἐπανάστασης. Ἀφήσαμε νά μᾶς ξεφύγει ἀπό τά χέρια ἡ πολιτική καθοδήγηση τῆς ἐπανάστασης.

Τρίτο. Σά συνέπεια τῆς ἐκτροπῆς ἀπτή σωστή πολιτική καθοδήγηση τοῦ ἀγώνα εἶταν καί τό γεγονός ὅτι τόν ΕΛΑΣ, τό λαϊκό στρατό τῆς ἐπανάστασης τόν δημιουργήσαμε ὄχι σάν τό φορέα τῆς πολιτικῆς γιά τή λαϊκοδημοκρατική ἀπελευθέρωση τῆς Ἑλλάδας, μά σάν ὄργανο, πού, στήν οὐσία, ὑπηρετοῦσε τούς σκοπούς τῆς ἀγγλικῆς ἰμπεριαλιστικῆς πολιτικῆς στή Μεσόγειο καί στά Βαλκάνια γενικά, στή χώρα μας εἰδικότερα. Στό διάστημα τοῦ πρώτου ἔνοπλου ἀγώνα ἡ ἡγεσία τοῦ ΚΚΕ δέν εἶχε οὔτε σωστή στρατηγική, οὔτε, κατά συνέπεια καί σωστή ταχτική.

Τέταρτο. Σάν ἀποτέλεσμα τοῦ λαθεμένου πολιτικοῦ προσανατολισμοῦ, πού ἔδινε στό κίνημα ἡ ἡγεσία τοῦ ΚΚΕ, μέσα στίς συνθῆκες τοῦ 2ου παγκόσμιου πολέμου, ἔχουμε καί βασικές παρεκκλίσεις ἀπτίς μπολσεβίκικες ὀργανωτικές ἀρχές. Αὐτό εἶχε σά συνέπεια, ὅτι τό κόμμα μας δέ στάθηκε σάν ἡ ἀνώτατη ταξική ὀργάνωση τῆς ἐργατιᾶς καί ὅλων τῶν ἐργαζομένων, πού ὀργανώνει καί καθοδηγεῖ τό λαό στήν πάλη γιά τήν κατάληψη τῆς ἐξουσίας. Τό κόμμα οὐσιαστικά διαλύθηκε μέσα στή μάζα. Ἡ ἡγεσία του ἀποσπάστηκε ἀπτή βάση, δέν ἄκουε τή βάση, δέ λειτουργοῦσε σάν κολλεχτιβίστικο καθοδηγητικό ὄργανο καί ἔτσι δέ μπόρεσε νά δεῖ οὔτε καί νά διορθώσει ἔγκαιρα τά μεγάλα λάθη στήν πολιτική καθοδήγηση τοῦ ἀγώνα, λάθη πού εἶχε ἐπισημάνει ἡ βάση.

Πέμπτο. Στόν τομέα τῆς ἐπαναστατικῆς ἐπαγρύπνησης τό χαραχτηριστικό γνώρισμα εἶνε μιά ἐγκληματική τύφλωση καί ἐπανάπαφη, πού ἄφησε τό Σιάντο, πράχτορα τοῦ ταξικοῦ ἐχθροῦ, νά πραγματοποιεῖ τό προδοτικό του ἔργο, νά ξεπουλᾶ καί νά χαντακώνει τήν ἐπανάσταση. Ἡ τύφλωση αὐτή εἶνε περισσότερο ἀπαράδεχτη γιατί ὑπῆρχαν σοβαρές προειδοποιήσεις καί συντριφτικά στοιχεῖα, πού πείθανε ὅτι στό πρόσωπο τοῦ Σιάντου ἔχουμε ἕναν ξεσκολισμένο, μεγάλο προβοκάτορα.

Ὅλα τά πιό πάνω στοιχεῖα πείθουν ὅτι στή διάρκεια τοῦ πρώτου ἔνοπλου ἀγώνα τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδας γιά τήν ἐξου-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

σία, γιά τή λαϊκή δημοκρατία, ἀπό βασική, καθοριστική ἀνεπάρκεια στήν κομματική πολιτική καί στρατιωτική καθοδήγηση δέ μπορέσαμε σωστά νά ἐκμεταλλεφτοῦμε τίς ἐξαιρετικά εὐνοϊκές συνθῆκες πού δημιούργησε καί στήν Ἑλλάδα ὁ δέφτερος παγκόσμιος πόλεμος μέ τή συντριβή τοῦ χιτλερισμοῦ ἀπό τό Σοβιετικό Στρατό. Χάσαμε τήν ἐπανάσταση ἀποκλειστικά καί μόνο ἀπό δική μας ὑπαιτιότητα καί φτάσαμε στή συνθηκολόγηση τῆς Βάρκιζας, πού κι αὐτή ἔδειχνε ἀνικανότητα στό σωστό χειρισμό ἑνός σοβαροῦ ζητήματος, στήν ἐπίτεφξη μιᾶς παραδεχτῆς γιά τό ἐπαναστατικό κίνημα στή χώρα μας συμφωνίας πού θά στηριζότανε στό δοσμένο τή στιγμή ἐκείνη συσχετισμό τῶν ταξικῶν δυνάμεων.

Τό ΚΚΕ ἀπτή 12η ὁλομέλεια καί ὕστερα προσπάθησε νά διορθώσει τά σοβαρά θεμελιακά λάθη, πού παρουσίασε στήν πάλη γιά τήν ἐξουσία στήν πρώτη κατοχή, νά ξαναμπεῖ στό σωστό δρόμο.

Ὅμως καί στή διάρκεια τοῦ δέφτερου ἔνοπλου ἀγώνα μας στά 1946-49 παρουσιάσαμε μιά σειρά μικρά καί μεγάλα λάθη. Τό πιό σοβαρό ἀπαυτά εἶνε ὅτι δέ μπορέσαμε ἔγκαιρα νά λύσουμε τό πρόβλημα τῶν ἐφεδρειῶν τοῦ ΔΣΕ, πράμα πού ἐπέδρασε κατά ἕνα ἀποφασιστικό τρόπο στήν ὅλη πορεία καί τελικά καί στήν ἔκβαση τοῦ δέφτερου ἔνοπλου ἀγώνα. Τήν κύρια εὐθύνη ἐδῶ τή φέρνει ὁ Βαφειάδης, πού ἔκανε ὅλα ὅσα μποροῦσε γιά νά παραβιάσει καί στό ζήτημα αὐτό τή γραμμή τοῦ κόμματος.

Τό κόμμα ἔχει καταλήξει στό συμπέρασμα ὅτι, ἄν στίς συνθῆκες τοῦ 1946-47 σωστά χρησιμοποιούσαμε τίς δυνατότητες, πού προσφέρονταν, τότε θάχαμε λύσει ἱκανοποιητικά τό πρόβλημα τῶν ἐφεδρειῶν τοῦ ΔΣΕ καί θάχαμε βασικά, καταχτήσει τέτιες θέσεις ἀπόπου θά μπορούσαμε νά ἐξουδετερώσουμε ἀποτελεσματικά τίς συνέπειες τῆς ἀγγλοαμερικάνικης ἐπέμβασης καί τῆς προδοσίας τοῦ Τίτο, ὅπως ἐκδηλώθηκαν, καθοριστικά γιά τό δέφτερο ἔνοπλο ἀγώνα μας, στίς συνθῆκες τοῦ 1949.

Ἀκόμα τό ταχτικό λάθος τῆς ἀποχῆς μας ἀπτίς ἐκλογές τοῦ 1946 εἶχε ἀρνητική ἐπίδραση στή χρησιμοποίηση, στίς τότε συνθῆκες, ὅλων τῶν δυνατοτήτων γιά τήν ἀποτελεσματικότερη κινητοποίηση ὅλων τῶν δυνάμεών μας στήν περιοδο τῆς δέφτερης ἔνοπλης ἀντιπαράθεσής μας μέ τό μοναρχοφασισμό καί τούς ξένους ὑποστηριχτές του.

Ἡ σύντομη ἀνάλυση πού ἔγινε πιό πάνω δείχνει πώς γιά τό ΚΚΕ τό πρόβλημα τῆς ἀφομοίωσης τῆς πείρας καί τῶν διδαγμάτων ἀπτή μπολσεβίκικη τέχνη καθοδήγησης εἶνε πρωταρχικῆς σπουδαιότητας. Ἡ ἔλλειψη τῆς ἀφομοίωσης αὐτῆς ἐπέδρασε,

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ὅπως εἴδαμε, πολύ ἀρνητικά στήν ἐξέλιξη καί στήν ἔκβαση τῶν ἔνοπλων ἀγώνων μας γιά τήν ἐξουσία. Οἱ κουκουέδες πρέπει νά καταχτήσουν αὐτή τήν τέχνη.

Παρά τήν ἥττα μας στό Βίτσι-Γράμμο καί τήν ὑποχώρησή μας στά 1949, ὁ ἐχθρός δέν πέτυχε τό στρατηγικό ἀποτέλεσμα, πού ἐπιδίωκε: νά συντρίψει καί ἐκμηδενίσει τίς κύριες δυνάμεις τοῦ ΔΣΕ καί τοῦ λαϊκοαπαναστατικοῦ κινήματος στήν Ἑλλάδα. Αὐτό τό γεγονός βάζει τή σφραγίδα του στήν ἐσωτερική ἐξέλιξη στήν Ἑλλάδα ἀπτό 1949 καί δῶ. Καί ἀποχτᾶ ἰδιαίτερη σημασία σήμερα, πού ἡ ἀμερικανοκρατία καί ὁ μοναρχοφασισμός ὁλοκληρώνουν τή στρατιωτικοπολεμική εὐθυγράμμιση τῆς Ἑλλάδας μέ τίς ἀπαιτήσεις τοῦ βορειοαμερικάνικου πολεμικοῦ τυχοδιωχτισμοῦ ἐνῶ τό νεοελληνικό πλουτοκρατικό καθεστώς, τό σύστημα τῆς ἀστοτσιφλικάδικης κυριαρχίας, εἶνε πιασμένο στή μέγγαινα τῆς πολιτικῆς ἐπαναστατικῆς κρίσης.

Παρά τά μέτρα πού παίρνουν οἱ ἐχθροί μας, ἡ Ἑλλάδα ἀποτελεῖ ἕνα ἡφαίστειο πού βγάζει κιόλας καπνούς, ἕτοιμο νά ξεσπάσει. Τό ἀστοτσιφλικάδικο ὀπέδαφος σειέται καί τραντάζεται ἀπό ὀπόγειους δονισμούς. Ὡριμάζουν μεγάλοι ταξικοί ἀγῶνες.

Ἀπτούς κουκουέδες τῆς Ἑλλάδας ἀπαιτεῖται, νά διδαχτοῦν ἀπτά λάθη τοῦ παρελθόντος, νά ἀφομοιώσουν τή μπολσεβίκικη πεῖρα καθοδήγηση; γιά νά τά βγάλουν πέρα νικηφόρα στόν «τρίτο γύρο», ὅπως τόν ὀνομάζουν οἱ ἀντίπαλοί μας, πού ἔρχεται καί πού τόσο τόν τρέμουν.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

IV. Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΗΓΕΣΙΑ

1

«Η πολιτική,—λέει ὁ Λένιν,—εἶνε ἡ συμπυκνωμένη ἔκφραση τῆς οἰκονομικῆς». «Η πολιτική δέ μπορεῖ νά μήν ἔχει προτεραιότητα πάνω στήν οἰκονομική. Τό νά σκέφτεσαι ἀλλιῶς σημαίνει νά ξεχνᾶς τό ἀλφαβήτα τοῦ μαρξισμοῦ» (τόμ. 26ος, σελ. 73 καί 126). «Η πολιτική εἶνε ἡ πιό συμπυκνωμένη ἔκφραση τῆς οἰκονομικῆς καί ἡ συνέχεση καί ἡ ὁλοκλήρωσή της» (Τό ΠΚΚ (μπ) στίς ἀποφάσεις τῶν συνεδρίων του κλπ., τόμος 1ος, σελ. 338).

Γιά νά καθορίσεις σωστή πολιτική πρέπει νά ξέρεις σωστά τούς νόμους τῆς οἰκονομικῆς πορείας καί ἐξέλιξης, πού ἔκφρασή τους πρέπει νάνε ἡ πολιτική.

Καί ἐνῶ ἡ οἰκονομική ἀνάπτυξη εἶνε κάτι πού γίνεται ἀντικειμενικά, ἔξω, ἀνεξάρτητα ἀπτή θέλησή μας, ἡ πολιτική, στηρίζεται στή γνώση τῶν νόμων τῆς οἰκονομικῆς, κατά συνέπεια καί τῆς κοινωνικῆς πορείας καί ἐξέλιξης καί καθορίζει τή γραμμή πορείας, ὀργάνωσης καί πάλης τῆς ἐργατικῆς τάξης γιά τήν κατάχτηση τοῦ σκοποῦ πού βάζει μέ τή συντριβή τῆς ἀντίστασης τῆς κεφαλαιοκρατίας, πού γίνεται ἐμπόδιο στήν ἀνάπτυξη τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων, ἐμπόδιο στήν οἰκονομική ἀνάπτυξη, στήν κοινωνική πρόοδο.

Τό νά καθορίσεις τή σωστή σχέση κι ἀλληλεξάρτηση, τήν ἀλληλεπίδραση ἀνάμεσα στήν οἰκονομική καί τήν πολιτική εἶνε ἀπαραίτητο γιά τή σωστή πολιτική ἡγεσία.

Γιά νά ζήσει ὁ ἄνθρωπος πρέπει νά φάει. Καί γιά νά φάει πρέπει νά παράγει. Στήν ἀνθρώπινη κοινωνία μέ τόν ἀναγκαῖο καταμερισμό στή δουλιά ἡ παραγωγή εἶνε κοινωνική.

Ὁ Μάρξ λέει:

> «Στήν παραγωγή οἱ ἄνθρωποι ἐπενεργοῦν ὄχι μονάχα πάνω στή φύση, μά καί ὁ ἕνας πάνω στόν ἄλλο. Δέ μποροῦν νά παράγουν χωρίς κατά ἕνα ὁρισμένο τρόπο νά συνενωθοῦν γιά κοινή ἐνέργεια καί γιά ἀλληλοανταλλαγή τῆς

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ἐνέργειάς τους. Γιά νά παράγουν οἱ ἄνθρωποι ἔρχονται σ' ὁρισμένους δεσμούς καί σχέσεις καί μονάχα μέ τή μεσολάβηση αὐτῶν τῶν κοινωνικῶν δεσμῶν καί σχέσεων ὀφίσταται ἡ σχέση τους πρός τή φύση, λαβαίνει χώραν ἡ παραγωγή» (Μάρξ-Ἔνγκελς: Ἅπαντα, τόμ. 5ος, σελ. 429).

Πάλη πρός τή φύση γιά τήν ἐξασφάλιση τῶν μέσων παραγωγῆς, γιά νά εἶνε τά μέσα αὐτά στήν ὑπηρεσία τοῦ ἀνθρώπου, τῆς κοινωνίας. Οἱ παραγωγικές δυνάμεις ἐξασφαλίζουν τό ἔργο αὐτό.

«Ἡ φύση δέν κάνει μηχανές, ἀτμομηχανές, σιδηρόδρομους, ἠλεκτρικούς τηλέγραφους... Ὅλα αὐτά εἶνε προϊόν τῆς ἀνθρώπινης δραστηριότητας. Εἶνε φυσικό (ἀπτή φύση) ὑλικό, πού μετατράπηκε σέ ὄργανα ἐξουσίας τῆς ἀνθρώπινης θέλησης πάνω στή φύση εἴτε σέ ὄργανα ἐκπλήρωσης αὐτῆς τῆς θέλησης στή φύση. Ὅλα αὐτά εἶνε δημιουργημένα ἀπτό ἀνθρώπινο χέρι, ὄργανα τοῦ ἀνθρώπινου μυαλοῦ. Οὐσιοποιημένη δύναμη τῆς γνώσης. Ὁ βαθμός ἀνάπτυξης τοῦ βασικοῦ κεφαλαίου εἶνε δείχτης γιά τό ὡς ποιό βαθμό οἱ κοινωνικές γνώσεις γενικά—ἡ ἐπιστήμη—μετατράπηκαν σέ ἄμεση παραγωγική δύναμη...» (Κ. Μάρξ, σέ χειρόγραφό του στά 1857-58, προετοιμαστική δουλιά γιά τό «Κεφάλαιο»).

Νά πῶς ὁ Λένιν τοποθετεῖ τό πρόβλημα αὐτό:

«Ὅσο δέν ξέρουμε τό νόμο τῆς φύσης, αὐτός ὑπάρχει καί δρᾶ, παρά, ἔξω ἀπτή συνείδησή μας, μᾶς κάνει δούλους „τῆς τυφλῆς ἀναγκαιότητας“». «Ἀφοῦ μάθουμε αὐτόν τό νόμο, πού δρᾶ (ὅπως χιλιάδες φορές τό ἐπαναλάμβανε ὁ Μάρξ) ἀνεξάρτητα ἀπτή θέλησή μας καί ἀπτή συνείδησή μας, ἐμεῖς εἴμαστε ἀφέντες τῆς φύσης. Ἡ κυριαρχία πάνω στή φύση πού ἐκδηλώνεται στήν πραχτική τῆς ἀνθρωπότητας, εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς ἀντικειμενικά-ἀληθινῆς ἀντανάκλασης στό κεφάλι τοῦ ἀνθρώπου τῶν φαινομένων καί τῶν προτσές τῆς φύσης, εἶνε ἀπόδειξη γιά τό ὅτι ἡ ἀντανάκλαση αὐτή (στά πλαίσια ἐκείνου πού μᾶς δείχνει ἡ πραχτική) εἶναι ἀντικειμενική, ἀπόλυτη, αἰώνια ἀλήθεια» (τόμ. 14ος, σελ. 177).

Ὅσο ἀναπτύσσονται οἱ παραγωγικές δυνάμεις τόσο στήν πάλη γιά τήν καθυπόταξη τῆς φύσης ὑπερισχύει προοδευτικά ὁ ἄνθρωπος. Στήν πρωτόγονη κοινωνία πρίν ἀκόμα χωριστεῖ σέ

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τάξεις, τό κύριο γνώρισμα είνε ὅτι στήν πάλη πρός τή φύση ὁ πρωτόγονος ἄνθρωπος βρίσκεται ἀκέμα σέ ὑποταγή σ' αὐτή καί μόλις ἀρχίζει τήν κατάχτηση καί τήν ὑποταγή της. Ἡ πορεία αὐτή περιπλέκεται, ὅταν στίς ταξικές κοινωνίες ἡ πάλη πρός τή φύση περνᾶ μέσα ἀπτήν ταξική πάλη γιά νά καταλήξει, ὅταν ὁ ἄνθρωπος γίνεται πάλι λέφτερος ἀπτά ταξικά δεσμά, σέ ἄμεση σχέση πρός τή φύση, κάτω ὅμως ἀπό ἄλλες συνθῆκες τόρα, πού γιά κύριο γνώρισμά τους ἔχουν τήν αὐξανόμενη κυριαρχία τοῦ ἀνθρώπου πάνω στή φύση. Γίνεται τό πήδημα ἀπτό κράτος τῆς ἀναγκαιότητας στό κράτος τῆς ἐλεφθερίας.

Προχωράμε τόρα στό κύριο θέμα μας.

Ἡ οἰκονομική λοιπόν ἀσχολεῖται ἀκριβῶς μέ τήν κοινωνική πλεβρά τῆς πορείας τῆς παραγωγῆς, δηλαδή, μέ τίς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων πρός τή φύση καί ἀνάμεσά τους στήν πορεία τῆς παραγωγῆς καί κατανομῆς τῶν προϊόντων. Ἡ ἐπιστήμη πού μελετᾶ τούς νόμους τῆς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης τῆς κοινωνίας, δηλαδή πού ἔχει γιά ἀντικείμενό της τήν οἰκονομική, λέγεται π ο λ ι τ ι κ ή ο ἰ κ ο ν ο μ ί α. Καί μόνο τό ὄνομα τῆς ἐπιστήμης αὐτῆς μᾶς δίνει τίς πραγματικές σχέσεις οἰκονομικῆς καί πολιτικῆς.

Γιά τίς σχέσεις αὐτές ὁ Στάλιν λέει:

> «Δέν ἐπιτρέπεται νά ξεχωρίζεται ἡ πολιτική ἀπτήν οἰκονομία. Δέ μποροῦμε νά ξεφύγουμε ἀπτήν οἰκονομία, τό ἴδιο ὅπως δέ μποροῦμε νά ξεφύγουμε ἀπτήν πολιτική. Γιά εὐκολία στή μελέτη οἱ ἄνθρωποι συνήθως ξεχωρίζουν μεθοδολογικά τά ζητήματα τῆς οἰκονομίας ἀπτά ζητήματα τῆς πολιτικῆς. Μά αὐτό γίνεται μόνο μεθοδολογικά, τεχνητά, μόνο γιά τήν εὐκολία τῆς μελέτης. Στή ζωή, ἀντίθετα, στήν πραχτική ἡ πολιτική καί ἡ οἰκονομία εἶνε ἀξεχώριστες. Ὑπάρχουν μαζί καί δροῦν μαζί» («Οἱ ἀνεπάρκειες στήν κομματική δουλιά», 1938).
>
> «Τό κόμμα τοῦ προλεταριάτου,—διδάσκει ὁ Στάλιν,—γιά νά μήν πάνει λάθος στήν πολιτική πρέπει νά ξεκινᾶ, τόσο στόν καταρτισμό τοῦ προγράμματός του ὅσο καί στήν πραχτική δράση του, πρίν ἀπόλα, ἀπτούς νόμους ἀνάπτυξης τῆς παραγωγῆς, ἀπτούς νόμους τῆς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης τῆς κοινωνίας» («Ζητήματα τοῦ λενινισμοῦ», 11η ρωσ. ἔκδ., σελ. 552).

Ἄν ἡ παραγωγή, ἡ δουλιά εἶνε ἡ προϋπόθεση γιά τήν ὕπαρξη τῶν ἀνθρώπων, «αἰώνια, φυσική ἀναγκαιότητα» (Μάρξ), ὁ τρόπος παραγωγῆς τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν, πού εἶνε ἀπαραίτητα γιά

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τήν ὕπαρξη τῶν ἀνθρώπων, ἀποτελεῖ τό θεμέλιο τῆς κοινωνίας, τήν καθοριστική δύναμη γιά τήν κοινωνική ἀνάπτυξη. Τίς δυό κύριες καί βασικές πλευρές στόν τρόπο παραγωγῆς τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν τίς ἀποτελοῦν οἱ παραγωγικές δυνάμεις, πού περιλαβαίνουν τά ἐργαλεῖα παραγωγῆς καί τούς ἀνθρώπους, τήν πρώτη παραγωγική δύναμη τῆς κοινωνίας καί οἱ παραγωγικές σχέσεις, δηλαδή οἱ σχέσεις πού διαμορφώνονται ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους μέσα στήν παραγωγή καί ἀνεξάρτητα ἀπτή θέλησή τους. Οἱ δυό αὐτές πλευρές τοῦ τρόπου παραγωγῆς τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν ἀποτελοῦν μιά διαλεχτική ἑνότητα. Οἱ παραγωγικές δυνάμεις καθορίζουν βασικά τίς ἀντίστοιχες παραγωγικές σχέσεις μά καί αὐτές μέ τή σειρά τους βοηθᾶν ἤ γίνονται ἐμπόδιο στήν ἀνάπτυξη τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων. Ὅταν οἱ ὑπάρχουσες παραγωγικές σχέσεις ἀρχίζουν νά γίνονται ἐμπόδια, νά δεσμεύουν τήν ἀνάπτυξη τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τότε στήν ἡμερησία διάταξη μπαίνει τό ζήτημα τῆς ἀλλαγῆς στίς ὑπάρχουσες παραγωγικές σχέσεις. Ἡ νέα τάξη, ὁ φορέας τῶν νέων παραγωγικῶν σχέσεων, πού τήν ἐμφάνιση καί τήν ἀνοδό της τήν ἐπιβάλλει ἡ ἀνάπτυξη τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων, παλέβει γιά νά ἀνατρέψει τήν τάξη πού τά συμφέροντά της ἐπιβάλλουν τή διατήρηση τῶν παλιῶν παραγωγικῶν σχέσεων, πού, ὅμως, ἡ διατήρησή τους ἐμποδίζει τήν παραπέρα ἀνάπτυξη τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων.

> «... οἱ παραγωγικές δυνάμεις εἶνε ὄχι μόνον τό πιό ἐπικίνητο καί ἐπαναστατικό στοιχεῖο τῆς παραγωγῆς. Αὐτές μαζί μ' αὐτό εἶνε καί τό καθοριστικό στοιχεῖο στήν ἀνάπτυξη τῆς παραγωγῆς.
>
> Ὅ,τι λογῆς εἶναι οἱ παραγωγικές δυνάμεις, τέτιες πρέπει νάνε καί οἱ παραγωγικές σχέσεις» (Στάλιν: «Γιά τό διαλεχτικό καί ἱστορικό ὑλισμό»).

Στίς ταξικές κοινωνίες ἡ ἀντιπόκριση αὐτή τῶν παραγωγικῶν σχέσεων στίς παραγωγικές δυνάμεις ἀποκαθίσταται, ἄν καί ὅταν οἱ δυό αὐτοί παράγοντες τοῦ τρόπου παραγωγῆς ἔρθουν σέ σύγκρουση, μέ τήν ἐπαναστατική πάλη καί νίκη τῆς νέας τάξης, πού εἶνε φορέας τῶν νέων παραγωγικῶν σχέσεων ἐνάντια στήν παλιά τάξη, πού θέλει νά διατηρηθοῦν οἱ παλιές παραγωγικές σχέσεις, τό παλιό καθεστώς.

> «Ἄν ἡ κατάσταση στίς παραγωγικές δονάμεις,—λέει ὁ Στάλιν,—ἀπαντᾶ στό ζήτημα, μέ ποιά ἐργαλεῖα παραγωγῆς παράγουν οἱ ἄνθρωποι τά ἀναγκαῖα γι' αὐτούς ὑλικά

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ἀγαθά, τότε ἡ κατάσταση στίς παραγωγικές σχέσεις ἀπαντᾶ πιά σ' ἄλλο ζήτημα: σέ ποιανοῦ κατοχή (χτήση N.Z.) βρίσκονται τά μέσα παραγωγῆς (ἡ γῆ, τά δάση, τά νερά, τά ὀρυχτά, οἱ πρῶτες ὕλες, τά ἐργαλεῖα παραγωγῆς, τά παραγωγικά χτίρια, τά μέσα συγκοινωνίας καί σύνδεσης κλπ.), σέ ποιανοῦ διάθεση βρίσκονται τά μέσα παραγωγῆς, στή διάθεση ὅλης τῆς κοινωνίας εἴτε στή διάθεση ξεχωριστῶν προσώπων, ὁμάδων, τάξεων, πού τά χρησιμοποιοῦν γιά νά ἐκμεταλλεύονται ἄλλα πρόσωπα, ὁμάδες, τάξεις» (Στάλιν: «Γιά τό διαλεχτικό καί ἱστορικό ὑλισμό»).

Κι ἔτσι ξαναρχόμαστε στό βασικό ζήτημα πού μᾶς ἐνδιαφέρει ἐδῶ: Ἂν ἡ οἰκονομική ἀσχολεῖται μέ τήν παραγωγή καί κατανομή τῶν προϊόντων, τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν, πού χρειάζονται οἱ ἄνθρωποι, ἡ κοινωνία, ἡ πολιτική ἀσχολεῖται, ἔχει γιά ἀντικείμενό της ποιά τάξη κατέχει τά μέσα παραγωγῆς, πῶς γίνεται ἡ παραγωγή, πρός ὄφελος ποιανῆς τάξης γίνεται ἡ κατανομή τῶν προϊόντων τῆς παραγωγῆς αὐτῆς. Καί τό ἐπαναστατικό κόμμα τῆς ἐργατικῆς τάξης, τῆς νέας τάξης φωτίζει καί ὀργανώνει, καθοδηγεῖ τή νέα αὐτή τάξη καί ὅλον τόν ἐργαζόμενο λαό στήν πάλη, στόν πολιτικό ἀγώνα πού ἀνατρέπει τήν ἐκμετάλλευση τῆς κεφαλαιοκρατίας, γιά τήν κατάχτηση τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας, πού θά κάνει δυνατή τήν τέτια ὀργάνωση τῆς παραγωγῆς καί τῆς κατανομῆς τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν ὥστε νά ἐξυπηρετεῖται τό πραγματικό συμφέρον τῆς κοινωνίας, πού θά ἐλευθερώσει τίς παραγωγικές δυνάμεις ἀπτά κεφαλαιοκρατικά δεσμά (ἀναρχία στήν παραγωγή, κρίσεις, καταστροφή τεράστιων παραγωγικῶν δυνάμεων, μή ὁλοκληρωτική ἐκμετάλλευση τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων, σταμάτημα καί δέσμευση τῆς τεχνικῆς προόδου, τῆς βελτίωσης, τελειοποίησης, ἀνάπτυξης τῶν ἐργαλείων παραγωγῆς καί τῶν τεχνικῶν γνώσεων, ἀνεργία, ἐξαθλίωση, ἀφανισμό τῆς ἐργατιᾶς καί τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ, πού εἶνε ἡ πρώτη παραγωγική δύναμη τῆς κοινωνίας), πού θ' ἀποκαταστήσει ἁρμονία καί ἀνταπόκριση ἀνάμεσα στίς παραγωγικές δυνάμεις καί τίς νέες παραγωγικές σχέσεις, δηλαδή θά κάνει δυνατή τήν παραπέρα ἀνάπτυξη τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τῆς παραγωγῆς, τοῦ κοινωνικοῦ πλούτου τῆς κοινωνίας.

Νά, λοιπόν, γιατί χρειάζεται αὐτό πού μᾶς διδάσκει ὁ Στάλιν, ὅτι τό κόμμα τοῦ προλεταριάτου γιά νά μή λαθέψει στήν πολιτική πρέπει νά ξεκινᾶ πρίν ἀπόλα ἀπτή μελέτη καί γνώση τῶν νόμων ἀνάπτυξης τῆς παραγωγῆς, τῆς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης τῆς κοινωνίας.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Νά ποιές εἶνε οἱ σχέσεις, ἡ ἀλληλεπίδραση καί ἀλληλεξάρτηση οἰκονομικῆς καί πολιτικῆς καί νά γιατί ἡ πολιτική εἶνε συμπυκνωμένη ἔκφραση τῆς οἰκονομικῆς καί ἔχει τήν πρωταιρετότητα ἀπέναντί της.

Ἡ πολιτική ἡγεσία, μέ βάση τή μελέτη καί γνώση τῶν νόμων γιά τήν κοινωνική ἀνάπτυξη, καθορίζει τό πρόγραμμα, ἀναλύει τό συσχετισμό στίς ταξικές δυνάμεις καί χαράζει τή στρατηγική καί ταχτική τοῦ κινήματος καί ἀσκεῖ τή στρατηγική καί ταχτική ἡγεσία, θηλαδή ἐξασφαλίζει τήν πολιτική καθοδήγηση τοῦ ἀγώνα. Καί σωστή πολιτική εἶνε μόνον ἡ πολιτική ἀρχῶν καί σωστή πολιτική ἡγεσία σημαίνει νά βλέπεις μπροστά, αὐτοῦ πού ὁδηγᾶ ἡ κίνηση, πάνω στή βάση τῶν νόμων τῆς κοινωνικῆς ἀνάπτυξης καί τοῦ δοσμένου καθεφορά συσχετισμοῦ στίς ἀντίπαλες δυνάμεις, νά βλέπεις μπροστά, ποῦ φέρνει ἡ ἀνάπτυξη καί ὄχι πίσω.

Καί αὐτό ἔχει ἐξαιρετική σημασία γιά τό κίνημά μας γιατί ὁ συντηρητικισμός, ἡ προσήλωση στά παλιά, ἡ ἀντίδραση ἐνάντια στό καινούργιο, ἡ ὑποτίμηση εἴτε ὁ φόβος μπροστά στό καινούργιο, ὅταν δέν προέρχεται ἀπό καθαρά ταξική τοποθέτηση, ἔχει τήν κύρια πηγή του στό ὅτι ἡ ἀλλαγή στά ὁλικά στοιχεῖα τῆς ἀνάπτυξης τῆς κίνησης, τῆς ζωῆς τῆς κοινωνίας πραγματοποιεῖται πρῶτα καί μετά παίρνουμε ἐμεῖς συνείδηση. Γιά νά νικήσει καί ἐπιβληθεῖ αὐτή ἡ ἀλλαγή, τό καινούργιο, πρέπει νά διώξει, νά σπάσει, νά ὑπερνικήσει τό παλιό καί νά μπορέσει ἔτσι νά πάρει τή θέση του. Ὁ Λένιν διδάσκει:

> «Ὅσαν τό καινούργιο μόλις ἔχει γεννηθεῖ, τό παλιό πάντα παραμένει, στή διάρκεια μερικοῦ χρόνου, πιό δυνατό ἀπαυτό τό καινούργιο. Αὐτό πάντα ἔτσι γινόταν καί στή φύση καί στήν κοινωνική ζωή. Ὁ χλεβασμός ἐνάντια στήν ἀδυναμία πού παρουσιάζουν τά ξεπετάρια τοῦ καινούργιου, ὁ φτηνός διανοουμενίστικος σκεπτικισμός καί τά παρόμοια, ὅλα αὐτά, στήν οὐσία, εἶνε μέθοδος τῆς ταξικῆς πάλης τῆς ἀστικῆς τάξης ἐνάντια στό προλεταριάτο, εἶνε ὑπεράσπιση τῆς κεφαλαιοκρατίας ἐνάντια στό σοσιαλισμό. Ἐμεῖς πρέπει ἐμπεριστατωμένα νά μελετᾶμε τά ξεπετάρια τοῦ καινούργιου, μέ τόν πιό προσεχτικό τρόπο νά συμπεριφερόμαστε πρός αὐτά, παντοιότροπα νά βοηθᾶμε τήν ἀνάπτυξή τους καί νά „παρασιωπούμαστε αὐτά τ' ἀδύνατα ξεπετάρια"».

Νά γιατί ὁ πολιτικός, ὁ καθοδηγητής πρέπει νά βλέπει μπρός καί ὄχι πίσω. Ἔτσι μόνο μπορεῖ νά δικαιώσει στή ζωή, νά κατοχυρώσει τό ρόλο του τῆς πρωτοπορείας.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

«Ὁ θεωρητικός,—μᾶς διδάσκει ὁ Στάλιν,—προσπερνᾶ τήν τάξη καί πρίν ἀπαυτή διακρίνει τό ἔμβρυο τοῦ μέλλοντος. Αὐτό καί λέγεται „νά φτάσεις σέ κατιτί θεωρητικά"» (τόμ. 1ος, σελ. 117).

Χωρίς τήν «ἱκανότητα» νά μπορεῖς νά συλλαμβάνεις «τό ἔμβρυο τοῦ μέλλοντος» μέσα στή σημερινή πραγματικότητα καί πάλη δέ μπορεῖς νά νικήσεις τό συντηρητικισμό καί τήν ἀποστέωση καί νά σταθεῖς μπροστάρης, ὁδηγητής. Ὁ Στάλιν μᾶς διδάσκει:

«Πάντα σέ μᾶς κάτι πεθαίνει στή ζωή. Ὅμως αὐτό πού πεθαίνει δέ θέλει νά πεθάνει σκέτα μά παλέβει γιά τήν ὕπαρξή του, ὑπερασπίζεται τή χαμένη ὑπόθεσή του.

Πάντα σέ μᾶς γεννιέται κάτι καινούργιο στή ζωή. Ὅμως αὐτό πού γεννιέται, δέ γεννιέται ἁπλά, μά κάνει φασαρία, φωνάζει, ὑπερασπίζεται τό δικαίωμά του στή ζωή.

Ἡ πάλη ἀνάμεσα στό παλιό καί στό νέο, ἀνάμεσα σ' αὐτό πού πεθαίνει καί σ' αὐτό πού γεννιέται, νά ἡ βάση τῆς ἐξέλιξής μας».

Ἡ ἱκανότητα νά συλλαμβάνεις αὐτή τήν πάλη ἀνάμεσα στό παλιό καί στό νέο, ἡ ἱκανότητα σωστά νά καθορίζεις τή σχέση ἀνάμεσα στό παλιό καί στό νέο, ποιό εἶνε πραγματικά παλιό καί ποιό πραγματικά νέο καί σωστά ν' ἀντιμετωπίζεις τό παλιό, σωστά νά πιάνεις, νά βοηθᾶς, νά προωθεῖς, νά διεφκολύνεις τό νέο εἶνε θεμελιακή ἰδιότητα ἀπαραίτητη γιά τή σωστή καθοδήγηση. Στό λόγο του, στίς 9 τοῦ Φλεβάρη 1946 στούς ἐκλογεῖς του στή Μόσχα ὁ Στάλιν εἶπε:

«Ὄχι μόνον καθυστερημένοι ἄνθρωποι, πάντα ἀποφέβγουν καθετί τό καινούργιο, μά καί πολλά σημαίνοντα μέλη τοῦ κόμματος συστηματικά τραβοῦσαν τό κόμμα στά πίσω καί προσπαθοῦσαν μέ καθελογῆς τρόπους νά τό βγάλουν στό „συνηθισμένο" κεφαλαιοκρατικό τρόπο ἀνάπτυξης. Ὅλες οἱ ἀντικομματικές μηχανορραφίες τῶν τροτσκιστῶν καί τῶν δεξιῶν, ὅλη τους ἡ „δουλιά", πού ἀφοροῦσε τό σαμποτάζ τῶν μέτρων πού ἔπαιρνε ἡ κυβέρνησή μας ἐπιδιώκανε ἕνα σκοπό: νά κάνουν ν' ἀποτύχει ἡ πολιτική τοῦ κόμματος καί νά φρενάρουν τό ἔργο τῆς ἐκβιομηχάνησης καί τῆς κολλεχτιβοποίησης. Μά τό κόμμα δέν ὑπόκυπτε οὔτε στίς ἀπειλές τούτων οὔτε στίς φωνασκίες τῶν ἄλλων καί σίγουρα τραβοῦσε μπροστά. Ἡ ὑπηρεσία πού πρόσφερε τό κόμμα συνίσταται στό ὅτι αὐτό δέν προσαρμόστηκε πρός

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τούς καθυστερημένους, δέ φοβήθηκε νά πάει ἐνάντια στό ρέμα καί πάντα διατήρησε τή θέση της ἡγέτριας δύναμης».

Ὅποιος τραβᾶ πίσω, ὅποιος δέ βλέπει καί δέν ἐπιβάλλει τό νέο, αὐτός τραβᾶ τό κίνημα στά πίσω καί βοηθᾶ μόνο τούς ἐχθρούς τοῦ λαοῦ.

Ὁ Στάλιν διδάσκει ἀκόμα, ὅτι ὁ δρόμος γιά νά τραβήξει μπροστά τό κίνημα πρός τό νέο, τήν πρόοδο, πρέπει νά καθαρίζεται ἀδιάκοπα μέ τήν κριτική καί αὐτοκριτική τῶν λαθῶν, μέ τό διόρθωμα τῶν λαθῶν.

«Ἐμεῖς θέλουμε νά τραβᾶμε μπροστά καί ἀκριβῶς γιατί θέλουμε νά τραβᾶμε μπροστά, πρέπει νά βάλουμε σέν ἕνα ἀπτά πιό σοβαρά καθήκοντά μας τήν τίμια καί ἐπαναστατική αὐτοκριτική. Χωρίς αὐτό δέν ὑπάρχει κίνηση στά μπρός. Χωρίς αὐτό δέν ὑπάρχει ἀνάπτυξη».

Ὁ κομμουνιστής πρέπει νάνε θαρραλέος καινοτόμος, ν' ἀνοίγει ἀποφασιστικά τό δρόμο πρός τά μπρός ὁδηγόντας σ' αὐτόν ὅλο τό λαό. Αὐτός πρῶτος βλέπει τό δρόμο αὐτόν, τόν χαράζει. Αὐτός στό σήμερα διακρίνει «τό ἔμβρυο τοῦ μέλλοντος» καί τό καθιερώνει καί τό κατοχυρώνει στή ζωή.

Τά πρωτοπόρα μυαλά μποροῦν καί συλλαμβάνουν αὐτό «τό ἔμβρυο τοῦ μέλλοντος» γιατί ξεκινᾶν πρίν ἀπόλα ἀπό τούς νόμους τῆς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης, τῆς ἀνάπτυξης τῆς παραγωγῆς, βλέπουν, ἔτσι, πρῶτα τίς ἀλλαγές στίς παραγωγικές δυνάμεις πού βάζουν «ἐπί τάπητος» τήν ἀλλαγή στίς παραγωγικές σχέσεις καί τήν ἀνάγκη γιά τήν ἀλλαγή αὐτή τή διατυπώνουν θεωρητικά στό πρόγραμμα καί τήν κάνουν, πάνω στή βάση τοῦ προγράμματος, μαζική ἐπαναστατική πολιτική πράξη. Αὐτοῦ συνίσταται ὁ ρόλος, ἡ ἀποστολή τῆς πολιτικῆς, τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας.

Πότε ἀλλάζει ἡ πολιτική; Ὅταν ἡ παλιά ἀρχίζει νά γίνεται ἐμπόδιο, νά μήν ἀνταποκρίνεται στά δοσμένα τῆς κατάστασης. Καί γίνεται ἐμπόδιο ὅταν πάψει πιά ν' ἀνταναπλᾶ καί νά ἐκφράζει τίς ἀλλαγές στίς ὁλικές συνθῆκες, δέ βλέπει «τό ἔμβρυο» πού αὐτές γεννοῦν καί δέν ὀργανώνει τήν πάλη γιά τήν καθιέρωσή του.

Κλασικό παράδειγμα ἐδῶ ἔχουμε τό ὅτι ἡ σοσιαλδημοκρατία τῆς II Διεθνοῦς χρεωκόπησε καί πρόδοσε τήν ἐργατική ὑπόθεση, ὅταν δέ μπόρεσε νά δεῖ τίς ἀλλαγές πού ἔφερε τό στάδιο τῆς κεφαλαιοκρατίας στόν ἰμπεριαλισμό, τό τελευταῖο στάδιό της καί ὅτι οἱ ἀλλαγές αὐτές ἐπέβαλλαν μεταβολές καί

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

στή γενική προλεταριακή πολιτική, πράμα πού συνέλαβε ὁ Λένιν καί ἔκφρασε ὁ λενινισμός.

Ὁ Μάρξ λέει ὅτι:

> «ὁ συνδυασμός τῶν διαφόρων τάξεων τοῦ πληθυσμοῦ ἀποτελεῖ τό βάθρο κάθε πολιτικοῦ συστήματος»,

δηλαδή, κάθε συστήματος ταξικῆς κυριαρχίας. Κατά συνέπεια ἡ σωστή πολιτική δέ μπορεῖ παρά νά στηρίζεται στή γνώση τῶν οἰκονομικῶν νόμων τοῦ συστήματος αὐτοῦ, στή σωστή ἀνάλυση καί γνώση τοῦ συνδυασμοῦ αὐτοῦ, δηλαδή, τοῦ συσχετισμοῦ τῶν διαφόρων τάξεων τῆς κοινωνίας, τοῦ δοσμένου πολιτικοῦ συστήματος. Καί ἡ πολιτική δράση τῆς ἐργατικῆς τάξης καί τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ στηρίζεται

> «στόν αὐστηρά ἀντικειμενικό ὑπολογισμό τῶν ταξικῶν δυνάμεων καί τῶν ἀλληλοσχέσεών τους πρίν ἀπό κάθε πολιτική δραση» (Λένιν).

Εἶνε ἡ ἔκφραση τοῦ συσχετισμοῦ αὐτῶν τῶν ταξικῶν δυνάμεων στή δοσμένη περίοδο, ἡ πάλη αὐτῶν τῶν δυνάμεων γιά τήν ἐξουσία, ἡ ἄσκηση τῆς ἐξουσίας αὐτῆς ἀπαυτές τίς τάξεις.

Τήν πολιτική τῆς ἐργατικῆς τάξης καί τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ τήν ἀσκεῖ ἡ ἐπαναστατική πρωτοπορεία, τό πολιτικό κόμμα τῆς ἐργατιᾶς, τό κομμουνιστικό κόμμα. Καί ὁ Λένιν καθορίζει ὅτι ἕνα ἀπτά χαραχτηριστικά γνωρίσματα πού πρέπει νά διακρίνουν τήν ἐπαναστατική πρωτοπορεία εἶνε ἡ

> «ὀρθότητα τῆς πολιτικῆς καθοδήγησης, πού πραγματοποιεῖται ἀπτήν πρωτοπορεία αὐτή, ἡ ὀρθότητα τῆς πολιτικῆς στρατηγικῆς καί ταχτικῆς της, ὁπό τόν ὄρο ὅτι οἱ πιό πλατιές μάζες μέ τή δική τους πεῖρα πείστηκαν γιά τήν ὀρθότητα αὐτή» (τόμ. 31ος, σελ. 8).

Ἡ ὀρθότητα τῆς πολιτικῆς καθοδήγησης, ἡ ὀρθότητα τῆς πολιτικῆς στρατηγικῆς καί ταχτικῆς τῆς ἐπαναστατικῆς πρωτοπορείας ἀπορέει ἀπτή σωστή ἐκτίμηση τοῦ καθεφορά συσχετισμοῦ τῶν ταξικῶν δυνάμεων. Καί ἐλέγχεται καί δοκιμάζεται, ἡ ὀρθότητα αὐτή, καθεφορά μέσα στίς μάζες, στή μαζική δράση, στήν ἀποδοχή τῆς πολιτικῆς καθοδήγησης ἀπτίς πιό πλατιές μάζες, πού μέ τήν ἴδια τους τήν πεῖρα πείθονται γιά τήν ὀρθότητα τῆς πολιτικῆς καθοδήγησης, πού ἀσκεῖ ἡ ἐπαναστατική πρωτοπορεία τῆς ἐργατικῆς τάξης καί τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ.

Ἔτσι βλέπουμε, ὅτι ὁ Λένιν ξεκαθαρίζει, ὅτι γιά νά μπο-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

φέσεις σωστά ν' ἀσκήσεις τήν πολιτική ἡγεσία στήν ταξική πάλη τῶν ἐργατῶν καί τῶν ἄλλων ἐργαζομένων πρέπει: πρῶτον, νά στηριζεσαι στή σωστή ἀνάλυση, μελέτη καί γνώση τοῦ συγκεκριμένου καθεφορά συσχετισμοῦ στίς ταξικές δυνάμεις. Καί, δέφτερο, νά ἐλέγχεις καί νά δοκιμάζεις καθεφορά τή σωστότητα τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας πού ἀσκεῖς, τῆς πολιτικῆς γραμμῆς πού ἐφαρμόζεις στή δράση τῶν πιό πλατιῶν μαζῶν, πού πρέπει μέ τήν ἴδια τους τήν πεῖρα, μέσα στή ζωή καί μέσα στόν ἀγώνα νά πείθονται, ὅτι ἡ πολιτική ἡγεσία πού ἀσκεῖς καί ἡ πολιτική γραμμή πού ἐφαρμόζεις εἶνε σωστές.

Ὁ πολιτικός καθοδηγητής, πού δέν ἀκολουθεῖ αὐτές τις λενινιστικές προϋποθέσεις, πού παρεκκλίνει ἀπό τίς λενινιστικές αὐτές ἀρχές γιά τήν πολιτική καθοδήγηση, θά ἀποτύχει στήν ἄσκηση τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας.

Καί δέν πρόκειται μόνο γιά τήν ἄσκηση τῆς γενικῆς πολιτικῆς καθοδήγησης, γιά τόν καθορισμό καί τήν ἐφαρμογή τῆς γενικῆς πολιτικῆς πορείας καί γραμμῆς. Ὁ Λένιν τονίζει

> «τήν ἀναγκαιότητα γιά τόν αὐστηρά ἀντικειμενικό ὑπολογισμό τῶν ταξικῶν δυνάμεων καί τῶν ἀλληλοσχέσεών τους πρίν ἀπό κάθε πολιτική δράση».

2. Ἀνάλυση τῆς κατάστασης καί καθορισμός τῆς γραμμῆς

Ὁ καθοδηγητής καί τό στέλεχος, μεγάλο ἤ μικρό καί τ' ἀντίστοιχα καθοδηγητικά ὄργανα, πρίν ἀποφασίσουν νά καταλήξουν γιά μιά πολιτική μικρή ἤ μεγάλη οἰκονομική ἤ πολιτική κινητοποίηση, ἀγώνα, ἀπεργία, ἐπίθεση, ὑποχώρηση, ἀναλύουν καί μελετοῦν τή συγκεκριμένη οἰκονομική καί πολιτική κατάσταση καί τό συσχετισμό δυνάμεων, πού ὑπάρχει στόν τομέα,—ἐργοστάσιο, ἐπιχείρηση, κλάδο, συνοικία, συνοικιακό, χωριό, πόλη κλπ.,—ὅπου πρόκειται νά διεξαχθεῖ ὁ ἀγώνας, ὅπου ὁριμάζουν οἱ ταξικές συγκρούσεις καί ὀξύνεται ἡ ταξική ἀντιπαράθεση. Καί μελετοῦν καί ἀναλύουν τήν κατάσταση καί τό συσχετισμό στίς ἀντίπαλες δυνάμεις ὄχι μόνο στό συγκεκριμένο τομέα μά ἐξετάζουν καί συνυπολογίζουν καί τήν κατάσταση τοπικά μά καί τίς γενικότερες πολιτικές ζυμώσεις καί τάσεις, τή γενική κατάσταση σ' ὅλη τή χώρα. Προχωροῦντας γιά ἕνα ἀγώνα πρῶτα ἀπ' ὅλα πρέπει νά διαπιστώσουμε ὅτι ἡ ἀντικειμενική κατάσταση ἐπιτρέπει, εἶτε κάνει ὥριμη τή δοσμένη κινητοποίηση. Δογουμένη δέ μποροῦμε ν' ἀποφασίσουμε σέ μιά συνοικία νά κινητο-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ποιήσουμε τόν κόσμο γιά μπόλικο νερό, όταν ὑπάρχει μπόλικο νερό. Ἄλλο τό ζήτημα ἄν τό νερό αὐτό δέν εἶνε φτηνό.

Ὅταν ἔχουμε μιά ὄψωση στίς τιμές γιά τά εἴδη πρώτης ἀνάγκης, εἴτε, ὅταν ὁ ἐργοδότης θελήσει νά κατεβάσει τά μεροκάματα, τότε δημιουργεῖται ἀντικειμενικά γόνιμη κατάσταση γιά ἀγώνα, γιά ἀπεργία. Ὅταν γίνει αὐτή ἡ διαπίστωση, τότε προχωροῦμε καί ἐξετάζουμε ποιά διάταξη δυνάμεων ὑπάρχει στόν τομέα, ὅπου ἑτοιμάζεται καί πρέπει νά ὀργανωθεῖ ἡ πάλη καί παίρνουμε ἀνάλογα μέτρα. Πῶς στέκει ἡ ἐργοστασιακή ἐπιτροπή καί ποιά εἶνε ἡ ἐπιρροή της; Πῶς στέκει τό σωματεῖο; Ὁ ἀγώνας θά εἶνε μεμονωμένος εἴτε καί ἄλλα ἐργοστάσια εἴτε κλάδοι εἴτε καί ἄλλα λαϊκά στρώματα θά πάρουν μέρος; Ποιές οἱ δυνάμεις τοῦ ἐργοδότη; Ποιές τρομοκρατικές καί ἀπεργοσπαστικές ὀργανώσεις καί δυνάμεις ὑπάρχουν; Ποιά ἡ στάση τῶν πρατικῶν ὀργάνων; Ἐδῶ χρειάζεται μιά, ὅσο χωράει πιό σωστή, ἐκτίμηση, οὔτε ὑπερτίμηση, οὔτε ὑποτίμηση τῆς δουλιᾶς μας καί τῶν δυνατοτήτων μας καθώς καί τῆς δύναμης τοῦ ἀντιπάλου. Χρειάζεται νά ὑπολογίσουμε σωστά τίς ἐφεδρεῖες, ἄμεσες καί ἔμμεσες, πού διαθέτουμε, τή διάταξη καί δυνατότητα καί σειρά χρησιμοποίησής τους, τίς ἐφεδρεῖες τοῦ ἀντιπάλου. Παίρνονται ἀκόμα ὑπόψη καί οἱ «ἀστάθμητοι» ψυχολογικοί παράγοντες (λχ. ἄλλη εἶνε ἡ ψυχολογική διάθεση τῆς μάζας ὅταν σ' ἕνα ἁπλανό ἐργοστάσιο ἔχει κερδηθεῖ εἴτε χαθεῖ ἕνας ἀνάλογος ἀγώνας, εἴτε ἄν στό ἐργοστάσιο, ὅπου ἑτοιμάζεται ἡ ἀπεργία εἶχε τσακιστεῖ προηγούμενα μιά τρομοκρατική ἐκδήλωση τοῦ ἀντιπάλου). Ὁ συγκεκριμένος καθορισμός τοῦ συσχετισμοῦ τῶν δυνάμεων στή δοσμένη στιγμή, μᾶς ἐπιτρέπει νά καθορίσουμε καί τήν πορεία πού θ' ἀκολουθήσουμε: προκήρυξη, ζυμώσεις, συνέλεφση, ἀπεργιακή ἐπιτροπή, ἀπεργιακό ταμεῖο καί ἀπεργιακή φρουρά, ἔντυπη διαφώτιση, ἀπεργιακές συγκεντρώσεις, μαζική αὐτοάμυνα κλπ... Στή διάρκεια τοῦ ἀγώνα χρειάζεται ζωντανή, εὐλύγιστη ἐπιτελική καθοδήγηση, ἀλλαγή συνθημάτων καί μορφῶν, ἐλιγμοί ἀνάλογα μέ τήν κατάσταση, κινητοποίηση ἐφεδρειῶν (λχ. οἰκογένειες ἀπεργῶν), προσθήκη αἰτημάτων (λχ. ὄχι ἀπόλυση ἀπεργιακῆς ἐπιτροπῆς). Ἡ βασική ἐπιδίωξη διατηρεῖται στό κέντρο. Ἄν ὅμως προβάλλει καινούργια κατάσταση μπορεῖ νά προστεθεῖ στήν πορεία τῆς πάλης κι ἄλλο βασικό αἴτημα (λχ. νά λεφτερωθοῦν ὅσοι πιάστηκαν ἢ νά διωχτοῦν ἀπό τό ἐργοστάσιο χίτες τρομοκράτες) εἴτε τό πρῶτο σύνθημα νά μειωθεῖ (λχ. αὔξηση ὄχι πενήντα τῆς ἑκατό, μά τριάντα τῆς ἑκατό). Πάντως σέ ὅλη τήν προπαρασκευή καί διεξαγωγή τῆς πάλης, καθοδήγηση καί μάζα πρέπει καθαρά νά βλέπουν τό σκοπό καί τό δρόμο γιά τό

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

σκοπό καί νά διαθέτουν γιά τό σκοπό αὐτό ὅλες τίς δυνάμεις χρησιμοποιώντας τες ζωντανά, ἐπιτελικά. Ὁ πραγματιστής καθορίζοντας καθαρά τό σκοπό πού ἐπιδιώκει νά φτάσει, δέν εἶναι ποτέ μονοπέρματος καί ἄκαμπτος. Συνθέτει ἀνάλογη μέ τή συγκεκριμένη στιγμή καί κατάσταση ἀκαμψία καί εὐλυγισία, ἀποφασιστικότητα καί ὑποχωρητικότητα, χτυπᾶ κατευθείαν, μά κάνει καί ἐλιγμούς.

Τά πράγματα, φυσικά, προβάλλουν περισσότερες δυσκολίες καί ἀξιώσεις, ὅταν δέν πρόκειται μόνο γιά μιά σχετικά ἁπλή κινητοποίηση σ' ἕνα μεμονωμένο τομέα, μά χρειάζεται ν' ἀντιμετωπιστοῦν πιό σύνθετες καταστάσεις. Στίς συνθῆκες πού ζοῦμε, μέ τήν ὁλόπλευρη κρίση πού δέρνει τό ἀστοτσιφλικάδικο-καθεστώς, μέ τήν ξενική κατοχή, τό μοναρχοφασιστικό καί αλουτοκρατικό ξεφάντωμα, μέ τίς διεθνεῖς περιπλοκές, τά προβλήματα πού προβάλλουν εἶναι πολυσύνθετα καί ἀπαιτοῦν μιά εὐρεία συνθετική δεξιά καί συγκεκριμένη ἀντιμετώπιση. Ἐδῶ τό στέλεχός μας πρέπει, παραμένοντας στέρεα στό ἔδαφος τῆς πραγματικότητας, νά ἔχει πάντα μιά καθολική, γενική, τοπική καί εἰδική εἰκόνα τῆς κατάστασης. Πρέπει νά μπορεῖ νά ξανοίγεται ἀγκαλιάζοντας τή γενική προοπτική καί κίνηση καί παράλληλα νά ἐντοπίζεται, νά ξεχωρίζει τό βασικό κρίκο, πού ἡ προώθησή του ἐπιτρέπει τήν κηδεμονία, τό μαστόρεμα τῶν γεγονότων, τή διοχέτευσή τους πρός τήν κατεύθυνση πού δείχνει ἡ πολιτική τοῦ κόμματος. Ἐδῶ πρέπει ὄχι μόνο νά κατευθύνουμε τίς μάζες, μά καί νά ἔχουμε στενή ζωντανή ἐπαφή μαζί τους, νά πρατοῦμε τόν παλμό τους, νά τίς ἀκοῦμε, νά ξέρουμε τί θέλουν, πῶς σκέφτονται οἱ μάζες, νά διδασκόμαστε ἀπό τίς μάζες. Συγκεκριμένη, ζωντανή, ἐπιτελική, ἐπιχειρησιακή καθοδήγηση, εἶναι ἀπαραίτητη μά καί δύσκολη δουλιά πού ἀπαιτεῖ ἀπό τό στέλεχός μας συστηματική καί ἀτέλειωτη καθημερινή προσπάθεια, ἰδεολογική πολιτική βελτίωση καί συγχρονισμό. Ἀπαιτεῖ γοργή σύλληψη καί ἀποφασιστική, εὐλύγιστη ἐκτέλεση, ἀνάπτυξη τῆς ἱκανότητας γιά μαρξιστική-λενινιστική ἀνάλυση καί σύνθεση ὅλων τῶν ζωντανῶν, ὁλικῶν καί ἀστάθμητων στοιχείων, ὅλων τῶν γεγονότων καί τῆς εἰδικῆς καί γενικῆς κατάστασης.

Θεωρητική ἐπίδοση καί πραχτική δουλιά στό σχολειό τῆς ζωῆς καί τῆς πάλης προωθοῦν ἀκατάπαυστα τό στέλεχός μας πρός τήν κατεύθυνση αὐτή. Τοῦ ἐπιτρέπουν ἐπάξια ὁλοένα καί καλύτερα ν' ἀνταποκρίνεται πρός τά καθήκοντά του, πρός τίς ἀπαιτήσεις πού τό ΚΚΕ καί ὁ λαός μας προβάλλουν στόν κάθε πρωτοπόρο καί συνειδητό λαϊκό ἀγωνιστή.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Όταν, λοιπόν, λέμε ανάλυση της κατάστασης και καθορισμό του δοσμένου συσχετισμού στις ταξικές δυνάμεις δεν πρέπει να καταλαβαίνουμε κατιτί το γραφειοκρατικό, το μηχανικό, το στατικό και αμετάβλητο, πού γίνεται μιά φορά και ξοφλάμε. Η άσκηση της πολιτικής ηγεσίας προϋποθέτει ζωντανή, συγκεκριμένη, καθημερινή, επιτελική παρακολούθηση όλων των κινήσεων, αλλαγών, αναδιατάξεων στις ταξικές δυνάμεις, στην αντικειμενική κατάσταση, στις διαθέσεις των μαζών, στά μέτρα και στις κινήσεις του αντίπαλου, πού γίνονται καθημερινά. Συχνά, ιδιαίτερα σέ στιγμές έξαιρετικής έντασης στήν κατάσταση και στις ταξικές συγκρούσεις, οι άλλαγές και ανακατατάξεις αύτές γίνονται και κάθε μέρα και ώρα άκόμα και πολλές φορές πραγματοποιούνται «ξαφνικά», άπότομα, «άναπάντεχα», έκρηκτικά. Γιά σκοπό ή άνάλυση της κατάστασης και ό καθορισμός του δοσμένου συσχετισμού στις ταξικές δυνάμεις έχει νά χαραχτεί ό σωστός προσανατολισμός, ή γραμμή πορείας και σέ συνέχεια τά όργανωτικά και πραχτικά μέτρα γιά τήν έφαρμογή, τήν πραγματοποίηση της γραμμής αύτης: Είτε γιά μιά συγκέντρωση πρόκειται, είτε γιά άρχαιρεσίες στό σωματείο, είτε γιά μιά άπεργία, είτε πρόκειται νά διατυπωθεί ένα πιό γενικό σύνθημα πολιτικό, είτε νά γίνει μιά κινητοποίηση στό έργοστάσιο, είτε έτοιμαζόμαστε γιά γενικότερη σύγκρουση και πολιτικό άγώνα κλπ., βγαίνουν πρώτα φηλαφητά και συγκεκριμένα ή τοπική κατάσταση και παίρνονται ύπόψη και οί γενικότερες συνθήκες. Η τέτια συγκεκριμένη άνάλυση της κατάστασης, θά μας έπιτρέψει νά καθορίσουμε και τήν ταχτική πού θ' άκολουθήσουμε στήν κινητοποίηση πού έτοιμάζουμε. Δηλαδή άπό πού και πότε θ' άρχίσουμε, ποιό δρόμο θ' άκολουθήσουμε. Και δέ θά έπαγόνταν και οί μορφές όργάνωσης και πάλης και τά συνθήματα πού θά χρησιμοποιήσουμε και πού θά φτιάσουμε, είτε πού θέλουμε νά φτάσουμε.

Όταν κάνεις άγώνα ή θέσεις μιά μάχη πρέπει νά μπορείς νά έκτιμάλλέβεσαι τήν κάθε κατάσταση, νά μπορείς σωστά νά καθορίζεις τό δοσμένο στάδιο πού περνά τό κίνημα γενικά και ειδικά αύτό, όπου δραστηριοποιείσαι μιά δοσμένη στιγμή σύγκρουσης, νά καθορίζεις δηλαδή, άν βρισκόμαστε σέ άνοδο ή άποχώρηση, ή σχετική ύφεση και κάμψη ή σέ περασμα άπό ένα στάδιο στό άλλο άν έχουμε τακτική ή πιό γενική επίθεση του έχθρού, άν υπάρχει «τακτική κρίση» ή πιό γενική πολιτική κρίση, ώστε ή ικανότητα της γρήγορης αλληλοκαι άπόφασης, ή ικανότητα νά μπορείς νά χρησιμοποιείς σέ κάθε λεπτό και την παραμικρή δυνατότητα, ή ικανότητα νά μπορείς νά

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

διακρίνεις, νά παρακολουθεῖς καί νά ἐκτιμᾶς σωστά καί τίς πιό μικρές ἀλλαγές καί ἐναλλαγές στήν κατάσταση καί στήν πορεία τῶν γεγονότων (καί σέ συνθῆκες πολιτικῆς κρίσης καί ἐπαναστατικῆς κατάστασης οἱ ἀλλαγές καί ἐναλλαγές αὐτές πραγματοποιοῦνται πολύ πιό γρήγορα καί «ἀναπάντεχα» ἀπότι σέ σχετικά «ὁμαλές» ἐξελίξεις) ἡ ἱκανότητα αὐτή χρειάζεται ἀκόμα πιό ἔντονα στόν καθοδηγητή μέ τήν πρόσθετη πάντα ἀπαίτηση, τήν κάθε ἀπόφαση καί ἐνεργειά σου πρέπει νά τήν κρατᾶς πάντα σέ ἐναρμόνιση καί εὐθυγράμμιση μέ τή γενική γραμμή, μέ τήν ἐκτίμηση τῆς κατάστασης καί τήν πολιτική καί μαζική δράση πού καθεφορά δίνει καί καθορίζει τό κόμμα.

Γιά νά εἶνε σέ θέση ν' ἀνταποκριθεῖ στίς τόσο σοβαρές αὐτές καί ὑπέφθυνες ἀπαιτήσεις τό στέλεχός μας στή σφυρηλάτηση καί διαμόρφωση τῆς ἡγετικῆς του φυσιογνωμίας πρέπει νά καλλιεργεῖ καί ἄλλες ἀγωνιστικές ἰδιότητες καί πλευρές. Ὁ κουκουές στέλεχος στήν ἄσκηση τῆς καθοδηγητικῆς του δουλειᾶς πρέπει νά καλλιεργεῖ στό μυαλό καί στή σκέψη του τήν ἱκανότητα γιά βαθιά καί ὁλόπλευρη ἀνάλυση τῆς κατάστασης καί μετά, ἀφοῦ καθορίσει συγκεκριμένα τά πραγματικά στοιχεῖα τῆς κατάστασης, πού τοῦ δίνει ἡ ἀνάλυση πού ἔκανε, νά προβαίνει στή νέα σύνθεσή τους, πού ἀπαυτή βγαίνουν ἡ γραμμή, ἡ προοπτική, ἡ πρόβλεψη, τά καθήκοντα.

Ἡ ἀνάλυση καί ὅταν πρόκειται γιά σχετικά περιορισμένης φύσης, «τοπικό» ζήτημα, πρέπει νά πιάνει, ὅσο μπορεῖ, ὅλες τίς πλευρές. Τό κάθε φαινόμενο καί ζήτημα καί στήν πολιτική, στήν ταξική πάλη εἶνε πολύπλευρο καί πολυσύνθετο. Πρέπει νά τείνουμε ἡ ἀνάλυσή μας νάνε ὅσο χωράει, ὁλόπλευρη. Τότε μόνο θά μποροῦμε νάχουμε μιά λίγο-πολύ ὁλοκληρωμένη καί σωστή εἰκόνα τῆς κατάστασης καί νά προβοῦμε, τότε, στήν καινούργια σύνθεση τῶν στοιχείων κάτω ἀπτό φῶς τῆς ταξικῆς πραγματικότητας καί τοῦ ἀγωνιστικοῦ συμφέροντος.

Ἀναλύεις τήν κατάσταση σ' ἕνα ἐργοστάσιο, χωριό, συνοικία, ἐπάγγελμα, πόλη κλπ.: οἰκονομική, πολιτική, κοινωνική, ἀγωνιστικές παραδόσεις, σχέσεις δυνάμεων, κατάσταση ἀντίπαλου, διαθέσεις μαζῶν κλπ., ἔτσι σχηματίζεις μιά εἰκόνα, βρίσκεις τό βασικό κρίκο, πού ἀπαυτόν πρέπει νά πιαστεῖς καί μετά προχωρεῖς στή νέα σύνθεση, στίς διαπιστώσεις: τί μπορεῖ καί τί πρέπει νά γίνει μέ βάση τά στοιχεῖα πού ἔδοσε ἡ ἀνάλυση; Καί χαράζει ἡ ἡγεσία τή γραμμή πορείας, προβλέπει σωστά, καθορίζει τά καθήκοντα.

Ἡ μελέτη τῶν νόμων κίνησης καί ἀνάπτυξης τῆς κοινωνίας, ἡ ἀφομοίωση τῆς μαρξιστικῆς-λενινιστικῆς διδασκαλίας

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

καί ἡ ἐπίμονη προσπάθεια καί ἄσκηση ἐπιτρέπουν στόν κομουνιστή ν' ἀναπτύσσει καί νά βελτιώνει ἀδιάκοπα τήν ἱκανότητα, τή «συνήθεια», πού πρέπει νά γίνεται ἀπαραίτητα, ἀγωνιστική συνήθεια, νά ἀναλύει σωστά τήν κατάσταση, νά παίρνει, ἔτσι, σωστή εἰκόνα τῆς πραγματικότητας, τῶν ὁλικῶν, ζωντανῶν, σταθμητῶν καί «ἀστάθμητων» στοιχείων πού τή συγκροτοῦν. Καί νά προχωρᾶ μετά στή σέ ἀνώτερο, τόρα πιά, ἐπίπεδο ἐπανασύνθεσης τῶν στοιχείων πού δίνει ἡ ἀνάλυση, σύμφωνα μέ τίς ἀπαιτήσεις τοῦ ἀγώνα, γιά τήν παραπέρα ἀνάπτυξη τοῦ μαζικοῦ ἀγώνα. Ἡ καλλιέργεια τῆς τέτιας ἡγετικῆς ἱκανότητας, ἀλληλοσυνδέεται καί ἀλληλοσυμπληρώνεται καί μέ τήν παρακάτω.

Ὁ καθοδηγητής καί ἡ καθοδήγηση στήν ἄσκηση τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας πρέπει νά ἔχουν, νά διαθέτουν καί αὐτό πού λέμε τό Αἴσθημα, τό «αἰσθητήριο» τῆς πραγματικότητας. Αὐτό τό αἴσθημα τῆς πραγματικότητας πού σημαίνει, ὅτι κάθε στιγμή κρατᾶς τόν παλμό τῶν γεγονότων καί τῶν διαθέσεων τῶν μαζῶν, κάθε στιγμή ξέρεις ποῦ πατᾶς καί ποῦ στέκεις, βρίσκεις τό «στίγμα», ὅπου καθεφορά στέκεις καί πάνω στή βάση αὐτή καθορίζεις καί τήν παραπέρα πορεία, εἶνε βασική, ἀπαραίτητη γιά ἕναν καθοδηγητή καί μιά καθοδήγηση πολιτική ἀρετή, προσόν, προτέρημα. Καί ἀποχτιέται ἡ ἀρετή, τό προσόν αὐτό μέ τή μελέτη καί τήν ἀφομοίωση τῆς μαρξιστικῆς-λενινιστικῆς διδασκαλίας γιά τούς νόμους κίνησης καί ἐξέλιξης τῆς κοινωνίας καί τῆς ταξικῆς πάλης, μέ τή μελέτη καί τήν ἀφομοίωση τῆς λενινιστικῆς-σταλινικῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης καί ἐπαναστατικῆς, πραχτικῆς πείρας. Ἡ μελέτη καί ἀφομοίωση τῆς διδασκαλίας αὐτῆς, τῆς ἐπιστήμης αὐτῆς, σοῦ ἐπιτρέπει σωστά νά ὑπολογίζεις καί νά καθορίζεις τό συγκεκριμένο, καθεφορά, συσχετισμό στίς ταξικές δυνάμεις. Σοῦ ἐπιτρέπει νά προβλέπεις καί νά καθορίζεις τή γραμμή πορείας, τήν κατεύθυνση ἐξέλιξης τῶν ταξικῶν ἀγώνων, νά ἐλέγχεις ἀδιάκοπα, μέσα στήν πράξη τῶν μαζικῶν ἀγώνων, τῆς κίνησης, τῶν διαθέσεων τῆς δράσης τῶν μαζῶν, τήν ὀρθότητα τῆς γραμμῆς, τῆς πορείας, τῆς κατεύθυνσης πού ἀκολουθᾶς, ἐπιφέροντας καθεφορά τίς ἀναγκαῖες διορθώσεις καί βελτιώσεις στήν πορεία πού καθόρισες καί πού ἀκολουθᾶς. Καί ἡ ἐπιστημονική αὐτή γνώση, πού κάνει δυνατή καί τήν ἐπιστημονική πρόβλεψη, σοῦ ἐπιτρέπει ἐπίσης νά κρατᾶς τήν πρωτοβουλία στούς ταξικούς,—οἰκονομικούς, πολιτικούς, ἐνοπλους ἀγῶνες,—σοῦ δίνει τήν ἐπιστημονική καί τήν πολιτική ὑπεροχή ἀπέναντι στόν ἀντίπαλο καί σοῦ ἐπιτρέπει τή διατήρηση τῆς πρωτοβουλίας ὄχι μόνον ὅταν ἐπιτίθεσαι μά καί ὅταν ἐλίσσεσαι, ἀνασυντάσσεσαι, πάνεις ἀναδιάταξη ἡ ὑποχωρεῖς. Γιατί καί στίς

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τελευταίες αὐτές περιπτώσεις, λογαριάζοντας σωστά καθεφορά τό συσχετισμό στίς ἀντίπαλες δυνάμεις, δέν ἐπιτρέπεις ατόν ἐχθρό νά σοῦ ἐπιβάλει τή θέλησή του, τήν κίνηση πού αὐτός θέλει νά κάνεις μέ ἐσύ ἔγκαιρα, μέ τή δική σου πρωτοβουλία κάνεις τήν κίνηση καί τόν ἐλιγμό, πού καθεφορά ἐπιβάλλεται καί ὅταν ὑποχωρεῖς.

Τό «αἰσθητήριο», λοιπόν, τῆς πραγματικότητας εἶνε κι αὐτό βασικό λενινιστικό-σταλινικό πολιτικό, ἡγετικό προσόν, ἀπαραίτητο γιά τήν πολιτική, μεγάλη ἤ μικρή ἡγεσία. Καί προϋποθέτει, ἀνάμεσα στ' ἄλλα καί τοῦτο τό πρωταρχικό, πού πάντα τονίζουν καί ὑπογραμμίζουν οἱ Λένιν καί Στάλιν: στενή καί ἀδιάρηκτη καθεφορά σύνδεση καί ἐπαφή μέ τίς μάζες, μέ τήν καθημερινή πράξη «τοῦ πραγματικά μαζικοῦ καί τοῦ πραγματικά ἐπαναστατικοῦ κινήματος».

Οἱ Λένιν καί Στάλιν, ὁ μπολσεβικισμός δέν κουράζεται ποτέ νά τονίζει καί νά ἐπαναλαμβάνει:

> «Ἡ σύνδεση μέ τίς μάζες, τό στερέωμα τῆς σύνδεσης αὐτῆς, ἡ προθυμότητα ν' ἀκοῦς τή φωνή τῶν μαζῶν, νά σέ τί συνίσταται ἡ δύναμη καί τό ἀτράνταχτο τῆς μπολσεβίκικης ἡγεσίας» (Στάλιν).

Ὑποχρέωση δική μας, ἄν θέλουμε νά στεκόμαστε στό σωστό δρόμο, εἶνε νά μήν ξεχνᾶμε καί νά μήν ξεφεύγουμε καί ἀπαυτή τή θεμελιακή μπολσεβίκικη ἀρχή.

Τό λενινιστικό-σταλινικό αὐτό αἰσθητήριο τῆς πραγματικότητας τῆς καθεφορά πραγματικῆς κατάστασης, καθορίζει καί τά ὅρια τοῦ δυνατοῦ, τοῦ σωστοῦ μέτρου στή δράση. Νά ξέρεις, δηλαδή, καθεφορά μέχρι ποῦ καί πόσο μπορεῖς νά προχωρήσεις, ποιά μέθοδο θά ἐφαρμόσεις, ποιά μορφή πάλης θά χρησιμοποιήσεις, ποιό σύνθημα θά ρίξεις, τί κίνηση θά κάνεις, ποιό χτύπημα θά δόσεις.

Ἡ λενινιστική-σταλινική ἄσκηση τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας προϋποθέτει στέρεο μαρξιστικό-λενινιστικό θεωρητικό βάθρο, δημιουργική, ὄχι δογματική ἀφομοίωση τῆς διδασκαλίας τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ σέ συνδυασμό μέ τή ζωντανή γόνιμη ὁλόπλευρη πραχτική ἐπαναστατική δουλιά καί δράση. Χρειάζεται ἀρχότητα στήν ἄσκηση τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας γιατί αὐτή ἡ πολιτική, μᾶς διδάσκουν οἱ Λένιν καί Στάλιν, εἶνε ἡ μόνη σωστή, ἀρχότητα, ὅμως καί ὄχι δογματικότητα. Χρειάζεται, μέ βάση αὐτήν τή μπολσεβίκικη ἀρχότητα, εὐλυγισία καί ὄχι μονοκομματιά καί κουτουλίσματα. Ἡ ἱκανότητα γιά τή μπολσεβίκικη

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

άσκηση τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας, δουλέβεται, σφυρηλατεῖται, ἀποκτιέται μέ σκληρή δουλιά, μέ μακρόχρονη πεῖρα.

Βασικό συστατικό στοιχεῖο τῆς μπολσεβίκικης πολιτικῆς ἡγεσίας ἀποτελεῖ ἡ λενινιστική-σταλινική διδασκαλία γιά τή μπολσεβίκικη στρατηγική καί ταχτική.

Ἡ ἄσκηση τῆς μπολσεβίκικης πολιτικῆς ἡγεσίας προϋποθέτει τήν κατάχτηση καί ἀφομοίωση τῆς μπολσεβίκικης στρατηγικῆς καί ταχτικῆς, πού ἀποτελοῦν καί τά βασικά συστατικά τῆς προλεταριακῆς πολιτικῆς ἡγεσίας.

> «Ἡ στρατηγική καί ἡ ταχτική τοῦ λενινισμοῦ,—διδάσκει ὁ Στάλιν,—ἀποτελεῖ τήν ἐπιστήμη τῆς ἡγεσίας τῆς ἐπαναστατικῆς πάλης τοῦ προλεταριάτου».

Χωρίς τήν κατάχτηση καί τή δημιουργική, ὄχι δογματική, ἀφομοίωση τῆς ἐπιστήμης αὐτῆς, δέ μποροῦμε σωστά νά καταχτήσουμε καί νά ἀφομοιώσουμε τή μπολσεβίκικη τέχνη στήν καθοδήγηση.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

V. Η ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΧΤΙΚΗ

1. Στρατηγική

Ὁ Στάλιν, συνοψίζοντας καὶ ἀναπτύσσοντας παραπέρα τὶς θέσεις τῶν Μάρξ, Ἔνγκελς καὶ Λένιν, διατύπωσε κλασικὰ τὸ νόημα, τὸ περιεχόμενο τῆς μαρξιστικῆς-λενινιστικῆς στρατηγικῆς καὶ ταχτικῆς, ἔδοσε τὴν κλασικὴ τοποθέτηση τῆς μπολσεβίκικης στρατηγικῆς καὶ ταχτικῆς, πού εἶνε ἡ ἐπιστήμη τῆς καθοδήγησης τῆς ἐπαναστατικῆς πάλης τοῦ προλεταριάτου.

Ἡ παρακάτω ἀνάλυση στηρίζεται σ' αὐτὰ πού ἔχει δόσει ὁ Στάλιν γιὰ τὴ λενινιστική, τὴ μπολσεβίκικη στρατηγική καὶ ταχτική.

Τρεῖς γενικὲς βάσεις τῆς κομμουνιστικῆς στρατηγικῆς καὶ ταχτικῆς καθορίζει ὁ Στάλιν.

α) Ν' ἀποδέχεσαι τὸ θεωρητικὸ συμπέρασμα τοῦ μαρξισμοῦ, πού ἐπικυρώθηκε καὶ ἀπτὴν ἐπαναστατικὴ πράξη, ὅτι στὰ κεφαλαιοκρατικὰ κράτη τὸ προλεταριάτο εἶνε ἡ μοναδικὴ ὥστοτέλος ἐπαναστατικὴ τάξη πού ἔχει συμφέρον στὴν πλήρη ἀπελευθέρωση τῆς ἀνθρωπότητας ἀπτὴν κεφαλαιοκρατία. Γι' αὐτὸ τὸ προλεταριάτο εἶνε προορισμένο νὰ γίνει ὁ ἡγέτης ὅλων τῶν μαζῶν πού βρίσκονται κάτω ἀπὸ καταπίεση καὶ ἐκμετάλλεφση στὴν πάλη γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τῆς κεφαλαιοκρατίας. Γι' αὐτὸ ὅλη ἡ δουλιὰ πρέπει νὰ κατεφθυνθεῖ πρὸς τὴν πλευρὰ τῆς ἐξασφάλισης τῆς διχτατορίας τοῦ προλεταριάτου.

β) Ν' ἀποδέχεσαι τὸ συμπέρασμα, πού τὸ διατύπωσε ἡ θεωρία τοῦ μαρξισμοῦ καὶ τὸ ἐπικύρωσε ἡ ἐπαναστατικὴ πράξη, ὅτι ἡ στρατηγικὴ καὶ ἡ ταχτικὴ τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος ὁποιασδήποτε χώρας μποροῦν νὰνε σωστές, ὅταν δὲν περιορίζονται στὸν κύκλο τῶν συμφερόντων τῆς «δικῆς» των χώρας, πατρι-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

δας, ἐργατικῆς τάξης, μά ἀντίθετα, ὅταν, ὑπολογίζοντας τίς συνθῆκες καί τήν κατάσταση τῆς χώρας των, προτάσσουν τά συμφέροντα τοῦ διεθνοῦς προλεταριάτου, τά συμφέροντα τῆς ἐπανάστασης στίς ἄλλες χῶρες, δηλαδή, ἄν αὐτές στήν οὐσία τους εἶνε διεθνιστικές.

γ) Ν' ἀποδέχεσαι σάν ἀφετηρία καί προϋπόθεση τήν ἄρνηση καθελογῆς δογματισμοῦ (δεξιοῦ καί ἀριστεροῦ) κατά τήν ἀλλαγή τῆς στρατηγικῆς καί ταχτικῆς, κατά τήν ἐπεξεργασία νέας στρατηγικῆς καί ταχτικῆς γραμμῆς, τήν ἄρνηση τῆς ἀφ' ὑψηλοῦ μεθόδου, τῆς μεθόδου τῶν τσιτάτων (ἀποσπάσματα ἀπό βιβλία) καί τῶν ἱστορικῶν παραλληλισμῶν, φανταστικῶν σχεδίων καί ψόφιων τύπων. Καί ν' ἀποδέχεσαι τήν ἄποψη τοῦ μαρξισμοῦ ὅτι δέν ἐξηγᾶμε μόνο τόν κόσμο μά καί τόν μεταβάλλουμε, ὅτι δέν «βλέπουμε τά ὀπίσθια τοῦ προλεταριάτου» καί δέ βρισκόμαστε στήν οὐρά πίσω ἀπτά γεγονότα μά καθοδηγοῦμε τό προλεταριάτο καί εἴμαστε συνειδητή ἔκφραση τῆς στοιχειακῆς (αὐθόρμητης) πορείας (πρωτοβ).

Ἡ θεωρία τοῦ μαρξισμοῦ,—διδάσκει ὁ Στάλιν,—μελετόντας κυρίως τίς ἀντικειμενικές ἐξελίξεις (προτσές) καθορίζει τήν τάση, πρός τά ποῦ τείνει ἡ κοινωνική ἐξέλιξη. Καί καταλήγει στό συμπέρασμα ὅτι ἀναπότρεπτα θά πέσει ἡ ἀστική τάξη, ὅτι θά πάρει τήν ἐξουσία ἡ ἐργατική τάξη, ὅτι τό κεφαλαιοκρατικό καθεστώς θά τό διαδεχθεῖ τό σοσιαλιστικό κοινωνικό σύστημα. Τό πρόγραμμα τοῦ μαρξισμοῦ, στηριγμένο στά συμπεράσματα, στά δοσμένα τῆς θεωρίας καθορίζει τό σκοπό τοῦ κινήματος τοῦ προλεταριάτου. Τό πρόγραμμα αὐτό τοῦ κόμματος, ἀνάλογα μέ τό βαθμό τῆς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης τῆς χώρας, τό χαρακτήρα τῆς ἐπανάστασης, τό βαθμό τῆς συνειδητότητας καί ὀργάνωσης τῆς ἐργατικῆς τάξης, μπορεῖ ν' ἀποτελεῖται ἀπό δυό κομμάτια, τό ἀνώτατο (μάξιμουμ) καί τό ἐλάχιστο (μίνιμουμ) πρόγραμμα, πού ἀνταποκρίνονται, τό καθένα, σ' ὁρισμένο στάδιο τῆς ἐπανάστασης (ἐθνικοαπελευθερωτικός πόλεμος, ἀστικοδημοκρατική ἐπανάσταση μέ τήν ἡγεμονία τῆς ἐργατικῆς τάξης, σοσιαλιστική ἐπανάσταση κλπ.).

Στό καθε στάδιο τῆς ἐπανάστασης ἀντιστοιχεῖ καί ἡ ἀνάλογη στρατηγική, ἡ δική του στρατηγική περίοδος. Καί ἡ στρατηγική μπορεῖ νάνε πραγματικά μαρξιστική-λενινιστική ὅταν ἀπορρέει, ἀνταποκρίνεται, στηρίζεται στό ἐπιστημονικό μαρξιστικό πρόγραμμα.

Ἡ στρατηγική καί ἡ ταχτική ἀσχολοῦνται μέ τήν ὑποκειμενική, τή συνειδητή πλευρά τοῦ κινήματος τῆς ἐργατικῆς τάξης.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Ἡ στρατηγικὴ στηρίζεται στὶς διαπιστώσεις καὶ ἀπορέει ἀπὸ τὶς διαπιστώσεις τῆς θεωρίας καὶ τοῦ προγράμματος τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ, ἀπὸ χαραχτήρα καὶ τὶς κινητήριες δυνάμεις τῆς δοσμένης ἐπανάστασης καὶ ἐξυπηρετεῖ τὸ πρόγραμμα καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ κινήματος.

Ἡ ταχτικὴ εἶνε τμῆμα τῆς στρατηγικῆς, ἀπορέει ἀπὸ στρατηγική, ἐξαρτᾶται, ὑποτάσσεται στὴ στρατηγική, ἐξυπηρετεῖ, προωθεῖ τὴν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν ποὺ βάζει ἡ στρατηγική.

Ἡ στρατηγικὴ ἔχει γιὰ ἀποστολὴ νὰ κερδίσει τὸν πόλεμο. Ἡ ταχτικὴ ἀφορᾶ τὶς ἐπιμέρους μάχες τοῦ πολέμου, ποὺ ἀπὸ σύνολό τους καὶ ἡ καθεμιὰ χωριστὰ ἐξυπηρετοῦν τὴ στρατηγική.

> «Τὸ καθῆκον τῆς πολιτικῆς στρατηγικῆς,—λέει ὁ Στάλιν,—συνίσταται πρῶτ' ἀπ' ὅλα, ὅπως, ξεκινώντας ἀπὸ δοσμένα τῆς θεωρίας καὶ τοῦ προγράμματος τοῦ μαρξισμοῦ καὶ ἀπολογίζοντας τὴν πεῖρα τοῦ ἐπαναστατικοῦ ἀγώνα τῶν ἐργατῶν ὅλων τῶν χωρῶν, σωστὰ καθορίζει τὴ βασικὴ κατεύθυνση τοῦ προλεταριακοῦ κινήματος τῆς δοσμένης χώρας, γιὰ τὴ δοσμένη ἱστορικὴ περίοδο» (τόμ. 5ος, σελ. 165-166).

Ὁ Στάλιν ξεκαθαρίζει ὅτι ἡ λενινιστικὴ στρατηγική,—ὅπως καὶ ἡ ταχτική,—ἂν καὶ εἶνε σὰ βασικὰ της στοιχεῖα κοινὴ γιὰ τὸ παγκόσμιο ἐργατικὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα, ὅμως προσαρμόζεται δημιουργικὰ καὶ ἀντανακλᾶ, πρέπει νὰ ἀπολογίζει καὶ νὰ ἐκφράζει τὶς ἰδιαίτερες συνθῆκες, τὶς ἐθνικές, τοπικὲς ἰδιομορφίες στὴν κάθε χώρα. Ἀκόμα ἐξηγεῖ ὅτι

> «ἡ στρατηγικὴ τοῦ κόμματος δὲν ἀποτελεῖ κάτι τὸ διαρκὲς μιὰ γιὰ πάντα δοσμένο» (τόμ. 5ος, σελ. 173).
>
> «Ἡ στρατηγικὴ ἀλλάζει μὲ τὸ πέρασμα τῆς ἐπανάστασης ἀπὸ ἕνα στάδιο στὸ ἄλλο, παραμένοντας, βασικά, χωρὶς ἀλλαγὲς γιὰ ὅλη τὴν περίοδο τοῦ δοσμένου σταδίου» («Ζητήματα τοῦ λενινισμοῦ», 11η ρωσ. ἔκδ., σελ. 55).

Τονίζει ἀκόμα ὁ Στάλιν ὅτι ἡ στρατηγικὴ στηρίζεται στὸν ὑπολογισμὸ τῶν συγκρουομένων δυνάμεων (τόμ. 5ος, σελ. 63), ὅτι ἡ ταχτικὴ καθορίζεται καὶ ἀπὸ συσχετισμὸ τῶν δυνάμεων ποὺ συγκρούονται (τόμ. 5ος, σελ. 64)

Ἔτσι ὁ Στάλιν καὶ στὸν τομέα τῆς στρατηγικῆς καὶ τῆς ταχτικῆς προειδοποιεῖ καὶ προφυλάσσει ἀπὸ γενικεύσεις καὶ τὰ στραβοπατήματα τοῦ δογματισμοῦ ποὺ τὴν ἄρνησή του τὴ βάζει, ὅπως εἴδαμε, σὰ μιὰ ἀπὸ τρεῖς γενικὲς βάσεις τῆς στρατηγικῆς καὶ ταχτικῆς μας.

Ἀφοῦ δόσαμε πιὸ πάνω πῶς ὁ Στάλιν δένει καὶ ἐξαρτᾶ

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τή στρατηγική μας άπτή θεωρία καί τό πρόγραμμα τοῦ μαρξισμοῦ, πώς τή στρατηγική τή θέλει ζωντανή καί συγκεκριμένη γιά τό κάθε ἱστορικό στάδιο τῆς ἐπανάστασης καί γιά τήν κάθε χώρα καί πῶς θέτει τό ζήτημα τῆς ἄμεσης στρατηγικῆς καί ταχτικῆς, θά δοῦμε τόρα καί πιό συγκεκριμένα τό περιεχόμενο πού ὁ Στάλιν δίνει στή λενινιστική στρατηγική.

Ὁ κλασικός ὁρισμός του λέει:

> «Στρατηγική εἶνε ὁ καθορισμός τῆς κατέφθυνσης τοῦ κύριου χτυπήματος τοῦ προλεταριάτου πάνω στή βάση τοῦ δοσμένου σταδίου τῆς ἐπανάστασης, ἡ ἐπεξεργασία τοῦ ἀντίστοιχου σχεδίου διάθεσης τῶν ἐπαναστατικῶν δυνάμεων (τῶν κύριων καί τῶν δεφτερεύουσῶν ἐφεδρειῶν), ἡ πάλη γιά τήν ἐφαρμογή αὐτοῦ τοῦ σχεδίου, σ' ὅλη τή διάρκεια τοῦ δοσμένου σταδίου τῆς ἐπανάστασης» («Ζητήματα τοῦ λενινισμοῦ», 11η ρωσ. ἔκδ., σελ. 53).

Ἐδῶ ὁ Στάλιν μᾶς καθορίζει τά στοιχεῖα πού συγκροτοῦν τή στρατηγική ἡγεσία σ' ἕνα δοσμένο στάδιο τῆς ἐπανάστασης.

Πρέπει νά καθοριστεῖ ἡ κατέφθυνση τοῦ βασικοῦ χτυπήματος. Νά δοθεῖ τό σχέδιο γιά τίς κύριες δυνάμεις καί τίς ἐφεδρεῖες τῆς ἐπανάστασης καθώς καί ἡ γενική διάταξή των καί νά καθοριστεῖ ὁ ἀγώνας πού πρέπει νά γίνει γιά νά πραγματοποιηθεῖ τό στρατηγικό αὐτό σχέδιο, δηλαδή, νά καθοριστεῖ ἡ ταχτική, πού θά ἐξυπηρετήσει καί θά ἐκτελέσει τό σχέδιο αὐτό.

> «Σπουδαιότατο καθῆκον τῆς στρατηγικῆς εἶνε ὁ καθορισμός ἐκείνης τῆς βασικῆς κατέφθυνσης, πού πρέπει ν' ἀκολουθήσει τό κίνημα τῆς ἐργατικῆς τάξης καί πού σ' αὐτή (τήν κατέφθυνση) συμφέρει περισσότερο στό προλεταριάτο νά καταφέρει ἐνάντια στόν ἀντίπαλο τό βασικό χτύπημα γιά τήν ἐπίτεφξη τῶν σκοπῶν πού μπαίνουν στό πρόγραμμα. Τό σχέδιο τῆς στρατηγικῆς εἶνε τό σχέδιο τῆς ὀργάνωσης τοῦ ἀποφασιστικοῦ χτυπήματος στήν κατέφθυνση, πού τό χτύπημα πιό γρήγορα μπορεῖ νά δόσει τό ἀνώτατο (μάξιμουμ) τῶν ἀποτελεσμάτων» (τόμ. 5ος, σελ. 163).

Γιά τή σπουδαιότητα πού ἔχει ὁ καθορισμός τῆς κατέφθυνσης τοῦ βασικοῦ χτυπήματος ὁ Στάλιν λέει:

> «Νά καθορίσεις τήν κατέφθυνση τοῦ βασικοῦ χτυπήματος σημαίνει νά προαποφασίσεις τό χαραχτήρα τῶν ἐπιχειρήσεων σ' ὅλη τήν περίοδο τοῦ πολέμου, νά προαποφασίσεις, δηλαδή κατά τά 9/10 τήν τύχη ὅλου τοῦ πολέμου. Αὐτό εἶνε τό καθῆκον τῆς στρατηγικῆς» (τόμ. 5ος, σελ. 164).

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

2. Ἡ στρατηγική καί οἱ ἐφεδρεῖες τῆς ἐπανάστασης

Εἴδαμε πιό πάνω ὅτι ὁ Στάλιν, στόν κλασικό ὁρισμό του γιά τή στρατηγική, ἀναφέρεται στό ζήτημα τῶν ἐφεδρειῶν σάν ἕνα ἀπτά κύρια συστατικά τῆς στρατηγικῆς.

Γιά τίς βασικές δυνάμεις καί τίς ἐφεδρεῖες των στήν ἐπανάσταση ὁ Στάλιν λέει:

> «Ἡ στρατηγική ἔχει νά κάνει μέ τίς βασικές δυνάμεις τῆς ἐπανάστασης καί τίς ἐφεδρεῖες των» («Ζητήματα τοῦ λενινισμοῦ», 11η ρωσ. ἔκδ., σελ. 55).

Ἡ κύρια δύναμη, ὁ βασικός φορέας τῆς ἐπανάστασης εἶνε ἡ ἐργατική τάξη.

Τίς ἐφεδρεῖες τῆς ἐργατικῆς τάξης στήν ἐπανάσταση ὁ Στάλιν τίς χωρίζει σέ ἄμεσες καί ἔμμεσες καί τίς καθορίζει ἔτσι:

> «Ἄμεσες: α) ἡ ἀγροτιά καί γενικά τά μεταβατικά στρώματα τῆς χώρας, β) τό προλεταριάτο τῶν γειτονικῶν χωρῶν, γ) τό ἐπαναστατικό κίνημα στίς ἀποικίες καί στίς ἐξαρτημένες χῶρες, δ) οἱ καταχτήσεις καί τ' ἀποχτήματα τῆς ἐξτατορίας τοῦ προλεταριάτου...» (Σημείωση: στίς χῶρες ὅπου ἡ ἐπανάσταση ἔχει νικήσει).
>
> «Ἔμμεσες: α) οἱ ἀντιθέσεις καί οἱ συγκρούσεις ἀνάμεσα στίς μή προλεταριακές τάξεις τῆς χώρας, πού θά μποροῦσαν νά χρησιμοποιηθοῦν ἀπτό προλεταριάτο γιά τό ἀδυνάτισμα τοῦ ἀντίπαλου, γιά τό δυνάμωμα τῶν ἴδιων του ἐφεδρειῶν, β) οἱ ἀντιθέσεις, οἱ συγκρούσεις καί οἱ πόλεμοι (λχ. ὁ ἰμπεριαλιστικός πόλεμος) ἀνάμεσα στά ἐχθρικά στό προλεταριακό κράτος ἀστικά κράτη, πού θά μποροῦσαν νά χρησιμοποιηθοῦν ἀπτό προλεταριάτο κατά τήν ἐπίθεσή του, ἤ ὅταν ἐλίσσεται (μανουβράρει) σέ περίπτωση ἀναγκαστικῆς ὑποχώρησης.
>
> Γιά τίς ἐφεδρεῖες τοῦ πρώτου εἴδους δέν ἀξίζει νά ἐπεκταθεῖ κανένας, μιά καί ἡ σημασία τους εἶνε κατανοητή σ' ὅλους καί στόν καθένα. Ὅσον ἀφορᾶ τίς ἐφεδρεῖες τοῦ δεύτερου εἴδους, πού ἡ σημασία τους δέν εἶνε πάντα καθαρή, πρέπει νά εἰπωθεῖ ὅτι ἔχουν, κάποτε, πρωτοβάθμια σημασία γιά τήν πορεία τῆς ἐπανάστασης» («Ζητήματα τοῦ λενινισμοῦ», 11η ρωσ. ἔκδ., σελ. 56).

Καί παρακάτω ὁ Στάλιν γιά τίς ἔμμεσες ἐφεδρεῖες, τίς ἰσωιμπεριαλιστικές ἀντιθέσεις προσθέτει:

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

«Πρέπει νά ὑποθέσουμε ὅτι τόρα, ὅταν οἱ ἀντιθέσεις ἀνάμεσα στίς ἰμπεριαλιστικές ὁμάδες ὅλο καί βαθαίνουν καί ὅταν ὁ νέος πόλεμος ἀνάμεσά τους γίνεται ἀναπόφευχτος οἱ τέτιου εἴδους ἐφεδρεῖες θάχουν γιά τό προλεταριάτο ὅλο καί πιό σοβαρή σημασία» (στό ἴδιο, σελ. 57).

Ὁ Λένιν δίνει ἐξαιρετική σημασία στό νά χρησιμοποιοῦνται ὅλες οἱ δυνατότητες καί ὅλες οἱ «εὐκαιρίες» γιά νά ἐνισχύσεις τίς δυνάμεις σου, γιά νά ἀδυνατίσεις τόν ἐχθρό. Εἶναι ἡ πολιτική-στρατηγική μαστοριά νά μπορεῖς στήν κατάλληλη στιγμή νά κινητοποιεῖς ὅλες τίς δυνατές ἐφεδρεῖες, ἄμεσες καί ἔμμεσες, νά τίς συγκεντρώσεις σωστά ἐνάντια στόν ἐχθρό γιά νά τόν πολεμήσεις καί νικήσεις. Ὁ Λένιν σχετικά διδάσκει:

«Μπορεῖς νά νικήσεις πιό ἰσχυρό ἀντίπαλο μόνο μέ τήν ἀνώτατη ἔνταση τῶν δυνάμεων καί μέ τήν ὁ π ο χ ρ ε ω τ ι κ ή, τήν πιό ἐξονυχιστική, φροντισμένη, προσεχτική, ἐντεχνη χρησιμοποίηση τόσο κάθε, ἄς εἶναι καί τό παραμικρό, „ρήγματος" ἀνάμεσα στούς ἐχθρούς, κάθε ἀντίθεσης στά συμφέροντα ἀνάμεσα στίς ἀστικές τάξεις τῶν διαφόρων χωρῶν, ἀνάμεσα στίς διάφορες ὁμάδες, εἴτε εἴδη τῆς ἀστικῆς τάξης μέσα στίς ξεχωριστές χῶρες, ὅσο καί κάθε, ἄς εἶναι καί ἡ παραμικρή, δυνατότητας ν' ἀποχτήσεις μαζικό σύμμαχο, ἄς εἶναι καί προσωρινός, κλονισμένος, ἀσταθής, ὄχι σίγουρος, συμβατικός. Ὅποιος δέν τό κατάλαβε αὐτό, αὐτός δέν κατάλαβε τίποτε ἀπτό μαρξισμό καί ἀπτόν ἐπιστημονικό, σύγχρονο σοσιαλισμό γ ε ν ι κ ά. Ὅποιος δέν ἀπόδειξε π ρ α χ τ ι κ ά, μέσα σέ ἀρκετά σημαντικό χρονικό διάστημα καί σέ ἀρκετά διαφορότροπες πολιτικές καταστάσεις, τήν ἱκανότητα νά ἐφαρμόζει τήν ἀλήθεια αὐτή στά ἔργα, αὐτός ἀκόμα δέν ἔμαθε νά βοηθάει τήν ἐπαναστατική τάξη στήν πάλη της γιά τήν ἀπελευθέρωση ὅλης τῆς ἐργαζόμενης ἀνθρωπότητας ἀπτούς ἐκμεταλλευτές. Καί αὐτό πού εἰπώθηκε ἀφορᾶ τό ἴδιο τήν περίοδο π ρ ί ν καί ὕ σ τ ε ρ α ἀπτήν κατάχτηση τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας ἀπτό προλεταριάτο» (τόμ. 31ος, σελ. 52).

Τή σωστή χρησιμοποίηση τῶν ἐφεδρειῶν ὁ Στάλιν τήν καθορίζει ἔτσι:

«Τό καθῆκον τῆς στρατηγικῆς καθοδήγησης συνίσταται, ὅπως σωστά χρησιμοποιεῖ ὅλες αὐτές τίς ἐφεδρεῖες γιά τήν ἐπίτευξη τοῦ βασικοῦ σκοποῦ τῆς ἐπανάστασης στό δοσμένο στάδιο τῆς ἐξέλιξής της».

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

«Σέ τί συνίσταται ἡ σωστή χρησιμοποίηση τῶν ἐφεδρειῶν;

Στήν ἐκπλήρωση μερικῶν ἀπαραίτητων ὅρων, πού ἀπ' αὐτούς κύριοι ὅροι πρέπει νά θεωροῦνται οἱ παρακάτω:

Πρῶτο: Συγκέντρωση τῶν κύριων δυνάμεων τῆς ἐπανάστασης στήν ἀποφασιστική στιγμή στό πιό τρωτό γιά τόν ἀντίπαλο σημεῖο, ὅταν ἡ ἐπανάσταση ἔχει πιά ὡριμάσει, ὅταν ἡ ἐπίθεση προχωρεῖ πλησίστια ὅταν ἡ ἐξέγερση χτυπᾶ στήν πόρτα καί ὅταν τό τράβηγμα τῶν ἐφεδρειῶν πρός τήν πρωτοπορεία εἶνε ἀποφασιστικός ὅρος γιά τήν ἐπιτυχία...

Δέφτερο: Ἐκλογή τῆς στιγμῆς γιά τό ἀποφασιστικό χτύπημα, τῆς στιγμῆς γιά τήν ἔναρξη τῆς ἐξέγερσης, πού ὑπολογίζεται μέ τό ὅτι ἡ κρίση ἔφτασε στό ἀνώτατο σημεῖο, ὅτι ἡ πρωτοπορεία εἶνε ἕτοιμη νά παλαίψει ὥστο τέλος, ὅτι ἡ ἐφεδρεία εἶνε ἕτοιμη νά ὑποστηρίξει τήν πρωτοπορεία, καί ὅτι ἡ σύγχιση στίς γραμμές τοῦ ἀντίπαλου εἶνε μέγιστη.

Τρίτο: Ἀτράνταχτη ἐφαρμογή τῆς γραμμῆς πού πάρθηκε παρά κάθε εἴδους καί καθελογῆς δυσκολίες καί ἐπιπλοκές στό δρόμο πρός τό σκοπό. Αὐτό εἶνε ἀπαραίτητο γιά νά μή χάνει ἡ πρωτοπορεία ἀπ' τά μάτια της τό βασικό σκοπό τῆς πάλης καί οἱ μάζες νά μή χάνουν τό δρόμο προχωρώντας πρός αὐτό τό σκοπό καί προσπαθέντας νά συσπειρωθοῦν γύρω ἀπτήν πρωτοπορεία. Ἡ παραβίαση αὐτοῦ τοῦ ὅρου φέρνει σέ τεράστιο λάθος, πού εἶνε καλά γνωστό στούς ναυτικούς μέ τό ὄνομα „χάσιμο τῆς γραμμῆς πορείας".

Τέταρτο: Τό μανουβράρισμα μέ τίς ἐφεδρεῖες, πού ἀποσκοπεῖ στή σωστή ὁποχώρηση, ὅταν ὁ ἐχθρός εἶνε δυνατός, ὅταν ἡ ὁποχώρηση εἶνε ἀναπόφευχτη, ὅταν εἶνε ὁλοφάνερα ἀσύμφορο νά δεχτεῖς τή μάχη, πού ἐπιβάλλει ὁ ἐχθρός, ὅταν ἡ ὁποχώρηση μέ τό δοσμένο συσχετισμό τῶν δυνάμεων εἶνε τό μοναδικό μέσο νά τραβήξεις τήν πρωτοπορεία ἀπτό χτύπημα καί νά τῆς διαφυλάξεις τίς ἐφεδρεῖες.

Ὁ σκοπός αὐτός τῆς στρατηγικῆς εἶνε νά κερδίσει χρόνο, νά ἀποσυνθέσει τόν ἐχθρό καί νά συσσωρεύσει δυνάμεις γιά τό πέρασμα κατόπι στήν ἐπίθεση.

. . . . . .

Αὐτοί εἶνε οἱ κύριοι ὅροι πού ἐξασφαλίζουν τήν ὀρθότητα τῆς στρατηγικῆς καθοδήγησης» («Ζητήματα τοῦ λενινισμοῦ,» 11η ρωσ. ἔκδ., σελ. 57-59).

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

3. Ἐπαναστατική κατάσταση. Ἔνοπλη ἐξέγερση

Τό ἐπαναστατικό κόμμα, ἡ πολιτική του ἡγεσία, μελετόντας τά στοιχεῖα τῆς κατάστασης καί τό δοσμένο συσχετισμό στίς ταξικές δυνάμεις, πρέπει ἰδιαίτερα προσεχτικά, ζυγισμένα, σωστά νά κάνει αὐτό πού ὁ Στάλιν λέει

> «ἐκλογή τῆς στιγμῆς γιά τό ἀποφασιστικό χτύπημα, τῆς στιγμῆς γιά τήν ἔναρξη τῆς ἐξέγερσης».

Ἡ ὡρίμανση τῶν προϋποθέσεων γιά τήν πολιτική ἐπαναστατική κρίση πρέπει νά παρακολουθιέται προσεχτικά, συγκεκριμένα, καθημερινά γιά νά καθοριστεῖ σωστά ἡ ὡρίμανση τῆς ἐπαναστατικῆς κατάστασης,

«ἡ στιγμή γιά τό ἐπαναστατικό χτύπημα», πού προϋποθέτει καί τήν ἀντίστοιχη ὀργανωτική καί τεχνική προετοιμασία.

Νά πῶς ὁ Λένιν τοποθετεῖ τό ζήτημα γιά τό πότε ἔχουμε ἐπαναστατική κατάσταση, ὁπότε καί στήν ἡμερησία διάταξη μπαίνει γιά τό ἐπαναστατικό κόμμα τό καθῆκον τῆς ὀργάνωσης τῆς ἔνοπλης ἐξέγερσης:

> «Ποιά εἶνε, μιλόντας γενικά, τά γνωρίσματα γιά τήν ἐπαναστατική κατάσταση; Δέ θά γελαστοῦμε, κατά πάσαν πιθανότητα, ἄν ὑποδείξουμε τά παρακάτω κύρια γνωρίσματα: 1) Τό ἀδύνατο γιά τίς κυριαρχες τάξεις νά διατηρήσουν σέ ἀμετάβλητη μορφή τήν κυριαρχία τους. Ἡ μιά εἴτε ἡ ἄλλη κρίση „κορυφῶν", κρίση τῆς πολιτικῆς τῆς κυριαρχης τάξης, πού δημιουργεῖ σχισμάδα, ὅπου διοχετεύεται ἡ δυσαρέσκεια καί ἡ ἀγανάχτηση τῶν καταπιεζόμενων τάξεων. Γιά νά ἐπέλθει ἡ ἐπανάσταση συνήθως δέ φτάνει „τά κάτω νά μή θέλουν", μά χρειάζεται ἀκόμα „οἱ κορυφές νά μή μποροῦν" νά ζήσουν κατα τον παλιό τρόπο. 2) Ὄξυνση, πάνω ἀπτό συνηθισμένο, τῆς ἀνέχειας καί τῆς δυστυχίας γιά τίς καταπιεζόμενες τάξεις. 3) Σημαντικά ν' ἀνέβει, γιά τίς αἰτίες πού ἀναφέρθηκαν, ἡ δραστηριότητα τῶν μαζῶν, πού, στήν „εἰρηνική" ἐποχή, ἀφήνουν ἑαυτά νά τίς ληστέβουν, μά πού στούς φουρτουνιασμένους καιρούς τραβιένται τόσο ἀπ' ὅλη τήν κατάσταση κρίσης, ὅσο καί ἀπό τίς ἴδιες τίς κορυφές, σέ αὐτενέργεια ἱστορική ἐκδήλωση.
>
> Δίχως αὐτές τίς ἀντικειμενικές ἀλλαγές, πού εἶνε ἀνεξάρτητες ἀπτή θέληση ὄχι μονάχα τῶν ξεχωριστῶν ὁμάδων καί κομμάτων, μά καί τῶν ξεχωριστῶν τάξεων, ἡ ἐπανάσταση,—κατά γενικό κανόνα,—δέ γίνεται. Τό σύνολο αὐτῶν

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τῶν ἀντικειμενικῶν ἀλλαγῶν καί ὀνομάζεται „ἐπαναστατική κατάσταση"» (Λένιν: τόμ. 21ος, σελ. 189-190).

Καί παρακάτω ὁ Λένιν ἐπεξηγεῖ ὅτι ἡ ἐπαναστατική κατάσταση εἶνε αὐτό πού προϋποθέτει τό μανιφέστο τῆς Βασιλείας τοῦ 1912 καί πού γιά συντομία δόθηκε μέ τήν ἔκφραση «οἰκονομική καί πολιτική κρίση». Δίνοντας τά βασικά γνωρίσματα τῆς ἐπαναστατικῆς κατάστασης προσθέτει ὅτι:

> «Ἀπτήν κάθε ἐπαναστατική κατάσταση δέν προέρχεται ἐπανάσταση παρά μόνο ἀπό τέτια κατάσταση, ὅταν στίς ἀντικειμενικές ἀλλαγές, πού ἀπαριθμήθηκαν πιό πάνω, προστεθεῖ καί ἡ ὑποκειμενική, δηλαδή: προστεθεῖ ἡ ἱκανότητα τῆς ἐπαναστατικῆς τάξης γιά ἐπαναστατικές μαζικές ἐνέργειες, πού νάνε ἀρκετά δυνατές ὥστε νά σπάσουν (ἢ νά κάμψουν) τήν παλιά κυβέρνηση, πού ποτέ, ἀκόμα καί στήν ἐποχή τῶν κρίσεων, δέ θά „πέσει" ἄν δέν τή „ρίξουν"» (τόμ. 21ος, σελ. 190).

Ὅταν ἡ ἐπαναστατική τάξη καί τό κόμμα της, δηλαδή, ὁ ὑποκειμενικός παράγοντας, εἶνε ἀποφασισμένοι γιά τήν πάλη γιά τήν ἐξουσία τότε μέσα στήν ἐπαναστατική κατάσταση ὡριμάζει, ὅπως λέει ὁ Λένιν, «ὁ τελικός ἀποφασιστικός ἀγώνας». Γιά τόν τελικό αὐτό ἀγώνα, χρειάζεται, συνεχίζει ὁ Λένιν, νάχουν πάρει διάταξη τά ἑκατομμύρια καί οἱ δεκάδες ἑκατομμύρια μαζῶν, οἱ ὀργανωτήριες δυνάμεις ὅλων δίχως ἐξαίρεση τῶν τάξεων τῆς δοσμένης κοινωνίας ἔτσι πού ἡ ἀποφασιστική μάχη νάχει κιά ὁλότελα ὡριμάσει, ἔτσι πού οἱ ἐχθρικές σέ μᾶς τάξεις δυνάμεις νάχουν ἀρκετά μπλεχτεῖ, ἀλληλοτσακωθεῖ καί μ' αὐτό τόν τρόπο νάχουν ἀδυνατίσει ἀπτήν πάλη, ἔτσι πού ὅλα τά μικροαστικά συμβιβαστικά στοιχεῖα νάχουν ἐξεφτελιστεῖ καί ξεσκεπαστεῖ μπροστά στό λαό μέ τήν πρακτική τους χρεωκοπία, ἔτσι πού στό προλεταριάτο νάχει ἀρχίσει καί ν' ἀναπτύσσεται παλίρροια μαζική διάθεση νά ὑποστηρίχτουν οἱ πιό ἀποφασιστικές καί ριζομάτες αὐταπάρνηση ἐπαναστατικές ἐνέργειες ἐνάντια στήν πλουτοκρατία. Τότε ἡ ἐπανάσταση ἔχει ὡριμάσει. Καί ἄν ἔχουν σωστά ὑπολογιστεῖ οἱ ὅροι πού ἐκτέθηκαν πιό πάνω καί ἄν σωστά ἐκλεχτήκε ἡ στιγμή τότε ἡ νίκη εἶνε ἐξασφαλισμένη.

Οἱ Λένιν καί Στάλιν, ὅταν ἔχει πιά ὡριμάσει ἡ κατάσταση γιά τήν ἀποφασιστική σύγκρουση, δηλαδή, γιά τήν ἔνοπλη ἐξέγερση, ἐπιμένουν πολύ στό ζήτημα νά ἐκλεγεῖ σωστά ἡ στιγμή. Εἴδαμε πιό πάνω πῶς ὁ Στάλιν βάζει τό ζήτημα αὐτό. Ἀκόμα στο πρακτικό, πού κρατήθηκε ἀπτό λόγο του στή συ-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

νεδρίαση τῆς ΚΕ τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος στίς παραμονές ἀκριβῶς τῆς ἐπανάστασης (29 τοῦ Ὀχτώβρη 1917), βλέπουμε ὅτι τό πρῶτο ζήτημα πού βάζει εἶνε τοῦτο δῶ:

«ἡ μέρα τῆς ἐξέγερσης πρέπει νά ἐκλεχτεῖ τελεσφόρα» (τόμ. 3ος, σελ. 381).

Ὁ Λένιν ἀναπτύσσοντας τή θέση του γιά τόν ἀποφασιστικό, τελικό ἀγώνα ἐπαναλαμβάνει καί ἐπιμένει στά λόγια τοῦ Μάρξ: «ἡ ἐξέγερση εἶνε τέχνη» καί τονίζει ὅτι τά λόγια αὐτά οἱ μπολσεβίκοι πρέπει νά τά θυμοῦνται καί νά βαθαίνουν σ' αὐτά.

Ὁ Λένιν διδάσκει:

«Ἡ ἐξέγερση, γιά νάνε πετυχημένη, πρέπει νά στηρίζεται ὄχι σέ συνωμοσία, ὄχι στό κόμμα μά στήν πρωτοπόρα τάξη. Αὐτό πρῶτο. Ἡ ἐξέγερση πρέπει νά στηρίζεται στήν ἐπαναστατική ἄνοδο τοῦ λαοῦ. Αὐτό δεύτερο. Ἡ ἐξέγερση πρέπει νά στηρίζεται σέ τέτοιο σημεῖο τῆς πορείας στήν ἱστορία τῆς ἐπανάστασης πού φουντώνει, ὅταν ἡ δραστηριότητα τῶν πρωτοπόρων γραμμῶν τοῦ λαοῦ εἶνε ἡ πιό μεγάλη, ὅταν εἶνε πιό δυνατές ἀπό κάθε ἄλλη φορά ταλαντεύσεις στίς γραμμές τοῦ ἐχθροῦ καί στίς γραμμές τῶν ἀδύνατων μεσοβέζικων ἀναποφάσιστων φίλων τῆς ἐπανάστασης. Αὐτό τρίτο. Νά μ' αὐτούς τούς τρεῖς ὅρους τοποθέτησης τοῦ ζητήματος γιά τήν ἐξέγερση καί ξεχωρίζει ὁ μαρξισμός ἀπτό μπλανκισμό.

Μά μιά καί ὑπάρχουν αὐτοί οἱ ὅροι, τότε τό ν' ἀρνιέσαι νά θεωρεῖς τήν ἐξέγερση σάν τέχνη, σημαίνει νά προδόσεις τό μαρξισμό καί νά προδόσεις τήν ἐπανάσταση» (Λένιν: τόμ. 26ος, σελ. 4-5).

Ὁ Λένιν ἀποκρούει καί ἀνασκεβάζει ἐδῶ τόν τυχοδιωκτικό πραξικοπηματικό μπλανκισμό, πού ἔπαιζε μέ τήν ἔνοπλη ἐξέγερση. Τή θεωροῦσε σάν ὑπόθεση μιᾶς χούφτας «ἀποφασιστικῶν» ἐπαναστατῶν πού δέ χρειάζεται τή συμπαράσταση τῆς μάζας καί ἔξω ἀπό τί συνθῆκες ὑπάρχουν. Ὁ Λένιν τήν ὡρίμανση τῶν ὅρων γιά τήν ἔνοπλη ἐξέγερση τή στηρίζει στήν ἐπιστημονική ἀνάλυση τῆς κατάστασης, τήν ἐξαρτᾶ ἀπτήν ὕπαρξη οἰκονομικῆς καί πολιτικῆς κρίσης (ἐπαναστατική κατάσταση), ἀπτό πόσο οἱ μάζες καί ἡ πρωτοπορεία τους εἶνε ἕτοιμες γιά τούς πιό ἀποφασιστικούς ἀγῶνες καί ἀπτό ἂν ἔφτασε στό κατακόρυφο τό ἀλληλοξεσκέπασμα καί ἡ σύγχιση στίς γραμμές τοῦ ἐχθροῦ. Ὅταν ὑπάρχουν ὅλα αὐτά τότε ἡ πρωτοπορεία, τό ἐπαναστατι-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

κό κόμμα διαλέγει τή στιγμή καί προχωρεί στήν όργάνωση τῆς ἔνοπλης ἐξέγερσης, τοῦ ἔνοπλου ἀγώνα γιά τήν ἀνατροπή τῆς κυριαρχίας τῶν ἐκμεταλλευτῶν, γιά τήν κατάληψη τῆς ἐξουσίας ἀπτήν ἐργατική τάξη καί τόν ἐργαζόμενο λαό.

«Ἡ ἔνοπλη ἐξέγερση,—λέει ὁ Λένιν,—εἶνε ξεχωριστό εἶδος τῆς πολιτικῆς πάλης, πού ὑπάγεται σέ ἰδιαίτερους νόμους, πού, σ' αὐτούς πρέπει νά ἐμβαθύνουμε προσεχτικά. Τήν ἀλήθεια αὐτή θαυμάσια ἀνάγλυφα τήν ἔκφρασε ὁ Κάρλ Μάρξ, πού ἔγραψε ὅτι ἡ ἔνοπλη „ἐξέγερση, ὅπως καί ὁ πόλεμος, εἶνε τέχνη".

Ἀπτούς κύριους κανόνες αὐτῆς τῆς τέχνης ὁ Μάρξ πρόβαλλε: 1) Ποτέ νά μήν παίζεις μέ τήν ἐξέγερση, μά, ἀρχίζοντάς την, νά ξέρεις γερά, ὅτι πρέπει νά πᾶς ὡς τό τέλος.

2) Εἶνε ἀναγκαῖο νά μάσεις μεγάλη ὑπεροχή δυνάμεων στό ἀποφασιστικό μέρος, γιατί ἀλλιῶς ὁ ἀντίπαλος πού ἔχει καλύτερη προετοιμασία καί ὀργάνωση θά ἐκμηδένισε αὐτούς πού ἔκαναν τήν ἐξέγερση.

3) Μιά καί ἡ ἐξέγερση ἄρχισε, πρέπει νά δράσεις μέ τήν πιό μεγάλη ἀποφασιστικότητα καί ἀναπόφευχτα, ἀνεπότρεπτα νά περάσεις στήν ἐπίθεση. „Ἡ ἄμυνα εἶνε ὁ θάνατος τῆς ἔνοπλης ἐξέγερσης".

4) Πρέπει νά προσπαθήσεις νά αἰφνιδιάσεις τόν ἀντίπαλο, νά βρεῖ τή στιγμή, ὅταν τά στρατέβματά του εἶνε σκορπισμένα

5) Πρέπει νά ἐπιδιώκεις καθημερινά ἄς εἶνε καί μικρές ἐπιτυχίες (μποροῦμε νά ποῦμε: κάθε ὥρα, ἄν πρόκειται γιά μιά πόλη), διατηρώντας ὁπωσδήποτε, „τήν ἠθική ὑπεροχή".

Ὁ Μάρξ συνόψισε τά διδάγματα ὅλων τῶν ἐπαναστάσεων σχετικά μέ τήν ἔνοπλη ἐξέγερση μέ τά λόγια „τοῦ μεγίστου στήν ἱστορία τεχνίτη τῆς ἐπαναστατικῆς ταχτικῆς Νταντών: θάρρος, θάρρος καί ἀκόμα μιά φορά θάρρος"» (Λένιν: τόμ. 2ος, σελ. 151-152).

Καί ὁ Στάλιν κάνει σχετικά μέ τό θάρρος τήν παρακάτω χαραχτηριστική καί οὐσιαστική ἐπεξήγηση καί ἀνάπτυξη:

«Τό θάρρος καί ἡ τόλμη εἶνε μόνο ἡ μιά πλευρά τοῦ ἡρωισμοῦ. Ἡ ἄλλη πλευρά, ἡ ὄχι λιγότερο σοβαρή εἶνε ἡ δεξιοσύνη (μαστοριά). Λένε πώς τό θάρρος παίρνει πόλεις.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Μά αὐτό μόνον τότε, ὅταν τό θάρρος, ἡ τόλμη, ἡ ἀπόφαση νά ριψοκινδυνέψεις συνδυάζεται μέ τίς ἀρκετές γνώσεις».

Οἱ ὑποδείξεις τοῦ Λένιν καί τοῦ Στάλιν γιά τήν ἔνοπλη ἐξέγερση σάν τέχνη, γιά τή σωστή «ἐκλογή τῆς στιγμῆς γιά τό ἀποφασιστικό χτύπημα», γιά τή σωστή πολιτική ἐκτίμηση τῆς κατάστασης, εἶνε πολύτιμες καί κλασικές καί μόνο πάνω σ' αὐτές μπορεῖ στήν ἀποφασιστική στιγμή νά στηριχτεῖ ἡ σωστή στρατηγική γραμμή. Ἡ δημιουργική ἀφομοίωση τῆς λενινιστικῆς-σταλινικῆς διδασκαλίας γιά τήν ὡρίμανση τῆς ἐπανάστασης καί γιά τήν ἐπιστήμη, τήν τέχνη τῆς ἔνοπλης ἐξέγερσης εἶνε ἀπαραίτητο στοιχεῖο στόν ἐπαναστατικό ἐξοπλισμό τοῦ κουκουέ.

* * *

Ὁ Στάλιν τονίζει ὅτι:

«Ἕνα ἀπτά ὕψιστα προτερήματα τῆς πολιτικῆς στρατηγικῆς τοῦ κόμματός μας συνίσταται στό ὅτι μπορεῖ νά διαλέγει τήν κάθε δοσμένη στιγμή τό βασικό κρίκο τῆς κίνησης πού ὅταν πιαστεῖ ἀπαυτόν τραβᾶ μετά ὅλη τήν ἁλυσίδα πρός τόν ἕνα γενικό σκοπό γιά νά πετύχει λύση τοῦ καθήκοντος».

Καθορίζοντας, ὅπως εἴδαμε πιό πάνω, τό βασικό νόημα καί περιεχόμενο τῆς στρατηγικῆς ὁ Στάλιν ξεκαθαρίζει καί τό ποῦ συγκεκριμένα πρέπει νά κατευθύνεται τό βασικό χτύπημα ὅταν προχωράμε, ὅταν πλησιάζουμε πρός τήν ἐπανάσταση, πρός τήν ἔνοπλη ἐξέγερση, πού καί αὐτό ἀνάγεται στή στρατηγική.

«Σέ τί συνίσταται ὁ βασικός στρατηγικός κανόνας τοῦ λενινισμοῦ; Συνίσταται στήν παραδοχή τοῦ ὅτι:

1) Τό πιό ἐπικίνδυνο κοινωνικό στήριγμα τῶν ἐχθρῶν τῆς ἐπανάστασης στήν περίοδο πού πλησιάζει ἡ ἐπαναστατική σύγκρουση εἶνε τά συμφιλιωτικά κόμματα.

2) Ἀνατροπή τοῦ ἐχθροῦ (τοῦ τσαρισμοῦ ἤ τῆς ἀστικῆς τάξης) εἶνε ἀδύνατη χωρίς τήν ἀπομόνωση αὐτῶν τῶν κομμάτων.

3) Τά κύρια βέλη στήν περίοδο τῆς προετοιμασίας τῆς ἐπανάστασης, ἐξαιτίας αὐτοῦ κατευθύνονται στήν ἀπομόνωση αὐτῶν τῶν κομμάτων, στήν ἀπόσπαση ἀπαυτά τῶν πλατιῶν μαζῶν τῶν ἐργαζομένων» («Ζητήματα τοῦ λενινισμοῦ», 11η ρωσ. ἔκδ., σελ. 94).

Γιά νά μή δημιουργηθεῖ σύγχιση πρέπει νά ἐξηγηθεῖ ἐδῶ ὅτι δίνοντας τόν κλασικό ὁρισμό του γιά τή στρατηγική καί μι-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

λόντας γιά τή χρησιμοποίηση τῶν ἐφεδρειῶν τῆς ἐπανάστασης ὁ Στάλιν παίρνει σά δοσμένο τό ὅτι οἱ ἐφεδρεῖες αὐτές ἔχουν ἐξασφαλιστεῖ καί ἔτσι ὁ ὁρισμός του γιά τή στρατηγική, οἱ ἀπαραίτητοι ὅροι πού βάζει γιά τή χρησιμοποίηση τῶν ἐφεδρειῶν ἀναφέρονται στήν περίοδο τῆς ἐπανάστασης, ὅταν πιά γίνεται ἡ ἄμεση πάλη γιά τήν ἐξουσία. Ἐκεῖ ὅμως πού μιλᾶ γιά τό στρατηγικό κανόνα τοῦ λενινισμοῦ ἀναφέρεται στήν περίοδο πού πλησιάζουμε πρός τήν ἐπανάσταση, μά δέν ἔχουμε ἀκόμα ἐπανάσταση, δέν προχωρᾶμε ἀκόμα γιά τήν ἔνοπλη ἐξέγερση καί ἡ κύρια στρατηγική προσπάθειά μας στρέφεται στήν πραγματοποίηση τῶν στρατηγικῶν σκοπῶν τῆς περιόδου αὐτῆς. Αὐτοί εἶναι ἡ κατάχτηση τῆς πλειοψηφίας τοῦ προλεταριάτου καί ἡ ἐξασφάλιση τῆς συμμαχίας του μέ τήν ἀγροτιά καί τά ἄλλα ἐργαζόμενα στρώματα τοῦ λαοῦ κάτω ἀπτήν ἡγεμονία του. Δηλαδή ἡ συγκέντρωση τῶν κύριων δυνάμεων καί τῶν ἐφεδρειῶν τῆς ἐπανάστασης ὁπότε καί μόνο, ἐφόσο φυσικά θά συντρέχουν, θά ὑπάρχουν καί τά ἄλλα γνωρίσματα γιά τήν ἐπαναστατική κατάσταση πού βάζει ὁ Λένιν, θά μπεῖ τό ζήτημα γιά τήν ἔνοπλη ἐξέγερση, τήν ἐκλογή τῆς στιγμῆς γιά τό ἀποφασιστικό χτύπημα, γιά τήν ἔνοπλη ἐξέγερση.

Ἡ πραγματοποίηση τῶν στρατηγικῶν αὐτῶν σκοπῶν προϋποθέτει τήν ἀπομόνωση τῶν συμφιλιωτικῶν κομμάτων πού εἶναι τό πιό ἐπικίνδυνο κοινωνικό στήριγμα τῶν ἐχθρῶν τῆς ἐπανάστασης. Προϋποθέτει, δηλαδή, τήν ἐφαρμογή τοῦ βασικοῦ στρατηγικοῦ κανόνα τοῦ λενινισμοῦ.

Ἡ κατεύθυνση τοῦ βασικοῦ χτυπήματος (κύρια βέλη) ἐνάντια στά συμφιλιωτικά κόμματα ἀνάγεται ἀκριβῶς στήν περίοδο πού πᾶμε γιά τήν ἐπανάσταση.

Τό ξεκαθάρισμα στά πιό πάνω ζητήματα εἶναι ἀπαραίτητο γιά νά ἀποφύγουμε σοβαρές συγχίσεις καί ἐπικίνδυνα λάθη.

* * *

Παραπάνω δόθηκαν τά βασικά στοιχεῖα τῆς λενινιστικῆς στρατηγικῆς, ὅπως διατυπώνονται καί ἀναπτύσσονται ἀπό τόν Στάλιν.

Ὁ Στάλιν στηριζόμενος στή θέση τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ ὅτι ὁ πόλεμος εἶναι ἡ συνέχιση τῆς πολιτικῆς μέ ἄλλα, βίαια, μέσα, ἐξετάζει σά βασικά ἐνιαῖα τήν πολιτική καί τή στρατιωτικοπολεμική στρατηγική. Ὁ Λένιν λέει:

«Ἡ παγκόσμια κυριαρχία εἶναι, λέγοντάς το σύντομα, τό

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

περιεχόμενο τῆς ἱμπεριαλιστικῆς πολιτικῆς, πού συνέχισή της εἶνε ὁ ἱμπεριαλιστικός πόλεμος» («Ἱμπεριαλισμός»).

Ἡ πολεμική στρατηγική, πού γι' αὐτήν θά μιλήσουμε λίγο πιό κάτω, ἀποτελεῖ βασικά συνέχιση τῆς πολιτικῆς στρατηγικῆς στίς καινούργιες, πολεμικές συνθῆκες.

Καί ἀναλύοντας καί καθορίζοντας τό περιεχόμενο τῆς στρατηγικῆς ὁ Στάλιν χρησιμοποιεῖ παραδείγματα καί ἀπτούς πολιτικούς ἀγῶνες καί ἀπτόν πόλεμο.

Ἡ λενινιστική-σταλινική στρατηγική εἶνε ἡ στρατηγική τῆς νίκης τῆς ἐργατικῆς τάξης καί τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ ἐνάντια στήν κεφαλαιοκρατία καί τόν ἱμπεριαλισμό. Εἶνε ἡ ἐπιστήμη τῆς ἀνατροπῆς τῶν ἐκμεταλλευτῶν. Εἶνε ἡ μόνη ἐπιστημονική στρατηγική γιατί στηρίζεται στή γνώση τῶν νόμων τῆς κίνησης καί τῆς ἐξέλιξης τῆς κοινωνίας.

Ἡ ἱστορία ἀπόδειξε καί στά 1914-18 καί στά 1939-45 γιά τό Χίτλερ ὅτι ἡ ἱμπεριαλιστική κεφαλαιοκρατία δέ μπορεῖ νά χει ἐπιστημονική στρατηγική γιατί δέ στηρίζεται στή γνώση τῶν νόμων τῆς κοινωνικῆς ἐξέλιξης μά στήν προσπάθεια στραγγαλισμοῦ τῶν νόμων αὐτῶν, ἀναχαίτισης τῆς πορείας τῆς ἀνθρωτότητας στά μπρός, πρός τά πάνω, στήν πρόοδο. Ἡ ἱμπεριαλιστική στρατηγική στηρίζεται ὄχι στήν ἐπιστήμη μά στήν ἀγυρτεία. Γι' αὐτό καί ἡ ἴδια εἶνε τυχοδιωχτική. Αὐτό προκαθορίζει καί τήν ἀποτυχία της, τό χαντάκωμά της. Αὐτό προκαθορίζει καί τήν ἀποτυχία καί τό χαντάκωμα τῆς ἱμπεριαλιστικῆς στρατηγικῆς πού ἀποβλέπει στήν παγκόσμια κυριαρχία καί πού σήμερα συνεχίζουν οἱ διάδοχοι τοῦ Χίτλερ ἀμερικανοάγγλοι ἱμπεριαλιστές.

Ἡ μελέτη, κατάχτηση καί δημιουργική ἀφομοίωση τῆς λενινιστικῆς-σταλινικῆς στρατηγικῆς καί ταχτικῆς εἶνε βασική, ἀπαραίτητη προϋπόθεση τῆς νίκης καί γιά τούς κουκουέδες.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

VI. ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΤΟΥ ΚΚΕ

1

Μέχρι τήν Ἔκπληση τῆς ΕΕ τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς (Νοέμβρης τοῦ 1931) τό ΚΚΕ δέν εἶχε τή δική του μαρξιστικο-λενινιστική στρατηγική καί τακτική. Ἡ ἔλλειψη αὐτή εἶταν συνέπεια τῆς ἔλλειψης μαρξιστικοῦ-λενινιστικοῦ προγράμματός του ΚΚΕ Τό γεγονός αὐτό, πού εἶταν μιά ἀπτίς κύριες ἐκδηλώσεις τῆς καθυστέρησης καί τῆς ἀτροφίας τῆς μαρξιστικο-λενινιστικῆς σκέψης στήν Ἑλλάδα, σάν ἀποτέλεσμα τῆς κατασβλιφτικῆς κυριαρχίας καί μέσα στίς πλατιές ἐργατικές καί ἐργαζόμενες μάζες καί μέσα στούς νεοφώτιστους «σοσιαλιστές», πού μᾶς ἔρχονταν ἀπτή Δόση, τῆς ἰδεολογίας τῆς «Μεγάλης Ἰδέας», εἶταν καί μιά, ἡ πρωταρχική καί κύρια, αἰτία γιά τή μακρόχρονη κρίση μέσα στό ΚΚΕ. Ἡ κρίση αὐτή ἐκδηλώθηκε κιόλας ἀπτίς πρῶτες, τίς δεξιές ὀπορτουνιστικές, σοσιαλδημοκρατικές καθοδηγήσεις στό σοσιαλεργατικό ἀκόμα τότε, κόμμα, πού θέλαν νά δέσουν τό προλεταριάτο στό ἅρμα τῆς φεφτοφιλελεύθερης, «βενιζελικῆς» ἀστικῆς τάξης καί τοῦ φεφτοδημοκρατικοῦ, βενιζελογέννητου πολιτικοῦ κόσμου. Ἄλλη αἰτία, σοβαρή καί σημαντική, γιά τήν πολύχρονη κρίση στό ΚΚΕ, συνέπεια κι αὐτή τῆς καθυστέρησης τῆς μαρξιστικῆς σκέψης στήν Ἑλλάδα, εἶνε καί τό γεγονός ὅτι πάνω στή μηχανική, δογματική μεταφορά καί μεταφύτεψη τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ στήν Ἑλλάδα, φύτρωσε τόσο ὁ σεχταριστικός ἀντεπαναστατικός λικβιντατορισμός ὅσο καί ὁ δογματικός ἀντικομματικός φραξιονισμός τοῦ 1929-31.

Ἡ μακρόχρονη κρίση στό ΚΚΕ τρεφόταν καί ἀπτό γεγονός ὅτι ὁ μαρξισμός ἀπτήν ἀρχή μεταφέρθηκε στήν Ἑλλάδα

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

μόνο, ἤ σχεδόν μόνο, σά «γενική» θεωρία καί δέ μπόρεσε νά δεῖ καί νά πιάσει τίς τοπικές, ἐθνικές ἰδιομορφίες, πού θά τόν ἔκαναν ἱκανό νά ἀντιβγεῖ στή «Μ. Ι.», νά τήν ἀνατρέψει καί νά τήν κατανικήσει, νά συνδεθεῖ μέ τίς ντόπιες δυνάμεις τῆς ἐργατικῆς τάξης καί τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ, νά γίνει ντόπια μαζική, ὁλική δύναμη, νά γίνει ἐκφραστής καί μετασχηματιστής τῆς νεοελληνικῆς κοινωνικῆς πραγματικότητας. Ἡ «Μεγάλη Ἰδέα» σάν θεωρία καί σάν πράξη, ἐκφράζει καί ἐκπροσωπεῖ τό οἰκονομικό, κοινωνικό, πολιτικό καί πνεβματικό σύστημα τῆς ἀστοτσιφλικάδικης ἀντίδρασης ἀπό τότε πού αὐτή κυβερνᾶ τήν Ἑλλάδα.

Ἡ «Μεγάλη Ἰδέα» σχηματίζει καί τό ἰδεολογικό ἐποικοδόμημα στήν ἀστοτσιφλικάδικη οἰκονομική διάρθρωση τῆς νεοελληνικῆς κοινωνίας.

Μιά βασική ἰδιομορφία πού δημιούργησε ἡ Μεγάλη Ἰδέα στή νεοελληνική κοινωνική ἐξέλιξη εἶνε καί ὅτι συγκέντρωσε γύρω της βασικά ὥστα 1912-1918 τό σύνολο σχεδόν τοῦ λαοῦ. Ἔτσι ἔπνιξε κάθε ἄλλη ἰδεολογία. Τό ἐποικοδόμημα αὐτό πίεζε πάνω στήν οἰκονομική βάση. Καί καθυστέρησε μέ τό μεγαλοελλαδίτικο οὐτοπισμό, πού ἔκρυβε τήν οἰκονομική καί πολιτική ἐξάρτηση τῆς χώρας ἀπτό ξένο κεφάλαιο, τό ξεπούλημά της σ' αὐτό, τόσο ἡ οἰκονομική πρόοδος, ἡ ἀνάπτυξη τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τῆς χώρας, ὅσο καί τό συνειδητό, ἐπαναστατικό προλεταριακό κίνημα καί παράλληλα καί ἡ μαρξιστική σκέψη στήν Ἑλλάδα. Καί δέν εἴχαμε καί μαζικό σοσιαλδημοκρατικό-ρεφορμιστικό ὁπορτουνιστικό κίνημα καί ἀντίστοιχα κάπως ὁπολογίσιμα κόμματα. Κάτω ἀπό τήν ἐπίδραση τῆς ὁλικῆς κατάρεψης τῆς «Μεγάλης Ἰδέας» καί τῆς Ἐπανάστασης τοῦ Ὀχτώβρη στή Ρωσία τό ἑλληνικό προλεταριακό κίνημα βρῆκε πολιτικά τήν ἔκφρασή του κατεφθείαν στό κομμουνιστικό κόμμα (στήν ἀρχή πρίν ἀκόμα ἱδρυθεῖ ἡ ΚΔ σά σοσιαλεργατικό κόμμα) μέ ὅλες τίς παιδικές ἀρρώστιες καί τίς ἀνεπάρκειες καί ἀρνήσεις, πού δημιούργησε ἡ καθυστέρηση τῆς ἐμφάνισης μαρξιστικῆς σκέψης στή χώρα. Αὐτό εἶχε καί θετική ἐπίδραση γιατί ἀπότρεψε, παράκαμψε τό σοσιαλδημοκρατικό ὁπορτουνισμό, πού δέ μπόρεσε νά ἐμφανιστεῖ σά μαζικό κόμμα καί ξεπεράστηκε δίχως διάσπαση μέσα στό ΚΚΕ.

Μιά συνέπεια τῆς τέτιας νεοελληνικῆς ἐξέλιξης εἶταν καί ὅτι δέν εἶχε τό ἀστοτσιφλικάδικο καθεστώς μαζικό σοσιαλδημοκρατικό πολιτικό πραχτορεῖο μέσα στό ἐργατικό καί λαϊκο εργαζόμενο γενικά κίνημα. Τό ρόλο αὐτόν τόν ἔπαιζαν κατά καιρούς τά ἀστικά καί μικροαστικά κόμματα χωριστά ἤ σέ συνα-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

σπισμούς. Λογουχάρη, οί λαϊκοί στά 1920 μέ τήν ψεφτοαντιπολεμική θέση πού πῆραν ἐνάντια στή μικρασιατική ἐκστρατεία, τά παπαναστασιακά καί ἄλλα βενιζελογενῆ παρακλάδια, πού παράσταιναν τό δημοκρατικό, οί ἀγροτιστές καί τά τελευταία χρόνια ἡ ΕΠΕΚ. Ἀπεδῶ καί ἡ ἰδιομορφία καί στόν καθορισμό τῆς στρατηγικῆς καί ταχτικῆς μας, μέσα στά πλαίσια τοῦ καθορισμοῦ τοῦ χαραχτήρα, μέ τίς ἰδιομορφίες του, τῆς ἐπερχόμενης ἐπανάστασης στήν Ἑλλάδα καί τῶν κινητήριων δυνάμεών της.

Ὅσο δέν εἴχαμε ἀνατομήσει τήν ἀστοτσιφλικάδικη Ἑλλάδα (αὐτό ἔγινε ἀπτό 1931 καί δῶ, στήν 6η ὁλομέλεια τοῦ 1934 κλπ.), ζωντανό, νεοελληνικό μαρξιστικό λενινιστικό πρόγραμμα, καί πολιτική ἡγεσία ἀντάξια δέ μπορούσαμε νάχουμε καί κατά συνέπεια οὔτε καί σωστή, ἐπιστημονική στρατηγική καί ταχτική. Ἕνα ἀπτά ἀποτελέσματα εἶταν ὅτι ἀναμασούσαμε μηχανικά γιά τή σοσιαλδημοκρατία, σάν τό κύριο κοινωνικό στήριγμα τῶν ἀστοτσιφλικάδικων τάξεων μέσα στήν ἐργατική τάξη, ἐνῶ πολιτικά τέτια σοσιαλδημοκρατία δέν ὑπῆρχε, καί «ἀγνοούσαμε», τά ἄλλα κόμματα πού παίζαν αὐτό τό ρόλο καί πού ρυμουλκοῦσαν καί συντηροῦσαν καί τό ρεφορμιστικό συνδικαλισμό καθώς καί τόν ἀγροτοπατερισμό μέσα στήν ἐργατιά καί τήν ἀγροτιά.

Ὁ Λένιν διδάσκει:

> «Δέν πρέπει καθόλου τή θεωρία τοῦ Μάρξ νά τή θεωροῦμε σάν κάτι τό τελειωτικό καί ἀπαραβίαστο. Ἀντίθετα, εἴμαστε πεισμένοι ὅτι αὐτή ἔβαλε μόνο τούς ἀκρογωνιαίους λίθους ἐκείνης τῆς ἐπιστήμης, πού οἱ σοσιαλιστές πρέπει νά τήν κινᾶν παραπέρα σ' ὅλες τίς κατεφθύνσεις, ἂν δέ θέλουν νά μείνουν πίσω ἀπτή ζωή. Νομίζουμε ὅτι γιά τούς ρώσους σοσιαλιστές εἶνε ξεχωριστά ἀναγκαία ἡ αὐτότελη ἐπεξεργασία τῆς θεωρίας τοῦ Μάρξ, γιατί ἡ θεωρία αὐτή δίνει μόνο γενικές καθοδηγητικές θέσεις, πού ἐφαρμόζονται ἐπιμέρους ἀλλιῶς στήν Ἀγγλία ἀπότι στή Γαλλία, στή Γαλλία ἀλλιῶς ἀπότι στή Γερμανία, στή Γερμανία ἀλλιῶς ἀπότι στή Ρωσία» (τόμ. 4ος, σελ. 191-192).

Αὐτό ἀκριβῶς χρειαζότανε καί τό ΚΚΕ. Αὐτότελη, ἐπιμέρους δημιουργική ἐπεξεργασία τοῦ μαρξισμοῦ, ὥστε νά μελετηθοῦν οἱ νεοελληνικές ἰδιομορφίες καί πάνω σ' αὐτή τή μελέτη νά οἰκοδομηθεῖ καί νά καρποφορήσει ἡ νεοελληνική μαρξιστική θεωρητική καί πολιτική σκέψη γονιμοποιόντας καί ἐμ-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

πλουτιζόμενη μέ τή σειρά της καί ή ἴδια ἀπτή νεοελληνική, μαζική, ἐπαναστατική πραχτική. Ἡ παλιά ὀπορτουνιστική-λικβιντάριστική-δογματιστική ἡγετική σκέψη στό κόμμα μας δέ μπόρεσε νά δόσει αὐτή τή γονιμοποίηση. Στό ἴδιο ἀχνάρι βάδιζε καί ἡ τελεφταία ἐκδήλωση τῆς δογματικῆς ἀποστέωσης, ὅταν τό κόμμα συζητοῦσε καί συνόψιζε τά διδάγματα καί τά μαθήματα τοῦ τελεφταίου ἐπαναστατικοῦ δεκάχρονου.

Ὁ Λένιν διδάσκει ἐπίσης:

«Περνόντας παντοῦ ὁμοιόμορφο, στήν οὐσία προκαταρχτικό σχολειό πρός τή νίκη κατά τῆς ἀστικῆς τάξης, τό ἐργατικό κίνημα στήν κάθε χώρα πραγματοποιεῖ αὐτή τήν ἐξέλιξη κατά τό δικό του τρόπο». (Λένιν: τόμ. 31ος, σελ. 71).

«Εἶνε ἀναγκαῖο νά ἔχουμε σαφῆ ἀντίληψη,—λέει ὁ Λένιν,—ὅτι σέ καμιά περίπτωση δέ μπορεῖ νά δημιουργηθεῖ τέτιο καθοδηγητικό κέντρο (Σημείωση: κέντρο τοῦ ἐπαναστατικοῦ προλεταριακοῦ κινήματος N.Z.) πάνω σέ καλουπιασμένη, σέ μηχανική ἰσοπέδωση, ταυτοποίηση τῶν ταχτικῶν νόμων τῆς πάλης. Ἐφόσον ὑπάρχουν ἐθνικές καί κρατικές ἰδιομορφίες ἀνάμεσα στούς λαούς καί στίς χῶρες,—καί αὐτές οἱ ἰδιομορφίες θά διατηρηθοῦν ἀκόμα πολύ καί πολύ χρόνο μάλιστα καί ὕστερα ἀπτήν πραγματοποίηση τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου σέ παγκόσμια κλίμακα.—ἡ ἑνότητα τῆς διεθνοῦς ταχτικῆς τοῦ κομμουνιστικοῦ ἐργατικοῦ κινήματος ὅλων τῶν χωρῶν ἀπαιτεῖ ὄχι παραμέρισμα τῆς ποικιλομορφίας, ὄχι ἐκμηδένιση τῶν ἐθνικῶν ἰδιομορφιῶν (αὐτό εἶνε κούφια ὀνειροπόλληση γιά τή σημερνή στιγμή), μά τέτια ἐφαρμογή τῶν βασικῶν ἀρχῶν τοῦ κομμουνισμοῦ (σοβιετική ἐξουσία καί δικτατορία τοῦ προλεταριάτου), πού σωστά θά τροποποιοῦσε αὐτές τίς ἀρχές στά ἐπιμέρους σημεῖα, σωστά θά τίς προσάρμοζε, θά τίς ἐφάρμοζε στίς ἐθνικές καί ἐθνικοπρατικές ἰδιομορφίες. Ἡ ἔρευνα, ἡ μελέτη, ἡ ἀναζήτηση, ἡ μάντεψη, ἡ σύλληψη τοῦ ἐθνικά ξεχωριστοῦ, τοῦ ἐθνικά εἰδικοῦ στίς συγκεκριμένες λαβές κάθε χώρας γιά τή λύση τοῦ ἐνιαίου διεθνικοῦ καθήκοντος, γιά τή νίκη ἐνάντια στόν ὀπορτουνισμό καί τόν ἀριστερό δογματισμό μέσα στό ἐργατικό κίνημα, γιά τήν ἀνατροπή τῆς ἀστικῆς τάξης, γιά τήν ἐγκαθίδρυση τῆς σοβιετικῆς δημοκρατίας καί τῆς προλεταριακῆς δικτατορίας, νά ποιό εἶνε τό κύριο καθήκον

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τῆς ἱστορικῆς στιγμῆς, πού ζοῦν ὅλες οἱ πρωτοπόρες (καί ὄχι μόνο οἱ πρωτοπόρες) χῶρες» (τόμ. 31ος, σελ. 72).

Ὅσο τό ΚΚΕ δέν πατοῦσε στέρεα στήν ἑλληνική πραγματικότητα, δέ μποροῦσε καί σωστά νά γονιμοποιήσει τό μαρξισμό λενινισμό στήν Ἑλλάδα, νά τόν μετατρέψει σέ λαϊκή, ὁλική δύναμη. Καί τόσο δέ μποροῦσε νάχει οὔτε σωστή στρατηγική καί ταχτική, τόσο παράδερνε μέσα στήν κρίση του, στήν πολιτική ἀπομόνωσή του ἀπτίς πλατιές μάζες καί τά θεμελιακά προβλήματα τοῦ τόπου.

Ὁ Στάλιν διδάσκει:

«Στόν τομέα τῆς ὑποκειμενικῆς, τῆς συνειδητῆς πλευρᾶς τοῦ κινήματος... τό πεδίο ἐφαρμογῆς τῆς στρατηγικῆς εἶνε πλατύ καί ποικιλότροπο, γιατί αὐτή ἡ στρατηγική μπορεῖ νά ἐπιταχύνει εἴτε νά ἐπιβραδύνει τό κίνημα, νά τό κατευθύνει στόν πιό σύντομο δρόμο, εἴτε νά τό τραβήξει σέ δρόμο πιό δύσκολο καί βασανιστικό, σ' ἐξάρτηση ἀπτήν πληρότητα εἴτε τίς ἐλλείψεις τῆς ἴδιας τῆς στρατηγικῆς.

Ἐπιτάχυνση εἴτε ἐπιβράδυνση τοῦ κινήματος, νά τό διευκολύνει εἴτε νά τό φρενάρει, τέτοιο εἶναι τό πεδίο καί τά πλαίσια ἐφαρμογῆς τῆς πολιτικῆς στρατηγικῆς καί ταχτικῆς» (τόμ. 5ος, σελ. 161 162).

Ἡ στρατηγική καί ἡ ταχτική τοῦ ΚΚΕ πρίν ἀπτήν Ἔκπληξη τῆς ΚΔ δέν εἶταν λενινιστική, γι' αὐτό καί δέν ἐπιτάχυνε, δέν διευκόλυνε τό κίνημά μας, μά ἀντίθετα τό ἐπιβράδυνε καί τό φρενάριζε.

Μέ τήν Ἔκπληξη τῆς ΚΔ καί μέ τήν 6η ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ (Γενάρης 1934) πού καθόρισε τό χαραχτήρα καί τίς κινητήριες δυνάμεις τῆς ἐπερχόμενης ἐπανάστασης στήν Ἑλλάδα, τό ΚΚΕ ἀπέχτησε τό μαρξιστικό-λενινιστικό πρόγραμμά του, τίς βάσεις, τό θεμέλιο γιά τή σωστή, λενινιστική-σταλινική στρατηγική καί ταχτική του.

Βασισμένο στή διδασκαλία τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ τό ΚΚΕ βρῆκε τό σωστό του δρόμο καί ἄρχισε νά πραγματοποιεῖ τήν ἐξέλιξή του «κατά τό δικό του τρόπο». Πάνω σ' αὐτή τή βάση ὑπερνίκησε βασικά μά ὄχι ἀκόμα ὁριστικά, ὅπως φάνηκε καί στά χρόνια τοῦ πρώτου καί δέφτερου ἔνοπλου ἀγώνα, τή βαριά ὀπορτουνιστική, λικβιντατοριστική καί σεχταριστική-δογματική κληρονομιά, πού τό βάρυνε. Ξεπέρασε πάντως τή μακρύχρονη κρίση του. Ἀνανέωσε, βελτίωσε καί συγχρόνισε τό θεωρητικό-πολιτικό του ὁπλοστάσιο. Τόκανε, βασικά,

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

μαρξιστικό-λενινιστικό, καί βγῆκε, μέ τή σκληρή, δύσκολη, καθημερινή, «χαμάλικη» ἐπαναστατική δουλιά μέσα στίς μάζες, μέ τήν ὀργάνωση καί καθοδήγηση τῶν μαζῶν, στήν πλατιά λεωφόρο τῶν ἀνοιχτῶν πολιτικῶν συγκρούσεων καί ἀγώνων γιά τήν ἐξουσία, στό δρόμο τῆς μπολσεβικοποίησής του.

Ἡ Ἔκκληση τῆς ΚΔ ἔστρεψε τό κόμμα ὁλομέτωπα πρός τίς μάζες, πρός τά μικρά καί μεγάλα ζητήματά τους, πρός τήν ὀργάνωση καί καθοδήγηση τῶν μεγάλων καί μικρῶν ἀγώνων τους. Ἡ Ἔκκληση ἔδοσε στό ΚΚΕ σαφῆ στρατηγικό προσανατολισμό:

> «Τό κόμμα ἔχει γιά βασικό του καθῆκον τήν κατάχτηση τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐργατικῆς τάξης καί τήν ἐξασφάλιση τῆς πλήρους ὑποστήριξης τῶν στρωμάτων τῶν ἐργαζομένων χωρικῶν, κατά πρῶτο τῶν ἐργατῶν γῆς καί τῶν φτωχῶν χωρικῶν, στήν ἐπαναστατική πάλη καί στήν ἐπαναστατική λύση τῆς κρίσης».

Ἡ Ἔκκληση σωστά προσανατόλισε τό κόμμα πρός τά ποῦ πρέπει νά στρέψει τήν κύρια προσοχή του γιά νά πετύχει τό βασικό του καθῆκον: μέσα ἀπτούς ἀγῶνες τῶν ἐργατῶν καί ἀγροτῶν νά ἀπομονώσει τούς σοσιαλφασίστες ἀπτήν ἐργατιά καί τούς ἀγροτοπατέρες ἀπτήν ἀγροτιά, γιατί αὐτοί ἀποτελοῦσαν τό κύριο στήριγμα τοῦ ἀστοκοτζαμπασισμοῦ μέσα στόν ἐργαζόμενο λαό. Ἔτσι ἡ Ἔκκληση ἔδοσε σωστή στρατηγική καί ταχτική κατεύθυνση στό ΚΚΕ.

Τό κόμμα ἀνασκουμπώθηκε καί ρίχτηκε μέ τά μοῦτρα στή δουλιά πάνω στή γραμμή πού καθόριζε ἡ γραμμή τῆς ΚΔ. Σέ δυό χρόνια καί λίγους μῆνες ὕστερα ἀπτήν Ἔκκληση συνῆλθε ἡ ἱστορική ὅη ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ. Ἡ ὅη ὁλομέλεια συμπλήρωσε καί ὁλοκλήρωσε τό ἔργο, πού ἄρχισε ἡ Ἔκκληση τῆς ΚΔ καί μέ τήν ἀπόφασή της γιά τό «χαραχτήρα καί τίς κινητήριες δυνάμεις τῆς ἐπανάστασης στήν Ἑλλάδα», ἔδοσε, οὐσιαστικά, στό κόμμα τό πρόγραμμά του. Αὐτό τό πράμα ἐπέτρεψε στό κόμμα νά ξεκαθαρίσει ἀκόμα πιό καλά τίς στρατηγικές του ἐπιδιώξεις στό δοσμένο στάδιο ἀνάπτυξης καί νά συγκεκριμενοποιήσει πιό πολύ τήν ἀντίστοιχη ταχτική του.

Ἡ ὅη ὁλομέλεια καθόρισε:

> «Ἡ θέση τῆς Ἑλλάδας στό σύστημα τοῦ παγκόσμιου ἰμπεριαλισμοῦ σάν ἐξαρτημένης χώρας, τά σημαντικά φεουδαρχικά ὑπολείμματα στήν ἀγροτική οἰκονομία καί ὁ φεουδαρχικός φόρος, πού ἔχει πάρει σύγχρονη χρηματική μορ-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

φή, πού πιέζει τήν ἀγροτιά, ὁ χαμηλός βαθμός στήν ἀνάπτυξη τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων πάνω στή βάση αὐτή, ἡ ὕπαρξη καταπιεζομένων ἐθνῶν, καθορίζουν τό χαραχτήρα τῆς ἐπικείμενης ἐπανάστασης στήν Ἑλλάδα καί τίς κινητήριες δυνάμεις τῆς ἐπανάστασης αὐτῆς.

Ἡ ἐπικείμενη ἐπανάσταση τῶν ἐργατῶν καί ἀγροτῶν στήν Ἑλλάδα θά ἔχει ἀστικοδημοκρατικό χαραχτήρα μέ τάσεις γρήγορης μετατροπῆς σέ προλεταριακή σοσιαλιστική ἐπανάσταση».

Μέ τήν 6η ὁλομέλεια τό ΚΚΕ προσγειώθηκε ὁριστικά, μαρξιστικά, λενινιστικά στά χώματα τῆς ἑλληνικῆς πραγματικότητας. Μέσα ἀπό μιά ἐσωκομματική κρίση, πού βάσταξε πάνω ἀπό δέκα χρόνια καί πού, βασικά, ὀφειλόταν στό ὅτι τό ΚΚΕ, πού προοριζόταν ἱστορικά νά πραγματοποιήσει τήν κοινωνική ἀλλαγή στήν Ἑλλάδα, οὐσιαστικά στεκόταν ἔξω, μακριά, ἀποσπασμένο ἀπτή νεοελληνική πραγματικότητα, τό κόμμα κοιλοπόνησε «τό δικό του τρόπο», τό μαρξιστικό-λενινιστικό νεοελληνικό τρόπο, τῆς κοινωνικῆς, ἐργατοαγροτικῆς ἀνατροπῆς στήν Ἑλλάδα. Γιά νά μπορέσεις νά χτίσεις καλά πρέπει καί σχέδιο καλό νάχεις καί τό ἔδαφος ὅπου πάνω του θά χτίσεις, νά τόχεις μελετήσει καί νά τό ξέρεις, μά ἀκόμα πρέπει νά καθορίσεις τί ἀνθρώπους καί τί ὑλικά διαθέτεις, μέ τί ἀνθρώπους καί ὑλικά θά χτίσεις. Σέ σχέση μέ τήν ἐπερχόμενη ἐπανάσταση στήν Ἑλλάδα αὐτό τό ἔργο τόκανε, βασικά, ἡ 6η ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ στά 1934.

Πρίν ἀπτό 1931 στό ΚΚΕ, οἱ λικβιναριστικές, σεχταριστικές καί ὀπορτουνιστικές ἡγεσίες του μιλοῦσαν γιά ἀστική φιλελέφθερη δημοκρατία ἤ γιά σοσιαλιστική προλεταριακή ἐπανάσταση στήν Ἑλλάδα. Ἡ 6η ὁλομέλεια διαπίστωσε, ὅτι τότε τό κόμμα

«ὑποτιμοῦσε τήν ἰδιομορφία τοῦ συσχετισμοῦ τῶν ταξικῶν δυνάμεων καί τή σημασία τῆς συμμαχίας μέ τίς βασικές μάζες τῆς ἀγροτιᾶς».

Αὐτοῦ βρισκόταν ὅλος ὁ κόμπος. Τό κόμμα πηδοῦσε ἕνα ὁλόκληρο, ἀναγκαῖο στάδιο ἐξέλιξης. Καί πηδώντας το ἀποσπώτανε, ἀποκόπτονταν ἀπτίς βασικές μάζες, τίς ἐφεδρεῖες τῆς ἐπανάστασης, πού ὅπως αὐτές δέ μποροῦσε νά γίνει καμιά ἐπανάσταση.

Ὁ Λένιν διαπίστωσε ὅτι:

«Τό ἀγροτικό ζήτημα ἀποτελεῖ τή βάση τῆς ἀστικῆς ἐπανάστασης στή Ρωσία καί καθορίζει τήν ἐθνική ἰδιομορφία αὐτῆς τῆς ἐπανάστασης» (τόμ. 11ος, σελ. 492).

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Γι' αὐτό καί ζητοῦσε καί πραγματοποιοῦσε δημιουργική ἐφαρμογή τοῦ μαρξισμοῦ στή Ρωσία.

Ὁ ὀπορτουνισμός, ὁ λικβιντάρισμός καί ὁ σεχταριστικός δογματισμός δέν ἔψαχναν νά βροῦν καί δέν ἔβλεπαν τίς νεοελληνικές ἰδιομορφίες γιά νά βροῦν καί τό νεοελληνικό δρόμο πορείας πρός τό σοσιαλισμό. Ἔτσι ὁ δεξιός ὀπορτουνισμός τρέμαζε μπροστά στή σοσιαλιστική ἐπανάσταση καί ἔπεφτε στήν ἀγκαλιά τῆς φιλελέφθερης, τῆς βενιζελικῆς ἀστικῆς τάξης. Ὁ λικβιντάρισμός καί ὁ σεχταριστικός δογματισμός τή θεωρητική του ἀνεπάρκεια καί ἀνικανότητα τήν ἀναπλήρωναν μέ τήν ἠχηρή, «ἐπαναστατική» φράση.

Ἡ 6η ὁλομέλεια καθόρισε ὅτι οἱ ἰδιομορφίες τῆς Ἑλλάδας βρίσκονται στή σημαντική ἐξάρτησή της ἀπό ξένο κεφάλαιο τή συνδεμένη μ' αὐτή καί προερχομενη ἀπαυτή ἀσθενική καί μονόμερη ἀνάπτυξη τῆς βιομηχανίας καί τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων γενικά. Στήν ὕπαρξη ὑπολειμμάτων μισοφεουδαρχικῶν σχέσεων στό χωριό. Στήν ἐθνική καταπίεση κυρίως τῶν σλαβομακεδόνων. Καί κατάληξε στό συμπέρασμα:

> «Ὁ ὑπολογισμός ὅλων αὐτῶν τῶν ἰδιομορφιῶν εἶνε ἀναγκαῖος γιά τόν καθορισμό τοῦ χαραχτήρα καί τῶν καθηκόντων τῆς ἐπανάστασης στήν Ἑλλάδα, τῶν κινητήριων δυνάμεων τῆς ἐπανάστασης αὐτῆς καί τοῦ συσχετισμοῦ τῶν δυνάμεων αὐτῶν».

Τό ὅτι ἡ Ἑλλάδα, ὅπως καί ὅλες οἱ ἄλλες χῶρες βάδιζαν καί θά ἔρταναν στό σοσιαλισμό μέ τήν ἀνατροπή τῆς ἐξουσίας τῶν κυρίαρχων τάξεων καί τήν ἐγκαθίδρυση τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου γι' αὐτό δέ χωροῦσε καμιά συζήτηση. Τό πρόβλημα, πού ἔμπαινε μπροστά στό ΚΚΕ, ἀπτήν πρώτη μέρα τῆς ἵδρυσής του, εἶναι τό πῶς, ἀπό ποιό δρόμο θά φτάσει στό τέρμα αὐτό. Πρίν τήν 6η ὁλομέλεια καί ἰδιαίτερα πρίν τό 1931, πρίν τήν Ἔκκληση τῆς ΚΔ, τό ΚΚΕ παράπαιε σέ στενά καί δρομάκια. Ἡ 6η ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ (1934) καθόρισε, μέ βάση τήν ἐπιστημονική μαρξιστική λενινιστική ἀνατομία τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας, τό χαραχτήρα καί τίς ἰδιομορφίες τῆς ἐπαναστατικῆς μεταβολῆς στήν Ἑλλάδα καθώς καί τό δεσμένο συσχετισμό στίς κοινωνικές δυνάμεις καί ἔτσι ἔδοσε τή γραμμή πορείας τῆς Ἑλλάδας πρός τό σοσιαλισμό.

Ὁ δρόμος αὐτός περνοῦσε ἀπτόν ἀστικοδημοκρατικό μετασχηματισμό, πού θά τόν πραγματοποιοῦσε ἡ ἐργατοαγροτική ἐπανάσταση.

Γιατί εἶταν ἀπαραίτητο τό στάδιο αὐτό; Ἡ βασική αἰτία

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

γιά τήν ὁλόπλευρη νεοελληνική πισωδρόμηση καί κακομοιριά καί τό βασικό ἐμπόδιο γιά τήν πρόοδο καί τήν ἀνάπτυξή της εἶταν ἡ ἐξάρτησή της ἀπτό ξένο κεφάλαιο, πού τήν ἀποστράγγιζε κυριολεχτικά καί τά μισοφεουδαρχικά ὑπολείμματα. Οἱ δυό αὐτοί παράγοντες μαζί δέσμευαν τίς παραγωγικές δυνάμεις τοῦ τόπου καί καθόριζαν τήν οἰκονομική της καθυστέρηση.

Ἡ ἀστική τάξη συμμαχόντας μέ τούς κοτζαμπάσηδες καί ὑποταγμένη δουλικά στό ξένο κεφάλαιο, ἀντιδροῦσε κι αὐτή στόν ἀστικοδημοκρατικό μετασχηματισμό, πού μποροῦμε τό περιεχόμενό του νά τό καθορίσουμε, βασικά, σέ τοῦτα δῶ τά δυό κύρια καί θεμελιακά: α) ἀπελεφθέρωση τῆς χώρας ἀπτό ζυγό τοῦ ξένου κεφαλαίου καί τήν ἐξάρτηση ἀπτίς ἱμπεριαλιστικές δυνάμεις. Καί β) ἐπαναστατικό ξεκαθάρισμα τῶν μισοφεουδαρχικῶν σχέσεων στό χωριό. Ἡ ἑλληνική ἀγροτιά ἔπρεπε νά ἀνασάνει, ν' ἀποχτήσει προοπτική.

Ἡ ἡγεμονία γιά τό μετασχηματισμό αὐτό ἀνῆκε ἱστορικά, καί ἐξαιτίας τῆς προδοσίας τῆς ἀστικῆς τάξης, στήν πιό ἐπαναστατική τάξη τῆς νεοελληνικῆς κοινωνίας, τήν ἑλληνική ἐργατιά μέ ἐπικεφαλῆς τό κόμμα της, τό ΚΚΕ, πού συνέλαβε καί διατύπωσε ἐπιστημονικά, μαρξιστικά-λενινιστικά, αὐτό τό νεοελληνικό δρόμο ἐξέλιξης καί σήκωσε τήν ἐργατική τάξη σέ ἡγεμόνα τάξη στή νεοελληνική ἐπανάσταση.

Μέσα στούς ἀγῶνες, πού εἶνε ὁποχρεωμένη γι' αὐτήν τήν ὕπαρξή της νά διεξάγει ἡ ἐργατική τάξη ἐπαναστατικοποιεῖται καί ἀνεβαίνει, ὁδηγούμενη ἀπτό φωτισμένο κόμμα της, τό ΚΚΕ ὅσους τελικούς σκοπούς τῆς ἐπανάστασης, γίνεται ἡγέτρια τάξη τοῦ ἐργαζόμενου ἔθνους.

Μέσα στήν πάλη γιά τήν ἀπαλλαγή ἀπτήν ξενική σκλαβιά, πού τήν ἔνιωθε σάν καταθλιφτική, ἐξοντωτική πίεση καί ἀφαίμαξη, ὁ κάθε ἐργαζόμενος, ὁ κάθε πατριώτης Ἕλληνας. Μέσα στήν πάλη γιά τήν ἀπαλλαγή τῆς ἀγροτιᾶς ἀπτό μισοφεουδαρχικό ζυγούμενο, πού τήν γονάτιζε, μέσα στήν πάλη αὐτή ἡ ἐργατιά θά ἔπειθε τό λαό, καί κατά πρῶτο λόγο τήν ἀγροτιά, ὅτι εἶνε ὁ κύριος φορέας καί ἡ πρωτοπορεία γιά τή νεοελληνική λαϊκή ἀναγέννηση. Ὅτι μόνο στό δρόμο, πού αὐτή δείχνει, βρίσκεται ἡ στηρίξη ἀπτόν ὁλοκληρωτικό ξολοθρεμό. Τό βασικό πρόβλημα ἐδῶ εἶταν νά καταχτηθεῖ ἡ ἀγροτιά, ἡ ἐργαζόμενη μάζα της μέ τό μέρος τῆς ἐπανάστασης. Χωρίς αὐτό, δίχως τήν ἐξασφάλιση τῆς συμμαχίας μέ τήν ἀγροτιά ἡ ἐργατιά στή χώρα μας δέ μποροῦσε νά νικήσει. Αὐτό τό πράμα καθόριζε σ ἕνα μεγάλο βαθμό καί τό χαραχτήρα τῆς ἐπανάστασης στήν Ἑλλάδα.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

«Ἐκτός ἀπτίς χῶρες πού εἶνε κεφαλαιοκρατικά ἀναπτυγμένες,—λέει ὁ Στάλιν,—ὅπου ἡ νίκη τῆς ἐπανάστασης θά φέρει ἀμέσως στήν προλεταριακή δικτατορία, ὑπάρχουν ἀκόμα χῶρες, κεφαλαιοκρατικά λίγο ἀναπτυγμένες, μέ φεουδαρχικά ὑπολείμματα, μέ εἰδικό ἀγροτικό ζήτημα ἀντιφεουδαρχικοῦ τύπου (Πολωνία, Ρουμανία κλπ.) ὅπου ἡ μικροαστική τάξη, ἰδιαίτερα ἡ ἀγροτιά, ὑποχρεωτικά θά πεῖ τό βαρύνοντα λόγο της σέ περίπτωση ἐπαναστατικῆς ἔκρηξης, καί ὅπου ἡ νίκη τῆς ἐπανάστασης, γιά νά φέρει στήν προλεταριακή δικτατορία, μπορεῖ καί στά σίγουρα θ' ἀπαιτήσει μερικές διάμεσες βαθμίδες μέ τή μορφή, ἄς ποῦμε, τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου καί τῆς ἀγροτιᾶς» (τόμ. 11ος, σελ. 155).

Ἡ ἀγροτιά μόνο στή συμμαχία της μέ τό ἐπαναστατικό προλεταριάτο καί κάτω ἀπτήν ἡγεμονία του μπορεῖ νά βρεῖ καί βρίσκει τόν ἐπαναστατικό προσανατολισμό της, τήν ἐπαναστατική ἀποστολή της μά καί τήν κοινωνική της ἀπολύτρωση. Μόνο ἔτσι ἀποσπᾶμε τήν ἀγροτιά ἀπό ἐφεδρεία τῆς ἀστικῆς τάξης καί τήν κάνουμε ἐφεδρεία τῆς ἐπανάστασης. Μόνο ἔτσι, στή δισυπόστατη φύση τοῦ ἀγρότη πού σημειώνει ὁ Λένιν, καί πού τήν ἀποτελοῦν ἡ φύση τοῦ μικροϊδιοχτήτη καί ἡ φύση τοῦ ἐργαζόμενου, μπορεῖ νά νικήσει ἡ φύση τοῦ ἐργαζόμενου, πού τόν κάνει σύμμαχο τῆς ἐργατιᾶς. Μπορεῖ ὅμως νά νικήσει μόνο διαμέσου τῆς ἀπολύτρωσής της ἀπτά ἀστοτσιφλικάδικα δεσμά καί τῆς στερέωσης τῆς ἀγροτικῆς μικροϊδιοχτησίας ἐνάντια στήν ἀστική τάξη καί τούς ἄλλους ἐκμεταλλεφτές της καί κάτω ἀπτήν ἡγεμονία τοῦ προλεταριάτου. Μόνον ἀφοῦ πάρει τή γῆ κάτω ἀπτήν ἡγεμονία τοῦ προλεταριάτου καί λύσει καί τάλλα τά ζητήματά της ἡ ἀγροτιά θά προχωρήσει μαζί μέ τήν ἐργατιά καί παρακάτω. Ἡ πορεία τῆς ἐργαζόμενης ἀγροτιᾶς πρός τό σοσιαλισμό περνᾶ μέσα ἀπτήν ἀπαλλαγή τῆς ἀγροτικῆς φτωχομεσαίας ἰδιοχτησίας ἀπτά ἀστοτσιφλικάδικα δεσμά, περνᾶ μέσα ἀπτή στερέωση τῆς ἰδιοχτησίας αὐτῆς, στερέωση πού γίνεται κάτω ἀπτήν ἡγεσία καί τή βοήθεια τῆς ἐργατιᾶς. Μόνο ἔτσι θά πιστέψει ἡ ἀγροτιά τό προλεταριάτο καί θά προχωρήσει μαζί του μπροστά στό σοσιαλισμό ἄν δέ θέλει νά πάει πίσω καί νά χάσει ὅλα ὅσα κέρδισε:

«Προωθόντας ἐπίμονα μπροστά τίς πολιτικές συμβουλές μας πρέπει νά ποῦμε στήν ἀγροτιά: ἀφοῦ πῆρες τή γῆ πρέπει νά πᾶς μπροστά, ἀλλιώτικα ἀναπόφευχτα θά τσακιστεῖς καί θά ριχτεῖς πίσω ἀπτούς τσιφλικάδες καί τή

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

μεγαλοαστική τάξη. Δέ γίνεται νά πάρεις τή γῆ, καί νά τήν κρατήσεις δίχως καινούργιες πολιτικές καταχτήσεις, χωρίς νά κατοφέρεις καινούργιο καί ἀκόμα πιό ἀποφασιστικό χτύπημα ἐνάντια σ' ὅλη τήν ἀτομική ἰδιοχτησία, πάνω στή γῆ γενικά. Στήν πολιτική ὅπως καί σ' ὅλη τήν κοινωνική ζωή νά μήν προχωρήσεις μπροστά σημαίνει ν' ἀποριχθεῖς ἀπό πίσω» (Λένιν: τόμ. 10ος, σελ. 168).

Καί ὅταν λέει μπροστά ὁ Λένιν ἐννοεῖ τό σοσιαλισμό. Καί τά λεφτά πού τά Λένιν ἀφοροῦν καί τό δικό μας ἀγροτικό ζήτημα.

Αὐτό εἶναι ἀπό πιό δύσκολα προβλήματα τῆς ἐπανάστασής μας. Μά χωρίς τή λύση του δέ μπορεῖ νά νικήσει ἡ ἐπανάσταση. Τό κλειδί γιά τή λύση καί αὐτοῦ τοῦ προβλήματος τό ἔδωσε ἡ ὀξυδερκής ὁλομέλεια τῆς ΚΕ μας ἀπό 1934 στερεώνοντας καί ἐπιστημονικά τόν ἡγεμόνα ρόλο τοῦ προλεταριάτου στήν ἐπανάσταση, καί τή ζωτική καί ἀπαραίτητη συμμαχία του μέ τήν ἀγροτιά.

Ἔτσι δόθηκε ἐπιστημονικά ὁ ρόλος τῆς ἐργατιᾶς. Μά καί πραγματικά, μέσα στόν παλλαϊκό ἀγώνα, ἀναδείχτηκε ἡ ἐργατιά σάν ἡγέτρια δύναμη τοῦ ἔθνους. Τό ξεκίνημα καί τό δρόμο πού ἐδηγοῦσε αὐτοῦ τόν καθόρισε καί τόν ἔδειξε ἡ ὀξυδερκής ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ.

* * *

Τά προβλήματα τῆς στρατηγικῆς τοῦ ΚΚΕ

2

Ὁ μπολσεβικισμός, ὁ Λένιν καί ὁ Στάλιν ἔχουν ἀναγάγει σέ θεμελιακή καί ἀπαραβίαστη ἐπαναστατική ἀρχή, πού σ' αὐτήν ἐπιμένουν πάντα καί πάντα, ὅτι γιά τήν ὀρθότητα τῆς πολιτικῆς καθοδήγησης τῆς πρωτοπορείας, γιά τή γραμμή πού δίνει καί τό δρόμο πού ἀκολουθεῖ καί δείχνει στούς ἐργαζόμενους πρέπει οἱ πιό πλατιές μάζες νά πεισθοῦνε μέ τήν ἴδια τους τήν πεῖρα.

Μά γιά νά μπορεῖ νά πεισθεῖ οὐσιαστικά ἡ μάζα πρέπει νά τό ζεῖ, νά τό πονᾶ, νά τό αἰσθάνεται καί νά μπορεῖ νά τό καταλάβει. Καί τίποτα ἄλλο πιό χειροπιαστό δέν ὑπῆρχε γιά τόν ἕλληνα ἐργαζόμενο ἀπτήν ξενική καταλήστεψη, πού γινότανε μέ τή μεσολάβηση καί τή συμμετοχή τῆς ντόπιας πλουτοκρα-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τίας. Καί γιά τόν ἕλληνα ἀγρότη ἀπτήν τσιφλικάδικη καί κοτσκμπάσικη ἀποστράγγιση, ἀπτή ζωτική γιά τόν ἀγρότη ἀνάγκη νά γίνει ἀφέντης λέφτερος καί δίχως φεουδαρχική ἐπιβάρυνση στή γῆ πού καλλιεργεί καί στό προϊόν πού βγάζει. Τίποτα ἄλλο δέν τούς πίεζε τόσο συντριφτικά, ἐξοντωτικά ὅσο αὐτός ὁ διπλός ζυγός.

Μέσα στήν πάλη γιά τόν ἀστικοδημοκρατικό μετασχηματισμό, δηλαδή, γιά τά θεμελιακά, τά πιό ζωτικά ζητήματα τοῦ τόπου πού ἐνδιέφεραν ὅλον τόν ἐργαζόμενο λαό, ἡ ἐργατιά κάτω ἀπτήν καθοδήγηση τοῦ ΚΚΕ ἔπειθε τήν ἀγροτιά, τό λαό, ὅτι μόνο μαζί της, μέ τή γραμμή της μποροῦσε νά λύσει τά ζωτικά αὐτά ζητήματα, τόν ἀποσποῦσε ἀπτήν ἀστική τάξη καί τούς πράχτορές της μέσα στό λαό, συγκέντρωνε τό λαό γύρω της στήν πάλη γιά τήν ἐπανάσταση, στήν ἐπανάσταση.

Κινητήριες δυνάμεις,—δηλαδή οἱ τάξεις, πού ζωτικά ἐνδιαφέρονταν γιά τήν κοινωνική ἀλλαγή στήν Ἑλλάδα,—τῆς ἐπανάστασης στήν Ἑλλάδα εἶνε ἡ ἐργατική τάξη, σάν ἡγεμόνας, καί οἱ σύμμαχοί της, οἱ φτωχομεσαῖες μάζες τῆς ἀγροτιᾶς, ἡ φτωχολογιά, ὁ ἐργαζόμενος λαός τῶν πόλεων, οἱ ἐθνικές μειονότητες. Αὐτό καθόρισε ἡ 6η ὁλομέλεια.

Ἀπτόν καθορισμό τοῦ χαραχτήρα καί τῶν κινητήριων δυνάμεων τῆς ἐπανάστασης ἀπορέει, βγαίνει καί ἡ στρατηγική καί ταχτική, πού πρέπει νά ἀκολουθηθεῖ ἀπτό ΚΚΕ γιά νά κερδίσει πραγματικά πιά τίς κινητήριες αὐτές δυνάμεις μέ τό μέρος τῆς ἐπανάστασης, στήν ἐπανάσταση.

Ὁ Λένιν λέει ὅτι γιά τόν καθορισμό τῆς στρατηγικῆς καί τῆς ταχτικῆς τῆς πρωτοπόρας τάξης:

> «τίποτα ἄλλο δέ μπορεῖ νά χρησιμέψει γιά βάση» «ἔξω ἀπό τήν ἀντικειμενική ἐκτίμηση τοῦ συνόλου τῶν ἀλληλοσχέσεων ὅλων τῶν τάξεων μιᾶς δοσμένης κοινωνίας καί κατά συνέπεια ἀπό τήν ἐκτίμηση τοῦ ἀντικειμενικοῦ σταδίου ἐξέλιξης αὐτῆς τῆς κοινωνίας, ὅπως καί τήν ἐκτίμηση τῶν ἀλληλοσχέσεων ἀνάμεσα σ' αὐτή καί τίς ἄλλες κοινωνίες». «Ὁ βασικός σκοπός τῆς προλεταριακῆς ταχτικῆς ὁρίστηκε ἀπτό Μάρξ σέ ἀπόλυτη ἁρμονία μέ τίς γενικές ἀρχές τῆς ὁλιστικο-διαλεχτικῆς κοσμοθεωρίας του» (Λένιν: «Μάρξ-Ἔνγκελς, μαρξισμός»)

Σ' αὐτό τό μαρξιστικό-λενινιστικό δρόμο στάθηκε καί ἡ 6η ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ. Καί, ὅσο καί ἄν φαίνεται «ἀντιφατικό» καί «παράξενο» γιά τούς δογματιστές καί σεχταριστές, ἡ 6η ὁλομέλεια, καθορίζοντας τόν ἀστικοδημοκρατικό

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

χαρακτήρα τῆς ἐπικείμενης ἐπανάστασης στήν Ἑλλάδα καί ἀποκρούοντας τή δογματική ἀνεδαφική θέση γιά τήν ἄμεση προλεταριακή-σοσιαλιστική ἐπανάσταση, ἐξόπλισε τό κόμμα μέ τή στρατηγική ἐκείνη πού δέν ἐπιβράδυνε οὔτε φρενάρισε, μά ἀντίθετα ἐπιτάχυνε τήν κίνησή μας καί μᾶς ἔφερε πιό κοντά, ἀπτό μόνο σωστό, δυνατό καί σύντομο δρόμο καί στή σοσιαλιστική ἐπανάσταση.

Ποιά συγκεκριμένα στρατηγική καθόρισε ἡ 6η ὁλομέλεια γιά τό ΚΚΕ;

> «Ὁ ἀγώνας τοῦ κόμματος γιά τήν κατάχτηση τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐργατικῆς τάξης, ὁ ἀγώνας κατά τοῦ φασισμοῦ καί τῆς δημαγωγίας του, γιά τήν ἐπιρροή πάνω στίς ἐργαζόμενες μή προλεταριακές μάζες, πάνω στή βάση τῆς ὑπεράσπισης τῶν συμφερόντων τους, ὁ ἀγώνας κατά τῶν ρεφορμιστῶν, σοσιαλφασιστῶν καί ἀγροτιστῶν πού ἐξαπατᾶν τίς μάζες μέ „δημοκρατικές μανοῦβρες", εἶνε προϋπόθεση τῆς κατέφθυνσης τῆς δυσαρέσκειας καί ἀγανάχτησης τῶν λαϊκῶν μαζῶν πάνω στό δρόμο τῆς ἐπανάστασης».

Αὐτή τή στρατηγική γραμμή ἔδοσε ἡ 6η ὁλομέλεια.

Μέ ὅλα, λοιπόν, τό συγκεκριμένο ἐπαναστατικό πρόγραμμα ἀναδημιουργίας τῆς Ἑλλάδας, πού ἔδοσε ἡ 6η ὁλομέλεια ἔπρεπε νά ξετυλιχτεῖ ἡ πάλη γιά τή συγκέντρωση καί τήν ὀργάνωση τῶν κύριων δυνάμεων (ἐργατική τάξη) καί τῶν ἄμεσων ἐφεδρειῶν τῆς ἐπανάστασης (φτωχομεσαία ἀγροτιά, φτωχολογιά τῶν πόλεων, ἐθνικές μειονότητες).

Πῶς θά προχωρούσαμε στήν πραγματοποίηση τῆς στρατηγικῆς μας αὐτῆς; Μέ τήν ἀδιάκοπη, καθημερινή, συγκεκριμένη καθεφορά πολιτική διαφώτιση τῶν μαζῶν, πού θά συνοδεύεται καί θά συνδέεται στενά μέ τήν καθημερινή ὀργάνωση καί καθοδήγηση ὅλων τῶν μικρῶν καί μεγάλων ἀγώνων τῶν μαζῶν γιά τά ζητήματά τους, τίς μερικές διεκδικήσεις των. Ἔτσι μέσα στήν πάλη πείθουμε, μέρα μέ τή μέρα, τίς μάζες, μέ τήν ἴδια τους τήν πεῖρα, ὅτι χωρίς ἀγώνα δέν κερδίζεται τό ψωμί καί ἡ ζωή. Ὅτι γιά νά εἶνε πετυχημένος ὁ ἀγώνας πρέπει νά γίνεται ἐπαναστατικά, μέ ἑνωμένες τίς δυνάμεις, μέ τό ξεσκέπασμα καί τήν ἀπομόνωση ὅλων τῶν προδοτῶν καί διασπαστῶν πού δροῦν σάν πράχτορες τῆς πλουτοκρατίας μέσα στίς γραμμές τῆς ἐργατιᾶς, τῆς ἀγροτιᾶς, τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ. Ὅτι οἱ καθημερινοί ἀγῶνες πρέπει, μέσα στίς συγκεκριμένες οἰκονομικές καί πολιτικές συνθῆκες, νά συνενώνονται, νά ξαπλώνουν, νά ἐπεκτείνονται, νά ἀνεβαίνουν, συνενώνοντας ὅλο καί περισσότε-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ρες μάζες τοῦ λαοῦ, μέχρις ὅτου, ὅταν ὡριμάσει ἡ στιγμή καὶ στή χώρα ὑπάρχει ἐπαναστατική κρίση, ξεχυθοῦν σέ παλλαϊκούς ἀγῶνες, μέχρι τίς μαζικές πολιτικές καί τή γενική πολιτική ἀπεργία, μέχρι καί τήν ἔνοπλη πάλη μαζί με τά στρατεβμένα παιδιά τοῦ λαοῦ, γιά τήν ἀνατροπή τῆς κυριαρχίας τοῦ ἀστικοτζαμπασισμοῦ καί τήν ἐγκαθίδρυση τῆς λαϊκῆς ἐπαναστατικῆς ἐξουσίας.

Μέσα σ' αὐτούς τούς καθημερινούς ἀγῶνες, μέσες τίς μορφές ὀργάνωσης καί πάλης γιά τό ψωμί (τακτική), συγκεντρώνονται οἱ δυνάμεις καί καταχτιέντα: οἱ στρατηγικές θέσεις (πλειοψηφία τῆς ἐργατιᾶς καί ἡγεμονία της πανω στήν ἀγροτιά καί τόν ἐργαζόμενο λαό), γιά τήν τελική ἔφοδο (ἔνοπλη ἐξέγερση) καί τήν κατάληψη τοῦ πλουτοκρατικοῦ φρουρίου. Ἡ δουλιά μέσα στίς ἔνοπλες δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ γιά τή διάλυση, ὀργάνωση καί κατάχτηση μέ τό μέρος τῆς ἐπαναστασης τῶν χακοφορεμένων παιδιῶν τοῦ λαοῦ, ὅπως καί ἡ χρησιμοποίηση τῶν ἔμμεσων ἐφεδρειῶν τῆς ἐπανάστασης (φαγωμάρες καί συγκρούσεις μέσα στό ἀστοτσιφλικάδικο στρατόπεδο, ἐνεργητική παρεμβολή καί σωστοί πολιτικοί καθεφορά χειρισμοί γιά τήν ἐπίταση τῆς σύγχισης, τῆς διάσπασης καί τῆς ἀποσύνθεσης μέσα στό στρατόπεδο αὐτό, χωρίς νά ξεχνᾶμε, ὅπως διδάσκουν οἱ Λένιν καί Στάλιν, ὅτι κάτω ἀπό ὁρισμένες συνθῆκες οἱ ἔμμεσες ἐφεδρεῖες μποροῦν γιά μιά δοσμένη στιγμή, ν' ἀποχτοῦν καί πρωτέβουσα σημασία) ἀποτελοῦν ὀργανικά στοιχεῖα στό στρατηγικό καί ταχτικό πλάνο τῆς ἐπανάστασης

Ἀκολουθόντας τό σταλινικό σχῆμα γιά τήν ἐπανάσταση μποροῦμε νά δόσουμε τό παρακάτω διάγραμμα γιά τό πολιτικό-στρατηγικό σχέδιο τῆς ἐπανάστασης καί τή διάταξη τῶν δυνάμεων (κύριες δυνάμεις καί ἐφεδρεῖες) στό πρῶτο, τό ἀστικοδημοκρατικό στάδιο τῆς ἐπανάστασης στήν Ἑλλάδα, ὕστερα ἀπ' τήν Ἔκκληση τῆς ΚΔ (1931) καί κυρίως μέ τήν 6η ὁλομέλεα τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ (Γενάρης 1934).

Σκοπός τῆς ἐπανάστασης: Γκρέμισμα τοῦ ἀστοτσιφλικάδικου καθεστῶτος—ἀπαλλαγή ἀπ' τήν ξενική ἐξάρτηση, ριζικό ἐργατοαγροτικό ἀστικοδημοκρατικό ξεκαθάρισμα πού θ' ἀνοίξει τό δρόμο γιά τό γρήγορο πέρασμα στό σοσιαλιστικό στάδιο. Κατά τό χαραχτήρα της ἡ ἐπανάσταση στό στάδιο αὐτό εἶνε ἀστικοδημοκρατική. Κατά τίς κινητήριες δυνάμεις της ἐργατοαγροτική. Κύρια δύναμη τῆς ἐπαναστασης: Ἡ ἐργατική τάξη Ἄμεση ἐφεδρεία: ἡ ἀγροτιά καί ὁ ὑπόλοιπος ἐργαζόμενος λαός. Τό κύριο χτύπημα κατεφθύνεται ἐνάντια στό κύριο στήριγμα τοῦ ἀστικοτζαμπασισμοῦ μέσα στήν

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

κύρια δύναμη καί τίς ἐφεδρεῖες τῆς ἐπανάστασης: τούς ρεφορμιστές, τούς ἀγροτοπατέρες, τά κόμματα τῆς κοινωνικῆς δημαγωγίας. Τό σχέδιο διάταξης τῶν δυνάμεων τῆς ἐπανάστασης: ἐργατοαγροτική συμμαχία. Ἐφόσον, στό στάδιο αὐτό, ἡ ἐπανάσταση δέ θίγει τή ντόπια ἀτομική ἰδιοχτησία, ἀνάθετα μοιράζει τή γῆ στούς ἀγρότες, οὐδετεροποιεῖται ἕνα μέρος τῶν εὔπορων χωρικῶν καί τῶν μικρῶν καί μεσαίων ἀστικῶν στρωμάτων στίς πόλεις. Ἐφόσον ἡ ἐπανάσταση παλέβει γιά τήν ἐθνική ἀνεξαρτησία καί τήν ἀπαλλαγή ἀπτήν ξενική οἰκονομική καί πολιτική ἐξάρτηση δυναμώνουν οἱ ταλαντέψεις ὑπέρ μιᾶς σχετικῆς ἀνοχῆς ἀπέναντι στήν ἐπανάσταση στά πατριωτικά, μή ἐργαζόμενα, στοιχεῖα τοῦ πληθυσμοῦ.

Αὐτό εἶνε τό πολιτικό στρατηγικό σχέδιο τῆς ἀστικοδημοκρατικῆς ἐπανάστασης μέ βάση τή γραμμή τῆς ὅης ὁλομέλειας τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ. Καί, ἐπαναλαμβάνουμε, θεμελιακή καί ἀπαραβίαστη ἀρχή τοῦ μπολσεβικισμοῦ εἶνε, ὅτι γιά νά γίνει αὐτή ἡ γραμμή ὑλική δύναμη πρέπει, γιά τή σωστότητά της, νά πειστοῦν μέσα στή ζωή καί στήν πάλη, μέ τήν ἴδια τους τήν πεῖρα, οἱ μάζες, πού θά πρέπει νά πραγματοποιήσουν τήν ἐπανάσταση.

* * *

Πῶς ἐξελισσότανε ἡ κατάσταση στήν Ἑλλάδα ἀπό τό 1931 ὥστα 1936. Ἔχουμε μιά συνεχῆ ποσοτική καί ποιοτική ἀνάπτυξη τῶν λαϊκῶν ἀγώνων. Τό ἐπαναστατικό συνδικαλιστικό κίνημα καταχτᾶ τήν πλειοψηφία τῶν ὀργανωμένων ἐργατῶν. Ἀποκαθίστατκι ἡ ἑνότητα δράσης τῆς ἐργατικῆς τάξης. Ξεσκεπάζονται καί ἀπομονώνονται προοδεφτικά οἱ ρεφορμιστές καί οἱ σοσιαλφασίστες ἡγέτες. Μέ τό ἐνιαῖο ἀγροτικό κόμμα ἀποκαθίσταται ἡ ἐπαναστατική πολιτική ἑνότητα στό χωριό. Ξεσκεπάζονται καί ἀπομονώνονται οἱ ἀγροτοπατέρες. Δημιουργιέται, σφυρηλατεῖται, στερεώνεται ἡ ἐργατοαγροτική συμμαχία. Πραγματοποιεῖται τό ἀντιφασιστικό μέτωπο ἀπό τό ΚΚΕ, τό σοσιαλιστικό κόμμα καί τό ἀγροτικό κόμμα. Στό μέτωπο αὐτό παίρνουν μέρος καί οἱ συνδικαλιστικές ἐργατικές ὀργανώσεις. Τό ἀντιφασιστικό πρόγραμμα, μέ τή συμφωνία ΚΚΕ-Φιλελεφθέρων ἔχει καί κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Τό κόμμα κρατᾶ ψηλά τίς σημαῖα τῆς πάλης γιά τήν ἐθνική ἀνεξαρτησία καί ὅλο αὐτό τό διάστημα καί ἰδιαίτερα στά 1936, ἔχουμε μεγάλους ἀπεργιακούς καί λαϊκούς ἀγῶνες, πού ἀποκορύφωμά τους εἶνε τά ἐπαναστατικά γεγονότα τῆς 9 τοῦ Μάη στή Θεσσαλονίκη.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Ἡ γραμμή τῆς Ἐκκλησης τῆς ΚΔ καί τῆς 6ης ὁλομέλειας πραγματοποιοῦνται βασικά μέ ἐπιτυχία. Χωρίς νά παραβλέπουμε καί ὁρισμένες σοβαρές ἀρνητικές πλευρές, ὅπως ἡ ὑστέρησή μας στά γεγονότα τῆς 9 τοῦ Μάη στή Θεσσαλονίκη, πού κάτω ἀπό μιά πιό καθαρή τοπική ἐπαναστατική καθοδήγηση καί μέσα στά πλαίσια τῆς κομματικῆς γραμμῆς καί προοπτικῆς τότε θά μποροῦσαν ν' ἀποτελέσουν ὁρόσημο γιά πιό ἀποφασιστικούς μαζικούς ἐπαναστατικούς ἀγῶνες, πού ἦταν δυνατό, τότε ἀκόμα, νά βάλουν σάν ἄμεση ἐπιδίωξη νά φύγει ὁ Μεταξᾶς, πού εἶταν πρωθυπουργός καί ἑτοίμαζε τό φασιστικό πραξικόπημά του τῆς 4 τοῦ Αὐγούστου καί νά κάνουν πραγματοποιήσιμη μιά λαϊκομετωπική κυβέρνηση στήν Ἑλλάδα. Στίς 9 τοῦ Μάη στή Θεσσαλονίκη εἴχαμε γενική πολιτική ἀπεργία μέ συμπαθεῖς ἐκδηλώσεις τοῦ στρατοῦ ὑπέρ τοῦ λαοῦ καί μέ παλλαϊκές διαδηλώσεις. Ὁ λαός οὐσιαστικά εἶταν κύριος στήν πόλη καί τό γεγονός αὐτό ἔπρεπε νά κατοχυρωθεῖ καί πολιτικά-ὀργανωτικά. Στή Θεσσαλονίκη τότε μποροῦσε καί ἔπρεπε νά ἐγκαθιδρυθεῖ λαϊκή ἐξουσία. Αὐτό θάδινε στό κίνημα σ' ὅλη τή χώρα, σέ συνθῆκες πού στήν Ἑλλάδα ὡρίμαζαν γοργά οἱ προϋποθέσεις τῆς ἐπαναστατικῆς κρίσης, τεράστια ὥθηση καί ἀνέβασμα.

Ἡ λαϊκή προετοποίηση τῆς 9 τοῦ Μάη στή Θεσσαλονίκη καί οἱ μαζικοί οἰκονομικοί καί πολιτικοί λαϊκοί ἀγῶνες σ' ὅλη τή χώρα ἐπιταχύνουν τίς διχτατορικές προετοιμασίες τῆς ἀντίδρασης.

Στίς 4 Αὐγούστου κάνει ὁ Μεταξᾶς τό πραξικόπημά του καί ἐγκαθιδρύει τή διχτατορία του. Τό ΚΚΕ μά καί οἱ πλατιές λαϊκές μάζες δέν εἶναι ἀκόμα ἕτοιμες γιά μιά μαχητική ἔνοπλη ἀντιπαράθεση μέ τόν ἐχθρό. Φυσικά ὁ Σοφούλης καί τό κόμμα του γιά μιά ἀκόμα, ὄχι καί τελευταία φορά πρόδοσαν ξανά τό λαό.

Τί ἔλειψε ἀπτό ΚΚΕ στίς 4 Αὐγούστου τοῦ 1936; Νά τί χρειάζεται κατά τό Λένιν γιά τήν ἀποφασιστική σύγκρουση:

> «Ὅταν γίνεται λόγος γιά τήν πραχτική δράση τῶν μαζῶν γιά τήν παράταξη,—ἄν ἐπιτρέπεται ἡ τέτια ἔκφραση,—στρατῶν ἀπό ἑκατομμύρια, γιά τή διάταξη ὅλων τῶν ταξικῶν δυνάμεων τῆς δοσμένης κοινωνίας γιά τήν τελευταία ἀποφασιστική μάχη, ἐδῶ πιά μόνο μέ τίς προπαγανδιστικές συνήθειες, μέ μιά μόνο ἐπανάληψη τῶν ἀληθειῶν τοῦ „καθαροῦ" κομμουνισμοῦ δέ θά κάνεις τίποτα. Ἐδῶ πρέπει νά μετρᾶς ὄχι ὥστα χίλια, ὅπως στήν οὐσία μετρᾶ ὁ προπαγανδιστής, μέλος μικρῆς

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ὁμάδας, πού δέν καθοδήγησε ἀκόμα μάζες. Ἐδῶ πρέπει νά μετρᾶς μέ ἑκατομμύρια καί δεκάδες ἑκατομμύρια. Ἐδῶ πρέπει νά ρωτήσεις τόν ἑαυτό σου ὄχι μόνο γιά τό ἄν πείσαμε τήν πρωτοπορεία τῆς ἐπαναστατικῆς τάξης, μά ἀκόμα ἄν πῆραν διάταξη οἱ ἱστορικά ἐνεργές δυνάμεις ὅλων τῶν τάξεων, ὁπωσδήποτε ὅλων δίχως ἐξαίρεση τῶν τάξεων τῆς δοσμένης κοινωνίας, ἔτσι πού ἡ ἀποφασιστική μάχη νάχει πιά ὁλότελα ὡριμάσει, ἔτσι πού, 1) ὅλες οἱ ἐχθρικές μας ταξικές δυνάμεις νάχουν ἀρκετά μπερδευτεῖ, ἀρκετά ἀλληλοτσακωθεῖ, νάχουν ἀρκετά ἀδυνατίσει μέ τήν πάλη πού ξεπερνᾶ τίς δυνάμεις τους. Ἔτσι πού, 2) ὅλα τά διάμεσα στοιχεῖα πού ταλαντεύονται, πού χλονίζονται, πού εἶνε ἀσταθῆ, δηλαδή ἡ μικροαστική τάξη, ἡ μικροαστική δημοκρατία σέ διάκριση ἀπτήν ἀστική τάξη ἀρκετά ξεσκεπάστηκαν μπροστά στό λαό, ἀρκετά ξεφτελίστηκαν μέ τήν πραχτική χρεωκοπία τους. Ἔτσι πού, 3) στό προλεταριάτο ν' ἄρχισε καί φουντώνει πανίσχυρα ἡ μαζική διάθεση νά ὑποστηριχθοῦν οἱ πιό ἀποφασιστικές, ἀνεπιφύλακτα θαρραλέες ἐπαναστατικές ἐνέργειες ἐνάντια στήν ἀστική τάξη. Νά τότε ἡ ἐπανάσταση ὡρίμασε, νά τότε ἡ νίκη μας, ἄν ἐμεῖς σωστά ὑπολογίσαμε ὅλους τούς ὅρους πού καθορίσαμε, πού σύντομα διαγράψαμε πιό πάνω, καί ἄν σωστά διαλέξαμε τή στιγμή, ἡ νίκη μας ἐξασφαλίστηκε» (τόμ. 31ος, σελ. 74).

Ἐκεῖνο πού ἔλειψε στίς 4 Αὐγούστου 1936 εἶναι ὅτι ἐνῶ ἡ κατάσταση, ἡ πολιτική-ἐπαναστατική κρίση ὡρίμαζε γοργά πρός τήν ἐπαναστατική ἔκρηξη καί ἐνῶ παράλληλα αὔξανε ἡ ἐπαναστατική δραστηριότητα τῶν μαζῶν πρός ἀποφασιστικές ἐξορμήσεις καί μάχες, ὅπως, ἀνάμεσα στ' ἄλλα, τόδειξαν ὁλοφάνερα καί τά γεγονότα τῆς 9 τοῦ Μάη 1936 στή Θεσσαλονίκη, πρίν, ὅμως, «ὡριμάσει ὁ καρπός γιά κόψιμο», πρίν δηλαδή φτάσει ἡ στιγμή γιά τό ἀποφασιστικό χτύπημα, ὁ ἐχθρός διάλεξε αὐτός τή στιγμή ἔχοντας περισσότερο εὐνοϊκές γι' αὐτόν τίς βαλκανικές καί διεθνεῖς τότε συνθῆκες (ἀνάπτυξη τοῦ χιτλερικοῦ ἐπιθετισμοῦ καί εἰσβολή του καί στά Βαλκάνια) καί χτύπησε πρῶτος, ἐνῶ τό ΚΚΕ δέν εἶταν προετοιμασμένο πολιτικά καί ὀργανωτικά-τεχνικά γιά νά περάσει σέ στρατηγική ἀντεπίθεση, γιά νά ἀνατρέψει τή δικτατορία τοῦ ἐχθροῦ, ν' ἀνακόψει τήν προώθηση τοῦ φασισμοῦ στήν Ἑλλάδα.

Πρός τά μέσα τοῦ 1936 τά γεγονότα στήν Ἑλλάδα ὡρίμαζαν γοργά πρός μαζικές ἐπαναστατικές λαϊκές ἐκδηλώσεις

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

καί ἐξορμήσεις. Τό ΚΚΕ δούλεβε ἐπίμονα ἀπτά κάτω, μά, καί ἀπτά πάνω, γιά τή συγκέντρωση τῶν ἀντιφασιστικῶν δυνάμεων μέ σκοπό ν' ἀνακόψει, νά παρεμποδίσει τήν ἐγκαθίδρυση τῆς μεταξικῆς παλατιανῆς δικτατορίας πού τήν ὀργάνωναν οἱ ἐγγλέζοι καί τήν ὑποστήριζαν καί οἱ χιτλερικοί, γιατί καί οἱ δυό τους θέλαν νά χαλιναγωγήσουν τό μαζικό, λαϊκό ἀντιφασιστικό κίνημα, πού φοβντωνε ἀπειλητικά.

Τό κίνημα αὐτό ἀνέβαινε. Εἴχαμε σειρά ἀπό μαζικές πολιτικές ἀπεργίες. Ἡ ἀνώτερή του ἐκδήλωση εἶταν τά γεγονότα τῆς 9-10 τοῦ Μάη στή Θεσσαλονίκη, ὅπου πέρασαν σ' ἀνώτερη μορφή, ὅταν ὁλόκληρος ὁ λαός τῆς Θεσσαλονίκης μαζί μέ τή γενική ἀπεργία ἔγινε καί κύριος στούς δρόμους.

Ὅμως στή γενική του πορεία, ὅταν ὁ Μεταξᾶς ἔκανε τό πραξικόπημά του, ἡ ἀντιφασιστική ἑνότητα καί θέληση τῆς πλειοψηφίας τοῦ λαοῦ ἀκολουθοῦσε ἀκόμα βασικά τή λαϊκομετωπική κοινοβουλεφτική γραμμή, πού ἔκφρασή της εἶταν καί τό σύμφωνο ΚΚΕ-Σοφούλη. Φυσικά τό λαϊκό μαζικό κίνημα ὅλο καί ξεχείλιζε καί ἔσπαζε τά κοινοβουλεφτικά πλαίσια. Ὅμως, ἐνῶ ὡρίμαζαν γοργά, σύμφωνα μέ τίς τότε διαπιστώσεις τῆς ἡγεσίας τοῦ ΚΚΕ, οἱ προϋποθέσεις τῆς ἐπαναστατικῆς κρίσης στή χώρα, ἀκόμα δέν εἴχαμε τούς ὅρους, πού ὅπως εἴδαμε ὁ Λένιν θεωρεῖ ἀπαραίτητους γιά τή γενική ἀποφασιστική σύγκρουση, γιά τήν ἔνοπλη ἐξέγερση.

Πρός αὐτοῦ πηγαίναμε συσσωρεύοντας καί θετική καί ἀρνητική πεῖρα κυρίως ἀπτά γεγονότα τῆς Θεσσαλονίκης. Ὅμως ἡ ἀποφασιστική στιγμή δέν εἶχε φτάσει ἀκόμα. Καί ὁ Μεταξᾶς, μέ τήν πιό ἐνεργή ὑποστήριξη ἄγγλων κα χιτλερικῶν, πού τά ἐπαναστατικά γεγονότα τῆς Ἱσπανίας τούς εἶχαν καταταράξει, ὀργάνωσε καί πραγματοποίησε τό χτύπημα, χωρίς ἐμεῖς νά εἴμαστε ἀκόμα σέ θέση νά περάσουμε σέ στρατηγική ἀντεπίθεση. Δέν εἴμαστε ἀκόμα σέ θέση οὔτε μαζικά-πολιτικά, οὔτε ὀργανωτικά-τεχνικά.

Ἄρχισε ἡ περίοδος τῆς δικτατορίας τῆς 4ης Αὐγούστου, ἡ πρώτη σοβαρή γιά τό ΚΚΕ δοκιμασία.

Τό κόμμα, παρ' ὅλα τά χτυπήματα, περνᾶ βασικά γερά τή δοκιμασία τῆς μεταξικῆς δικτατορίας γιατί ἔχει σωστή, τή μέση σωστή λαϊκή-ἐθνική πολιτική καί γιατί διαπαιδαγώγησε καί ἔφτιασε γερά στελέχη. Καί μπροστά στή φασιστική ἐπίθεση πού κατέληξε στίς 4 Αὐγούστου 1936 δέ συνθηκολόγησε, δέν ὑποχώρησε δίχως μάχη. Τή μάχη τό ΚΚΕ τή συνέχισε. Καί τήν κέρδισε ὅταν ὀργάνωσε καί ξεσήκωσε τό λαό στόν ἀγώνα ἐνάν-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τια στόν ξένο καταχτητή, ήγετικό τέρα πιά κόμμα τῆς πλειοψηφίας τοῦ λαοῦ.

Μέσα δμως στίς ἐξαιρετικά εὐνοϊκές συνθῆκες τοῦ δέφτερου παγκόσμιου πολέμου, ἡ ἡγεσία τοῦ ΚΚΕ, παρά τό γεγονός δτι τό κόμμα συγκέντρωσε κάτω ἀπτή σημαία τῆς πάλης ἐνάντια στόν καταχτητή τήν τεράστια πλειοψηφία τοῦ λαοῦ, ξέκλινε, ξέφυγε ἀπτή γραμμή τῆς 6ης ὁλομέλειας. Ἔτσι καί ἡ πολιτική καί στρατιωτική στρατηγική του ἀντί νά βοηθᾶν τήν ἐπαναστατική πορεία φρενάριζαν τό κίνημα καί ὁδήγησαν τελικά στήν ἥττα τοῦ Δεκέμβρη τοῦ 1944 καί στή συνθηκολόγηση τῆς Βάρκιζας. Μέσα στίς συνθῆκες τοῦ ἐθνικοαπελεφθερωτικοῦ πολέμου καί τῆς λαϊκῆς ἐπανάστασης στά 1941-44, τήν καινούργια κατάσταση καί τά νέα προβλήματα πού δημιούργησαν καί προώθησαν, ἡ ἡγεσία τοῦ ΚΚΕ ξέφυγε ἀπτό πολιτικό στρατηγικό σχῆμα τῆς 6ης ὁλομέλειας. Καί αὐτό, ὡς ἕνα σημεῖο, εἶταν ἀναγκαῖο. Μά τό παραστράτημα ἀπτή γενική γραμμή τῆς 6ης ὁλομέλειας καί ἡ ἀνικανότητα τῆς καθοδήγησης νά δόσει γιά τή νέα κατάσταση καί στίς καινούργιες συνθῆκες τό κατάλληλο, συγκεκριμένο πολιτικό-στρατηγικό σχέδιο τήν ἔριξαν σέ θεμελιακό λάθος. Πολεμόντας τό χιτλεροφασίστα καταχτητή, στίς συνθῆκες τοῦ δέφτερου παγκόσμιου πολέμου, οὐσιαστικά τό βασικό χτύπημα ἔπρεπε νά προετοιμαζόμαστε νά τό κατεφθύνουμε πρός τήν ἀπομόνωση καί τό ξεσκέπασμα τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς, πού ἤθελε νά παραστήσει τό «σωτῆρα» τῆς Ἑλλάδας, ἑτοιμάζοντας παράλληλα καί πολιτικά-ὀργανωτικά-στρατιωτικά τίς λαϊκοεπαναστατικές δυνάμεις γιά τήν ἀντιπαράθεση, τήν ἀναπόφευχτη μέ τή μιά ἤ τήν ἄλλη μορφή ἀντιπαράθεση, πρός τόν ἀγγλέζικο, τόν ἀγγλοσαξωνικό ἰμπεριαλισμό. Ἀντί γι' αὐτό ἐμεῖς ὑποταχτήκαμε στήν ἀγγλική πολιτική καί, στήν οὐσία, παίξαμε τό παιχνίδι της.

Ὁ Λένιν διδάσκει:

> «Ἡ ἱστορία γενικά, ἡ ἱστορία τῶν ἐπαναστάσεων μερικότερα πάντα εἶνε πιό πλούσια σέ περιεχόμενο, πιό ποικιλόμορφη, πιό πολύπλευρη, πιό ζωντανή, „πιό πονηρή", ἀπότι τό φαντάζονται τά πιό καλά κόμματα, εἴ πιό συνειδητές πρωτοπορεῖες τῶν πιό πρωτοπόρων τάξεων. Αὐτό εἶνε καί κατανοητό, γιατί οἱ πιό καλές πρωτοπορεῖες ἐκφράζουν τή συνείδηση, τή θέληση, τό πάθος, τή φαντασία δεκάδων χιλιάδων ἐνῶ τήν ἐπανάσταση τήν πραγματοποιοῦν, στίς στιγμές τῆς ξεχωριστῆς ἀνόδου καί ἔντασης ὅλων

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

> τῶν ἀνθρώπινων ἱκανοτήτων, ἡ συνείδηση, ἡ θέληση, τό πάθος, ἡ φαντασία ἑκάδων ἑκατομμυρίων ἀπτίς τάξεις πού σπιρουνιάζονται ἀπτήν πιό ὀξυμένη πάλη. Ἀπό δῶ ἀπορέουν δυό πολύ σημαντικά πραχτικά συμπεράσματα: τό πρῶτο, ὅτι ἡ ἐπαναστατική τάξη, γιά τήν ἐκπλήρωση τοῦ καθήκοντός της πρέπει νά κατέχει ὅλες, δίχως τήν παραμικρή ἀφαίρεση, τίς μορφές εἴτε τίς πλευρές τῆς κοινωνικῆς δραστηριότητας... Δεύτερο, ὅτι ἡ ἐπαναστατική τάξη πρέπει νάνε ἕτοιμη γιά τήν πιό γρήγορη καί ἀναπάντεχη ἐναλλαγή τῆς μιᾶς μορφῆς ἀπτήν ἄλλη» (τόμ. 31ος, σελ. 75-76).

Στά 1941-44 ἡ κομματική καθοδήγηση δέν εἶναν ἕτοιμη στήν καινούργια κατάσταση-σχῆμα πού ἔφερε ἡ ζωή (ξένη κατοχή, παλλαϊκή ἐπανάσταση, ἔνοπλος ἐθνικοαπελευθερωτικός ἀγώνας), νά δόσει καινούργιο ἀντίστοιχο πολιτικό στρατηγικό σχέδιο. Δέν εἶταν ἕτοιμη γιά τή «γρήγορη καί ἀναπάντεχη ἐναλλαγή». Καί τό χειρότερο δέ στάθηκε ἱκανή, γιατί εἶταν ἀποσπασμένη ἀπό τή δάση, νά δεῖ τά σωστά σινιάλα πού ἔρχονταν ἀπτά κάτω. Καί ἄν ἐδῶ προσθέσουμε καί τό ὅτι δέ μπόρεσε νά ἀντιληφθεῖ τή συνειδητή ὑποτίμεφση καί προδοσία πού ἐφάρμοζε ὁ ἐχθρός μέ ὄργανό του τό Σιάντο, τότε θάχουμε πιό ὁλοκληρωμένη τήν εἰκόνα. Ἡ στρατηγική τῆς ἡγεσίας τοῦ ΚΚΕ στήν περίοδο αὐτή, εἶταν ἡ στρατηγική τοῦ Σιάντου. Δηλαδή ἡ στρατηγική τῆς ὑποταγῆς στούς ἄγγλους, ἡ στρατηγική πού δέν ἐξυπηρετοῦσε καί δέν ἐπιτάχυνε τή νίκη τῆς λαϊκῆς ἐπανάστασης στήν Ἑλλάδα, ἡ στρατηγική πού ἐπιβράδυνε καί χαντάκωσε τήν ἐπανάσταση αὐτή, ἡ στρατηγική πού προωθοῦσε τ' ἀγγλικά σχέδια, τήν παλινόρθωση τῆς ἀστοτσιφλικάδικης ἐξουσίας, τήν ἐπαναφορά τοῦ καθεστῶτος τῆς ξένης ἐξάρτησης. Ἡ στρατηγική αὐτή μαζί μέ ὅλη τή γραμμή τῆς πολιτικῆς τῆς ἡγεσίας τοῦ ΚΚΕ στήν περίοδο αὐτή δέ μποροῦσε παρά νά φέρει ὄχι μόνο στήν ἥττα τῆς ἐπανάστασης μά καί στή συνθηκολόγηση.

Ἡ κατάληξη εἶταν πραγματικά στή συνθηκολόγηση τῆς Βάρκιζας. Ἕνα ἀπτά θεμελιακά λάθη. Ὄχι γιατί ὑποχώρηση ἤ συμβιβασμό δέ μπορούμε νά κάνουμε, ὅταν ἡ ὑποχώρηση ἐπιβάλλεται καί πρέπει νά περισώσουμε καί νά διαφυλάξουμε τίς δυνάμεις μας ἀπτήν ἐκμηδένισή. Ὅπως κάναμε τόν Αὔγουστο τοῦ 1949. Ὅμως, διδάσκει ὁ Λένιν,

> «ἡ ἥττα μιᾶς ἐπαναστατικῆς ἐξέγερσης εἶνε, ἀπτή μαρξιστική ἄποψη τοῦ διαλεκτικοῦ ὁλισμοῦ ἀπό τήν ἄποψη τῆς γενικῆς πορείας καί τῆς ἐκβασης τῆς προλεταριακῆς πά-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

λης, μικρότερο κακό άπότι θάταν ή ὑποχώρηση άπό μιά θέση πού κατεχόταν πρίν, ή ὑποταγή χωρίς μάχη, γιατί μιά τέτια ὑποταγή θά ἔριχνε τό ἠθικό τοῦ προλεταριάτου καί θά ὑπονόμευε τήν ἀγωνιστική του διάθεση» («Μάρξ - Ἔνγκελς, μαρξισμός»).

Αὐτό ἔγινε στήν οὐσία μέ τή συνθηκολόγηση τῆς Βάρκιζας. Χάσαμε τήν ἐπανάσταση καί δέ μπορέσαμε οὔτε κανονικά νά ὑποχωρήσουμε. Πάθαμε ὄχι μόνο στρατιωτική, μά καί πολιτική-ἠθική ἥττα. Ἔπρεπε γιά νά μπορέσουμε νά προχωρήσουμε νά ἀρχίσει ἡ ἀναστήλωση. Ἔπρεπε νά ξαναβρεθεῖ ὁ σωστός δρόμος.

Ἡ λαθεμένη γραμμή μας, ἡ ἥττα καί ἡ συνθηκολόγηση τῆς Βάρκιζας φέραν σέ μιά ἀνακατάταξη τῶν ἀντίπαλων δυνάμεων στήν Ἑλλάδα σέ βάρος μας. Ὅταν δέν ὑπάρχει σταθερή, καθαρή κοστή ἐπαναστατική-λαϊκή πολιτική, ὁ μαζικός παράγοντας, μαζική βάση τῆς πολιτικῆς αὐτῆς δέ μπορεῖ νάνε κι αὐτή σταθερή, πάντα ἀνοδική καί κυρίως, ὅταν ἔχουμε ὑποχωρήσει ἥττα, θεμελιακά λάθη. Τότε ἔξω ἀπτήν «κανονική» ἀναδιάταξη ἔχουμε καί χάσιμο τῆς ἐμπιστοσύνης στήν πολιτική ἡγεσία καί μεγαλύτερες ἀπώλειες στή μαζική ἐπιροή.

Ἀπό δῶ προέκυψε ἡ ἀνάγκη τῆς πολιτικῆς ὀργανωτικῆς καί μαζικῆς ἀνασυνταξης, πού γιά νά πετύχει ἔπρεπε νά ξεκινήσει ἀπό αὐτό δῶ νά δοῦμε καί νά διορθώσουμε τά μεγάλα, τά θεμελιακά λάθη μας.

* * *

Τά προβλήματα τῆς στρατηγικῆς τοῦ ΚΚΕ

3

Ἀπτή 12η ὁλομέλεια τῆς ΚΕ (Ἰούνης 1945) καί τό 7ο συνέδριο (Ὀχτώβρης 1945) τοῦ ΚΚΕ, τό κόμμα ἀρχίζει νά διορθώνει, νά πάζει τήν πολιτική του γραμμή. Καί καθορίζει τή στρατηγική καί τήν ταχτική του στίς νέες, τίς μεταβαρκιζιανές συνθῆκες, πού σάν ἕνα ἀπτά κύρια χαραχτηριστικά τους ἔχουν τήν ἀγγλική κατοχή στή χώρα.

Ἐπανέρχεται τό κόμμα ἀτόφια στή γραμμή τῆς ὅης ὁλομέλειας; Ὄχι. Καί αὐτό γιατί στό μεταξύ καί κυρίως στό διάστημα τοῦ ἐθνικοαπελεφθερωτικοῦ ἀγώνα στήν πρώτη κατοχή, ἔχουν γίνει κοινωνικές ἀνακατατάξεις πού ἄλλαξαν ἀποφασιστικά τό συσχετισμό τῶν ταξικῶν δυνάμεων μέσα στή χώρα ὑπέρ τῆς ἐπανάστασης. Ἔχουν γίνει ἐπίσης σοβαρές, ἀποφασιστικές ἀλλαγές, σάν ἀποτέλεσμα τῆς συντριβῆς τοῦ χιτλερισμοῦ ἀπτόν

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Κόκκινο Στρατό στήν Εὐρώπη γενικά καί στά Βαλκάνια ἰδιαίτερα.

Κύρια καί βασική ἐπιδίωξη, πού βάζαμε νά πετύχουμε στό ἀστικοδημοκρατικό στάδιο τῆς ἐπανάστασης εἶταν νά ἐπιφέρουμε τήν ἀναγκαία ἀνακατάταξη στίς ταξικές δυνάμεις, νά πραγματοποιήσουμε, δηλαδή, στήν πορεία της, τή στέρεη ἐπαναστατική συμμαχία τῆς ἐργατιᾶς μέ τή φτωχομεσαία ἀγροτιά καί τ' ἄλλα ἐργαζόμενα στρώματα τοῦ λαοῦ, πού εἶταν ἀπαραίτητη γιά τό πέρασμα στήν προλεταριακή σοσιαλιστική ἐπανάσταση.

Σέ τελεφταία ἀνάλυση ὁ χαραχτήρας τῆς ἐπανάστασης καθορίζεται ἀπτό συσχετισμό στίς ταξικές δυνάμεις τόσο στό ἐσωτερικό ὅσο καί σέ πιό πλατιά κλίμακα. Σάν ἀποτέλεσμα τῆς λαϊκῆς ἐπανάστασης στήν πρώτη κατοχή καί τῶν ἀλλαγῶν στά Βαλκάνια καί στήν Εὐρώπη μέ τή νίκη τόσο τοῦ Σοβιετικοῦ Στρατοῦ ἐνάντια στό χιτλερισμό ὅσο καί τῆς λαϊκοδημοκρατικῆς ἐξουσίας σέ μιά σειρά εὐρωπαϊκές χῶρες, τό ἑλληνικό ἐπαναστατικό κίνημα ἀποχτοῦσε στέρεη βάση ἐσωτερικά καί ἐξωτερικά, καί, τόρα πιά, τό ἴδιο τό συμφέρον τῆς χώρας καί τοῦ λαοῦ ἐπέβαλε τήν εὐρυνση τῶν ἐπιδιώξεων τῆς ἐπανάστασης γιά νά μπορέσει πιό γρήγορα ἡ χώρα νά δεῖ τήν ἀνασυγκρότησή της καί ὁ λαός τήν εὐημερία του. Ἀκόμα ἡ 6η ὁλομέλεια μιλοῦσε

> «γιά ἐντατικό, γρήγορο πέρασμα τῆς ἀστικοδημοκρατικῆς ἐργατοαγροτικῆς ἐπανάστασης σέ προλεταριακή, σοσιαλιστική».

Γιά τό πέρασμα αὐτό φυσικά, δέ θά χρειαζόταν δεύτερη ἔνοπλη ἐξέγερση, ἀφοῦ ἡ ἐξουσία θά βρισκόταν κιόλας στά χέρια τῶν ἐργατῶν καί τῶν ἀγροτῶν σάν,

> «ἐπαναστατική δικτατορία τῆς ἐργατικῆς τάξης καί τῆς ἀγροτιᾶς μέ σοβιετική μορφή» (6η ὁλομέλεια)

Τό πέρασμα τῆς ἐργατοαγροτικῆς,—ἀστικοδημοκρατικῆς ἀπτά προβλήματα πού εἶχε νά λύσει,—ἐπανάστασης στή σοσιαλιστική θά πραγματοποιόταν μέ τήν ἐφαρμογή τῶν σοσιαλιστικῶν μέτρων στήν οἰκονομία καί μέ κρατική μορφή δικτατορία τοῦ προλεταριάτου, (πού πάντα θά στηρίζεται στή συμμαχία τῆς ἐργατιᾶς μέ τή φτωχομεσαία ἀγροτιά) καί πού εἶνε ἀπαραίτητη γιά τή λήψη καί πραγματοποίηση τῶν σοσιαλιστικῶν μέτρων ἀνασυγκρότησης τῆς παραγωγῆς καί τῆς κοινωνίας.

Τόρα στή χώρα εἶχε δοκιμαστεῖ καί ἐπιβληθεῖ στή φωτιά τῆς ἐπανάστασης, καί παρά τά λάθη τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας τοῦ ΚΚΕ, τόσο ὁ ἡγετικός ρόλος τῆς ἐργατιᾶς σ' αὐτή, ὅσο καί ἡ συμμαχία της μέ τήν ἀγροτιά καί τ' ἄλλα ἐργαζόμενα στρώματα. Ἡ ἀνάγκη ριζικῆς ἐκκαθάρισης τοῦ προδοτικοῦ δοσιλογι-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

σμοῦ ἐπέβλαν τήν ἀφαίρεση, τήν ἐθνικοποίηση τῆς οἰκονομικῆς του δύναμης, ἀκόμα ἡ ἀνάγκη γρήγορης ἀντιμετώπισης τῶν τεράστιων καταστροφῶν τῆς οἰκονομίας, καί τῆς ἐρήμωσης τῆς χώρας ἐπέβαλε τήν ἐθνικοποίηση σέ μιά σειρά βασικούς κλάδους τῆς παραγωγῆς καί τῆς οἰκονομίας. Σ' ἀντίθεση μέ τό 1934 ὁπότε τό «πήδημα» τοῦ ἀστικοδημοκρατικοῦ σταδίου θάταν μεγάλο λάθος, τόρα ἡ ἐμμονή στό παλιό σχῆμα θά ἐπιβράδυνε τήν πορεία πρός τά μπρός, θά ἀνάκοπτε τήν ἀνάπτυξη τῆς ἐπανάστασης, θ' ἄφηνε στά χέρια τοῦ ταξικοῦ ἐχθροῦ σοβαρούς μοχλούς στήν οἰκονομική καί, κατά συνέπεια, στήν πολιτική ζωή τῆς χώρας σέ βλάβη τῆς ἐπανάστασης.

Ἡ ὕπαρξη τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης καί τῶν ΛΔ στά Βαλκάνια καί τήν Ἀνατολική Εὐρώπη ἀποτελοῦσε ἐξαιρετικά εὐνοϊκό, ἀποφασιστικό παράγοντα γιά μᾶς σέ σχέση μέ τό πέρασμα στή σοσιαλιστική ἐπανάσταση καί μέ τίς δυνατότητες γιά σοσιαλιστική ἀνοικοδόμηση στήν Ἑλλάδα. Νά πῶς θέτει τό ζήτημα αὐτό Λένιν:

> «Μποροῦμε νά δεχτοῦμε σά σωστή τή βεβαίωση ὅτι τό κεφαλαιοκρατικό στάδιο ἀνάπτυξης τῆς λαϊκῆς οἰκονομίας εἶνε ἀναπόφευχτο γιά κείνους τούς καθυστερημένους λαούς, πού ἀπελευθερώνονται τόρα καί πού ἀνάμεσά τους τόρα ὕστερα ἀπτόν πόλεμο, παρατηρεῖται κίνηση πάνω στό δρόμο τῆς προόδου. Στό ἐρώτημα αὐτό ἐμεῖς ἀπαντήσαμε ἀρνητικά. Ἄν τό ἐπαναστατικό νικηφόρο προλεταριάτο θά κάνει ἀνάμεσά τους συστηματική προπαγάνδα καί οἱ σοβιετικές κυβερνήσεις θάρθουν σέ βοήθειά τους μέ ὅλα τά μέσα πόχουν στή διάθεσή τους, τότε δέν εἶνε σωστό νά νομίζουμε ὅτι τό κεφαλαιοκρατικό στάδιο ἀνάπτυξης εἶνε ἀναπόφευχτο γιά τούς καθυστερημένους λαούς. Ἐμεῖς, σ' ὅλες τίς ἀποικίες καί τίς καθυστερημένες χῶρες, πρέπει ὄχι μόνο νά σχηματίσουμε αὐτοτελῆ στελέχη ἀγωνιστῶν, κομματικές ὀργανώσεις, ὄχι μόνο νά διεξάγουμε ἀμέσως προπαγάνδα γιά τήν ὀργάνωση Σοβιέτ τῶν ἀγροτῶν καί νά τείνουμε νά τά προσαρμόσουμε στίς προκεφαλαιοκρατικές συνθῆκες, μά ἡ Κομμουνιστική Διεθνής πρέπει νά καθορίσει καί νά θεμελιώσει θεωρητικά τή θέση, ὅτι μέ τή βοήθεια τοῦ προλεταριάτου τῶν πρωτοπόρων χωρῶν οἱ καθυστερημένες χῶρες μποροῦν νά περάσουν στό σοβιετικό σύστημα καί διαμέσου ὁρισμένων βαθμίδων ἀνάπτυξης, στόν κομμουνισμό, παρακάμπτοντας τό κεφαλαιοκρατικό στάδιο ἀνάπτυξης» (Λένιν: τόμ. 31ος, σελ. 219).

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Όλα αὐτά καί πρῶτ' ἀπόλα ἡ ἀλλαγή στό συσχετισμό στίς ταξικές δυνάμεις εἰδικότερα μέσα στή χώρα, ὄχι μόνο ἔκαναν δυνατή μά καί ἐπέβαλαν τήν ἐξαρχῆς λήψη πλατιῶν σοσιαλιστικῶν μέτρων. Τό ἀστικοδημοκρατικό στάδιο ἐξέλιξης εἶχε ξεπεραστεῖ. Οἱ μεγάλες μάζες τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ στηριγμένες στή δική τους πεῖρα στήν πάλη ἐνάντια στήν πλουτοκρατία καί παραδειγματιζόμενες ἀπτίς τεράστιες σοσιαλιστικές καταχτήσεις τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης καί τή σοσιαλιστική ἀνοικοδόμηση στίς ΛΔ ἤθελαν τό σοσιαλισμό καί τραβοῦσαν πρός τό σοσιαλισμό. Αὐτό τό πράμα, αὐτή τήν κατάσταση καί αὐτή τήν πραγματικότητα ἔκφραζε καί τό ἐλαμικό πρόγραμμα τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας τοῦ 1945, πού τό οὐσιαστικό του περιεχόμενο εἶταν σοσιαλιστικό: («Θά ἐθνικοποιηθοῦν οἱ Τράπεζες, οἱ ἀσφαλιστικές ἑταιρίες, οἱ μεγάλες μεταφορές, οἱ βιομηχανίες ἐθνικῆς σημασίας [πολεμικά ἐργοστάσια, μεγάλα ναυπηγεῖα, μεγάλη χημική βιομηχανία, μεγάλα ἐργοστάσια ἠλεκτρισμοῦ κλπ.] καί θά δημεφτοῦν ὅλες οἱ ἐπιχειρήσεις πού ἀνήκουν στούς ξοσίλογους») μέ κρατική μορφή τή λαϊκή δημοκρατία, πού ἐκπληρώνει τίς λειτουργίες τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου.

Ἡ ἐπερχόμενη ἐπανάσταση ἔτσι, ἀπτά προβλήματα πού ἔχει νά λύσει, ἀπτό χαραχτήρα της θά εἶνε σοσιαλιστική καί θά λύσει παράλληλα (παρεμπιπτόντως) καί τά ἄλυτα ἀστικοδημοκρατικά ζητήματα (ξενική ἐξάρτηση, γῆ κλπ.). Στίς κινητήριες δυνάμεις της παραμένει ἐργατοαγροτική.

Τέτια ἐπανάσταση ἄρχισε στό 1946 ὁ ΔΣΕ. Καί ἡ ἐξουσία πού ἐγκαθίδρυε, παντοῦ ὅπου νικοῦσε καί ἐπικρατοῦσε, εἶταν ἡ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου, μέ τή μορφή τῆς ἐγκαθίδρυσης τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας. Αὐτές, λοιπόν, τίς ἀλλαγές ἔχουμε στίς προγραμματικές ἐπιδιώξεις καί κατεφθύνσεις τοῦ ΚΚΕ, ἀλλαγές, πού ἐπιβάλλονταν νά γίνουν σάν ἀποτέλεσμα τῶν μεταβολῶν στό συσχετισμό στίς ταξικές δυνάμεις στήν Ἑλλάδα, στά Βαλκάνια καί στήν Εὐρώπη στίς συνθῆκες τοῦ δέφτερου παγκοσμίου πολέμου. Ποιά εἶταν ἡ στρατηγική μας στήν ἄμεσα μεταβαρκιζιανή περίοδο; Εἶταν ἡ στρατηγική πού γιά σκοπό της ἔβαζε

> «νά κερδίσει χρόνο, νά ἀποσυνθέσει τόν ἀντίπαλο καί νά συσσωρέψει δυνάμεις γιά τό πέρασμα κατόπι στήν ἐπίθεση» (Στάλιν).

Εἶταν ἡ στρατηγική τῶν ὑποχωρητικῶν ἐλιγμῶν γιά νά διατηρηθοῦν καί ἀνασυγκροτηθοῦν οἱ κύριες δυνάμεις καί οἱ ἐφεδρεῖες. Στήν περίοδο αὐτή τῆς ἀνασυγκρότησης τῶν δυνάμεών μας τό κόμμα προετοιμάζει καί τίς προγραμματικές ἀλλαγές

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

στήν ἀντικατάσταση τοῦ σχήματος τῆς ἀστικοδημοκρατικῆς ἐργατοαγροτικῆς ἐπανάστασης μέ τό σχῆμα τῆς λαϊκοδημοκρατικῆς, σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης, πράμα πού βρίσκει τήν ἔκφρασή του στό πρόγραμμα τοῦ ΕΑΜ (1945). Ἡ ἀναδιάταξη καί ἀνασυγκρότηση, ἡ ἀνασυγκέντρωση τῶν δυνάμεων πραγματοποιεῖται προοδεφτικά κάτω ἀπαυτό τό σχῆμα. Οἱ μάζες ὡριμάζουν, μέσα στούς λαϊκούς ἀγῶνες στή μεταβαρκιζιανή περίοδο, γιά τή λαϊκοδημοκρατική-σοσιαλιστική ἀλλαγή.

Τό ΚΚΕ ξεκαθαρίζει τίς συγχίσεις γύρω ἀπτό ζήτημα τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας, πού εἶνε ἐξουσία πού ἐκπληρώνει τίς λειτουργίες τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου καί στό δέφτερο ἔνοπλο ἀγώνα προχωρεῖ μέ καθαρή γραμμή καί στό ζήτημα αὐτό.

Ὅλη αὐτή τή δουλιά τό ΚΚΕ τήν πραγματοποιεῖ μέσα σέ δύσκολες συνθῆκες.

Ἡ δύσκολη τότε κατάσταση τή χειροτέρεψε τό γεγονός ὅτι μέ τή Βάρκιζα δέν πραγματοποιήσαμε μιά κανονική ὑποχώρηση, μά μιά συνθηκολόγηση. Αὐτό τό πράμα ἐπιδροῦσε ἀρνητικά καί ἀποσυνθετικά ἀκόμα στίς ἐπαναστατικές γραμμές καί στίς πλατιές λαϊκές μάζες. Μέσα σ' αὐτές τίς δύσκολες συνθῆκες πού περιπλέκονταν ἀπτό γεγονός τῆς ἀγγλικῆς στρατιωτικῆς κατοχῆς τῆς χώρας, τό ΚΚΕ ἔπρεπε νά ἀνασυγκροτηθεῖ καί τό ἴδιο, διορθώνοντας τά στραβά πού κληρονόμησε ἀπτήν πρώτη κατοχή καί νά προχωρήσει παράλληλα στήν ἀνασύνταξη τῶν λαϊκῶν δυνάμεων. Τό ΚΚΕ ἔπρεπε νά ξεκαθαρίσει τήν ἡγεσία καί ἀπτούς ἀνοιχτούς πράχτορες τοῦ ἐχθροῦ ὅπως ὁ Σιάντο. Χωρίς αὐτό δέ μποροῦσε νά γίνει πραγματική ἀνασύνταξη. Τό κόμμα ἔπρεπε νά διδαχτεῖ καί ἀπτά μεγάλα λάθη του.

> «Τά ἐπαναστατικά κόμματα πρέπει νά συμπληρώνουν τή μάθησή τους. Μάθανε νά ἐπιτίθενται. Τώρα ἀναγκάζονται νά καταλάβουν ὅτι ἡ ἐπιστήμη αὐτή εἶνε ἀνάγκη νά συμπληρωθεῖ μέ τήν ἐπιστήμη πῶς σωστά νά ὑποχωρεῖς. Ἀναγκάζονται νά καταλάβουν,—καί ἡ ἐπαναστατική τάξη μαθαίνει νά καταλαβαίνει πάνω στήν ἴδια της πικρή πεῖρα,—ὅτι δέ μπορεῖ νά νικήσεις, ἄν δέ μάθεις τή σωστή ἐπίθεση καί τή σωστή: ὑποχώρηση» (Λένιν: τόμ. 31ος, σελ. 11-12).

Τό κόμμα μας ἀνάμεσα στ' ἄλλα, ἔπρεπε νά μάθει καί σωστά νά ὑποχωρεῖ.

> «Ὑπάρχουν στιγμές, ὅταν τά κόμματα εἴτε ὁ στρατός ὑποχρεώνονται σέ ὑποχώρηση γιατί ἔπαθαν ἥττα. Σέ τέτιες περιπτώσεις ὁ στρατός εἴτε τό κόμμα ὑποχωρεῖ γιά νά δια-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τηρηθεί καί γιά νά διατηρήσει τά στελέχη του γιά τίς καινούργιες μάχες» ('Ιστορία τοῦ ΠΚΚ (μπ), κεφάλαιο 10ο).

Μά ἀκόμα τό κόμμα, διδαγμένο καί ἀπτή συνθηκολόγηση τῆς Βάρκιζας ἔπρεπε νά μάθει καί πῶς νά κάνει σωστές συμφωνίες, ἐπιτρεπόμενους συμβιβασμούς.

'Ο Λένιν διδάσκει:

«ἡ ἄρνηση τῶν συμβιβασμῶν „κατ' ἀρχήν", ἡ ἄρνηση γενικά κάθε παραδεχτοῦ συμβιβασμοῦ, ὁποιουδήποτε συμβιβασμοῦ, εἶνε παιδιάρισμα, πού δύσκολα μπορεῖ καί στά σοβαρά νά παρθεῖ». «'Υπάρχουν σύμβιβασμοί καί συμβιβασμοί. Πρέπει νά ξέρεις νά ἀναλύεις τήν κατάσταση καί τίς συγκεκριμένες συνθῆκες τοῦ κάθε συμβιβασμοῦ εἴτε τῆς κάθε ποικιλομορφίας συμβιβασμοῦ. Πρέπει νά μάθεις νά ξεχωρίζεις τόν ἄνθρωπο πού ἔδοσε στό ληστή λεφτά καί ὅπλο γιά νά ἐλαττώσει τό κακό πού κάνουν οἱ ληστές καί νά διεφκολύνει τό ἔργο τῆς σύλληψης καί τοῦ τουφεκισμοῦ τῶν ληστῶν, ἀπτόν ἄνθρωπο πού δίνει στούς ληστές λεφτά καί ὅπλα γιά νά συμμετάσχει στή διανομή τῆς ληστρικῆς λείας. Στήν πολιτική αὐτό πολύ ἀπέχει ἀπό τό νάνε πάντα τόσο εὔκολο, ὅπως στό παιδικό ἁπλό αὐτό παραδειγματάκι» (Λένιν: τόμ. 31ος, σελ. 20-21).

'Υπάρχουν περιπτώσεις πού ὁ συμβιβασμός εἶνε ὑποχρεωτικός. Πρέπει ὅμως πάντα, μέ βάση τό συγκεκριμένο συσχετισμό στίς δυνάμεις καί τό συμφέρον τῆς ἐπανάστασης, νά ξέρεις τί συμβιβασμό θά προτείνεις ἤ θά δεχτεῖς, μέχρι ποῦ θά φτάσεις στίς ὑποχωρήσεις. Πρέπει πάντα νά ξέρεις, ὅτι δίχως ὅρους συμβιβασμός καί παράδοση ὅπλων, ἄνευ ὅρων συνθηκολόγηση, —καί τέτια στήν οὐσία ἦταν ἡ Βάρκιζα,—δέν ἐπιτρέπεται, γιατί σέ τέτιες περιπτώσεις ἡ ζημιά εἶνε πάντα ἀσύγκριτα μεγαλύτερη ἀπτό ἀνύπαρχτο κέρδος, γιατί ἡ τέτια συνθηκολόγηση εἶνε στήν πραγματικότητα προδοσία καί τό κόμμα πού ἔκανε τέτια προδοσία τό φέρνει σέ μερική ἤ ὁλική χρεωκοπία μπροστά στίς μάζες. Καί ἄν τό ΚΚΕ μέ τά λάθη του στήν πρώτη κατοχή καί μέ τή συνθηκολόγηση τῆς Βάρκιζας δέν ἔπαθε σοβαρότερες ζημιές εἶνε γιατί καί τά λάθη του καί ἡ συνθηκολόγηση δέν ἀπόρεαν ἀπτή γραμμή καί τή δράση του μά εἶταν συνέπεια τῆς συνειδητῆς προδοτικῆς καί προβοκατορικῆς δράσης τῶν πραχτόρων τοῦ ταξικοῦ ἐχθροῦ, τῶν ξένων ἰμπεριαλιστῶν μέσα στήν ἡγεσία του, πράγμα πού, ἄς εἶνε καί ἀργά, ξεσκεπάστηκε καί ἀποδείχτηκε ἀνοιχτά μπροστά στίς μάζες.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Τό ΚΚΕ πάνω στά ἴδια του τά λάθη ἔπρεπε νά διδαχτεῖ τή λενινιστική πολιτική στούς συμβιβασμούς καί στίς ὑποχωρήσεις. Συμβιβασμός εἶνε ἡ ὑποχρεωτική συμφωνία πού κάνουν δυό ἤ καί περισσότερα ἀντίπαλα μέρη, ὅταν δέ μπορεῖ κανένα ἀπτά δυό νά πετύχει τελικό, ὁριστικό ἤ καί προσωρινό ὑπέρ αὐτοῦ ἀποτέλεσμα. Ἄν ὁ ἀντίπαλος μποροῦσε νά σέ συντρίψει δέ θά σοῦ χαριζόταν. Τό ἴδιο καί σύ. Κατά συνέπεια εἶνε ὑποχρεωμένος νά κάνει κι αὐτός ὁρισμένες ὑποχωρήσεις. Τό μέγεθός τους ἐξαρτᾶται ἀπτό συγκεκριμένο στή δοσμένη στιγμή συσχετισμό στίς δυνάμεις, πού πρέπει σωστά νά τόν ζυγίσεις καί νά ξέρεις τί μπορεῖς νά ἀποσπάσεις καί τί πρέπει νά δώσεις. Αὐτό τό μέτρο ἐμεῖς στή Βάρκιζα καί ἀπό πολιτική ἀνεπάρκεια μά, κυρίως γιατί δούλεβαν οἱ πράχτορες τοῦ ἐχθροῦ, δέν τόχαμε. Καί ἐνῶ ὁ ἀντίπαλος, δέν εἶχε τή δύναμη νά μᾶς συντρίψει καί νά μᾶς ὑπαγορέψει τούς ὅρους του, ἐμεῖς οὐσιαστικά συνθηκολογήσαμε. Αὐτοῦ βρίσκεται ἡ προδοσία. Καί αὐτή εἶχε σοβαρές ἀρνητικές συνέπειες καί σ' ὅλο τό διάστημα τοῦ δέφτερου ἔνοπλου ἀγώνα, κυρίως στό ζήτημα τῆς κινητοποίησης καί συγκέντρωσης τῶν ἐφεδρειῶν μας. Γιατί ἡ συνθηκολόγηση τῆς Βάρκιζας εἶχε ἀποσυνθετική ἐπίδραση μέσα στίς γραμμές μας, στίς μάζες πού μᾶς ἀκολουθοῦσαν, ἐπίδραση πού δέ μπορέσαμε νά ὑπερνικήσουμε ὁλοκληρωτικά οὔτε καί ὅταν κάναμε τήν ἀνασύνταξη τῶν δυνάμεών μας οὔτε ἀκόμα καί στή διάρκεια τοῦ δέφτερου ἔνοπλου ἀγώνα γιατί κι ἐδῶ ἀρχίσαμε κάνοντας σοβαρά λάθη.

Ἡ στρατηγική τοῦ ΚΚΕ στήν ἄμεσα μεταβαρκιζιανή περιοδο εἶταν στρατηγική ὕστερα ἀπό μιά ἀναγκαστική ὑποχώρηση, στρατηγική ὑποχωρητικοῦ ἐλιγμοῦ πού ὅμως γρήγορα πέρασε στήν ἀνασύνταξη τῶν δυνάμεων γιά τό πέρασμα στή νέα ἐπίθεση. Ἡ ἀνασύνταξη αὐτή βασικά τέλειωσε στή 2η ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ πού συνῆλθε, ὄχι τυχαία, ἕνα ἀκριβῶς χρόνο ἀπτή μέρα πού ὑπογράφτηκε ἡ συμφωνία τῆς Βάρκιζας. Σοβαρή ταχτική παράλειψη, στραβοτιμονιά στήν περιοδο αὐτή εἶνε, ὅτι γιά τήν ἀνασυγκρότηση, τή μαχητικοποίηση καί τήν πολιτική δραστηριοποίηση καί ὡρίμανση τῶν μαζῶν στό διάστημα αὐτό δέ χρησιμοποιήσαμε μιά σοβαρή καί σημαντική μορφή πάλης, τήν κοινοβουλευτική. Ἡ ἀποχή ἀπτίς ἐκλογές τῆς 31 τοῦ Μάρτη 1946 εἶταν σοβαρό πολιτικό σφάλμα ταχτικῆς μορφῆς.

Ὁ λενινισμός διδάσκει, ὅτι πρέπει σωστά καθεφορά, νά χρησιμοποιοῦμε ὅλες τίς μορφές πάλης πού στή δοσμένη περιοδο ἐνισχύουν τίς δυνάμεις μας καί ἀδυνατίζουν τόν ἐχθρό. Ἡ ἀποχή ἀπτίς ἐκλογές τῆς 31 τοῦ Μάρτη 1946 εἶταν μιά ἐκφυγή ἀπτή λενινιστική αὐτή θέση. Μιλόντας ὁ Λένιν γιά τή

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

συμμετοχή των μπολσεβίκων στις εκλογές στή συνταχτική συνέλευση τό Νοέμβρη τοῦ 1917 γράφει:

«ἀποδείχτηκε, ὅτι ἀκόμα λίγες βδομάδες πρίν τή νίκη τῆς Σοβιετικῆς δημοκρατίας, ἀκόμα ὕστερα ἀπτήν τέτια νίκη, ἡ συμμετοχή στό ἀστικοδημοκρατικό κοινοβούλιο ἔχει μόνο δέ βλάφτει τό ἐπαναστατικό προλεταριάτο, μά τοῦ εὐκολύνει τή δυνατότητα ν' ἀποδείξει στίς καθυστερημένες μάζες, γιατί τά τέτια κοινοβούλια ἐξίζουν τή διάλυση, εὐκολύνει τήν ἐπιτυχία τῆς διάλυσης τους διευκολύνει τό νά „ξεζήσεις πολιτικά" τόν ἀστικό κοινοβουλευτισμό» (τόμ. 31ος, σελ. 42).

Ἐμεῖς μέ τήν ἐκλογική ἐκείνη ἀποχή δέν εὐκολύναμε μα δυσκολέψαμε τή θέση μας, τήν πορεία μας πρός τή μια ἐνιαία ἀντιπαράθεση πρός τό μοναρχοφασισμό

Στρατηγικός σκοπός στήν περίοδο αὐτή τήν ἀμέσως μετά βαρκιζιανή, στήν περίοδο αὐτή τῆς ἀνασύνταξης, εἶταν ἡ συγκέντρωση πάλι τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐργατικῆς τάξης, τῆς ἐξαγαζόμενης ἀγροτιᾶς καί τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ γύρω ἀπτό πρόγραμμα καί τή γραμμή τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας, στήν πάλη γιά τά καθημερινά ζητήματα τῶν μαζῶν καί γιά τό πρόγραμμα τῆς ΛΔ. Ὅλ μαζικοί οἰκονομικοί καί πολιτικοί ἀγῶνες, ὅλων τῶν στρωμάτων τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ στήν περίοδο αὐτή ἀναπτύσσονται, πλαταίνουν, βαθαίνουν, ἀνεβαίνουν. Καί μέσα στίς συνθῆκες τοῦ μονόπλευρου ἐμφυλίου πολέμου, πού οἱ μοναρχοφασισμές, κάτω ἀπτίς ὁδηγίες τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς ἐφάρμοζε σέ βάρος τοῦ λαϊκοδημοκρατικοῦ κινήματος, δροῦσαν ἐνάντια στή μοναρχοφασιστική τρομοκρατία ὁμάδες καταδιωκόμενων ἀγωνιστῶν καί ἀντιπαραθέτονταν στήν τρομοκρατία αὐτή ἡ μαζική λαϊκή αὐτοάμυνα.

Μετά τή Βάρκιζα ἡ χώρα περνᾶ μιά βαθιά οἰκονομική καί πολιτική κρίση, δηλαδή, βρίσκεται σ' ἐπαναστατική κατάσταση.

Ἡ ἀγγλική ἔνοπλη ἐπέμβαση ἐπέβαλε μέ τή βία τό μοναρχοφασισμό, ἄφησε, ὅμως, ἄλυτα ὅλα τά βασικά ζητήματα τοῦ τόπου καθώς καί τά καθημερινά προβλήματα τοῦ λαοῦ. Οἱ ἐργαζόμενοι, παρά τήν ἥττα καί τή συνθηκολόγηση τῆς Βάρκιζας, ἀνασυντάσσουν τίς δυνάμεις τους καί παλέβουν γιά τό ψωμί καί τά πολιτικά τους δικαιώματα. Ἡ ἀγγλοκρατία καί οἱ μοναρχοφασισμές γιά νά καθυποτάξουν τό λαϊκό κίνημα τοῦ κηρύττουν μονόπλευρα τόν ἐμφύλιο πόλεμο. Νά μερικοί ἀριθμοί πού χαραχτηρίζουν τό μονόπλευρο αὐτόν «ἐμφύλιο πόλεμο» ἀπτίς 12 τοῦ Φλεβάρη 1945 (Βάρκιζα) ὡς τίς 12 τοῦ Φλεβάρη

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

1946 (2η ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ). Δολοφονημένοι 1.192, τραυματίες 6.413, συλληφθέντες 75.000, ληστεῖες 6.567, ἐπιδρομές σέ τυπογραφεῖα 572, καταδιωκόμενοι δημοκρατικοί πάνω ἀπό 100.000.

Πάνω, λοιπόν, σ' αὐτή τή βάση ἀναπτύσσεται καί φουντώνει ἡ ἐπαναστατική κρίση. Ἕνα ἀπτά κύρια γνωρίσματά της εἶναι καί τό ὅτι οἱ ἐργαζόμενοι ἀπαντοῦν μέ τή μαζική τους ἀποφασιστικότητα, ἐνῶ ταυτόχρονα προσωπικά καί πατά πολύ αὐθόρμητα, δυναμώνει ὁ παρτιζάνικος ἀγώνας. Ὁ Λένιν λέει ὅτι:

> «ὁ παρτιζάνικος ἀγώνας εἶναι ἀναπόφευκτη μορφή πάλης σέ τέτοιο καιρό, ὅταν τό μαζικό κίνημα οὐσιαστικά ἔφτασε κιόλας ὥστε νά ξεσπάσει καί ὅταν ἐμπλέκονται περισσότερο εἴτε λιγότερο μεγάλα διαστήματα ἀνάμεσα στίς „μεγάλες μάχες" στόν ἐμφύλιο πόλεμο» (τόμ. 11ος, σελ. 191).

Καί παρακάτω

> «σέ ὁρισμένες περιόδες ξυμένων οἰκονομικῶν καί πολιτικῶν κρίσεων ἡ ταξική πάλη ἐπαναπτύσσεται ὥστον ἀνοιχτό ἐμφύλιο πόλεμο» (σελ. 192).

Βασικά αὐτή τήν κατάσταση εἴχαμε καί μεῖς στίς παραμονές πού πηγαίναμε γιά τή 2η ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ (Φλεβάρης τοῦ 1946). Ἡ ἀποσαφήνιση αὐτή χρειάζεται γιατί οἱ Παρτσαλίδης καί Χρύσα τή συμφιλιωτική-συμβιβαστική τους προσπάθεια τή στήριζαν, οὐσιαστικά, στήν ἄρνηση ὅτι εἴχαμε στήν Ἑλλάδα ἐπαναστατική κρίση.

Τό κέμμα τότε ἀπέριψε τήν ὀπορτουνιστική ὑπονόμεφση τῆς γραμμῆς του καί προχώρησε στήν παραπέρα συγκέντρωση καί ὀργάνωση τῶν λαϊκῶν δυνάμεων γιά τήν ἐπερχόμενη ἀντιπαράθεση.

Τό βασικό χτύπημα στήν περιοδο αὐτή στρέφεται ἐνάντια στό κύριο στήριγμα τῆς πλουτοκρατίας, τοῦ μοναρχοφασισμοῦ καί τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς μέσα στόν ἐργαζόμενο λαό, τό ψεφτοδημοκρατικό κέντρο, τούς σοσιαλρεφορμιστές, τούς ἀγροτοπατέρες, πού μέ τήν ψεφτοδημοκρατική καί τήν ψεφτοσοσιαλιστική δημαγωγία τους προσπαθοῦσαν νά παρασύρουν τίς μάζες ἀπτό σωστό δρόμο τῆς ἐπαναστατικῆς πάλης.

Ὁ Στάλιν διδάσκει, ὅπως εἴδαμε καί στά προηγούμενα, ὅτι στήν περιοδο π ο ύ π λ η σ ι ά ζ ε ι ἡ ἀνοιχτή ἐπαναστατική σύγκρουση, τά συμφιλιωτικά, μικροαστικά κόμματα εἶνε τό κύριο κοινωνικό στήριγμα τῆς ἐξουσίας τῶν ἐκμεταλλεφτῶν. Ἐνάντια λοιπόν σ' αὐτό τό στήριγμα στρέφονται τά κύρια βέλη μας.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

στήν περίοδο τῆς προετοιμασίας τῆς δέφτερης ἐπανάστασής μας, γιά τήν ἀπομόνωση αὐτῶν τῶν κομμάτων, τήν ἀπόσπαση ἀπαυτά τῶν πλατιῶν λαϊκῶν μαζῶν.

Μέ τήν πραγματοποίηση τοῦ στρατηγικοῦ σκοποῦ τῆς κατάχτησης τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐργατιᾶς καί τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ, πού διαπιστώνεται στή 2η ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ (Φλεβάρης τοῦ 1946), στίς συνθῆκες τῆς ἐπαναστατικῆς κρίσης πού ἀγκάλιαζε τότε τή χώρα, ἀποφασίζεται, στήν ἴδια ὁλομέλεια, ἡ ἔναρξη τῆς ἔνοπλης πάλης γιά τήν ἀπόκρουση τῆς ἔνοπλης ἐπίθεσης τοῦ μοναρχοφασισμοῦ, πού ἤθελε νά πνίξει στό αἷμα τό λαϊκό κίνημα καί νά στερεώσει τήν πλουτοκρατική ἐξουσία, πάλης γιά τή λαϊκή ἐξουσία, γιά τή λαϊκή δημοκρατία.

Μέ τό πέρασμα στόν ἔνοπλο ἀγώνα, ὕστερα ἀπτήν ἐπίτευξη τοῦ πρώτου στρατηγικοῦ σκοποῦ, μπαίνει τώρα νέος στρατηγικός σκοπός: ἡ συντριβή καί ἐκμηδένιση τῶν ἔνοπλων δυνάμεων τοῦ ἐχθροῦ πού εἶνε τώρα τό κύριο στήριγμα τῶν ἐχθρῶν τοῦ λαοῦ. Πρός τά ἐκεῖ κατευθύνεται καί τό βασικό χτύπημα τώρα. Ἡ 3η ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ (Σεπτέμβρης 1947) ἐπεξεργάζεται τό στρατιωτικό-πολεμικό σχέδιο τῆς συγκρότησης καί διάθεσης τῶν δυνάμεων καί τῶν στρατηγικῶν ἐφεδρειῶν τοῦ ΔΣΕ στόν ἔνοπλο ἀγώνα.

* * *

Τά προβλήματα τῆς στρατηγικῆς τοῦ ΚΚΕ

4

Ἕνα πολύ σημαντικό γεγονός στήν πολιτική ζωή τῆς χώρας, ἡ ἀγγλική κατοχή μᾶς ἐπέβαλε μιά ἰδιομορφία στόν καθορισμό τῆς στρατηγικῆς γραμμῆς ἐνέργειας στις συνθῆκες τοῦ δέφτερου ἔνοπλου ἀγώνα μας. Ζωτικό συμφέρον τῆς ἐπανάστασης, στό δέφτερο ἔνοπλο ἀγώνα, μᾶς ὑποχρέωνε νά ἀποφύγουμε ἐξαρχῆς, ἀπτήν πρώτη ἀρχή τήν ἔνοπλη ἐπέμβαση τῶν ἀγγλικῶν δυνάμεων κατοχῆς στήν ἀντιπαράθεσή μας μέ τό μοναρχοφασισμό. Μιά τέτια ἀνάμιξη θά μᾶς ἔβαζε ἀπό τήν πρώτη στιγμή σέ πολύ δύσκολη καί μειονεκτική θέση. Σχετικά μέ τήν ἀγγλική πολιτική στήν Ἑλλάδα ἡ προπάθειά μας συγκεντρωνότανε κατά πρῶτο λόγο στό νά ξεσκεπάζουμε, μπροστά καί στήν παγκόσμια κοινή γνώμη, τήν ἀνάμιξή της στα ἐσωτερικά μας γιά νά δυσκολέψουμε ὅσο μποροῦμε νά γίνει ἐπέμβαση αὐτή πιό ἐνεργητική. Ἀπτήν ἄλλη, ὅμως, μεριά ἡ ἀνάγκη τῆς ἀποφυγῆς μιᾶς ἄμεσης ἀγγλικῆς ἀνάμιξης στήν ἔνοπλη σύγ-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

κρουσή μας μέ τήν ἑλληνική ἀντίδραση, μᾶς ἐπέβαλε νά μήν ἀρχίσουμε μέ σύγχρονη γενική ἐξέγερση στά βασικά ἀστικά κέντρα, ὅπου εἶταν μαζεμένες οἱ κύριες ἀγγλικές δυνάμεις κατοχῆς, συνδυασμένη μέ ταυτόχρονη κινητοποίηση καί δράση τῶν δυνάμεών μας στά χωριά. Ἀρχίσαμε ἀπτά βουνά καί ἐνισχύαμε προοδευτικά τήν ἔνοπλη πάλη.

Ἐδῶ, ἀνοίγοντας μιά παρένθεση, πρέπει νά ποῦμε, ὅτι, καθορίζοντας τό τέτιο στρατηγικό σχῆμα ἀπό δέφτερο ἔνοπλο ἀγώνα, προσπαθούσαμε νά διδαχτοῦμε, προσαρμόζοντας στίς δικές μας συγκεκριμένες συνθῆκες, ἀπτήν κινέζικη πεῖρα καί ἀπτό σταλινικό σχῆμα γιά τήν πορεία στήν κινέζικη ἐπανάσταση, πού πρόβλεπε ὅτι σέ καθυστερημένη, φεουδαρχική, βασικά ἀγροτική χώρα, μέ μισοαποικιακό καθεστώς, ὅπου οἱ ἰμπεριαλιστές κρατοῦσαν ὅλες σχεδόν τίς μεγάλες πόλεις, ἡ ἐργατοαγροτική ἐπανάσταση μποροῦσε νά στηριχτεῖ στόν ἔνοπλο ἀγώνα της πρῶτ' ἀπόλα στό χωριό καί στήν πορεία τῆς στερέωσης καί ἐπικράτησής της νά προχωρήσει ἀπτήν ὕπαιθρο καί πρός τά μεγάλα κέντρα, πρός τίς πόλεις.

Πάντως ἡ παρουσία τῶν ἀγγλικῶν στρατευμάτων κατοχῆς, συνέπεια κι αὐτή τῶν λαθῶν της κατοχῆς καί πιό ἄμεσα τῆς Γκαζέρτας, μᾶς δημιουργοῦσε ἐξαιρετικές δυσκολίες. Μιά ἀπαύτές εἶταν καί τό ὅτι μᾶς ὑποχρέωνε ν' ἀρχίσουμε τήν ἔνοπλη πάλη ἀπτήν ὕπαιθρο. Αὐτό εἶταν σοβαρό μειονέχτημα, γιατί δέ μᾶς ἐπέτρεπε τό ταυτόχρονο χτύπημα, μᾶς στεροῦσε τό στοιχεῖο τοῦ αἰφνιδιασμοῦ καί περιόριζε πολύ καί τήν πρωτοβουλία μας. Ἀκόμα ἐπιβράδυνε ἐξαιρετικά τήν ἐπιστράτευση τῶν ἐφεδρειῶν μας ἐνῶ ἔδινε καιρό στόν ἀντίπαλο νά πάρει κι αὐτός μέτρα γιά νά παρεμποδίσει τή συγκέντρωση τῶν δυνάμεών μας καί ἰδιαίτερα τήν ἀποτελεσματική καί ἔγκαιρη ἔνταξη καί χρησιμοποίηση τῶν στελεχῶν μας. Ἄν ἐδῶ προσθέσουμε καί τό ἀποδειγμένο, πιά, γεγονός ὅτι ὁ Βαφειάδης σάν ἀρχηγός τοῦ ΔΣΕ παραβίασε τήν κομματική γραμμή καί σαμποτάρισε, ὅσο μποροῦσε, τή συγκέντρωση δυνάμεων, τό ἀριθμητικό δυνάμωμα καί τή δημιουργία τῶν ἀναγκαίων ἐφεδρειῶν τοῦ ΔΣΕ, θά δοῦμε, ὅτι ἀπτήν πρώτη στιγμή τοῦ δέφτερου ἔνοπλου ἀγώνα, τό πρόβλημα τῶν ἐφεδρειῶν τοῦ στρατοῦ μας πρόβαλε σάν τό πιό νεβραλγικό γιά τήν ὅλη ἐξέλιξη καί ἀνάπτυξη τῆς καινούργιας ἀποφασιστικῆς πάλης μας.

Μιλόντας γιά τή «στρατηγική» τοῦ Βαφειάδη στήν πρώτη περίοδο τῆς ἀνάπτυξης τοῦ δέφτερου ἔνοπλου ἀγώνα καί τῆς δράσης τοῦ ΔΣΕ, ὅταν ἡ ἡγεσία τοῦ ΚΚΕ, εἶταν τό ἴδιο σοβαρά ἀπασχολημένη καί μέ τό ξεκαθάρισμα τῆς ὑπόθεσης Σιάν-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

του, πράγμα πού ἐπιδροῦσε σοβαρά δεσμευτικά γιά τό κίνημά μας, ἐνῶ ὁ Βαφειάδης εἶχε ἀπόλυτη γνώση τῆς καθαρῆς γραμμῆς τοῦ ΚΚΕ ν' ἀναπτύξει γρήγορα καί ὅσο εἶνε δυνατό ἀριθμητικά τό ΔΣΕ, μιλόντας γιά τή «στρατηγική» τοῦ Βαφειάδη στήν περίοδο αὐτή πρέπει νά σταθοῦμε σέ τέσσερα βασικά σημεῖα:

Πρῶτο: Ὁ Βαφειάδης διαστρέβλωσε ἐξαρχῆς τό πραγματικό νόημα τοῦ δέφτερου ἔνοπλου ἀγώνα, παραβίασε τήν κομματική γραμμή, ἔδιωχνε ἐλασίτες, φαντάρους, δημοκρατικούς πολίτες πού θέλαν νά καταταγοῦν στό ΔΣΕ, τούς ἄφηνε στόν ταξικό ἐχθρό. Πολλοί ἀπαυτούς μᾶς πολέμησαν μετά τό Γράμμο καί στό Βίτσι. Ὁ Βαφειάδης σαμποτάρισε, ὅσο μποροῦσε, τήν ἀνάπτυξη τῶν δυνάμεων τοῦ ΔΣΕ, τή δημιουργία τῶν στρατηγικῶν ἐδαφῶν του. Σήμερα, εἶχως ὑπερβολή, μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι ἂν ὁ Βαφειάδης δέν ὑπονέμεβε τό δέφτερο ἔνοπλο ἀγώνα, ὁ ΔΣΕ στά 1946-47 θάχε λύσει τό πρόβλημα τῶν ἐφεδρειῶν του. Ἦταν σέ θέση ν' ἀντιροπήσει καί τήν προδοσία τοῦ Τίτο στά 1948-49. Ἡ ὅλη πορεία τοῦ δέφτερου ἔνοπλου ἀγώνα θάταν διαφορετική.

Δέφτερο Ὁ Βαφειάδης στήν ἴδια περίοδο 1946-47, πού εἶταν οὐσιαστικά μόνος στό ΓΑ τοῦ ΔΣΕ, ἔβγαλε ἐγκληματικές διαταγές νά καοῦνται μαζικά σπίτια καί χωριά. Ἔτσι, ἐφαρμόζοντας τροτσκιστική γραμμή, ἔστρεφε τήν ἀγροτιά ἐνάντια στό ΔΣΕ, τόν στέρουσε καί ἔτσι ἀπτό λαϊκό στήριγμα καί τοῦ ἀφαιροῦσε τίς ἐφεδρεῖες, βοηθοῦσε καί μέ τόν τρόπο αὐτόν τό μοναρχοφασισμό, τούς ἐγγλέζους καί ἀμερικάνους ἰμπεριαλιστές.

Τρίτο: Ὁ Βαφειάδης ἐξόντωνε προμελετημένα ἀξιόμαχες δυνάμεις τοῦ ΔΣΕ, ὅπως ἔγινε μέ τά τμήματα τοῦ Ἡλιάκα καί ἔτσι ὑπόσκαφτε ἐξαρχῆς τήν ἀνάπτυξη καί τό στερέωμα τοῦ ΔΣΕ.

Τέταρτο: Ὁ Βαφειάδης παρεμπόδιζε τήν κομματική στελέχωση τοῦ ΔΣΕ, στήν 3η ὁλομέλεια ἀντέδρασε ὅσο μποροῦσε στήν ἀντικατάσταση ἀποτυχημένων ἡγετικῶν στελεχῶν τοῦ ΔΣΕ, παρεμπόδιζε τήν ἀνάδειξη καινούργιων, κομματικῶν στελεχῶν στό ΔΣΕ, συγκέντρωνε γύρω του ἐνίκανα καί χρεωκοπημένα στοιχεῖα. Ὁ Βαφειάδης ἐφάρμοζε ἐξοντωτική δίωξη ἐνάντια στά κομματικά στελέχη στό ΔΣΕ καί ἀνάμεσα στά ἄλλα εὐθύνεται ὁ ἴδιος προσωπικά καί γιά τήν ἀπώλεια τῶν θεσσαλικῶν κομματικῶν στελεχῶν στή Νικάα.

Αὐτή εἶταν ἡ «στρατηγική» τοῦ Βαφειάδη στό ΔΣΕ. Κάτω ἀπό ἕνα προσποιητό κατσαπλιαδισμό ἔκρυβε συνειδητή διαλυτική,

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ὁπονομεφτική τροτσκιστική ἀντεπαναστατική δουλιά. Δέν πρέπει νά ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅπως τό δείχνουν καί ἄλλα σοβαρά ἐνοχοποιητικά στοιχεῖα, ὅτι ἡ «στρατηγική» αὐτή ἐφαρμοζότανε σέ συνεννόηση μέ τόν ἐχθρό καί πρός ὄφελος τοῦ ἐχθροῦ.

* * *

Συνεχίζοντας τήν ἀνάλυσή μας πρέπει νά ἐξηγήσουμε, ὅτι στό ὅλο στρατηγικό σχέδιο τοῦ δέφτερου ἔνοπλου ἀγώνα μας ὁ ἀρνητικός γιά μᾶς παράγοντας τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς ἀντισταθμιζότανε, ἀντιροπιζότανε ἀπτήν ὕπαρξη στά νῶτα μας τῆς φιλικῆς σέ μᾶς ἐνδοχώρας, σοβαρό στοιχεῖο καί δύναμη στό ὅλο σύστημα τῶν ἄμεσων ἐφεδρειῶν τῆς ἐπανάστασής μας.

Ὅμως τό βασικό κενό, ἡ κύρια ἀνεπάρκειά μας παρέμενε ἡ καθυστέρησή μας, χάρη κυρίως στή σαμποταριστική ἐπίδραση τοῦ Βαφειάδη, μέ τή δημιουργία τῆς στρατηγικῆς ἐφεδρείας τοῦ ΔΣΕ, ὅπως πρόβλεπε τό στρατηγικό μας σχέδιο τοῦ 1947, μά καί ἀπό τήν ἀρχή ἀκόμα, ἀπτό 1946 ἡ γραμμή τοῦ κόμματος.

Τό κενό αὐτό μετατράπηκε σέ κύριο συντελεστή γιά τήν ὑποχώρησή μας, τόν Αὔγουστο τοῦ 1949, ὅταν, σά συνέπεια τῆς προδοσίας τοῦ Τίτο, ἡ Γιουγκοσλαβία, ἀπό ἄμεση ἐφεδρεία τῆς ἐπανάστασης μετατράπηκε σέ ἄμεση ἐφεδρεία τῆς ἀντεπανάστασης, τοῦ μοναρχοφασισμοῦ, τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ κι ἔφερε ἔτσι ριζική ἀλλαγή σέ βάρος μας στό δοσμένο τότε συσχετισμό τῶν δυνάμεων Καί σάν ἐπακόλουθο ὁδήγησε στή δυσμενῆ γιά μᾶς τροπή τῆς στρατιωτικῆς κατάστασης. Ἀνάτρεψε τήν εὐνοϊκή γιά τήν ἐπανάσταση στρατηγική κατάσταση, πού δημιουργήσαμε μέ τή ματαίωση στά 1948, στό Γράμμο-Βίτσι τῆς στρατηγικῆς ἐπιδίωξης τῆς «Κορωνίδας», ὅπως λεγότανε τό ἐπιχειρησιακό σχέδιο τοῦ μοναρχοφασισμοῦ στήν ἐκστρατεία του ἐκείνη.

Τό γεγονός, ὅτι δέν εἴχαμε ἔγκαιρα λύσει τό ζήτημα τῶν ἐφεδρειῶν μας δέν μᾶς ἐπέτρεψε, στή μάχη τοῦ 1949 ν' ἀντιροπήσουμε, νά ἐξουδετερώσουμε τίς συνέπειες τῆς προδοσίας τοῦ Τίτο. Ἔτσι κλείνουμε μέ τήν ὑποχώρησή μας τόν Αὔγουστο τοῦ 1949 καί τόν κύκλο τοῦ ἔνοπλου ἀγώνα στή δέφτερη ἐπαναστατική μας ἐξόρμηση.

Τό βασικό δίδαγμα, πού πρέπει νά βγάλουμε ἀπαυτή, σέ σχέση, πάντοτε, μέ τά ἄμεσα προβλήματα τῆς στρατηγικῆς εἶνε, ὅτι τό πρόβλημα τῶν ἐφεδρειῶν ἀποδείχτηκε τό ἀποφασιστικό κενό στό δέφτερο ἔνοπλο ἀγώνα ἀπτήν πλεβρά τῆς πολιτικοστρατιωτικῆς ἡγεσίας του. Ἡ ὕπαρξη ἐφεδρειῶν σοῦ ἐπι-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τρέπει νά κρατᾶς τήν πρωτοβουλία καί αὐτό πολλές φορές, ἰδιαίτερα στίς συνθῆκες πού ὁ ΔΣΕ διεξήγαγε τόν ἀγώνα του, εἶταν τό καθοριστικό. Σοῦ ἐπιτρέπει νά ἔχεις ἐσύ τήν ἐκλογή τοῦ τόπου καί χρόνου τοῦ χτυπήματος. Σοῦ ἐπιτρέπει νά ἐλίσσεσαι καί νά μπορεῖς νά εὑρύνεις σέ ἀνατροπή τοῦ ἐχθροῦ μιά πρωταρχική ταχτική ἐπιτυχία. Τουλάχιστο δυό φορές στή διάρκεια τῆς δέφτερης ἔνοπλης πάλης μας, ἡ ἔλλειψη τῶν ἀπαραίτητων ἐφεδρειῶν ἀποδείχτηκε ἀποφασιστική. Πρῶτο ὅταν τό Σεπτέμβρη τοῦ 1948 δέ μπορέσαμε, ἄν καί ὑπῆρχαν ὅλες οἱ δυνατότητες, νά εὐρύνουμε σέ στρατηγικό χτύπημα τήν ἀνατροπή τοῦ ἐχθροῦ στό Μάλι-Μάδι, ἀνατροπή πού ἔβαλε τέρμα καί στήν ὅλη ἐκστρατεία τοῦ μοναρχοφασισμοῦ στό 1948, πού τήν ὀνέμασε Κορωνίδα, γιατί ἐπιδίωκε ὁριστικό ἀποτέλεσμα. Δέφτερο στή μάχη Βίτσι-Γράμμο τόν Ἀπρίλη τοῦ 1949, ὅταν μέ τή διείσδυσή μας στό Γράμμο θά μπορούσαμε, ἄν εἴχαμε δυνάμεις, νά εὐρύνουμε τίς μερικές ἐπιτυχίες μας σέ ἐπιχειρησιακό πλάτος καί βάθος, πρᾶμα πού θά ἐπιδροῦσε σοβαρά στήν ὅλη πορεία καί ἔκβαση τῆς μάχης αὐτῆς (Βίτσι-Γράμμος) στά 1949 καί στήν ὅλη ἀνάπτυξη τοῦ δέφτερου ἔνοπλου ἀγώνα.

Τό βασικό λοιπόν αὐτό δίδαγμα οἱ κομουνίστες πρέπει νά τό δοῦν, νά τό μελετήσουν καί σωστά νά τό ἀξιοποιήσουν γιά νά μπορέσουν στόν ἑπόμενο γύρο νά τό διορθώσουν.

Ἀπτό Σεπτέμβρη τοῦ 1949 ἡ στρατηγική μας εἶταν:

> «οἱ ἐλιγμοί (μανουβράρισμα) μέ τίς ἐφεδρεῖες, πού ἀποβλέπει στή σωστή ὑποχώρηση, ὅταν ὁ ἐχθρός εἶνε δυνατός, ὅταν ἡ ὑποχώρηση εἶνε ἀναπόφευχτη, ὅταν νά δεχτεῖς τή μάχη πού σοῦ ἐπιβάλλει ὁ ἀντίπαλος εἶνε ἐκδηλα ἀσύμφορο, ὅταν ἡ ὑποχώρηση μέ τό δοσμένο συσχετισμό στίς δυνάμεις γίνεται τό μοναδικό μέσο γιά νά φυλάξουμε τήν πρωτοπορεία ἀπτό χτύπημα καί νά τῆς φυλάξουμε τίς ἐφεδρεῖες». «Σκοπός τῆς τέτιας στρατηγικῆς εἶνε νά κερδηθεῖ χρόνος, νά ἀπασουντεθεῖ ὁ ἀντίπαλος καί νά συσσωρεφτοῦν δυνάμεις γιά τό κατοπινό πέρασμα στήν ἐπίθεση» (Στάλιν).
>
> «Οἱ φίλοι γνωρίζονται στ' ἀτύχημα. Οἱ τσακισμένοι στρατοί καλά μαθαίνουν» λέει ὁ Λένιν (τόμ. 31ος, σελ. 11).

Περάσαμε καί περνᾶμε σοβαρές δυσκολίες πού θέλησαν νά τίς δυναμώσουν ὅσοι «φίλοι» μές ἀπτό κόμμα μας ἐγκατέλειψαν τόν ἀγώνα καί τό στρατό ἀκριβῶς στ' ἀτύχημα.

Ὅμως ὁ ἐχθρός δέν πέτυχε τ' ἀποτέλεσμα τό στρατηγικό πού περίμενε γιατί μάθομε σωστά νά ὑποχωροῦμε. Καί καθοριστικός παράγοντας στήν ἐσωτερική μας κατάσταση, πού τή

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

σφίγγουν ξανά τά πλοκάμια τῆς ἐπαναστατικῆς κρίσης παραμένει ἀκριβῶς τό γεγονός ὅτι οἱ κύριες δυνάμεις μας ὑποχώρησαν κανονικά.

Καί σχετικά μέ τή «στρατηγική» τῆς ἀμερικανοκρατίας, τῶν ἄγγλων καί τοῦ μοναρχοφασισμοῦ, μπορεῖ ἐδῶ νά εἰπωθεῖ τό παρακάτω. Οἱ ἀντίπαλοί μας σ' ὅλο τό διάστημα τῶν τριάμισι σχεδόν χρόνων, πού βάσταξε ὁ δέφτερος ἔνοπλος ἀγώνας, στηρίχτηκαν ἀποκλειστικά καί μόνο στήν τεράστια ὑλική ὑπεροχή τους. Καί ἄν ὁ μοναρχοφασισμός «νίκησε» αὐτό τό χρωστᾶ στήν ὁλόπλευρη βοήθεια πού τούδοσαν ἀμερικανοί καί ἄγγλοι καί τελικά στήν τιτική προδοσία. Δίχως τή βοήθεια αὐτή, πού ἔφτασε καί στήν ἄμεση πολεμική ἐπέμβαση, ὅπως συνέβαινε, λογουχάρη, μέ τήν ἀμερικάνικη ἀεροπορία, ὁ μοναρχοφασισμός θά γονάτιζε καί θά κατέρεε κάτω ἀπτά χτυπήματα τοῦ ΔΣΕ. Μπορεῖ σήμερα οἱ στρατηγίσκοι τοῦ μοναρχοφασισμοῦ νά κοκορέβονται. Γεγονός, ὅμως, παραμένει, ὅτι σ' ὅλα αὐτά τά χρόνια, ἐξω ἀπτίς καλουπιασμένες καί χοντροκομμένες κινήσεις «ἀπτό νότο πρός βορρᾶν», ἡ μοναρχοφασιστική στρατηγική πουθενά δέν ἔχει νά ἐπιδείξει καί ἴχνος στρατηγικῆς, δημιουργικῆς σύλληψης καί πραγματοποίησης. Τίποτε, πού νά μπορεῖ νά συγκριθεῖ μέ τόν ἐλιγμό μας ἀπό Γράμμο πρός Βίτσι τόν Αὔγουστο τοῦ 1948, μέ τήν ἀντεπίθεση τοῦ ΔΣΕ στό Μάλι-Μάδι τό Σεπτέμβρη τοῦ 1948, μέ τήν ἀνακατάληψη τοῦ Γράμμου ἀπό τμήματα τοῦ ΔΣΕ τήν ἄνοιξη τοῦ 1949 κλπ. Πουθενά καί ποτέ σ' ὅλο αὐτό τό διάστημα ἡ μοναρχοφασιστική στρατιωτική ἡγεσία, παρά τήν τεράστια, τή συντριπτική ὑπεροχή της σέ ἔμψυχο καί ἄψυχο ὑλικό, δέ μπέρεσε νά κυκλώσει ἤ νά αἰχμαλωτίσει λίγο πολύ σημαντικό τμῆμα ἀπτίς κύριες δυνάμεις τοῦ ΔΣΕ. Ὁ Παπάγος, τό ἴδιο ὅπως καί οἱ Γιατζῆς, Τσακαλῶτος, Γρηγορόπουλος, Μανιαδάκης, Κιτριλάκης, Μπαλοδήμος κλπ., ἀποδείχτηκε, γιά ἄλλη μιά φορά στρατηγικός τενεκές. Τούς «ἔσωσε» ἡ ἀμερικανοεγγλέζικη πολεμική ἐπέμβαση καί ἡ τιτική προδοσία. Ὅλη ἡ ἐξέλιξη τῆς κατάστασης στήν Ἑλλάδα ἀπτόν Αὔγουστο τοῦ 1949 καί δῶ ἀποδείχνει ἀδιαμφισβήτητα ὅτι ἡ νίκη τους εἶταν πύρεια.

Φυσικά οἱ πιό πάνω διαπιστώσεις δέν πρέπει νά μᾶς φουσκώνουν τά μυαλά καί νά μᾶς ἐμποδίσουν νά δοῦμε καί νά μελετήσουμε κριτικά τίς ἐλλείψεις καί ἀδυναμίες μας καί σ' αὐτό τό ζήτημα.

Ἕνας ἀκόμα τομέας στήν ἐπιστήμη τῆς καθοδήγησης τῆς ἐπαναστατικῆς πάλης τοῦ λαοῦ εἶνε καί ἡ στρατιωτική-πολεμική ἐπιστήμη, ὁ ἔνοπλος ἀγώνας. Ὅλοι οἱ κορυφαῖοι τοῦ μαρξι-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

σμοῦ, οἱ Μάρξ καὶ Ἔνγκελς, οἱ Λένιν καὶ Στάλιν πρόσεχαν σοβαρά τόν τομέα αὐτόν, μελετοῦσαν τήν πεῖρα τῶν πολέμων καὶ τά διδάγματα ἀπτίς ἔνοπλες λαϊκές ἐξεγέρσεις. Γενίκευαν καὶ συνόψιζαν τ' ἀναγκαῖα, γιά τό προλεταριάτο, συμπεράσματα. Ἐκεῖνος δμως πού οὐσιαστικά δημιούργησε τήν πολεμική ἐπαναστατική ἐπιστήμη καὶ τή θεμέλιωσε πάνω στή διδασκαλία τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ εἶνε ὁ Στάλιν. Καὶ οἱ κουκουέδες, καὶ στήν πρώτη, φυσικά, γραμμή τά στρατιωτικά μας στελέχη, πρέπει νά βαθαίνουν στή σταλινική πολεμική ἐπιστήμη, νά τή μελετοῦν καὶ νά τήν ἀφομοιώνουν. Νά μελετοῦν τή σταλινική στρατηγική καὶ ταχτική στή συγκεκριμένη πολεμική της ἐφαρμογή.

Ὁ Στάλιν, ἀπτά πρῶτα κιόλας χρόνια τῆς κομματικῆς του ζωῆς καὶ δράσης καταπιάνεται καὶ μελετάει τά προβλήματα τῆς ἔνοπλης ἐξέγερσης καὶ τῆς ταχτικῆς τοῦ ἔνοπλου ἀγώνα τοῦ προλεταριάτου. Στά 1917 καὶ στά χρόνια τοῦ ἐμφύλιου πολέμου λύνει, μαζί μέ τό Λένιν, καὶ τά προβλήματα τῆς στρατηγικῆς τῆς ἐπανάστασης καὶ εἶνε ὁ καθαυτό στρατηγικός ἐγκέφαλός της. Σ' ὅλα τά κατοπινά χρόνια ὁ Στάλιν ἀσχολεῖται ἄμεσα, ζωντανά, καθημερινά μέ ὅλα τά ζητήματα, πού ἀπασχολοῦν τόν Κόκκινο Στρατό, εἶνε ὁ θεωρητικός καὶ ὁ πρακτικός καθοδηγητικός ἡγέτης του. Καὶ στό Μεγάλο Πατριωτικό πόλεμο 1941-45 ὁ Στάλιν σάν ἀρχηγός τῶν ἐνόπλων Δυνάμεων τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης τίς ὁδήγησε στή νίκη, στή συντριβή τοῦ χιτλερισμοῦ καὶ τῆς γιαπωνέζικης στρατοκρατίας. Ὁ Στάλιν εἶνε ὁ θεμελιωτής τῆς πραγματικῆς πολεμικῆς ἐπιστήμης.

Ὁ σ. Μπουλγκάνιν στήν ἔκθεσή του στά τριαντάχρονα τῶν Σοβιετικῶν ἐνόπλων Δυνάμεων (23 τοῦ Φλεβάρη τοῦ 1948) εἶπε ὅτι:

> «ὁ σύντροφος Στάλιν διδάσκει ὅτι ἡ πολεμική ἐπιστήμη εἶνε ἔννοια πιό πλατιά καὶ περιεχτική, παρά ἡ πολεμική τέχνη». «Ἡ γνώση τῆς πολεμικῆς ἐπιστήμης σημαίνει γνώση ὄχι μόνο τῶν τρόπων διεξαγωγῆς τοῦ πολέμου, δηλαδή, τῆς πολεμικῆς τέχνης, μά τή γνώση καὶ τόν ὑπολογισμό τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἠθικῶν δυνατοτήτων τόσο τῆς δικῆς σου χώρας, ὅσο καὶ τῆς χώρας τοῦ ἀντιπάλου».

Γιά νά κερδίσεις τόν πόλεμο, συνεχίζει ὁ σ. Μπουλγκάνιν, χρειάζονται στρατηγικά καὶ ἐπιχειρησιακά σχέδια, ὅπως τά σχέδια αὐτά ἐξασφαλιστοῦν ἀπτίς οἰκονομικές δυνατότητες τῆς χώρας, ὅπως οἱ σκοποί τοῦ πολέμου εἶνε τέτοιοι ὥστε νά εὐνοοῦν τή διατήρηση τοῦ ἠθικοῦ τοῦ λαοῦ σέ ὑψηλό ἐπίπεδο καὶ γιά μακρόχρονο διάστημα.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

«Τό κύριο λάθος τῶν γερμανῶν καί γενικά τῶν ἀστῶν στρατιωτικῶν καθοδηγητῶν συνίσταται στό ὅτι αὐτοί πάρα πολύ μεγαλοποιοῦν τή σημασία τῶν στρατηγικῶν σχεδίων καί τά ἐξετάζουν σέ ἀπόσπαση ἀπτίς οἰκονομικές καί πολιτικές δυνατότητες περιοριζόμενοι, στήν καλύτερη περίπτωση, στόν ὑπολογισμό τῆς στρατιωτικῆς δυναμικότητας τῆς χώρας, ἐνῶ πρόκειται γιά τόν ὑπολογισμό τοῦ οἰκονομικοῦ καί τοῦ ἠθικοῦ δυναμικοῦ τῆς χώρας».

Κατά τή σταλινική πολεμική θεωρία ἡ πολεμική ἐπιστήμη περιλαβαίνει, ἐξετάζει καί μελετᾶ καί τά προβλήματα γιά τίς οἰκονομικές καί ἠθικές δυνατότητες καί τήν πολεμική τέχνη, πού αὐτή ἀναφέρεται στήν ταχτική, τήν ἐπιχειρησιακή τέχνη καί τή στρατηγική πού εἶνε συστατικό κομμάτι τῆς πολεμικῆς ἐπιστήμης.

Ἡ σταλινική πολεμική στρατηγική ἀπασχολεῖται μέ τά καθολικά προβλήματα τῆς διεξαγωγῆς τοῦ πολέμου, μέ τά προβλήματα τῆς ἐπίθεσης, τῆς ἐνεργητικῆς ἄμυνας, τοῦ συνδυασμοῦ των, τοῦ περάσματος ἀπτήν ἐνεργητική ἄμυνα στή γενική στρατηγική ἀντεπίθεση μέ τήν ἀπόσπαση τῆς στρατηγικῆς πρωτοβουλίας ἀπτόν ἐχθρό. Ἡ στρατηγική ἀσχολεῖται καί μέ τή συγκέντρωση καί διάθεση τῶν στρατηγικῶν ἐφεδρειῶν.

Ἡ ἐπιχειρησιακή τέχνη περιλαβαίνει πολεμικές ἐπιχειρήσεις σέ μεγάλη ἔκταση καί μέ μεγάλες δυνάμεις. Στήν ἐπιχειρησιακή τέχνη χρειάζεται νά ξέρεις νά ἐξασφαλίσεις ὅλες τίς μορφές διεξαγωγῆς τοῦ πολέμου καί τή συνδυασμένη δράση ὅλων τῶν εἰδῶν τῶν ἔνοπλων δυνάμεων καί τῶν διαφόρων ὅπλων.

Ὁ Στάλιν, ὅπως θά δοῦμε καί παραπάτω στό κεφάλαιο τῆς ταχτικῆς, ἔδινε πάντα ἐξαιρετική σημασία στίς μορφές πάλης καί ὀργάνωσης καί στήν πολιτική πάλη καί στόν πόλεμο. Στό ἔργο του «Πάνω στό ζήτημα τῆς στρατηγικῆς καί ταχτικῆς» γράφει:

«Ἡ τέχνη τῆς διεξαγωγῆς τοῦ πολέμου στίς σύγχρονες συνθῆκες συνίσταται ὅπως, κατέχοντας ὅλες τίς μορφές τοῦ πολέμου καί ὅλες τίς καταχτήσεις τῆς ἐπιστήμης στόν τομέα αὐτόν, νά τίς χρησιμοποιήσεις λογικά, ἔντεχνα νά τίς συνδυάζεις εἴτε ἔγκαιρα νά ἐφαρμόζεις αὐτήν εἴτε τήν ἄλλη ἀπτίς μορφές αὐτές σ' ἐξάρτηση ἀπτήν κατάσταση... Οἱ μορφές ὀργάνωσης τοῦ στρατοῦ, τά εἴδη καί οἱ κατηγορίες στρατευμάτων προσαρμόζονται συνήθως στίς μορφές καί στούς τρόπους διεξαγωγῆς τοῦ πολέμου. Μέ τήν ἀλλαγή τῶν τελεφταίων ἀλλάζουν καί οἱ πρῶτες... Τό καθῆκον τῆς πολεμικῆς τέχνης συνίσταται στό νά ἐξασφαλίσει ὅλα τά εἴδη στρατευμάτων, νά τά φτάσει στήν ἐντέλεια

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

καί ἔντεχνα νά συνδυάζει τή δράση τους» (τόμ. 5ος, σελ. 168-170).

«Ὅσον ἀφορᾶ τή σοβιετική πολεμική τέχνη,—λέει ὁ σ. Μπουλγκάνιν,—ὅπως εἶνε γνωστό, ἡ στρατηγική τῆς σοβιετικῆς Ἀνώτατης Διοίκησης στήν περίοδο τοῦ Μεγάλου Πατριωτικοῦ πολέμου διακρίνεται ἀπό ἐπιχειρήσεις ἀνεἰδωτης ὁλκῆς, ἐξαιρετικῆς στοχοπροσήλωσης, ἀπτήν ἐμπεριστατωμένη καί ὁλόπλευρη ἐξασφάλιση τῶν ἐπιχειρήσεων πού ἀναλαμβάνονται, ἀπό τήν ἱκανότητα νά βρίσκονται καινούργιες μορφές καί τρόποι ἀγώνα ἔτσι πού κατά τόν πιό πλέριο τρόπο νά ἀνταποκρίνονται στούς συλληφθέντες σκοπούς, στήν κατάσταση πού διαμορφώθηκε καί νάνε ἀναπάντεχοι γιά τόν ἀντίπαλο.

Ἡ ἱστορία τοῦ Μεγάλου Πατριωτικοῦ πολέμου ξέρει θαυμάσια πρότυπα σταλινικῆς στρατηγικῆς καί ἐπιχειρησιακῆς τέχνης, ὅταν, σ' ἐξάρτηση ἀπτήν κατάσταση, διεξάγονταν ἐπιχειρήσεις μέ τή διάσπαση τοῦ μετώπου τοῦ ἀντίπαλου ταυτόχρονα σέ κάμποσες κατεφθύνσεις, εἴτε ὅταν σ' ἄλλες περιπτώσεις, τή διάσπαση τοῦ μετώπου τοῦ ἀντίπαλου σέ μιά κατέφθυνση τήν ἀκολουθοῦσε χτύπημα εἴτε σειρά χτυπημάτων σ' ἄλλες κατεφθύνσεις».

Ἡ πολεμική ταχτική ἀσχολεῖται μέ τά προβλήματα διεξαγωγῆς τῆς μάχης, μέ τήν ἱκανότητα τοῦ γρήγορου ταχτικοῦ ἑλίγμοῦ, τῆς σωστῆς χρησιμοποίησης καί τῆς ἀλληλοδιαδοχῆς τῶν μορφῶν ταχτικῆς, τοῦ ταχτικοῦ συνδυασμοῦ τῶν ὅπλων. Ἡ σταλινική πολεμική τέχνη μελετᾶ τά προβλήματα τοῦ παρτιζάνικου πολέμου στό σύνολό τους.

Διαπαιδαγωγημένες στό πνεῦμα τῆς σταλινικῆς πολεμικῆς τέχνης, οἱ σοβιετικές ἔνοπλες δυνάμεις ἀναδείχτηκαν σέ ἀκατανίκητη δύναμη ἱκανή νά ἐκπληρώσει, ὅπως ἀπόδειξε ὁ δέφτερος παγκόσμιος πόλεμος, ὁποιαδήποτε ἀποστολή στά σίγουρα.

Ἡ σταλινική πολεμική ἐπιστήμη καί τέχνη εἶνε ἡ ἐπιστήμη νά νικᾶς.

Ὁ Στάλιν διδάσκει:

«Δέ μπορεῖς νά νικήσεις τόν ἐχθρό ἂν δέ μάθεις νά τόν μισεῖς μέ ὅλη τή δύναμη τῆς ψυχῆς» («Γιά τό Μεγάλο Πατριωτικό πόλεμο τῆς ΣΕ»).

Ὁ Στάλιν καθέρισε ὅτι ἡ τύχη τοῦ πολέμου δέν ἐξαρτᾶται ἀπό δεφτερέβοντες, περαστικούς παράγοντες, ὅπου ὑπολογίζει ἡ ἀστική ἀντιδραστική πολεμική τέχνη,

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

«μιά ἀπτούς μόνιμα δρῶντες παράγοντες: ἡ σταθερότητα τῶν μετόπισθεν, τό ἠθικό τοῦ στρατοῦ, ὁ ἀριθμός καί ἡ ποιότητα τῶν μεραρχιῶν, ὁ ἐξοπλισμός τοῦ στρατοῦ, οἱ ὀργανωτικές ἱκανότητες τῶν διοικητικῶν στελεχῶν τοῦ στρατοῦ» («Γιά τό Μεγάλο Πατριωτικό πόλεμο τῆς ΣΕ»).

Μέ τήν ἐξασφάλιση αὐτῶν τῶν μόνιμων παραγόντων, χάρη στήν ὑπεροχή τῆς σταλινικῆς πολεμικῆς-στρατηγικῆς ἡγεσίας, οἱ σοβιετικές ἔνοπλες δυνάμεις νίκησαν στό δεύτερο πόλεμο καί ἀναδείχτηκαν σέ ἀκατανίκητη δύναμη.

Οἱ κουκουέδες καί κατά πρῶτο λόγο τά στρατιωτικά μας στελέχη πρέπει νά μελετᾶν, νά ἀφομοιώνουν καί νά καταχτᾶν τή σταλινική πολεμική ἐπιστήμη, τή σταλινική πολεμική τέχνη, βασικά ὅπλα στήν πάλη μας ἐνάντια στό μοναρχοφασισμό, βασικές προϋποθέσεις γιά τή νίκη.

* * *

Τό γεγονός, πού κυριαρχεῖ στήν πολιτική τοῦ μοναρχοφασισμοῦ, σήμερα, εἶνε τό ξέφρενο καί ἀλλόφρονο σβάρνισμά του στόν πόλεμο πού τοῦ ὑπαγορέβει ἡ ἀμερικανοκρατία.

Ὁ ἀφηνιασμός αὐτός ἔφερε κιόλας γενική πείνα, ἀνεργία, οἰκονομική κρίση, πιό ἔντονη σύγχιση καί πελάγωμα στίς γραμμές τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ ἀντικειμενική κατάσταση εἶναι ἐξαιρετικά εὐνοϊκή γιά τό ἐπαναστατικό κίνημα παρά τίς σκληρές συνθῆκες τῆς παρανομίας. Οἱ κουκουέδες συσσωρέβουν δυνάμεις γιά νά περάσουν στή νέα ἐπίθεση γιά νά χαλάσουν τά βάρβαρα καί ἀνόσια σχέδια τῆς ἀμερικανοκρατίας καί τοῦ μοναρχοφασίσταλακέ της. Καί μέσα στούς καθημερινούς ἀγῶνες γιά ψωμί, δουλιά, ἀμνηστεία, λευτεριά, εἰρήνη, ἀνεξαρτησία ἀσκοῦν, γυμνάζουν, ἑτοιμάζουν τό «στρατό», δηλαδή τίς πλατιές λαϊκές μάζες γιά τήν αὔριανή νέα ἀποφασιστική ἀντιπαράθεση.

Πλησιάζουν καινούργιες μπόρες καί φουρτοῦνες.

«Καί πρέπει νά ἐπωφελούμαστε ἀπτίς περιόδες τῆς προσωρινῆς κάλμας στή μαζική δράση, γιά νά μελετήσουμε κριτικά τήν πείρα τῆς μεγάλης ἐπανάστασης, νά ἐλέγξουμε τήν πείρα αὐτή, νά τήν καθαρίσουμε ἀπτή σκουριά, νά τή μεταδόσουμε στίς μάζες σάν καθοδήγηση γιά τόν ἀγώνα πού ἐπέρχεται», ἔγραφε ὁ Λένιν στά 1907, ὕστερα ἀπτήν ἐπανάσταση τοῦ 1905 (τόμ. 13ος, σελ. 394).

Καί σ' αὐτή τή δουλιά πρέπει νά ριχτοῦν οἱ κουκουέδες

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τόρα. Καί γαρά γιατί στή διάθεσή τους δέν έχουν καί πολύ καιρό.

Καί άπό πρώτα, πού έχουν νά κάνουν είνε καί τοῦτο: νά μελετήσουν βαθιά καί νά άφομοιώσουν δημιουργικά καί τή μπολσεβίκικη τέχνη καθοδήγησης γενικά, τή λενινιστική-σταλινική πολιτική καί στρατιωτική στρατηγική καί τακτική είδικότερα. Καί νά γονιμοποιήσουν καί έμπλουτίσουν μέ τή μελέτη καί τήν άφομοίωση αὐτή τή δικιά τους πείρα.

Πρέπει νά γίνουμε μαστέροι στήν καθοδήγηση τῶν μαζῶν σ' όλους τούς άγῶνες, κάθε είδους μορφῆς, έκτασης.

«Νά ξέρεις νά βρίσκεις, νά ψάχνεις, σωστά νά καθορίζεις τό συγκεκριμένο δρόμο είτε τήν είδική στροφή τῶν γεγονότων, πού τίς μάζες τίς φέρνει κοντά στήν άληθινή, άποφασιστική, ὕστερη, μεγάλη έπαναστατική πάλη, σ' αὐτό βρίσκεται τό κύριο καθῆκον τοῦ σύγχρονου κομμουνισμοῦ στή Δυτική Εὐρώπη καί στήν 'Αμερική» έγραφε, ό Λένιν στά 1920 (τόμ. 31ος, σελ. 77).

Καί τά λόγια του προφητικά καί δυνατά μᾶς είνε καί σήμερα προσκλητήριο σάλπισμα.

Νά καθοδηγεῖς, διδάσκει ό Στάλιν, σημαίνει νά ξέρεις νά πείθεις τίς μάζες γιά τή σωστότητα τῆς πολιτικῆς τοῦ κόμματος, νά ρίχνεις καί νά έφαρμόζεις τέτια συνθήματα, πού προσεγγίζουν τίς μάζες στίς θέσεις τοῦ κόμματος καί τίς βοηθοῦν νά γνωρίσουν μέ τήν ίδια τους τήν πείρα τήν όρθότητα τῆς πολιτικῆς τοῦ κόμματος, νά έξυψώνεις τίς μάζες ὥστε έπίπεδο τῆς συνείδησης τοῦ κόμματος καί νά έξασφαλίζεις έτσι τήν άποστήριξη τῶν μαζῶν, τήν προθυμία τους γιά άποφασιστική πάλη.

Οί κουκουέδες άνασκουμπώθηκαν πάλι. Καί ή όλη δουλιά γιά τήν άνασύνταξη καί άναδιοργάνωση τῶν λαϊκοδημοκρατικῶν δυνάμεων άποσκοπεί άκριβῶς στό νά σηκώσει πάλι τίς μάζες ὥστε συνείδηση τοῦ κόμματος, νά τίς έτοιμάσει γιά τήν άποφασιστική, έπαναστατική πάλη πού έπέρχεται, κοντοζυγώνει.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

VII. Η ΤΑΧΤΙΚΗ ΜΑΣ

1

«Ἡ στρατηγική καί ἡ ταχτική τοῦ λενινισμοῦ,—λέει ὁ Στάλιν,—εἶνε ἡ ἐπιστήμη τῆς καθοδήγησης τῆς ἐπαναστατικῆς πάλης τοῦ προλεταριάτου».

Ἡ μπολσεβίκικη τέχνη καθοδήγησης ἀπαιτεῖ νά κατέχεις καί τήν ἐπαναστατική προλεταριακή, τή λενινιστική-σταλινική ταχτική, σάν ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιά τήν ἐπιτυχία.

Στή σειρά «Τά προβλήματα τῆς καθοδήγησης στό ΚΚΕ» ἐξετάζονται παρακάτω τά ζητήματα τῆς ταχτικῆς.

«Ἡ ταχτική,—λέει ὁ Στάλιν,—εἶνε κομμάτι τῆς στρατηγικῆς, ὑποταγμένο σ' αὐτήν καί πού τήν ἐξυπηρετεῖ» (τόμ. 5ος, σελ. 166).

Ὅπως ἡ στρατηγική δέ μπορεῖ νάνε σωστή καί ἀποτελεσματική, ὅταν δέν ἀπορρέει καί δέν ἐξυπηρετεῖ τό πρόγραμμα τοῦ κόμματος, τό ἴδιο καί ἡ ταχτική δέ μπορεῖ νά ἐκπληρώσει γόνιμα καί καρποφόρα τήν ἀποστολή της ὅταν δέν ἐξυπηρετεῖ τή στρατηγική. Καί, ὅπως χωρίς σωστή στρατηγική δέ μποροῦμε νάχουμε σωστή ταχτική, τό ἴδιο καί δίχως σωστή ταχτική δέ μποροῦμε νά πετύχουμε τίς στρατηγικές ἐπιδιώξεις μας, νά πραγματοποιήσουμε τή στρατηγική μας. Ἡ ταχτική εἶνε συστατικό κομμάτι τῆς στρατηγικῆς. Ἡ ἀποστολή τῆς ταχτικῆς εἶνε νά ἐξασφαλίζει τήν ἀδιάκοπη, μέσα στίς συγκεκριμένες, καθεφορά, συνθῆκες, στερέωση, βελτίωση, προώθηση τῶν ἐπαναστατικῶν θέσεων πρός τήν πραγματοποίηση τῶν στρατηγικῶν ἐπιδιώξεων.

Νά πῶς φωτίζει τό ζήτημα αὐτό ὁ Στάλιν:

«Ἡ ταχτική ὑποτάσσεται στά συμφέροντα τῆς στρατηγικῆς. Οἱ ταχτικές ἐπιτυχίες, μιλόντας γενικά, προετοιμάζουν τίς ἐπιτυχίες τῆς στρατηγικῆς. Τό καθῆκον τῆς ταχτικῆς συ-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

νίσταται σέ τοῦτο... ἔτσι νά ὁδηγήσει τίς μάζες στίς καινούργιες θέσεις, ὥστε ἡ πάλη στό ἄθροισμά της νά δόσει κέρδισμα τοῦ πολέμου, δηλαδή, στρατηγική ἐπιτυχία» (Στάλιν: τόμ. 5ος, σελ. 65).

Καί ἀλλοῦ:

«ἡ ταχτική ἔχει νά κάνει ὄχι μέ τόν πόλεμο στό σύνολό του, μά μέ ξεχωριστά του ἐπεισόδια, μέ μάχες, μέ συγκρούσεις. Ἄν ἡ στρατηγική πασχίζει νά κερδίσει τόν πόλεμο, εἴτε νά φέρει ὥστο τέλος, ἄς ποῦμε, τήν πάλη ἐνάντια στόν τσαρισμό, τότε ἡ ταχτική, ἀντίθετα, ἐπιδιώκει νά κερδίσει αὐτές εἴτε ἐκεῖνες τίς συγκρούσεις, αὐτές εἴτε ἐκεῖνες τίς μάχες, νά διεξάγει μ' ἐπιτυχία αὐτές εἴτε ἐκεῖνες τίς καμπάνιες, αὐτές εἴτε ἐκεῖνες τίς κινητοποιήσεις, πού πιότερο εἴτε λιγότερο ἀνταποκρίνονται στή συγκεκριμένη κατάσταση τοῦ ἀγώνα στήν κάθε δοσμένη στιγμή» (Στάλιν: τόμ. 5ος, σελ. 166).

Ἡ ταχτική, ἐξυπηρετόντας τή στρατηγική, μέσα στά πλαίσια τοῦ δοσμένου στρατηγικοῦ σταδίου, πού, ὅπως εἴδαμε στά προηγούμενα, καθορίζεται ἀπτό χαραχτήρα καί τίς κινητήριες δυνάμεις τῆς ἐπανάστασης,—ἀλλάζει, (ἡ ταχτική), ἀνάλογα μέ τήν ἄνοδο ἤ τήν ὑποχώρηση πού βρίσκεται τό κίνημα.

Ἐνῶ ἡ στρατηγική

«ἀλλάζει σέ σύνδεση μέ τό πέρασμα τῆς ἐπανάστασης ἀπτό ἕνα στάδιο στό ἄλλο, παραμένοντας βασικά δίχως ἀλλαγές σ' ὅλη τήν περίοδο τοῦ δοσμένου σταδίου», «ἡ ταχτική ἀλλάζει ἀνάλογα μέ τά φουντώματα ἤ τίς ὑποχωρήσεις» (Στάλιν),

πού παθαίνει τό κίνημα μέσα στή διάρκεια τῆς ἰδιας στρατηγικῆς περιόδου. Ἔτσι, λχ., ἐνῶ ὁ στρατηγικός σκοπός γιά τήν κατάχτηση τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐργατικῆς τάξης, παραμένει ὁ ἴδιος, γιά ὅλο τό δοσμένο στάδιο τῆς ἐπανάστασης, μέχρι τήν πραγματοποίησή του, ἡ ταχτική, πού ἀκολουθοῦμε γιά νά πετύχουμε τό στρατηγικό αὐτό σκοπό, τήν κατάχτηση, δηλαδή, τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐργατιᾶς, εἶνε ἄλλη, ὅταν ἀρχίζουμε τή δουλιά σ' ἕνα ἐργοστάσιο ἤ ἕνα ἐργατικό κλάδο, ἄλλη ὅταν ἔχουμε ἄνοδο στό ἀπεργιακό κίνημα ἤ προσωρινή ἐπιτυχία τῆς ἀντίδρασης, ἀλλιώτικη σ' ἕναν τομέα, ὅπου οἱ ρεφορμιστές κρατᾶν γερές θέσεις καί ἄλλη στόν κλάδο, ὅπου τούς ἔχουμε ξεσκεπάσει καί τούς κρατᾶμε σέ ἀπομόνωση ἀπτίς πλατιές μάζες, κλπ., κλπ.

Ποιά ἡ ἀποστολή τῆς ταχτικῆς;

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

«Ἡ ταχτικὴ καθορίζει τὴν [illegible] δράσεις τοῦ κόμματος» (Λένιν) καὶ ἐπιμένει νά στερεώνεται πάνω στόν φύχραιμο, σωστὸ ἐπιστημονικό ὁπολογισμό ὅλων τῶν ταξικῶν δυνάμεων τοῦ δοσμένου σράτους (καὶ τῶν σρατῶν, πού τό περιβάλλουν καὶ ὅλων τῶν κρατῶν σέ παγκόσμια κλίμακα), καθώς ἐπίσης πάνω στόν ὁπολογισμό τῆς πείρας, πού ἔχουν τά ἐπαναστατικά κινήματα (Λένιν τόμ. 31ος, σελ. 45) Ὁ Λένιν ἐπιμένει: «στήν ἀναγκαιότητα, νά ὁπολογίζονται αὐστηρά ἀντικειμενικά οἱ ταξικές δυνάμεις καὶ οἱ ἀμοιβαῖες σχέσεις τους.. πρίν ἀπό κάθε πολιτική ἐνέργεια» (τόμ. 31ος, σελ. 16).

Ὁ Στάλιν ἔτσι καθορίζει τό περιεχόμενο τῆς ταχτικῆς:

«Ταχτική εἶνε ὁ καθορισμός τῆς γραμμῆς ἐνέργειας τοῦ προλεταριάτου στή σχετικά σύντομη περίοδο ἀνόδου εἴτε ὑποχωρησης τοῦ κινήματος, ἀνύψωσης εἴτε πτώσης τῆς ἐπανάστασης, εἶνε ἡ πάλη γιά τήν ἐφαρμογή αὐτῆς τῆς γραμμῆς, πού γίνεται ἐναλλάζοντας τίς παλιές μορφές ἀγώνα καὶ ὀργάνωσης μέ καινούργιες, τά παλιά συνθήματα μέ νέα, συνδυάζοντας αὐτές τίς μορφές κλπ... Ἡ ταχτική εἶνε κομμάτι τῆς στρατηγικῆς, ὑποταγμένο σ' αὐτή, πού ἐξυπηρετεῖ τή στρατηγική.

Ἡ ταχτική ἀλλάζει σ' ἐξάρτηση ἀπτά φουντώματα ἢ τίς ὑποχωρήσεις... ἡ ταχτική ἄλλαζε δεκάδες φορές ἐνῶ τά στρατηγικά σχέδια μέναν χωρίς ἀλλαγή.

Ἡ ταχτική ἔχει νά κάνει μέ τίς μορφές πάλης καὶ μέ τίς μορφές ὀργάνωσης τοῦ προλεταριάτου μέ τήν ἐναλλαγή τους, μέ τό συνδυασμό τους. Πάνω στή βάση τοῦ δοσμένου σταδίου τῆς ἐπανάστασης ἡ ταχτική μπορεῖ ν' ἀλλάζει κάμποσες φορές, σ' ἐξάρτηση ἀπτά φουντώματα ἢ τίς ὑποχωρήσεις, ἀπτήν ἄνοδο εἴτε τήν πτώση τῆς ἐπανάστασης» (Στάλιν: «Ζητήματα τοῦ λενινισμοῦ», 11η ρωσ. ἔκδ., σελ. 56).

Βλέπουμε, ἀπτά πιό πάνω, πόση σημασία δίνουν οἱ Λένιν καὶ Στάλιν στά προβλήματα τῆς ταχτικῆς, σάν τήν ψύχραιμη, τή στέρεα θεμελιωμένη πάνω στή στρατηγική μας καὶ ὑποταγμένη σ' αὐτή ἐξασφάλιση τῆς καθημερινῆς συγκεκριμένης ἡγεσίας τοῦ ἀγώνα, πού ξεκινᾶ ἀπό τέν αὐστηρά ἐπιστημονικό ὁπολογισμό ὅλων τῶν ταξικῶν δυνάμεων καὶ πού χρησιμοποιεῖ καὶ συνδυάζει, συγκεκριμένα πάντα, ὅλες τίς μορφές ὀργάνωσης καὶ πάλης τῶν μαζῶν, τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ, ἐκεῖνες πού στή δοσμένη στιγμή εἶνε οἱ πιό κατάλληλες.

Ὁ Στάλιν, πάλι καὶ πάλι, ἐπιμένει καὶ ξεκαθαρίζει τήν ἀποστολή τῆς ταχτικῆς, πού καθοδηγεῖται ἀπό τίς κατεφθυντή-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ριες διαπιστώσεις τῆς στρατηγικῆς καί προωθεί τήν πραγματοποίηση τῶν ἐπιδιώξεων τῆς στρατηγικῆς.

«Ἡ ταχτική πού καθοδηγεῖται ἀπτίς ὑποδείξεις τῆς στρατηγικῆς καί ἀπτήν πεῖρα τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος, τόσο στήν ἴδια τή χώρα, ὅσο καί στίς γειτονικές χῶρες, πού ὑπολογίζει στήν κάθε δοσμένη στιγμή, τήν κατάσταση τῶν δυνάμεων τόσο μέσα στό προλεταριάτο καί τούς συμμάχους του (μεγαλύτερη εἴτε λιγότερη πολιτιστική ἀνάπτυξη, μεγαλύτερη εἴτε λιγότερη ὀργανωτικότητα καί συνειδητότητα, ὕπαρξη αὐτῶν εἴτε τῶν ἄλλων παραδόσεων, ὕπαρξη αὐτῶν εἴτε τῶν ἄλλων μορφῶν κινήματος, μορφῶν ὀργάνωσης, βασικῶν καί βοηθητικῶν), ὅσο καί στό στρατόπεδο τοῦ ἀντίπαλου, χρησιμοποιώντας τίς διαφωνίες καί κάθε σύγχιση στό στρατόπεδο τοῦ ἀντίπαλου, ἡ ταχτική καθορίζει τέτιους συγκεκριμένους δρόμους κατάχτησης τῶν πλατιῶν μαζῶν μέ τό μέρος τοῦ ἐπαναστατικοῦ προλεταριάτου καί τοῦ τραβήγματός των πρός τίς μαχητικές θέσεις στό κοινωνικό μέτωπο (γιά τήν ἐκπλήρωση τοῦ σχήματος τῆς διάθεσης τῶν δυνάμεων, πού καθορίζεται πάνω στή βάση τοῦ στρατηγικοῦ σχεδίου), πού πιό σίγουρα ἀπό καθετί προετοιμάζουν τίς ἐπιτυχίες τῆς στρατηγικῆς. Σύμφωνα μ' αὐτό δίνει εἴτε ἀλλάζει (ἡ ταχτική) τά συνθήματα καί τίς ὁδηγίες τοῦ κόμματος» (Στάλιν: τόμ. 5ος, σελ. 63-64).

Καί παρακάτω:

«Ἡ ταχτική... καθορίζεται ἀπτά φουντώματα καί τίς ὑποχωρήσεις μέ βάση τή δοσμένη καμπή, τή δοσμένη στρατηγική περίοδο, ἀπτό συσχετισμό τῶν δυνάμεων πού παλέβουν, ἀπτίς μορφές τῆς πάλης (τοῦ κινήματος), ἀπτό ρυθμό τοῦ κινήματος, ἀπτό στίβο τῆς πάλης στήν κάθε δοσμένη στιγμή, στήν κάθε δοσμένη περιφέρεια. Καί μιά πού αὐτοί οἱ παράγοντες μεταβάλλονται σέ ἐξάρτηση ἀπτίς συνθῆκες τοῦ τόπου καί τοῦ χρόνου, στό διάστημα ἀπτή μιά καμπή στήν ἄλλη, τότε ἡ ταχτική, πού πρέπει ὄχι ὅλο τόν πόλεμο, μά μόνο ξεχωριστές του μάχες, πού φέρνουν στό κέρδισμα ἤ στό χάσιμο τοῦ πολέμου, ἀλλάζει (μπορεῖ ν' ἀλλάζει) κάμποσες φορές στή διάρκεια τῆς στρατηγικῆς περιόδου. Ἡ στρατηγική περίοδος εἶνε πιό μακρυνή ἀπτήν ταχτική περίοδο» (Στάλιν: τόμ 5ος, σελ. 64-65).

Ἡ πολιτική ἐκτίμηση τῆς κατάστασης μπαίνει καθεφτα στή βάση τοῦ καθορισμοῦ τῆς μορφῆς ταχτικῆς στή δοσμένη

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ταχτική περίοδο σέ σύνδεση καί σ' ἐξάρτηση, σ' εὐθυγράμμιση πάντα πρός τή στρατηγική. Ἡ ταχτική περιλαβαίνει τήν καθημερινή δραστήρια ἐπέμβαση τῶν κομμουνιστῶν καί τοῦ κόμματος στή ζωή καί στούς ἀγῶνες τῶν μαζῶν καί τῆς χώρας, ἐπέμβαση, πού κατατοπίζει τίς μάζες, ὀργανώνει καί καθοδηγεῖ τούς μαζικούς, οἰκονομικούς καί πολιτικούς ἀγῶνες τους καί πού κατευθύνονται καί συγκλίνουν πρός τήν πραγματοποίηση τῶν στρατηγικῶν ἐπιδιώξεων. Στά πλαίσιά τῆς δοσμένης πολιτικῆς κατάστασης, (ταχτική περίοδο), ἡ ταχτική καθορίζεται ἀπτήν πολιτική ἡγεσία καί ἡ ταχτική ἡγεσία ἀσκεῖται κι αὐτή ἀπτήν πολιτική ἡγεσία.

* * *

Ξεχωριστή εἶνε ἡ ἐπιμονή τοῦ Στάλιν νά ξεκαθαρίσει ὅτι ἡ ταχτική πρέπει νάνε ζωντανός, συγκεκριμένος, καθημερινός πολιτικός χειρισμός, ξένος καί ἐχθρικός πρός τή στασιμότητα καί τήν ἀποστέωση, πρός κάθε δογματισμό καί μηχανικότητα. Χειρισμός, πού πρέπει, ὄχι μόνο μέ τή μεγαλύτερη εὐαισθησία, ν' ἀντιδρᾶ ἀμέσως στίς καθημερινές ἀλλαγές στήν κατάσταση, στό συσχετισμό τῶν δυνάμεων, στίς διαθέσεις τῶν μαζῶν, στίς νέες ἐξελίξεις τοπικά, σ' ὅλη τή χώρα καί σέ διεθνῆ κλίμακα, πού πρέπει, ὄχι μόνο νάνε πάντα ἕτοιμος καί ἱκανός ν' ἀνταποκριθεῖ καί ν' ἀντιμετωπίσει κάθε ἀπότομη μεταβολή, κάθε νέο «ἀναπάντεχο» μέτρο ἤ «ξαφνικό ξέσπασμα» στό πεδίο τῶν ταξικῶν συγκρούσεων, μά καί νάνε σέ θέση, μέ βάση τή στέρεη γνώση ὅλων ἤ τῶν πιό σημαντικῶν στοιχείων, πού διαμορφώνουν τήν κατάσταση, νά μπορεῖ, βασικά σωστά, νά προβλέπει τήν πορεία ἐξέλιξης τῶν γεγονότων, τουλάχιστο στίς κύριες, στίς γενικές της γραμμές. Ἡ ταχτική, σάν ἡ πιό ἄμεση, καθημερινή ἐκδήλωση τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας, ἀπαιτεῖ τόν ἀκριβῆ μελετημένο, ἐπιστημονικό ὑπολογισμό γιά ὅλες τίς ἀλλαγές καί στροφές, πού γίνονται καθημερινά στόν πολιτικό στίβο, στή ζωή καί στήν πάλη μικρῶν ἤ μεγάλων τμημάτων τοῦ λαοῦ, στή ζωή καί στήν πάλη τῶν ἑκατομμυρίων. Πρέπει σάν τό πιό εὐαίσθητο βαρόμετρο, ὄχι μόνο ν' ἀντιδρᾶ στίς πιό ἐλάχιστες μεταπτώσεις καί στήν παραμικρή αὔξηση εἴτε πτώση τῆς κοινωνικῆς πίεσης μά καί νά προβλέπει τόν κοινωνικό, τόν ταξικό καιρό. Γι' αὐτό καί ὁ καθημερινός ταχτικός χειρισμός πρέπει νάνε ζωντανός, συγκεκριμένος, γρήγορος, πρωτόβουλος, εὐλύγιστος, ἐπιτελικός. Ὁ δογματισμός, ἡ σχολαστικότητα, ὁ σεχταρισμός εἶνε ὅπως καί ὁ ὀπορτουνισμός θανάσιμοι ἐχθροί γιά τήν ταχτική ἡγεσία τοῦ

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ἀγώνα, πού τίς δένουν τά χέρια μέ βαριές ἀσήκωτες ἁλυσίδες εἴτε τή βγάζουν ἀπτόν ἐπαναστατικό δρόμο.

Ἐπιμένοντας στήν ἐξάρτηση καί στήν ὑποταγή τῆς ταχτικῆς ἀπτή στρατηγική ὁ Στάλιν προειδοποιεῖ γιά τόν κίνδυνο πού μπορεῖ ἴσως νά δημιουργηθεῖ, ὅταν, κυνηγόντας τήν ἐπιτυχία στόν τομέα τῆς ταχτικῆς, παραβλέπουμε τίς ἐπιδιώξεις εἴτε ἀποσπώμαστε ἀπτά συμφέροντα τῆς στρατηγικῆς καί, ἔτσι βλάφτουμε τή στρατηγική, ζημιώνουμε τά γενικότερα συμφέροντα τοῦ ἀγώνα.

«Βασικότατο καθῆκον τῆς ταχτικῆς εἶνε νά καθορίσει ἐκείνους τούς δρόμους καί μέσα, ἐκείνες τίς μορφές καί τρόπους πάλης, πού περισσότερο ἀπόλα τάλλα ἀνταποκρίνονται μέσα στή δοσμένη στιγμή στή συγκεκριμένη κατάσταση καί πιό σίγουρα ἀπόλα προετοιμάζουν τή στρατηγική ἐπιτυχία. Γι' αὐτό οἱ ἐνέργειες τῆς ταχτικῆς, τ' ἀποτελέσματά των πρέπει νά ἐκτιμιένται ὄχι αὐτά καθ' ἑαυτά, ὄχι ἀπό τήν ἄποψη τοῦ ἄμεσου ἀποτελέσματος, μά ἀπτήν ἄποψη τῶν καθηκόντων καί τῶν δυνατοτήτων τῆς στρατηγικῆς» (Στάλιν: τόμ. 5ος, σελ. 166). «Ὑπάρχουν περιπτώσεις, —λέει ὁ Στάλιν,—ὅταν ἡ ταχτική ἐπιτυχία ὑπονομέβει εἴτε ἀπομακρύνει τή στρατηγική ἐπιτυχία καί γι' αὐτό στίς τέτιες περιπτώσεις πρέπει ν' ἀποφέβγουμε τίς ταχτικές ἐπιτυχίες» (Στάλιν: τόμ. 5ος, σελ. 65).

Καί ἀλλοῦ:

«Ὑπάρχουν καί τέτιες στιγμές, ὅταν οἱ ταχτικές ἐπιτυχίες εἶνε λαμπρές στήν ἄμεσή τους ἀπόδοση, μά πού δέν ἀνταποκρίνονται στίς στρατηγικές δυνατότητες, δημιουργοῦν „ἀναπάντεχη" κατάσταση, καταστρεφτική γιά ὅλη τήν ἐκστρατεία...

Τέλος, ὑπάρχουν ἀκόμα στιγμές, ὅταν πρέπει ν' ἀρνηθοῦμε τήν ταχτική ἐπιτυχία, συνειδητά νά δεχτοῦμε ταχτικά μειονεχτήματα καί ζημιές γιά νά ἐξασφαλίσουμε γιά μᾶς στρατηγικά πλεονεχτήματα στό μέλλον» (Στάλιν: τόμ. 5ος, σελ. 167).

Θά μπορούσανε, στό σημεῖο αὐτό, ν' ἀναφερθοῦν σχετικά παραδείγματα ἀπτή δική μας πεῖρα. Ἔχουν γίνει ἀγῶνες ὅταν καπνεργάτες, τσαγκαράδες ἢ ἀρτεργάτες κάναν ἀπεργίες κλπ. πού τούς ἔφερναν σ' ἀντίθεση μέ τούς φτωχομεσαίους καπνοπαραγωγούς, τούς ἐπαγγελματίες ὑποδηματοποιούς ἢ τά πλατιά λαϊκά στρώματα. Στήν Ἀθήνα εἴχαμε τήν περίπτωση, πού οἱ

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τροχιοδρομικοί ζήτησαν αὔξηση πού ἡ ἑταιρία θά τήν ἀντικρυζε αὐξαίνοντας τά εἰσιτήρια σέ βάρος τοῦ κόσμου. Στίς πιό πάνω περιπτώσεις ἑνας ταχτικός ἀγώνας καί μιά ταχτική ἐπιτυχία, (λχ.: οἱ καπνεργάτες κερδίζουν σέ βάρος τῶν φτωχομεσαίων καπνοπαραγωγῶν, οἱ τσαγκαράδες σέ βάρος τῶν ἐπαγγελματιῶν ὑποδηματοποιῶν, οἱ ἀρτεργάτες μέ αὔξηση στήν τιμή τοῦ ψωμιοῦ ἤ οἱ τροχιοδρομικοί μέ αὔξηση στά εἰσιτήρια στά τράμ, σέ βάρος, δηλαδή, τοῦ λαοῦ) φέρνει σέ στρατηγική ζημιά, δηλαδή, φέρνει σέ ἀντίθεση ὁρισμένα τμήματα τῆς ἐργατικῆς τάξης μέ τούς συμμάχους της. Ἡ ἀπαραίτητη ὑποταγή τῆς ταχτικῆς στή στρατηγική, δηλαδή, τοῦ μερικοῦ συμφέροντος στό γενικό συμφέρον τοῦ ἀγώνα, ἐπιβάλλουν στήν πολιτική ἡγεσία νά ἐξασφαλίζει, μέσα ἀπόλους τούς μερικούς ἀγῶνες, τήν προώθηση, τήν ἐξυπηρέτηση τῶν στρατηγικῶν ἐπιδιώξεων. Ἐπιβάλλουν ν' ἀποφέβγουμε ταχτικούς ἀγῶνες καί χειρισμούς, πού, ὅσο κι ἄν φέρουν σ' ἐντυπωσιακές ἐπιτυχίες, τοπικοῦ εἴτε μερικοῦ χαραχτήρα, ὅμως βλάφτουν καί ὑποσκάφτουν τή στρατηγική, τούς στρατηγικούς σκοπούς τοῦ ἀγώνα, τήν προώθησή τους. Καί γιά νά ὑπογραμμίσουμε τή σημασία πού ἔχει τό ζήτημα αὐτό, πρέπει ἀκόμα νά τονίσουμε ἐδῶ ὅτι ὁ ταξικός ἐχθρός συνειδητά ὑποθάλπει τό χωρισμό καί τίς ἀντιθέσεις μέσα στά διάφορα ἐργαζόμενα στρώματα καί μάλιστα μᾶς κάνει κάποτε καί ταχτικές παραχωρήσεις γιά νά ἐξασφαλίζει αὐτός στρατηγικά ὀφέλη, γιά νά διασπᾶ, δηλαδή, τό ἐνιαῖο, ἀντιπλουτοκρατικό, λαϊκό μέτωπο. Ἀκόμα δέ μπορεῖ νά ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ Πάουερ θά σπρώχνει τούς τροχιοδρομικούς, τούς ἠλεκτροτεχνίτες κλπ. νά προβάλλουν ἀξιώσεις πού θά ἱκανοποιηθοῦν μέ εἰδική ἐπιβάρυνση στά εἰσιτήρια εἴτε στήν τιμή τοῦ ἠλεκτρικοῦ. Ἔτσι καί ἡ ἴδια θά εἰσπράττει πιό πολλά καί, πού εἶναι καί τό σπουδαιότερο, σπέρνει τή διχόνοια μέσα στό λαό τῆς Ἀθήνας-Πειραιᾶ πού μόνο μέ τό ἐνιαῖο μέτωπο,—ὅπου πρωτοπόρο κομμάτι θᾶνε οἱ ἐργάτες καί ὑπάλληλοι τῶν τράμ, τῶν ἐργοστασίων ἠλεκτρισμοῦ, τοῦ ἠλεκτρικοῦ σιδηροδρόμου,—θά μπορέσει νά παλέψει νικηφόρα ἐνάντια στήν ξένη βδέλα, πού εἶνε ἡ Πάουερ, χτίζοντας ἔτσι τό παλλαϊκό μέτωπο ἐνάντια στήν ξενική, τήν ἀμερικανοαγγλική κατοχή, καταλήστεψη καί ἀποικοποίηση.

Φυσικά, ὑπολογίζοντας πάντα τήν ἄποψη αὐτή, ὅτι, δηλαδή, ἡ ταχτική ἐπιδίωξη καί ἐπιτυχία πρέπει νά ἐναρμονίζεται πρός τίς ἐπιδιώξεις τῆς στρατηγικῆς, πρέπει νά ἐξυπηρετεῖ τή στρατηγική δέν πρέπει νά πέφτουμε στό σοβαρό λάθος νά ἐγκαταλείπουμε, νά παραμελοῦμε ἤ νά ἀναστέλλουμε καί ἀρνιόμα-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

στε τούς ἀγῶνες τῆς ἐργατιᾶς στό ὄνομα τῆς μή τάχα ἐξυπηρέτησης τῆς στρατηγικῆς μας. Ὁ ταξικός ἐχθρός πάντα φωνάζει καί διατυμπανίζει ὅτι οἱ ἐργατικοί ἀγῶνες καί ἀπεργίες στρέφονται ἐνάντια στό λαό, στό συμφέρον τοῦ συνόλου. Θᾶταν μεγάλο λάθος ἄν πέφταμε σέ τέτιες παγίδες τῶν ἐχμεταλλεφτῶν. Καί θ' ἀποφέβγουμε τά τέτια λάθη ὅταν σωστά, μέ τά δικά μας πολιτικά-ταξικά κριτήρια ἐκτιμᾶμε τόν κάθε μερικό, ταχτικό ἀγώνα καί σωστά τόν ὑποτάσσουμε στίς στρατηγικές ἐπιδιώξεις τοῦ ἀγώνα. Ἡ πολιτική ἡγεσία πρέπει προσεχτικά μά σταθερά καί ἀκλόνητα νά χειρίζεται καί τό δύσκολο αὐτό πρόβλημα.

Βλέπουμε, λοιπόν, πόση ἄμεση καί καθημερινή ἐπικαιρότητα ἔχει καί γιά μᾶς ἡ σωστή, δημιουργική ἀφομοίωση τῆς λενινιστικῆς-σταλινικῆς διδασκαλίας γιά τή στρατηγική καί ταχτική γενικά, γιά τή σχέση στρατηγικῆς καί ταχτικῆς πιό μερικά.

* * *

2. *Μορφές καί μέθοδες ὀργάνωσης δουλιᾶς καί πάλης*

Ἡ ταχτική ὀργανώνει, καθοδηγεῖ καί ἐξυπηρετεῖ τήν καθημερινή ἐπαναστατική κινητοποίηση καί δράση τῶν μαζῶν, σ' ὅλους τούς τομεῖς τοῦ ταξικοῦ μετώπου, πράμα, πού ἐπιτρέπει τήν ἀδιάκοπη εὕρυνση, στερέωση, προώθηση τῶν θέσεών μας πρός τήν πραγματοποίηση τῶν στρατηγικῶν ἐπιδιώξεων. Ἡ καθημερινή ζωή καί πάλη τῶν μαζῶν τοῦ λαοῦ εἶνε ἕνα πλῆθος ἀπό καθημερινές μεταβολές, χειρισμούς, κινήσεις πρός τά πάνω καί πρός τά κάτω, ἀπό συγκρούσεις, κινητοποιήσεις κλπ. Σκοπός τῆς ταχτικῆς εἶνε ὅλα αὐτά σωστά νά τά πιάνει, νά τ' ἀξιοποιεῖ, νά τά κατεφθύνει στό αὐλάκι τῶν στρατηγικῶν ἐπιδιώξεων. Τήν ἐπιτυχία τῆς ἐπιδίωξης αὐτῆς καί τήν τέτια κατέφθυνση τοῦ κινήματος τήν ἐξασφαλίζει ἡ ταχτική καθοδήγηση, ἡ ταχτική διέφθυνση.

> «Ἡ ταχτική διέφθυνση (καθοδήγηση),—λέει ὁ Στάλιν,—εἶνε μέρος τῆς στρατηγικῆς διέφθυνσης καί ὑποτάσσεται στά καθήκοντα καί στίς ἀπαιτήσεις τῆς τελεφταίας. Τό καθῆκον τῆς ταχτικῆς διέφθυνσης εἶνε νά κάνει χτῆμα της ὅλες τίς μορφές πάλης καί ὀργάνωσης τοῦ προλεταριάτου καί νά ἐξασφαλίζει τή σωστή τους χρησιμοποίηση, γιά νά πετυχαίνει, στό δοσμένο συσχετισμό δυνάμεων, τά ἀνώτα-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τα ἀποτελέσματα, πρόμα ἀπαραίτητο γιά νά προετοιμαστεί ἡ στρατηγική ἐπιτυχία» (Στάλιν: τόμ. 6ος, σελ. 161).

Ὁ Λένιν καί ὁ Στάλιν, ὅπως τέδαμε καί στά προηγούμενα, ἐπέμειναν ἰδιαίτερα καί τόνιζαν ἐπίμονα, ὅτι γιά νάνε πετυχημένη ἡ ταχτική διέφθυνση καί καθοδήγηση τοῦ ἀγώνα πρέπει νάνε σέ θέση, ἐκτός ἀπόλα τάλλα καί νά ξέρει καί νά μπορεῖ νά χρησιμοποιεῖ κατάλληλα καί συγκεκριμένα καθεφορά ὅλες τίς μορφές καί τούς τρόπους πάλης, καί ὀργάνωσης τοῦ προλεταριάτου, ξεχωριστά εἴτε συνδυασμένα, ἀνάλογα μέ τίς καθεφορά ἀνάγκες.

Στή μελέτη του «Ὁ παρτιζάνικος πόλεμος» (τόμ. 11ος, σελ. 186 κλπ.) ὁ Λένιν καταπιάνεται μέ ὅλο τό βάθος πού τόν χαραχτηρίζει, καί μέ τό ζήτημα αὐτό.

«Ποιές βασικές ἀπαιτήσεις πρέπει νά προβάλλει ὁ κάθε μαρξιστής ἐξετάζοντας τό ζήτημα γιά τίς μορφές πάλης; Πρῶτο, ὁ μαρξισμός διακρίνεται ἀπόλες τίς πρωτόγονες μορφές τοῦ σοσιαλισμοῦ κατά τό ὅτι δέ δεσμέβει τό κίνημα μέ μιά κάποια καθορισμένη μορφή πάλης. Ὁ μαρξισμός παραδέχεται τίς πιό διαφορετικές μορφές πάλης καί μάλιστα δέν τίς „ἐπινοεῖ" μά μόνο γενικέβει, ὀργανώνει, δίνει συνειδητότητα σ' ἐκεῖνες τίς μορφές πάλης τῶν ἐπαναστατικῶν μαζῶν, πού στήν πορεία τοῦ κινήματος προβάλλουν μόνες τους... ὁ μαρξισμός δέν ἀπαρνιέται καμιά ἀπόλυτα μορφή πάλης... Δεύτερο, ὁ μαρξισμός ἀπαιτεῖ τήν ἀναμφισβήτητα ἱ σ τ ο ρ ι κ ή ἐξέταση τοῦ ζητήματος τῶν μορφῶν πάλης... Οἱ μορφές πάλης στή ρούσικη ἐπανάσταση ξεχωρίζουν ἀπό γιγαντιαία ποικιλομορφία σέ σύγκριση μέ τίς ἀστικές ἐπαναστάσεις στήν Εὐρώπη».

Ὁ Λένιν τονίζει ὅτι ὁ μαρξισμός ἀναγνωρίζει ὅτι στίς καινούργιες συνθῆκες θά γεννιένται ἀναπότρεπτα καί καινούργιες μορφές πάλης καί ὅτι ἐδῶ ὁ μαρξισμός διδάσκεται ἀπτή μαζική πράξη καί εἶνε μακριά ἀπτήν ἀξίωση νά διδάσκει τίς μάζες μέ μορφές πάλης, πού τίς σκαρφίζονται οἱ «συστηματιστές», ὅπως τούς λέει, τῶν γραφείων.

Ὅλες οἱ μορφές πάλης πού ἐξυπηρετοῦν καί βοηθοῦν τόν ἀγώνα πρέπει νά χρησιμοποιοῦνται.

«Ὁ καθένας θά συμφωνήσει,—λέει ὁ Λένιν,—ὅτι εἶνε παράλογο εἴτε ἀκόμα ἐγκληματικό τό φέρσιμο ἐκείνου τοῦ στρατοῦ, πού δέν ἑτοιμάζεται νά μάθει ὅλα τά εἴδη τῶν ὅπλων, ὅλα τά μέσα καί τούς τρόπους τῆς πάλης, πού ἔχει εἴτε

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

μπορεῖ νάχει ὁ ἀντίπαλος. Ὅμως αὐτό ἀφορᾶ ἀκόμα πιό πολύ τήν πολιτική ἀπότι τή στρατιωτική δουλιά. Στήν πολιτική ἀκόμα λιγότερο μπορεῖς νά ξέρεις ἀπτά πρίν ποιό μέσο πάλης, σ' αὐτές εἴτε στίς ἄλλες μελλοντικές συνθῆκες, θάνε ἐφαρμόσιμο καί χρήσιμο γιά μᾶς. Ἄν δέν κατέχουμε ὅλα τά μέσα πάλης μποροῦμε νά πάθουμε τεράστια, —κάποτε μάλιστα ἀποφασιστική,—ἥττα, ἄν, ἀλλαγές στή θέση τῶν ἄλλων τάξεων, πού θά γίνουν ἀνεξάρτητα ἀπτή θέλησή μας, προωθήσουν στήν ἡμερήσια διάταξη τέτια μορφή δράσης, πού σ' αὐτήν ἐμεῖς εἴμαστε ἰδιαίτερα ἀδύνατοι. Κατέχοντας ὅλα τά μέσα πάλης, ἐμεῖς νικᾶμε στά σίγουρα... Ἄπειροι ἐπαναστάτες συχνά νομίζουν ὅτι τά νόμιμα μέσα πάλης εἶναι ὀπορτουνιστικά... Ὅμως ἐπαναστάτες πού δέν ξέρουν νά συνδυάζουν τίς παράνομες μορφές πάλης μέ ὅλες τίς νόμιμες, εἶνε πολύ κακοί ἐπαναστάτες» (Λένιν: τόμ. 31ος, σελ. 76-77).

Ἀναφέροντας ὁ Λένιν πώς οἱ μπολσεβίκοι, στήν ἐπαναστατική ἄνοδο τοῦ 1910-1914, ἐκτόπισαν τούς μενσεβίκους πού εἶταν πράχτορες τῆς κεφαλαιοκρατίας μέσα στό ἐργατικό κίνημα, ἀπό τό κίνημα αὐτό, διαπιστώνει ὅτι

«ποτέ δέ θά τό πετύχαιναν αὐτό (οἱ μπολσεβίκοι,) ἄν δέν ἐφάρμοζαν σωστή ταχτική πού συνένωνε τήν παράνομη δουλιά μέ τήν ὑποχρεωτική χρησιμοποίηση τῶν „νόμιμων δυνατοτήτων"».

Ὁ Στάλιν πάνω στό ἴδιο ζήτημα τονίζει:

«... ἡ ταχτική προϋποθέτει ὅτι χρησιμοποιοῦνται ὅλες καί οἱ καθελογῆς μορφές τοῦ κινήματος, μορφές ὀργάνωσης τοῦ προλεταριάτου, ὁ συνδυασμός τους, ἡ ἀλληλοσυμπλήρωσή τους κλπ. γιά τό συμφέρον τῆς κατάχτησης τῶν μαζῶν καί τῆς ἐξασφάλισης τῆς στρατηγικῆς ἐπιτυχίας» (Στάλιν: τόμ. 5ος, σελ. 102).

Ὁ Στάλιν τό ζήτημα αὐτό τό πιάνει ἐπανειλημμένα καί ἀπόλες τίς πλευρές του καί παρά τό ὅτι στά προηγούμενα ἀναφερθήκαμε, μερικά, πάλι στό Στάλιν στό ἴδιο ζήτημα, θά ἐπανέλθουμε ἐδῶ γιατί ἡ σπουδαιότητά του γιά μᾶς εἶνε ἐξαιρετική.

«Ἡ τέχνη διεξαγωγῆς τοῦ πολέμου στίς σημερινές συνθῆκες συνίσταται, στό νά μπορεῖς, ἀφοῦ κατέχεις ὅλες τίς μορφές πολέμου καί ὅλες τίς καταχτήσεις τῆς ἐπιστήμης στόν τομέα αὐτό, νά τίς χρησιμοποιεῖς μυαλωμένα, νά τίς

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

συνδυάζεις μέ ἱκανότητα ἤ ἔγκαιρα νά ἐφαρμόζεις αὐτήν ἤ τήν ἄλλη ἀπτίς μορφές αὐτές, σ' ἐξάρτηση ἀπτήν κατάσταση.

Τό ἴδιο πρέπει νά ποῦμε γιά τίς μορφές πάλης στόν πολιτικό τομέα. Οἱ μορφές πάλης στόν πολιτικό τομέα εἶνε ἀκόμα πιό πολυποίκιλες ἀπτίς μορφές διεξαγωγῆς τοῦ πολέμου. Αὐτές ἀλλάζουν σέ ἐξάρτηση ἀπτήν ἀνάπτυξη τῆς οἰκονομίας, τῆς κοινωνικότητας, τοῦ πολιτισμοῦ, σέ ἐξάρτηση ἀπτήν κατάσταση τῶν τάξεων, ἀπτό συσχετισμό τῶν δυνάμεων πού παλέβουν, ἀπτό χαραχτήρα τῆς ἐξουσίας, τέλος, σ' ἐξάρτηση ἀπτίς διεθνεῖς σχέσεις κλπ.».

Καί ἀφοῦ ὁ Στάλιν ἀναφέρεται στόν παράνομο τρόπο δουλιᾶς, στίς μερικές ἀπεργίες καί διαδηλώσεις, στίς ἀνοιχτές μορφές πάλης, ὅταν ὑπάρχουν «νόμιμες δυνατότητες», στίς μαζικές πολιτικές ἀπεργίες, στήν κοινοβουλεφτική μορφή πάλης καί στόν ἐξωκοινοβουλεφτικό ἀγώνα, πού φτάνει καί μέχρι τίς ἔνοπλες ἐξεγέρσεις κλπ. διαπιστώνει:

«Τό καθῆκον τοῦ κόμματος συνίσταται στό νά κατέχει ὅλες τίς μορφές πάλης, μυαλωμένα νά τίς συνδυάζει στό πεδίο τῆς μάχης καί ἔντεχνα νά ὁξύνει τόν ἀγώνα σ' ἐκεῖνες του τίς μορφές, πού εἶνε ξεχωριστά σκόπιμες στή δοσμένη κατάσταση» (Στάλιν: τόμ. 5ος, σελ. 168-169).

Γιά τίς μορφές ὀργάνωσης τοῦ ἀγώνα ὁ Στάλιν λέει:

«Τό καθῆκον τῆς πολεμικῆς τέχνης συνίσταται στό νά ἐξασφαλίζει ὅλα τά εἴδη στρατεβμάτων, νά τά ὁψώσει ὥστην τελειότητα καί μέ ἱκανότητα νά συνδυάζει τή δράση τους.

Τό ἴδιο μποροῦμε νά ποῦμε γιά τίς μορφές ὀργάνωσης στόν πολιτικό τομέα. Ἐδῶ, τό ἴδιο, ὅπως καί στό στρατιωτικό τομέα, οἱ μορφές ὀργάνωσης προσαρμόζονται στίς μορφές πάλης».

Καί ἀφοῦ ὁ Στάλιν ἀπαριθμεῖ τίς συνωμοτικές κομματικές ὀργανώσεις, τίς συνδικαλιστικές, τίς ἐκπολιτιστικές καί ἄλλες μαζικές ὀργανώσεις, τίς ἐργοστασιακές, ἀγροτικές, ἀπεργιακές ἐπιτροπές, τά ἐπαναστατικά ὄργανα στόν ἀστικό στρατό κλπ., διαπιστώνει:

«Τό καθῆκον τοῦ κόμματος συνίσταται στό νά κατέχει ὅλες τίς μορφές ὀργάνωσης, νά τίς ὁψώνει ὥστην τελειότητα καί μέ ἱκανότητα νά συνδυάζει τή δουλιά τους στήν κάθε δοσμένη στιγμή» (Στάλιν: τόμ. 5ος, σελ. 170).

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Βλέπουμε, λοιπόν, πόση ἐξαιρετική σημασία εἶχαν οἱ Λένιν καὶ Στάλιν στὸ νὰ κατέχει τὸ κόμμα ὅλες τὶς μορφὲς πάλης καὶ ὀργάνωσης τοῦ προλεταριάτου καὶ τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ. Βασικὸ συστατικὸ στὴν ταχτικὴ διεύθυνση καὶ καθοδήγηση τοῦ ἀγώνα εἶναι νὰ κατέχεις ὅλες τὶς μορφὲς καὶ τοὺς τρόπους πάλης καὶ ὀργάνωσης τῶν μαζῶν, σωστὰ νὰ τοὺς χρησιμοποιεῖς καὶ νὰ τοὺς συνδυάζεις, ὀργανώνοντας τὶς μάζες καὶ ἀνεβάζοντας τὴ μαχητικότητά τους καὶ νὰ προωθεῖς ἔτσι σταθερὰ τὶς θέσεις τοῦ κινήματος πρὸς τὴν ἐξασφάλιση τῶν στρατηγικῶν προσπαθέσεων καὶ σκοπῶν τοῦ ταξικοῦ πολέμου, τῆς νίκης.

Ὁ κομμουνιστής, ὁ κουκουές, τὸ στέλεχος τοῦ ΚΚΕ, πρέπει νὰ μελετήσει καὶ νὰ ἀφομοιώσει δημιουργικὰ τὴ μπολσεβίκικη πεῖρα καὶ σχετικὰ μὲ τὶς μορφὲς πάλης καὶ ὀργάνωσης τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ ὅλου τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ. Πρέπει νὰ ξέρει, νὰ κατέχει ὅλες αὐτὲς τὶς μορφὲς καὶ τρόπους, νὰ ξέρει σωστὰ νὰ τὶς χρησιμοποιεῖ, νὰ τὶς συνδυάζει σωστά, νὰ ἐφαρμόζει σωστὰ τὴν καθεμιὰ εἴτε τὸ συνδυασμό τους καὶ στὴν κατάλληλη καθεμιὰ στιγμὴ σωστὰ νὰ μελετᾶ καὶ νὰ ἐξασφαλίζει τὴ διαδοχὴ στὶς μορφὲς πάλης καὶ ὀργάνωσης, τὸ πέρασμα ἀπὸ μιὰ στὴν ἄλλη. Οὔτε νὰ μένει πίσω χρησιμοποιώντας ξεπερασμένες, στὸ δοσμένο στάδιο ἀνάπτυξης τοῦ κινήματος, μορφές, ὁπότε πέφτει στὸν ὀπορτουνισμὸ καὶ γίνεται οὐρὰ τῆς μάζας. Οὔτε νὰ πηδᾶ μπροστά, ἐφαρμόζοντας μορφὲς πού δὲν ὡρίμασαν ἀκόμα, ὁπότε ξεκόβει ἀπὸ πλατιὲς μάζες καὶ πέφτει στὸ σεχταρισμό.

Τὴν κατάλληλη μορφὴ πάλης καὶ ὀργάνωσης, εἴτε τὸν κατάλληλο συνδυασμό του, στὴν κατάλληλη στιγμή, τὴν ἔγκαιρη ἐναλλαγή τους, τὴν ἔγκαιρη ἀντικατάσταση τῆς μιᾶς μὲ τὴν ἄλλη, ὅταν ἀλλάζουν οἱ συνθῆκες, τὴν ἐξασφάλιση τοῦ περάσματος ἀπὸ μιὰ στὴν ἄλλη, ὅταν τὸ ἐπιβάλλει ἡ στιγμή, πρατόντας πάντα γερὰ τὸν πηδαλιὸ τῆς κατάστασης καὶ τὸ ρυθμὸ ἀνάπτυξης καὶ ἀνόδου τοῦ κινήματος, νὰ τί πρέπει πάντα νὰ ἐπιδιώκουμε. Καὶ νὰ μὴν ξεχνᾶμε αὐτὸ πού τονίζει ὁ Στάλιν, ὅτι οἱ μορφὲς ὀργάνωσης προσαρμόζονται στὶς μορφὲς πάλης. Κι ὅτι, κατὰ συνέπεια, πρέπει γιὰ τὴν κάθε μορφὴ πάλης νὰ δημιουργοῦμε μέσα στὴν πάλη, καὶ ἔγκαιρα, —στηριζόμενοι καὶ στὴν ἐπαναστατικὴ πρωτοβουλία τῆς μάζας,— καὶ τὸ κατάλληλο ὄργανο πάλης, τὴν κατάλληλη μορφὴ ὀργάνωσης. Νὰ μὴν ξεχνᾶμε ἐπίσης αὐτὸ πού λέει ὁ Λένιν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπινοοῦμε μορφὲς πάλης μὰ νὰ τὶς παίρνουμε ἀπὸ τὴ ζωή.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

άπτή πράξη τῆς πάλης τῶν μαζῶν καί σωστά νά τίς γενικέβουμε νά τίς ἐπεξεργαζόμαστε καί νά τίς χρησιμοποιοῦμε.

Ἡ κατάχτηση αὐτῆς τῆς μπολσεβίκικης πείρας εἶνε βασική ἀνάγκη τοῦ κόμματός καί τοῦ κινήματός μας γιά τή νίκη.

3. Βασικός κρίκος. Τό νέο.—Ἡ πρωτοβουλία.— Καί πάλι οἱ ἐφεδρεῖες

Γιά νά ἀφομοιωθοῦν δημιουργικά τά βασικά στοιχεῖα ἀπτή μπολσεβίκικη, τή λενινιστική σταλινική ταχτική, πρέπει νά μελετηθεῖ τό πρόβλημα σ' ὅλη τήν πολυπλευρία του, ἔτσι ὅπως μᾶς τό δίνουν οἱ Λένιν καί Στάλιν.

Καί δῶ περιλαμβάνεται, σάν κύριο καί βασικό συστατικό στοιχεῖο καί ὁ καθημερινός, συγκεκριμένος, ζωντανός, ταχτικός, πολιτικός χειρισμός, πού προϋποθέτει σωστή, ζωντανή γνώση τῆς κατάστασης, σωστό καθεφορά ὑπολογισμό τῶν ἀντίκαλων δυνάμεων, πού συγκρούονται καί παλέβουν, στενή σύνδεση κα τ' ἀτάραχτη ἐπαφή μέ τίς πλατιές ἐργαζόμενες μάζες.

Τί πρέπει, ἀπτήν ἄποψη τοῦ ταχτικοῦ πολιτικοῦ χειρισμοῦ καί τῆς ταχτικῆς πολιτικῆς ἡγεσίας, νά προσέχουμε; Ποῦ πρέπει νά συγκεντρώνουμε τήν προσοχή μας, στήν πορεία τῆς ἀνάλυσης τῆς κατάστασης καί τῆς μελέτης στό συσχετισμό τῶν δυνάμεων καί πάνω στή βάση, πού μᾶς δίνει αὐτή ἡ ἀνάλυση καί ἡ μελέτη;

Ὁ Λένιν διδάσκει:

> «Ὅλη ἡ τέχνη τοῦ πολιτικοῦ σ' αὐτό καί συνίσταται, νά βρίσκει καί νά πιάνεται γερά-γερά ἀπ' ἐκεῖνο ἀκριβῶς τό κρικέλι, πού λιγότερο ἐπόλα μπορεῖ νά στ' ἁρπάξουν ἀπτό χέρι, πού εἶνε τό πιό σημαντικό ἀπόλα στή δοσμένη στιγμή, πού πιότερο ἀπόλα ἐγγυᾶται σ' αὐτόν, πού κατέχει τό κρικέλι, τήν κατοχή ὅλης τῆς ἁλυσίδας» (Λένιν: τόμ. 5ος, σελ. 460).

Ὁ Στάλιν τονίζει μιά βασική ἰδιότητα τῆς ταχτικῆς ἡγεσίας στί

> «νά βρίσκει στήν κάθε δοσμένη, στιγμή ἐκεῖνο τόν ξεχωριστό κρίκο στήν ἁλυσίδα τῶν κινήσεων (προτάσεις), πού ὅταν πιαστεῖ, ἔκεινόν μπορεῖς νά κρατήσεις ὅλη τήν ἁλυσίδα καί νά προετοιμάσεις τούς ὅρους γιά νά πετύχεις τή στρατηγική ἐπιτυχία» (Στάλιν: τόμ. 6ος, σελ. 163).

Καί ὁ Στάλιν τό ἐξηγεῖ:

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

«Στίς στιγμές στροφῆς στό ἐπαναστατικό κίνημα πάντα προβάλλεται ἕνα κάποιο βασικό σύνθημα σάν ἐπίμαχο, καί αὐτό γίνεται γιά νά τραβήξεις, ὅταν πιαστεῖς ἀπαυτε καί μέ αὐτό, ὁλόκληρη τήν ἁλυσίδα. Ὁ Λένιν μᾶς δίδασκε τοῦτο: „βρέστε τό βασικό κρίκο στήν ἁλυσίδα τῆς δουλιᾶς μας, πιαστεῖτε ἀπαυτόν καί τραβᾶτε τον γιά νά τραβεῖξτε μ' αὐτόν ὁλόκληρη τήν ἁλυσίδα καί νά βαδίστε μπροστά". Ἡ ἱστορία τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος δείχνει, ὅτι ἡ ταχτική αὐτή εἶνε ἡ μοναδικά σωστή ταχτική» (Στάλιν «Οἱ ἀνεπάρκειες στήν κομματική δουλιά»).

Τό νά μπορεῖς στήν κάθε δοσμένη πολιτική στιγμή, μέσα στίς γρήγορες ἐξελίξεις καί στίς ἀπότομες στροφές, πού παίρνει ἡ κατάσταση, νά βρίσκεις τό «βασικό κρίκο», δηλαδή τό βασικό πρόβλημα, πού στή δοσμένη στιγμή κυριαρχεῖ πάνω στάλλα καί πού ἡ σωστή προώθησή του, τό σωστό πιάσιμό του, ὁ σωστός χειρισμός του, σοῦ ἐπιτρέπει νά διατηρεῖς ἐσύ τήν πρωτοβουλία, νά δίνεις ἐσύ τόν τόνο καί νά καθορίζεις, νά ὑπαγορέβεις τήν πορεία κίνησης καί ἀνάπτυξης στά γεγονότα, στούς ἀγῶνες καί νά κυριαρχεῖς σ' αὐτά, νά νικᾶς στούς ἀγῶνες, τό νά μπορεῖς νά βρίσκεις τό βασικό αὐτόν κρίκο εἶνε μιά ἀπαραίτητη ἡγετική ἰδιότητα γιά τόν κομμουνιστή, καθοδηγητή καί στέλεχος, ἰδιότητα, πού ἀποχτιέται μέσα στήν πάλη μέ τή σωστή μελέτη καί ἀφομοίωση τῆς μαρξιστικῆς-λενινιστικῆς θεωρίας τῆς μπολσεβίκικης καθοδηγητικῆς τέχνης. Γιά νά τά καταφέρνεις ἐδῶ πρέπει ἄγρυπνα, καθημερινά, στενά νά παρακολουθεῖς τήν κατάσταση, τίς διαθέσεις τῶν μαζῶν, τίς ἀλλαγές πού γίνονται στήν κατάσταση, στίς μάζες, τίς ἀνακατατάξεις πού πραγματοποιοῦνται στίς ἀντίμαχες κοινωνικές ταξικές δυνάμεις. Καί πρέπει νά μπορεῖς νά διακρίνεις καί νά πιάνεις τό καινούργιο, τό βασικό πού γεννιέται μέσα ἀπαυτές τίς ἀλλαγές καί τίς ἀνακατατάξεις, ἀλλαγές καί ἀνακατατάξεις, πού εἶνε συνέπεια καί τῆς συνειδητῆς ἐπαναστατικῆς πάλης τῆς πρωτοπόρας τάξης, τῶν μαζῶν καί τοῦ κόμματός των. Ἡ σωστή καθεφορά σφυγμομέτρηση καί ἐκτίμηση, πού πρέπει νά κάνεις γι' αὐτές τίς ἀλλαγές καί τίς ταξικές ἀναδιατάξεις καί ἀνακατατάξεις, σοῦ ἐπιτρέπουν νά καθορίζεις σωστά τόν ἀναγκαῖο καθεφορά ταχτικό χειρισμό, νά βρίσκεις σωστά, πραγματικά καί ὄχι φανταστικά τό βασικό κρίκο, νά διακρίνεις, νά ξεχωρίζεις, νά προωθεῖς τό καθεφορά οὐσιαστικά καινούργιο στήν ἀνάπτυξη καί ἔτσι νά διατηρεῖς τήν οὐσιαστική πρωτοβουλία, στόν ταξικό, πολιτικό ἀγώνα, τήν ἀπαραίτητη συνοχή καί ἑνό-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τητα πρωτοπορείας καί μάζας στό πέρασμα ἀπτόν ἕνα κρίκο στόν ἄλλο, ἀπτή μιά κατάσταση στήν ἄλλη, στό πέρασμα καί στήν ὑπερνίκηση τῆς καμπῆς.

Ὁ μαρξισμός-λενινισμός βάζει μιά θεμελιακή ἀπαίτηση, πού ἡ τήρησή της ἐπιτρέπει τήν ἐπεξεργασία καί τήν ἀπόχτηση σωστῆς ταχτικῆς, τήν ἐφαρμογή σωστῆς ταχτικῆς, πού εἶνε ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιά τή στρατηγική ἐπιτυχία.

> «Ἡ ἱκανότητα νά πείθεις τίς μάζες, πάνω στήν ἴδια τους τήν πεῖρα, γιά τή σωστότητα τῶν κομματικῶν συνθημάτων, πού γίνεται μέ τό τράβηγμα τῶν μαζῶν αὐτῶν πρός τίς ἐπαναστατικές θέσεις καί πού εἶνε ἀπτούς πιό σημαντικούς δρους γιά νά καταχτηθοῦν τά ἑκατομμύρια τῶν ἐργαζομένων μέ τό μέρος τοῦ κόμματος, τέτια εἶνε ἡ τέταρτη ἰδιομορφία τῆς ταχτικῆς τῶν μπολσεβίκων στήν περίοδο τῆς προετοιμασίας τοῦ Ὀχτώβρη» (Στάλιν: «Ζητήματα τοῦ λενινισμοῦ», 11η ρωσ. ἔκδ., σελ. 101).

Στενή πάντα σύνδεση μέ τίς πλατιές μάζες, ὄχι μόνο νά διδάσκεις μά καί νά διδάσκεσαι ἀπτίς μάζες, ν' ἀκοῦς τή φωνή καί τή γνώμη τῆς μάζας, ἀποτελοῦν τό δοκιμασμένο μπολσεβίκικο τρόπο ἐλέγχου γιά τή βελτίωση καί τόν πλουτισμό τῆς γραμμῆς γιά τή σωστότητα τῆς γραμμῆς καί τῆς ταχτικῆς, γιά τήν ἐπιτυχία.

Ἡ ἀδιάρηχτη ἐπαφή καί σύνδεση μέ τίς μάζες σοῦ ἐπιτρέπει νά ξέρεις, νά μελετᾶς καί νά πιάνεις τά προβλήματα πού ἀπασχολοῦν τίς μάζες, τίς ἀνάγκες τοῦ λαοῦ. Νά σφυγμομετρᾶς σωστά τίς μάζες καί νά συλλαμβάνεις τίς ἀλλαγές, τό καινούργιο στίς διαθέσεις τῶν μαζῶν καί στήν πολιτική ζωή γενικά, μιά καί οἱ μάζες ἀποτελοῦν τό βασικό καί κύριο συντελεστή καί παράγοντα στήν πολιτική ζωή καί στίς κοινωνικές συγκρούσεις. Σοῦ ἐπιτρέπει νά διατηρεῖς τούς δεσμούς καί τή σύνδεσή σου μέ τίς μάζες, νά δίνεις στίς ἀνάγκες, στίς τάσεις καί στίς διαθέσεις τους τό σωστό πολιτικό νόημα, τή σωστή πολιτική κατέφθυνση τῆς ἐπαναστατικῆς πάλης γιά τήν ἐπιβολή τῶν ἀπαιτήσεων τῶν μαζῶν, σέ σύνδεσή τους πάντα μέ τίς τελικές ἐπιδιώξεις τῆς ἐργατιᾶς καί τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ. Σοῦ ἐπιτρέπει σωστά νά βρίσκεις καθεφορά τό βασικό κρίκο.

Ὁ Λενιν, ὅπως καί ὁ Στάλιν, ξανάρχεται πάλι καί πάλι στό ζήτημα αὐτό:

> «Τό πραγματικό ἐνδιαφέρον τῆς ἐποχῆς τῶν μεγάλων ἁλμάτων βρίσκεται στό ὅτι ἡ πληθώρα ἀπό συντρίμια τοῦ

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

παλιοῦ, πού κάποτε συσσωρέβονται πιό γρήγορα ἀπτό ποσό τῶν βλαστῶν (πού δέ φαίνονται πάντα ἀμέσως) τοῦ καινούργιου, ἀπαιτεῖ τήν ἱκανότητα νά ξεχωρίζεις τό πιό οὐσιαστικό στή γραμμή εἴτε στήν ἀλυσίδα τῆς ἀνάπτυξης. Ἔρχονται ἱστορικές στιγμές, ὅταν γιά τήν ἐπιτυχία τῆς ἐπανάστασης πιό σημαντικό ἀπόλα εἶνε νά μάσεις πιό πολλά συντρίμια, δηλαδή νά συντρίψεις πιό πολλούς παλιούς θεσμούς. Ἔρχονται στιγμές ὅταν τά συντρίμια εἶνε ἀρκετά καί στή σειρά μπαίνει ἡ „πεζή" (γιά τό μικροαστό ἐπαναστάτη ἡ „πληχτική") δουλιά νά καθαρίσει ὁ τόπος ἀπτά συντρίμια. Ἔρχονται στιγμές, ὅταν ἡ προσεχτική φροντίδα γιά τά βλαστάρια τοῦ καινούργιου, πού φυτρώνουν κάτω ἀπτά συντρίμια, πάνω στό χῶμα, πού εἶνε ἀκόμα ἄσχημα καθαρισμένο ἀπτό χαλίκι, εἶνε πιό σημαντικό ἀπόλα.

Δέ φτάνει νᾶσε ἐπαναστάτης καί ὀπαδός τοῦ σοσιαλισμοῦ εἴτε τοῦ κομμουνισμοῦ γενικά. Πρέπει νά μπορεῖς στήν κάθε στιγμή νά βρίσκεις ἐκεῖνο τόν ἰδιαίτερο κρίκο στήν ἁλυσίδα, πού ἀπαυτόν πρέπει νά πιάνεσαι μέ ὅλη σου τή δύναμη, γιά νά κρατᾶς ὅλη τήν ἁλυσίδα καί νά προετοιμάζεις τό στέρεο πέρασμα στόν ἑπόμενο κρίκο...» (Λένιν: τόμ. 27ος, σελ. 243-244).

Νά βρίσκεις τό βασικό καθεφορά κρίκο στήν ἐξέλιξη τῶν γεγονότων καί τοῦ ἀγώνα σημαίνει νά διακρίνεις καί νά πιάσεις αὐτό, πού στή δοσμένη στιγμή εἶνε τό καθοριστικό, αὐτό πού κυριαρχεῖ, τό καινούργιο στή δοσμένη κατάσταση καί ὅταν ἀκόμα εἶνε τό ζήτημα αὐτό ἀπό παλιά γνωστό δέν ἔχει, ὅμως, ἀποχτήσει ἀκόμα πρωταρχική πολιτική ἐπικαιρότητα. Ὅταν αὐτό μπορεῖς ἔγκαιρα νά τό δεῖς καί νά τό πιάσεις, σωστά νά τό ἐκτιμήσεις καί νά τό ἀξιοποιήσεις,—καί αὐτό μπορεῖς νά τό κατορθώσεις, μόνον ὅταν πατᾶς στέρεα πάνω στό μαρξισμό-λενινισμό καί κρατᾶς ζωντανή καί ἀδιάρηχτη σύνδεση μέ τή μάζα γιά νά μπορεῖς νά βλέπεις καί νά σημειώνεις τίς μεταβολές στίς διαθέσεις της, τίς καινούργιες τάσεις της, τίς ἀλλαγές καί τίς ἀνακατατάξεις στήν κατάσταση καί στίς ἀντίπαλες δυνάμεις,—τότε ἀποχτᾶς καί διατηρεῖς ἕναν ἀποφασιστικό συντελεστή γιά τήν ἐπιτυχία: τήν πρωτοβουλία.

Νά πατᾶς στέρεα πάνω στό μαρξισμό-λενινισμό σημαίνει νά ξέρεις τούς γενικούς νόμους κίνησης καί ἀνάπτυξης στήν κοινωνία καί στούς ταξικούς κοινωνικούς ἀγῶνες. Ὅταν συνδέσαι μέ τή μάζα καί ξέρεις καλά τήν καθεφορά κατάσταση καί τίς διαθέσεις καί τάσεις τῶν μαζῶν τότε συλλαμβάνεις τό νόημα

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ένέργειας τῶν νόμων αὐτῶν στήν καθημερινή, πολιτική ἐκδήλωσή τους, δηλαδή, μέσα στίς καθημερινές, τίς μερικές ἤ τίς πιό γενικές, ταξικές συγκρούσεις. Ὅταν στηρίζεσαι στέρεα σ' αὐτά τά δυό,—πού ἀλλιῶς μποροῦμε νά τό ποῦμε καί τό λέμε πραγματικά καί ἑνότητα θεωρίας καί πράξης,—τότε μπορεῖς καί χαράζεις ὄχι μόνο μιά γενική προοπτική κατέφθυνση πορείας καί τήν ἀντίστοιχη, πού ἀνταποκρίνεται στήν πορεία αὐτή, στρατηγική, μά καί τήν πολιτική ταχτική στίς ἐπιμέρους μάχες καί συγκρούσεις τῶν ἀντίμαχων τάξεων. Καί αὐτό, γιατί ἡ ἐπιστημονική γνώση τῶν νόμων τῆς κοινωνικῆς κίνησης καί ἀνάπτυξης καί ἡ στενή σύνδεση μέ τήν καθημερινή ἐπαναστατική δράση,—πλουτισμένη καί μέ τή γενική καί μερική, διεθνῆ καί τοπική πεῖρα τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος,—σοῦ ἐπιτρέπει τήν ἐπιστημονική πρόβλεψη, σοῦ ἐπιτρέπει, δηλαδή, νά καθορίζεις στίς γενικές, τουλάχιστο, γραμμές πρός τά ποῦ βαδίζει ἡ κίνηση, σοῦ ἐπιτρέπει νάχεις καθαρή προοπτική γιά τήν κοινωνική καί πολιτική ἐξέλιξη καί νά ἐπιδρᾶς μέ τή δική σου συνειδητή, ἀγωνιστική παρέμβαση πάνω στήν κατέφθυνση τοῦ ἄξονα κίνησης, πού ἔχεις ἐπιστημονικά προβλέψει καί νά ἐπιταχύνεις τήν κίνηση αὐτή πρός τούς σκοπούς, πού καθορίζει ἡ γραμμή τοῦ κόμματος, τούς σκοπούς καί τούς στρατηγικούς καί τούς ταχτικούς.

Μέ ἄλλα λόγια, ὅταν πατᾶς μαρξιστικά-λενινιστικά, στέρεα, τότε μπορεῖς νάχεις σωστή στρατηγική καί σωστή ταχτική γενικά, σωστή στρατηγική καί σωστή ταχτική πρόβλεψη πιό μερικά.

Αὐτό σημαίνει, ὅτι στήν πολιτική καί στούς ταξικούς ἀγῶνες κρατᾶς καί διατηρεῖς ἐσύ τήν πρωτοβουλία, στρατηγική καί ταχτική, δηλαδή, μ π ο ρ ε ῖ ς ν ά τ ή ν κ ρ α τ ᾶ ς, ἐφόσον δέν ξεφέβγεις ἀπτό ἀτράνταχτο μά καί ζωντανό μαρξιστικό-λενινιστικό βάθρο: Ὅταν τό μαρξισμό-λενινισμό δημιουργικά τόν ἐφαρμόζεις καί τόν γονιμοποιεῖς στίς συγκεκριμένες συνθῆκες, ἰδιομορφίες καί ἰδιοτυπίες τοῦ τόπου σου, σέ στενή σύνδεση μέ τό μαζικό κίνημα, καί ἔτσι μπορεῖς νά χαράζεις καί σωστή, συγκεκριμένη γραμμή πορείας καί πάλης.

Τό ζήτημα τῆς κατοχῆς καί τῆς διατήρησης τῆς πρωτοβουλίας στή στρατηγική καί στήν ταχτική μας, στήν πολιτική μας γενικά, εἶνε βασικό προσόν καί συστατικό γιά τή μπολσεβίκικη τέχνη καθοδήγησης. Δυό βασικά στοιχεῖα, μποροῦμε νά ποῦμε, ὅτι παίζουν τόν καθοριστικό ρόλο σχετικά μέ τήν ἀπόχτηση καί τό κράτημα τῆς πρωτοβουλίας. Πρῶτο, ὅταν παρακολουθεῖς ζωντανά τήν κατάσταση, κρατᾶς τό σφυγμό της, ξέρεις τίς διαθέσεις στίς μάζες, ὅταν βλέπεις τίς ἀλλαγές καί με-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ταβολές στή διάταξη καί στό συσχετισμό τῶν ταξικῶν δυνάμεων, ὅταν πιάνεις τό νέο στήν ἐξέλιξη καί στήν κίνηση, τότε, ἔχοντας σά βάση τά πιό πάνω, μπορεῖς νά στηρίξεις μιά σωστή, ἐπιστημονική πρόβλεψη γιά τίς πιθανές κατεφθύνσεις καί δυνατότητες στήν πολιτική, δηλαδή ἔχεις ὅλες τίς προϋποθέσεις γιά νά ἔχεις, νά κρατᾶς ἐσύ τήν πρωτοβουλία στούς πολιτικούς καί στούς ταξικούς ἀγῶνες. Σωστή πολιτική ἡγεσία, πού στηρίζεται στό μαρξισμό-λενινισμό, σημαίνει, ἀνάμεσα στάλλα, καί κατοχή τῆς πρωτοβουλίας γιατί ἡ γνώση τῶν νόμων κίνησης, οἱ στενοί δεσμοί μέ τίς μάζες, ἡ δυνατότητα ἐπιστημονικῆς πρόβλεψης γιά τόν ἄξονα κίνησης τῶν γεγονότων, σοῦ ἐπιτρέπουν νά ἐπεμβαίνεις δραστήρια στόν πολιτικό στίβο, νά προβάλλεις τά κατάλληλα συνθήματα, νά καθορίζεις τίς κατάλληλες καθεμορά μορφές πάλης καί ὀργάνωσης, νά διαλέγεις τό στόχο, νά βρίσκεις καί νά πιάνεις τό βασικό κρίκο στή δοσμένη στιγμή καί κατάσταση, νά ἐπισημάνεις καί νά προωθεῖς ἔγκαιρα καί σωστά τό νέο. Σοῦ ἐπιτρέπουν, δηλαδή, νάσαι σύ κύριος στήν κατάσταση, νά ὑπαγορέβεις ἐσύ, βασικά, στόν ἐχθρό τήν κίνηση, τόν τόπο, χρόνο καί τρόπο ἀντιπαράθεσης καί σύγκρουσης. Κοντολογῆς, σοῦ ἐπιτρέπουν, νά παίρνεις, νά ἔχεις ἐσύ τήν πρωτοβουλία. Ὁ Στάλιν διδάσκει ὅτι γιά νά μή λαθέβεις στήν πολιτική πρέπει νά κοιτάζεις μπροστά καί ὄχι πίσω. Πρέπει νά προσανατολίζεσαι στό καινούργιο, τό πρωτοπόρο, αὐτό πού μεγαλώνει καί αὐξαίνει καί ὄχι στό παλιό, πού ξεζεῖ καί πεθαίνει.

> «Σέ μᾶς πάντα κάτι στή ζωή... σβήνει Σέ μᾶς κάτι γεννιέται στή ζωή... Ἡ πάλη ἀνάμεσα στό παλιό καί στό νέο, ἀνάμεσα σ' αὐτό πού πεθαίνει καί σ' αὐτό πού γεννιέται, νά ἡ βάση τῆς ἀνάπτυξής μας» (Στάλιν: τόμ. 10ος, σελ. 331).

Στήν πάλη ἐνάντια στό παλιό τό νέο ἀνοίγει τό δρόμο του καί νικᾶ. Τό κόμμα «ξέρει τό ἴδιο καλά νά χτίζει τό νέο ὅσο καί νά γκρεμίζει τό παλιό» (Στάλιν). Χωρίς αὐτό βαλτώνουμε, μᾶς πνίγει ἡ στειρότητα καί ἡ στασιμότητα. Καί αὐτά ἡ ζωή, πού εἶνε πάντα κίνηση καί πάλη, τ' ἀνατρέπει καί τ' ἀποριπτει. Γιατί τό καινούργιο, τό προοδεφτικό, αὐτό πού τραβάει μπροστά καί ἐκπροσωπεῖ τό μέλλον εἶνε ἀκατάβλητο καί ἀκατανίκητο. Νά γιατί καί ὅποιος συλλαμβάνει τό νέο, τό κρατᾶ, τό ἐπιβάλλει εἶνε κι αὐτός ἀκατάβλητος καί ἀκατανίκητος. Νά γιατί ἡ νίκη, τελικά, θάνε δική του. Τό νά βλέπεις, νά ξεχωρίζεις, νά προωθεῖς, νά παλέβεις μαζί μέ τό νέο γιά τό νέο καί νά τό ἐπιβάλλεις, εἶνε βασικό γιά ν' ἀποχτᾶς τήν πολιτική πρωτοβουλία στούς ταξικούς ἀγῶνες, εἶναι ἄλλο ἕνα ἀπτά κύρια χαραχτηρι-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

στικά γνωρίσματα γιά τήν τέχνη τῆς μπολσεβίκικης ἡγεσίας. Δέφτερο: Τό νά ἔχεις ὅμως τήν πρωτοβουλία δέν εἶνε τό ἅπαντο. Δέ φτάνει μόνο νά παίρνεις τήν πρωτοβουλία. Πρέπει καί νά τήν κρατᾶς, νά τή διατηρεῖς, οὐσιαστικά σ' ὅλη τήν πορεία, τή διάρκεια τῆς στρατηγικῆς ἤ ταχτικῆς περιόδου καί ὅταν ἀκόμα ὑποχωρεῖς, χάνεις μιά μάχη, ἀνασυντάσσεις τίς δυνάμεις σου, γιατί καί τήν ὑποχώρηση καί ἀνασύνταξη τῶν δυνάμεών σου πρέπει νά ξέρεις καί νά μπορεῖς νά τήν κάνεις, ὅταν καί ὅπως συμφέρει στό κίνημα, δηλαδή, μέ πρωτοβουλία δική σου, καί ὄχι κάτω ἀπό ὑπαγόρεβση καί ἐξαναγκασμό τοῦ ἐχθροῦ. Λογουχάρη, τόν Αὔγουστο τοῦ 1949 ἀναγκαστήκαμε νά ὑποχωρήσουμε, νά συμπτυχθοῦμε καί νά περάσουμε σέ ἄλλη πολιτική, σέ ἄλλες μορφές πάλης. Αὐτό ὅμως ἔγινε μέ δική μας, βασικά, πρωτοβουλία καί ὄχι ὅπως ἤθελε ὁ ἐχθρός, πού πολύ περισσότερο τοῦ σύμφερνε ὄχι νά ὑποχωρήσουμε κανονικά μά νά συντρίψει καί νά ἐκμηδενίσει τίς δυνάμεις μας. Καί πρέπει ἐδῶ νά ξεκαθαρίσουμε καί τοῦτο: Ἄν μέ τήν ὑποχώρησή μας τόν Αὔγουστο τοῦ 1949 δέ διατηρούσαμε τίς κύριες δυνάμεις μας καί δέν κάναμε ὀργανωμένη καί πειθαρχημένη σύμπτυξη, ἄν δηλαδή, ἐπιτρέπαμε στόν ἐχθρό νά συντρίψει τίς κύριες δυνάμεις, τότε καί τό πέρασμά μας σ' ἄλλες μορφές, σέ πολιτικές μορφές πάλης, ἡ δημιουργία, συγκρότηση, διατήρηση καί εὔρυνση τοῦ πολιτικοῦ μετώπου δέ θά γινόταν οὔτε τόσο γρήγορα, οὔτε τόσο «εὔκολα», οὔτε καί τόσο ἀποτελεσματικά. Μ' αὐτή τήν ἔννοια μποροῦμε νά λέμε ὅτι τότε ὁ ἐχθρός δέ μπόρεσε νά μᾶς ὑπαγορέψει, νά μᾶς ἐπιβάλει τή θέλησή του καί τήν ὑποχώρηση τήν πραγματοποιήσαμε βασικά μέ τό σχέδιο πού ἐμεῖς καταρτίσαμε.

Ὁ Λένιν ἐξετάζοντας τό ζήτημα τῶν ἀλλαγῶν στήν ταχτική λέει:

> «Γιά ν' ἀλλάξεις τήν ταχτική, πρέπει πρῶτ' ἀπόλα νάχεις ταχτική, μά ἄν δέν ὑπάρχει γερή ὀργάνωση, ἔμπειρη στήν πολιτική πάλη σ' ὅλες τίς καταστάσεις καί σ' ὅλες τίς περιόδες, τότε δέ μπορεῖ νά γίνει λόγος γιά κεῖνο τό συστηματικό, πού φωτίζεται ἀπό στέρεες ἀρχές καί πού ἐφαρμόζεται ἀκλόνητα σχέδιο δράσης, πού μόνο καί τοῦ ἀξίζει νά ὀνομάζεται ταχτική» (Λένιν: τόμ. 5ος, σελ. 6).

Τό δικό μας πέρασμα ἀπτόν ἔνοπλο στόν πολιτικό ἀγώνα, ἡ ἀλλαγή στήν πολιτική μας γραμμή, ἔγινε δίχως μεγάλους ταραταγμούς καί ρήγματα, ἄν ἐξαιρέσουμε τό πελάγωμα, τό ζάλισμα καί τήν ἀντικομματική ἐπίθεση τοῦ συνθηκολόγου καί πελαγω-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

μένου ὁπορτουνισμοῦ, που μάλιστα συνεπαίνει και τυχοδιωκτικούς ἐξτρεμισμούς καί πού συνέπεσε καί μέ συνοδητή ἀποσπάθεια τοῦ ἐχθροῦ γιά ἐσωτερική ὑπονόμευση καί ἔσπρω (Βαφειάδης-Καραγιώργης), ἡ ὑποχώρησή καί ἡ ἀλλαγή στήν κολιτική μας ἔγινε βασικά ὀργανωμένα καί πειθαρχημένα ἐφιβῶς γιατί, διαθέτοντας ἀξιόμαχες τίς κυρίες δυνάμεις μας καί μιά ἀρκετά δοκιμασμένη ὀργάνωση, μπορέσαμε νά διατηρήσουμε οὐσιαστικά τήν πρωτοβουλία καί στίς συνθῆκες τῆς ὑποχώρησης καί ν' ἀποφύγουμε τήν ὑπαγόρευση τοῦ ἐχθροῦ.

Γιά νά μπορέσεις ὄχι μόνο νά πάρεις, ν' ἀναλάβεις τήν πρωτοβουλία μά, πρᾶμα πού εἶναι ἀκόμα πιό σημαντικό, καί νά τήν κρατήσεις καί στρατηγικά καί ταχτικά, πρέπει νά διαθέτεις τίς ἀπαραίτητες πάντα ἐφεδρεῖες. Ὅταν κάνεις μιά κίνηση, ὅταν πραγματοποιήσεις ἕναν ἐλιγμό, ὅταν προωθήσεις τίς θέσεις σου καταλάβεις καινούργιες ἤ ὅταν ἀνοίξεις καινούργιο μέτωπο στόν ταξικό πόλεμο, γιά νά μπορέσεις, σέ συνέχεια νά ἐξασφαλίσεις τήν κίνηση, νά διατηρήσεις τίς θέσεις, νά σφύνεις τό μέτωπο, γιά νά μπορέσεις ν' ἀναπτύξεις τό ρῆγμα τόν ἐλιγμό γιά νά μετατοπίσεις τό ἐπίκεντρο τῆς σύγκρουσης ἤ γιά νά δημιουργήσεις καινούργιο, πρέπει νάχεις νά διαθέτεις τίς ἀπαραίτητες ἐφεδρεῖες. Αὐτό ἀφορᾶ τόσο τή στρατηγική ὅσο καί τήν ταχτική ἡγεσία καί τίς ἀντίστοιχες ἐφεδρεῖες. Ἀφορᾶ γενικά τήν πολιτική καθοδήγηση καί διεύθυνση τοῦ ἀγῶνα. Ἡ ὕπαρξη ἐφεδρειῶν σοῦ ἐπιτρέπει νά διατηρεῖς τήν πρωτοβουλία. Νά ἐπιβάλλεις στόν ἐχθρό τίς κινήσεις καί νά τίς ἐπιβλέπεις. Νά δημιουργεῖς ἐσύ τά ἐπίκεντρα δουλιᾶς καί πάλης καί τούς ἄξονες κίνησης καί νά κάνεις τίς μετατοπίσεις, ἀνακατατάξεις καί ἀναδιατάξεις, πού ἐπιβάλλει στήν κάθε δοσμένη στιγμή τό συμφέρον γιά τήν καλύτερη διεξαγωγή τοῦ ἀγώνα. Ἡ ὕπαρξη ἐφεδρειῶν σοῦ δίνει σιγουριά, σοῦ στερεώνει τή βεβαιότητα καί τή σταθερότητα στήν ἐνέργεια. Σέ κάνει πιό ψύχραιμο καί ἀποφασιστικό. Σοῦ παρέχει δυνατότητες ἐλιγμῶν καί τήν ἐλευθερία στούς χειρισμούς. Ὅταν ἔχεις ἐφεδρεῖες ἀντιμετωπίζεις πιό σίγουρα κάθε «ἀναπάντεχο», κάθε ἀντικίνηση καί ἀντενέργεια τοῦ ἀντίπαλου, ρίχνεις δυνάμεις καί φέρνεις ἀποτελέσματα στόν τομέα πού θέλεις. Ὅταν ἔχεις ἐφεδρεῖες, διαθέτεις μεγαλύτερη εὐκινησία καί εὐλυγισία, ἀποφεύγεις τήν καθήλωση καί τή στασιμότητα. Ἡ ἀντενέργεια, ἡ εὐστροφία σου αὐξαίνουν. Φράζεις πιό εὔκολα ἕνα ρῆγμα τοῦ ἐχθροῦ καί εὑρύνεις καί ἀναπτύσσεις τό δικό σου. Ὅταν ἔχεις ἐφεδρεῖες διαθέτεις καί περισσότερη ἐλευθερία στήν πιό γόνιμη χρησιμοποίηση τῶν δυνάμεών σου, τίς

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

καιμανιες πιό σπόπιμα. Ἔχεις πιό πλατιά ἐποπτεία στά γεγονότα καί μεγαλύτερη δυνατότητα νά ἐπιδράς σ' αὐτά καί νά τά κατευθύνεις. Διαθέτοντας ἐφεδρεῖες, ἐνεργόντας μέ τίς ἐφεδρεῖες καί μέ τό σωστό χειρισμό τους διατηρεῖς τήν πρωτοβουλία. Ἐδῶ μπορεῖ ν' ἀναφερθεῖ αὐτό πού λέει ὁ Στάλιν:

«ἐπιβάλλεις στόν ἀντίπαλο τή μάχη ὅταν δέν τοῦ συμφέρει, κρατᾶς τόν ἀντίπαλο σέ διαρκῆ ἔνταση, βῆμα πρός βῆμα ξεγερβαλώνεις καί ἀποσυνθέτεις τίς δυνάμεις του, βῆμα πρός βῆμα ἐκγυμνάζεις τίς δυνάμεις τοῦ προλεταριάτου στούς ἀγῶνες, καί ἀφοροῦν τά καθημερινά του συμφέροντα καί ἔτσι πολλαπλασιάζεις τίς ἴδιες σου δυνάμεις» (Στάλιν: τόμ. ..., σελ 78).

Ἡ ἐξασφάλιση τῶν ἐφεδρειῶν αὐτῶν, πού καθεφορά εἶνε ἀπαραίτητες, ἀποτελεῖ βασικό σταλινικό νόμο τόσο γιά τήν ἀπόφαση ὅσο καί γιά τήν εὔρυνση, τή στερέωση καί κατοχύρωση τῆς νίκης.

Στόν πολιτικό, ὅπως καί στό στρατιωτικό, ἀγώνα δέν ἐπιτρέπεται ἡ ὑποτίμηση τῆς σημασίας πού ἔχει τό ζήτημα τῶν ἐφεδρειῶν καί στό πεδίο τῆς ταχτικῆς. Καί ὅταν λέμε ἐφεδρεῖες, πρέπει νά τό καταλαβαίνουμε, ἐφεδρεῖες γιά ὅλα τά στοιχεῖα, τ' ἀπαραίτητα γιά τή διεξαγωγή τοῦ ἀγώνα. Ἐδῶ ὑπάγονται ὄχι μόνο οἱ ἀνθρώπινες καί ὑλικές ἐφεδρεῖες, μά καί ἡ γνώση ὅλων τῶν μορφῶν καί τρόπων ὀργάνωσης καί πάλης τοῦ λαοῦ, πού σοῦ ἐπιτρέπει στήν κατάλληλη στιγμή νά τίς ἐναλλάσσεις, νά προωθεῖς καί νά χρησιμοποιεῖς καθεφορά τήν ἀντίστοιχη. Χωρίς ἐφεδρεῖες δέν εἶνε δυνατή οὔτε στήν πολιτική οὔτε στόν πόλεμο ἡ ἐφαρμογή τῆς σταλινικῆς ἀρχῆς τοῦ συνδυασμοῦ τῆς ἐπίθεσης μέ τήν ἐνεργητική ἄμυνα καί τούς ὁποιουσδήποτε ἐλιγμούς καί σέ στρατηγική καί σέ ἐπιχειρησιακή καί σέ ταχτική κλίμακα.

Ἡ ἱκανότητα νά συγκροτεῖς, νά συγκεντρώνεις, νά ἐξασφαλίζεις στήν ὀργάνωση, στή δουλιά, στόν ἀγώνα τίς ἀπαραίτητες καθεφορά ἀνθρώπινες καί ὑλικές ἐφεδρεῖες, τό νά ξέρεις καί νά ὑπολογίζεις ποῦ, πότε, πόσο καί πῶς θά τίς χρησιμοποιεῖς, εἶνε ἀπτά ἀπαραίτητα στοιχεῖα καί γιά τόν ταχτικό χειρισμό, καί γιά τή στρατηγική καί γιά τήν πολιτική ἡγεσία πιό γενικά. Εἶνε ἀπτά κύρια συστατικά πού συγκροτοῦν τή μπολσεβίκικη τέχνη στήν καθοδήγηση.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

4. Είδη ταχτικῆς.—Τοπικές ἰδιομορφίες.—Συνθήματα

Είδαμε στά προηγούμενα, ὅτι σύμφωνα μέ τό Στάλιν, ταχτική εἶνε ὁ καθορισμός τῆς γραμμῆς ἐνέργειας τοῦ προλεταριάτου στή σχετικά σύντομη περίοδο, πού τό κίνημα φουντώνει ἤ πέφτει, ἡ πάλη γιά τήν ἐφαρμογή αὐτῆς τῆς γραμμῆς μέ τήν ἐναλλαγή καί τό συνδυασμό τῶν μορφῶν πάλης καί ὀργάνωσης, τῶν συνθημάτων κλπ. ἀνάλογα καθεφορά μέ τίς συγκεκριμένες συνθῆκες καί ὅτι ἡ ταχτική ἀλλάζει ἀνάλογα μέ τά φουντώματα ἤ τίς ὑποχωρήσεις στό κίνημα.

Τό σημαντικό καί ἀπαραίτητο ἐδῶ εἶνε νά μπορεῖς νά καθορίζεις, μέσα σ' αὐτές τίς διακυμάνσεις καί στίς ἀλληλοδιαδοχές ἀπό φουντώματα καί ὑποχωρήσεις, στά σκαμπανεβάσματα, μέσα στά πλαίσια μιᾶς δοσμένης ταχτικῆς περιόδου, ποιά ταχτική θ' ἀκολουθεῖς.

Ὁ Στάλιν καθορίζει βασικά τρία εἴδη ταχτικῆς. Ἡ ταχτική τῆς ἐπίθεσης. Ἡ ταχτική τῆς κανονικῆς ὑποχώρησης, καί ἡ ταχτική τῆς ἄμυνας.

Γιά τήν ταχτική ἡγεσία τοῦ ἀγώνα, γιά τό σωστό πολιτικό-ταχτικό χειρισμό, ἡ κατάχτηση καί ἡ δημιουργική ἀφομοίωσή τῆς σταλινικῆς ταχτικῆς καί στά τρία εἴδη της, καί στίς τρεῖς ὑποδιαιρέσεις της, πού, ὅμως συγκροτοῦν ἕνα ἑνιαῖο καί ἀδιάσπαστο σύνολο, ὑποταγμένο πάντα στίς στρατηγικές ἐπιδιώξεις, στή στρατηγική ἡγεσία, εἶνε βασική καί ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιά τήν ἐπιτυχία. Καί ὅταν τονίζεται: δημιουργική ἀφομοίωση, αὐτό σημαίνει, ὅτι δέν πρέπει, τόσο νά ἀποστηθίσουμε ἀπόξω, πόσες μορφές ταχτικῆς ὑπάρχουν, ὅσο νά μάθουμε, στή θεωρία, μά καί στή ζωή, στόν ἀγώνα, πότε καί πῶς πρέπει νά χρησιμοποιεῖται ἡ μιά ἤ ἡ ἄλλη μορφή, νά συνδυάζεται ἡ μιά μέ τήν ἄλλη πότε καί πῶς γίνεται τό πέρασμα ἀπτή μιά μορφή ταχτικῆς στήν ἄλλη. Πρέπει, δηλαδή, κι ἐδῶ ν' ἀφομοιώσουμε ὄχι τό γράμμα, μά τό βασικό, τό πραγματικό νόημα τῆς σταλινικῆς ταχτικῆς καί νά μάθουμε σωστά νά τή χειριζόμαστε.

Νά πῶς ὁ Στάλιν ἐξηγεῖ πότε μιά ἐπίθεση μπορεῖ νάναι πραγματική ἐπίθεση, σωστή ἐπίθεση:

> «...ἐπίθεση χωρίς στερέωση τῶν θέσεων πού κατακτήθηκαν εἶνε ἐπίθεση, καταδικασμένη στήν ἀποτυχία.
>
> Πότε μιά ἐπίθεση, ἄς ποῦμε στό στρατιωτικό τομέα, μπορεῖ νάνε πετυχημένη; Ὅταν οἱ ἄνθρωποι δέν περιορίζονται σέ μιά χοντροκομμένη προώθηση μπροστά, μά προσπαθοῦν, μαζί μ' αὐτό, νά στερεώσουν τίς θέσεις πού πιά-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

στηκαν, νά ἀνακατατάξουν τίς δυνάμεις των σύμφωνα μέ τήν κατάσταση, πού ἄλλαξε, νά τραβήξουν κοντά τά μετόπισθεν, νά φέρουν κοντά τίς ἐφεδρεῖες. Γιατί χρειάζεται αὐτό; Γιά ν' ἀσφαλιστεῖς ἀπό τά ἀναπάντεχα, γιά νά κλείσεις μεμονωμένα ρήγματα, πού ἀπαυτά δέν εἶνε ἀσφαλισμένη καμιά ἐπίθεση καί νά προετοιμάσεις, ἔτσι, τήν πλήρη ἐκμηδένιση τοῦ ἐχθροῦ...

Τό ἴδιο πρέπει νά ποῦμε γιά τούς νόμους ἐπίθεσης, στό μέτωπο τῆς ταξικῆς πάλης. Δέ μπορεῖ νά κάνεις κατυχημένη ἐπίθεση μέ ἀντικείμενο νά ἐκμηδενίσεις τούς ταξικούς ἐχθρούς, χωρίς νά στερεώσεις τίς καταχτημένες θέσεις, χωρίς ν' ἀνακατατάξεις τίς δυνάμεις σου, χωρίς νά ἐξασφαλίσεις τό μέτωπο μ' ἐφεδρεῖες, χωρίς νά τραβήξεις κοντά τά μετόπισθεν κλπ. (Στάλιν: τόμ. 12ος, σελ. 215-216).

Πότε κάνουμε ἐπίθεση; Πότε ἐφαρμόζουμε ἐπιθετική ταχτική, λογουχάρη, πότε ὀργανώνουμε ἕνα γενικό ἐπιθετικό οἰκονομικό ἀπεργιακό ἀγώνα, ζητόντας αὔξηση στά μεροκάματα, εἴτε ἕναν πολιτικό ἀπεργιακό ἀγώνα, σέ συνδυασμό εἴτε ὄχι, μέ ἄλλες μορφές μαζικῆς πάλης; Γιά νά μή γίνει σύγχιση ἐδῶ πρέπει νά ξεκαθαριστεῖ, ὅτι μεμονωμένους ἐπιθετικούς-ἐνεργητικούς ἀγῶνες ἡ ἐργατιά καί οἱ ἐργαζόμενες μάζες πάντα κάνουν, ἀνάλογα μέ τή συγκεκριμένη καθεφορά κατάσταση. Κάνουν καί σέ συνθῆκες τῆς πιό βαθιᾶς παρανομίας καί ὅταν τό κίνημά μας βρίσκεται σέ ὑποχώρηση, σέ ὕφεση. Γιά νά ἐφαρμόσεις, ὅμως, γενικά τήν ἐπιθετική ταχτική, γιά νά κάνεις, ἐπιθετικούς, ἐνεργητικούς ταξικούς ἀγῶνες πρέπει, βασικά, ἡ ταχτική περίοδος, πού περνᾶμε, νάνε περίοδος, πού τό κίνημα βρίσκεται σέ φούντωμα, σέ ἄνοδο καί ὄχι σέ ὕφεση καί πτώση, ὕστερα ἀπό μιά ὑποχώρηση τῆς ἐπανάστασης.

Βασικό, φυσικά, πάντοτε εἶνε νά ξεκινᾶς, ὅταν καθορίζεις τήν τέτια ἤ ἄλλη ταχτική γραμμή σου καί ἐνέργεια ἀπτή σωστή ἀνάλυση τῆς πολιτικῆς κατάστασης, ἀπτή μελέτη καί γνώση γιά τό τί συσχετισμός στίς ταξικές δυνάμεις ὑπάρχει στή δοσμένη στιγμή στή χώρα. (Καί, ὅταν πρόκειται γιά ἀποφασιστική ἐπαναστατική ἐνέργεια, συνυπολογίζεις ὑποχρεωτικά, σά βασικό πιά συντελεστή καί τό συσχετισμό στίς δυνάμεις καί στό δοσμένο γεωγραφικό χῶρο καί διεθνῶς). Καί σωστή ἀνάλυση, στό δοσμένο συσχετισμό στίς ταξικές δυνάμεις προϋποθέτει ὄχι μόνο, νά ξέρεις σωστά, στό σύνολο καί λεπτομερειακά, τίς δικές σου, τίς ἐπαναστατικές δυνάμεις, τίς ἐφεδρεῖες καί τή συγ-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

κεκριμένη διάταξή των, μά σημαίνει ακόμα, νάχεις σωστά μελετήσει καί έκτιμήσει καί τόν έχθρό: τίς δυνάμεις του ὅλες καί τίς καθελογῆς, τίς έφεδρεῖες του, τούς συμμάχους του, τή διάταξη πούχουν οί δυνάμεις καί οί έφεδρεῖες του, τήν ήθική τους άντίσταση κτλ. Έδῶ δέν έπιτρέπεται ἄγνοια, γιατί ή ἄγνοια πληρώνεται άκριβά. Δέν έπιτρέπεται, άκόμα, οὔτε ὑποτίμηση μά οὔτε καί ὑπερεκτίμηση τόσο τῶν δυνατοτήτων τῶν δικῶν σου ὅσο καί τοῦ άντίπαλου, τῶν δυνάμεων καί τῶν δυνατοτήτων του. Πρέπει, πάντα, νά έπιδιώκουμε νάχουμε μιά βασικά σωστή εἰκόνα καί άντίληψη γιά τόν έχθρό καί τίς δυνάμεις του.

Περνᾶμε στά δυό ἄλλα εἴδη ταχτικῆς.

Κατά τό Στάλιν «ή ταχτική τῆς κανονικῆς ὑποχώρησης» συνίσταται στό,

> «πῶς ἔντεχνα νά ὑποχωρεῖς σέ βάθος, ὅταν ὁ ἐχθρός ἔχει ὁλοφάνερη ὑπεροχή στίς δυνάμεις, νά ὑποχωρεῖς γιά νά σώσεις ἄν ὄχι τήν πλειοψηφία τοῦ στρατοῦ, τουλάχιστο τά στελέχη του» (Στάλιν, τόμ. 5ος, σελ. 77).

Καί ὁ Στάλιν κάνει διάκριση άνάμεσα στήν ταχτική τῆς ὑποχώρησης καί στήν «ταχτική» τῆς φυγῆς. Ὅταν ἔχουμε φυγή, δέν πρόκειται πιά γιά ταχτική, γιατί ὁ ἔλεγχος τῆς κίνησης σοῦ ξεφεύγει άπτά χέρια καί μετατρέπεται σέ κίνηση στοιχειακή, σέ διάλυση.

Τό τρίτο εἶδος ταχτικῆς ὁ Στάλιν τό ὀνομάζει, μέ τήν ἔννοια πάντα τῆς ἐνεργητικῆς ἄμυνας,

> «ταχτική τῆς ἄμυνας, σάν ἀναγκαῖο μέσο γιά τή διατήρηση τῶν στελεχῶν καί τή συσσώρευση δυνάμεων περιμένοντας τίς ἐπερχόμενες μάχες. Αὐτή ὑποχρεώνει τό κόμμα νά καταλάβει θέσεις σ' ὅλους δίχως ἐξαίρεση τούς τομεῖς πάλης, νά ἑτοιμάσει, ὅπως πρέπει, ὅλα τά εἴδη ὅπλων, δηλαδή, ὅλες τίς μορφές ὀργάνωσης, χωρίς νά ὑποτιμᾶ άπόλυτα καμιά άπ' αὐτές, άκόμα καί τή φαινομενικά άσήμαντη, γιατί κανένας άπτά πρίν δέν ξέρει, ποιός άκριβῶς τομέας θά χρησιμεύσει σάν πεδίο τῶν μαχῶν καί ποιά άκριβῶς μορφή κίνησης εἴτε μορφή ὀργάνωσης θά χρησιμεύσει σά σημεῖο ἀφετηρίας καί σά δραστήριο ὅπλο στά χέρια τοῦ προλεταριάτου ὅταν θ' ἀρχίσουν οί άποφασιστικές μάχες. Μέ ἄλλα λόγια: περιμένοντας τίς άποφασιστικές μάχες στήν περίοδο τῆς ἄμυνας καί τῆς συσσώρευσης δυνάμεων τό κόμμα πρέπει νά καλιγώνεται καί στά τέσσερα. Περιμένοντας τίς μάχες... Μά αὐτό δέ σημαίνει, ὅτι τό κόμμα πρέπει νά περιμένει μέ σταβρωμένα χέρια καί νά μετατραπεῖ σέ ἄγονο θεατή καί νά ἐκφυλιστεῖ άπό κόμμα τῆς ἐπανάστασης (ἄν εἶνε στήν άντιπο-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

λίτ[illegible]σει) σέ κόμμα τῆς ἀναμονῆς» (Στάλιν: τόμ. 5ος, σελ. 78).

Καί ὁ Στάλιν ἐπεξηγεῖ, ὅτι τό κόμμα πρέπει ν' ἀποφεύγει, πρέπει νά μή δέχεται τή μάχη ἄν δέ συγκεντρώσει τίς ἀπαραίτητες δυνάμεις ἤ ἄν ἡ κατάσταση δέν τοῦ εἶνε εὐνοϊκή,

«μά δέν πρέπει νά ἀφήνει ὁδτε μιά περίσταση, σέ εὐνοϊκές, δέξαια, συνθῆκες»

που νά μήν ἐπιβάλλει τή μάχη στόν ἐχθρό, ὅταν αὐτό δέν τοῦ συμφέρνει τοῦ ἐχθροῦ, νά τόν κρατᾶ σέ διαρκῆ ἔνταση, νά τόν ξεχαρβαλώνει, νά τόν ἀποσυνθέτει, νά τόν φθείρει βῆμα μέ βῆμα μέ τούς καθημερινούς ἀγῶνες τῶν μαζῶν γιά τά ζωτικά τους συμφέροντα καί ἔτσι νά πολλαπλασιάζει τό κόμμα τίς ἴδιες του δυνάμεις. Καί ὁ Στάλιν προσθέτει:

«Μονάχα σέ μιά τέτια περίπτωση ἡ ἄμυνα μπορεῖ νά-νε πραγματικά ἐνεργητική ἄμυνα καί τό κόμμα θά μπορέσει νά διατηρήσει ὅλα τά γνωρίσματα τοῦ πραγματικοῦ κόμματος δράσης καί ὄχι τοῦ κόμματος τῆς ἀναμονῆς, τοῦ θεατῆ. Μόνο σέ μιά τέτια περίπτωση τό κόμμα δέ θά χάσει, δέ θ' ἀφήσει νά τοῦ ξεφύγει ἡ στιγμή τῶν ἀποφασιστικῶν ἐξορμήσεων, δέ θά αἰφνιδιαστεῖ ἀπτά γεγονότα» (Στάλιν: τόμ. 5ος, σελ. 79).

Τονίζοντας τή σημασία τῆς ταχτικῆς τῆς ἐνεργητικῆς ἄμυνας ὁ Στάλιν ταυτόχρονα προειδοποιεῖ ὅτι

«δέν πρέπει νά γίνεται κατάχρηση» τῆς ταχτικῆς αὐτῆς, «γιατί σέ τέτια περίπτωση ὑπάρχει κίνδυνος νά μετατραπεῖ ἡ ταχτική τῆς ἐπαναστατικῆς δράσης τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος σέ ταχτική τῆς „ἐπαναστατικῆς" γυμναστικῆς»,

ὁπότε ἀντί γιά δυνάμωμα τοῦ κινήματος, ἀντί γιά συσσώρεφση δυνάμεων καί ἐπιτάχυνση τῆς ἐπανάστασης, θάχουμε ἀντίθετο ἀποτέλεσμα, σκόρπισμα δυνάμεων, ἐπιβράδυνση τῆς ἐπανάστασης.

Αὐτό, δηλαδή, πού πάθαμε καί μεῖς στήν περίοδο τῆς «ἐπαναστατικῆς γυμναστικῆς», 1929-1931, στόν καιρό τῆς φραξιονιστικῆς ὁπορτουνιστικῆς ἐσωκομματικῆς πάλης, ὅταν μέ τίς περίφημες σεχταριστικές καί ἀνόητες «μαχητικές διαδηλώσεις», πού γινόντουσαν δίχως κανένα πραγματικό πολιτικό νόημα, τό κόμμα πάθαινε μόνο φθορά καί ζημιές.

Ἡ ἀφομοίωση τῆς λενινιστικῆς-σταλινικῆς ταχτικῆς καί στίς τρεῖς μορφές της εἶνε ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιά τή σωστή καθοδήγηση τοῦ ἀγώνα. Χωρίς νά ὑποτιμᾶμε τή σημασία

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τῆς ταχτικῆς τῆς κανονικῆς ὑποχώρησης, πού στή συγκεκριμένη καθεφορά περίπτωση εἶνε ἡ καθοριστική, μά πού ἀπαυτή τή φύση της εἶνε μεταβατικοῦ χαραχτήρα καί, λιγότερο εἴτε περισσότερο, σχετικά μικρῆς διάρκειας, πρέπει τήν ξεχωριστή προσοχή μας, νά τή συγκεντρώσουμε στό ν' ἀφομοιώσουμε τήν ἐπιθετική ταχτική καί τήν ταχτική τῆς ἐνεργητικῆς ἄμυνας, νά μελετήσουμε τίς ἰδιομορφίες τοῦ περάσματος ἀπό τήν ἄμυνα στήν ἐπίθεση, ἀπτήν ἀμυντική ταχτική στήν ἐπιθετική καί τ' ἀντίστροφο. Τέτιο πέρασμα, βασικά, περνᾶ τό κίνημά μας στήν περίοδο ὕστερα ἀπτήν ὑποχώρησή μας, τόν Αὔγουστο τοῦ 1949, συσσωρεύοντας, μέ τήν ἐνεργητική του ἄμυνα, δυνάμεις γιά τούς ἀποφασιστικούς ἀγῶνες, πού ὡριμάζουν καί πλησιάζουν ἀναπότρεπτα, μέσα στίς συνθῆκες τῆς βαθιᾶς πολιτικῆς κρίσης, πού δέρνει τό ἀστοτσιφλικάδικο καθεστώς, μέ τό φυσικό ξολοθρεμό καί τόν πολεμικό ἀφανισμό, πού ἐφαρμόζουν, καταδικάζοντας τό λαό μας καί τήν Ἑλλάδα, οἱ μοναρχοφασίστες δοῦλοι καί οἱ ἀμερικάνοι ἀφέντες τους.

Ἡ ἀφομοίωση τῆς σταλινικῆς διδασκαλίας γιά τήν ταχτική ἐπιβάλλει ν' ἀποφέβγουμε καί δῶ τίς μηχανικότητες καί τίς μονοπρομματιές. Στήν πολιτική ἐκτίμηση πού ἡ ἡγεσία δίνει γιά τή δοσμένη περίοδο ἀνταποκρίνεται καί ἡ ταχτική περίοδος, πού καί ἡ αὐτήν ἀνταποκρίνεται βασικά τό ἀντίστοιχο εἶδος ταχτικῆς. Δηλαδή, ἂν τό κίνημα βρίσκεται σέ ἄνοδο τό ἀντίστοιχο εἶδος ταχτικῆς πού κυριαρχεῖ βασικά στήν περίοδο αὐτή θἄνε ἡ ἐπιθετική. Μά κι αὐτό δέν πρέπει νά τό καταλαβαίνουμε μονοκέρματα καί ἀποκλειστικά. Μπορεῖ ἡ βασική μορφή ταχτικῆς στή δοσμένη πολιτική-ταχτική περίοδο νἄνε ἡ ἐπιθετική, ἔμως αὐτό δέ σημαίνει ὅτι στήν ἴδια αὐτή περίοδο, μερικά ἤ τοπικά δέ μποροῦμε, ἀνάλογα μέ τίς εἰδικές ἤ τοπικές συνθῆκες, πού δημιουργιέντσι σέ μιά ὁρισμένη στιγμή καί μέσα στά πλαίσια τοῦ δοσμένου εἴδους ταχτικῆς, πού ἐπικρατεῖ στή δοσμένη ταχτική περίοδο, δέ μποροῦμε νά χρησιμοποιήσουμε μερικά καί προσωρινά τήν ταχτική τῆς ἐνεργητικῆς ἄμυνας ἤ καί νά κάνουμε, ἂν χρειαστεῖ καί μερικό ὑποχωρητικό ἑλιγμό. Στίς περιπτώσεις αὐτές ξεχωριστή πολιτική σημασία ἔχει τό νά καθορίζουμε ἀκριβολογημένα τά μερικά καί τοπικά αὐτά περάσματα ἀπτό ἕνα εἶδος ταχτικῆς στό ἄλλο, τίς καμπές καί ἀλλαγές αὐτές.

* * *

Ὁ Στάλιν ξεσκεπάζοντας στά 1927 τήν ἀντεπαναστατική,

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

πο τῆς τροτσκιστικῆς-ζηνοβιεφικῆς «συμμαχίας» στά προβλήματα τῆς κινέζικης ἐπανάστασης, διατυπώνει μερικές ταχτικές ἀρχές τοῦ λενινισμοῦ, πού χωρίς αὐτές, ὅπως λέει, δέν εἶνε μισοστή, ἡ σωστή καθοδήγηση στήν ἐπανάσταση. Οἱ ἀρχές αὐτές εἶνε:

«α) ἡ ἀρχή νά ὑπολογίζεις, ὑποχρεωτικά τό ἐθνικά-ἰδιαίτερο, τό ἐθνικά-ἰδιόμορφο στήν κάθε ξεχωριστή χώρα.

β) ἡ ἀρχή, ὅπως τό κομμουνιστικό κόμμα στήν κάθε χώρα χρησιμοποιεῖ ὑποχρεωτικά τίς παραμικρές δυνατότητες γιά νά ἐξασφαλίσει στό προλεταριάτο μαζικό σύμμαχο, ἄς εἶνε καί προσωρινός, ταλαντευόμενος, ἀσταθής, ἀμφίβολος.

γ) ἡ ἀρχή νά ὑπολογίζεις, ὑποχρεωτικά τήν ἀλήθεια, ὅτι γιά τήν πολιτική διαπαιδαγώγηση τῶν ἐκατομμύριων τῶν μαζῶν δέ φτάνει μόνο ἡ προπαγάνδα καί ἡ ζύμωση, ὅτι γι' αὐτό εἶνε ἀναγκαία ἡ δική τους πείρα τῶν ἰδιων τῶν μαζῶν» (Στάλιν: τόμ. 9ος, σελ. 331).

Παρά τό γεγονός ὅτι ὁ Στάλιν ἀναφέρεται ἐδῶ εἰδικά στήν κινέζικη ἐπανάσταση, ὅμως εἶνε ἀναμφισβήτητη ἡ σημασία πού ἔχουν οἱ ὑποδείξεις του, γιά ὅλο, τό παγκόσμιο κομμουνιστικό κίνημα. Οἱ δυό πρῶτες σταλινικές ἀρχές στήν ταχτική μας, —ἡ δημιουργική ἀφομοίωση καί ἐφαρμογή, ὁ ἐμπλουτισμός τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ στίς συγκεκριμένες συνθῆκες κάθε χώρας, παίρνοντας ὑπόψη τίς ἰδιομορφίες καί τίς ἰδιοτυπίες της, ὅπως καί τό ζήτημα τῶν ἐφεδρειῶν καί τῶν συμμάχων τοῦ προλεταριάτου στήν ἐπανάσταση,—ἐξετάστηκαν στά προηγούμενα. Ἐκεῖνο, πού πρέπει νά τονίσουμε καί πάλι ἐδῶ εἶνε ὅτι ἡ πρώτη, πιό πάνω, λενινιστική-σταλινική ἀρχή ἀπόχτησε ἐξαιρετική σημασία σέ σχέση μέ τήν κινέζικη ἐπανάσταση. Τό ΚΚ τῆς Κίνας πάλεψε ἔνοπλα τριάντα χρόνια. Καί μιά βασική προϋπόθεση τῆς νίκης του εἶνε ὅτι σωστά, μαρξιστικά-λενινιστικά, δημιουργικά, στίς συγκεκριμένες κινεζικές συνθῆκες ἐφάρμοσε τήν ταχτική αὐτή ἀρχή, ἔπιασε τό ἰδιαίτερο, τό κινεζικά ἰδιόμορφο μέσα σ' ὅλες τίς φάσεις πού πέρασε ἡ κινεζική ἐπανάσταση στή μακρόχρονη πορεία της. Τό ΚΚ τῆς Κίνας ἀνάπτυξε καί διεξήγαγε ἕναν «πόλεμο χωρικῶν» σέ συνδυασμό μέ τήν πάλη τοῦ κινέζικου προλεταριάτου καί κάτω ἀπτήν ἡγεμονία του. Ἐξασφάλισε στήν ἐπανάσταση αὐτή, πού μιά βασική ἰδιομορφία της εἶνε καί τό ὅτι ἀπτό χωριό, βασικά, ἄπλωνε πρός τίς πόλεις, πού κατεῖχαν οἱ ἰμπεριαλιστές καί οἱ ντόπιοι πράχτορες καί συνεργάτες τους, ἐξασφάλισε τήν ἡγεσία τοῦ ΚΚΚ, δημιούργησε τό λαϊκο-απελευθερωτικό στρατό, ἀντιτάχτηκε νικηφόρα στή

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

γιαπωνέζικη εἰσβολή. Μέσα στήν κρίση αὐτή σφυρηλατοῦσε τή λαϊκή ἑνότητα, τραβόντας σ' αὐτήν ὄχι μόνο τά μικροαστικά στρώματα μά καί τήν ἐθνική προοδευτική ἀστική τάξη, ξεσκέπαζε ἔτσι καί ἀπομόνωνε τή γκομιντανική ἀντίδραση. Καί ὅταν συντρίφτηκαν ἀπτό Σοβιετικό Στρατό ὁ γιαπωνέζικος μιλιταρισμός καί οἱ κύριες δυνάμεις του στή Μαντζουρία, ἀπέκρουσε τή γκομιντανική-ἀμερικάνικη ἐπίθεση, πέρασε σέ γενική, στρατηγική ἀντεπίθεση, σύντριψε τόν Τσάγκ-Κάι-Σή καί τούς ἀμερικάνους ἀφέντες του καί ἐξασφάλισε τή νίκη τοῦ λαοῦ, τήν ἐγκαθίδρυση στήν Κίνα τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας. Ἡ κινέζικη αὐτή πείρα εἶχε στό 2ο ἑνοπλο ἀγώνα μας καί ἔχει καί σήμερα καί γιά μᾶς ἐξαιρετική σημασία.

Μά σταθοῦμε ἐδῶ ξεχωριστά καί γιά μιά ἀκόμα φορά, στήν τρίτη λενινιστική-σταλινική ταχτική ἀρχή, πού λέει, ὅτι οἱ μάζες μέ τήν ἴδια τους τήν πολιτική, τήν ἀγωνιστική πείρα πρέπει νά πείθονται γιά τή σωστότητα τῆς πολιτικῆς γραμμῆς καί τῶν συνθημάτων τοῦ κόμματος.

> «Αὐτή ἡ ταχτική ἀρχή,—λέει ὁ Στάλιν,—ἀφορᾶ τό ζήτημα τῆς ἀλλαγῆς τῶν συνθημάτων, τό ζήτημα γιά τήν τάξη καί τούς τρόπους τῆς ἀλλαγῆς αὐτῆς. Ἀφορᾶ τό ζήτημα μέ ποιόν τρόπο τά συνθήματα, πού εἶνε γιά τό κόμμα, τά μετατρέπουμε σέ συνθήματα γιά τίς μάζες, τό ζήτημα, πῶς καί μέ ποιόν τρόπο θά φέρεις κοντά στίς ἐπαναστατικές θέσεις τίς μάζες, ἔτσι, που οἱ ἴδιες οἱ μάζες, πάνω στήν ἴδια τους τήν πολιτική πείρα, νά πεισθοῦν γιά τή σωστότητα τῶν συνθημάτων τοῦ κόμματος.
>
> Καί δέ μπορεῖς νά πείσεις τίς μάζες μέ μιά μονάχα προπαγάντα καί ζύμωση. Γιά νά γίνει αὐτό εἶνε ἀναγκαία ἡ πολιτική πείρα τῶν ἴδιων τῶν μαζῶν Γι' αὐτό εἶνε ἀναγκαῖο νά δοκιμάσουν οἱ ἴδιες οἱ πλατιές μάζες πάνω στή δική τους πλάτη, τό ἀναπόφευχτο, ἂς ποῦμε, τῆς ἀνατροπῆς τοῦ δοσμένου συστήματος, τό ἀναπόφευχτο νά ἐγκαθιδρυθεῖ κανούργια πολιτική καί κοινωνική τάξη πραγμάτων» (Στάλιν: τόμ. 9ος, σελ. 348-349).

Ὁ Στάλιν ξεχωρίζει βασικά τέσσερες φάσεις, πού περνᾶ ἕνα σύνθημα γιά νά γίνει πράξη, βίωμα, κατάχτηση, πραγματοποίηση. Φυσικά, ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιά νά ριχτεῖ καί νά σταθεῖ, νά πιάσει ἕνα σύνθημα, εἶνε ν' ἀνταποκρίνεται στή δοσμένη πραγματικότητα, ν' ἀπαντᾶ σέ ζητήματα τῆς μάζας, τοῦ λαοῦ, νά τό σηκώνει, ὅπως λέμε, ἡ ζωή, ἡ κατάσταση. Μετά ἀρχίζει ἡ δουλειά γιά νά μετατραπεῖ τό σύνθημα ἀπό λό-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

για σέ ἔργα. Ἔχουμε πρῶτα τή φάση: σ ύ ν θ η μ α π ρ ο π α γ ά ν δ α ς. Ὅταν τό σύνθημα αὐτό δουλέβεται μέσα στό κόμμα στούς στενά συμπαθοῦντες, στούς πρωτοπόρους συνειδητούς ἐργάτες καί αὐτοί κατατοπίζονται καί πείθονται, ὅτι τό σύνθημα αὐτό εἶνε ζωντανό, πραγματοποιήσιμο. Τό παίρνουν τότε αὐτοί ὅλοι, τό κόμμα καί τό σύνθημα αὐτό τό μεταφέρουν, τό μπάζουν στίς πλατιές μάζες. Τό κάνουν σ ύ ν θ η μ α ζ ύ μ ω σ η ς. Ἀρχίζει συστηματική διαφώτιση τοῦ κόσμου μέ ὅλα τά μέσα, γιά νά νιώσει, νά καταλάβει, ὅτι τό σύνθημα αὐτό εἶνε σωστό. Καί θά τό νιώσει καί θά τό καταλάβει αὐτό ὁ λαός μέσα στή ζωή, στά καθημερινά γεγονότα, στήν καθημερινή πάλη, στίς συγκρούσεις του μέ τούς ἐκμεταλλεφτές καί τά ὄργανά τους. Μέσα σ' αὐτή τήν πεῖρα τῆς ζωῆς θά νιώσει, θά πεισθεῖ πάνω στήν ἴδια του τήν καμπούρα, ξεπερνόντας καί ὑπερνικόντας ταλαντέφσεις, δισταγμούς, αὐταπάτες, ἀπάτες καί δημαγωγίες, ὅτι πρός τήν κατέφθυνση, πού καλεῖ καί δείχνει τό σύνθημα πρέπει νά βαδίσει. Ὅταν ἡ ζύμωση φτάσει στό σημεῖο αὐτό τῆς βράσης, τότε τό κόμμα, ὑπολογίζοντας καί ὅλους τούς ἄλλους παράγοντες καί τή συγκεκριμένη στιγμή, περνᾶ στήν ἑπόμενη φάση: τ ό σ ύ ν θ η μ α δ ρ ά σ η ς, ὁπότε τό κόμμα καλεῖ καί ὀργανώνει τίς μάζες στή δράση γιά τήν πραγματοποίηση τοῦ συνθήματος. Ἡ τελεφταία φάση εἶνε: ἡ ὁ δ η γ ί α, ἡ ἐ ν τ ο λ ή, δηλαδή, τά συγκεκριμένα ὀργανωτικά καί ἄλλα μέτρα πού παίρνει τό κόμμα καί ἡ ἐφαρμογή τους, πού τό σύνθημα τό κάνουν κιόλας πράξη, πραγματικότητα. Εἶνε αὐτό, πού κάπως ὄχι σωστά, στό κόμμα μας τό λέγαμε σ ύ ν θ η μ α ἄ μ ε σ η ς δ ρ ά σ η ς.

Φυσικά, ἐδῶ δόσαμε μιά, λίγο-πολύ, σχηματική ἀπαρίθμηση τῶν φάσεων πού περνᾶ ἕνα σύνθημα. Στή ζωή συμβαίνει συχνά, ἐπειδή μεταβάλλονται οἱ συνθῆκες καί ἡ κατάσταση, νά ἀλλάζεις, ν' ἀντικαθιστᾶς ἤ νά σηκώνεις ἕνα σύνθημα πρίν πραγματοποιηθεῖ. Ἀκόμα, ἀνάλογα μέ τήν κατάσταση, ὁ χρόνος, πού χρειάζεται γιά νά περάσει ἕνα σύνθημα τίς φάσεις, πού ἀναφέραμε εἶνε πολύ διαφορετικός. Ἔτσι σέ συνθῆκες ὕφεσης εἴτε ὑποχώρησης τοῦ κινήματος, ἤ ὅταν ἡ νέα ἄνοδος μόλις ἀρχίζει καί προχωρεῖ σιγά, τότε ἡ ἐναλλαγή στίς φάσεις γίνεται κι αὐτή μέ πιότερο εἴτε λιγότερο, ἀργό ρυθμό. Σέ καταστάσεις ὅμως, πού τό «καζάνι βράζει» καί τά γεγονότα ἐξελίσσονται γοργά, ἀπότομα, τότε καί ἡ ἐναλλαγή στίς φάσεις γίνεται πιό γρήγορα ἤ καί «ἀστραπιαία», ὅπως καί τό ἕνα σύνθημα, πού ξεπεράστηκε, δίνει γοργά τή θέση του στό ἄλλο, πού πιό σωστά ἀντανακλᾶ τή στιγμή καί ἀνταποκρίνεται

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

στήν κατάσταση. Σέ τέτιες στιγμές, ὅταν ἡ χώρα περνᾶ πολιτική κρίση καί ἡ κατάσταση εἶνε ἐπαναστατική, ἡ ὡρίμανση καί ἡ δραστηριότητα τῶν μαζῶν πραγματοποιεῖται καί φουντώνει ὄχι μέ τούς μῆνες καί τά χρόνια, μά μέ τίς βδομάδες καί τίς μέρες καί ἀνάλογη πρέπει νάνε ἡ ἐναλλαγή στά συνθήματα.

Μά ὅσο σχηματικά κι ἄν δίνεται ἡ ἀπαρίθμηση ἀπό πόσες φάσεις περνᾶ ἕνα σύνθημα, ὅμως, ὁ Στάλιν τονίζει:

> «Τό νά μπερδεύεις τά συνθήματα μέ τίς ἐντολές (ὁδηγίες), εἴτε τό σύνθημα ζύμωσης μέ τό σύνθημα δράσης εἶνε τό ἴδιο ἐπικίνδυνο, ὅπως εἶνε ἐπικίνδυνες καί κάποτε καί καταστροφικές οἱ ἐξορμήσεις (ἐνέργειες) πού γίνονται πρίν τήν ὥρα τους ἤ καθυστερημένα...
>
> Τό καθῆκον τοῦ κόμματος συνίσταται στό νά μετατρέπει μαστορικά καί ἔγκαιρα τά συνθήματα ζύμωσης σέ συνθήματα δράσης, ἤ τά συνθήματα δράσης σέ ὁρισμένες συγκεκριμένες ἐντολές (ὁδηγίες), ἤ, ἄν αὐτό τό ἀπαιτεῖ ἡ κατάσταση, νά δείξει τήν ἀναγκαία εὐλυγισία καί ἀποφασιστικότητα, ὥστε ἔγκαιρα νά σταματήσει τήν ἐφαρμογή αὐτῶν ἤ ἐκείνων τῶν συνθημάτων καί ἄς εἶνε ἐκλαϊκεβμένα καί ἄς εἶνε ὥριμα» (Στάλιν, τόμ. 5ος, σελ. 172-173). Καί ἀλλοῦ «Ἡ τέχνη τοῦ στρατηγοῦ ἡγέτη καί τοῦ ταχτικοῦ ἡγέτη συνίσταται στό νά μετατρέπει ἔντεχνα καί ἔγκαιρα τό σύνθημα τῆς ζύμωσης σέ σύνθημα δράσης καί τό σύνθημα δράσης, ἐπίσης ἔγκαιρα καί ἔντεχνα, σέ ὁρισμένες συγκεκριμένες ἐντολές (ὁδηγίες)» (Στάλιν: τόμ. 5ος, σελ. 67).

Ὁ Στάλιν στά 1927, στό μέρος, πού ἀναφέραμε πιό πάνω καί ὅπου ξεσκέπαζε τήν ἀντεπαναστατική θέση τῆς τροτσκιστικῆς-ζηνοβιεφικῆς κλίκας στά ζητήματα τῆς κινέζικης ἐπανάστασης, κάνει καί μιά ἄλλη, οὐσιαστική, διεκρίνιση, σχετική μέ τά συνθήματα, ὅταν μιλᾶ γιά τό πῶς ἕνα σύνθημα *ἀπό προοπτική* (ἀντίστοιχα: σύνθημα προπαγάνδας ἤ ζύμωσης) *μετατρέπεται σέ σύνθημα τῆς ἡμέρας* (ἀντίστοιχα: σύνθημα δράσης). Ὁ Στάλιν ἐπιμένει ὅτι

> «πρέπει νά γίνεται αὐστηρή διάκριση ἀνάμεσα στή διατύπωση σάν *προοπτική* γιά τό κοντινό μέλλον καί τή διατύπωση σά *σύνθημα τῆς ἡμέρας*» (Στάλιν: τόμ. 9ος, σελ. 349).

Τό πέρασμα ἀπτό ἕνα στό ἄλλο, ἀπτήν *προοπτική* στό *σύνθημα τῆς ἡμέρας*, μιά καί ἡ κατάσταση ἀντικειμενικά εἶνε ὥριμη, ἐξαρτᾶται ἀπτήν ἱκανότητα τοῦ κόμματος νά τραβήξει τίς μάζες, πού θά πεισθοῦν μέ τήν ἴδια τους τήν πει-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ρα, στίς ἐπαναστατικές θέσεις τῆς πρωτοπορείας καί, ἔτσι, τήν προοπτική νά τήν κάνει πάλη τῆς ἡμέρας, ὅταν οἱ μάζες, μέ τήν καθοδήγηση τῆς πρωτοπορείας, μετατρέπουν τήν προοπτική σέ σύνθημα τῆς ἡμέρας, σέ σημερινή ἀγωνιστική πραγματικότητα. Ὁ Στάλιν ξεκαθαρίζει, ὅτι, ὅταν τό πέρασμα αὐτό γίνεται χωρίς τίς μάζες, τότε ἔχουμε τρέξιμο τῆς πρωτοπορείας μπροστά χωρίς τίς μάζες, ὁπότε ἡ ἀποτυχία εἶνε σίγουρη.

Ὁ Στάλιν ἐπιμένει ὅτι ἡ πρωτοπορεία δέν πρέπει οὔτε νά ὑπερπηδᾶ, ὅταν ἡ προοπτική δέν ἔγινε ἀκόμα γιά τή μάζα σύνθημα τῆς ἡμέρας, οὔτε νά ὑποπηδᾶ, δηλαδή, νά μένει πίσω, ὁπότε δέν καταλαβαίνει ὅτι ἡ προοπτική ἔγινε κιόλας γιά τή μάζα σύνθημα τῆς ἡμέρας καί τότε ἀντί νά ἐπικεφαλίζει τή μάζα παραπαίει στήν οὐρά της. Καί ὁ Στάλιν καταλήγει:

> «Ἡ ἀντιπολίτευση (Σημ. πρόκειται γιά τούς τροτσκιστοζηνοβιεφικούς) δέν καταλαβαίνει ὅτι τό ζήτημα δέν εἶνε τό νά τό πεῖς „πρῶτος", τρέχοντας μπροστά καί χαλόντας τό ἔργο τῆς ἐπανάστασης, μά στό νά τό πεῖς ἔγκαιρα καί μάλιστα ἔτσι, πού αὐτό, πού θά πεῖς νά τό ἀρπάζουν οἱ μάζες καί νά τό κάνουν ἔργο». (Στάλιν: τόμ. 9ος, σελ. 361).

5. *Γιά τά συνθήματα τοῦ ΚΚΕ: Εἰρήνη καί «τά ὅπλα ἀντίστροφα»*

Μποροῦμε τώρα, ὅσα εἴπαμε πιό πάνω γιά τά συνθήματα, νά τά χρωματίσουμε, παίρνοντας ἕνα συγκεκριμένο παράδειγμα ἀπτῆς φάσης τοῦ κόμματός μας. Τό ΚΚΕ προβάλλει τόν τελευταῖο καιρό τό σύνθημα: τά ὅπλα ἀντίστροφα, ἐνῶ ὅλη ἡ καθημερινή δουλιά καί δράση τοῦ κόμματος γιά κεντρικό ἄξονα ἔχει τήν: Εἰρήνη, τήν πάλη γιά τήν εἰρήνη. Τί ἔχουμε ἐδῶ ὅταν μιλᾶμε γιά τήν εἰρήνη; Ἔχουμε ἕνα σύνθημα δράσης, ἕνα σύνθημα τῆς ἡμέρας: Ἡ πάλη γιά τήν εἰρήνη. Καί ἔχουμε τό σύνθημα: τά ὅπλα ἀντίστροφα, πού εἶναι σύνθημα προοπτικῆς, ἕνα σύνθημα ζύμωσης, πού πέρασε καί ἀπτή φάση τοῦ συνθήματος προπαγάνδας. Σήμερα ὅλοι οἱ κομμουνιστές, οἱ πρωτοπόροι ἀγωνιστές, οἱ ἐπονίτες, οἱ συνειδητοί ἐργαζόμενοι ξέρουν, ὅτι, ἄν τολμήσουν οἱ ἀμερικάνοι τόν πόλεμό τους, ἄν οἱ μοναρχοφασίστες

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

χτυπήσουν, τότε ὁ λαός τά ὅπλα θά τά στρέψει, πρέπει νά τά στρέψει, ἀντίστροφα. Δηλαδή, στό μέτωπο οἱ φαντάροι θά χτυπήσουν τό μοναρχοφασισμό. Καί μέσα στή χώρα, οἱ ἐργαζόμενοι θά πολεμήσουν μέ ὅλα τά μέσα τούς μοναρχοφασίστες γιά νά κάνουν τόν πόλεμο αὐτό τάφο τοῦ φασισμοῦ, τῆς πλουτοκρατίας καί τῆς ἀμερικανοκρατίας.

Γιατί τά ὅπλα ἀντίστροφα, εἶναι σύνθημα προοπτικῆς, ζύμωσης; Πρῶτα ἀπόλα, ὅλοι οἱ Ἕλληνες ξέρουν, καί αὐτό τό λένε οἱ ἐχθροί μας ἀνοιχτά, ὅτι οἱ ἀμερικάνοι καί οἱ μοναρχοφασίστες ἑτοιμάζουν τόν πόλεμό τους ἐνάντια στίς ΛΔ καί τή Σοβ. Ἕνωση. Ἑτοιμάζουν νά μᾶς πετσοκόψουν, νά μᾶς μακελέψουν. Κεντρικό σήμερα σύνθημά μας, πού ξεσκεπάζουμε, ἀντιμετωπίζουμε καί στραπατσέρνουμε, μέσα στήν καθημερινή πάλη, τήν πολεμική πολιτική τοῦ ἐχθροῦ, εἶναι τό σύνθημά μας: εἰρήνη. Αὐτό κυριαρχεῖ. Αὐτό εἶναι σήμερα τό βασικό σύνθημα δράσης, τό σύνθημα τῆς μέρας. Πάνω στό σύνθημα αὐτό τό ΚΚΕ, πού εἶναι τό πιό συνειδητό κομμάτι μέσα στό κίνημα τῶν ὀπαδῶν τῆς εἰρήνης στή χώρα μας, ὅπως καί ὁλόκληρο τό κίνημα τῆς εἰρήνης στήν Ἑλλάδα, δίνουν καθημερινά συγκεκριμένες ὁδηγίες: πῶς, ποῦ κλπ. καθεμέρα πρέπει νά ὀργανώνεται ἡ παλλαϊκή πάλη, οἱ κινητοποιήσεις, οἱ ἐκδηλώσεις γιά τήν εἰρήνη, τό μάζεμα ὑπογραφῶν, οἱ συγκεντρώσεις, οἱ προκηρύξεις κλπ. κλπ., ἡ καθημερινή, συγκεκριμένη πάλη ἐνάντια σέ κάθε μέτρο προετοιμασίας τοῦ πολέμου, ἐνάντια σέ κάθε ὀργάνωση τῆς σφαγῆς. Ἕνα συγκεκριμένο παράδειγμα τέτιας πάλης εἶναι καί τό παλλαϊκό ξεσήκωμα στό Μενίδι, πού ἐμπόδισε τούς στρατοκράτες νά κάνουν τά χωράφια τῶν ἀγροτῶν, στρατῶνες, ἀποθῆκες κλπ.

Ὥστε ὁ κεντρικός ἄξονας, στήν πολιτική-μαζική δουλιά μας, εἶναι σήμερα τό σύνθημα δράσης, τό σύνθημα τῆς ἡμέρας, τό κεντρικό σύνθημα: εἰρήνη, πάλη γιά τήν εἰρήνη. Αὐτό ἐκφράζει τούς πιό μύχιους πόθους τοῦ λαοῦ. Εἰρήνη θέλουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες. Δέν ὑπάρχει ἐργαζόμενος Ἕλληνας πού νά ἐγκρίνει τήν ἀποστολή φαντάρων στήν Κορέα. Δέν ὑπάρχει τίποτα ἄλλο, πού νά ἀνταποκρίνεται τόσο ὁλοκληρωτικά στά συμφέροντα τοῦ λαοῦ καί τῆς πατρίδας μας, πού νά συγκινεῖ τόσο βαθιά τόν ἐργαζόμενο λαό. Αὐτό σήμερα εἶνε, ἔγινε ἁπλό, γιατί τό καταλαβαίνουν ὅλοι.

Καί τό σύνθημα: τά ὅπλα ἀντίστροφα; Μπροστά στόν κίνδυνο τῆς ἀμερικάνικης πολεμικῆς ἀπειλῆς,—καί γιά τό ὅτι ὁ κίνδυνος γίνεται ὅλο καί ἄμεσος, ὑπάρχουν ὅλα τά ὁλικά στοιχεῖα, πού βγῆκαν καί βγαίνουν καθημερινά στά φόρα,—τό

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

κόμμα προβάλλει σά σύνθημα ζύμωσης, σά σύνθημα προοπτικῆς, τό σύνθημα τά ὅπλα ἀντίστροφα.

Ἡ κεντρική προσπάθεια τοῦ κόμματος, τῆς μαζικῆς του δουλειᾶς καί δράσης στρέφεται, συγκεντρώνεται σήμερα στό ζήτημα: ὑπεράσπιση, κατοχύρωση τῆς εἰρήνης. Τό ξεσκέπασμα τῆς «ἀστραπῆς», τῆς συμμαχίας Ἀθήνας-Τίτο-Ἄγκυρας, τῆς πολεμικῆς συνεργασίας μέ τή Ρώμη, τοῦ Βορειοατλαντικοῦ, ὅπου δέθηκε κιόλας ἡ Ἑλλάδα, καί ὅλα τά ἄλλα, πού καί αὐτά ξεσκεπάζουν τίς πολεμικές προετοιμασίες, πού κάνουν στήν Ἑλλάδα οἱ ἀμερικάνοι καί οἱ λακέδες των, οἱ μοναρχοφασίστες, (σάν ἕνα κομμάτι τῆς προετοιμασίας τοῦ τρίτου παγκόσμιου πολέμου, πού ὀργανώνουν οἱ ἀμερικάνοι καί ἄγγλοι ἰμπεριαλιστές, γιά νά ἐγκαθιδρύσουν τήν παγκόσμια κυριαρχία τους, ἔχοντας γιά κύριο στόχο τή Σοβιετική Ἕνωση), τό ξεσκέπασμα αὐτό καί ἡ καθημερινή πάλη ἐνάντια σέ κάθε συγκεκριμένο μέτρο, πού προετοιμάζει τόν πόλεμο, εἶνε σήμερα συστατικό μέρος τῆς κεντρικῆς προσπάθειας γιά τήν ὑπεράσπιση καί κατοχύρωση τῆς εἰρήνης. Παράλληλα ὅμως, ξέρουμε ὅτι ὁ τυχοδιωχτισμός εἶνε κι αὐτός ἀναπόσπαστο κομμάτι τῆς πλουτοκρατικῆς πολιτικῆς. Ἔτσι, οἱ ἀμερικάνοι, ὅπως τόκαναν κιόλας στήν Κορέα, καί οἱ μοναρχοφασίστες, πού ἡ καταστροφική καί χαώδικη οἰκονομική καί γενικά ἡ ἐσωτερική κατάστασή τους, τούς σπρώχνει σέ τυχοδιωχτικές πολεμικές περιπέτειες, μποροῦν ἀπό τή μιά μέρα στήν ἄλλη νά ἀνοίξουν καί ἀλλοῦ καί μιά ἄλλη πολεμική φωτιά. Καί ὅλα τά στοιχεῖα δείχνουν, ὅτι τά Βαλκάνια, μέ βάση τους τήν Ἑλλάδα καί τόν Τίτο, οἱ ἀμερικάνοι τάχουν διαλέξει σάν ἕνα ἀπτά ἐπίκεντρα γιά τήν ἐμπρηστική πολεμική τους ἐπίδοση. Γιά ὅλα αὐτά πού ἀναφέραμε ἐδῶ πιό πάνω, τό ΚΚΕ λέει: ἂν τολμήσετε τόν πόλεμό σας τότε θάχετε τά ὅπλα ἀντίστροφα καί τόν πόλεμό σας ὁ λαός θά σᾶς τόν κάνει τάφο. Καί προβάλλει τό σύνθημα: τά ὅπλα ἀντίστροφα, σά σύνθημα ζύμωσης, σά σύνθημα προοπτικῆς. Διαφωτίζουμε, κατατοπίζουμε, προετοιμάζουμε καί ὀργανώνουμε τό λαό, τούς ἐργαζόμενους, τά στρατεβμένα παιδιά τοῦ λαοῦ, τούς σημερινούς καί αὐριανούς φαντάρους, ναῦτες, σμηνίτες, τούς ΤΕΑ καί ΜΕΑ, τούς τίμιους ἀξιωματικούς καί ὑπαξιωματικούς: Ἐμεῖς θέλουμε τήν Εἰρήνη, εἴμαστε ἕτοιμοι νά κάνουμε τό πᾶν γιά νά ἐξασφαλιστεῖ, νά κατοχυρωθεῖ ἡ εἰρήνη. Μέ τήν πάλη γιά τήν εἰρήνη μποροῦμε νά τούς σταματήσουμε τόν πόλεμο. Καί στόν ἀγώνα μας αὐτόν ἡ πάλη ἐνάντια στήν «ἀστραπή», ἡ ζύμωση μέ

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τό σύνθημα: ἂν τολμήσουν τόν πόλεμό τους τότε τά ὅπλα ἀντίστροφα, εἶνε ἕνα βασικό συστατικό μέρος τῆς πάλης γιά τήν εἰρήνη.

Αὐτοί ὅμως φοβοῦνται τήν εἰρήνη. Καί ἑτοιμάζουν τόν πόλεμό τους. Ἂν τόν τολμήσουν θά τούς ἀπαντήσουμε: Τά ὅπλα ἀντίστροφα. Τότε τό σύνθημα αὐτό, θά γίνει, ἀπό σύνθημα προοπτικῆς καί ζύμωσης, πού εἶναι σήμερα, θά γίνει σύνθημα τῆς ἡμέρας - σύνθημα δράσης, συγκεκριμένη πράξη, ἐντολή, ὁδηγία, πραγματοποίηση, ζωή, ἀγώνας.

Ὥστε ἐδῶ χρειάζεται νάχουμε καθαρή τή σκέψη: ποιό εἶναι σήμερα τό κεντρικό, τό ἄμεσο, τό καθημερινό, ποιό εἶναι τό κεντρικό σύνθημα δράσης, τό σύνθημα τῆς ἡμέρας: Ἡ πάλη γιά τήν εἰρήνη. Καί τά ὅπλα ἀντίστροφα εἶναι σήμερα σύνθημα προοπτικῆς, πού τονίζει, ὑπογραμμίζει, ἐνισχύει καί βοηθᾶ τό κεντρικό σύνθημα τῆς ἡμέρας, τό σύνθημα δράσης: τήν πάλη γιά τήν εἰρήνη. Καί πού μπορεῖ, ἂν αὐτοί τολμήσουν τόν πόλεμό τους, νά γίνει, αὔριο, αὐτό τό κεντρικό σύνθημα τῆς ἡμέρας, τό κεντρικό σύνθημα δράσης. Στήν ἀμερικάνικη προοπτική πού ἑτοιμάζει πυρετώδικα τόν πόλεμο ἐμεῖς ἀντιπαραθέτουμε τή δική μας προοπτική: ἂν τολμήσετε τόν πόλεμό σας θἄχετε τά ὅπλα ἀντίστροφα.

Κάνουν σοβαρό, θεμελιακό πολιτικό λάθος ὅσοι τρέχουν μπροστά καί πιπιλίζουν μόνο τό: ὅπλα ἀντίστροφα καί παραμερίζουν καί ὑποτιμοῦν τήν πάλη γιά τήν εἰρήνη, ἀποφέβγοντας καί «πρακάμπτοντας» ἔτσι τίς δυσκολίες, πού ἔχει καί παρουσιάζει σέ μᾶς ἡ καθημερινή ὀργάνωση καί διεξαγωγή τῆς πάλης γιά τήν εἰρήνη. Τό σύνθημα: τά ὅπλα ἀντίστροφα, σήμερα δέ μπορεῖ ἀκόμα νάνε πράξη (ἐκτός φυσικά, ἀπτόν περιορισμένο γιά μᾶς τομέα τῆς Κορέας). Καί ξεκομμένο ἀπ' τήν πάλη γιά τήν εἰρήνη καταντᾶ ἀδειανή φράση, κούφια κουβέντα καί ὁδηγᾶ τήν πρωτοπορεία στήν ἀπόσπαση, στό ξέκομμα ἀπτή μάζα, στήν ἀπομόνωση ἀπτό λαό, πράγμα, πού ἀκριβῶς θέλει καί ἡ ἀμερικανοκρατία καί ὁ μοναρχοφασισμός. Αὐτοί σήμερα ἄμεσα δέ φοβοῦνται τόσο τό: ὅπλα ἀντίστροφα, ὅσο τρέμουν τήν καθημερινή πάλη μας γιά τήν εἰρήνη. Καί πρέπει νά τό καταλάβουμε: ἂν δέν κάνουμε σήμερα τόν πιό ἀποφασιστικό, ὁλόπλευρο, συγκεκριμένο, καθημερινό καί παλλαϊκό ἀγώνα γιά τήν εἰρήνη, δέ θάμαστε, αὔριο, σέ θέση νά πραγματοποιήσουμε, ὅπως πρέπει καί ὅταν πρέπει τά ὅπλα ἀντίστροφα. Αὐτό τό ξέρει ὁ ἀντίπαλος. Γι' αὐτό καί φοβᾶται, τρέμει

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

καί λυσσομανᾶ γιά τήν πάλη μας ὑπέρ τῆς εἰρήνης. Γιατί μόνο μ' αὐτή τήν πάλη, μέσα σ' αὐτή τήν πάλη πείθουμε τίς μάζες, τίς καταχτᾶμε, τίς δείχνουμε, ὅτι αὐτοί, οἱ ἐχθροί μας ὀργανώνουν πυρετώδικα τή σφαγή, πού τήν ἄρχισαν κιόλας στήν Κορέα. Καί ἀνεβάζουμε, ἔτσι, τίς μάζες πιό ψηλά στήν πάλη, τίς τέρνουμε καί τίς κρατᾶμε κοντά στίς ἐπαναστατικές θέσεις καί ἔτσι τίς καταχτᾶμε, γιατί τό βλέπουν πιά οἱ ἴδιες, ὅτι τό: ὅπλα ἀντίστροφα εἶναι ὁ μόνος σωστός τρόπος καί δρόμος γιά μᾶς ἄν αὐτοί τολμήσουν τόν πόλεμό τους.

Ὥστε κάνει σήμερα θεμελιακό σφάλμα ὅποιος ξεχνᾶ τήν πάλη γιά τήν εἰρήνη καί προτάσσει τό: ὅπλα ἀντίστροφα. Τό ζήτημα αὐτό πρέπει νά τό προσέξουμε πολύ καί γιά τοῦτο τόν πρόσθετο λόγο: ὁρισμένα ἀγαναχτισμένα μά καί καθυστερημένα στρώματα στή χώρα μας τήν ἐξέγερση καί τό βαρβαρισμό τους ἐνάντια στήν ἀμερικανοκρατία καί τό μοναρχοφασισμό τήν ἐκφράζουν κι ἔτσι: νά γίνει πόλεμος, νά γλυτώσουμε, νά λεφτερωθοῦμε. Τήν τέτια καθυστερημένη ψυχολογία, πού ὑποτιμᾶ καί ἀγνοεῖ τήν πάλη γιά τήν εἰρήνη, τήν ὑποθάλπει ὁ μοναρχοφασισμός: καλύτερα τοῦ εἶνε νά μιλᾶν οἱ μάζες, ἄς εἶνε κι ἔτσι, γιά πόλεμο παρά γιά εἰρήνη. Γιατί ἀντικειμενικά τόν βοηθᾶ αὐτό στό φούντωμα τῆς πολεμικῆς ψύχωσης, πού αὐτός ὑποδαυλίζει καί ἐφαρμόζει. Ὥστε ὅταν ἐμεῖς λαθεμένα, ἀνώριμα χρησιμοποιοῦμε τό σύνθημα: τά ὅπλα ἀντίστροφα, τότε ὁπλαστικά, χύνουμε νερό στό μύλο τοῦ μοναρχοφασισμοῦ, τῆς ἀμερικανοκρατίας, τῶν ἐμπρηστῶν τοῦ πολέμου. Νά γιατί πρέπει νά προσέχουμε. Καί νά ποῦ βρίσκεται τό λάθος.

Ὅπως εἶνε ἐπίσης λάθος ὅταν δίπλα στό κεντρικό καί βασικό σήμερα σύνθημά μας, πού εἶναι ἡ πάλη γιά τήν εἰρήνη, δέν τοποθετοῦμε σωστά ὅμως καί μετρημένα καί τό σύνθημα προοπτικῆς: Τά ὅπλα ἀντίστροφα, σά σύνθημα ζύμωσης.

Ἔτσι τοποθετεῖται τό πρόβλημα αὐτό, τῆς σχέσης, δηλαδή πόχει, ἡ πάλη μας γιά τήν εἰρήνη μέ τό σύνθημά μας: τά ὅπλα ἀντίστροφα.

* * *

Πρίν συνεχίσουμε μέ τά ζητήματα ταχτικῆς, πρέπει νά σταθοῦμε ἀκόμα σέ μερικά ἐρωτήματα, πού ἔχουν σχέση μέ τά δικά μας συνθήματα. Ἀφοῦ τό σύνθημα: ἡ πάλη γιά τήν εἰρήνη εἶνε τό κεντρικό σύνθημα, αὐτό πού μᾶς ἐπιτρέπει τήν πιό σκόπιμη καί γόνιμη στοχοπροσήλωση καί συγκέντρωση δυνάμεων, γιατί εἶνε τό ζήτημα, πού κυριαρχεῖ σήμερα στίς ἔγνοιες

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τοῦ λαοῦ, τότε ποιά θέση πρέπει νά δόσουμε στό σύνθημά μας γιά τό πανδημοκρατικό μέτωπο; Καί ποιά σχέση ἔχει τό ἕνα μέ τάλλο;

Τό σύνθημά μας γιά τήν εἰρήνη, εἶνε κυρίως πολιτικό, μαζικό-πολιτικό σύνθημα, πού, ἡ πραγματοποίησή του θά λύσει ἕνα ἀπτά θεμελιακά ζητήματα, τό πιό θεμελιακό, σήμερα, ζήτημα τῆς ζωῆς καί τῆς ἀνάπτυξης τοῦ λαοῦ καί τῆς χώρας μας.

Τό πανδημοκρατικό μέτωπο, ὅταν δηλαδή, καλοῦμε τόν κόσμο καί τίς ὀργανώσεις νά τό δημιουργήσουν, εἶνε ἕνα πολιτικό-ὀργανωτικό σύνθημα, πού, μέ τήν πραγματοποίησή του, ἀποχτᾶμε ἕνα ἀποφασιστικό ἐνιαιομετωπικό πολιτικό ὄργανο, γιά νά πετύχουμε τήν πολιτική μας τῆς εἰρήνης, τήν πανδημοκρατική ἑνότητα δράσης, στήν πάλη μας γιά τήν εἰρήνη κλπ. Αὐτή εἶνε ἡ πολιτική ἐκτίμηση καί διάκριση ἀνάμεσα στά δυό συνθήματα. Καί αὐτοῦ βρίσκεται καί ἡ σχέση τους.

Φυσικά, τό σύνθημα τῆς εἰρήνης δέν εἶναι τό μοναδικό, ἔχουμε καί ἄλλα, γιά τό ψωμί, γιά τή γενική ἀμνηστεία κλπ. Εἶνε ὅμως τό κεντρικό, τό κυριαρχικό στήν περίοδο πού περνᾶμε. Οὔτε καί τό πανδημοκρατικό μέτωπο, εἶνε καί τό μοναδικό ὄργανο μαζικῆς κινητοποίησης καί πάλης γιά τήν εἰρήνη, οὔτε καί τό μέτωπο ἀπασχολεῖται ἀποκλειστικά μέ τήν εἰρήνη. Αὐτό τό κάνουν καί, πάλι, ὄχι ὁλότελα ἀποκλειστικά, οἱ ἐπιτροπές πάλης γιά τήν εἰρήνη. Τό μέτωπο ἔχει, εἴτε πρέπει νάχει καί ἄλλες ἐπιδιώξεις: δημοκρατία, λεφτεριά, γενική ἀμνηστεία, ἀνεξαρτησία. Ζητᾶ λέφτερες ἐκλογές μέ ἀναλογική κλπ. Μιά ὅμως καί τό μέτωπο αὐτό εἶνε, πρέπει νᾶνε, πραγματικά δημοκρατικό καί τό αἴτημα τῆς εἰρήνης εἶνε ὄχι μόνο παλλαϊκό μά καί ἀπόλυτα δημοκρατικό καί παγκόσμιο, τό πανδημοκρατικό μέτωπο δέ μπορεῖ νά μήν ἔχει σάν κεντρική πολιτική ἐπιδίωξή του τήν ὑπεράσπιση καί κατοχύρωση τῆς εἰρήνης.

Ἕνα ἄλλο σχετικά ἐρώτημα εἶνε αὐτό: Ἡ 6η ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ (Ὀχτώβρης τοῦ 1949) εἶπε, ὅτι «στό κέντρο τῆς προσοχῆς τοῦ κόμματος πρέπει νά μπεῖ τό πρόβλημα τῆς ὑπεράσπισης τῆς εἰρήνης» καί, καθόρισε παράλληλα, ὅτι ὁ βασικός κρίκος στή σειρά τῶν καθηκόντων μας εἶνε ἡ ὀργάνωση καί καθοδήγηση τῶν μερικῶν οἰκονομικῶν καί πολιτικῶν ἀγώνων τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ γιά τά ἄμεσα, τά καθημερινά του ζητήματα. Πῶς πρέπει νά καταλαβαίνουμε τά δυό αὐτά ζητήματα καί ποιά ἡ σχέση των;

Τήν ἀνάγκη τῆς τέτιας προώθησης τῶν μερικῶν ἀγώνων τῶν μαζῶν,—πού πάντα στίς συνθῆκες τῆς κεφαλαιοκρατικῆς ἐκμετάλλεψης διατηροῦν τήν ἐξαιρετική σημασία τους,—τήν κα-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

θόριζε τό γεγονός ὅτι, τότε, βρισκόμασταν ἀκόμα στό στάδιο τῆς συμπλήρωσης τῆς ὑποχώρησης καί σύμπτυξης τῶν δυνάμεων τοῦ ΔΣΕ καί, ὅτι τό στάδιο τῆς ὑποχώρησης θά τό διαδεχόταν μιά, λιγότερης ἤ περισσότερης διάρκειας, περίοδος ταχτικῆς ἐνεργητικῆς ἄμυνας πού ἦταν ἀπαραίτητη, γιά νά ἀνασυγκροτήσουμε τίς δυνάμεις μας. Στήν περίοδο αὐτή ἀνταποκρίνεται, βασικά, ἡ προώθηση σά βασικοῦ κρίκου τῶν μερικῶν ἀγώνων. Καί αὐτό γιατί, στήν περίοδο αὐτή, ξεκινόντας ἀπτά μικρά, καθημερινά οἰκονομικά καί πολιτικά ζητήματα τοῦ λαοῦ, τόν ξεμουδιάζεις ἀπτό μάζεμα, πού ἦταν συνέπεια τῆς ἥττας, τόν ξεθαρρέβεις καί τόν σηκώνεις σταθερά μέσα ἀπτούς μερικούς καθημερινούς ἀγῶνες, πρός τίς πιό μεγάλες πολιτικές κινητοποιήσεις καί συγκρούσεις. Στήν περίοδο αὐτή, πού στά κύρια γνωρίσματά της εἶνε περίοδος ἐνεργητικῆς ἄμυνας, οἱ μερικοί ἀγῶνες εἶνε ὁ βασικός κρίκος, πού τό κράτημά του σοῦ ἐπιτρέπει νά τραβᾶς καί ὅλη τήν ἁλυσίδα. Καί ὅταν λέμε στήν περίοδο αὐτή θάταν σοβαρό λάθος ἄν νομίζαμε ὅτι σήμερα οἱ μερικοί ἀγῶνες γιά τά μερικά οἰκονομικά ζητήματα τῶν μαζῶν χάσαν τή σπουδαιότητά τους. Συμβαίνει ἀκριβῶς τ' ἀντίθετο.

Βέβαια καί σ' ὅλο αὐτό τό διάστημα τό κόμμα δέν περιορίζεται μόνο στούς οἰκονομικούς ἀγῶνες. Αὐτό θά τό ἔριχνε στόν οἰκονομισμό, στόν ὀπορτουνισμό. Τό κόμμα μας καί στήν περίοδο αὐτή παλέβει γιά νά συσπειρωθοῦν οἱ δημοκρατικές δυνάμεις, βάζει στήν πρώτη γραμμή τό ζήτημα τῆς εἰρήνης, σηκώνει τίς μάζες στόν ἀγώνα γιά τή γενική ἀμνηστεία, ζητᾶ καινούργιες ἐκλογές. Πάντως οἱ μερικοί ἀγῶνες παραμένουν ὁ κεντρικός ἀγωγός ἀνασύνταξης καί δραστηριοποίησης τῶν λαϊκῶν δυνάμεων. Πρέπει, ὅμως, νά ξεκαθαρίσουμε ἐδῶ, ὅτι τό ζήτημα τῶν μερικῶν ἀγώνων, σέ ὁρισμένες περιόδες ἀποτελεῖ τό βασικό κρίκο, δέν πάβει ὅμως ποτές, στόν ἀγώνα ἐνάντια στήν ἐκμετάλλεψη καί, ὅταν ἀκόμα ὀργανώνουμε τήν ἀποφασιστική ἐπαναστατική ἐξόρμηση, νά διατηρεῖ τήν ἐξαιρετική του σημασία γιά τή διαρκῆ δραστηριοποίηση τῶν μαζῶν, σάν κανάλι ἀπόπου διοχετέβονται πρός τίς πρῶτες γραμμές τοῦ ἐπαναστατικοῦ μετώπου ὅλο καί καινούργιες δυνάμεις ἀπτίς μάζες καί τά στρώματα πού μέχρι χτές ἀκόμα δίσταζαν, εἶταν πιό ἀδιάφορα καί παθητικά, δέν εἶχαν ἀκόμα ξυπνήσει πολιτικά.

Καί ὅταν ἀκόμα ὁ ΔΣΕ πολεμοῦσε; καί τότε τό ΚΚΕ πάλεβε γιά τά ἄμεσα ζητήματα τοῦ λαοῦ γιά τήν εἰρήνεψη καί τή συνεννόηση, τό μόνιασμα στήν Ἑλλάδα, πάνω σέ δημοκρατική βάση καί μέ κύριο καί τελικό κριτή τό λαό. Μετά τήν ὑποχώρησή μας καί ὅσο προχωρεῖ ἡ στρατικοποίηση τῆς Ἑλ-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

λάδας καί φουντώνει ὁ πολεμικός τυχοδιωχτικός ἀφηνιασμός τοῦ μοναρχοφασισμοῦ, κάτω ἀπτήν ἄμεση ἀμερικάνικη ὑπαγόρεψη καί κηδεμονία, τό πολύπλευρο πρόβλημα τῆς πάλης γιά τήν εἰρήνη, τῆς πάλης ἐνάντια στόν πόλεμο καί τίς πολεμικές προετοιμασίες, μέ ὅλες τίς καταστρεφτικές συνέπειες, πού φέρνουν στό λαό καί στή χώρα, ἐνάντια στό στάλσιμο φαντάρων στήν Κορέα, γιά τό ξεσκέπασμα καί τή ματαίωση τῆς «ἀστραπῆς», τό πρόβλημα αὐτό σταθερά προωθεῖται σάν τό κεντρικό πρόβλημα ὕπαρξης γιά τό λαό, γιά τήν πατρίδα μας. Γιατί ἄμεσα θίγει αὐτή τή ζωή τοῦ λαοῦ. Εἶνε τό ζήτημα, πού τόν συγκινεῖ κατάβαθα, πού τό νιώθει ὡς μέσα στήν ψυχή του. Θάταν λάθος σοβαρό, ἄν χωρίζαμε καί πολύ περισσότερο, ἄν ἀντιπαραθέταμε τούς καθημερινούς μερικούς οἰκονομικούς καί πολιτικούς ἀγῶνες τοῦ λαοῦ στό πρόβλημα τῆς πάλης γιά τήν εἰρήνη. Πρόκειται στή βάση του, οὐσιαστικά, γιά τό ἴδιο ζήτημα, πού οἱ δυό πλευρές του ἀποτελοῦν ἕνα ἐνιαῖο καί ἀδιαίρετο σύνολο. Ἡ πάλη γιά τήν εἰρήνη εἶνε καθημερινή, ἀκούραστη, πολύπλευρη πάλη, πού περιπλέκεται καί συγχωνέβεται, ἑνώνεται μέ τήν πάλη γιά τό ψωμί, γιά τό μεροκάματο, ἐνάντια στούς φόρους καί στήν ἀκρίβεια, μέ τήν πάλη τοῦ ἄνεργου, τοῦ ἐπαγγελματοβιοτέχνη, τοῦ ἀγρότη, τῆς μάνας, πού τῆς στέλνουν τό παιδί στήν Κορέα, μέ ὅλα, κοντολογῆς, τά καθημερινά, ζωτικά ζητήματα τοῦ λαοῦ, ἐνσωματώνεται μέσα σ' αὐτά. Χωρίς πάλη γιά τήν εἰρήνη δέν ὑπάρχει πάλη γιά τίς μερικές διεκδικήσεις, γιά τά καθημερινά ζητήματα τῆς ζωῆς, γιά τό ψωμί, ζητήματα πού οἱ πολεμικές προετοιμασίες καί ἡ ἐντατική στρατικοποίηση τά ὀξύνουν στό κατακόρυφο, μεγαλώνουν τήν πεῖνα, φουντώνουν τήν ἀκρίβεια, αὐξαίνουν τήν ἀνεργία, πληθαίνουν τά βάσανα τοῦ λαοῦ. Παράλληλα, μέσα ἀπτήν πάλη γιά τά καθημερινά ζητήματα, πού ἄμεσα βασανίζουν ὅλο τό λαό, κινητοποιοῦμε ὅλο καί νέα λαϊκά, ἐργαζόμενα στρώματα καί, μέσα ἀπτό ταξικό σχολειό τῆς καθημερινῆς πάλης γιά τό ψωμί, τ' ἀνεβάζουμε σταθερά πρός τήν κατανόηση καί τῶν μικρῶν καί τῶν μεγάλων πολιτικῶν προβλημάτων τῆς χώρας, πού σάν ἐπίκεντρό τους ἔχουν σήμερα τό ζήτημα τῆς εἰρήνης, τήν πάλη γιά τήν εἰρήνη. Μέσα στήν πάλη αὐτή γιά τό ψωμί ξεκαθαρίζει ὁ πολιτικός ὁρίζοντας καί τοῦ καθυστερημένου, δραστηριοποιεῖται καί αὐτός, καταλαβαίνει τό στενό δεσμό καί τό ἀξεχώριστο ἀνάμεσα στό οἰκονομικό ζήτημα καί τή λαϊκή πολιτική ἐπιδίωξη, ἀνάμεσα στό ψωμί καί στήν εἰρήνη.

Νά γιατί ψωμί καί εἰρήνη ἀποτελοῦν μιά ἑνότητα, στήν οὐσία ἕνα ἐνιαῖο πρόβλημα τοῦ λαοῦ. Οἱ μαζικοί καθημερινοί

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ήσεις καί ἐκδηλώσεις τῆς ἐργατιᾶς καί τῆς ἀγροτιᾶς, τῶν ἐργαζομένων τῆς πόλης (ἐργάτες, ἐπαγγελματοβιοτέχνες, φοιτητές, μαθητές, λαϊκή φτωχολογιά) μέ τούς ἐργαζόμενους τοῦ χωριοῦ, τοῦ λαοῦ μέ τό στρατό, μέ τά χακοφορεμένα παιδιά του. Ἰδιαίτερα πρέπει νά τονίσουμε ἐδῶ τήν ἐξαιρετική ἐπικαιρότητα πού ἀποχτᾶ, σήμερα, στήν Ἑλλάδα ἡ μαζική πολιτική ἀπεργία, σά μορφή πάλης, πού εἶνε ὥριμη ἀντικειμενικά, μά πού ἡ πραγματοποίησή της θά ἐξαρτηθεῖ, κυρίως ἀπτό ξεπέρασμα τῆς ὀργανωτικῆς καθυστέρησής μας πού τόσο ἔντονα τήν ἐπισήμανε καί ἡ 2η ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ (Ὀχτώβρης τοῦ 1951). Γενικά μποροῦμε νά προσθέσουμε ἀκόμα σχετικά ὅτι ἡ κατάσταση σήμερα στήν Ἑλλάδα σηκώνει καί ἐπιβάλλει ἀντικειμενικά τήν πιό ρωμαλέα ἐπιθετική ταχτική καί ὅτι οἱ περιορισμοί ἐδῶ προέρχονται κυρίως ἀπτίς ὀργανωτικές μας ἀδυναμίες, ὅτι ὁ ὑποκειμενικός παράγοντας, μέ τή σοβαρή καθυστέρησή του, σχετικά μέ τίς ἀντικειμενικές δυνατότητες, τίς διαθέσεις τῶν μαζῶν καί τήν πολιτική μας ἐπιρροή, ἀποτελεῖ ἐδῶ πραγματικό φρένο.

Σημαντικό συστατικό στοιχεῖο τῆς πολιτικῆς κρίσης στή χώρα μας, εἶνε καί ἡ ὕπαρξη αὐθόρμητου ἄν καί ἀδύνατου καί σποραδικοῦ παρτιζάνικου κινήματος, πού εἶνε ὄχι μόνο καί ὄχι τόσο ἀντίλαλος ἀπτήν ἔνδοξη ἐποποιία τοῦ ΔΣΕ, ὅσο χαραυγή καί προάγγελος γιά τήν καινούργια ἀποφασιστική ἀντιπαράθεση, πού ὁ μοναρχοφασισμός τή γεννᾶ ἀναπότρεπτα, σάν τόν κατάδικο ἐγκληματία, πού σκάβει μόνος τό λάκο του.

> «Ὁ μαρξισμός,—λέει ὁ Λένιν,—δέν ἀπαρνιέται ἀπόλυτα καμιά μορφή πάλης» (Λένιν, 11ος, σελ. 186).
>
> «Ὁ παρτιζάνικος ἀγώνας εἶναι ἀναπόφεφχτη μορφή πάλης σέ τέτιο καιρό, ὅταν τό μαζικό κίνημα ἔφτασε κιόλας στήν πραγματικότητα ὥστην ἔνοπλη ἐξέγερση καί ὅταν παρεμβάλλονται πιότερο ἤ λιγότερο μεγάλα διαλείμματα (ἐνδιάμεσα) ἀνάμεσα στίς „μεγάλες μάχες" στόν ἐμφύλιο πόλεμο» (Λένιν: τόμ. 11ος, σελ. 191).

Καί σέ μιά ἀπόφαση τοῦ Σεπτέμβρη τοῦ 1906 τῆς Κομματικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Μόσχας τοῦ κόμματος λέγεται σχετικά:

> Ὁ παρτιζάνικος ἀγώνας ἐπιβάλλεται, ὅταν «ἡ ἐπανάσταση, μή ἔχοντας τή δύναμη στή δοσμένη στιγμή μέ ταυτόχρονη λαϊκή ἐκδήλωση νά τσακίσει τήν ἐξουσία, εἶνε, ὅμως, τόσο δυνατή, ὥστε δέ μπορεῖ νά παραμένει παθητική καί αὐθόρμητα περνᾶ στά παρτιζάνικα χτυπή-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

> ματα κατά τοῦ ἐχθροῦ, πρίμα, πού ἰδιαίτερα πρέπει νά τό περιμένει κανένας στά χωριά ὅταν καλοῦνται οἱ πληρωτοί» (Λένιν: τόμ. 11ος, σελ. 445).

Ἡ τέτια τοποθέτηση στό ζήτημα αὐτό, μπορεῖ, ὅταν δημιουργικά τή δοῦμε, νά μᾶς βοηθήσει νά καταλάβουμε σωστά τό δρόμο ἀνάπτυξης τοῦ ἔνοπλου ἀγώνα μας στίς συνθῆκες τοῦ 1946 καί τίς προοπτικές τοῦ κινήματός μας σήμερα, ὅταν ἡ ἀμερικανοκρατία τόσο ἐξοντωτικά γδέρνει τό λαό καί τόσο λυσσασμένα ἑτοιμάζει τόν πόλεμό της καί στή χώρα μας μαζί μέ τούς ἀγόγγυστους ντόπιους λακέδες της.

> «Σ' ὁρισμένες περιοδες ἀπό ὀξυμένες οἰκονομικές καί πολιτικές κρίσεις,—λέει ὁ Λένιν,—ἡ ταξική πάλη ἐπαναπεύσσεται ὥστον ἀνοιχτό ἐμφύλιο πόλεμο, δηλαδή ὥστην ἔνοπλη πάλη ἀνάμεσα σέ δυό κομμάτια τοῦ λαοῦ» (Λένιν: τόμ. 11ος, σελ. 192).

Ἡ Ἑλλάδα περνᾶ βαθιά πολιτική κρίση. Σέ πολλές περιοχές ἔχουμε ἀκόμα αὐθόρμητη, ἄν καί ἀδύνατη, παρτιζάνικη δράση. Ἡ ἰδιομορφία τῆς κατάστασής μας ὀφείλεται στό ὅτι πάθαμε μιά ἧττα, πού βασικά μᾶς ἐπιβλήθηκε ἀπό ἐξωελληνικούς παράγοντες. Τά προβλήματα ὅμως, πού γέννησαν τήν ἔνοπλη ἀντιπαράθεση, τόν ἐμφύλιο πόλεμο τοῦ 1946-49, παραμένουν ἄλυτα καί ἀκόμα πιό ὀξυμένα. Αὐτό σέ συνδυασμό μέ τόν τυχοδιωχτικό πολεμικό ἀφηνιασμό τοῦ μοναρχοφασισμοῦ καί τῆς ἀμερικανοκρατίας, γεννοβολοῦν κοινωνικές ἀναταραχές καί ἐκρήξεις, «ἀπότομα» λαϊκά ξεσπάσματα, πού μιά μικρογραφία τους μᾶς δίνουν τά γεγονότα στό Μενίδι καί τέτιες μαζικές λαϊκές ἐκδηλώσεις, ὅπως, λχ., ἡ παλλαϊκή ἀπεργία στή Θεσσαλονίκη τό Μάρτη τοῦ 1952.

Τό ΚΚΕ πάντα στέκει στήν ἄποψη γιά μιά εἰρηνική, δημοκρατική διεφθέτηση τοῦ ἐσωτερικοῦ μας προβλήματος. Ἡ ἀμερικανοκρατία ὅμως, μέ τό μοναρχοφασισμό ἐπίμονα καί ἀδιάλλαχτα ὀξύνουν ὅλο τήν ἐσωτερική μας κατάσταση, προωθόντας στό προσκήνιο καί τίς ἐξωτερικές πολεμικές περιπέτειες.

Παλέβοντας γιά τήν εἰρήνη καί τή ζωή τοῦ λαοῦ τό ΚΚΕ πρέπει νάνε ἑτοιμο γιά ὅλα. Κύρια καί βασική ἀδυναμία μας ἀποτελεῖ ἡ ἀργή ἀνασυγκρότηση τῶν κομματικῶν δυνάμεων καί ὀργανώσεων, ὅπως γιά μιά ἀκόμα φορά τό ὑπογράμμισε καί ἡ 2η ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ. Ὅσο πιό γοργά προχωρήσουμε στό ξεπέρασμα τῆς ἀδυναμίας αὐτῆς τόσο πιό ἀποτελεσματικά θά παρεμβάλουμε τό μαζικό λαϊκό κίνημα στά ἀμερικάνικα σχέδια γιά νά τά χαλάσουμε τελικά.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Ἀπό τήν πλευρά τῶν ἐσωκομματικῶν καθηκόντων τήν κύρια προσοχή τή συγκεντρώνουμε στήν ὑπερνίκηση τῆς ἀδυναμίας αὐτῆς. Αὐτή εἶνε ἀπτήν πλευρά τήν ἐσωκομματική μά καί σάν πρωταρχική πολιτική ἀνάγκη ἡ ἐπιταγή τῆς στιγμῆς.

* * *

6. Τό πρόγραμμα τῶν μερικῶν διεκδικήσεων. Ἐργατιά καί σύμμαχοί της

Ὅπως τόδαμε κιόλας πολλές φορές ὁ μπολσεβικισμός, οἱ Λένιν καί Στάλιν πάντα τόνιζαν καί τονίζουν τή σημασία καί τή σπουδαιότητα πόχει ἡ θεμελιακή πολιτική ἀρχή, ὅτι δέ φτάνει μόνο νά διαφωτίζεις τίς μάζες, μά πρέπει οἱ ἐργαζόμενοι μέ τήν ἴδια τους τήν πεῖρα νά πείθονται γιά τό ὅτι τά συνθήματα καί ἡ γραμμή τοῦ κόμματος εἶνε σωστά.

Ὁ Λένιν τονίζει ὅτι τό κύριο εἶνε ἡ ἰδεολογική κατάχτηση τῆς προλεταριακῆς πρωτοπορείας, ὅτι χωρίς αὐτό δέ μπορεῖ νά γίνει οὔτε τό πρῶτο βῆμα πρός τή νίκη μά ὅτι μόνο μ' αὐτό ὥστη νίκη εἶνε ἀρκετά μακριά. Μόνο μέ τήν πρωτοπορεία δέ μπορεῖς νά νικήσεις. Νά ρίξεις μόνη τήν πρωτοπορεία στήν ἐπαναστατική μάχη πρίν ὅλη ἡ τάξη, πρίν οἱ πλατιές μάζες τήν ὑποστηρίξουν ἄμεσα, εἴτε, τό λιγότερο, πρίν δείξουν εὐμενῆ οὐδετερότητα πρός τήν πρωτοπορεία, θάταν ὄχι μόνο ἀνοησία μά καί ἔγκλημα. Καί ὁ Λένιν συνεχίζει:

> «Μά γιά νά φτάσει πραγματικά ὅλη ἡ τάξη, γιά νά φτάσουν πραγματικά οἱ πλατιές μάζες τῶν ἐργαζομένων καί καταπιεζομένων ἀπτό κεφάλαιο ὥστην τέτια θέση, γι' αὐτό μόνον ἡ προπαγάνδα, μόνον ἡ ζύμωση εἶνε λίγο. Γι' αὐτό χρειάζεται ἡ ἴδια ἡ πολιτική πεῖρα αὐτῶν τῶν μαζῶν, τέτιος εἶνε ὁ βασικός νόμος ὅλων τῶν μεγάλων ἐπαναστάσεων». Γιά τή συνειδητή πρωτοπορεία τό καθῆκον εἶνε: «νά ξέρει τίς πλατιές (πού τώρα ἀκόμα τίς πιό πολλές φορές κοιμοῦνται, εἶνε ἀπαθεῖς, ρουτινιάρικες, ἀδρανεῖς, ἀξύπνητες) μάζες νά τίς φέρνει κοντά σ' αὐτή τή νέα της τοποθέτηση εἴτε, πιό σωστά, νά μπορεῖ νά καθοδηγεῖ ὄχι μόνο τό κόμμα της μά κι αὐτές τίς μάζες στήν πορεία τοῦ πλησιάσματός των, τοῦ περάσματός των στήν καινοβργια θέση» (τόμ. 31ος, σελ. 73).

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Τό νά πείθεις τίς μάζες μέ τήν ἴδια τους τήν πείρα γιά τή σωστότητα τῆς γραμμῆς τοῦ κόμματος σημαίνει νά μπορεῖς τά καθημερινά ζητήματα τοῦ λαοῦ, πού τόν συγκινοῦν καί πού γύρω ἀπαυτά κινητοποιεῖται, μέ τή μιά εἴτε τήν ἄλλη μορφή, νά μπορεῖς νά τά συνδέεις σωστά καθεφορά, μέ τήν πολιτική γραμμή καί τά συνθήματα τοῦ κόμματος, νά φέρνεις ἔτσι τό λαό κοντά στή γραμμή αὐτή καί μέσα στήν πάλη γιά τό καθημερινό φωμί νά τόν πείθεις, ὅτι ἡ ἀπέχτηση καί ἡ διατήρηση τοῦ ψωμιοῦ αὐτοῦ εἶναι ἀδιάσπαστα συνδεμένα μέ τόν πολιτικό ἀγώνα, πού ὀργανώνει καί καθοδηγεῖ τό πρωτοπόρο κόμμα του.

Μέσα ἀπτό σχολειό τῆς πάλης γιά τό καθημερινό ψωμί καί τά ἄλλα ἄμεσα καί ζωτικά ζητήματα, πού ἔχουν οἱ ἐργαζόμενοι, τούς σηκώνεις ὥστη συνειδηση γιά τήν ἀναγκαιότητα τῆς πολιτικῆς πάλης, ὥστην κατανόηση τῆς ἀνάγκης ν' ἀνατραπεῖ ἡ ἐξουσία τῶν ἐκμεταλλεφτῶν καί νά ἐγκαθιδρυθεῖ ἡ ἐξουσία τοῦ λαοῦ.

Τό σχολειό αὐτό εἶνε δύσκολο, μά ἀπαραίτητο, ἐδηγᾶ μέσα ἀπό ἐπιτυχίες καί ἀποτυχίες, ἀπό καταχτήσεις καί ὀπισχωρήσεις, ὅλο πρός τά πάνω. Καί ἀπαιτεῖ τή χρησιμοποίηση ὅλων τῶν μορφῶν καί μεθόδων ὀργάνωσης καί πάλης τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ, πού ἔχει ἐπικεφαλῆς τήν ἐργατιά καί καθοδηγητή καί ὀργανωτή, τό πρωτοπόρο, ἐπαναστατικό της κόμμα μέχρι τήν ἔνοπλη ἐξέγερση καί τήν πάλη γιά τήν κατάχτηση τῆς ἐξουσίας.

Ἡ σωστή καθεφορά σύνδεση καί ἑνότητα ἀνάμεσα στίς ἄμεσες ἀπαιτήσεις τῶν μαζῶν καί τό δοσμένο ὕψος τοῦ πολιτικοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγώνα τοῦ λαοῦ, ὁ σωστός καθεφορά προσδιορισμός τοῦ συνειδητοῦ πολιτικοῦ περιεχομένου, πού πρέπει νά δίνεται στούς μερικούς ἀγῶνες, γιά νά ἐξασφαλίζεται τό συμβάδισμα ἀνάμεσα στούς μερικούς ἀγῶνες καί τίς πολιτικές ἐπιδιώξεις, στή δοσμένη στιγμή, τοῦ κινήματος, γιά νά ἐξασφαλίζεται τό πέρασμα τοῦ ἀγώνα ἀπτή μιά φάση, τήν κατώτερη, πρός τήν ἑπόμενη, τήν ἀνώτερη, καθώς καί τό ἀδιάκοπο ἀνέβασμα τῆς πολιτικῆς δραστηριότητας καί συνειδητότητας τῶν ὅλο καί πιό πλατιῶν λαϊκῶν μαζῶν, πού σ' αὐτές πρέπει πάντα καθαρά νά δείχνουμε τίς τελικές ἐπιδιώξεις τοῦ κινήματός μας, ὅλα αὐτά ἀνάγονται στή δικαιοδοσία τῆς ταχτικῆς, σάν ὑποταγμένο τμῆμα τῆς προλεταριακῆς ἐπαναστατικῆς στρατηγικῆς.

Ἕνα ἐξαιρετικά ἀποτελεσματικό μέσο γιά νά ἐξασφαλίζουμε τήν ἀπαραίτητη καθεφορά σύνδεση ἀνάμεσα στούς μερικούς

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ἀγῶνες τῶν μαζῶν καὶ τίς πολιτικές ἐπιδιώξεις τῆς πρωτοπορείας, γιά νά τραβᾶμε καί νά σηκώνουμε τίς πλατιές μάζες πρός τίς πολιτικές θέσεις τοῦ ἀγώνα, πείθοντάς τες μέ τήν ἴδια τους τήν πεῖρα γιά τή σωστότητα τῆς πολιτικῆς μας γραμμῆς, ἕνας γερός συνδετικός κρίκος γιά τήν ἑνότητα οἰκονομικῆς καί πολιτικῆς πάλης, γιά τό πέρασμα ἀπτίς κατώτερες πρός τίς ἀνώτερες μορφές πάλης, ἀποτελεῖ τό καθεφορά συγκεκριμένο πρόγραμμα τῶν μερικῶν οἰκονομικῶν καί πολιτικῶν διεκδικήσεων τῶν ἐργαζομένων.

Ἡ ἐπεξεργασία τοῦ προγράμματος τῶν μερικῶν διεκδικήσεων, πού ἀνταποκρίνεται στίς ἀπαιτήσεις τῆς συγκεκριμένης φάσης, πού περ.ᾶ τό κίνημα στή δοσμένη ταχτική περίοδο (φούντωμα ἤ ὑποχώρηση, ἀνέβασμα, σχετική ὕφεση, ἤ πτώση), ἀποτελεῖ οὐσιαστικό συστατικό κομμάτι στήν ταχτική ἡγεσία τοῦ ἀγώνα.

Ἀπαυτό βγαίνει καί ἡ σοβαρή ταχτική σημασία πού ἔχει ἕνα καλοδουλεμένο πρόγραμμα μερικῶν διεκδικήσεων, πού, βέβαια, δέν ἀποτελεῖ τό ἅπαντο τῆς δουλιᾶς μας γιά νά λυθοῦν τά μερικά ζητήματα τῶν μαζῶν εἶνε, ὅμως, ἕνα ξεκίνημα, μιά προϋπόθεση γιά τήν παραπέρα δράση μας σ' αὐτό τόν τομέα.

Τί εἶναι ἀπαραίτητο γιά νά ἐπεξεργαστοῦμε ἕνα σωστό πρόγραμμα μέ τίς μερικές διεκδικήσεις γιά ἕνα κλάδο, ἐπάγγελμα, στρῶμα ἐργαζομένων, γιά μιά πόλη ἤ περιοχή ἤ καί γιά ὅλη τή χώρα; Αὐτά πού χρειάζονται ἐδῶ μποροῦμε νά τά συνοψίσουμε στά παρακάτω βασικά:

Πρῶτο, νά κατέχουμε, νά χωνέβουμε τήν πολιτική γραμμή καί τήν ταχτική τοῦ κόμματος στό συγκεκριμένο στάδιο καί νά τίς ἐφαρμόζουμε, γόνιμα, προσαρμοσμένες στίς συγκεκριμένες εἰδικές ἤ τοπικές συνθῆκες καί ἰδιομορφίες.

Δέφτερο, νά ζοῦμε μέσα στίς μάζες, γιατί ἔτσι μόνο θά γνωρίζουμε τά καθημερινά ζητήματά τους, θά τά μελετᾶμε καί θά τά διατυπώνουμε σέ μερικό πρόγραμμα ἄμεσων διεκδικήσεων, γιατί ἔτσι μόνο θά μποροῦμε νά τίς κινητοποιοῦμε καί νά τίς ὁδηγοῦμε στούς ἀγῶνες τους.

Τρίτο, νά ἐπεξεργαζόμαστε τό πρόγραμμα αὐτό μαζί μέ τούς ἐνδιαφερόμενους ἐργάτες, τά ἐνδιαφερόμενα φτωχομεσαῖα λαϊκά στρώματα. Τό πρόγραμμα, λοιπόν, τῶν μερικῶν διεκδικήσεων πρέπει νά τό συζητοῦν, νά τό δουλέβουν καί ὅταν χρειάζεται νά τό τροποποιοῦν καί νά τό συμπληρώνουν οἱ ἐνδιαφερόμενες μάζες. Ἔτσι τό πρόγραμμα αὐτό γίνεται καταδικό τους, ἡ πορεία τῆς ἐπεξεργασίας του γίνεται οὐσιαστικά στάδιο προε-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τοιμασίας τοῦ ἀγώνα, μιά φάση του. Ἔτσι οἱ μάζες παλέβουν πιό ἀποφασιστικά γι' αὐτό.

Τέταρτο, ὅταν ἔτσι ἐπεξεργαζόμαστε τό πρόγραμμα τῶν μερικῶν διεκδικήσεων αὐξαίνουμε τή δραστηριότητα καί τή συνειδητότητα τῶν μαζῶν καί τό κάνουμε κι αὐτό ἕνα σκαλοπάτι γιά τό παραπέρα ἀνέβασμα τῶν ἀγώνων τῶν μαζῶν, γιά τήν προσέγγισή τους πρός τίς πολιτικές θέσεις καί τά πολιτικά συνθήματα τοῦ κόμματος, γιά νά τίς πείθουμε μέ τήν ἴδια τους τήν πείρα ὅτι οἱ θέσεις καί τά συνθήματα αὐτά εἶναι σωστά.

Τό πῶς καθεφορά, ἰδιαίτερα στίς συνθῆκες παρανομίας, θά ἐξασφαλίζεται ἡ συμμετοχή τῶν μαζῶν στήν ἐπεξεργασία τοῦ μερικοῦ προγράμματος εἶνε ὀργανωτικό ζήτημα, πού ἡ ἡγεσία τό λύνει συγκεκριμένα στήν κάθε περίπτωση.

Συντάσσοντας εἴτε προτείνοντας ἕνα πρόγραμμα ἀπό μερικές οἰκονομικές καί πολιτικές διεκδικήσεις πρέπει νά ξεκινᾶμε ἀπτήν ἀρχή, ὅτι αὐτό πρέπει νά στρέφεται ἐνάντια στούς ἐργοδότες ἐκμεταλλεφτές καί τό κράτος τους, πού τούς καλύπτει καί τούς προστατέβει. Ὅτι πρέπει νά ἐκφράζει ἁπλά, ζωντανά, κατανοητά τά ἄμεσα συμφέροντα καί ζητήματα, πού ἔχει ὁ δρασμένος ἐργατικός κλάδος ἤ ἕνα τμῆμα ἤ στρῶμα ἐργαζομένων. Ὅτι τό πρόγραμμα αὐτό δέν πρέπει νά ἔρχεται σέ ἀντίθεση ἤ σύγκρουση μέ τά δίκαια συμφέροντα τῆς ὑπόλοιπης ἐργατικῆς τάξης καί τῶν ἄλλων φτωχομεσαίων λαϊκῶν μαζῶν. Τό πρόγραμμα αὐτό πρέπει νά κερδίζει τή συμπάθεια καί τήν ἀλληλεγγύη καί τήν ὑποστήριξη ὅλης τῆς ἐργατικῆς τάξης καί τῶν ἄλλων λαϊκῶν στρωμάτων, νά δίνει τή δυνατότητα γιά κοινούς ἀγῶνες, γιά τήν ἐπέκταση καί τό ἀνέβασμα τῶν ἀγώνων.

Μέ ἄλλα λόγια τό πρόγραμμα τῶν μερικῶν διεκδικήσεων, σά συγκεκριμένο κομμάτι στήν ἄσκηση τῆς ταχτικῆς ἡγεσίας, πρέπει νά στηρίζεται στούς στρατηγικούς ὑπολογισμούς καί νά προωθεῖ τίς στρατηγικές ἐπιδιώξεις τοῦ κινήματος, δηλαδή, νά ἐμποτίζεται καί νά καθοδηγεῖται ἀπτή στρατηγική στοχοπροσήλωση τοῦ ἀγώνα.

Αὐτό ἀπαιτεῖ ἀκόμα, ὅπως τό μερικό πρόγραμμα εἶνε στέρεα βασισμένο στή δοσμένη πραγματικότητα καί ὅπως ἐξυπηρετεῖ τίς συγκεκριμένες πολιτικές κατεφθύνσεις τοῦ κινήματος, δηλαδή, πρέπει νάνε ἐπαναστατικά βιώσιμο. Οὔτε νά πέφτει στόν οἰκονομισμό ἀγνοόντας, μειώνοντας εἴτε ὑποτιμόντας τίς πολιτικές ἐπιδιώξεις τοῦ κινήματος, οὔτε νά μᾶς ρίχνει στό σεχταρισμό προβάλλοντας ἀξιώσεις, πού στή δοσμένη στιγμή στέκουν ἔξω ἀπτή ζωή. Ἕνα τέτιο πράμα θάχε σάν ἀποτέλε-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

σμα νά ξεκόβει, ν' ἀπομακρύνει, τήν πρωτοπορεία ἀπτόν κύριο ὄγκο τῶν λαϊκῶν δυνάμεων.

Αὐτό σημαίνει, ὅτι τόσο ἡ πορεία ἐπεξεργασίας τοῦ μερικοῦ προγράμματος, ὅσο καί ἡ πάλη γιά τήν πραγματοποίηση προϋποθέτει κι αὐτή τόν ἀγώνα σέ δυό μέτωπα. Ἐνάντια στό ρεφορμισμό κάθε μάρκας, ἐνάντια στούς ὀπορτουνιστές, πού πᾶν νά νοθέψουν καί νά εὐνουχίσουν τούς μερικούς ἀγῶνες ὑποτάσσοντάς τους στά συμφέροντα τῶν ἐκμεταλλεφτῶν καί τελικά προδίνοντας τούς ἀγῶνες αὐτούς ἀπεργοσπαστικά. Καί ἐνάντια στούς ἐξτρεμιστές, τούς σεχταριστές, τούς ἀναρχοσυνδικαλιστές, πού ξεπερνᾶν τό ἀπαραίτητο στάδιο,—τό σχολειό τῆς πολιτικῆς διαπαιδαγώγησης καί συνειδητοποίησης τῶν πλατιῶν μαζῶν μέσα ἀπτούς μερικούς ἀγῶνες γιά τά καθημερινά, ζωτικά ζητήματα τοῦ λαοῦ,—καί ἔτσι τορπιλλίζουν τούς ἀγῶνες καί καταλήγουν στό ἴδιο μέ τό ρεφορμισμό ἀποτέλεσμα νά διατηροῦν, δηλαδή, καί νά στηρίζουν τήν ἐπιρροή καί τήν κυριαρχία τῶν πλουτοκρατῶν.

Στά πλαίσια τῆς ταχτικῆς ἡγεσίας ἡ ἐπεξεργασία τοῦ προγράμματος τῶν μερικῶν διεκδικήσεων καί τῆς ὀργάνωσης καί καθοδήγησης τῆς μαζικῆς πάλης γιά τήν πραγματοποίησή του, συνοδεύεται ἀπτόν ἀγώνα γιά τό ξεσκέπασμα καί τήν ἀπομόνωση τῶν ψεφτοδημοκρατῶν δημαγωγῶν, τῶν ρεφορμιστῶν, ψεφτοσοσιαλιστῶν, ἀγροτοπατέρων καί τῶν καθελογῆς πραχτόρων τῶν πλουτοκρατῶν μέσα στό ἐργατικό καί τό λαϊκό κίνημα, πρᾶμα πού εἶνε ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιά τήν προώθηση καί ἐπιτυχία τῶν στρατηγικῶν ἐπιδιώξεών μας : τή συσπείρωση τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐργατικῆς τάξης καί τῶν ἐφεδρειῶν της γύρω ἀπτό ἐπαναστατικό κόμμα γιά τήν ὀργάνωση καί τή διεξαγωγή τῶν ἀποφασιστικῶν ἀγώνων τοῦ λαοῦ ἐνάντια στό καθεστώς τῆς καταπίεσης καί τῆς ἐκμετάλλεψης, γιά τήν ἐξουσία καί τό καθεστώς τοῦ λαοῦ.

Σχετικό μέ τό πρόγραμμα τῶν μερικῶν διεκδικήσεων, πού πρέπει νά τό ἐπεξεργαζόμαστε, μέ τήν ἄμεση συμμετοχή τῶν ἐνδιαφερομένων, εἴτε κατά κλάδο, στρῶμα, πόλη καί περιοχή εἴτε καί γενικότερα γιά τήν ἐργατιά ἤ τήν ἀγροτιά κλπ. στό σύνολο εἶνε καί τό πρόβλημα τῶν «μικροζητημάτων» πού γεννιέται καθημερινά. Αὐτά, βέβαια, δέ μποροῦμε νά τά προβλέπουμε πάντα, νά τά διατυπώνουμε καί νά τά περιλαβαίνουμε πρίν ἀκόμα «γεννηθοῦν» στό πρόγραμμα μέ τίς μερικές διεκδικήσεις. Ὅμως οἱ πραγματικοί ἀγωνιστές τῆς ἐργατιᾶς καί τοῦ λαοῦ τά «μικροζητήματα» αὐτά τά κρατᾶν πάντα στό κέντρο, μέσα στό ὀπτικό πεδίο τῆς προσοχῆς καί τῆς δράσης

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

των. Θάταν μεγάλο λάθος ἄν ὑποτιμούσαμε τό ρόλο, πού παίζουν τά μικροζητήματα στή ζωή τῶν ἐργαζομένων Καί αὐτό γιατί ἀπτόν κύκλο τους περνάνε, εἴτε θίγονται ἀπαυτά ἔτσι εἴτε ἀλλιῶς, καθημερινά, σχεδόν ὅλοι οἱ ἐργάτες, οἱ ἀγρότες, οἱ ἐργαζόμενοι: Τόν ἕναν τόν ἀπόλυσαν. Στόν ἄλλον δέ δίνουν ἐπίδομα ἀνεργίας. Ἔκοψαν σ' ἄλλον πρόστιμο. Τόν τρίτο τόν χτύπησε ὁ ἐπιστάτης. Ἄλλος ἔπαθε δυστύχημα. Ἄλλος ἀρρώστησε, δέν τοῦ δίνουν ἰατροφαρμακευτική περίθαλψη καί τόν διώχνουν καί ἀπτή δουλιά. Τοῦ ἀγρότη τοῦ ξεπουλᾶν τό χωράφι. Ἡ τόν τσακίζει ὁ φόρος. Ὁ ἐπαγγελματοβιοτέχνης ἀντιμετωπίζει τό γραμμάτιο πού δέ μπορεῖ νά ξοφλήσει καί τόν περιμένει τό ξεπούλημα. Ἄλλον τόν κάνουν ἔξωση ἤ κόβουν τή σύνταξη τῆς χήρας. Ἡ φτωχομάνα ἔχει χίλιες ἔγνοιες μέ τά παιδιά της κ.λπ. κλπ. Τά «μικροζητήματα» αὐτά εἶνε καθημερινά καί «ἀμέτρητα». Γεννιέντα καί ξεπηδοῦν παντοῦ ὅπου δουλεύουν, ζοῦν, κινιένται ἐργάτες, ὑπάλληλοι, ἐργαζόμενοι. Αὐτά συγκινοῦν πολύ ὅλους τούς ἐργαζόμενους, τούς σκλάβους τῆς πλουτοκρατίας καί τῆς ἀμερικανοκρατίας, γιατί εἶνε ζωτικά. Ὁ καθένας ξέρει, νιώθει βλέπει ὅτι αὔριο μεθαύριο θάρθει καί ἡ δική του σειρά. Καί ἡ ζωή, ἡ σκληρή πραγματικότητα τόν ἀναγκάζει νά καταλάβει πώς κάθε τέτιο «ἀτομικό μικροζήτημα» μόνο μέ τήν κοινή προσπάθεια, ὀργάνωση καί πάλη μπορεῖ ν' ἀντιμετωπιστεῖ.

Αὐτά τά «μικροζητήματα» πρέπει νά τ' ἀντιμετωπίζουμε ἀμέσως, τήν ἴδια στιγμή πού γεννιοῦνται, ὅσο τό σίδερο εἶνε ἀκόμα ζεστό, γιατί τότε στό πύρωμά του ἀπάνω συγκινεῖ, ἀναστατώνει, ἐξοργίζει, συνενώνει, κινητοποιεῖ, δραστηριοποιεῖ, ξεσηκώνει τίς μάζες στόν κύκλο, ὅπου ξεσπᾶ. Ἄν τά πιάσουμε ἔγκαιρα τότε κινᾶμε τόν κόσμο καί τά μεταβάλλουμε σέ σπίθα, πού μπορεῖ ν' ἀνάψει, μικρή ἤ μεγάλη φωτιά, δράση, ἀγώνα. Ἄν χάσουμε τή στιγμή τότε ἡ σπίθα ξεθυμαίνει, τό μικροζήτημα δέ συγκινεῖ πιά ἔντονα. Καί τό σύνθημα πού θά ρίξουμε ἀργά θάνε «κατόπιν ἑορτῆς». Τό ζήτημα τοῦ νά πιάνουμε ἔγκαιρα ἕνα τέτιο μικροζήτημα ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπτή σύνδεσή μας μέ τίς μάζες, ἀπτήν πολιτική μας ὡριμότητα νά διακρίνουμε γρήγορα τό μικροζήτημα, ἀπτήν ὀργανωτικότητά μας, τήν ἱκανότητά μας, δηλαδή, γιά γρήγορη ὀργανωτική καί μαζική κινητοποίηση. Εἶνε φανερό ὅτι στό σημεῖο αὐτό πρέπει νά δίνουμε ἰδιαίτερη προσοχή.

Ὅταν σωστά καί ἔγκαιρα καταπιανόμαστε μέ τά καθημερινά «μικροζητήματα», πού δέ μπορεῖ νά τά προβλέπει ὅλα τό μερικό πρόγραμμά μας, τότε μποροῦμε σωστά καί ἔγκαιρα

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

νά τά δένουμε μέ τό πρόγραμμα αὐτό καί νά ἐπιταχύνουμε καί εὐρύνουμε τή λαϊκή, τή μαζική κινητοποίηση καί πάλη γιά τήν πραγματοποίησή του. Ὅταν τό «μικρό» πιαστεῖ ἔγκαιρα καί σωστά τότε φέρνει πρός τό «μεγάλο», χρησιμέβει σά σκαλοπάτι, σάν πέρασμα ἀπτό μερικό στό γενικότερο, ἀπτό στενό στό πλατύ, ἀπτό κατώτερο στό ἀνώτερο. Καί μιά βασική ἰδιότητα τῆς ταχτικῆς ἡγεσίας εἶνε καί ἡ ἱκανότητα νά πιάνει ἔγκαιρα τό ζήτημα ἐκεῖνο, ἄς εἶνε καί τό πιό μικρό, πού στή συγκεκριμένη στιγμή, στό δοσμένο κλάδο ἤ τομέα εἶνε τό κυριαρχικό, τό καθοριστικό, ὁ βασικός κρίκος, πού ὅταν τόν πιάσεις μπορεῖς, τραβόντας τον, νά κρατήσεις καί νά τραβήξεις καί ὅλη τήν ἁλυσίδα.

* * *

Μπολσεβίκικη ἀρχή ἀποτελεῖ, ὅπως εἴδαμε ἡ ὑπαγωγή καί ἡ ὑποταγή τῆς ταχτικῆς στή στρατηγική, ἡ ἐξυπηρέτηση τῆς στρατηγικῆς ἀπτήν ταχτική. Καί ὅταν οἱ στρατηγικοί σκοποί, τῆς πολιτικῆς στρατηγικῆς μας, εἶνε ἡ κατάχτηση τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐργατικῆς τάξης καί ἡ συσπείρωση γύρω ἀπτήν ἐργατιά τῶν συμμάχων της,—τῆς ἐργαζόμενης ἀγροτιᾶς, τῆς φτωχολογιᾶς καί τῶν μικροαστικῶν μαζῶν στίς πόλεις, τῶν ἐθνικῶν μειονοτήτων,—αὐτό ἀπαιτεῖ ὅπως τό ΚΚΕ στή δοσμένη ταχτική περίοδο, στή δοσμένη ταχτική φάση, (ἄνοδος ἤ πτώση, φούντωμα, ὑποχώρηση ἤ σχετική ὕφεση), ἐφαρμόζει καί τήν ἀντίστοιχη ταχτική. Καί ὅπως τήν ἐνιαία πάντα, βασικά, ταχτική του τή διαφοροποιεῖ σέ σχέση μέ τίς διάφορες κοινωνικές τάξεις καί τά ἐργαζόμενα στρώματα, σ' ἐξάρτηση πάντοτε ἀπτή στρατηγική του καί παίρνοντας ὑπέψη τίς τοπικές καί ἐθνικές συνθῆκες καί ἰδιομορφίες.

Κατάχτηση τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐργατικῆς τάξης σημαίνει νά ξέρεις καθεφορά τό συσχετισμό καί τή συγκεκριμένη διάταξη τῶν δυνάμεων μέσα στήν τάξη αὐτή καθώς καί τίς σχέσεις της πρός τίς ἄλλες τάξεις. Ποιές πόλεις εἶνε οἱ πιό σημαντικές στρατηγικά-ταχτικά. Τό ἴδιο, ποιά μεγάλα ἐργοστάσια καί ἐπιχειρήσεις, ποιοί ἐργατοϋπαλληλικοί κλάδοι. Νά ξέρεις, τόσο, ποιά καθεφορά ἡ δύναμη ἡ δική μας καί ποιά τῶν ψεφτοδημοκρατῶν, τῶν ψεφτοσοσιαλιστῶν-ρεφορμιστῶν καί λοιπῶν πραχτόρων τοῦ ἐχθροῦ στίς πόλεις καί στούς κλάδους αὐτούς εἰδικά, ὅσο καί ποιά σ' ὅλη τή χώρα,—κατά πόλη, κλάδο, περιο-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

χή,—πιό γενικά. Τί ἀλλαγές ἔχουμε καθεφορά. Ποῦ πρέπει καθεφορά νά συγκεντρώνουμε τήν προσοχή μας καί ποιές ἀνακατατάξεις καί ἀναδιατάξεις δυνάμεων καί στελεχῶν πρέπει καθεφορά νά πραγματοποιοῦμε.

Ἔτσι ὁ στρατηγικός σκοπός: νά καταχτηθεί ἡ ἐργατική τάξη στήν πλειοψηφία της, κατανέμεται σ' ἐπιμέρους ταχτικές ἐπιδιώξεις.. Ἡ κατάχτηση τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐργατικῆς τάξης πραγματοποιεῖται, πρῶτα ἀπόλα, στίς ἀποφασιστικές στρατηγικά πόλεις καί περιοχές καί αὐτοῦ πάλι στά ἐργοστάσια ἐκεῖνα καί στίς ἐπιχειρήσεις ἤ στούς κλάδους καί τά ἐπαγγέλματα, πού καθορίζουν βασικά καί τό οἰκονομικό-πολιτικό-κοινωνικό-ἀγωνιστικό πρόσωπο καί τό ρόλο, τό εἰδικό βάρος, τῆς πόλης καί τῆς περιοχῆς αὐτῆς. Ὅταν κρατᾶς αὐτούς τούς κλάδους, ἤ τά ἐργοστάσια, κρατᾶς, βασικά, καί τή δοσμένη πόλη ἤ περιοχή, χωρίς αὐτό νά σημαίνει, ὅτι παραγνωρίζονται ἤ ὑποτιμῶνται οἱ ἄλλοι κλάδοι καί ἐργοστάσια, οἱ ἄλλες πόλεις καί περιοχές. Ἀνάλογη, λοιπόν, καί συνδυασμένη μέ τό πιό πάνω πρέπει νάνε καί ἡ ἐργατική καί συνδικαλιστική ταχτική μας καί ἡ διάταξη καί διάθεση τῶν δυνάμεων, τῶν στελεχῶν μας κλπ. Ὅπως, ἀνάλογα μέ τήν κατάσταση, πού περνᾶ τό κίνημα στή δοσμένη ταχτική περίοδο, πρέπει νάνε καί οἱ μέθοδες καί μορφές ὀργάνωσης καί πάλης, πού θά χρησιμοποιοῦμε ἐπιδιώκοντας τήν πραγματοποίηση τῶν ταχτικῶν σκοπῶν μας, τήν προώθηση τῶν στρατηγικῶν ἐπιδιώξεων τοῦ κινήματος.

Ἡ στρατηγική ἀνάγκη καί ἐπιταγή γιά τή συσπείρωση τῆς ἐργαζόμενης ἀγροτιᾶς γύρω ἀπτήν ἐργατιά στήν κοινή πάλη ἐνάντια στήν ἀστοτοιφλικάδικη πλουτοκρατία καί τήν ξενική ἐκδούλωση καί ἀποικοποίηση καί γιά τή λαϊκή δημοκρατία, ἐπιβάλλει, ὑπαγορέβει, τήν ἀντίστοιχη ταχτική. Καί ἡ πολιτική τοῦ ΚΚΕ γιά τήν πραγματοποίηση αὐτοῦ τοῦ στρατηγικοῦ σκοποῦ βρίσκει τήν ἔκφραση στή δημιουργία τοῦ ΑΚΕ, τοῦ δημοκρατικοῦ ἐπαναστατικοῦ κόμματος τῆς ἐργαζόμενης ἀγροτιᾶς καί στή στενή καί ἀδιάρηχτη συνεργασία μαζί του, στό ἀλύπητο ξεσκέπασμα καί τήν ἀπομόνωση τῶν ἀγροτοπατέρων πραχτόρων τῶν ἐκμεταλλεφτῶν μέσα στήν ἀγροτιά. Ἡ ἀδερφική-ἀγωνιστική σύμπραξη ἐργατιᾶς καί ἀγροτιᾶς καί ἀντίστοιχα τῶν κομμάτων τους ΑΚΕ καί ΚΚΕ ἀποτελεῖ τό ἀγκωνάρι τῆς λαϊκοδημοκρατικῆς ἀναδημιουργίας τῆς Ἑλλάδας καί ἡ ἀγροτική ταχτική μας ὑποτάσσεται στήν πολιτική αὐτή, αὐτήν ἐξυπηρετεῖ.

Τό ΚΚΕ ἔχει τήν ταχτική του καί γιά τούς ἐπαγγελματοβιοτέχνες, τίς ἐθνικές μειονότητες κλπ. Ἀποτελοῦν ὅλες συστα-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τικά ἀδιάσπαστα μέρη τῆς ἑνιαίας ταχτικῆς του, πού δουλέβει γιά τήν προώθηση καί ἐπιτυχία τῆς στρατηγικῆς μας, τῶν στρατηγικῶν σκοπῶν τοῦ κινήματος.

Σωστή ταχτική ἡγεσία μπορεῖ νάνε μόνο ἐκείνη, πού δημιουργικά καί συγκεκριμένα λύνει τά προβλήματα τῆς ταχτικῆς τόσο στίς γενικές, βασικές γραμμές τους ὅσο καί στήν ἐπιμέρους ἐφαρμογή τους στούς διάφορους τομεῖς τοῦ ἀγώνα σύμφωνα μέ τίς ἐπιταγές καί τούς σκοπούς τῆς στρατηγικῆς.

* * *

7. *Ρυθμός.—Ὡριμότητα καρποῦ.—Ἐκλογή στιγμῆς.—Δοκιμή τῶν δυνάμεων*

Ὅπως εἴδαμε καί στά προηγούμενα ὁ Στάλιν ἔχει ἐπεξεργαστεῖ βαθιά καί τά προβλήματα τῆς μαρξιστικῆς-λενινιστικῆς ταχτικῆς, τάχει ἀναπτύξει παραπέρα καί ἐπιμένει πολύ πάνω σ' αὐτά μελετόντας καί ἐξετάζοντάς τα ὁλόπλευρα. Καί ὅσο καί ἄν σέ ὁρισμένα ἀπτά ζητήματα αὐτά σταθήκαμε κιόλας στά προηγούμενα (ὡρίμανση καρποῦ—ἐκλογή στιγμῆς) ὅμως ἐφόσον σχετίζονται καί μέ τήν ταχτική, ἡ ὁρισμένη ἐπανάληψη κάθε ἄλλο παρά βλάφτει. Πολύ περισσότερο πού ὁ Στάλιν ἀναπτύσσει τά ζητήματα αὐτά παραπέρα καί δείχνει μιά σειρά καινούργιες πλευρές.

Καί σχετικά μέ τίς ἐπαναλήψεις, πού στό βιβλίο αὐτό εἶναι συχνές, πρέπει νά τονιστεῖ ὅτι, οἱ περισσότερες τουλάχιστο, ἐπιβάλλονται καί εἶναι ἀπαραίτητες, γιατί τά ζητήματα καί τά προβλήματα δέ χωρίζονται τό ἕνα ἀπτ' ἄλλο, μά περνᾶν τόνα στ' ἄλλα, περιπλέκονται, εἶνε ἀλληλοσυνδεμένα καί ἔτσι, ὅταν τά ἐξετάζεις, ὑποχρεωτικά, καί χωριστά τό καθένα, δέ μπορεῖς νά μήν ἀναφέρεσαι, ἔτσι εἴτε ἀλλιῶς καί γιά νά τά τοποθετήσεις πιό σωστά, καί στά συγγενικά τους, κάνοντας ἐπαναλήψεις.

Ἕνα ἀπτά ζητήματα, πού ὑπάγονται στή σφαίρα τῆς ταχτικῆς, πού συμμετέχουν στόν καθορισμό τῆς ταχτικῆς (ὅπως καί τῆς στρατηγικῆς) εἶνε καί τό ζήτημα τοῦ ρυθμοῦ (τοῦ τέμπου) τοῦ κινήματος. Τόσο τό ζήτημα αὐτό, ὅσο καί μιά σειρά ἄλλα, πού σ' αὐτά θά ἀναφερθοῦμε παρακάτω, τά πιάνει ὁ Στάλιν στή «Σκιαγράφηση σχεδίου μπροσούρας» «Γιά τήν πολιτική στρατηγική καί ταχτική τῶν ρώσων κομμουνιστῶν».

Στό ἔργο του αὐτό ὁ Στάλιν λέει ὅτι:

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

«ἡ ταχτική... καθορίζεται» καί «ἀπτό ρυθμό τοῦ κινήματος» (Στάλιν: τόμ. 5ος, σελ. 64) καί σημειώνει «ξεχωριστά: α) τό ζήτημα τοῦ ρυθμοῦ τοῦ κινήματος καί τοῦ ρόλου του στόν καθορισμό τῆς στρατηγικῆς καί ταχτικῆς...» (τόμ. 5ος, σελ. 85).

Ἀπό τί καθορίζεται ὁ ρυθμός τοῦ κινήματος; Ἀπτό βαθμό τῆς πολιτικῆς ὀργανωτικότητας, ὡριμότητας, καί δραστηριότητας, τόσο τοῦ προλεταριάτου ὅσο καί τῶν συμμάχων του μέσα στίς συγκεκριμένες, εὐνοϊκές ἤ ὄχι ἀντικειμενικές συνθῆκες ἐσωτερικά καί ἐξωτερικά. Ἀπό τό κατά πόσο οἱ πιό πάνω προϋποθέσεις συγκροτοῦνται καί διαμορφώνονται πιότερο ἤ λιγότερο εὐνοϊκά γιά τό ἐπαναστατικό κίνημα μέσα στή δοσμένη στρατηγική ἤ ταχτική περίοδο ἐπιταχύνεται ἤ καί ἐπιβραδύνεται καί ὁ ρυθμός τοῦ κινήματος. Καί ὁ σωστός προσδιορισμός, ἡ σωστή σφυγμομέτρηση τοῦ ρυθμοῦ τοῦ κινήματος, στά πλαίσια τῆς δοσμένης στρατηγικῆς ἤ ταχτικῆς περιόδου, ἔχει κι αὐτή τήν ὁρισμένη, ἂς εἶνε καί περιορισμένη, ἐπίδρασή της στόν καθορισμό τῆς στρατηγικῆς καί τῆς ταχτικῆς, σ' αὐτή τή δοσμένη στρατηγική ἤ ταχτική περίοδο. Κατά συνέπεια ἡ πολιτική καθοδήγηση πρέπει νά μπορεῖ σωστά καθεφορά νά καθορίζει καί τό ρυθμό ἀνάπτυξης τοῦ κινήματος.

Τό πράμα αὐτό μπορούμε νά τό δοῦμε ἀνάγλυφα στό δικό μας τό κίνημα. Ἡ 6η ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ (Γενάρης τοῦ 1934) εἶχε καθορίσει τό χαραχτήρα τῆς ἐπερχόμενης ἐπανάστασης στή χώρα μας σάν ἀστικοδημοκρατικό μέ πιότερο ἤ λιγότερο γρήγορο πέρασμα στή σοσιαλιστική ἐπανάσταση. Ἀπό τότε, ἀπτό 1934, ἔχουμε μιά σειρά ἀπό νέα γεγονότα, πού ἄλλαξαν τό συσχετισμό τῶν ταξικῶν δυνάμεων ἐσωτερικά πρός ὄφελός μας, ἐνῶ παράλληλα ἄλλαξαν εὐνοϊκά γιά μᾶς καί οἱ βαλκανικές καί εὐρωπαϊκές συνθῆκες, σάν ἀποτέλεσμα τῆς νίκης τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης στό δέφτερο παγκόσμιο πόλεμο καί τῆς συντριβῆς τοῦ χιτλερισμοῦ ἀπτό Σοβιετικό Στρατό. Αὐτά τά γεγονότα ἄλλαξαν, ἐπιτάχυναν καί τούς ρυθμούς ἀνάπτυξης τοῦ λαϊκοεπαναστατικοῦ κινήματος στή χώρα μας. Ἐπέβαλαν, ἔκαναν ἀναγκαία καί τήν ἀλλαγή τέσο στό χαραχτήρα τῆς ἐπανάστασης, πού θά πραγματοποιηθεῖ τόρα σά λαϊκοδημοκρατική, σοσιαλιστική, μέ τήν ἐγκαθίδρυση τῆς διχτατορίας τοῦ προλεταριάτου, ὅσο ἀντίστοιχα, καί στή στρατηγική καί τήν ταχτική μας. Ὅλα αὐτά βρίσκουν κιόλας τήν πραχτική ἔκφρασή τους, ἔτσι εἴτε ἀλλιῶς, στήν πορεία τοῦ δέφτερου ἔνοπλου ἀγώνα μας.

Στό ἔργο του, πού ἀναφέραμε πιό πάνω, ὁ Στάλιν ἐξετά-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ζει καί μιά σειρά άλλα ζητήματα, πού σχετίζονται άμεσα μέ τό θέμα μας, μέ τά προβλήματα τής στρατηγικής καί τής ταχτικής, πού μελετάμε έδώ.

Ποιά είναι τά ζητήματα αύτά;

Μιλόντας «γιά τήν „ώριμότητα τοῦ καιροῦ"» ὁ Στάλιν λέει:

«Πῶς μπορεῖς νά καθορίσεις ὅτι ἔφτασε ἡ στιγμή τῶν ἐπαναστατικῶν ἐκρήξεων;

Πότε μπορεῖς νά πεῖς, ὅτι „ὁ καιρός ὡρίμασε", ὅτι ἡ προπαρασκευαστική περίοδος τέλειωσε καί μπορεῖ ν' ἀρχίσει ἡ δράση;

α) Ὅταν χύνεται καί ξεχυλάει ἡ ἐπαναστατική διάθεση τῶν μαζῶν καί τά συνθήματα δράσης καί οἱ ἐντολές (ὁδηγίες) μας μένουν πίσω ἀπτό κίνημα τῶν μαζῶν, ὅταν ἐμεῖς μέ δυσκολία καί ὄχι πάντα πετυχημένα συγκρατοῦμε τίς μάζες...

β) Ὅταν ἡ ἀβεβαιότητα καί ἡ παραζάλη, ἡ ἀποσύνθεση καί ἡ κατάπτωση στό στρατόπεδο τοῦ ἀντιπάλου φτάσαν στό ἀνώτατο σημεῖο. Ὅταν ὁ ἀριθμός τῶν αὐτόμολων καί τῶν ἀποστατῶν ἀπτό στρατόπεδο τοῦ ἀντιπάλου αὐξαίνει ὄχι μέ τίς μέρες, μά μέ τίς ὧρες. Ὅταν τά λεγόμενα οὐδέτερα στοιχεῖα, ὅλη αὐτή ἡ μάζα, ἀπό πολλά ἑκατομμύρια τῶν μικροαστῶν τῆς πόλης καί τοῦ χωριοῦ, ἀρχίζει καθαρά νά ξεκόβει ἀπτόν ἀντίπαλο καί ζητᾶ συμμαχία μέ τό προλεταριάτο. Ὅταν, χάρη σ' ὅλα αὐτά, ὁ ἐχθρικός μηχανισμός διεύθυνσης μαζί μέ τό μηχανισμό καταπίεσης πάβουν νά ἐνεργοῦν, παραλύουν, ἀχρηστεύονται κλπ., ἀνοίγοντας τό δρόμο στό δικαίωμα τοῦ προλεταριάτου γιά κατάχτηση.

γ) Ὅταν τά δυό αὐτά σημεῖα (α καί β) συμπίπτουν στό χρόνο, πράμα πού συνήθως γίνεται στήν πραγματικότητα».

Καί ὁ Στάλιν, ἀφοῦ διαπιστώνει, ὅτι δέ φτάνει μόνο ἡ ἀντικειμενική πορεία τῆς κυριαρχης τάξης πρός τό χαμό γιά ν' ἀρχίσει ἡ ἔφοδος, μά εἶνε ἀναγκαῖο νά προετοιμαστοῦν καί οἱ ὑποκειμενικές συνθῆκες, πού εἶνε ἀπαραίτητες γιά τήν πετυχημένη ἔφοδο, καταλήγει:

«Τό καθῆκον τῆς στρατηγικῆς καί τῆς ταχτικῆς σ' αὐτό ἀκριβῶς καί συνίσταται στό νά σηκώσεις ἔντεχνα καί χωρίς ἀργοπορία ὥστο ὕψος τῆς ἀντικειμενικῆς πορείας ἐπηδέν:σης τῆς ἐξουσίας τῆς κυριαρχης τάξης, τή δουλιά γιά

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τήν προετοιμασία τῶν ὑποκειμενικῶν ὅρων γιά τήν ἔφοδο» (Στάλιν: τόμ. 5ος, σελ. 73-74).

Ὥστε ὁ προσδιορισμός πότε «εἶνε ὥριμος ὁ καρπός» γιά νά μπορέσεις νά τόν κόψεις εἶνε ἀπαραίτητη ἰδιότητα γιά τή στρατηγική καί ταχτική ἡγεσία.

Ἐκτός ὅμως ἀπό τήν ὡριμότητα τοῦ καρποῦ ὁ Στάλιν βάζει καί ζήτημα τῆς «ἐκλογῆς τῆς στιγμῆς», πού σ' αὐτήν ἀναφερθήκαμε καί στά προηγούμενα.

«Ἡ ἐκλογή τῆς στιγμῆς,—λέει ὁ Στάλιν,—ἐφόσον ἡ στιγμή γιά τό χτύπημα ἐκλέγεται πραγματικά ἀπτό κόμμα καί δέν ἐπιβάλλεται ἀπτά γεγονότα, γιά νά λυθεῖ εὐνοϊκά προϋποθέτει δυό ὅρους: α) τήν „ὡριμότητα τοῦ καρποῦ" καί β) νά ὑπάρχει κάποιο περιστατικό, πού χτυπᾶ στά μάτια, μιά κυβερνητική πράξη, εἴτε κάποια αὐθόρμητη ἐκδήλωση τοπικοῦ χαραχτήρα πού νάνε κατάλληλη, κατανοητή γιά τίς πλατιές μάζες ἀφορμή γιά ν' ἀνοίξεις τήν ἔφοδο, ν' ἀρχίσεις τό χτύπημα...

Γενικά πρέπει νά παίρνεις τά μέτρα σου, ἔτσι πού τό πρῶτο χτύπημα (ἐκλογή τῆς στιγμῆς) νά μή μεταβληθεῖ σέ πρεξικόπημα καί γι' αὐτό εἶναι ἀναγκαία ἡ αὐστηρή τήρηση τῶν δυό ὅρων, πού ἀναφέρθηκαν πιό πάνω» (Στάλιν: τόμ. 5ος, σελ. 74-75).

Ὁ Στάλιν, δίπλα στά δυό πιό πάνω ζητήματα γιά τήν «ὡριμότητα τοῦ καρποῦ» καί τήν «ἐκλογή τῆς στιγμῆς», βάζει ἕνα τρίτο: τή «δοκιμή τῶν δυνάμεων», ἤ, ἀλλιῶς: ἀναμέτρηση δυνάμεων καί ἕνα τέταρτο: τήν «καταμέτρηση δυνάμεων» ἤ, ἀλλιῶς: ὑπολογισμό δυνάμεων. Καί στίς δυό περιπτώσεις πρόκειται γιά μέθοδες ἐπαναστατικῆς ἐνέργειας, πού τό κόμμα τίς ἐφαρμόζει, κυρίως συνειδητά, σέ στιγμές, πού τό ἴδιο διαλέγει. Μπορεῖ, ὅμως, νά ἐξαναγκασθεῖ καί ἀπτόν ἐχθρό. Ὅταν τό κόμμα θέλει νά καταμετρήσει τίς δυνάμεις, ὅπως, λχ., σέ μιά διαδήλωση, αὐτό μπορεῖ νά γίνει σέ ὁποιαδήποτε περίσταση, δηλαδή, καί σέ «εἰρηνικό» καιρό, ὁπότε ἡ καταμέτρηση μπορεῖ νά κλείσει τό πολύ μέ μιά σύγκρουση μέ τήν ἀστυνομία. Ἤ σέ ἀτμόσφαιρα ἐπαναστατικῆς κρίσης, πού ἔχει κιόλας ὡριμάσει, ὁπότε πρέπει νάμαστε πολύ προσεχτικοί, μήν πέσουμε σέ παγίδα ἡ πρόκληση τοῦ ἐχθροῦ. Στή δέφτερη περίπτωση τή μέθοδο «καταμέτρησης τῶν δυνάμεων», πρέπει νά τήν ἐφαρμόσουμε σάν πέρασμα στή «δοκιμή ἤ ἀναμέτρηση», τῶν δυνάμεων, πού προϋ-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ποθέτει ὅτι «ὁ καρπός ἔχει ὡριμάσει» καὶ ἡ «δοκιμὴ δυνάμεων» γίνεται:

> «Ὅταν τό κόμμα εἶναι ἕτοιμο γιά τήν ἐπίθεση, ὅταν τό κόμμα δέ φοβᾶται, ὅτι ἡ δοκιμὴ τῶν δυνάμεων μπορεῖ, ἀπαυτή τή δύναμη τῶν περιστατικῶν, νά μετατραπεῖ, στό πρῶτο χτύπημα καὶ μετά καὶ στή γενική ἐπίθεση ἐνάντια στόν ἐχθρό. Κάνοντας δοκιμή στίς δυνάμεις, τό κόμμα πρέπει νάνε ἕτοιμο γιά ὅλα» (Στάλιν: τόμ. 5ος, σελ. 76).

Γιατί τό κόμμα χρησιμοποιεῖ τή μέθοδο τῆς «δοκιμῆς τῶν δυνάμεων»; Νά πῶς τό ἐξηγεῖ αὐτό ὁ Στάλιν:

> «Κάποτε τό κόμμα, ἀφοῦ ἔκανε τήν προπαρασκευαστική δουλιά γιά ἀποφασιστικές ἐξορμήσεις καὶ ἀφοῦ συσσώρεψε, ὅπως τό νομίζει, ἀρκετή ποσότητα ἐφεδρειῶν, θεωρεῖ σκόπιμο νά πραγματοποιήσει μιά δοκιμαστική ἐκδήλωση, νά δοκιμάσει τίς δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ, νά ἐλέγξει τή μαχητική ἑτοιμότητα τῶν δικῶν του δυνάμεων (τοῦ κόμματος). Μιά τέτια δοκιμή εἴτε τήν ἀναλαβαίνει τό κόμμα συνειδητά, μέ δική του ἐκλογή, εἴτε τοῦ τήν ἐπιβάλλουν οἱ περιστάσεις, ἢ μιά, πρίν τήν ὥρα της, ἐκδήλωση τῆς ἀντίπαλης πλεβρᾶς, καὶ γενικά, κάποιο ἀπρόβλεφτο φαινόμενο» (Στάλιν: τόμ. 5ος, σελ. 75-76).

Ἔτσι ἐκτός ἀπτά ἄλλα ἡ πολιτική ἡγεσία, στόν τομέα τῆς στρατηγικῆς καὶ ταχτικῆς, τοῦ ταξικοῦ ἀγώνα γενικά, πρέπει, ἐκτός τά ἄλλα, ν' ἀφομοιώσει δημιουργικά καὶ αὐτές τίς πολύτιμες ὑποδείξεις τοῦ Στάλιν, πού ἀνάγονται στόν τομέα τῶν στρατηγικῶν καὶ ταχτικῶν χειρισμῶν τῆς ταξικῆς πάλης τοῦ προλεταριάτου.

8. *Μερικά ζητήματα τῆς ταχτικῆς μας σήμερα*

Πρίν προχωρήσουμε ἐπιβάλλεται νά σταθοῦμε σέ μερικά ζητήματα τῆς ταχτικῆς μας ὅπως μπῆκαν τόν Ὀχτώβρη τοῦ 1951 στή 2η ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ.

Ποιά πρέπει νάνε τά βασικά στοιχεῖα τῆς ταχτικῆς μας σήμερα, πού ὁ Πιουριφόι πάει νά μᾶς ἐπιβάλει διχτάτορα τῆς ἀμερικανοκρατίας τόν Παπάγο; Ποῦ πρέπει νά κατεφθύνουμε σήμερα τό κύριο χτύπημά μας;

Τά δοσμένα, ἀπτήν ἀνάλυση τῆς κατάστασης στή χώρα μας καὶ τοῦ συσχετισμοῦ τῶν δυνάμεων σήμερα, δείχνουν ὅτι,

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ἐνῶ ἀπτή μιά μεριά ἔχουμε ὁρισμένη συγκέντρωση τῶν δυνάμεων τῆς ἀντίδρασης γύρω ἀπτό φασιστικό συναγερμό τοῦ Παπάγου, ἀπτήν ἄλλη ὑπάρχουν ὅλες οἱ δυνατότητες γιά νά δημιουργηθεῖ μιά πανδημοκρατική λαϊκή συσπείρωση, ἕνα πανδημοκρατικό μέτωπο, πού θά μποροῦσε, μέ μιά λαϊκή, κοινοβουλευτική καί ἐξωκοινοβουλευτική κινητοποίηση καί δράση, νά φράξει ἀποτελεσματικά τό δρόμο στόν Παπάγο καί στίς ἀμερικάνικες ἐπιδιώξεις. Βασικό καί κύριο ἐμπόδιο, γιά νά γίνει τό μέτωπο αὐτό, στέκει ὁ Πλαστήρας μέ τήν ΕΠΕΚ, πού, ἐνῶ καταδημαγωγοῦν πλατιά λαϊκά στρώματα, μέ τήν ψεφτοδημοκρατική φρασεολογία τους, στήν πράξη ἀρνιέντα: τή δημοκρατική ἑνότητα δράσης, διασποῦν ἔτσι τή λαϊκή ἑνότητα καί στηρίζουν τό ἔργο τῆς ἀμερικανοκρατίας, ἀνοίγουν τό δρόμο στόν Παπάγο. Ἡ τέτια ἀντιδημοκρατική διασπαστική γραμμή καί στάση τοῦ Πλαστήρα ἀποτελεῖ τόν κύριο λόγο πού ἐμποδίζεται, ὄχι μόνο ἡ δημοκρατική ἑνότητα δράσης, μά καί ἡ πιό πλατιά, λαϊκή-ἐθνική συσπείρωση, πού θά χτιζότανε πάνω στό στέρεο βάθρο τῆς δημοκρατικῆς ἑνότητας δράσης.

Ἀπτήν πιό πάνω ἀνάλυση γίνεται φανερό ὅτι, ὁ κύριος, ὁ ἀνοιχτός ἐχθρός εἶναι ὁ Παπάγος καί ἡ ντόπια πλουτοκρατία μαζί μέ τήν ἀμερικανοκρατία πού τόν στηρίζουν, πού στέκουν καί καλύπτονται πίσω του. Ὅμως, γιά ν' ἀντιμετωπιστεῖ πανδημοκρατικά-παλλαϊκά ὁ ἀνοιχτός αὐτός ἐχθρός, κύριο ἐμπόδιο στέκεται ἡ δημαγωγική-διασπαστική ΕΠΕΚ τοῦ Πλαστήρα, τό κόμμα δηλαδή, πού σέ μᾶς ὀνομάστηκε πολύ παραστατικά καί εὔστοχα «κυματοθράφστης». Ὅπως, λοιπόν, γιά νά φέρουμε ἕνα παράδειγμα, γιά νά πετύχει μιά ἀπεργία ἐνάντια στόν ἐργοστασιάρχη, πού εἶνε ὁ κύριος ἐχθρός, πρέπει νά ὑπερνικηθεῖ ἡ διασπαστική δουλιά τῶν ρεφορμιστῶν, πού ἐξυπηρετοῦν τό ἀφεντικό καί ν' ἀποκατασταθεῖ, ἔτσι, ἡ ἑνότητα δράσης τῶν ἐργατῶν τοῦ ἐργοστασίου, γιατί χωρίς αὐτήν ἐπιτυχία δέν ὑπάρχει, τό ἴδιο καί σέ πιό μεγάλη κλίμακα: ἡ δημοκρατική-λαϊκή ἑνότητα, πού χρειάζεται γιά ν' ἀντιμετωπιστεῖ ἀποτελεσματικά ἡ ἀμερικανοκρατία καί ὁ Παπάγος της, δέ μπορεῖ νά πραγματοποιηθεῖ χωρίς τό ξετίναγμα, τό ξεσκέπασμα καί τήν ἀπομόνωση τῆς ΕΠΕΚ, τοῦ Πλαστήρα καί τῆς πολιτικῆς του, πού στόνομα τάχα τῆς δημοκρατίας καί τοῦ λαϊκοῦ συμφέροντος, διασπᾶ τίς δημοκρατικές καί λαϊκές δυνάμεις.

Εἶνε, λοιπόν, φανερό ὅτι, γιά ν' ἀντιμετωπίσουμε τόν κύριο ἐχθρό, πρέπει νά συγκεντρώσουμε τίς ἀπαραίτητες δυνάμεις. Καί γιά νά γίνει αὐτό, πρέπει νά ξεσκεπάσουμε καί ἀπομονώσουμε τόν Πλαστήρα, τόν κύριο σήμερα διασπαστή καί κυ-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ματοθράφστη. Νά γιατί στίς σημερινές συνθῆκες τό κύριο χτύπημα τό καταφέρνουμε ἐνάντια στόν Πλαστήρα: Γιατί αὐτός εἶνε τό κύριο στήριγμα τῆς ἀμερικανοκρατίας μέσα στόν ἐργαζόμενο λαό καί ὁ ὁδοστρωτήρας γιά τόν Παπάγο. Τό πετυχαίνει αὐτό ὁ Πλαστήρας, ὅπως εἴπαμε, μέ τήν κοινωνική ἀπάτη καί δημαγωγία, πού παρασέρνει αοβαρά λαϊκά στρώματα, ἀπτό δρόμο τῆς πάλης καί ἔτσι, στήν οὐσία, βοηθάει τούς ἀμερικάνους νά κάνουν τή δουλιά τους καί ἀνοίγει τό δρόμο στόν Παπάγο. Ὥστε, ἐνῶ ὁ κύριος ἐχθρός εἶνε ὁ Παπάγος, ἡ ἀμερικανοκρατία, ἡ πλουτοκρατία, τό κύριο χτύπημα σήμερα τό καταφέρνουμε ἐνάντια στόν Πλαστήρα, πού εἶνε τό κύριο ἐμπόδιο γιά νά ἀντιμετωπίσουμε ἀποτελεσματικά τόν κύριο ἐχθρό, τόν Παπάγο. Ἡ κατεύθυνση τοῦ κύριου χτυπήματος κατά τοῦ Πλαστήρα ἔχει γιά σκοπό νά βγάλει ἀπτή μέση αὐτό τό κύριο ἐμπόδιο.

Ἐδῶ, ὅμως, πρέπει νά ξεκαθαρίσουμε μερικά πράματα. Ἡ κατεύθυνση τοῦ βασικοῦ χτυπήματος σήμερα ἐνάντια στόν Πλαστήρα δέ σημαίνει διόλου ὅτι ξημερωνοβραδιαζέμαστε βρίζοντας τόν Πλαστήρα. Αὐτό θάταν σοβαρό λάθος. Ἡ κατεύθυνση τοῦ βασικοῦ χτυπήματος ἐνάντια στόν Πλαστήρα πραγματοποιεῖται βασικά μέ τή μέθοδο τοῦ δημοκρατικοῦ ἐνιαίου μετώπου πάλης μέ τή βάση καί τά στελέχη τῆς ΕΠΕΚ, ἐνῶ παράλληλα ὑπομονητικά, πειστικά, συγκεκριμένα, θετικά ξεσκεπάζουμε ὅλες τίς προδοσίες, παρασπονδίες, ὀπαναχωρήσεις, ἀπτίς ὑποσχέσεις του, ὅλες τίς ἐρωτοτροπίες του καί τούς συμβιβασμούς καί τή συνεργασία τοῦ Πλαστήρα καί τῆς κορυφῆς τῆς ΕΠΕΚ μέ τήν πλουτοκρατία, τήν ἀμερικανοκρατία, τόν Παπάγο. Ἔτσι ἐμεῖς, οὐσιαστικά, κατευθύνουμε τό κύριο χτύπημα ἐνάντια στή συμφιλιωτική καί προδοτική πολιτική τοῦ Πλαστήρα, ὅταν τοῦ προτείνουμε τήν κατανοητή καί συμπαθή, στούς ὀπαδούς καί πολλά στελέχη του, δημοκρατική ἑνότητα δράσης, ὅταν πραγματοποιοῦμε τήν ἑνότητα αὐτή τοπικά, παρά τήν ἀντίπραξη τῶν κορυφῶν τῆς ΕΠΕΚ καί τοῦ ἴδιου. Τό ποιές μορφές παίρνει καθεφορά ἡ τέτια κατεύθυνση πού δίνουμε στό βασικό χτύπημα καθορίζεται ἀπτίς συγκεκριμένες συνθῆκες. Ἀκολουθέντας αὐτή τήν ταχτική δέν πρέπει οὔτε λεφτό νά ξεχνᾶμε: πρῶτο, ὅτι ἡ κατεύθυνση τοῦ κύριου χτυπήματος σήμερα ἐνάντια στόν Πλαστήρα ποτέ δέν εἶνε αὐτοσκοπός, παρά μόνο μέσο γιά ν' ἀντιμετωπίσουμε καί νά πλήξουμε πιό ἀποτελεσματικά τόν κύριο ἐχθρό, δηλαδή, τήν πλουτοκρατία καί τήν ἀμερικανοκρατία, πού συγκεντρώνονται τόρα γύρω ἀπό τό φασιστικό συναγερμό καί προβάλλουν τόν Παπάγο σάν τόν κύριο καί τόν πιό δυναμικό ἐκπρόσωπό τους.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Δέφτερο, τό κύριο χτύπημα τό κατεφθύνουμε ἐνάντια στόν Πλαστήρα σήμερα, ὅσο ἐπιδιώκουμε τήν ἀναγκαία δημοκρατική συγκέντρωση γιά ν' ἀντιμετωπίσουμε τήν παπαγική διχτατορική προπαρασκευή. Ἀπτή στιγμή, ὅμως, πού ἡ παπαγική διχτατορική ἀπειλή περνᾶ στό στάδιο τῆς πραγματοποίησης καί γίνεται ἄμεση, χειροπιαστή, ἡ συγκέντρωση δυνάμεών μας καί τό ἄμεσο χτύπημα τους, μέ τή μορφή τῆς μαζικῆς δράσης, κατεφθύνεται ἐνάντια σ' αὐτήν τήν ἀπειλή καί ὅταν δεν ἔχει ἀκόμα πραγματοποιηθεῖ ἡ ἀπαραίτητη δημοκρατική ἑνότητα δράσης. Καί σ' αὐτή τήν περίπτωση δείχνουμε καθαρά ὅτι ἡ διασπαστική πολιτική τῶν συνθηκολόγων καί συμφιλιωτῶν στέκει τό κύριο ἐμπόδιο γιά τήν ἀναγκαία ἀγωνιστική λαϊκή ἑνότητα, ἡ ἄμεση, ὅμως, δράση κατεφθύνεται ἐνάντια στήν ἄμεση ἀπειλή. Στίς συνθῆκες αὐτές, ὅσο πιό ζωντανές, πειστικές, συγκεκριμένες μορφές πραγματοποίησης τοῦ ἐνιαίου μετώπου πάλης μέ τή βάση καί τά στελέχη τῆς ΕΠΕΚ καί τῶν ἄλλων ὀργανώσεων τῆς διάσπασης βροῦμε, τόσο πιό γρήγορα θά πετυχαίνουμε μεγαλύτερη δημοκρατική ἑνότητα καί πιό ἀποτελεσματική δράση.

Αὐτά τά στοιχεῖα τῆς ταχτικῆς μας σήμερα πρέπει σωστά νά τ' ἀφομοιώσουμε καί σωστά νά τά ἐφαρμόσουμε. Αὐτοῦ περικλείνεται ὅλη ἡ οὐσία τῆς ταχτικῆς μας σήμερα.

* * *

Σέ ἄμεση σχέση μέ τά πιό πάνω βρίσκεται καί ὁ καθορισμός τῆς στρατηγικῆς ἐπιδίωξῆς μας σήμερα πού ἡ ταχτική μας αὐτήν ἐξυπηρετεῖ. Τά βασικά στοιχεῖα πού πρέπει νάχουμε ἐδῶ ὑπόψη μας εἶνε: Πρῶτο, ὅτι ἡ παλλαϊκή πάλη γιά τήν εἰρήνη, τοπικά καί διεθνῶς, ἀποτελεῖ τώρα, στό σημερινό στάδιο, τό βασικό μέσο ἀντιπαλέματος στά ἀμερικάνικα πολεμικά ἐπιθετικά σχέδια. Δέφτερο, δέν πρέπει νά ξεχνᾶμε ὅτι ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμός στήν Ἑλλάδα καλλιεργεῖ μιά ἀπτίς ἑστίας του γιά ν' ἀνάψει τοπική βαλκανική φωτιά, γιά νά τήν ἐπεκτείνει κατοπινά καί ἂν μπορέσει, σέ εὐρωπαϊκή καί παγκόσμια. Τρίτο, γιά τό σκοπό του αὐτό ὀργανώνει καθελογῆς προκλήσεις καί προβοκάτσιες στήν Ἑλλάδα καί ἐκμεταλλεύεται πάθε δικό μας λάθος καί κακό χειρισμό. Τέταρτο. Ἔτσι, ὅλα ὅσα ἀποφασίζουμε καί πάνουμε στήν Ἑλλάδα, στήν ἐπίφθονη αὐτή γωνιά τῆς Εὐρώπης, πρέπει νά τά ζυγίζουμε μέ τή μεγαλύτερη ψυχραιμία καί ἀκρίβεια καί νά τά ὑποτάσσουμε στήν παγκόσμια δημοκρατική ἀπαίτηση τῆς διαφύλαξης καί διατήρησης τῆς εἰ-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ρήνης, πού ἀνταποκρίνεται πέρα γιά πέρα καί πρός τό πραγματικό συμφέρον τοῦ λαοῦ μας, τοῦ λαϊκοῦ-δημοκρατικοῦ κινήματός μας, τῆς Ἑλλάδας. Πέμπτο, αὐτό σημαίνει ὅτι δέν πρέπει νά στηριζόμαστε καί νά ὑπολογίζουμε μόνο τίς ἐσωτερικές ἀνάγκες καί ἐξελίξεις τοῦ κινήματος, μά νά τίς εὐθυγραμμίζουμε καί νά τίς συντονίζουμε μέ τίς διεθνεῖς, μέ τό παγκόσμιο κίνημα γιά τήν εἰρήνη καί τή δημοκρατία. Περισσότερο ἀπό καθεφορά πρίν, σήμερα, πού ἡ Ἑλλάδα εἶνε ἕνα ἀπό κύρια κέντρα τῆς ἰμπεριαλιστικῆς ἐπιθετικῆς ὀργάνωσης καί ἑτοιμασίας, τό τί γίνεται στόν κόσμο ὅλο, μᾶς ἀφορᾶ στενά καί ἄμεσα. Καί γιά νά στηριχτοῦμε σ' ἕνα παράδειγμα: ἡ ἀλλαγή στή στάση τῆς Γιουγκοσλαβίας, πού ἀνοιχτά ἄρχισε στά 1948 ἐπέδρασε τόσο ἀρνητικά στό κίνημά μας. Αὐτό μᾶς ἐπιτρέπει νά ποῦμε,—καί γιά νά δείξουμε τό μέγεθος τῆς τιτικῆς προδοσίας,—ὅτι, ἄν στά 1946 ξέραμε ὅτι ὁ Τίτο εἶνε πράχτορας τῶν ἰμπεριαλιστῶν, δέ θά προχωρούσαμε στό δέφτερο ἔνοπλο ἀγώνα μας ἔτσι ὅπως προχωρήσαμε. Σήμερα περισσότερο ἀπότ: στά 1946, καί ὄχι γιά ἐσωτερικούς μόνο λόγους, ἐπιβάλλεται ὁ πιό στενός συνδυασμός μέ τό παγκόσμιο κίνημα τῆς εἰρήνης καί τῆς δημοκρατίας.

Ἀκριβῶς γιατί ἡ Ἑλλάδα εἶνε ἕνα ἀπό τά ἐπίκεντρα τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς κάθε μέτρο καί κάθε λόγος δικός μας πρέπει νά ζυγίζεται πολύ, γιατί ξεφέβγει ἀπτά ἐσωτερικά μόνο πλαίσια. Ἄς πάρουμε ἕνα παράδειγμα: ξεσκεπάσαμε σωστά ἔγκαιρα, πειστικά, μέ ντοκουμέντα τήν «Ἀστραπή». Αὐτό ἦταν ἀπαράβατη ὑποχρέωσή μας. Σέ τέτιες, ὅμως, περιπτώσεις, ξεσκεπάζοντας τά ἰμπεριαλιστικά σχέδια, πρέπει νά προσέχουμε πολύ τόν τόνο καί τόν τρόπο μας, γιατί ὅταν προκαλοῦμε περισσότερη νευρικότητα, τότε ἀπαυτήν μποροῦν νά ἐκφεφελληθοῦν οἱ ἐχθροί μας. Δέ μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι στήν περίπτωση αὐτή κρατήσαμε τό σωστό τόνο καί ὅτι ἀποφύγαμε ὁλότελα τίς ὑπερβολές, παρ' ὅλο πού βασικά ἐνεργήσαμε σωστά. Νά γιατί τό ζύγισμα πρέπει νάνε ὅσο μπορεῖ πιό σωστό: οὔτε παραχωρήσεις πρός τά δεξιά, οὔτε καί διαφυγές ἤ ὑπερβολές πρός τ' ἀριστερά. Καί τά δυό εἶναι ἐπικίνδυνα καί ὠφελοῦν, ἔτσι εἴτε ἀλλιῶς, τούς ἐχθρούς μας.

Κάτω ἀπτό φῶς αὐτό, πρέπει νά μελετᾶμε καί ὅλη τήν ἐσωτερική μας ἐξέλιξη. Στήν Ἑλλάδα, ὅπως τό διαπιστώνει ἐπανειλημμένα τό κόμμα μας, ἔχουμε ἀναμφισβήτητα βαθιά πολιτική κρίση, ξεσποῦν σοβαροί λαϊκοί ἀγῶνες καί ὡριμάζουν πλατιά λαϊκά ἐπαναστατικά κινήματα. Θά συνεχίσουμε μέ ὅλη μας τή δύναμη ν' ἀναπτύσσουμε τούς ἀγῶνες τοῦ λαοῦ μας, νά

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

κατεφθύνουμε τό λαϊκοδημοκρατικό μας κίνημα πρός τήν κατάχτηση τῆς δημοκρατίας, προς τήν ἐξασφάλιση τῆς εἰρήνης καί τῆς ζωῆς τοῦ λαοῦ μας, σέ συσχετισμό πάντα πρός τήν ἀνάπτυξη καί τίς ἐπιτέφξεις τοῦ παγκόσμιου κινήματος τῆς εἰρήνης καί τῆς δημοκρατίας, πρός τίς καταχτήσεις τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας καί τοῦ σοσιαλισμοῦ. Ὅταν τή γραμμή αὐτή τήν κρατήσουμε γερά καί ἐπίμονα, τότε στή γωνιά αὐτή θά ἀντιπαλέψουμε κατά τόν πιό σωστό τρόπο τόν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμό, τόν χειρότερο καί πιό αἱμοβόρο αὐτόν ἐχθρό τῆς ἀνθρωπότητας. Καί ἔτσι θά ἐξυπηρετοῦμε, κατά τόν πιό καλό καί ἀποδοτικό τρόπο, τό λαϊκό καί ἐθνικό συμφέρο τοῦ λαοῦ μας, τήν ὑπόθεση τῆς εἰρήνης, τῆς δημοκρατίας καί τοῦ σοσιαλισμοῦ καί στήν Ἑλλάδα καί σ' ὅλο τόν κόσμο.

Ἡ κατάσταση ἡ οἰκονομική, τόσο τῆς χώρας γενικά, ὅσο καί του Λαοῦ εἰδικά, χειροτερέβει μέρα μέ τή μέρα. Τό δυνάμωμα καί ἡ γενίκεφση τῆς ἐπίθεσης πού διεξάγει ἡ ἀμερικανοκρατία ἐνάντια στό λαό καί τήν Ἑλλάδα, θλίγει, ξεσηκώνει καί κάνει νά ἀγαναχτοῦν ὅλα τά στρώματα τοῦ πληθυσμοῦ, μ' ἐξαίρεση μιά μικρή μόνο χούφτα, τά μεγαλόψαρα τῆς πλουτοκρατίας, πού συντάφτισαν ἀπόλυτα τά συμφέροντά τους μέ τίς ἐπιδιώξεις τῶν ἀμερικάνων καί πού θησαβρίζουν, ξεπουλέντας τήν Ἑλλάδα καί ἐμπορεβόμενοι τό αἷμα τοῦ λαοῦ. Ἡ ἀποικοποίηση τῆς χώρας, ὁ ἐξανδραποδισμός τοῦ λαοῦ, ἡ μετατροπή τῆς Ἑλλάδας σέ πολεμικό προγεφύρωμα καί ὁρμητήριο ἐνάντια στίς ΛΔ καί τήν ΕΣΣΔ καί ὁ προορισμός πού δίνουν στούς ἕλληνες, νά γίνουν κρέας γιά τά κανόνια τῶν γιάνκηδων, πράμα πού ἄρχισε κιόλας στήν Κορέα, δημιουργοῦν, προσφέρουν τίς προϋποθέσεις καί τίς δυνατότητες γιά τήν πιό πλατιά ἐθνική ἑνότητα ἐνάντια στήν ἀμερικανοκρατία, γιά τή σωτηρία τοῦ λαοῦ καί τῆς χώρας. Καί πρέπει νά τό ποῦμε ἀμέσως: μόνο πάνω σέ μιά τέτια βάση μποροῦμε ν' ἀντιπαλέψουμε ἀποτελεσματικά τούς ἀμερικάνους, τήν καταστροφή καί τό χαμό πού μᾶς φέρνουν.

Ἀπαυτή τήν πλεβρά πρέπει νά ἐξετάσουμε καί τά προβλήματα τοῦ ἐνιαίου μετώπου πάλης, ὅπως μπαίνουν σήμερα γιά τό κίνημά μας.

Ἕνα παλλαϊκό, ἐθνικό μέτωπο εἰρήνης, ἀνεξαρτησίας, δημοκρατίας καί ἐπιβίωσης τοῦ λαοῦ μπορεῖ νά σταθεῖ καί νά πετύχει, ἂν θεμελιώνεται, πρῶτ' ἀπόλα, στήν ἐργατική τάξη, στά συνδικάτα της, στή συνδικαλιστική της ἑνότητα. Δέφτερη προϋπόθεση εἶνε νά χτιστεῖ τό μέτωπο αὐτό πάνω στή γερή συνεργασία καί συμμαχία τῆς ἐργατιᾶς μέ τήν ἀγροτιά. Ἐδῶ μποροῦ-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

με νά ποῦμε ὅτι ἡ στενή σύμπραξη ἀνάμεσα στό ΚΚΕ καί στό ΑΚΕ, πού στέριωσε καί σφυρηλατήθηκε σέ μακρόχρονους, κοινούς ἐπαναστατικούς ἀγῶνες, ἐξασφαλίζει βασικά αὐτή τή συνεργασία καί συμμαχία. Γεγονός εἶνε ὅτι, οἱ μακρόχρονες προσπάθειες πού κατέβαλε καί καταβάλλει ἡ ντόπια πλουτοκρατία, μέ τήν ἄμεση καθοδήγηση καί ὑποστήριξη τοῦ ξένου ἰμπεριαλισμοῦ, γιά νά δημιουργήσει μαζικά, συμφιλιωτικά, ἀντιδραστικά πραχτορεῖα μέσα στήν ἐργατιά καί στήν ἀγροτιά καί ἐνάντια στό ΚΚΕ καί στό ΑΚΕ ὥστα σήμερα βασικά ἀπότυχαν. Αὐτό, ἀνάμεσα στ' ἄλλα, τό ἀποδείχνει τόσο καί ὁ τελεφταῖος ἐξεφτελισμός τοῦ ΣΚ-ΕΛΔ, ὅσο καί οἱ συνεχεῖς ἀγροτοπατερικές ἀποτυχίες. Θάταν λάθος σοβαρό καί ἀσυγχώρητο ὅμως, ἂν αὐτοῦ ἐπαναπαβόμασταν. Ἡ πεῖρα ἀπτῆς τελεφταίας ἀπεργίας καί τῖς ἀγροτικές κινητοποιήσεις δείχνουν ὅτι, κυρίως ἀπό δικές μας ὀργανωτικές ἀδυναμίες καί λάθη οἱ ρεφορμιστές καί οἱ ἀγροτοπατέρες καταφέρνουν ἀκόμα συχνά νά προδίνουν καί νά σπάνε μιά σειρά μαζικούς ἀγῶνες. Ὁ Παρτσαλίδης στή 2η ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ (Ὀχτώβρης 1951) θέλησε νά μᾶς δόσει μιά λίγο-πολύ εἰδυλλιακή εἰκόνα, ὅτι ὅλους τούς μαζικούς ἀγῶνες τούς ὀργανώνουμε καί τούς καθοδηγοῦμε ἐμεῖς. Μιά τέτια ἀντίληψη, ἂν τήν παραδεχόμασταν, θά μᾶς ἀποπροσανατόλιζε καί δέ θά μᾶς ἄφηνε νά δοῦμε καί ν' ἀντιμετωπίσουμε σωστά τό ρεφορμισμό καί τόν ἀγροτοπατερισμό στόν τομέα αὐτόν. Ὅσο ὁ ρεφορμισμός καί ὁ ἀγροτισμός καταφέρνουν νά δημιουργοῦν τέτιες ρήγματα στούς μαζικούς ἐργατοϋπαλληλικούς καί ἀγροτικούς ἀγῶνες, δέ θά μπορέσουμε νά στεριώσουμε, πάνω στήν ἑνωμένη ἐργατιά καί πάνω στήν ἐργατοαγροτική συμμαχία, ἕνα γερό πλατύ λαϊκό καί ἐθνικό μέτωπο.

Οἱ ἐργαζόμενοι, ὅλα τά στρώματά τους, γιά νά μήν πεινάσουν θά παλέψουν. Μέσα στούς ἀγῶνες αὐτούς τούς καθημερινούς καί μερικούς, γιά τό ψωμί, τή δουλιά, τή ζωή, θά σφυρηλατοῦμε τήν ἀγωνιστική ἑνότητα τῆς ἐργατιᾶς ἀπτά κάτω, μά καί μέ ὅλα τά ρεφορμιστικά στελέχη πού θέλουν νά παλέψουν. Τό ἴδιο καί γιά τούς μερικούς, καθημερινούς ἀγῶνες τῆς ἀγροτιᾶς. Μέσα στούς ἀγῶνες αὐτούς ὑπομονητικά, ἀκούραστα, πειστικά, ἐπίμονα θά ξεσκεπάζουμε καί θ' ἀπομονώνουμε τούς προδότες καί διασπαστές ρεφορμιστές καί ἀγροτιστές. Μέσα στούς ἀγῶνες αὐτούς θά συγκεντρώνουμε, θά ὀργανώνουμε, θά κινητοποιοῦμε καί θά δραστηριοποιοῦμε τίς πιό πλατιές μάζες τῆς ἐργατιᾶς καί τῆς ἀγροτιᾶς, τραβέντας στόν ἀγώνα ὅλο καί νέα στρώματα ἐργατῶν καί ἀγροτῶν, ἀπτά μέχρι χτές ἀνοργάνωτα καί παθητικά, ἀποσπόντας τα ἀπτίς ξένες ἐπιροές. Μέσα στούς

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ἀγῶνες αὐτούς θά πλησιάσουμε, θά διαφωτίσουμε, θά πείσουμε καί θά περάσουμε, ἀπτόν Πλαστήρα, τόν Παπάγο καί τό ἀντιλαϊκό στρατόπεδο καί τά στρώματα ἐκεῖνα, πού θέλουν τήν ἀλλαγή, μά πού, ἀπό δικό μας πρῶτ' ἀπόλα φταίξιμο δέν προσανατολίζονται. Ἀκόμα πολιτικά καθαρά. Μέσα στούς ἀγῶνες αὐτούς θά ὀργανώνουμε καί θά πραγματοποιοῦμε τίς κοινές ἐκδηλώσεις, κινητοποιήσεις, ἀγῶνες τῆς ἐργατιᾶς καί τῆς ἀγροτιᾶς, ἐπεκτείνοντάς τους καί παραπέρα στούς ἐπαγγελματοβιοτέχνες καί τά ἄλλα λαϊκά στρώματα, μετατρέποντάς τους σέ παλλαϊκούς ἀγῶνες γιά τό ψωμί καί τή ζωή. Μέσα σ' αὐτή τήν πάλη θ' ἀνεβάζουμε ποιοτικά, θά συνενώνουμε, θά ἐπεκτείνουμε τούς ἀγῶνες, φτάνοντάς τους μέχρι τίς μαζικές πολιτικές ἀπεργίες γιά τήν εἰρήνη, τή δημοκρατία καί τήν ἀνεξαρτησία, φτάνοντας μέχρι τίς κοινές ἐνιαῖες ἐκδηλώσεις λαοῦ καί στρατοῦ. Ἔτσι θά χτίζουμε τό παλλαϊκό, ἐθνικό μέτωπο στό ἐργοστάσιο, στήν ἐπιχείρηση, καταστημα, γραφεῖο, καράβι, χωριό, δρόμο, συνοικία, συνοικισμό, ἐκπαιδευτικό ἵδρυμα, σ' ὅλες τίς ἐνεργές δυνάμεις, παντοῦ ὅπου παλέβουν, ὑπάρχουν, δουλέβουν, ζοῦν, κινιένται, Ἕλληνες καί ἑλληνίδες. Καί θά χρησιμοποιοῦμε καθεφορά τίς μορφές ὀργάνωσης καί πάλης, πού καλύτερα ἀνταποκρίνονται στίς δοσμένες συνθῆκες. Μέσα στήν πάλη θά πλουτίζουμε καί θ' ἀναπτύσσουμε τίς μορφές αὐτές, ἀποφέβγοντας τήν προσκόλληση σέ μέθοδες καί τρόπους ὀργάνωσης καί πάλης, που ἡ ζωή καί ἡ πεῖρα τῶν μαζῶν καί τοῦ κινήματος τίς ξεπερνᾶν, δημιουργόντας μέσα στή ζωή καί στήν πάλη καί στηριγμένοι στήν πεῖρα τῶν μαζῶν νέες, καλύτερες, ἀνώτερες. Ὁ δογματισμός, ἡ μηχανικότητα, ἡ ἀποστέωση εἶνε καί δῶ θανάσιμες ἁμαρτίες.

Πρέπει νά φτιάξουμε ἕνα καινούργιο ΕΑΜ, τό ΕΑΜ στίς καινούργιες συνθῆκες. Θά τό χτίζει, θά τό δημιουργεῖ ὁ κάθε Ἕλληνας καί ἑλληνίδα, μέ δική του πρωτοβουλία καί ὅταν ἀκόμα δέν ἔχει καμιά ἄλλη σύνδεση καί ἐπαφή, παρά μόνο ἀκούει καί κατατοπίζεται ἀπτό ραδιοσταθμό «Ἐλεύθερη Ἑλλάδα». Ἐδῶ καιρός γιά χάσιμο δέν ὑπάρχει. Γιατί οἱ ἀμερικάνοι δέν παίζουν καί τή θηλιά μας τήν ἔχουν κιόλας περάσει στό λαιμό καί μᾶς σέρνουν στό γκρεμό. Χρέος τοῦ κάθε Ἕλληνα καί τῆς κάθε ἑλληνίδας, πού παίρνουν μέρος καί χτίζουν κι αὐτοί τήν ἑνότητα τῆς ἐθνικῆς σωτηρίας, εἶνε νά μήν ἀφήσουμε ἀπέξω κανέναν ἀπέλυτα Ἕλληνα πού θέλει Εἰρήνη-Δημοκρατία-Ἀνεξαρτησία. Πάνω στή βάση αὐτή θά ξεπερνοῦμε τό χτεσινό χωρισμό, θά πραγματοποιοῦμε τό λαϊκό μόνιασμα καί τή λαϊκή ἑνότητα γιά τή σωτηρία τοῦ ἔθνους. Ἀπέξω θά μένουν μόνο οἱ

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

βαμμένοι ἐχθροί τοῦ λαοῦ, οἱ πλουτοκράτες καί προσκυνημένοι ἀμερικανόδουλοι.

Μιλόντας γιά τά προβλήματα τοῦ ἐνιαίου μετώπου τῆς εἰρήνης, τῆς δημοκρατίας καί τῆς ἀνεξαρτησίας πρέπει νάχουμε ὑπόψη μας καί τά παρακάτω:

Πρῶτο: Ὁ βασικός κίνδυνος δέ βρίσκεται στό πλάτος πού θά δόσουμε στήν ἐθνική πατριωτική συγκέντρωση μέ βάση τήν εἰρήνη, τή δημοκρατία, τήν ἀνεξαρτησία. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες καί οἱ Ἑλληνίδες, σ' ὁποιαδήποτε τάξη καί παράταξη κι ἄν ἀνήκουν, ἔχουν θέση στήν τέτια πατριωτική συγκέντρωση. Ὁ κίνδυνος ἐδῶ ἔρχεται ἀπτό σεχταρισμό, πού προβάλλει στένομα τάχα τῆς ὀρθοδοξίας καί τῆς ἀδιαλλαξίας ἐμπόδια. Κι ἕναν ἀκόμα ἕλληνα ἄν χάνουμε ἀπ' αὐτά τά ἐμπόδια θάνε ζημιά. Γι' αὐτό τά ἐμπόδια αὐτά πρέπει νά τά παραμερίζουμε καί νά κρατᾶμε τό μέτωπο ἀνοιχτό ἐνάντια στό σεχταρισμό.

Ἡ πείρα ἀπτίς δημοτικές ἐκλογές, ὅταν πραγματοποιήθηκε πλατιά τό ἐνιαῖο ἐκλογικό μέτωπο, μέ τούς ὁπαδούς καί τά στελέχη τῆς ΕΠΕΚ σέ πολλές πόλεις καί χωριά μέ σοβαρά ἀποτελέσματα, πού ἐπέτρεψε στίς δυνόμεις τῆς εἰρήνης, τῆς δημοκρατίας καί τῆς γενικῆς ἀμνηστείας νά καταχτήσουν καί ἄλλες σημαντικές θέσεις, δείχνει ὅτι, ὅταν ἐμεῖς ἔχουμε καθαρή γραμμή, ὁ κίνδυνος ἀπτά δεξιά ἀντιροπίζεται καί ὅτι ζημιές ἐδῶ μπορεῖ νά κάνει κυρίως στενοκέφαλος ἤ σκόπιμος καί βαλτός σεχταρισμός.

Τό ὅτι ὁ κίνδυνος αὐτός ὑπάρχει, φάντηκε κι ἀπτήν ὁμιλία τοῦ Παρτσαλίδη στή 2η ὁλομέλεια ὅπου ὑποστήριξε ὅτι σά βάση γιά τήν ἐθνική ἑνότητα πρέπει νά βάλουμε ἕνα λίγο πολύ ὁλοκληρωμένο λαϊκοδημοκρατικό πρόγραμμα. Προτείνει νά περιλάβουμε τό ζήτημα τῆς γῆς, τήν ἐθνικοποίηση τοῦ ξένου κεφαλαίου. Προτείνει, δηλαδή, ἕνα πρόγραμμα μάξιμουμ, πού ἐμεῖς τό ἔχουμε καί τό προπαγανδίζουμε ὁλοκληρωμένο καί καθαρό: τό πρόγραμμα τῆς δημιουργίας τῆς λαοκρατούμενης σοσιαλιστικῆς Ἑλλάδας. Τό νά περιλαβαίνουμε ὅμως στό σημερινό στάδιο ἀντιαμερικάνικης ἐθνικῆς συγκέντρωσης; καί τέτια αἰτήματα θάχε σάν ἀποτέλεσμα ἕνα στένεμα τοῦ ἐθνικοῦ μετώπου. Καί αὐτό θᾶταν ζημιά. Τό πρόγραμμα ἐθνικῆς συγκέντρωσης, περιλαβαίνει Εἰρήνη-Δημοκρατία-Ἀνεξαρτησία-Ψωμί. Κ. αὐτό σήμερα εἶνε ὅ,τι χρειάζεται. Μή ξεχνᾶμε, λοιπόν, ὁ βασικός κίνδυνος εἶνε σήμερα ὁ σεχταρισμός.

Δεύτερο: Στή χώρα μας, πού τόσα πάρασε καί τράβηξε, πού στενάζει καί σφαδάζει κάτω ἀπτήν ἀμερικάνικη μπότα καί πού ὁ ἀμερικάνικος πόλεμος τήν ἀπειλεῖ μέ ὁλοκληρωτική

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ἐκμηξένιση, μιά καί οἱ γιάνκηδες τήν προορίζουν γιά πεδίο πολεμικῆς ἐπιθετικῆς ἐφαρμογῆς καί ἐξέρμησης, στή χώρα μας οἱ ὁρισμένα στρώματα τοῦ πληθυσμοῦ, πού περιλαβαίνουν καί μισοαστούς καί ἐμπόρους καί βιομήχανους, καλλιεργοῦνται ὁρισμένες εἰρηνιστικές αὐταπάτες γύρω ἀπτήν «οὐδετερότητα τῆς Ἑλλάδας». Ἐδῶ πρόκειται καί γιά τούς κύκλους ἐκείνους, πού ἡ χτηνώδικη ἀμερικάνικη πολεμική καί ἀποικιακή παρεμβολή τούς πλήνει τά μαγαζιά, τίς ἐπιχειρήσεις καί τά ἐργοστάσια, τούς περιορίζει τίς δουλιές, τούς ρημάζει οἰκονομικά, τούς ἀπαγορέβει τό ἐμπόριο μέ τή Σοβιετική Ἕνωση καί τίς Λαϊκές Δημοκρατίες κλπ. Εἶνε καί ἀπτούς κύκλους—γιά ν' ἀνοίξουμε μιά παρένθεση—πού ζωτικά τούς ἐνδιαφέρει καί ἡ οἰκονομική συνάντηση τῆς Μόσχας μέ τίς δυνατότητες, πού ἀνοιξε καί γιά τήν ἑλληνική οἰκονομία. Στά στρώματα αὐτά, πού δέ θέλουν, δέ μποροῦν, εἴτε, δέν ὡρίμασαν ἀκόμα τόσο γιά νά προσχωρήσουν στό στρατόπεδο τῆς πάλης γιά τήν εἰρήνη καί τήν ἀνεξαρτησία, καλλιεργεῖται καί τρέφεται ἡ ἰδέα τῆς «οὐδετερότητας» τῆς Ἑλλάδας, σέ μιά καινούργια παγκόσμια σύγκρουση. Φυσικά ἐμεῖς δέν παραδεχόμαστε τήν οὐδετερότητα σάν ἕνα ἐνεργητικό μέσο πάλης, γιατί οὐδετερότητα βασικά, σημαίνει ἄρνηση τῆς πάλης καί αὐτό σέ τελευταία ἀνάλυση μένο τούς ἀμερικάνους θά ὠφελήσει. Ὅμως οἱ Λένιν καί Στάλιν μᾶς δπλισαν μέ τή μπολσεβίκικη χρησιμοποίηση τῆς οὐδετεροποίησης στρωμάτων, πού, ὅταν δέ μπορεῖς νά τά πάρεις ἐνεργά μαζί σου, δουλέβεις νά τά ἀποσπάσεις ἀπό ἐφεδρεία τοῦ ἀντίπαλου. Τουλάχιστο, σέ μᾶς στήν Ἑλλάδα, οἱ ἀντιλήψεις γιά οὐδετερότητα—καί οὐδετερότητα σημαίνει, πρέπει νά σημαίνει, νά φύγουν οἱ ἀμερικάνοι μέ τίς πολεμικές βάσεις, τίς στρατιωτικές ἀποστολές, καί τίς κατασκοπείες των—στρέφονται ὄχι μόνο ἔμμεσα μά καί ἄμεσα, ἀντικειμενικά ἐνάντια στήν ἀμερικανοκρατία. Θάταν λάθος μας ἄν δέ χρησιμοποιούσαμε τόν παράγοντα αὐτόν γιά νά ἐξασθενίσουμε ἀκόμα πιό πολύ τήν ἀμερικανοκρατία. Νά τόν χρησιμοποιήσουμε ὅμως ἀγωνιστικά, ἐνεργητικά καί ὄχι παθητικά. Μέ τούς ὀπαδούς τῆς οὐδετερότητας πρέπει νά βροῦμε σημεῖα ἐπαφῆς καί συνεργασίας καί πολέβοντας μαζί τους ν' ἀποσπάσουμε ἀπτήν ἀμερικάνικη πλεβρά ὅσο μποροῦμε πιό πολλούς. Ἐφόσον θάνε ἐξυνάτισμα τῆς ἀμερικανοκρατίας θάνε ὁπωσδήποτε κέρδος. Τή συνεργασία αὐτή νά τήν ἐπεκτείνουμε καί κοινοβουλευτικά καί ἐξωκοινοβουλευτικά. Λογουχάρη, ἄν οἱ οὐδετερόφιλοι κατάθεταν νομοσχέδιο οὐδετερότητας τῆς Ἑλλάδας μέ ἀπομάκρυνση τῶν ἀμερικάνων ἐμεῖς θά μποροῦσαμε, μέ ὁρισμένες προϋποθέσεις νά τό δεχθοῦμε, νά τό ψηφίσουμε. Ἄν γινόταν

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

δημοψήφισμα μέ τό ἐρώτημα: νά φύγουν οἱ ἀμερικάνοι ἀπτήν πατρίδα μας, ὁ λαός μας στήν τεράστια πλειοψηφία του θά ψήφιζε τήν τέτια οὐδετερότητα. Καί χωρίς νά καλλιεργοῦμε αὐταπάτες, ὅτι μπορεῖ στή σημερινή μοναρχοφασιστική Ἑλλάδα νά γίνει τέτιο δημοψήφισμα, καί ὅτι ἔτσι μποροῦμε νά διώξουμε τούς γιάνκηδες, δέ χωρᾶ ἀμφιβολία, ὅτι ἕνα τέτιο ἀποτέλεσμα σέ δημοψήφισμα, μιά τέτια κινητοποίηση κοινοβουλευτική καί ἐξωκοινοβουλευτική, μέ πλατιά, μαζική συμμετοχή, θάταν κόλαφος κατά τῆς ἀμερικάνικης πολιτικῆς στήν Ἑλλάδα. Στίς συνθῆκες τίς δικές μας ἡ «οὐδετερότητα» εἶνε μιά μεσοβέζικη, ἀτελέσφορη μορφή «πάλης» γιά τήν εἰρήνη, πού ἐμᾶς δέ μᾶς ἱκανοποιεῖ. Ἐμεῖς συνεχίζουμε ν' ἀναπτύσσουμε τήν ἐνεργητική, μαζική πάλη γιά τήν ἐξασφάλιση τῆς εἰρήνης καί ὄχι μόνο δέν κάνει νά χάνουμε ὀπαδούς τῆς εἰρήνης πρός τή μεριά τῆς οὐδετερότητας—αὐτό θάταν καθαρή ζημιά—μά, ἀντίθετα, εἴμαστε βέβαιοι ὅτι, στήν πορεία τῆς συνεργασίας μας μέ τούς οὐδετεριστές, θά κερδίζαμε ὅλο καί πιό πολλούς μέ τό μέρος τῆς ἐνεργητικῆς μαζικῆς πάλης, ὑπέρ τῆς κατοχύρωσης τῆς εἰρήνης στήν Ἑλλάδα, στά Βαλκάνια, σ' ὅλο τόν κόσμο, δηλαδή, πάνω στή γραμμή τοῦ ΠΣΕ, ἐνάντια στούς ἀμερικανοάγγλους ἐμπρηστές τοῦ καινούργιου πολέμου.

Τρίτο: Βασικό συστατικό στοιχεῖο στήν ἐθνική ἀντιαμερικάνικη συγκέντρωση μπορεῖ καί πρέπει νάνε ὁ παράγοντας τῆς ἐθνικῆς τιμῆς καί ἀξιοπρέπειας τοῦ ἑλληνικοῦ φιλότιμου καί γενικά τοῦ πραγματικοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος. Ἡ ἀμερικανοκρατία καί ὅλος ὁ κόσμος τῆς ἐθνοπροδοσίας καί τῶν προσκυνημένων καταξεφτέλισαν καί καταράκωσαν τήν ἐθνική μας τιμή καί ἀξιοπρέπεια. Οἱ ντόπιοι πλουτοκράτες καί ὅλος ὁ συρφετός τῆς ἐθνοπροδοσίας δέ μποροῦν οὔτε καί νά σκεφτοῦν κάτι ἀνάλογο μέ αὐτό, πού κάνει ὁρισμένη μερίδα ἀπτίς κυριαρχες τάξεις στήν Περσία, τήν Αἴγυπτο καί ἀλλοῦ. Ἔχει σβήσει ὁλότελα μέσα τους ἡ ἐθνική σπίθα. Τώρα πού θάρθουν μέ τό Βορειοατλαντικό καί ἀμερικάνικα καί ἄλλα—ἴσως ἀκόμα καί ἰταλικά καί τούρκικα—στρατεύματα κατοχῆς, ἡ κατάσταση θά χειροτερέψει. Δέν ὑπάρχει τίμιος καί πατριώτης Ἕλληνας, πού νά μή θίγεται τό φιλότιμό του καί πού νά μήν ξεσηκώνεται ἡ ἐθνική του συνείδηση ἐνάντια στά αἴσχη αὐτά, τήν ἐθνική αὐτή βεβήλωση. Ἡ ἀγανάχτηση φουντώνει μέσα στίς γραμμές τῶν ἔντιμων ἀξιωματικῶν, πού διατηροῦν ἀκμαῖο καί ἀλώβητο τό ἐθνικό φρόνημα, τό αἴσθημα τῆς ἐθνικῆς τιμῆς καί ἀξιοπρέπειας. Δίπλα σ' αὐτά οἱ ἀμερικάνοι ὁλοκληρώνουν καί τόν οἰκονομικό ἐξανδραποδισμό τῆς χώρας καί, σέ συνεργασία μέ τίς κορυφές

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τῆς ντόπιας πλουτοκρατικῆς ὀλιγαρχίας καταφανίζουν καί καταληστέβουν τόν τόπο. Ἡ ἀμερικανοκρατία στριμώχνει ἀσφυχτικά καί στραγγαλίζει τό ντόπιο ἐμπόριο καί τή βιομηχανία, τά μεσοαστικά στρώματα, τούς ἐπαγγελματοβιοτέχνες. Σιούς κύκλους αὐτούς τό αἴσθημα τῆς ἐθνικῆς ταπείνωσης συγχωνέβεται μέ τό αἴσθημα τῆς οἰκονομικῆς ἀβεβαιότητας καί καταβαράθρωσης. Ἀκόμα καί μέσα στόν κλῆρο, ὄχι μόνο τόν κατώτερο μά καί τόν ἀνώτερο καί ἀνώτατο, ὑπάρχουν παράγοντες, πού μέσα τους ζοβν οἱ ἐθνικές παραδόσεις τῶν ἀγωνιστῶν κλῆρικῶν ἐνάντια στήν τουρκοκρατία, γιά τήν ἐθνική ὑπόσταση καί ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδας. Τό κίνημα τῆς ἐθνικῆς ἑνότητας πρέπει νά κινητοποιήσει καί ν' ἀξιοποιήσει ὅλα αὐτά τά ἐθνικά πατριωτικά στοιχεῖα καί νά τά διοχετέψει σ' ἕνα ἀκατανίκητο ἐθνικό ξεσηκωμό γιά τά πάτρια, γιά τά ἱερά καί ὅσια «ὑπέρ τῶν δωμῶν καί τῶν ἑστιῶν», γιά τό πραγματικό ἐθνικό συμφέρο ἐνάντια στήν ἱεροσυλία, τή βεβήλωση καί τήν ἁρπαγή τῆς ἀμερικανοκρατίας καί τῶν προσκυνημένων. Τό καλό ἑλληνικό φιλότιμο εἶνε τεράστια λαϊκή πατριωτική δύναμη, πού πρέπει νά τήν ἐπιστρατέψουμε στόν ἐνεργητικό ἐθνικό ἀντιαμερικάνικο ἀγώνα.

Τέταρτο: Μελετόντας καί κινητοποιόντας ὅλες τίς δυνατότητες καί ἐφεδρεῖες στήν ἀντιαμερικάνικη ἐθνική ἕνωση, δέν πρέπει νά ἀγνοοῦμε ἤ νά παραμελοῦμε κανέναν παράγοντα πού, ἄμεσα εἴτε ἔμμεσα, μᾶς βοηθᾶ στήν πάλη μας αὐτή. Εἶνε φανερό ὅτι οἱ τίμιοι καί δημοκρατικοί καί ἀπτήν ΕΠΕΚ καί ἀπτήν ΕΔΑ βουλευτές χωρίς νά πέφτουν σέ παζαρέματα δίχως ἀρχές καί σέ μικροπολιτική, θά πρέπει νά χρησιμοποιήσουν τήν εὐνοϊκή τους θέση καί νά κάνουν, ὅλα ὅσα μποροῦν γιά νά πραγματοποιηθεῖ ἕνα δημοκρατικό πρόγραμμα, τό ἐκλογικό πρόγραμμα τῆς ΕΔΑ: Εἰρήνη-Δημοκρατία-Ἀμνηστεία κλπ. γιά ν' ἀνακουφιστεῖ ἡ πεῖνα καί ἡ δυστυχία τοῦ λαοῦ, πιντεπειδντας καί στηριζόμενοι γερά, σ' ὅλη τους αὐτή τήν πάλη καί στή συντονισμένη ταυτόχρονη ἐξωκοινοβουλευτική κινητοποίηση τῶν μαζῶν. Στή διαπάλη, ἀναλογική ἤ πλειοψηφικό, πού παραμένει ὀξυμένη, μπροστά στήν ἀναμφισβήτητη ἀνικανότητα τῆς νίας βουλῆς νά δόσει κάτι τό σταθερό, ἡ θέση μας πρέπει νάνε μέ τήν ἀναλογική, γιατί τό πλειοψηφικό συμφέρει σήμερα μόνο στήν ἀμερικανοκρατία καί στήν παπαγική, πλουτοκρατική δικτατορία. Εἶνε αὐτονόητο ὅτι, ἄν πραγματοποιηθεῖ ἡ δημοκρατική ἑνότητα, πάνω σ' ἕνα ἐλάχιστο πρόγραμμα εἰρήνης-δημοκρατίας-ἀμνηστείας καί ἀνακούφισης τοῦ λαοῦ, οἱ δημοκρατικές δυνάμεις, ἐφόσον οἱ ἐκλογές θά γίνουν στοιχειώδικα λέφτερες, ἔχουν ὅλες τίς δυνατότητες καί μέ τό πλειοψηφικό

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

νά συντρίψουν τήν ἀμερικανοδουλεία καί τόν Παπάγο της. Αὐτή τήν ἄποψη, μέσα στίς συγκεκριμένες καθεφορά συνθῆκες, δέν πρέπει ποτέ νά τήν ξεχνᾶμε.

Στήν ἐσωμοναρχοφασιστική ἀντίθεση ποινοβουλεφτισμός ἤ φασιστική διχτατορία, οἱ δημοκρατικές δυνάμεις περιμβολλονται, ἄμεσα ἤ καί ἔμμεσα μέ ἐπιδίωξη νά κατοχυρώνονται καί νά διεβρύνονται οἱ δημοκρατικές ἐλεφθερίες τοῦ λαοῦ. Μέσα στήν ὄξυνση τῆς πολιτικῆς κρίσης, τά μοναρχοφασιστικά κέμματα, στή διαπάλη τους καί μιά καί εἶνε ὑποχρεωμένα νά ὑπολογίζουν, ἔτσι εἴτε ἀλλιῶς καί τίς διαθέσεις τῶν μαζῶν, καί γιά νά δημιουργοῦν ἕνα φράγμα ἐνάντιά μας, ἀναπτύσσουν μιά πρωτοεἰδωτη ἀντιπλουτοκρατική, πολλές φορές, «φιλολαϊκή», ψεφτοδημοκρατική, «φιλειρηνική», «ἀντιπαλατιανή» καί «ἀντιαμερικάνικη» δημαγωγία. Χαραχτηριστικό εἶνε ὅτι τέτια κόμματα, ὅπως τοῦ Τσαλδάρη καί Παπαντρέα, πού θέλησαν πιό κολύ νά κρατήσουν ἀνοιχτά ἀντιδραστικό καί πλουτοκρατικό «χαραχτήρα», στίς τελεφταίες ἐκλογές σαρώθηκαν κυριολεχτικά. Ἡ τέτια δημαγωγία εἶνε τῆς μόδας γιατί ὑπολογίζει τίς διαθέσεις τῶν μαζῶν. Τό καθῆκον τό δικό μας εἶνε, ξεσκεπάζοντας τήν ψεφτιά καί τήν ἀπάτη αὐτή τῶν κορυφῶν, νά πιανόμαστε ἀπτά συνθήματα καί ἀπτίς ὑποσχέσεις, πού δίνουν τά διάφορα κόμματα καί πού παρασύραν ὁρισμένα στρώματα τοῦ πληθυσμοῦ, γιά νά πραγματοποιοῦμε μαζί μ' αὐτά καί τά τίμια στελέχη τῆς ΕΠΕΚ κλπ. ἕνα πραγματικό ἀντιπλουτοκρατικό, ἀντιαμερικάνικο, δημοκρατικό μέτωπο πάλης. Πάνω στήν ἴδια γραμμή ἐπιβάλλεται ἡ δραστήρια δική μας, ἄμεση εἴτε ἔμμεση, παρεμβολή καί στίς ἄλλες ἐσωμοναρχοφασιστικές καί διιμπεριαλιστικές φαγωμάρες καί ἀντιθέσεις, γιά νά ξεσκεπάζουμε τούς ἀντιπάλους μας καί γιά νά προωθοῦμε τίς δικές μας θέσεις. Ἐδῶ μιά ἀρχή πρέπει νά τήν κρατᾶμε γερά καί τότε θά μαστε στό σωστό δρόμο: Καλά εἶνε ὅλα ὅσα στρέφονται ἐνάντια στούς ἀμερικάνους. Ὅλα ὅσα τούς ξεσκεπάζουν, τούς ἀδυνατίζουν. Ὅλα αὐτά τά προσέχουμε, τά ἐνισχύουμε. Μέ ὅλα αὐτά πρέπει νά ξέρουμε, νά βρίσκουμε πάντα σημεῖα ἐπαφῆς καί κοινῆς ἤ παράλληλης κίνησης μέ καθαρή πάντοτε προοπτική καί ἐπιδίωξη: ὅλα αὐτά πρέπει νά δυναμώνουν τό κίνημα τῆς εἰρήνης καί τῆς δημοκρατίας καί ν' ἀδυνατίζουν τούς ἀμερικάνους καί τόν πόλεμό τους. Ὅταν καί ὅσο κρατᾶμε σωστά αὐτή τή γραμμή, πρέπει νάμαστε βέβαιοι ὅτι κάνουμε σωστά τή δουλειά μας.

Πέμπτο: Μιλόντας γιά τά προβλήματα τοῦ ἐνιαίου μετώπου σέ μᾶς, πρέπει νά προσέξουμε καί νάχουμε πάντα ἀνοιχτά

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τά μάτια μας στά παρακάτω: οί άμερικάνοι καί όλο τό σκυλολόϊ τῆς άντίδρασης γρησιμοποιοῦν καί όλα τά μέσα τῆς ἐσωτερικῆς ὑπόσκαψης καί διάβρωσης, τῆς προδοσίας, τῆς σπιουνιᾶς, τῆς κατασκοπείας, τῆς προβοκάτσιας γιά νά μποροῦν νά μᾶς χτυποῦν, νά μᾶς σμπαραλιάζουν, νά μᾶς άδυνατίζουν, νά μᾶς ἐπηρεάζουν ὅπως συμφέρει σ' αὐτούς, γιά νά μᾶς ἀποσυνθέτουν ἀπτά μέσα. Στήν τελευταία ἐκλογική πάλη αὐτό φάνηκε καθαρά καί πολλές φορές ξεταίπωτα, μέ τήν προσπάθειά τους πού κάναν μέσα στήν ΕΔΑ, ὅπου κατάφεραν νά μπάσουν καί νά διατηροῦν άνοιχτούς, εἴτε σκεπασμένους πράχτορές τους, πού ἐμφανίζονται σάν ἄπονδοι φίλοι τοῦ λαϊκοῦ κινήματος. Σ' αὐτούς ὀφείλεται καί τό ὅτι δέν ὑποβλήθηκε ἡ ὑποψηφιότητα τοῦ Μπελογιάννη στίς ἐκλογές. Καί αὐτοί φέρνουν σοβαρή εὐθύνη γιά τή δολοφονία του. Ἐδῶ ἐπωφελοῦνται ἀπτό γεγονές, ὅτι μᾶς κρατοῦν στήν πιό βαθιά παρανομία καί δέ μποροῦμε πάντα άνοιχτά νά ἐμφανιζόμαστε. Ἔτσι σπέρνουν τή σύγχιση καί κάνουν, εἴτε φαντάζονται ὅτι κάνουν, τή δουλιά τους. Ἐδῶ ὀργώνουν ὅλοι, καί προβοκάτορες καί προδότες καί κατάσκοποι καί χαφιέδες καί μέ περισσότερο ἀπόλους ζῆλο οἱ τιτικοί καί οἱ πουλημένοι στήν τιτική πρεσβεία καί στό προξενεῖο τῆς Θεσσαλονίκης. Ὀργώνουν μά σπάνε τά δόντια τους. Γιατί τό λαϊκό χωράφι τούς ἔρχεται σκληρό καί δύσκολο. Εἶνε ὁλοφάνερο ὅτι ἡ βάση τῆς ΕΔΑ εἶνε ἡ γερή, καθαρή καί μαχητική, λαϊκοδημοκρατική μας βάση. Τό μπέρδεμα ἔρχεται ἀπτά πάνω ὅπου, δίπλα στά τίμια καί ἀγωνιστικά στοιχεῖα, τρυπώνουν καί οἱ κατεργαρέοι. Οἱ προσπάθειες τῶν κατεργαρέων αὐτῶν καί τῶν ἀφεντικῶν τους ἐντάθηκαν μετεκλογικά, ὅταν φανερώθηκε, ἀναπάντεχα γι' αὐτούς, τό ἀτράνταχτο τῆς λαϊκῆς δημοκρατικῆς ψυχῆς. Δολοπλέκησαν καί ἐνάντια στούς δοκιμασμένους ἐκλεχτούς τοῦ λαοῦ βουλευτές καί τούς ἀπόκλεισαν γιά νά φέρουν ἄλλους, πού εἶνε, ἤ τούς φαντάζονται, πιό βολικούς, ὅπως, λογουχάρη ὁ Κύρκος ἤ ὁ Καραμαούνας, γιά νά κάνουν τή δουλιά τους, ὅταν μάλιστα, τούς δημιουργιέται ἕνα εἶδος κοινοβουλευτικό ἀδιέξοδο καί ὑπολογίζουν καί τοῦτοι καί κεῖνοι, καί οἱ κατεργαρέοι δηλαδή καί τ' ἀφεντικά τους, στούς «βολικούς» ἀπτήν ΕΔΑ κοινοβουλευτικούς καί μή. Ταυτόχρονα ἀπό πολλές μεριές καί κατεφθύνσεις παρουσιάζονται πολλοί καί διάφοροι σάν ἐκπρόσωποι, «ἀντιπρόσωποι» καί «ἐξουσιοδοτημένοι» γιά νά βάλουν χέρι καί στό κέντρο καί κατά τόπους, στίς διάφορες δημοκρατικές ὀργανώσεις, στήν ΕΔΑ, στά δημοσιογραφικά ὀργανά της κλπ. κλπ. Οἱ ἐχθροί μας ψαρέβουν στά θολά νερά. Ἄλλο πράμα πόσα καί τί λογῆς ψάρια πιά-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

νουν. Μαγειρέβουν καὶ ὀνειρέβονται διασπάσεις καὶ χαντάκωμα γιά τό λαϊκό κίνημα. Θέλουν πάντως ν' ἀφαιρέσουν ἀπτήν ΕΔΑ τή δυνατότητα νά παίξει τό ρόλο τοῦ πρωτεργάτη καὶ τοῦ πόλου συγκέντρωσης γιά τήν παλλαϊκή, ἐθνική ἕνωση καὶ πάλη. Εἴτε θέλουν νά μποροῦν νένε μέσα της καὶ νά κάνουν ἀπτικαὶ τή δουλιά τους. Εἶνε φανερό ὅτι καὶ ὅ,τι ἔχουμε ἕνα ἀπτά πιό δύσκολα καὶ ὀπίφθυνα μέτωπα τοῦ ἀγώνα μας. Καὶ ὅ,τι ἔρως χωρίζει, ὄχι καὶ τόσο δύσκολα ἡ ἤρα ἀπτό στάρι: καθαρές εἶνε ὅποιος ἔχει παστρικούς τούς ἀγωνιστικούς του τίτλους. Ὅποιος κρατᾶ ὅ,τιο πίλος συνεπῆ καθαρή γραμμή ἐνάντια στήν ἀμερικανοκρατία. Ὅποιος ξεσκεπάζει ἀμειλίκτα καὶ ὅ,τιο τίλος τούς διασπαστές, σπιούνους, προβοκάτορες, καὶ τιτιποῦς. Ὅποιος στέκει καθαρά στή γραμμή: Εἰρήνη Δημοκρατία-Ἀνεξαρτησία καὶ ὀργανώνει καὶ καθοδηγεῖ τό Λαό στήν πάλη αὐτή. Ὅποιος κάνει τό καθῆκον του σάν τομέα ὅπου τόν τάζει ὁ λαός, δέ συγχίζει ἁρμοδιότητες, δέ χρησιμοποιεῖ καὶ δέν προβάλλει ἀνύπαρχτες ἐξουσιοδοτήσεις καὶ δέ χώνει τή,ν οὐρά ἐκεῖ πού δέν ἔχει δουλιά. Μ' αὐτά τά κριτήρια κρίνουμε, κρίνει ὁ Λαός. Καὶ ὅταν οἱ παράνομες ὀργανώσεις, διπλα σ' αὐτά, πατοῦν στέρεα στίς ἀρχές καὶ στούς κανένες τῆς συνωμοτικῆς δουλιᾶς καὶ τῆς ἐπαναστατικῆς ἐπαγρύπνησης, τότε θάνε σχετικά ὄχι καὶ τόσο δύσκολο νά ξετρυπώνουμε καὶ νά βγάλουμε στά φέρα τούς καθελογῆς κατεργαρέους, τούς κάθε μάρκας βαλτούς καὶ «βολικούς» καὶ νά προωθοῦμε στέρεα τό ἔργο μας τῆς παλλαϊκῆς ἐθνικῆς ἑνότητας καὶ πάλης γιά εἰρήνη, δημοκρατία, ἀνεξαρτησία καὶ ἐπιβίωση, μέ τά ἔντιμα καὶ καθαρά στοιχεῖα.

* * *

Στήν Ἑλλάδα ἡ κατάσταση ὀξύνεται καὶ μαζί της μεγαλώνουν οἱ δυνατότητες, μά καὶ οἱ δυσκολίες γιά τό κίνημά μας. Στήν ἀντιδραστική-ἀμερικανόδουλη συσπείρωση γύρω ἀπτέν πλουτοκρατικό φασιστικό συναγερμό τοῦ Παπάγου, ἀντιπαραθέτουμε τήν ἐθνική ἑνότητα σωτηρίας. Γύρω ἀπτόν Παπάγο εἶνε καὶ ἡ Ἐθνική Τράπεζα καὶ ὁ Μποντοσάκης καὶ ὁ Κατσάμπας καὶ ὅλοι οἱ καρχαρίες τοῦ πλούτου, ὅλοι τους ὀπάκουοι στό καμουτσί τοῦ Πιουριφόι. Ποτέ δέν εἴχαμε τόση φασιστική ἀμερικάνικη συγκέντρωση τοῦ τύπου, πού περικλείνει καὶ χτεσινούς «θανάσιμους» ἐχθρούς ὅπως ὁ Λαμπράκης μέ τό «Βῆμα» καὶ τά «Νέα», ἡ «Ἑστία», ὁ «Ἐθνικός Κήρυξ» τοῦ Διάκου, ἡ «Ἀκρόπολη», τό «Ἐμπρός», τό «Ἔθνος» κτλ.

Σ' αὐτά ἀντιτάσσουμε: ὅλοι οἱ τίμιοι πατριῶτες Ἕλληνες

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

στήν ἐθνική πατριωτική ἕνωση. Καί δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι εἴμαστε οἱ πιό πολλοί καί οἱ πιό δυνατοί. Τήν ἐθνική παλλαϊκή πανελλαδική ἕνωση τή στηρίζουμε στέρεα καί γερά στήν παλλαϊκή ἀπαίτηση, πού προβάλλει καί ἀντηχεῖ ἀπέλες τίς γωνιές τῆς Ἑλλάδας καί ἀπόλα τά στρώματα τοῦ Λαοῦ στήν ἀπαίτηση γιά ΑΛΛΑΓΗ. Εἶνε φανερό ὅτι δίπλα στήν ψέφτικη, ἀπατεωνίστικη, δημαγωγική καί ἀμερικανόδουλη «ἀλλαγή» πού τήν κιπιλίζουν καί ὁ Παπάγος καί ὁ Πλαστήρας καί πολλοί ἄλλοι, ἡ Ἑλλάδα χρειάζεται ζωτικά καί ἄμεσα μόνο μιά λαϊκή, μιά δημοκρατική πραγματική ἀ λ λ α γ ή. Μιά τέτια ΑΛΛΑΓΗ μπορεῖ νά τή δόσει μόνο ἡ ἐθνική παλλαϊκή συγκέντρωση, πού θά παλέψει κοινοβουλευτικά καί ἐξωκοινοβουλευτικά γιά μιά εἰρηνική-δημοκρατική πορεία καί ἐξέλιξη στήν Ἑλλάδα. Ἀνώτατη ἔκφραση καί ἀγωνιστικό ἐπιστέγασμα γιά τήν τέτια λαϊκή πάλη σέ σημερινές συνθῆκες, στό σημερινό στάδιο, πού ἡ ἄμεση προσοχή μας συγκεντρώνεται σ' αὐτά τά βασικά: εἰρήνη ἀνεξαρτησία-δημοκρατία-ἐπιβίωση, πρέπει νάνε ὁ σχηματισμός μιᾶς δημοκρατικῆς κυβέρνησης. Τήν κυβέρνηση αὐτή θά τή δόσει ἡ λαϊκή, ἐθνική, ἀγωνιστική ἑνότητα. Ἡ κυβέρνηση αὐτή θά ἐκφράζει τήν ἐθνική λαϊκή συγκέντρωση γιά τήν εἰρήνη, τήν ἀνεξαρτησία, τή δημοκρατία, τό ψωμί τοῦ Λαοῦ. Καί θά τήν ἀποτελέσουν ὅλα τά κόμματα, λαϊκές ὀργανώσεις, προσωπικότητες, πού συγκροτοῦν τήν ἐθνική λαϊκή ἑνότητα καί ἀποδέχονται τό ἐλάχιστο δημοκρατικό πρόγραμμα ἐθνικῆς σωτηρίας.

Ἔτσι ὁλοκληρώνεται ἡ προοπτική καί ἡ γραμμή μας τόσο γιά τό κοντινό μέλλον ὅσο καί γιά τή σημερινή στιγμή: Εἶνε ἡ μοναδική γραμμή πού ἀνταποκρίνεται στό λαϊκό ἐθνικό συμφέρον. Τή γραμμή αὐτή τήν ἀντιπαραθέτουμε στόν ὄλεθρο τῆς ἀμερικανοκρατίας.

Τούς τελευταίους μῆνες τά σύννεφα μαζέβονται πιό ἀπειλητικά πάνωθέ μας, πάνω ἀπτό Λαό καί τήν πατρίδα μας. Ἡ Ἑλλάδα γίνεται δεχτή στό Βορειοατλαντικό. Καί ὅσο καί ἄν τό πάνουν αὐτό καί γιά νά ἐνισχυθεῖ ἐσωτερικά ὁ μοναρχοφασισμός, πού ἀντιμετωπίζει μιά ἐκρηχτική ἐσωτερική κατάσταση καί πού τόρα μπορεῖ νά λογαριάζει καί σέ ἀμερικάνικη ἄμεση στρατιωτική βοήθεια κατά τοῦ λαοῦ, ὅμως τό κύριο νόημα τῆς εἰσδοχῆς αὐτῆς εἶνε πολεμικό. Ὕστερα ἀπ' τούς Μπράντλεϋ μέ τό Σλήμ, ἔφτασαν καί οἱ Μεντερές, Κιοπρουλοῦ, Χάλιφαξ, Μοντγκόμερυ, Κάρνεϋ καί ἄλλοι πολλοί. Ὁλοκληρώνεται ἡ ἐνιαία πολεμική γραμμή Ἀθήνα-Τίτο-Ἄγκυρα. Ὁ κίνδυνος πολεμικῆς πρόκλησης στά Βαλκάνια μέ τήν «Ἀστραπή», ἤ κάτι παρόμοιο παραμένει ὀξύς, γίνεται πιό ἄμεσος καί ἀπειλητικός.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Ἐμεῖς παλέβουμε γιά τήν εἰρήνη. Αὐτοί ἑτοιμάζουν τόν πόλεμο. Καί ἄρχισαν κιόλας τή σφαγή στήν Κορέα. Ὑπολογίζουν νά προσφέρουν μέχρι 700.000 σφαχτάρια ἀπτήν Ἑλλάδα στόν Ἀτζενχάουερ καί στό Ριτζγουέη.

Ἡ δολοφονία τοῦ συντρόφου μας Μπελογιάννη ἀποτέλεσε ἕνα βρόσημο στήν ἐσωτερική μας κατάσταση. Φώτισε γιά καινούργιες δεκάδες καί δεκάδες ἁπλούς Ἕλληνες καί ἑλληνίδες μέ καινούργιο φῶς στήν ἐσωτερική μας κατάσταση καί ξεσκέπασε τίς ἀληθινές προθέσεις τῆς ἀμερικανοκρατίας. Ἀφαίρεσε τή μάσκα ἀπτόν Πλαστήρα, πού ἔγλυψε αὐτοῦ πού ἔφτυνε καί δολοφόνησε τό Μπελογιάννη καταπατόντας ἐξεφτελιστικά ὅλα ὅσα ἔλεγε καί ἔταζε.

Ὁ σεμνός ἡρωισμός, τό ὁλοκληρωτικό, μέχρι καί τήν ὑπέρτατη θυσία, δόσιμό του στήν ὑπόθεση τοῦ Λαοῦ, γιά τό Λαό ἠλέκτρισε τίς μάζες, μαγνίτισε τή νεολαία, ἀνέβασε πιό ψηλά τήν ἀγωνιστικότητά τους, τόνωσε πιό πολύ τό πνεῦμα γιά πιό σκληρό καί ἀποφασιστικό ἀγώνα.

Τό χάσμα ἀνάμεσα στό λαό καί τήν ἀμερικανοκρατία μέ τούς λακέδες βάθυνε πιό πολύ. Ἐνῶ παράλληλα, πλαταίνει ἡ λαϊκή ἑνότητα πάλης, ἀγκαλιάζει καινούργια στρώματα, διεισδύει στίς μάζες καί στά στελέχη τοῦ Πλαστήρα, ἐρωτηνίζει καί ἄλλους Ἕλληνες καί ἑλληνίδες καί ἀπ' αὐτούς πού παρασύρθηκαν ἀπτόν Παπάγο, καί ἄλλους πατριῶτες ἀπαυτούς πού βλέπαν καί βλέπουν θολά τά ἐσωτερικά μας πράματα.

Οἱ ἐχθροί τίποτα δέ μπόρεσαν νά κερδίσουν ἀπτό λαό, πού παραμένει σταθερός καί ἀκλόνητος, στά ἰδανικά τῆς Εἰρήνης, τῆς Δημοκρατίας, τῆς Ἐθνικῆς τιμῆς καί ἀνεξαρτησίας.

Ἡ λαϊκή σταθερότητα προκαλεῖ καί ἐπιτείνει τή μοναρχοφασιστική ἀστάθεια καί σύγχιση.

Ἡ ἀμερικανοκρατία, ὅμως, καί οἱ ἄγγλοι δέ σταματᾶν, οὔτε ἄλλοῦ, οὔτε στήν Ἑλλάδα τό μακάβριο ἔργο τους τῶν πολεμικῶν προετοιμασιῶν ἔχοντας σύμφωνους ὅλους τούς προσκυνημένους τους, ἀπτό Παλάτι καί τόν Παπάγο ὥστους Πλαστηροβενιζέλους καί Σία.

Καί ἡ συχνότητα τῆς στιγμῆς μας ἐπιβάλλει νά τούς προειδοποιήσουμε ἄλλη μιά φορά: Ἡ προσήλωσή μας στήν πολιτική τῆς διατήρησης τῆς εἰρήνης εἶνε σταθερή καί ἀκλόνητη. Μά γελιέστε ἄν φαντάζεστε ὅτι μπορεῖτε νά μᾶς ξαφνιάσετε. Ὅσο πιό ἀποτελεσματικά παλέβουμε γιά τήν εἰρήνη τόσο πιό στέρεα τήν κατοχυρώνουμε μά καί τόσο πιό γερά προετοιμάζουμε τό Λαό ν' ἀντιπαλέψει τόν πόλεμό σας. Ἄν τολμεῖστε τόν πόλεμό σας ἐνάντια στή Σοβ. Ἕνωση καί τίς Λαϊκές Δη-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

μοκρατίας, θά βρεῖτε τό μέτωπο παντοῦ καί τά ὅπλα ἀντίστροφα. Καί αὐτό πιό γρήγορα ἀπότι φαντάζεστε, γιατί ἀπό τόρα πιάλας λαός καί στρατός ξέρει πῶ; θά ἐναρχήσει ἀπτήν πρώτη στιγμή. Ἀπό τόρα ὁ κάθε ἕλληνας καί ἑλληνίδα, ὁ κάθε φαντάρος καί στρατεβμένος, σημερινός ἤ αὐριανός, ξέρουν τί θά πάνουν ἄν ξεσπάσει ὁ πόλεμός σας καί μέσα στή σημερινή καθημερινή πάλη γιά τήν εἰρήνη καί τό ψωμί, ἑτοιμάζονται γι' αὐτό. Καί τόν πόλεμό σας Λαός καί Στρατός θά σᾶς τόν κάνουν τάφο.

Ὑπολογίζετε καί στηρίζεστε στό στρατό σας. Μά μόνοι σας τόν ξεφτιλίζετε καθημερινά. Ξεχνᾶτε τούς τίμιους ἀξιωματικούς. Ξεχνᾶτε πῶς φεύγαν οἱ φαντάροι τό 1918 στήν Οὐκρανία. Ξεχνᾶτε πῶς διάλυσαν τό στρατό στή Μικρασία στά 1922. Ξεχνᾶτε τό στρατό καί τό στέλο στή Μέση Ἀνατολή στά 1944. Ξεχνᾶτε ἀκόμα καί τήν ἀγωνία πού περάσατε στό Γράμμο καί σέ Βίτσι πρός τά μέσα καί τά τέλη τοῦ 1948. Ὁ Λαός, ὅμως, καί ὁ Στρατός, οἱ φαντάροι, οἱ ναῦτες, οἱ σμηνίτες, οἱ πατριῶτες ἀξιωματικοί καί ὑπαξιωματικοί, οἱ ἄντρες ἀπτά ΤΕΑ καί ΜΚΑ δέν τά ξεχνοῦν. Καί ξέρουν τή δουλιά τους.

Τήν ψυχή τοῦ φαντάρου δέν τήν ἔχετε, ὅπως δέν ἔχετε τήν ψυχή τοῦ Λαοῦ. Ὅση τρομοκρατία καί ἄν ξαπολύσετε στίς ἔνοπλες δυνάμεις δέν πρόκειται οὔτε νά φοβερίστε οὔτε νά λυγίστε τήν ψυχή αὐτή. Καί πάρτε το ἀπόφαση: Ὁ πόλεμός σας ἄν τόν τολμήσετε, θά σᾶς γίνει λάκος. Καί οὔτε σταξρός ἀπό πάνω.

Αὐτή εἶνε ἡ θέληση καί ἡ ἀπόφαση τοῦ λαοῦ καί τοῦ στρατοῦ, πού θέλουν μόνο αὐτό: Εἰρήνη-Λεφτεριά-Δουλιά-χορτασιά.

Καί τήν ἀπόφασή τους αὐτή θά τήν ἐφαρμόσουν. Γιατί ἄλλη ἐκλογή δέν ἔχουν.

Ἡ ταχτική μας.—Συγκεφαλαίωση

Πρίν κλείσουμε τό κεφάλαιο τῆς ταχτικῆς στά προβλήματα τῆς καθοδήγησης στό ΚΚΕ, θά κάνουμε μιά σύντομη ἀνακεφαλαίωση.

Ἡ ταχτική ὑποτάσσεται καί ἐξυπηρετεῖ τή στρατηγική καί καθορίζει τήν ἄμεση δράση τοῦ κέμματος στίς σχετικά σύντομες περιόδες προώθησης καί ἀνόδου ἤ ὑποχώρησης καί ὕφεσης τοῦ κινήματος μέσα στά πλαίσια τοῦ δοσμένου στρατηγικοῦ σταδίου ἀνάπτυξης τοῦ κινήματος. Ἀνάλογα μέ τήν κατάσταση ἀνόδου, φουντώματος, ὕφεσης ἤ ὑποχώρησης τοῦ κινήματος ἡ

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ταχτική ἀλλάζει μέσα στά πλαίσια τῆς ἴδιας στρατηγικῆς περιόδου.

Ἡ στρατηγική καί ἡ ταχτική ἡγεσία ἐξυπηρετοῦν δυό ξεχωριστούς τομεῖς εἶνε ὅμως στήν οὐσία μιά ἑνιαία καί οὐσιαστικά ἀδιαίρετη.

Ἡ ταχτική ἡγεσία, πού ὑποτάσσεται καί ἐξυπηρετεῖ τή στρατηγική ἡγεσία καί καθοδηγεῖται καί καθορίζεται, βασικά, ἀπτίς στρατηγικές ἐπιδιώξεις στό δοσμένο, συγκεκριμένο στάδιο ἀνάπτυξης τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος, πρέπει, καθοδηγούμενη ἀπτίς σχετικές ὑποδείξεις τῶν Λένιν καί Στάλιν καί ἀπτήν πεῖρα τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος, νά συγκεντρώνει τήν προσοχή της βασικά στά παρακάτω:

Πρῶτο: Ἡ στρατηγική ἀποβλέπει νά κερδίσει τόν πόλεμο. Ἡ ταχτική τίς ἐπιμέρους μάχες, ἐκστρατεῖες, κινητοποιήσεις.

Δέφτερο: Πρέπει νά παραιτούμαστε ἀπτήν ταχτική ἐπιτυχία ὅταν αὐτή δέν προωθεῖ, δέν ἐξυπηρετεῖ τίς στρατηγικές ἐπιδιώξεις.

Τρίτο: Καί ἡ ταχτική στηρίζεται στή σωστή καί συγκεκριμένη καθεφορά μελέτη καί ἀνάλυση τοῦ συσχετισμοῦ καί τῆς διάταξης τῶν ἀντίπαλων δυνάμεων μαζί μέ τίς ἐφεδρεῖες τους, —τίς βασικές καί βοηθητικές, τίς ἄμεσες καί ἔμμεσες,—τοπικά, ἐθνικά καί σέ διεθνῆ κλίμακα.

Τέταρτο: Ἡ ταχτική ἡγεσία πρέπει νά γνωρίζει, νά χρησιμοποιεῖ καί νά χειρίζεται ὅλες, δίχως ἐξαίρεση, τίς μορφές, τρόπους καί μέθοδες ὀργάνωσης δουλιᾶς καί πάλης τοῦ προλεταριάτου καί τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ. Νά τίς χειρίζεται καί νά τίς χρησιμοποιεῖ μεμονωμένα ἤ στούς ἀπαραίτητους, καθεφορά, συνδυασμούς των ἀνάλογα μέσα σ' ὅλες τίς καταστάσεις, κάτω ἀπόλες τίς συνθῆκες. Νά ἐξασφαλίζει τ' ἀλληλοπεράσματά τους.

Πέμπτο: Ἡ ταχτική ἀπαιτεῖ τή γρήγορη, εὐλύγιστη προσαρμογή, τή γρήγορη ἐναλλαγή καί ἀλληλοσυμπλήρωση στίς μορφές ὀργάνωσης καί πάλης τῶν μαζῶν, ἔτσι ὅπως καθεφορά τό ἐπιβάλλει ἡ κατάσταση.

Ἕκτο: Βασικό συστατικό στήν τέχνη τῆς ταχτικῆς ἡγεσίας εἶνε νά μπορεῖς νά βρίσκεις καθεφορά τό βασικό κρίκο καί κρατόντας αὐτόν νά τραβᾶς ὅλη τήν ἁλυσίδα, νά μπορεῖς νά ἐπιδρᾶς καθοριστικά στήν πορεία τῶν γεγονότων καί τοῦ ἀγώνα.

Ἕβδομο: Ἡ γνώση τῶν νόμων κίνησης τῆς κοινωνίας σοῦ ἐπιτρέπει τήν ἐπιστημονική πρόβλεψη καί στόν τομέα τῆς ταχτικῆς. Ἔτσι βλέπεις, διακρίνεις, πιάνεις τό καινούργιο, τό καθοριστικό, αὐτό πού στή δοσμένη στιγμή κυριαρχεῖ στήν πορεία, στήν κίνηση καί μπορεῖς μέ τή γνώση αὐτή νά ἐπεμβαίνεις καί

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

νά ἐπιδρᾶς στήν πορεία, στήν κίνηση πρός τήν κατέφθυνση, πού συμφέρει στό κίνημα. Αὐτό σοῦ ἐπιτρέπει ν' ἀναλαβαίνεις ἐσύ τήν πρωτοβουλία στόν ταξικό πόλεμο.

Ὄγδοο: Ἡ διατήρηση τῆς πρωτοβουλίας ἀπαιτεῖ πρῶτο νά παρακολουθεῖς τά γεγονότα, νά ξέρεις τίς διαθέσεις καί τάσεις τῶν μαζῶν, νά μελετᾶς τίς προθέσεις καί κινήσεις τοῦ ἀντιπάλου, νά προσκνατολίζεσαι στό καινούργιο καί τό προοδευτικό, πού εἶνε τό ἀκατανίκητο καί τό ἀκατάβλητο στήν κοινωνική ἐξέλιξη.

Ἔννατο: Ἡ διατήρηση τῆς πρωτοβουλίας ἀπαιτεῖ δέφτερο νά ἐξασφαλίζεις καί νά διαθέτεις πάντα τίς ἀπαραίτητες ἐφεδρεῖες, πρόμα πού σοῦ ἐπιτρέπει νά ἐπεμβαίνεις καθοριστικά στήν πορεία τῶν γεγονότων, στίς μεταβολές, καμπές, στά «ἀπρόοπτα».

Δέκατο: Ἡ σωστή ταχτική ἡγεσία πετυχαίνει μένον, ὅταν πείθει τίς μάζες μέ τήν ἴδια τους τήν πεῖρα γιά τή σωστότητα τῆς κομματικῆς γραμμῆς καί τραβᾶ ἔτσι τίς μάζες στόν ἀγώνα ἐνάντια στόν ταξικό ἐχθρό, τίς σηκώνει καθεφρᾶ στό ἐπίπεδο τῆς ἐπαναστατικῆς πάλης πού ἀπαιτεῖ ὁ ἀγώνας, τίς διδάσκει, μά καί τίς ἀκούει καί διδάσκεται ἀπ' αὐτές.

Ἑνδέκατο: Ἡ ταχτική ἡγεσία πρέπει νά κατέχει, νά συνδυάζει καί νά ἐφαρμόζει γένιμα καί δημιουργικά καί τίς τρεῖς μορφές ταχτικῆς: Ἐπίθεση—κανονική ὑποχώρηση—ἐνεργητική ἄμυνα, τό συνδυασμό του, τίς ἐναλλαγές καί τά περάσματα ἀπτή μιά στήν ἄλλη.

Δωδέκατο: Ἡ ταχτική ἡγεσία μπορεῖ νά πετύχει μένο ὅταν μελετᾶ, γνωρίζει καί ὑπολογίζει, ὑποχρεωτικά, τίς τοπικές καί ἐθνικές ἰδιομορφίες καί ἰδιοτυπίες.

Δεκατοτρίτο: Ἡ ταχτική ἡγεσία πρέπει σωστά νά χειρίζεται, νά ξεχωρίζει καί νά ἐναλλάσσει τά συνθήματα τοῦ κέμματος στίς διάφορες φάσεις, πού περνοῦν, ἀπτό σύνθημα προπαγάνδας καί ζύμωσης ὥστο σύνθημα δράσης καί τίς κομματικές ἐντολές.

Δεκατοτέταρτο: Ἡ ταχτική ἡγεσία πρέπει νά καταχτήσει τίς σταλινικές ὑποδείξεις στόν τομέα καί τῆς ταχτικῆς σχετικά μέ τούς «ρυθμούς τοῦ κινήματος», τήν «ὡριμότητα τοῦ καιροῦ», τήν «ἐκλογή τῆς στιγμῆς», τή «δοκιμή καί τήν καταμέτρηση τῶν δυνάμεων».

Δέθηκε πιό πάνω μιά, λίγο ἤ πολύ, σχηματική ἔκθεση τῆς λενινιστικῆς-σταλινικῆς, τῆς μπολσεβίκικης ταχτικῆς καί τῶν προβλημάτων, πού ἀντιμετωπίζει ἡ ἀντίστοιχη ταχτική ἡγεσία.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Τό θέμα, φυσικά, δέν ἐξαντλεῖται, γιατί τό «ἐξαντλεῖ» μόνο ἡ ζωή, ἡ πράξη, ὁ ἀγώνας καί τά ἀποτελέσματά του.

Ὁ ἀγώνας μας εἶναι καθημερινή ἐπίδοση, δουλιά καί δράση, ὅπου τό κάθε βῆμα καί ἡ κάθε μέρα (καί στίς στιγμές τῆς ἔκρηξης, τῆς ἀποφασιστικῆς ἀντιπαράθεσης συχνά καί ἡ κάθε ὥρα) φέρνουν κάτι τό νέο καί ὅπου, γιά νά προχωρεῖς σωστά καί ἀποτελεσματικά, πρέπει νά στηρίζεσαι: α) στά δοσμένα τῆς θεωρίας μας, ὅπως προβάλλουν γονιμοποιημένα καί ἐμπλουτισμένα στίς ἰδιόμορφες ἐθνικές συνθῆκες, β) στό σωστό καθεφορά ὑπολογισμό γιά τό συσχετισμό καί γιά τίς ἀλλαγές στό συσχετισμό στίς ἀντίπαλες δυνάμεις καί στή σωστή ἐκτίμηση καί ἀξιολόγηση τοῦ ἀντιπάλου, γ) στό ἔγκαιρο πιάσιμο, «μύρισμα» καί σωστή ἐκτίμηση τοῦ νέου, δ) στή στενή καί ἀδιάρηχτη σύνδεση μέ τίς μάζες, πού παλεύουν. Χωρίς αὐτά δέ μπορεῖ νά σταθεῖ σωστή, ἀποτελεσματική ταχτική.

Ἡ ταχτική ἡγεσία εἶναι βασικό, ἀποφασιστικό συστατικό κομμάτι τῆς μπολσεβίκικης τέχνης καθοδήγησης. Καί τό πρόβλημα γιά μᾶς τούς κουκουέδες εἶνε καί αὐτή τήν πολύτιμη λενινιστική-σταλινική διδασκαλία καί τήν ἀντίστοιχη μπολσεβίκικη πεῖρα νά τίς μελετήσουμε γόνιμα, νά τίς ἀφομοιώσουμε καρποφόρα καί νά τίς ἐφαρμόσουμε δημιουργικά στήν καθοδήγηση τοῦ ἐπαναστατικοῦ, ἀπελεφθερωτικοῦ ἀγώνα τοῦ λαοῦ μας.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

VIII. ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΔΟΥΛΙΑ

1

Ὁ Λένιν λέει ὅτι:

«τό προλεταριάτο δέν ἔχει ἄλλο ὅπλο στήν πάλη γιά τήν ἐξουσία ἐξω ἀπτήν ὀργάνωση» (τομ. 7ος. σελ. 383).

Καί ὁ μπολσεβικισμός, οἱ Λένιν καί Στάλιν δημιούργησαν τό ὅπλο αὐτό τῆς πάλης τοῦ προλεταριάτου γιά τήν ἐξουσία, τό κόμμα τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου καί τῆς ἀνοικοδόμησης τῆς ἀτελείωτης κομμουνιστικῆς κοινωνίας, τό νέου τύπου κόμμα, τό Μπολσεβίκικο Κόμμα.

Καθορίζοντας, οἱ Λένιν καί Στάλιν, ὅτι τό κόμμα εἶνε τό πρωτοπόρο, ὀργανωμένο τμῆμα τῆς ἐργατικῆς τάξης. Ἡ ἀνώτατη μορφή ὀργάνωσης τοῦ προλεταριάτου. Τό ὄργανο τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου. Ὅτι τό κόμμα ἀποτελεῖ μιά ἑνότητα θέλησης πού εἶνε ἀσυμβίβαστη μέ τήν ὕπαρξη ὁμάδων καί φράξιων μέσα στίς γραμμές του. Καί ὅτι τό κόμμα δυναμώνει ὅταν καθαρίζεται ἀπτά ὀπορτουνιστικά στοιχεῖα.

Καθοριζοντας τά κύρια γνωρίσματα τοῦ νέου τύπου προλεταριακοῦ, ἐπαναστατικοῦ κόμματος οἱ Λένιν καί Στάλιν διατύπωσαν καί ὅσαν παράλληλα καί τίς ὀργανωτικές ἀρχές τοῦ κόμματος αὐτοῦ.

Ἡ μελέτη καί ἀφομοίωση τῆς λενινιστικῆς-σταλινικῆς διδασκαλίας γιά τό νέου τύπου προλεταριακό κόμμα ἀποτελεῖ ἀπαραίτητο καί πρωταρχικό στοιχεῖο στό θεωρητικό ἐξοπλισμό τοῦ μέλους καί τοῦ στελέχους μας. Καί περικλείνει ἡ μελέτη καί ἡ ἀφομοίωση αὐτή καί τήν κατάχτηση τῶν μπολσεβίκικων ὀργανωτικῶν ἀρχῶν, τῆς ὀργανωτικῆς πολιτικῆς τῶν μορφῶν κομματικῆς ὀργάνωσης, τοῦ τρόπου, καί τῶν μεθόδων κομματικῆς δουλιᾶς. Πρέπει μέ λίγα λόγια, νά καταχτήσουμε καί τή

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

μπολσεβίκικη τέχνη ὀργανωτικῆς καθοδήγησης, πού εἶνε βασικό συστατικό στοιχεῖο τῆς μπολσεβίκικης τέχνης καθοδήγησης.

Τό νέου τύπου προλεταριακό κόμμα, τό κομμουνιστικό κόμμα, εἶνε ἐπαναστατικό, μαρξιστικό-λενινιστικό κόμμα. Αὐτό σημαίνει ὅτι, σέ διάκριση ἀπτά ὀπορτουνιστικά-ρεφορμιστικά κόμματα τῆς δεύτερης διεθνιστικῆς σοσιαλδημοκρατίας, πού ἐκφυλίστηκαν ἀντιμαρξιστικά καί μετατράπηκαν στό κύριο κοινωνικό στήριγμα τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κεφαλαιοκρατίας, τό νέου τύπου κόμμα, τό κομμουνιστικό κόμμα, τό κόμμα τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ ὀργανώνει τήν ἐργατιά καί τάλλα ἐργαζόμενα στρώματα τοῦ λαοῦ στήν πάλη γιά τά καθημερινά τους ζητήματα καί μέσα ἀπαυτήν τήν καθημερινή ἐπαναστατική πάλη τά ἑνώνει καί τά ὁδηγεῖ σ' ἕνα ἀγώνα γιά τήν ἀνατροπή τῆς κεφαλαιοκρατικῆς-ἰμπεριαλιστικῆς κυριαρχίας, τά ὀργανώνει καί τά καθοδηγεῖ στόν ἀγώνα γιά τήν ἀνατροπή αὐτή, γιά τήν ἐγκαθίδρυση τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου, πού εἶνε ἡ ἐξουσία τῆς ἐργατιᾶς σέ συμμαχία μέ τήν ἐργαζόμενη ἀγροτιά καί τάλλα ἐργαζόμενα στρώματα τοῦ πληθυσμοῦ, ἡ ἐξουσία πού ἀποκρούει ὅλες τίς προσπάθειες τῶν ἐσωτερικῶν καί ἐξωτερικῶν της ἐχθρῶν γιά τήν ἀνατροπή της καί τήν κεφαλαιοκρατική παλινόρθωση καί πού, κάτω ἀπτήν ἡγεσία τοῦ κομμουνιστικοῦ, τοῦ μαρξιστικοῦ-λενινιστικοῦ κόμματος, ὁδηγάει τήν ἐργατιά, τό λεφτερωμένο λαό στήν ἀνοικοδόμηση τοῦ σοσιαλισμοῦ, στή δημιουργία τῆς ἀταξικῆς κομμουνιστικῆς κοινωνίας.

Τό νέο τύπου κόμμα σέ διάκριση ἀπτό σοσιαλδημοκρατικό ἀναθεωρητικισμό καί ὀπορτουνισμό εἶνε συνεπές προλεταριακό κόμμα καί αὐτό σημαίνει ὅτι ὄχι μόνο στή θεωρία καί στό πρόγραμμα ξεχωρίζει ριζικά ἀπτή συνθηκόλογη προδοτική σοσιαλδημοκρατία καί τίς ἄλλες ἀντεπαναστατικές ἐκδηλώσεις μέσα στό ἐργατικό κίνημα, σημαίνει ὅτι δέν ἔχει μόνο ξεχωριστή, ἐπαναστατική-προλεταριακή πολιτική γραμμή, μά καί δική του ξεχωριστή ὀργανωτική πολιτική καί δράση, δικές του ἐπαναστατικές ὀργανωτικές ἀρχές, πού ἀνταποκρίνονται στό ἐπαναστατικό πρόγραμμά του, πού ἐπιτρέπουν τή δημιουργία καί τήν ἀνάπτυξη τέτιας ὀργάνωσης πού νάνε ἱκανή νά ἐξασφαλίσει τήν πραγματοποίηση τῆς πολιτικῆς τοῦ κόμματος κάτω ἀπό ὁποισδήποτε συνθῆκες, τήν κατάχτηση τῆς νίκης ἐνάντια στούς ἐκμεταλλεφτές τοῦ λαοῦ καί τῆς ἐργατιᾶς.

Ἡ ὀργανωτική συγκρότηση καί καθοδήγηση στό νέου τύπου προλεταριακό κόμμα στηρίζεται στίς ὀργανωτικές ἀρχές τοῦ μπολσεβικισμοῦ. Αὐτές εἶνε σταθερές καί ἀπαραβίαστες. Μά ἐνῶ οἱ ὀργανωτικές ἀρχές μας εἶνε σταθερές καί ἀπαρα-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

βιαστες οι ἴδιες ὄχι μόνον ἐπιτρέπουν μά καί ἐπιβάλλουν ὥστε οἱ μορφές τῆς κομματικῆς ὀργάνωσης καθώς καί οἱ μέθοδες τῆς δουλιᾶς της νά ἐξαρτιῶνται καθεφορά ἀπτίς ἀπαιτήσεις τῆς πολιτικῆς γραμμῆς, ἀπτή συγκεκριμένη κατάσταση καί ἀπτά καθήκοντα πού ἡ συγκεκριμένη αὐτή κατάσταση βάζει μπροστά της. Ἔδῶ, σ' αὐτό ποό ἀφορᾶ τίς μορφές ὀργάνωσης καί τίς μέθοδες δουλιᾶς ἡ ἀποστείωση καί τό καλούπι, ἡ στερεοποίηση εἶνε ἀντίθετα καί ἐχθρικά πρές τήν οὐσία τῆς μπολσεβίκικης ὀργανωτικῆς πολιτικῆς.

Ποιές εἶνε οἱ μπολσεβίκικες ὀργανωτικές ἀρχές; Βασική, θεμελιακή, καθοδηγητική μπολσεβίκικη ἀρχή στήν ὀργανωτική διάρθρωση (δομή) τοῦ κόμματος εἶνε ἡ ἀρχή τοῦ δημοκρατικοῦ συγκεντρωτισμοῦ. Τά δυό σκέλη τῆς ἀρχῆς αὐτῆς ἡ δημοκρατία καί ὁ συγκεντρωτισμός, πού φαινομενικά εἶνε σάν ἀντιφατικά καί ἀλληλοαποκλειόμενα, στήν πραγματικότητα, μέσα στό κομμουνιστικό κόμμα συγκροτοῦν μιά ὀργανική, ἀδιάσπαστη ἑνότητα. Μά καί ἡ ἑνότητα αὐτή δέν εἶνε κάτι τό ἀπόλυτο, τό δοσμένο μιά γιά πάντα. Εἶνε κάτι πού στίς συγκεκριμένες συνθῆκες ὕπαρξης καί δράσης τοῦ κόμματος παίρνει καί συγκεκριμένη μορφή, προσαρμόζεται στίς συνθῆκες αὐτές, ἔτσι πού νά ἐξυπηρετεῖ κατά τόν πιό σωστό καί ἀποδοτικό, καθεφορά, πρός τίς ἀνάγκες καί ἀπαιτήσεις τῆς πολιτικῆς τοῦ κόμματος, τήν πραγματοποίηση τῆς πολιτικῆς του γραμμῆς.

Ἡ δημοκρατία μέσα στό κόμμα ἀνταποκρίνεται στό γεγονός ὅτι τό κίνημά μας ἐκφράζει τό πιό λαϊκό, τό πιό δημοκρατικό κίνημα πού γνώρισε ὥστα σήμερα ὁ κόσμος καί ὅτι τό κόμμα μας εἶνε ἐθελοντική ὀργάνωση ἐπαναστατῶν, πού ἑνώνονται σέ κοινή ὀργάνωση καί δράση πάνω στή βάση τῆς ἀποδοχῆς τῆς θεωρίας τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ, τοῦ προγράμματος τοῦ κόμματος καί τῆς πολιτικῆς του, πού τό κόμμα τά ἐπεξεργάζεται καί τ' ἀποφασίζει (πρόγραμμα καί γενική πολιτική γραμμή) δημοκρατικά. Τά ζητήματα τῆς πολιτικῆς τοῦ κόμματος συζητιόνται λέφτερα καί καρποφόρα ἀπτό κόμμα, τά καθοδηγητικά του ὄργανα ἐκλέγονται δημοκρατικά, λογοδοτοῦν περιοδικά μπροστά στό κόμμα. Τό καθεστώς τῆς ἐσωκομματικῆς δημοκρατίας, πού εἶνε κι αὐτή θεμελιακή μπολσεβίκικη ὀργανωτική ἀρχή, ἐξασφαλίζει τή δημοκρατική ζωή, συζήτηση, γόνιμη ἐπεξεργασία καί συγκεκριμένη προσαρμογή τῶν ζητημάτων, ἀποφάσεων, καθηκόντων. Τό δημοκρατικό ἐσωκομματικό καθεστώς προϋποθέτει καί ἐπιβάλλει τήν ἀρχή τῆς κολλεχτιβιστικότητας στή δουλιά, τῆς στενῆς συνεργασίας τῶν μελῶν τῆς καθοδήγησης, τῆς στενῆς σύνδεσης καί συνεργασίας μέ τά στελέχη καί τή βά-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ση στήν ἐπεξεργασία καί τήν ἐφαρμογή τῶν ἀποφάσεων καί τῶν καθηκόντων. Τό καθεστώς αὐτό προβλέπει, μέσα στίς κατάλληλες συνθῆκες, τή γενική συζήτηση στό κόμμα πάνω σέ σοβαρά ζητήματα τῆς κομματικῆς γραμμῆς καί πορείας. Τό καθεστώς αὐτό προϋποθέτει τή μπολσεβίκικη ἀφομοίωση καί ἐφαρμογή τῆς ἀρχῆς τῆς κριτικῆς καί αὐτοκριτικῆς μέσα στό κόμμα, γιά τίς καθοδηγήσεις, τά στελέχη, τά μέλη του. Τό κόμμα λέει καί κριτικάρει ἀνοιχτά τά λάθη του γιά νά τά διορθώσει ἔγκαιρα καί ὅσο μπορεῖ πιό ὁλοκληρωτικά. Αὐτό εἶνε, ὅπως διδάσκουν οἱ Λένιν καί Στάλιν, ζήτημα ὕπαρξης γιά τό πραγματικά προλεταριακό ἐπαναστατικό κόμμα. Τά λόγια τοῦ Λένιν: δέν εἶνε τόσο ἐπικίνδυνη ἡ ἥττα ὅσο ἐπικίνδυνος εἶνε ὁ φόβος ν' ἀναγνωρίσεις τήν ἥττα σου, ὁ φόβος νά βγάλεις ἀπεδῶ ὅλα τά συμπεράσματα, ἔχουν γιά μᾶς ἰδιαίτερη σημασία καί ἐπικαιρότητα. Ἡ αὐτοκριτική ἐπιτρέπει στό κόμμα νά συνδέεται πιό στενά μέ τή μάζα. Αὐτό ἐπιβάλλει στό κόμμα ὄχι μόνο νά διδάσκει μά καί ν' ἀκούει καί νά διδάσκεται ἀπτίς μάζες. Ἔτσι τό κόμμα ἀδιάρηκτα συνδεμένο μ' αὐτές μπορεῖ ν' ἀσκεῖ καί νά ἐκπληρώνει τό ρόλο του τῆς πρωτοπορείας, τό ρόλο του τοῦ ὀργανωτῆ καί καθοδηγητῆ τῶν μαζῶν στήν πάλη τους γιά τό ψωμί, τήν ἐξουσία, τόν κομμουνισμό. Ὁ κουκουές στό ζήτημα τῆς κριτικῆς καί τῆς αὐτοκριτικῆς, καθοδηγιέται ὁλοκληρωτικά ἀπτίς ὑποδείξεις τοῦ Λένιν καί Στάλιν. Ἡ μπολσεβίκικη κριτική καί αὐτοκριτική εἶνε καί παραμένει θεμελιακή προϋπόθεση γιά τή μπολσεβικοποίηση τοῦ ΚΚΕ, γιά τή μπολσεβίκικη πορεία του. Ὁ Λένιν λέει:

> «Τό προλεταριάτο δέ φοβᾶται νά παραδεχτεῖ ὅτι στήν ἐπανάσταση αὐτό τό πέτυχε θαυμάσια καί αὐτό δέν τό πέτυχε. Ὅλα τά ἐπαναστατικά κόμματα πού ὥστα τέρα χάθηκαν, χάθηκαν γιατί τό παίρναν πάνω τους καί δέ μποροῦσαν νά δοῦν σέ τί συνίσταται ἡ δύναμή τους καί φοβόντουσαν νά μιλᾶν γιά τίς ἀδυναμίες τους. Ἐμεῖς ὅμως δέ θά χαθοῦμε γιατί δέ φοβόμαστε νά μιλᾶμε γιά τίς ἀδυναμίες μας καί θά μάθουμε νά ὑπερνικᾶμε τίς ἀδυναμίες» (τόμ. 33ος, σελ. 278).

Ὁ Στάλιν διδάσκει:

> «Δίχως αὐτοκριτική δέν ὑπάρχει σωστή διαπαιδαγώγηση τοῦ κόμματος, τῆς τάξης, τῆς μάζας. Δίχως σωστή διαπαιδαγώγηση τοῦ κόμματος, τῆς τάξης, τῆς μάζας δέν ὑπάρχει μπολσεβικισμός» (τόμ. 11ος, σελ. 129).

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

'Ο Στάλιν έπιμένει, ὅτι πρέπει, ὅσο μποροῦμε, νά ἐνθαρρύνουμε τήν κριτική ἀπτά κάτω καί ὅταν ἀκόμα περιέχει μικρό κόκκο ἀλήθειας:

> «ἐάν ἡ κριτική περιέχει ἔστω καί 5-10 ἑκατοστά ἀλήθεια καί πάλι τέτια κριτική πρέπει νά τή χαιρεταμε, νά τήν ἀκοῦμε προσεχτικά καί νά παίρνουμε ὑπόψη μας τό γερό της κόκο. Σ' ἀντίθετη περίπτωση θ' ἀναγκαζόσασταν νά κλείστε τό στόμα ὅλων ἐκείνων τῶν ἑκατοντάδων καί χιλιάδων ἀνθρώπων ποῦνε ἀφοσιωμένοι στήν ὑπόθεση τῶν Σοβιέτ, πού δέν εἶνε ἀκόμα ἀρκετά τεχνίτες στή δουλιά τῆς κριτικῆς, μά πού μέ τό στόμα τους μιλᾶ ἡ ἴδια ἡ ἀλήθεια». (τόμ. 11ος, σελ. 33).

Τό ν' ἀκοῦς θετικά γόνιμα τήν κριτική ἀπτά κάτω, τό νά πάνεις γερή, ἔγκαιρη καί ἔμπραχτη αὐτοκριτική εἶνε πρωταρχικό καί βασικό γνώρισμα γιά τόν κουκουέ. Χωρίς αὐτό δέν ὑπάρχει πραγματικός ἐπαναστάτης, δέ μπορεῖ νά σταθεῖ στέλεχος καί καθοδηγητής.

Αὐτό μᾶς διδάσκει ὁ μπολσεβικισμός. Αὐτό τό δίδαγμα μᾶς εἶνει καί ἡ δική μας πεῖρα.

'Ο συγκεντρωτισμός μέσα στό κόμμα συνίσταται στό ὅτι, ὅταν παρθεῖ ἡ ἀπόφαση, ὅταν καθοριστεῖ ἡ γραμμή, ὅταν ἐκλεγεῖ τό καθοδηγητικό ὄργανο, ἐφαρμόζεται στό κόμμα ἡ σιδερένια ἐπαναστατική πειθαρχία. 'Η ἀπόφαση πρέπει νά ἐφαρμόζεται ἀπόλυτα καί ὑποχρεωτικά, ἡ μειοψηφία νά ὑποτάσσεται στήν πλειοψηφία, οἱ ἐντολές καί οἱ ὁδηγίες τῆς καθοδήγησης νά ἐκτελοῦνται. Κι ἐνῶ ὁ ἐσωκομματικός δημοκρατισμός ἐπιβάλλει τήν κολλεχτιδιστικότητα στή μελέτη καί λύση τῶν κομματικῶν προβλημάτων ἡ αὐστηρή κομματική πειθαρχία προϋποθέτει τήν ἀτομικότητα στήν εὐθύνη γιά τήν ἐκτέλεση τῆς δουλιᾶς πού τό κόμμα ἀναθέτει στό κάθε μέλος καί στό κάθε στέλεχός του.

Τό ζήτημα τῆς πειθαρχίας εἶνε βασικό, θεμελιακό στό μπολσεβικισμό. 'Ο Λένιν λέει, ὅτι μόνον ἡ ἱστορία τοῦ μπολσεβικισμοῦ, σ' ὅλο τό διάστημα τῆς ὕπαρξης του, μπορεῖ ἱκανοποιητικά νά ἐξηγήσει γιατί μπόρεσε νά ἐπεξεργαστεῖ καί νά κρατήσει καί στίς πιό δύσκολες συνθῆκες τή σιδερένια πειθαρχία, ποῦνε ἀπαραίτητη γιά τή νίκη τοῦ προλεταριάτου. Εἴδαμε καί στά προηγούμενα ὅτι ἡ πειθαρχία αὐτή στηρίζεται, ὅπως λέει ὁ Λένιν, σέ τρεῖς ὅρους: Στή συνειδητότητα, τήν ἀφοσίωση στήν ἐπανάσταση, στήν αὐτοκυριαρχία, τήν αὐτοθυσία, τόν ἡρωισμό τῆς προλεταριακῆς πρωτοπορείας. Στήν ἱκανότητά της νά δένεται καί ὡς ἕνα σημεῖο καί νά συγχωνέβεται μέ τίς προλεται-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ριακές, μά καί τίς μή προλεταριακές έργαζόμενες μάζες. Στήν όρθότητα τής πολιτικής καθοδήγησης τής πρωτοπορείας αύτής, στήν όρθότητα τής στρατηγικής καί τής ταχτικής της, μέ τόν δρο δτι οί πλατιές μάζες μέ τήν ίδια τους τήν πείρα πείθονται γιά τήν όρθότητα αύτή.

Χωρίς τήν αύστηρότατη, τή,ν πραγματικά σιδερένια πειθαρχία,—λέει άκόμα ό Λένιν,—οί μπολσεβίκοι δχι $2^1/_2$ χρένια μά οδτε $2^1/_2$ μήνες δέ θά κρατιόνταν στή,ν έξουσία. Καί δποιος, δς εΐνε καί λίγο, έξασθενίζει τή σιδερένια πειθαρχία τοδ κόμματος τοδ προλεταριάτου, αύτός ουσιαστικά βοηθάει τήν άστική τάξη ένάντια στό προλεταριάτο. Νά πώς τοποθετεί ό Λένιν τό ζήτημα τής διάρθρωσης καί τής πειθαρχίας τοδ κόμματος στούς «δρους γιά τήν είσοχή στήν Κομμουνιστική Διεθνή»:

> «Τά κόμματα πού άνήκουν στήν Κομμουνιστική Διεθνή πρέπει νά χτίζονται πάνω στήν άρχή τοδ δημοκρατικοδ συγκεντρωτισμοδ. Στή,ν τορινή έποχή τοδ όξυμένου έμφύλιου πόλεμου τό κομμουνιστικό κόμμα μπορεί νά έκπληρώνει τό χρέος του μόνο στήν περίπτωση πού θάνε όργανωμένο κατά τόν πιό συγκεντρωτικό τρόπο, πού σ' αύτό θά κυριαρχεί σιδερένια πειθαρχία, πού θά μοιάζει μέ τή στρατιωτική πειθαρχία καί πού τό κομματικό του Κέντρο θάνε κυρίαρχο έγκυρο δργανο μέ πλατιά έξουσιοδότηση, πού συγκεντρώνει τή γενική έμπιστοσύνη τών μελών τοδ κόμματος».

Οί όργανωτικές άρχές τοδ κόμματος άποκλείουν τή δυνατότητα δημιουργίας καί δπαρξης όμάδων καί φράξιων μέ δική τους πειθαρχία καί γραμμή μέσα στό κόμμα. Όσο τό κόμμα ξεκαθαρίζεται άπτίς όπορτουνιστικές, δεξιές ή «άριστερές» όμάδες καί πρόσωπα, τόσο δυναμώνει, τόσο ένισχύει καί στερεώνει τήν ένότητα καί τή μονολιθικότητά του, ίδεολογική καί όργανωτική, ποδνε άπαραίτητη γιά ν' άνταποκριθεί στήν ίστορική άποστολή του.

Τό Καταστατικό τοδ Μπολσεβίκικου Κόμματος, πού εΐνε πρότυπο καί όπόδειγμα γιά δλα τά προλεταριακά έπαναστατικά κόμματα καί πού στηρίζεται πάνω στίς όργανωτικές μπολσεβίκικες άρχές, στό εισαγωγικό του κεφάλαιο έτσι διατυπώνει τό ζήτημα τής πειθαρχίας:

> «Τό κόμμα εΐνε ένιαία μαχητική όργάνωση, πού εΐνε δεμένη μέ συνειδητή πειθαρχία, πού εΐνε τό ίδιο όπεχρεωτική γιά δλα τά μέλη τοδ κόμματος. Τό κόμμα εΐνε δυ-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

νατό χάρη στή συσπείρωση τῶν γραμμῶν του, τήν ἑνότητα θέλησης, τήν ἑνότητα δράσης, πού εἶνε ἀσυμβίβαστα μέ τήν ὀποχώρηση ἀπτό πρόγραμμα καί τό καταστατικό, μέ τήν παραβίαση τῆς κομματικῆς πειθαρχίας, μέ τίς φραξιονιστικές ὁμάδες καί τή διπλοπροσωπεία. Τό κόμμα καθαρίζει τίς γραμμές του ἀπό πρόσωπα, πού παραβιάζουν τό πρόγραμμα τοῦ κόμματος, τό καταστατικό τοῦ κόμματος, τήν πειθαρχία τοῦ κόμματος».

Καί ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ μπολσεβίκικου Καταστατικοῦ λέει:

«1. Μέλος τοῦ κόμματος θεωρεῖται ὁ καθένας, πού παραδέχεται τό πρόγραμμα τοῦ κόμματος, δουλέβει σέ μιά ἀπτίς ὀργανώσεις του, ὑποτάσσεται στίς ἀποφάσεις τοῦ κόμματος καί πληρώνει κομματική συνδρομή».

Βλέπουμε, λοιπόν, ἀπτά πιό πάνω, ὅτι ὁ δημοκρατικός συγκεντρωτισμός σάν καθοδηγητική ἀρχή στήν ὀργανωτική συγκρότηση τοῦ κόμματος ἀποτελεῖται, ἀπό δυό σκέλη, τή δημοκρατία καί τό συγκεντρωτισμό, πού σχηματίζουν μιά ὀργανική ἑνότητα, ἑνότητα πού σέ κάθε συγκεκριμένη περίοδο καί κατάσταση, πού περνᾶ τό κίνημα καί τό κόμμα παίρνει καί τή συγκεκριμένη ἔκφρασή της. Αὐτό σημαίνει ὅτι ἀνάλογα μέ τήν κατάσταση πού βρίσκεται τό κίνημα καί τό κόμμα, ἄν εἶνε στήν ἐξουσία καί νόμιμο, ἄν εἶνε μισονόμιμο-μισοπαράνομο, ἄν βρίσκεται σέ βαθιά παρανομία καθώς καί στά διάφορα περάσματα ἤ σέ ἐξαιρετικές καταστάσεις ὅπως εἶνε ἡ ἐπανάσταση καί ὁ ἔνοπλος ἀγώνας, ὁ πόλεμος καί ἡ ἰμπεριαλιστική ἐπέμβαση, ἀνάλογα, λοιπόν, μέ τήν κατάσταση καί ἡ ἑνότητα αὐτή παίρνει συγκεκριμένη μορφή: ὅταν τό κόμμα εἶνε νόμιμο, βρίσκεται στήν ἐξουσία καί οἱ συνθῆκες εἶνε ὁμαλές τότε ἡ ἐσωκομματική δημοκρατία σ' ὅλες τίς ἐκδηλώσεις παίρνει τήν πιό μεγάλη ἄπλα, ἄνθιση καί ἀνάπτυξη, ἐνῶ, ὅταν τό κόμμα δουλέβει κάτω ἀπό συνθῆκες ἄγριας ἀπαγόρεψης καί διωγμοῦ, τότε τό κέντρο τοῦ βάρους στήν ἐσωκομματική ζωή καί στούς τρόπους καθοδήγησης μετατοπίζεται ἀποφασιστικά πρός τό συγκεντρωτισμό. Ἡ σωστή ἄσκηση τῆς κομματικῆς καθοδήγησης βρίσκεται, ἀνάμεσα στ' ἄλλα καί στό νά μπορεῖ ἀνάλογα μέ τίς συγκεκριμένες συνθῆκες νά καθορίζει σωστά καθετορά τή σχέση δημοκρατίας καί συγκεντρωτισμοῦ, ἔτσι πού μέ τή ζωντανή ἐφαρμογή τῆς ἀρχῆς τοῦ δημοκρατικοῦ συγκεντρωτισμοῦ νά ἐξασφαλίζεται καθεφορά ἡ πιό ἀποδοτική ἐφαρμογή τῆς πολιτικῆς γραμμῆς τοῦ κόμ-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ματος, ή πραγματοποίηση τῶν καθηκόντων καί τῶν σκοπῶν του.

Ὁ Στάλιν μᾶς διδάσκει ὅτι ἡ δημοκρατία μέσα στό κόμμα δέν εἶνε κάτι τό ἀπόλυτο πού κάνει γιά ὅλους τούς καιρούς καί γιά ὅλες τίς συνθῆκες γιατί ὑπάρχουν στιγμές ποῦ οὔτε δυνατότητα ὑπάρχει οὔτε νόημα ἔχει νά ἐφαρμόζεται. Καί ἐπεξηγεῖ ὅτι ἄν τῆς ἐπιτεθοῦν τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης,—ὁ Στάλιν μιλοῦσε στά 1924,—καί ὑποχρεωθεῖ ὁ λαός μέ ἐπικεφαλῆς τό κόμμα νά ὑπερασπίσει τή χώρα του μέ τό ὅπλο στό χέρι, τότε δέ θά μπορεῖ νά γίνει λόγος γιά δημοκρατία, γιατί θά χρειαστεῖ νά περιοριστεῖ. Τό κόμμα θά ἐπιστρατευθεῖ, θά στρατικοποιηθεῖ καί τό ζήτημα τῆς ἐσωκομματικῆς δημοκρατίας θά παραμεριστεῖ μονάχο του.

> «Νά γιατί,—λέει ὁ Στάλιν,—νομίζω ὅτι ἡ δημοκρατία πρέπει νά ἐξετάζεται σέ ἐξάρτηση ἀπτίς συνθῆκες, ὅτι φετιχισμός στά ζητήματα τῆς ἐσωκομματικῆς δημοκρατίας δέν πρέπει νά ὑπάρχει, γιατί ἡ ἄσκηση τῆς ἐσωκομματικῆς δημοκρατίας, ὅπως βλέπετε, ἐξαρτιέται ἀπτίς συγκεκριμένες συνθῆκες τοῦ χρόνου καί τοῦ τόπου στήν κάθε δοσμένη στιγμή» (13η πανενωσιακή συνδιάσκεψη τοῦ ΠΚΚ (μπ) 17-18/1/1924, Ἅπαντα, τόμ. 6ος, σελ. 8).

Γίνεται, ἔτσι, φανερό ὅτι ἡ ἐσωκομματική δημοκρατία δέν εἶνε αὐτοσκοπός μά καθεστώς ἐσωκομματικῆς ζωῆς καί δουλιᾶς, πού ἐξυπηρετεῖ τό συμφέρον τοῦ ἀγώνα καί τοῦ κόμματος καί πού μπορεῖ νά περιοριστεῖ καί νά παραμεριστεῖ ὅταν τό ἐπιβάλλουν οἱ συνθῆκες τῆς πάλης. Ἰδιαίτερα αὐτό γίνεται καί ἐφαρμόζεται στίς συνθῆκες παρανομίας. Φυσικά ἡ κομματική καθοδήγηση πρέπει νά προσέχει ὥστε νά περιλαβαίνει καί νά ματαιώνει κάθε κατάχρηση συγκεντρωτισμοῦ ὅταν οἱ συνθῆκες δέν τό ἐπιβάλλουν. Ἀπτήν ἄλλη, ὅμως, μεριά πρέπει νά περιορίζει τά πλαίσια τῆς ἐσωκομματικῆς δημοκρατίας ὅταν, κυρίως στίς συνθῆκες τῆς βαθιᾶς παρανομίας, αὐτό γίνεται αἰτία νά χτυπᾶ ὁ ἐχθρός τό κόμμα καί ν' ἀναπτύσσουν τή διαλυτική, ἀντικομματική δουλιά τους οἱ ἀνοιχτοί καί κρυφοί ἐχθροί τοῦ κόμματος. Στίς συνθῆκες βαθιᾶς παρανομίας οὔτε ἐκλογές γιά τά κομματικά ὄργανα μποροῦν πάντα νά γίνονται, οὔτε συνεδριάσεις, οὔτε πλατιά κολλεχτιβιστική δουλιά. Καί ἔχουμε καί τεμεῖς ὅπου ὁ συγκεντρωτισμός εἶνε ἀπόλυτος ὅπως στίς συνωμοτικές-τεχνικές λειτουργίες τῆς ὀργάνωσης (παράνομος μηχανισμός ἐκδόσεων, συνδέσεις, γιάφκες κλπ.). Ἔτσι, λοιπόν, σωστά πρέπει νά καταλαβαίνουμε τό ζήτημα τοῦ δημοκρατικοῦ συγκεντρωτισμοῦ καί τῆς ἐσωκομματικῆς δημοκρατίας, τό ζήτη-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

μα τῆς ἀλληλόσχεσης καί τῆς ἀλληλεπίδρασης τοῦ δημοκρατισμοῦ καί τοῦ συγκεντρωτισμοῦ στήν κομματική διάρθρωση, στήν ἐσωκομματική ζωή καί δράση.

Τό νέου τύπου ἐπαναστατικό κόμμα, στηρίζεται στίς μπολσεβίκικες ὀργάνωτικές ἀρχές καί χτίζει μιά γερή πειθαρχημένη, μονολιθική, πρωτόβουλη ὀργάνωση ἱκανή νά πείσει, νά ὀργανώσει καί νά καθοδηγήσει τίς πλατιές μάζες τῆς ἐργατιᾶς καί τοῦ ἄλλου ἐργαζόμενου λαοῦ στήν πάλη γιά τήν ἀνατροπή τῆς ἐξουσίας τῆς κεφαλαιοκρατίας, γιά τό σοσιαλισμό. Ἐνῶ ὅμως, ὅπως εἴδαμε πιό πάνω, τό κόμμα δέν ἐπιδέχεται καμιά ἀπειθαρχία καί παραβίαση τοῦ προγράμματος καί τῶν καταστατικῶν ἀρχῶν του, στίς μορφές τῆς κομματικῆς ὀργάνωσης καί τίς μέθοδες τῆς κομματικῆς δουλιᾶς,—ὅπως καί στίς μορφές τῆς ἐξωκομματικῆς ὀργάνωσης καί τῆς μαζικῆς, ἐξωκομματικῆς δουλιᾶς,—ἀποκλείει κάθε ἀποστέωση, κάθε προσήλωση σέ καλούπια, εἶνε ἐνάντια σέ κάθε τυποποίηση καί φετιχισμό.

Τό Μπολσεβίκικο Κόμμα στό Δέκατο συνέδριό του στήν ἀπόφασή του «Γιά τήν κομματική ἀνοικοδόμηση» τοποθετεῖ ἐξαντλητικά τό ζήτημα αὐτό:

> «1. Τό Κόμμα τοῦ ἐπαναστατικοῦ μαρξισμοῦ ἀποκρούει ριζικά τήν ἀναζήτηση τῆς ἀπόλυτα σωστῆς, πού νά κάνει γιά ὅλες τίς βαθμίδες τῆς ἐπαναστατικῆς πορείας, μορφῆς κομματικῆς ὀργάνωσης καθώς ἐπίσης καί τῶν μεθόδων τῆς δουλιᾶς του. Ἀντίθετα ἡ μορφή ὀργάνωσης καί οἱ μέθοδες δουλιᾶς καθορίζονται ὁλότελα ἀπτίς ἰδιομορφίες τῆς δοσμένης συγκεκριμένης ἱστορικῆς κατάστασης καί ἀπό κεῖνα τά καθήκοντα, πού ἀπορέουν ἄμεσα ἀπτήν κατάσταση αὐτή.
>
> 2. Ἀπαυτήν τήν ἄποψη εἶναι κατανοητό ὅτι κάθε ὀργανωτική μορφή καί οἱ ἀντίστοιχες μέθοδες δουλιᾶς μποροῦν, μέ τήν ἀλλαγή στούς ἀντικειμενικούς ὅρους ἀνάπτυξης τῆς ἐπανάστασης, νά μεταβληθοῦν ἀπό μορφές ἀνάπτυξης τῆς κομματικῆς ὀργάνωσης σέ δεσμά αὐτῆς τῆς ἀνάπτυξης. Καί ἀντίθετα, μιά ὀργανωτική μορφή, πού ἔγινε ἀκατάλληλη μπορεῖ ξανά νά γίνει ἀναγκαία καί μοναδικά τελεσφόρα, ὅταν δημιουργηθοῦν οἱ ἀνάλογες ἀντικειμενικές συνθῆκες.
>
> 3. Οἱ ἀντιθέσεις ἀνάμεσα στίς ἀνάγκες τῆς καινούργιας σχηματιζόμενης κατάστασης, ἀπτή μιά μεριά, καί στήν ὑπάρχουσα μορφή ὀργάνωσης καί τίς μέθοδες δουλιᾶς της, ἀπτήν ἄλλη, διαγράφονται γενικά πρίν νά ἐκδηλωθεῖ τελειωτικά ἡ ἀνάγκη ἀλλαγῆς στήν κατεύθυνση. Ἡ τελευταία αὐτή

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

πρέπει ν' ἀλλάξει μόνον τότε, ὅταν στό συνολικό, τό κύριο καί βασικό, ἔχει πραγματοποιηθεῖ τό καθῆκον, πού πρόβαλε (προκάλεσε) τόν προηγούμενο τύπο ὀργάνωσης καί τήν ἀντίστοιχη σ' αὐτήν μέθοδο δουλιᾶς.

4. Δέν ἐπιτρέπεται οἱ μορφές καί μέθοδες δουλιᾶς τῆς κομματικῆς ὀργάνωσης, πού ἐφαρμόζονται σ' αὐτήν ἤ τήν ἄλλη ἱστορική στιγμή, νά μεταφέρονται μηχανικά σέ ἄλλες ὀργανάνωσεις, λογουχάρη στά Σοβιέτ, εἴτε σέ ὄργανα διοικητικοῦ ἤ οἰκονομικοῦ χαρακτήρα. Τέτια μεταφορά θά στηριζόταν στό πλέριο ξέχασμα τῆς διαφορᾶς ἀνάμεσα στήν ὀργάνωση τῆς πρωτοπορείας τῆς ἐργατικῆς τάξης (τό κόμμα) καί τίς ἄλλες ὀργανώσεις, τῆς διαφορᾶς ἀνάμεσα στίς τάξεις, ἀνάμεσα στίς διαφορετικές ὁμάδες μέσα στούς ἐργαζομένους, ἀνάμεσα στά διαφορετικά καθήκοντα, πού βάζουν μπροστά τους αὐτές οἱ ὀργανώσεις κλπ.».

Ἡ τέτια ζωντανή συγκεκριμένη καθεφορά χρησιμοποίηση καί ἐναλλαγή στίς μορφές κομματικῆς ὀργάνωσης καί στίς μέθοδες τῆς δουλιᾶς της, πού δουλέφτηκε καί δημιουργήθηκε ἀπό Μπολσεβίκικο Κόμμα, ἀποτελεῖ γιά μᾶς πολύτιμο κεφάλαιο, χρησιμη καί ἀπαραίτητη πεῖρα στήν κομματική μας δουλιά, ξεχωριστά μέσα στίς συνθῆκες τῆς βαθιᾶς παρονομίας πού περνᾶ τόρα τό κίνημά μας. Ὁ κομμουνιστής ποτέ δέν πολλᾶ σέ ὁρισμένες, μιά γιά πάντα δοσμένες μορφές ὀργάνωσης καί μέθοδες δουλιᾶς, μά χρησιμοποιεῖ καθεφορά ἐκεῖνες, πού καθεφορά ἐπιτρέπουν τή γρήγορη καί γόνιμη πραγματοποίηση τῶν πολιτικῶν του ἐπιδιώξεων, τίς ἐναλλάσσει, περνᾶ σέ ἄλλες, ὅταν οἱ προηγούμενες ἐξάντλησαν τήν ἀποστολή, τόν προορισμό τους πραγματοποίησαν τά καθήκοντα, πού ἡ ἐκπλήρωσή τους τίς ἔκανε ἀναγκαῖες στό δοσμένο στάδιο πορείας τοῦ κινήματος ὅταν οἱ συνθῆκες, πού ἄλλαξαν, ἐπιβάλλουν, γιά νά συνεχιστεῖ ἡ πορεία τοῦ κινήματος πάνω στήν κατέφθυνση πού καθορίζει ἡ πολιτική γραμμή, ν' ἀλλάξουν καί ἡ μορφή τῆς κομματικῆς ὀργάνωσης καί μέθοδες τῆς κομματικῆς δουλιᾶς.

Τό κόμμα οἰκοδομεῖται πάνω στίς ὀργανωτικές ἀρχές πού ἀπορέουν ἀπτή θεωρία καί τό πρόγραμμά του, πού ἀνταποκρίνονται στήν ἱστορική του ἀποστολή, στίς πολιτικές ἐπιδιώξεις καί σκοπούς του. Οἱ ὀργανωτικές ἀρχές τοῦ κόμματος ἐξασφαλίζουν τή σιδερένια πειθαρχημένη πρωτοπόρα ὀργάνωση τή μονολιθική, ἑνιαία, πού νά ἰκανή νά τά βγάζει πέρα μ' ὅλες τίς δυσκολίες, νά βγάζει πέρα τήν κάθε ἀποστολή, τό κάθε καθῆκον πού στέκει καί μπαίνει μπροστά της. Τό κόμμα πρέπει νά πα-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

πρέπει όλες τίς μορφές όργάνωσης, όλες τίς μέθοδες δουλειάς στόν ταξικό άγώνα καί νά τίς χρησιμοποιεί καί νά τίς έναλλάσσει σωστά άνάλογα μέ τίς καθεμιά συγκεκριμένες συνθήκες. Αύτοῦ ὑπάγεται καί ἡ χρησιμοποίηση ὅλων τῶν καθεφαυτό νόμιμων δυνατοτήτων, ἡ ἐξάντληση τῶν νόμιμων δυνατοτήτων πού πάντα ὑπάρχουν. Πάντα εἶναι δυνατό μέσα στήν πάλη καί νά διεύρύνονται αὐτές πού ὑπάρχουν καί νά δημιουργιέναι καί ἄλλες. Αὐτοῦ ὑπάγεται καί ὁ σωστός καθεφαυτό συνδυασμός τῆς νόμιμης μέ τήν παράνομη δουλειά, ποῦνε κι αὐτό μιά βασική μπολσεβίκικη ὀργανωτική ἀρχή.

Οἱ μορφές ὀργάνωσης καί οἱ μέθοδες δουλειᾶς τῆς κομματικῆς ὀργάνωσης, πού ἀπορέουν καί ἐξαρτιέναι ἀπτίς ὀργανωτικές ἀρχές τοῦ κόμματος, σκοπό καί ἀποστολή ἔχουν νά ἐξασφαλίζουν τέτια ἀνάπτυξη, ποιοτική καί ποσοτική τοῦ κόμματος κού νά τό κάνουν ἱκανό ν' ἀνταποκρίνεται στίς καθεφαυτό ἀπαιτήσεις τῆς κατάστασης καί τῆς πολιτικῆς του γραμμῆς.

Οἱ μορφές ὀργάνωσης καί οἱ μέθοδες δουλειᾶς στίς πλατιές μάζες ἀποβλέπουν στό νά ἐπιτρέπουν στό κόμμα νά διατηρεῖ πάντα στενούς τούς δεσμούς του μέ τίς πιό πλατιές μάζες, νά πραγματοποιεῖ μέσα στίς μάζες καί μαζί μέ τίς μάζες τή γραμμή του, τά καθήκοντα πού βάζει μπροστά του, νά κρατᾶ τό μαζικό κίνημα στό ὕψος τῶν ἀπαιτήσεων τῆς κατάστασης καί τῶν καθηκόντων, πού σέ σχέση καί σ' ἐξάρτηση πρός τήν κατάσταση αὐτή βάζει τό κόμμα μπροστά του καί μπροστά στίς μάζες.

Ἔστι βλέπουμε ὅτι ἡ καθεφαυτό ὀργανωτική πολιτική καί ἡ ὀργανωτική δουλειά βασικά ὑποτάσσεται καί ἐξυπηρετεῖ τήν καθεφαυτό πολιτική γραμμή καί τίς πολιτικές ἐπιδιώξεις τοῦ κόμματος. Λέμε βασικά, γιατί δέν πρόκειται γιά σχέτη ὑποταγή καί ἐξάρτηση μά οὐσιαστικά γιά ἀλληλέσχεση καί ἀλληλοεξάρτηση, πού ξεκινᾶ πάντα ἀπτήν ἀρχή, ὅτι ἡ ὀργανωτική πολιτική καί δουλειά τοῦ κόμματος δεν εἶνε ποτέ αὐτοσκοπός μά γιά προορισμό ἔχει νά ἐξυπηρετεῖ, νά κάνει ἔργα καί πραγματικότητα τήν πολιτική γραμμή τοῦ κόμματος καί ὅτι αὐτή εἶνε ἡ ἀποστολή της.

Ὁ Στάλιν διδάσκει σχετικά:

> «Ἀφοῦ δοθεῖ ἡ σωστή γραμμή, ἀφοῦ δοθεῖ ἡ σωστή λύση γιά τό ζήτημα, ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἔργου ἐξαρτιέται ἀπτήν ὀργανωτική δουλειά, ἀπτήν ὀργάνωση τῆς πάλης γιά τήν ἐφαρμογή στή ζωή τῆς γραμμῆς τοῦ κόμματος, ἀπτή σωστή ἐπιλογή τῶν ἀνθρώπων, ἀπτόν ἔλεγχο τῆς ἐκτέλεσης

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τῶν ἀποφάσεων τῶν καθοδηγητικῶν ὀργάνων. Χωρίς αὐτό ἡ σωστή γραμμή τοῦ κόμματος καί οἱ σωστές ἀποφάσεις κινδυνέβουν νά πάθουν σοβαρή ζημιά. Ἀκόμα πιό πολύ: ἀφοῦ δοθεῖ ἡ σωστή πολιτική γραμμή, ἡ ὀργανωτική δουλιά κρίνει γιά τό πᾶν καί μαζί καί γιά τήν τύχη τῆς ἴδιας τῆς πολιτικῆς γραμμῆς, γιά τήν ἐκτέλεση ἤ τό χαντάκωμά της» (τόμ. 13ος, σελ. 365-366).

Ὥστε τό πρόβλημα γιά τή σωστή ὀργανωτική καθοδήγηση καί δουλιά βρίσκεται στό νά ἐξασφαλίζει τήν καθεφορά ἐφαρμογῆς τῆς γραμμῆς τοῦ κόμματος. Ἡ καθεφορά ὀργανωτική πολιτική, στηριγμένη καί ἀπορέουσα ἀπό τίς ὀργανωτικές ἀρχές μας καί κατέχοντας, ὄχι μόνον ὅλες τίς μορφές ὀργάνωσης καί τίς μέθοδες δουλιᾶς, μά καί τήν ἱκανότητα τῆς σωστῆς καθεφορά γρησιμοποίησης ἐκείνων, πού ἀνταποκρίνονται πιό καλά στίς δοσμένες συνθῆκες καθώς καί τῆς ἔγκαιρης ἐναλλαγῆς των, ὅταν ἀλλάξουν οἱ συνθῆκες αὐτές, καθορίζεται σ' ἐξάρτηση ἀπ τίς ἀπαιτήσεις τῆς πολιτικῆς γραμμῆς. Ἀφοῦ ὅμως δοθεῖ ἡ γραμμή αὐτή, τήν ἐφαρμογή καί τήν ἴδια της τήν τύχη τήν ἀποφασίζει ἡ σωστή ὀργανωτική πολιτική, ἡ σωστή ὀργανωτική δουλιά.

Ὁ Στάλιν διδάσκει ὅτι στόν τομέα τῆς ὀργανωτικῆς δουλιᾶς τά καθήκοντα εἶνε:

«1) Στό ν' ἀνεβάζουμε καί στό μέλλον τήν ὀργανωτική μας δουλιά πρός τίς ἀπαιτήσεις τῆς πολιτικῆς γραμμῆς τοῦ κόμματος.

2) Νά σηκώνουμε τήν ὀργανωτική καθοδήγηση στό ἐπίπεδο τῆς πολιτικῆς καθοδήγησης.

3) Νά πετύχουμε ὥστε ἡ ὀργανωτική καθοδήγηση νά ἐξασφαλίζει πλέρια τήν ἐφαρμογή στή ζωή τῶν πολιτικῶν συνθημάτων καί ἀποφάσεων τοῦ κόμματος» (τόμ. 13ος, σελ. 375).

Ἡ ὀργανωτική πολιτική καί ἡ ὀργανωτική μας καθοδήγηση πρέπει νά τείνουν καθεφορά στό νά ἐξασφαλίζουν τήν ἐκπλήρωση αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς ἀποστολῆς των. Ἐφόσον δέν ἐξασφαλίζεται αὐτό ἡ ὀργανωτική δουλιά θά παρουσιάζει καθυστέρηση, οἱ ἀποφάσεις καί τά συνθήματα, ἡ πολιτική γραμμή τοῦ κόμματος δέ θά πραγματοποιοῦνται, τό κόμμα θά μένει πίσω στήν ἐκπλήρωση τῶν ἐπιδιώξεων καί τοῦ προορισμοῦ του.

«Γιά τή σωστή καθοδήγηση τοῦ κόμματος,—μᾶς διδάσκει ὁ Στάλιν,—ἐκτός ἀπόλα τάλλα εἶνε ἀπαραίτητο ἡ γραμμή τοῦ κόμματος νάνε σωστή, οἱ μάζες νά καταλαβαίνουν τή

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

σποστότητα τής κομματικής γραμμής καί νά τήν ὑποστηρίζουν ὁρατήρια, τό κόμμα νά μήν περιορίζεται στήν ἐπεξεργασία τής γενικής γραμμής μά νά καθοδηγεῖ, μέρα μέ τή μέρα, τήν ἐφαρμογή της στή ζωή, τό κόμμα νά διεξάγει ἀποφασιστική πάλη ἐνάντια στίς παρεκκλίσεις ἀπτή γενική γραμμή καί ἐνάντια στό συμφιλιωτισμό πρός αὐτές, εἶνε ἀπαραίτητο τό κόμμα στήν πάλη ἐνάντια στίς παρεκκλίσεις νά σφυρηλατεῖ τήν ἑνότητα τῶν γραμμῶν του καί τή σιδερένια πειθαρχία».

Καί παρακάτω:

«Τό κόμμα δέ μπορεῖ νά περιορίζεται στήν ἐπεξεργασία τής γενικής γραμμής. Πρέπει ἀκόμα νά ἐλέγχει, μέρα μέ τή μέρα, τήν ἐφαρμογή στήν πράξη τής γενικής γραμμής. Πρέπει νά καθοδηγεῖ τήν ἐφαρμογή τής γενικής γραμμής, ἐκλυτερεύοντας καί τελειοποιώντας στήν πορεία τής δουλειᾶς τά σχέδια τής οἰκονομικής ἀνοικοδόμησης, διορθώνοντας καί προλαβαίνοντας τά λάθη.» (Στάλιν: Λογοδοσία στό 16ο συνέδριο τοῦ ΠΚΚ (μπ), σελ. 223 καί 229).

Καί δέ ἀρχέφαστε στό βασικό στήν ὀργανωτική δουλειά. Ἡ σωστή ὀργανωτική καθοδήγηση ἐξασφαλίζεται ὅταν δίπλα στ' ἄλλα προσέχεται τό κύριο στήν ὀργανωτική δουλειά. Ὁ Στάλιν λέει στήν ἔκθεσή του λογοδοσίας στό 17ο συνέδριο τοῦ ΠΚΚ (μπ) ὅτι ἡ Κεντρική Ἐπιτροπή τοῦ κόμματος στήν ὀργανωτική της δουλειά.

«καθοδηγοῦνταν ἀπτή μεγαλοφυῆ σκέψη τοῦ Λένιν ὅτι τό κύριο στήν ὀργανωτική δουλειά εἶνε ἡ ἐπιλογή τῶν ἀνθρώπων καί ὁ ἔλεγχος γιά τήν ἐκτέλεση» («Ζητήματα τοῦ λενινισμοῦ», 11η ρωσ. ἔκδ., σελ. 479).

Ὥστε ἡ γερή πειθαρχημένη, ἐπαναστατικά μονολιθική κομματική ὀργάνωση, πού σωστά βλέπει ὅτι, χρησιμοποιώντας τίς κατάλληλες καθεφορά μορφές ὀργάνωσης καί μέθοδες δουλιᾶς, γιά ἀποστολή καί προορισμό ἔχει νά ἐξασφαλίζει τήν ἔγκαιρη καί ἱκανοποιητική ἐφαρμογή, στήν πράξη, τῆς γραμμῆς τοῦ κόμματος, τῶν συνθημάτων καί τῶν ἀποφάσεων, γιά νά πετύχει στό ἔργο της αὐτό πρέπει νά προσέξει καί νά πραγματοποιεῖ τό κύριο στήν ὀργανωτική δουλειά: τήν ἐπιλογή τῶν ἀνθρώπων καί τόν ἔλεγχο, ὥστε οἱ κομματικές ἀποφάσεις νά ἐκτελοῦνται σωστά, ὁλοκληρωτικά καί στίς καθορισμένες προθεσμίες.

Τό συμπέρασμα πού πρέπει νά κατηλήξουμε σέ σχέση μέ

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τήν ὀργανωτική πολιτική καί τήν ὀργανωτική καθοδήγηση στό κόμμα, καί πρίν προχωρήσουμε στό ζήτημα πῶς ὁ μπολσεβικισμός τοποθετεί τό πρόβλημα τῶν στελεχῶν καί τοῦ ἐλέγχου γιά τήν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων πού παίρνονται, πρίν δοῦμε πῶς τό πρόβλημα αὐτό μπαίνει καί ἀντιμετωπίζεται στό ΚΚΕ, εἶναι τοῦτο δῶ:

Ὁ μαρξισμός-λενινισμός χρειάζεται καί δημιουργεί, γιά νά πραγματοποιήσει τούς σκοπούς του ποῦ εἶναι ἡ ἀνατροπή τοῦ ἰμπεριαλιστικοῦ κεφαλαιοκρατισμοῦ καί ἡ δημιουργία τῆς ἀταξικῆς κοινωνίας, νέου τύπου προλεταριακό κόμμα, τό λενινιστικό-σταλινικό κόμμα. Τό κόμμα αὐτό εἶναι τό πρωτοπόρο ὀργανωμένο τμῆμα τῆς ἐργατικῆς τάξης, ἡ ἀνώτατη μορφή ὀργάνωσης τοῦ προλεταριάτου. Τό ὄργανο, πού συγκροτεί, πανω στή βάση τῆς ἐθελοντικῆς, ἐπαναστατικῆς, συνειδητῆς καί σιδερένιας πειθαρχίας μιά μονολιθική ἑνότητα θέλησης καί δράσης, πού διώχνει ἀπτίς γραμμές του καθετί τό ὀπορτουνιστικό καί τό συμφιλιωτικό, πού ἀνατρέπει τήν ἐξουσία τῶν ἐκμεταλλεφτῶν καί, διαμέσου τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου, ἀνοικοδομεῖ τό σοσιαλισμό καί τήν ἀνώτερη μορφή του τήν ἀταξική κομμουνιστική κοινωνία. Τήν ἀποστολή του αὐτή, τό κόμμα τήν ἐκπληρώνει πάντα στενά δεμένο μέ τίς μάζες, μαζί μέ τίς μάζες, ἐπικεφαλῆς τῶν μαζῶν, ὀργανωτής καί καθοδηγητής ὅλων τῶν ἀγώνων τους, ἀπτούς μερικούς, καθημερινούς γιά τά ἄμεσα ζητήματά τους, ὥστην πάλη γιά τήν ἐξουσία, τή στερέωση τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου, τή συντριβή κάθε ἀντεπαναστατικῆς ἀπόπειρας καί ἰμπεριαλιστικῆς ἐπέμβασης μέχρι τήν πλήρη νίκη καί ἐπικράτηση τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἡ τέτια ἀποστολή καί οἱ τέτιοι σκοποί τοῦ νέου τύπου κόμματος στόν τομέα τῆς ὀργανωτικῆς συγκρότησης τοῦ κόμματος στηρίζονται στίς μπολσεβίκικες ὀργανωτικές ἀρχές. Ἡ ἐπαναστατική πολιτική χρειάζεται καί τό ἀντίστοιχο ὄργανο, τή σιδερένια πειθαρχημένη πρωτόβουλη καί συνειδητή ὀργάνωση, πού θά μπορεῖ, κάτω ἀπό λες τίς συνθῆκες, χρησιμοποιώντας τίς κατάλληλες καθεφορά μορφές ὀργάνωσης καί μέθοδες δουλιᾶς, νά ἐξασφαλίζει τή σωστή, ἔγκαιρη καί ὁλοκληρωτική ἐφαρμογή τῆς πολιτικῆς αὐτῆς. Ἀφοῦ δοθεῖ ἡ σωστή πολιτική γραμμή τήν ἐπιτυχία, τήν ἐφαρμογή, τήν ἴδια τήν τύχη τῆς γραμμῆς αὐτῆς τήν κρίνει καί τήν ἀποφασίζει ἡ σωστή ὀργανωτική πολιτική καί δουλιά. Ἡ ἀποστολή τῆς ὀργανωτικῆς καθοδήγησης ἔγκειται στό νά ἀνεβάζει τήν ὀργανωτική δουλιά πρός τίς ἀπαιτήσεις τῆς πολιτικῆς γραμμῆς, νά σηκώνει τή δουλιά στό ἐπίπεδο τῆς πολιτικῆς καθοδήγησης καί νά πετυχαίνει ὥστε νά ἐξασφαλίζεται πλέρια ἡ πραγματο-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ποίηση στή ζωή, στήν πράξη τῆς πολιτικῆς, τῶν ἀποφάσεων καί τῶν συνθημάτων τοῦ κόμματος.

Σ' αὐτό ἔγκειται ἡ ἀποστολή τῆς ὀργανωτικῆς καθοδήγησης. Καί γιά νά ἀνταποκριθεῖ καί νά πετύχει στήν ἀποστολή της αὐτή ἡ ὀργανωτική καθοδήγηση πρέπει νά προσέξει καί νά ἐξασφαλίζει αὐτό πού οἱ Λένιν καί Στάλιν καθορίζουν σάν τό κύριο στήν ὀργανωτική δουλιά: τήν ἐπιλογή τῶν ἀνθρώπων. Ὁ κατάλληλος ἄνθρωπος στήν κατάλληλη θέση. Καί τόν ἔλεγχο γιά τήν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων πού παίρνονται. Ἡ ἀπόφαση πού παίρνεται πρέπει νά ἐκτελεῖται ἔγκαιρα, οὐσιαστικά, ὁλοκληρωτικά. Καί νά ξέρουμε τά ἀποτελέσματα—θετικά καί ἀρνητικά—πού προκύπτουν στήν πορεία τῆς ἐκτέλεσης καθώς καί ἀπτήν ἴδια τήν ἀπόφαση. Γιά τόν κομμουνιστή δέν ὑπάρχει διάσταση ἀνάμεσα στά λόγια καί στά ἔργα. Τά λόγια εἶνε πάντα ζυγισμένα, σωστά ὄχι κάτω ἀπ' τίς δυνατότητες. Καί ὄχι μόνο γίνονται ἔργα μά τά ἔργα ξεπερνοῦν τά λόγια. Ἡ ἀφομοίωση καί κατάχτηση τοῦ ὀργανωτικοῦ προβλήματος στό νέου τύπου κόμμα, τῆς μπολσεβίκικης ὀργανωτικῆς πολιτικῆς καί ὀργανωτικῆς καθοδήγησης εἶνε ἀπαραίτητα στοιχεῖα στόν ὅλο ἐξοπλισμό τοῦ κουκουέ στέλεχους καί ἀγωνιστῆ. Πρός αὐτοῦ πρέπει νά τείνει καί τό κάθε μέλος τοῦ ΚΚΕ.

Β. Ὁ ἔλεγχος γιά τήν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων

Ὅπως εἴδαμε καί πιό πάνω ὁ μπολσεβικισμός καθορίζει σάν τό κύριο στήν ὀργανωτική δουλιά τήν ἐπιλογή τῶν ἀνθρώπων καί τόν ἔλεγχο γιά τήν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων πού ἔχουν παρθεῖ. Τό πρόβλημα τῆς ἐπιλογῆς τῶν ἀνθρώπων θά ἐξετασθεῖ παρακάτω στό ξεχωριστό κεφάλαιο γιά τό πρόβλημα τῶν στελεχῶν. Ἐδῶ τόρα θά μελετηθεῖ τό ζήτημα τοῦ ἐλέγχου γιά τήν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων.

Πῶς στέκει τό ζήτημα αὐτό σέ μᾶς; Ἡ 2η ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ (Ὀχτώβρης 1951) τό ζήτημα αὐτό τό τοποθετεῖ ἔτσι:

> «ε) Ἡ ὁλομέλεια ἀποφασίζει τή δημιουργία Ὀργανωτικοῦ Γραφείου τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς. Στή δικαιοδοσία τοῦ Ὀργανωτικοῦ Γραφείου θ' ἀνήκει καί ἡ ὀργάνωση, σ' ὅλη τήν κλίμακα τῆς κομματικῆς δουλιᾶς, τοῦ κομματικοῦ ἐλέγχου γιά τήν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων. Τό κόμμα μας πολλά χρόνια ἐπιμένει στό σοβαρό καί ὑπεύθυνο αὐτόν

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τομέα χωρίς όμως σοβαρά αποτελέσματα. Στόν τομέα αὐτόν πρέπει τόρα νά πετύχουμε πραγματική στροφή. Στέλεχος καί καθοδηγητής πού δέν ἐξασφαλίζουν καί τόν ἔλεγχο γιά τήν ἔγκαιρη, σωστή καί ὥστο τέλος παρακολούθηση τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀποφάσεών μας θά θεωρεῖται ὅτι δέν ἀνταποκρίνεται στή δουλιά καί στόν προορισμό του. Τό κόμμα πρέπει νά συγκεντρώσει μαζικά πυρά ἐνάντια στίς γραφειοκρατικές, πρόχειρες καί ἀνέφθυνες ἐκδηλώσεις στόν τομέα αὐτόν. Ἡ ἀπόφαση πού παίρνεται πρέπει νά ἐκτελεῖται. Αὐτό εἶνε ἀπαραβίαστος κομματικός νόμος. Χωρίς ἀποφασιστική στροφή στόν τομέα αὐτό δέ θάχουμε σταθερή βελτίωση καί ἄνοδο στήν ὅλη κομματική, πολιτική καί μαζική δουλιά. Τό ΚΚΕ ἔχει ὅλες τίς δυνατότητες νά πραγματοποιήσει ριζική ἀλλαγή στό ζήτημα τῆς ὀργάνωσης τοῦ ἐλέγχου καί τῆς παρακολούθησης τῆς πορείας τῆς σωστῆς, οὐσιαστικῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀπόφασης πού παίρνεται. Καί τό ΚΚΕ θά πραγματοποιήσει σύντομα καί θετικά τήν ἀπαραίτητη αὐτή ἀλλαγή στή δουλιά του».

Τί μᾶς λέει τό κομμάτι αὐτό τῆς ἀπόφασης τῆς Ζης ὁλομέλειας; Τό βασικό πού πρέπει ἐδῶ νά χωνέψουμε ἐμεῖς οἱ κουκουέδες,—καί ἐπειδή εἶνε βασικό δέν κάνει κακό ἄν τό λέμε καί τό ξαναλέμε καί τό ἐπαναλαμβάνουμε,—εἶνε τοῦτο ἐδῶ:

Δέ φτάνει νά λές μιά κουβέντα, νά δίνεις μιά ὁπόσχεση, νά παίρνεις μιά σωστή ἀπόφαση. Αὐτό εἶνε τό σχετικά πιό εὔκολο. Τό πιό δύσκολο καί τό πιό οὐσιαστικό εἶνε νά μπορεῖς νά ἐξασφαλίζεις τήν ἔγκαιρη, σωστή, πλέρια ἐφαρμογή τῆς ἀπόφασης πού παίρνεται. Γιά τό ζήτημα αὐτό, τόν ἔλεγχο τῆς ἐκτέλεσης τῶν ἀποφάσεων, ἔχουμε πάρει πολλές ἀποφάσεις ὥστα σήμερα. Ὅμως τ' ἀποτελέσματα εἶνε λιγοστά καί διόλου ἱκανοποιητικά. Πᾶμε ἐδῶ σάν τόν κάβουρα. Ἡ κατάσταση πρέπει ν' ἀλλάξει ριζικά. Καί στόν τομέα αὐτό πρέπει νά πετύχουμε στροφή. Πρέπει ν' ἀνοίξουμε μέτωπο ἐνάντια σέ κάθε φορμαλισμό, τυπικότητα στήν κομματική δουλιά. Νά παίρνουμε, δηλαδή, μιά ἀπόφαση, καί ὕστερα τυπικά, ξώπετσα, ἐπιφανειακά νά ἀντιμετωπίζουμε τή συνέχεια: τί ἔγινε μέ τήν ἀπόφαση, ποιά ἡ τύχη τῆς κομματικῆς ὁδηγίας, ποιό τό ἀποτέλεσμα, ποιά τά θετικά καί ποιά τ' ἀρνητικά ἀπτήν ἐφαρμογή τῆς ἀπόφασης ἤ τῆς ὁδηγίας σ' ὅλη τήν πορεία τῆς πραγματοποίησής της ἀπτήν ἀρχή ὥστο τέλος; Ὁ φορμαλισμός αὐτός στήν κομματική δουλιά, τό ἄλλα νά λές καί ἄλλα νά κάνεις, τό νά παίρνεις μιά ἀπόφαση τυπικά καί μετά νά τήν ἐγκαταλείπεις,

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

νά μή φροντίζεις γιά τήν ἔγκαιρη, σωστή, ὁλοκληρωτική ἐφαρμογή της, εἶνε μιά ἀπτίς πιό ἔντονες καί χαραχτηριστικές ἐκδηλώσεις τοῦ πραχτικοῦ ὀπορτουνισμοῦ, τοῦ σοβαροῦ, τοῦ βασικοῦ αὐτοῦ ἐχθροῦ στήν κομματική δουλιά καί πράξη. Γιά νά προχωρήσουμε πιό καλά στόν τομέα αὐτόν τό κόμμα ἀποφάσισε καί τοῦτο δῶ: Στό σύστημα τῆς ὀργάνωσης τῆς κομματικῆς δουλιᾶς, εἰδικά γιά τόν ἔλεγχο τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀποφάσεων τῆς κεντρικῆς μας καθοδήγησης, σ' ὅλη τήν κλίμακα τῆς κομματικῆς διάρθρωσης, δημιουργεῖται ὄργανο κομματικοῦ ἐλέγχου. Τό ὄργανο αὐτό θά ὑπάγεται στή δικαιοδοσία τοῦ Ὀργανωτικοῦ Γραφείου τῆς ΚΕ καί γιά προορισμό θάχει ἀπτήν πλεβρά του καί φυσικά δίχως, ἀπαράδεχτο παρεμβατισμό καί ὑπέρβαση ἐξουσίας, νά ἐλέγχει τήν πορεία τῆς οὐσιαστικῆς καί ἔγκαιρης ἐκτέλεσης τῶν ἀποφάσεων τῆς ΚΕ καί τοῦ ΠΓ ἀπτά πάνω ὥστα κάτω. Τό βασικό ἐδῶ, αὐτό πού θά κρίνει καί τήν ἐπιτυχία, θάνε νά βρίσκονται καί νά τοποθετοῦνται στή δουλιά αὐτή οἱ κατάλληλοι ἄνθρωποι. Γιατί ἡ ἀποστολή τοῦ ὀργάνου αὐτοῦ δέ θάνε μόνο οὔτε καί τόσο νά ἐλέγχει τήν ἐκτέλεση μιᾶς ἀπόφασης, ὅσο νά μπάσει, νά μεταφυτέψει, νά ἐμφυτέψει, τό τέτιο μπολσεβίκικο στύλ, τρόπο στή δουλιά, σ' ὅλη τήν κλίμακα τῆς κομματικῆς συγκρότησης, νά διαπαιδαγωγήσει γόνιμα, θετικά, δημιουργικά,—ὄχι γραφειοκρατικά, αὐταρχικά,—νά στελέχη μας στό στύλ αὐτό τῆς δουλιᾶς, νά τά βοηθήσει ν' ἀποχτήσουν τή μπολσεβίκικη αὐτή ἀρετή. Ὁ πιό γόνιμος καί ἀποτελεσματικός τρόπος καταπολέμησης τῆς γραφειοκρατίας στήν κομματική δουλιά εἶνε νά ἐξασφαλίσουμε τόν ἔγκαιρο καί ἀποτελεσματικό ἔλεγχο γιά τήν ὥστο τέλος, οὐσιαστική (ὄχι τυπική-φορμαλιστική) ἐφαρμογή τῶν ἀποφάσεων, πού παίρνονται. Ἡ ἀπόφαση τῆς 2ης ὁλομέλειας τῆς ΚΕμας (Ὀχτώβρης 1951), ὅπως εἴδαμε καί πιό πάνω λέει:

> «Στέλεχος καί καθοδηγητής πού δέν ἐξασφαλίζουν καί τόν ἔλεγχο γιά τήν ἔγκαιρη, σωστή καί ὥστο τέλος παρακολούθηση τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀποφάσεών μας θά θεωρεῖται ὅτι δέν ἀνταποκρίνεται στή δουλιά καί στόν προορισμό του. Τό κόμμα πρέπει νά συγκεντρώσει μαζικά πυρά ἐνάντια στίς γραφειοκρατικές, πρόχειρες καί ἀνέφθυνες ἐκδηλώσεις στόν τομέα αὐτόν. Ἡ ἀπόφαση πού παίρνεται πρέπει νά ἐκτελεῖται. Αὐτό εἶνε ἀπαραβίαστος κομματικός νόμος».

Τέτιο στύλ στή δουλιά, τέτια στελέχη καί μ' αὐτή τήν ἀρετή μᾶς χρειάζονται. Τό κόμμα μας ἔχει τή δύναμη νά πε-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τύχει στό δύσκολο, μά ζωτικά ἀναγκαῖο καί ἀπαραίτητο αὐτό ἔργο.

Ὁ Στάλιν δέ χωρίζει τόν ἔλεγχο τῶν ἀνθρώπων ἀπτόν ἔλεγχο γιά τήν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων καί καθηκόντων, γιατί τίς ἀποφάσεις τίς πραγματοποιοῦν οἱ ἄνθρωποι, αὐτοί ἐκτελοῦν ἤ χαντακώνουν τή δουλιά καί ἡ καλύτερη δοκιμασία καί ὁ ἔλεγχός τους μπορεῖ νά γίνει μέσα στή δουλιά.

«Τί σημαίνει νά ἐλέγχεις τά στελέχη, νά ἐλέγχεις τήν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων;

Νά ἐλέγχεις τά στελέχη σημαίνει νά τά ἐλέγχεις ὄχι ἁπτίς ὑποσχέσεις καί τίς δηλώσεις τους, μά ἁπτά ἀποτελέσματα τῆς δουλιᾶς τους.

Νά ἐλέγχεις τήν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων σημαίνει νά τά ἐλέγχεις ὄχι μόνο στό γραφεῖο καί ὄχι μόνο σύμφωνα μέ τίς τυπικές λογοδοσίες, μά πρίν ἀπόλα νά τά ἐλέγχεις στόν τόπο τῆς δουλιᾶς ἁπτά οὐσιαστικά ἀποτελέσματα τῆς ἐκτέλεσης.

Χρειάζεται ὅμως γενικά ἕνας τέτιος ἔλεγχος; Ἀναμφισβήτητα χρειάζεται. Χρειάζεται, πρῶτο, γιατί μόνον ἕνας τέτιος ἔλεγχος δίνει τή δυνατότητα νά καλογνωρίσεις τό στέλεχος, νά καθορίσεις τά πραγματικά του προσόντα. Χρειάζεται, δέφτερο, γιατί μόνον ἕνας τέτιος ἔλεγχος δίνει τή δυνατότητα νά καθορίσεις τά προτερήματα καί τίς ἐλλείψεις τοῦ ἐκτελεστικοῦ μηχανισμοῦ. Χρειάζεται, τρίτο, γιατί μόνον ἕνας τέτιος ἔλεγχος δίνει τή δυνατότητα νά καθορίσεις τά προσόντα καί τίς ἐλλείψεις τῶν ἴδιων τῶν καθηκόντων.

Μερικοί σύντροφοι, νομίζουν, ὅτι μπορεῖς νά ἐλέγχεις τούς ἀνθρώπους μόνον ἁπτά πάνω, ὅταν οἱ καθοδηγητές ἐλέγχουν τούς καθοδηγούμενους ἁπτά ἀποτελέσματα τῆς δουλιᾶς τους. Αὐτό δέν εἶνε σωστό. Ὁ ἔλεγχος ἁπτά πάνω, βέβαια, χρειάζεται σάν ἕνα ἁπτά ἐμπραχτα μέτρα γιά τόν ἔλεγχο τῶν ἀνθρώπων καί τόν ἔλεγχο τῆς ἐκτέλεσης τῶν καθηκόντων. Μά ὁ ἔλεγχος ἁπτά πάνω εἶνε μακριά ἀκόμα ἁπτό νά ἐξαντλεῖ ὅλο τό ζήτημα τοῦ ἐλέγχου. Ὑπάρχει ἀκόμα ἄλλο εἶδος ἔλεγχος, ὁ ἔλεγχος ἁπτά κάτω, ὅταν οἱ μᾶζες, ὅταν οἱ καθοδηγούμενοι ἐλέγχουν τούς καθοδηγητές, σημειώνουν τά λάθη τους καί ὑποδείχνουν τούς τρόπους γιά τή διόρθωσή τους. Αὐτό τό εἶδος ἔλεγχος εἶνε ἕνας ἁπτούς πιό ἐμπραχτους τρόπους γιά τόν ἔλεγχο τῶν ἀνθρώπων» («Γιά τίς ἀνεπάρκειες στήν κομματική δουλιά»).

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Καί μιά καί τό κόμμα μας στή 2η ὁλομέλεια τῆς ΚΕ του ἀποφάσισε, ὅπως εἴδαμε πιό πάνω, νά δημιουργήσει εἰδικό ὄργανο κομματικοῦ ἐλέγχου, ἔχουν γιά μᾶς ἐξαιρετική ἀξία οἱ ὑποδείξεις τοῦ Στάλιν πού σχετίζονται μέ τό ζήτημα τῆς σωστῆς ὀργάνωσης τοῦ ἐλέγχου ἐκτέλεσης:

«Ἡ σωστή ὀργάνωση τοῦ ἐλέγχου ἐκτέλεσης ἔχει ἀποφασιστική σημασία στό ἔργο τῆς πάλης μέ τή γραφειοκρατία καί τό χαρτοπόλεμο. Ἐφαρμόζονται οἱ ἀποφάσεις τῶν καθοδηγητικῶν ὀργανώσεων, ἤ οἱ γραφειοκράτες καί οἱ γραφειάδες τά βάζουν στά χρονοντούλαπα; Ἐφαρμόζονται σωστά ἤ διαστρεβλώνονται; Δουλέβει ὁ μηχανισμός τίμια καί μπολσεβίκικα ἤ στριφογυρνάει στόν ἀέρα; Γιά ὅλα αὐτά μπορεῖς νά μάθεις ἔγκαιρα μόνο σάν ἀποτέλεσμα καλά στημένου ἐλέγχου ἐκτέλεσης. Ὁ καλά στημένος ἔλεγχος ἐκτέλεσης εἶνε ἐκεῖνος ὁ προβολέας πού βοηθάει νά διεφκρινίζεται ἡ κατάσταση τῆς δουλιᾶς τοῦ μηχανισμοῦ σ' ὁποιαδήποτε ὥρα καί νά βγαίνουν στό φῶς τοῦ θεοῦ οἱ γραφειοκράτες καί γραφειάδες. Μπορεῖ μέ βεβαιότητα νά εἰπωθεῖ, ὅτι τά ἐννιά δέκατα ἀπτά στραπάτσα καί τίς ζημιές μας ἐξηγιένται μέ τήν ἔλλειψη σωστά στημένου ἐλέγχου ἐκτέλεσης. Δέ μπορεῖ νά σταθεῖ ἀμφιβολία ὅτι ἔχοντας τέτιο ἔλεγχο ἐκτέλεσης τά στραπάτσα καί οἱ ἐλλείψεις θά προλαβαίνονταν στά σίγουρα.

Μά γιά νά πετύχει ὁ ἔλεγχος ἐκτέλεσης τό σκοπό του, χρειάζονται τουλάχιστο δυό ὅροι: Πρῶτον, ὁ ἔλεγχος ἐκτέλεσης νάνε συστηματικός καί ὄχι ἐπεισοδιακός. Δέφτερο, ἐπικεφαλῆς τοῦ ἔργου τοῦ ἐλέγχου τῆς ἐκτέλεσης σ' ὅλους τούς κρίκους τῶν κομματικοσοβιετικῶν καί οἰκονομικῶν ὀργανώσεων νά στέκονται ὄχι δεφτερέβοντα πρόσωπα, μά ἀρκετά ἔγκυρα πρόσωπα, οἱ ἴδιοι οἱ καθοδηγητές τῶν ὀργανώσεων . . .

Ἐμεῖς ἔχουμε τέρα ἐπίμονη ἀνάγκη τέτιας ὀργάνωσης, πού θά μποροῦσε νά συγκεντρώσει τήν κύρια προσοχή της στή δουλιά γιά τόν ἔλεγχο τῆς ἐκτέλεσης τῶν ἀποφάσεων τοῦ κόμματος καί τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς του. Τέτια ὀργάνωση μπορεῖ νάνε μόνον ἡ ἐπιτροπή τοῦ κομματικοῦ ἐλέγχου κοντά στήν ΚΕ τοῦ ΠΚΚ (μπ), πού νά δουλέβει σύμφωνα μέ τίς ἐντολές τοῦ κόμματος καί τῆς ΚΕ του καί πού νάχει κατά τόπους ἀνεξάρτητους ἀπτίς τοπικές ὀργανώσεις ἐκπρόσωπους. Εἶνε αὐτονόητο ὅτι τέτια ὑπέφθυνη ὀργάνωση πρέπει νάχει μεγάλο κύρος. Μά γιά νάχει

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ἀρκετό κύρος καί γιά νά μπορεῖ νά καλεῖ σέ λογοδοσία κάθε φταίχτη ὑπέφθυνο στέλεχος, μαζί καί μέλη τῆς ΚΕ, εἶνε ἀπαραίτητο, ὅπως τά μέλη αὐτῆς τῆς Ἐπιτροπῆς μπορεῖ νά τά ἐκλέγει καί νά τ' ἀντικαθιστᾶ μόνον τό ἀνώτατο ὄργανο τοῦ κόμματος, τό συνέδριο τοῦ κόμματος. Δέ μπορεῖ νά σταθεῖ ἀμφιβολία, ὅτι μιά τέτια ὀργάνωση θάνε πλέρια ἱκανή νά ἐξασφαλίσει τόν ἔλεγχο πάνω στήν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων τῶν κεντρικῶν ὀργάνων τοῦ κόμματος καί νά στερεώσει τήν κομματική πειθαρχία» (Ἔκθεση στό 17ο συνέδριο τοῦ ΠΚΚ [μπ]).

Αὐτές εἶνε οἱ ὑποδείξεις τοῦ Στάλιν. Καί ὅταν σωστά καταλάβουμε τό νόημά τους καί μπορέσουμε δημιουργικά νά τίς ἐφαρμόσουμε στίς σημερινές δικές μας συγκεκριμένες συνθῆκες, τότε στό ζήτημα αὐτό τό νεβραλγικό τῆς κομματικῆς ὀργανωτικῆς δουλιᾶς καί πράξης μας θά πετύχουμε σοβαρή βελτίωση. Φυσικά πρέπει ν' ἀποφύγουμε τό λάθος νά ἀναθέσουμε τό ὅλο ζήτημα τοῦ ἐλέγχου γιά τήν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων ἀποκλειστικά καί μόνο στό εἰδικό ὄργανο κομματικοῦ ἐλέγχου, πού θά ὑπάγεται στή δικαιοδοσία τοῦ Ὀργανωτικοῦ Γραφείου τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ. Τό ζήτημα τοῦ ἐλέγχου γιά τήν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων εἶνε, ὅπως μᾶς διδάσκει ὁ Στάλιν, ζήτημα ὁλόκληρου τοῦ κόμματος ἀπτά κάτω ὥστα πάνω. Τό ὄργανο κομματικοῦ ἐλέγχου θάχει γιά ἀποστολή νά ἐλέγχει καί νά βοηθᾶ στήν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων τῶν κεντρικῶν κομματικῶν ὀργάνων. Εἶνε αὐτονόητο ὅτι στή δουλιά αὐτή πρέπει νά παίρνουν ἐνεργό καί οὐσιαστικό μέρος ὅλα τά μέλη τοῦ ΠΓ τῆς ΚΕ καί τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ. Ἀλλιῶς δέ μποροῦν οὔτε σαν ὄργανα οὔτε καί σάν ἀνώτατα κομματικά στελέχη νά ἐκπληρώσουν τήν ἀποστολή τους. Μά ἀκόμα πιό αὐτονόητο εἶνε ὅτι τήν ἴδια δουλιά, δηλαδή τόν ἔλεγχο, τήν παρακολούθηση τῆς ἐκτέλεσης τῶν ἀποφάσεων τοῦ κέντρου ὅσο καί τῶν δικῶν του ἀποφάσεων, καθημερινά, ἐντολῶν τον ἀσκοῦν ἄμεσα, ζωντανά, συγκεκριμένα, καθημερινό, ἐπιτελικά τόν ἀσκοῦν ὅλα τά ὑπέφθυνα τοπικά κομματικά ὄργανα, τά γραφεῖα καί οἱ γραμματεῖς καί οἱ ὀργανώσεις καί τά μέλη τῶν ΚΟΒ, οἱ Κομματικές Ἐπιτροπές τῶν Κομματικῶν Ὀργανώσεων κλπ. Αὐτό εἶνε ζήτημα ζωτικό, θεμελιακό. Χωρίς αὐτό, ὅσο καλά κι ἄν γίνεται ὁ ἔλεγχος μόνον ἀπτά πάνω, ἀπτό εἰδικό ὄργανο, στήν καλύτερη περίπτωση, θάνε μισός, κολοβός. Ὁ ἔλεγχος γιά τήν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων θά πετύχει μόνον ὅταν γίνει ὑπόθεση ὁλόκληρου τοῦ κόμματος ἀπτά κάτω ὥστα πάνω, ὅταν τό κά-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

θε μέλος καί στέλεχος τοῦ κόμματος καταλάβει καί πεισθεῖ ὅτι καί αὐτό φέρνει εὐθύνη στό ζήτημα αὐτό καί ὅτι πρέπει ν' ἀνταποκριθεῖ στήν εὐθύνη αὐτή. Σέ τελευταία ἀνάλυση ὁ ἔλεγχος γιά τήν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων σημαίνει αὐτήν τήν ἴδια τή δουλιά γιά τήν πραγματοποίηση, γιά τήν ἐφαρμογή τῆς πολιτικῆς τοῦ κόμματος. Καί αὐτό τό πράμα δέ μπορεῖ νά γίνει χωρίς τή δουλιά καί δράση ὅλου τοῦ κόμματος ἀπτά κάτω ὥστα πάνω, χωρίς τό κάθε μέλος καί στέλεχος τοῦ κόμματος ν' ἀνταποκρίνεται στά καθήκοντά του σά δημιουργικοῦ φορέα καί ἐφαρμοστῆ τῆς πολιτικῆς τοῦ κόμματος στίς μάζες, γιά τή συγκέντρωση καί ὀργάνωση τῶν μαζῶν, τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ γύρω ἀπτήν πολιτική τοῦ κόμματος, γιά τήν πάλη τῶν μαζῶν γιά νά γίνει ἡ πολιτική τοῦ κόμματος πραγματικότητα.

Ὥστε τό πρόβλημα τοῦ ἐλέγχου γιά τήν ἐφαρμογή τῶν ἀποφάσεων τοῦ κόμματος δέν εἶνε ζήτημα ἐγκυκλιακό - γραφειοκρατικό, μά ζήτημα πολιτικό - μαζικό. Τά διάφορα κομματικά καθοδηγητικά ὄργανα ὀργανώνουν καί καθοδηγοῦν τή δουλιά καί τήν κάνουν πράξη καί ζωή μαζί μέ ὅλο τό κόμμα καί μέ τή βοήθεια καί τοῦ ἐξωκομματικοῦ ἀχτίφ. Φυσικά τά στελέχη ἔχουν καί ἐδῶ τήν πρώτη εὐθύνη καί φέρνουν τό κύριο βάρος. Καί ὅσο πιό πολύ καθοδηγητές καί στελέχη συνδέονται μέ τή βάση, ζοῦν τή ζωή της, τήν καθοδηγοῦν ἄμεσα, πρακτικά, ζωντανά, τόσο ὁ ἔλεγχος γιά τήν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων συγχωνέβεται, βασικά καί οὐσιαστικά, μέ τή δουλιά καί δράση στελεχῶν καί μελῶν, γιά τήν ἐφαρμογή καί πραγματοποίηση τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν, τῆς πολιτικῆς τοῦ κόμματος. Γι' αὐτό ἔχει γιά μᾶς ὕψιστη σημασία καί μιά ἄλλη καθοδηγητική ὑπόδειξη τοῦ Στάλιν:

> «Νά πλησιάζουμε τά καθοδηγητικά ὄργανα στή δουλιά τῆς βάσης ἔτσι πού τήν καθοδηγητική τους δουλιά νά τήν κάνουμε ὅλο καί πιό πολύ ἐπιτελική καί συγκεκριμένη, ὅλο καί πιό λίγο συνεδριασιακή καί γραφειακή» (Ἔκθεση στό 17ο συνέδριο τοῦ ΠΚΚ [μπ]).

Ἐπαναλαμβάνουμε: ἔλεγχος γιά τήν ἐκτέλεση σημαίνει ὅσα ἀποφασίζεις νά γίνονται, νά τά κάνεις καί πράξη, νά ὑπάρχει ὄχι διάσταση μά σύμπτωση ἀνάμεσα στά ἐπαναστατικά λόγια καί τά ἐπαναστατικά ἔργα. Τό κριτήριο αὐτό εἶνε ἀπτά πιό θεμελιακά, πού δείχνει ἂν στέκεσαι στέρεα στό μπολσεβίκικο κομματικό δρόμο. Εἶνε ἀπτά πιό δύσκολα νά τό ἐξασφαλίσεις, μά χωρίς αὐτό μπολσεβίκος δέν γίνεσαι, δέν ἀφομοιώνεις τήν μπολσεβίκικη τέχνη καθοδήγησης:

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

«Νά καθοδηγείς σημαίνει νά ἐλέγχεις τήν ἐκτέλεση τῶν ἐντολῶν καί ὄχι μόνο τήν ἐκτέλεση τῶν ἐντολῶν μά καί τίς ἴδιες τίς ἐντολές, ἄν εἶνε σωστές ἤ λαθεμένες. Θάταν γελοῖο νά νομίζεται ὅτι ὅλες οἱ ἐντολές μας εἶνε σωστές σ' ὅλα τά 100 ἑκατοστά. Αὐτό δέ γίνεται καί δέ μπορεῖ νά γίνει, σύντροφοι. Ὁ ἔλεγχος ἐκτέλεσης σ' αὐτό ἀκριβῶς καί συνίσταται, στό νά ἐλέγχουν τά στελέχη μας στή φωτιά τῆς πραχτικῆς πείρας ὄχι μόνο τήν ἐκτέλεση τῶν ἐντολῶν μας, μά καί ἄν εἶνε σωστές οἱ ἴδιες οἱ ἐντολές. Γι' αὐτό καί στραπάτσα σ' αὐτόν τόν τομέα σημαίνουν στραπάτσα σ' ὅλη μας τήν καθοδήγηση» (Στάλιν: Λόγος στή συνεδρίαση τοῦ Σοβιέτ τῆς Μόσχας στά δεκάχρονα τοῦ Κόκκινου Στρατοῦ).

Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι οἱ κουκουέδες καί δῶ θά σφιχτοῦν πιό πολύ καί θ' ἀποχτήσουν, θά καταχτήσουν καί σάν ἄτομα καί σάν ὑπεύθυνα ὄργανα τό μπολσεβίκικο αὐτό γνώρισμα τή λενινιστική-σταλινική αὐτή ἀρετή, ἀπαραίτητη κι αὐτή γιά τή σωστή καθοδήγηση.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ΙΧ. ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΔΟΥΛΙΑ· ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΚΗ ΣΥΝΩΜΟΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΕΠΑΓΡΥΠΝΗΣΗ

1

«Σ' ὅλες ἐκεῖνες τίς χῶρες ὅπου οἱ κομμουνιστές, ἐξ αἰτίας τῆς ἐμπόλεμης κατάστασης εἴτε τούς ἔκτακτους νόμους, δέν ἔχουν τή δυνατότητα νά δουλέβουν νόμιμα, εἶνε ἀπόλυτα ἀναγκαῖος ὁ συνδυασμός τῆς νόμιμης μέ τήν παράνομη δουλιά... Εἶνε ὑποχρεωμένοι π α ν τ ο ῦ νά δημιουργοῦν παράλληλο παράνομο μηχανισμό, πού στήν ἀποφασιστική στιγμή θά μποροῦσε νά βοηθήσει τό κόμμα νά ἐκπληρώσει τό χρέος του μπροστά στήν ἐπανάσταση» (Λένιν: «Οἱ ὅροι γιά τήν εἴσοδοχή στήν ΚΔ»).

Ἡ πεῖρα τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος, ἡ πεῖρα τοῦ παγκόσμιου κομμουνιστικοῦ κινήματος καί ἡ δική μας πεῖρα, διδάσκουν, ὅτι ἕνα ἐπαναστατικό προλεταριακό κόμμα γιά νά παλέψει ἀποτελεσματικά ἐνάντια στό καθεστώς τῆς ταξικῆς ἐκμετάλλεψης καί γιά νά φέρει σέ πέρας τήν ἀποστολή του ν' ἀνατρέψει τό καθεστώς αὐτό, τήν κυριαρχία τῶν ἐκμεταλλεφτῶν καί νά ἐγκαθιδρύσει τή λαϊκή ἐξουσία, πρέπει νάνε σέ θέση νά παλέβει κάτω ἀπόλες τίς συνθῆκες, πού τοῦ δημιουργεῖ καί τοῦ ἐπιβάλλει τό κράτος τῆς πλουτοκρατίας. Αὐτό σημαίνει ὅτι ὁ κομμουνιστής, τό κομμουνιστικό κόμμα πρέπει σωστά καί ἐξαντλητικά νά χρησιμοποιεῖ ὅλες, καί τίς παραμικρές, νόμιμες δυνατότητες, μά παράλληλα νάνε σέ θέση μέ τήν παράνομη ὀργάνωση καί τήν παράνομη δουλιά νά ὑπερνικᾶ ὅλα τά ἐμπόδια πού τοῦ ἐπιβάλλουν οἱ ἐκμεταλλεφτές καί τό κράτος τους γιά νά τό ἐμποδίσουν νά ἐκπληρώνει τήν ἐπαναστατική ἀποστολή του.

Οἱ κομμουνιστές καί τό κόμμα τους δέν εἶνε αὐτοί πού καταφέβγουν χωρίς λόγο καί δίχως ἀνάγκη στή δημιουργία «παράνομης» ὀργάνωσης, στίς «παράνομες» μέθοδες δουλιᾶς. Οἱ κομ-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

μουνιστές καί τό κόμμα τους δέν εἶνε ὀργάνωση συνωμοτῶν καί πραξικοπηματιῶν. Οἱ κομμουνιστές καί τό κόμμα τους πάντα διακήρυξαν καί διακηρύττουν ἀνοιχτά τούς σκοπούς καί τίς ἐπιδιώξεις τους καί δουλέβουν ἀνοιχτά μέσα στίς μάζες γιά νά τίς καταχτήσουν, τίς ὀργανώνουν καί τίς καθοδηγοῦν στήν πάλη τους γιά τά καθημερινά τους ζητήματα καί γιά τήν τελική τους ἀπελεφθέρωση ἀπτήν κεφαλαιοκρατική καταπίεση, ὁποδούλωση καί ἐκμετάλλεψη, γιά τό σοσιαλισμό. Οἱ κομμουνιστές καί τό κόμμα τους πάντα διακήρυξαν καί διακηρύττουν ὅτι γιά νά πετύχουν τούς κοινωνικούς, πολιτικούς, οἰκονομικούς σκοπούς πού βάζουν μπροστά τους καί πού ἀπορέουν ἀπτό ἐπιστημονικό τους πρόγραμμα, πρέπει νά καταχτήσουν τήν πλειοψηφία τῆς ἐργατικῆς τάξης, νά συγκεντρώσουν γύρω τους τήν ἐργαζόμενη ἀγροτιά καί τ' ἄλλα στρώματα τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ, νά ὀργανώσουν τίς μάζες αὐτές ὁλόπλεβρα καί νά τίς ὁδηγήσουν στήν πάλη. Γιά νά γίνει αὐτό εἶνε ὁλοφάνερο ὅτι οἱ κομμουνιστές καί τό κόμμα τους, χρειάζονται τήν πιό πλατιά δυνατή δημοκρατική ἐλεφθερία κίνησης καί δράσης, ὀργάνωσης, συγκεντρώσεων, πάλης, ἐλεφθερία τύπου, λόγου κλπ. Οἱ κομμουνιστές καί τό κόμμα τους ξέρουν ὅτι κάτω ἀπό τέτιες συνθῆκες δημοκρατικῆς ἐλεφθερίας ἀποκαλύπτεται καί ξεσκεπάζεται μέ τή δουλιά πού κάνουν ἡ οὐσία, οἱ μέθοδες καί τρόποι καταπίεσης, ἐκμετάλλεψης, ἐξαπάτησης, πού οἱ ἐκμεταλλεφτές καί ἡ ἐξουσία τους χρησιμοποιοῦν ἐνάντια στούς ἐργαζόμενους, διαφωτίζονται, ὀργανώνονται, ἑνώνονται καί καθοδηγοῦνται οἱ ἐργαζόμενοι στήν πάλη μέχρι καί τήν τελική τους ἀπελεφθέρωση ἀπτό καθεστώς τῆς ἐκμετάλλεψης. Τό ἐργατικό ἐπαναστατικό κίνημα, ἀποβλέποντας στήν ἀπελεφθέρωση τοῦ λαοῦ, ὅλων τῶν ἐργαζομένων ἀπό κάθε ἐκμετάλλεψη καί καταπίεση εἶνε τό πιό λαϊκό καί δημοκρατικό κίνημα καί γιά τήν ἀνάπτυξη καί κατίσχυσή του χρειάζεται τίς πιό λέφτερες καί δημοκρατικές συνθῆκες ὕπαρξης καί δράσης. Αὐτή ἡ ὀργανικά δημοκρατική οὐσία τοῦ κινήματος ἀποκλείει τόν πραξικοπηματικό καί συνωμοτιστικό χαραχτήρα ἀπτήν ὀργάνωση καί τή δράση του.

Ἄν, παρόλα αὐτά, οἱ κομμουνιστές καί τό κόμμα τους τονίζουν καί παραδέχονται τήν ἀνάγκη νά ἔχουν παράνομη ὀργάνωση καί νά χρησιμοποιοῦν καί τίς παράνομες μέθοδες δουλιᾶς εἶναι ἀκριβῶς γιατί οἱ ἐκμεταλλεφτές καί καταπιεστές τοῦ λαοῦ χρησιμοποιοῦν ὅλα τά μέσα βίας, καταπίεσης, τρομοκρατίας, δίωξης γιά νά ἐμποδίζουν τούς κομμουνιστές καί τό κόμμα τους νά ἐκπληρώνουν τήν ἀποστολή τους πού εἶνε νά διαφωτίζουν, νά ὀργανώνουν καί νά καθοδηγοῦν τίς μάζες, τό ἐργαζόμενο

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

λαό γιά τήν πάλη καί στήν πάλη γιά τήν ἐκπλήρωση τῆς ἱστορικῆς του ἀποστολῆς: ν' ἀνατρέψει τό παθεστώς τῆς βίας, τῆς ἐκμετάλλεψης καί τοῦ ἀφανισμοῦ καί νά χτίσει τήν καινούργια κοινωνία τῆς δουλιᾶς, τῆς προόδου, τῆς λεφτεριᾶς, τοῦ σοσιαλισμοῦ.

Κανένας δέ μπορεῖ νά κατηγορήσει ἐκεῖνον ἤ ἐκείνους, πού ἀντιμετωπίζοντας τό ληστή καί τό δολοφόνο ἀναγκάζονται νά τόν ἐχρηστέψουν, νά τόν θέσουν ἐκτός μάχης. Ἔτσι ἡ ἀνάγκη γιά τήν παράνομη ὀργάνωση καί δουλιά, δσο καί ἄν δέν ἀπορέει ἀπ' αὐτή τή φύση τοῦ ἐργατικοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος, δμως κατα-τᾶ ἱστορική ἀναγκαιότητα ἀπτά μέτρα βίας, ἀπαγόρεψης ἐξόντωσης πού παίρνουν οἱ ἐκμεταλλεφτές γιά νά συγκρατήσουν καί διατηρήσουν μέ δλα τά μέσα τό καταδικασμένο ἱστορικά παθεστώς τους.

Ἔτσι οἱ κομμουνιστές καί τό κόμμα τους ξέρουν δτι δίχως παράνομη ὀργάνωση καί παράνομη δουλιά δέ μποροῦν τελικά ν' ἀντιπαλέψουν νικηφόρα τούς ἐκμεταλλεφτές καί τό καθεστώς τους. Αὐτό ἔχει ἀναχθεῖ σέ βασικό καί ἀπαραβίαστο νόμο τῆς ταξικῆς πάλης. Ὅπως νόμος βασικός καί ἀπαραβίαστος εἶνε καί τό δτι μόνο στηριγμένοι σέ γερή παράνομη ὀργάνωση καί δουλιά, μόνο συνδυάζοντας σωστά καί ἐξαντλητικά καθεφορά τήν παράνομη μέ τή νόμιμη δουλιά, τούς παράνομους τρόπους καί μέθοδες μέ τούς νόμιμους τρόπους καί μέθοδες ὀργάνωσης καί πάλης, μόνο στηριζόμενοι στέρεα στή γερή παράνομη ὀργάνωση καί χρησιμοποιόντας δλες τίς νόμιμες δυνατότητες γιά ὀργάνωση καί πάλη τῶν μαζῶν οἱ κομμουνιστές καί τό κόμμα τους θά μπορέσουν νά τά βγάλουν πέρα μέ τούς ἀντιπαλούς των καί νά κερδίσουν τή νίκη.

Ἔτσι, λοιπόν, ἐπαναλαμβάνουμε: ἡ ἀνάγκη τῆς παράνομης ὀργάνωσης καί δουλιᾶς, μέσα στίς συνθῆκες τῆς πλουτοκρατικῆς βίας, καταπίεσης καί τρομοκρατίας, ἔχει ἀναχθεῖ γιά τούς κομμουνιστές καί τό κόμμα τους σέ σιδερένιο νόμο τῆς ταξικῆς πάλης. Ὅποιος κομμουνιστής τό παραγνωρίζει αὐτό εἴτε τό ὁποτιμᾶ καί κατά συνέπεια δέν προετοιμάζει καί δέν ἐξοπλίζει τόν ἑαυτό του καί ἀπτήν πλεβρά αὐτή, δηλαδή δέν κατεχτᾶ καί δέν ἀφομοιώνει τή μαστοριά τῆς παρά-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

νομης δουλιας αὐτός ὑποχρεωτικά θά ἀποτύχει, στίς συνθῆκες, ἰδιαίτερα, τῆς δικῆς μας πάλης, ὁλοκληρωτικά, αὐτός, τό θέλει εἴτε ὄχι θά παίξει τό παιχνίδι τοῦ ταξικοῦ ἐχθροῦ. Ὥστε γιά νά νικήσει ὁ κομμουνιστής, ὁ κουκουές στήν ταξική πάλη πρέπει νά μελετήσει, νά καταχτήσει, ν' ἀφομοιώσει καί ν' ἀξιοποιήσει δημιουργικά, μέσα στίς δικές μας συνθῆκες καί ἰδιομορφίες, τή μπολσεβίκικη πεῖρα, τήν πεῖρα ἀπτό παγκόσμιο κομμουνιστικό κίνημα γιά τήν παράνομη ὀργάνωση καί δουλιά, γιά τό σωστό διαχωρισμό, μά καί συνδυασμό τῆς νόμιμης μέ τήν παράνομη ὀργάνωση καί δουλιά, γιά τήν ἐξαντλητική καθεφορά χρησιμοποίηση ὅλων τῶν νόμιμων δυνατοτήτων, πού ὑπάρχουν πάντοτε καί μέσα στίς χειρότερες συνθῆκες τῆς πιό ἄγριας τρομοκρατίας, φτάνει μόνο νά ξέρουμε ἐμεῖς νά τίς βρίσκουμε, νά τίς ξετρυπώνουμε, νά τίς δημιουργοῦμε, νά τίς εὑρύνουμε καί τίς ἀναπτύσσουμε, νά τίς ἀξιοποιοῦμε.

Καί σέ σχέση μέ τό θέμα πού ἐξετάζουμε ἐδῶ μποροῦμε νά ὑποστηρίξουμε καί τοῦτο δῶ καί νά ἐπιμείνουμε σ' αὐτό: μπορεῖ ἕνα μέλος μας ἕνα στέλεχός μας, πού δουλέβει σέ παράνομες συνθῆκες νάχει αὐτές εἴτε ἐκεῖνες τίς ἀνεπάρκειες καί ἐλλείψεις στή θεωρητική του κατάρτιση καί στήν πολιτική καί μαζική ὀργανωτική ἱκανότητα, ὅμως, ὅταν κατέχει τή μαστοριά τῆς παράνομης δουλιᾶς, τότε βασικά θά πετύχει καί θά ἐκπληρώσει τήν ἀποστολή του, φτάνει μόνο νά μελετᾶ τίς ἀνεπάρκειες καί τίς ἐλλείψεις του καί νά προσπαθεῖ νά τίς ὑπερνικᾶ καί νά τίς διορθώνει. Μπορεῖ, τόρα, ἕνα ἄλλο στέλεχός μας νάνε πολύ ἀνώτερο ἀπτό ἄλλο, στή θεωρητική μόρφωση καί τήν πολιτική κατάρτιση, νά ὑστερεῖ, ὅμως, στή μαστοριά τῆς παράνομης δουλιᾶς. Τό στέλεχος αὐτό θ' ἀποτύχει, θά κάνει ζημιά.

Τό συμπέρασμά μας πρέπει νάνε ὅτι στίς συνθῆκες τίς σημερινές τίς δικές μας πρέπει νά δίνουμε ὅλη τήν ἀναγκαία προσοχή στήν κατάρτιση τῶν μελῶν καί στελεχῶν μας στήν τέχνη καί τήν τεχνική τῆς παράνομης ὀργάνωσης καί δουλιᾶς. Τό συμπέρασμά μας πρέπει νάνε ὅτι στίς σημερινές δικές μας συνθῆκες ἡ τέτια κατάρτιση τῶν μελῶν καί στελεχῶν μας, πού προορίζονται καί ἀσχολοῦνται μέ τήν παράνομη ὀργάνωση καί δουλιά, ἔχει γιά τό κόμμα καί γιά τό κίνημα θεμελιακή καί πρωταρχική σημασία.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

2

Εἰπώθηκε πιό πάνω ὅτι ἡ παράνομη ὀργάνωση καί δουλιά εἶναι ἕνας τομέας, μιά ἀναγκαιότητα στήν ταξική πάλη. Ὅπως, λοιπόν, καί κάθε ἄλλη πάλη ἔχει καί αὐτή τούς δικούς της, ξεχωριστούς σκοπούς, νόμους καί κανόνες, τίς δικές της ἰδιομορφίες, τά δικά της ξεχωριστά γνωρίσματα. Σέ γενικές γραμμές τούς σκοπούς, τούς νόμους καί κανόνες, τά ξεχωριστά γνωρίσματα τῆς παράνομης ὀργάνωσης καί δουλιᾶς μποροῦμε νά τά συγκεντρώσουμε στά παρακάτω, χωρίς φυσικά, ἀξιώσεις γιά ἕνα ἐξαντλητικό πιάσιμο τοῦ προβλήματος. Τό βασικό ἐδῶ εἶνε νά δόσουμε στά μέλη καί τά στελέχη γερό θεμέλιο. Παραπέρα οἱ ἴδιοι δημιουργικά θά πρέπει ν' ἀξιοποιήσουν, στίς συγκεκριμένες, καθεφορά, συνθῆκες, αὐτό πού ἔμαθαν καί ξέρουν ἐμπλουτίζοντάς το ἀδιάκοπα μέ τά νέα δοσμένα ἀπτήν πεῖρα, ἀπτήν πρόξη, ἀπτή ζωή πού προβάλλουν καί γεννιένται καθημερινά. Προχωράμε τώρα στό θέμα μας.

Πρῶτο. Πρέπει νά ξεκαθαρίσουμε ἀπτήν πρώτη στιγμή τοῦτο δῶ: οἱ ἔννοιες, οἱ ὅροι παράνομη δουλιά, παράνομος μηχανισμός, παράνομη ὀργάνωση εἶνε, γιά ὅ,τι ἀφορᾶ τή λέξη παράνομος, ὁλότελα σχετικές καί συμβατικές. Ὅταν ἀντιμετωπίζουμε καί ἀντιπαλέβουμε μέ ὅλα τά μέσα πού χρειάζεται καί ἐπιβάλλει κάθε τόσο ὁ ἀγώνας τήν πλουτοκρατία, τήν ἀμερικανοκρατία, τό φασισμό, δέν κάνουμε καμιά ἀπόλυτα παρανομία. Ἀντίθετα παρανομοῦν οἱ ἐκμεταλλευτές πού μέ ὅλα τά μέσα τῆς βίας, τῆς τρομοκρατίας, τῆς διαφθορᾶς καί ἐξαγορᾶς πάνε νά ἐμποδίσουν τούς ἐργαζόμενους νά παλέψουν γιά τή ζωή τους, γιά τό δίκιο τους. Ἡ δική μας «παράνομη» ὀργάνωση καί δουλιά εἶνε τό πιό νόμιμο δικαίωμα, ἡ πιό νόμιμη ἀνάγκη τοῦ λαοῦ ν' ἀντιμετωπίσει τήν παρανομία, τήν αὐθαιρεσία, τήν τρομοκρατία, τοῦ καταπιεστῆ του. Ἡ νομιμότητα εἶνε μέ τό μέρος μας, μέ τό μέρος τοῦ λαοῦ. Παρανομοῦν μόνον αὐτοί, οἱ ἀντίπαλοί μας. Ὅταν ὁ ταξικός ἐχθρός, οἱ ἐκμεταλλευτές μας χρησιμοποιοῦν ὅλα τά μέσα ὄχι μόνο τά πιό δολοφονικά μά καί τά πιό ὕπουλα, δόλια, σπιούνικα καί χαφιεδικά, τότε ἱερή καί ἀπαραβίαστη δική μας ὑποχρέωση εἶνε νά τοῦ ἀντιπαρατάξουμε ὅλα τά μέσα τῆς πιό νόμιμης ἀμυνάς μας. Καί τά μέσα αὐτά εἶνε ἡ «παράνομη» ὀργάνωση καί ἡ «παράνομη» δουλιά μέ τή σχετική, τή συμβατική ἔννοια πού ἔχει ἐδῶ ἡ λέξη παράνομος καί πού οὐσιαστικά σημαίνει ὅτι ἡ λαϊκή νομιμότητα παλέβει ἐνάντια στόν ἀστοτσιφλικάδικο νόμο, ἐνάντια στήν

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

πλουτοκρατική ἀπαγόρευη. Ὁ ἀγωνιστής, τό μέλος μας, τό παράνομο στέλεχος σ' ὅλες τους τίς ἐνέργειες καί πράξεις πρέπει νά ξεκινᾶν ἀπτήν πεποίθηση, ἀπτή βεβαιότητα, ὅτι ἡ νομιμότητα εἶνε ἀπόλυτα μέ τό μέρος τους γιατί ὁ ὑπέρτατος νόμος εἶνε ἐκεῖνος πού ἐξυπηρετεῖ τό λαό. Καί νά ξέρουν ὅτι, σέ τελευταία ἀνάλυση, τό καθεστώς τῆς ἀπαγόρευης καί τῆς τρομοκρατίας δέ δείχνει τή δύναμη μά, ἀντίθετα, δείχνει τήν ἀδυναμία τῶν κυριαρχων τάξεων, πού, ὅλο καί πιό δύσκολο, τούς εἶνε νά παραπέρνουν τίς μάζες μέ τή δημαγωγία καί νά τίς ἐξαπατοῦν γι' αὐτό καί, γιά νά στηριχτοῦν, καταφέβγουν, στήν ὠμή βία καί τρομοκρατία. Ὅταν μέ τή γερή παράνομη ὀργάνωση καί δουλιά ἀντιπαλέβουμε ἀποτελεσματικά τήν πλουτοκρατική τρομοκρατία καί ἀπαγόρευη τότε ἐπιταχύνουμε τήν κρίση στό ἐχθρικό στρατόπεδο καί δυναμώνουμε τήν πάλη τῶν μαζῶν γιά τή συντριβή τοῦ ἐχθροῦ.

Δέφτερο. Ἡ παράνομη ὀργάνωση καί ἡ παράνομη δουλιά ἔχουν γιά σκοπό νά ὑπερνικᾶν τά καθιερωμένα ἐμπόδια, πού οἱ κυριαρχες τάξεις βάζουν στό ἐπαναστατικό κέμμα καί στό λαϊκό κίνημα, γιά νά διατηρήσουν καί διαιωνίσουν τήν καταπίεση, καί τήν ἐπικράτησή τους. Ἡ παράνομη ὀργάνωση χτίζεται καί ἡ παράνομη δουλιά διεξάγεται πάνω στή βάση τῶν κανόνων τῆς μπολσεβίκικης συνωμοτικότητας καί τῆς ἐπαναστατικῆς ἐπαγρύπνησης. Ἡ συνωμοτικότητα καί ἡ ἐπαγρύπνηση εἶνε ἡ ἐπαναστατική τέχνη, πού ἐπιτρέπει στό κόμμα μας νά ἀντιβγαίνει καί νά νικᾶ τόν ἐχθρό κάτω καί ἀπτίς πιό σκληρές καί αἱματηρές συνθῆκες τῆς παράνομης δουλιᾶς καί πάλης, ἔτσι πού, νά μπορεῖ «στήν ἀποφασιστική στιγμή νά ἐκπληρώσει τό χρέος του μπροστά στήν ἐπανάσταση». Μέ ἄλλα λόγια ἡ τέχνη τῆς παράνομης ὀργάνωσης καί δουλιᾶς, τῆς συνωμοτικότητας καί τῆς ἐπαγρύπνησης συνίσταται στό νά κρατᾶ ἑτοιμοπόλεμο τό κόμμα κάτω καί ἀπτίς πιό δύσκολες συνθῆκες, στενά δεμένο μέ τίς μάζες, ὀργανωτή καί καθοδηγητή τῶν ἀγώνων τους, ἱκανό ὅταν ὡριμάσουν οἱ συνθῆκες, νά ὁδηγήσει τίς μάζες, τό λαό μέχρι τήν ἔνοπλη ἐξέγερση καί τή νίκη.

Τρίτο. Συνωμοτικότητα καί ἐπαγρύπνηση ἀποτελοῦν μιά ἑνότητα, τίς δυό πλευρές τῆς ἐνιαίας προσπάθειας. Εἰδικότερα ἡ συνωμοτικότητα ἀποβλέπει στό γερό στήσιμο τοῦ παράνομου μηχανισμοῦ καί στή σωστή, καλή διεξαγωγή τῆς παράνομης δουλιᾶς ἔτσι πού νά ὑπερνικιέται ὅλα τά ἐμπόδια τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ ἐπαγρύπνηση γιά ἀποστολή ἔχει νά προσέχει καί νά προλαβαίνει τίς προσπάθειες πού κάνει ὁ ἐχθρός, μέ τό χαφιεδισμό, τήν προβοκάτσια, τήν προδοσία, τή σπιουνιά, τήν ἐξαγορά κλπ.,

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

νά χωπᾶ καί ν' ἀποσυνθέτει τόν παράνομο μηχανισμό καί τήν παράνομη δουλιά. Καί τά δυό, συνωμοτικότητα καί ἐπαγρύπνηση ἀποτελοῦν ἕνα ἐνιαῖο, ὀργανικό σύνολο, πού ἀλληλοσυμπληρώνονται καί πού δέ μποροῦν νά διαχωριστοῦν βασικά τό ἕνα ἀπ' ἄλλο.

Τέταρτο. Ἡ παράνομη ὀργάνωση καί δουλιά, ἡ συνωμοτικότητα καί ἡ ἐπαγρύπνηση δέν ἀποτελοῦν αὐτοσκοπό, μά μέσο γιά νά πρωθεῖται ὁ σκοπές: ἡ μαζική ἐπαναστατική πάλη ἐνάντια στήν ἐκμετάλλεψη καί τό καθεστώς της μέχρι τήν κατάλυσή του καί τή νίκη τῆς λαϊκῆς ἐπανάστασης, τήν ἐγκαθίδρυση τῆς λαϊκοδημοκρατικῆς ἐξουσίας. Ἀπεδῶ βγαίνει τό συμπέρασμα, ὅτι, ὅπως ἡ ἄρνηση ἤ ἡ ὑποτίμηση τῆς παράνομης ὀργάνωσης καί δουλιᾶς ἀποτελεῖ σοσιαλδημοκρατική, ὀπορτουνιστική παρέκκλιση πού ὁδηγᾶ στόν ἀφοπλισμό καί στή συνθηκολόγηση μπροστά στόν ταξικό ἐχθρό, ἔτσι καί ὁ περιορισμός τῆς παράνομης ὀργάνωσης καί δουλιᾶς σέ αὐτοσκοπό ὁδηγάει στήν ἄρνηση τῆς δουλιᾶς στίς μάζες, στήν ἄρνηση τοῦ συνδυασμοῦ τῆς νόμιμης μέ τήν παράνομη δουλιά, στήν ἄρνηση τῆς χρησιμοποίησης τῶν νόμιμων δυνατοτήτων, στήν ἀπόσπαση καί στήν ἀποξένωση ἀπτίς μάζες, στό σεχταριστικό ὀπορτουνισμό, ὁπότε τό κόμμα δέ μπορεῖ στήν πράξη νά πραγματοποιήσει τήν ἐπαναστατική του ἀποστολή. Οἱ κομμουνιστές παλέψαν ἀποτελεσματικά καί ἀδιάλλαχτα ἐνάντια καί στίς δυό αὐτές ἐκδηλώσεις τοῦ ὀπορτουνισμοῦ. Ἡ παράνομη ὀργάνωση καί δουλιά δικαιώνονται καί ἐκπληρώνουν τόν προορισμό τους μόνο ἐφόσον, χρησιμοποιόντας ὅλες τίς μορφές, μέθοδες καί μέσα ὀργάνωσης καί πάλης τῶν μαζῶν καί αὐτές πού μᾶς ἀπαγορεύει ὁ ἐχθρός, σύμφωνα, φυσικά, μέ τίς καθεφορά συγκεκριμένες συνθῆκες, ξέρουν καί συνδυάζουν ἔτσι τή νόμιμη μέ τήν παράνομη δουλιά, ὥστε νά μποροῦν νά χρησιμοποιοῦν, πρός ὄφελος τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος, γιά τήν προώθηση καί τήν ἀνάπτυξή του, ὅλες καί τίς παραμικρές, καθεφορά νόμιμες δυνατότητες. Ἡ τέτια ἤ ἀλλιώτικη ἄρνηση νά χρησιμοποιοῦνται οἱ νόμιμες δυνατότητες εἶνε τό ἴδιο βλαβερή καί καταστρεπτική ὅσο, καί ἡ τέτια εἴτε ἀλλιώτικη ἄρνηση καί ὑποτίμηση τῆς παράνομης ὀργάνωσης καί δουλιᾶς.

Πέμπτο. Οἱ κομμουνιστές δέν ξεχνᾶν ποτέ, ὅτι ἀπόλυτη ἀναγκαιότητα γιά τό ἐπαναστατικό κίνημα, γιά τή μαζική δουλιά καί ἔρευνα, δηλαδή ἀπόλυτη παρανομία δέν ὑπάρχει ποτέ. Ἀκόμα οἱ κομμουνιστές ξέρουν ὅτι ὁ τέτιος, εἴτε ἀλλιώτικος βαθμός παρανομίας, ἡ διατήρηση καί ἐπέκταση, εἴτε ἡ ὑπερνίκηση τοῦ σκοπιμοῦ ἤ ὁ ἐξαναγκασμός σέ χαλάρωση καί ὑποχώ-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ρηση τῆς τρομοκρατικῆς ἀπαγόρεψης εἶνε, σέ τελευταία ἀνάλυση, ζήτημα συσχετισμοῦ δυνάμεων. Στήν κοινωνική παραγωγή καί ζωή, πού φέρνει τούς ἐργαζόμενους σέ ἐπαφή, σέ συγχρωτισμό, σέ συνεργασία καί σ' ἐπικοινωνία δέ μπορεῖ ποτέ νά ὑπάρξει ἀπόλυτη ἀπαγόρεψη γιά μαζική δουλιά, διαφώτιση, προπαγάνδα, ὀργάνωση καί πάλη τῶν μαζῶν. Αὐτός εἶνε νόμος τῆς ζωῆς καί τῆς παραγωγῆς στήν κεφαλαιοκρατική κοινωνία. Τόρα, ὅσο πιό γερή εἶνε ἡ παράνομη ὀργάνωση, τόσο πιό πολύ μπορεῖ τό νόμο αὐτό νά τόν θέτει στήν ὑπηρεσία τοῦ κινήματος, δηλαδή τόσο πιό πολύ μπορεῖ νά ἐκμεταλλέβεται τίς νόμιμες δυνατότητες, πού πάντα ὑπάρχουν καί πού πάντα μπορεῖ νά εὑρύνονται εἴτε νά δημιουργιένται καινούργιες. Ὅταν ἡ παράνομη ὀργάνωση εἶνε γερή καί καθοδηγεῖ καί προσανατολίζει σωστά τά μέλη καί τά στελέχη της, τόσο πιό πολύ μπορεῖ νά χρησιμοποιεῖ τίς νόμιμες δυνατότητες πού πάντα ὑπάρχουν, νά ξετρυπώνει καί νά δημιουργεῖ πάντα νέες νόμιμες δυνατότητες, νά πλαταίνει καί νά μεγαλώνει αὐτές πού ὑπάρχουν. Καί ὅσο πιό γερή εἶνε τόσο πιό ἐξαντλητικά ξέρει νά ἐκμεταλλέβεται τίς δυνατότητες αὐτές. Βασικές καί ἀπαραβίαστος νόμος γιά τούς κομμουνιστές καί τό κόμμα τους, εἶνε ὁ σωστές καθεφορά συνδυασμός τῆς νόμιμης μέ τήν παράνομη δουλιά.

Ἔκτο. Οἱ κομμουνιστές ποτέ δέν ξεχνᾶν, ὅτι, σέ τελευταία ἀνάλυση, ὁ βαθμός καί ἡ ἔκταση τῆς τρομοκρατικῆς ἀπαγόρεψης, τῶν ἔκτακτων νόμων, τῆς παρανομίας, ὁ βαθμός τῆς νομιμότητας γιά τό κόμμα καί τό κίνημά μας εἶνε ζήτημα συσχετισμοῦ δυνάμεων, ζήτημα ὀργάνωσης καί πάλης τοῦ κόμματος ἐπικεφαλῆς τῶν μαζῶν. Ἐλευθερία καί νομιμότητα πραγματική καί πλέρια ὁ λαός, τό κίνημά του, τό κόμμα του θ' ἀποχτήσουν μόνον, ὅταν θά πάρουν τήν ἐξουσία. Ὥστα τότε ὁ βαθμός καί τά πλαίσια τῆς νομιμότητας, τῶν νόμιμων δυνατοτήτων πού ἔχει τό λαϊκό ἐπαναστατικό κίνημα μέσα στό ἀστοτσιφλικάδικο καθεστώς εἶνε ζήτημα δύναμης τοῦ κινήματος αὐτοῦ, δύναμης τῆς παράνομης ὀργάνωσης, τοῦ ΚΚΕ, εἶνε ζήτημα ἀγώνα, πάλης. Καί κάτω ἀπτίς πιό ἄγριες συνθῆκες ἀπαγόρεψης ὅταν, λογουχάρη, σέ ἕνα ἐργοστάσιο οἱ κομμουνιστές ὀργανώσουν, ἑνώσουν γερά τούς ἐργάτες, τότε, μέ τόν ἀγώνα τους, μέ τήν ἀπεργία γιά αὔξηση τοῦ μεροκάματου κλπ., μποροῦν νά σπάσουν τήν ἀπαγόρεψη καί, ὅταν παλέψουν ἀποφασιστικά, νά ἐπιβάλουν τό δίκιο τους, νά νικήσουν. Ἔτσι εὐρύνουν καί τίς νόμιμες δυνατότητές τους, σπάνε τήν τρομοκρατία. Τό ἀντίθετο θά γίνει ὅταν ἐργοδότης καί κράτος σπάσουν τήν ἀπεργία ὁπότε καί ἡ τρομοκρατία θά δυναμώσει. Αὐτό, πού

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ἰσχύει γιά τό ἐργοστάσιο μπορεῖ νά γίνει καί σέ μιά πόλη ἤ περιοχή ἤ καί σ' ὁλόκληρη τή χώρα στίς κατάλληλες καθεφορά συνθῆκες. Πάντως νόμος εἶνε ὅτι, ὅταν τό κίνημα εἶνε γερό καμιά τρομοκρατία δέ μπορεῖ νά φιμώσει καί ν' ἀλυσοδέσει τίς μάζες καί, ὅτι, ὅσο πιό ἑνωμένα, ὀργανωμένα, ἀποφασιστικά παλέβουμε, ξεσκεπάζοντας καί ἀπομονώνοντας τούς προδότες καί διασπαστές, τόσο πλαταίνουμε τά πλαίσια γιά τή λέφτερη δράση μας, τόσο σπᾶμε τούς περιορισμούς καί τά πλαίσια τῆς ἀπαγόρεψης. Βασικό στοιχεῖο στή δουλιά τῆς παράνομης ὀργάνωσης εἶνε σωστά νά μπορεῖ καθεφορά νά καθορίζει τή στιγμή, πού, ἡ ἀνάπτυξη τῆς πάλης, ἐπιτρέπει τήν προώθηση τῶν γραμμῶν μας, τήν κατάχτηση μιᾶς καινούργιας νόμιμης θέσης ἤ τή σύμπτυξη μέ μάχη, ὅταν ἡ κατάσταση ἀλλάξει σέ βάρος μας. Ἡ τέτια προώθηση εἴτε σύμπτυξη γιά νά δίνει τό ἀνώτατο ὄφελος ἤ γιά νά περιορίζει τή ζημιά στό ἐλάχιστο πρέπει νά γίνεται στήν κατάλληλη στιγμή, οὔτε πρόωρα καί βιαστικά μά οὔτε καί μέ καθυστέρηση ἤ χρονοτριβή.

Ἕβδομο. Οἱ κομμουνιστές δέν ξεχνοῦν ποτέ ὅτι ἐνῶ οἱ βασικές κατευθυντήριες γραμμές, πού θεμελιώνουν τήν ἀνάγκη καί τό ἀπαραίτητο γιά νά ὑπάρχει παράνομη ὀργάνωση καί γιά νά γίνεται παράνομη δουλιά, πραμένουν στό δεσμένο στάδιο, σταθερές, ὅμως οἱ τρόποι, οἱ μορφές καί οἱ μέθοδες τῆς παράνομης ὀργάνωσης καί δουλιᾶς ἀλλάζουν, ἀντικαθίστανται, συνδυάζονται, συμπληρώνονται, ἀναπτύσσονται, πλουτίζονται, βελτιώνονται, ἀνανεώνονται, τελειοποιοῦνται σύμφωνα μέ τήν καθεφορά κατάσταση, τίς τοπικές ἤ πιό γενικές ἰδιομορφίες, τίς καινούργιες συνθῆκες, τή νέα πεῖρα, θετική καί ἀρνητική πού ἀποχτᾶμε καί ἀπτή δική μας δουλιά καί ἐπτή μελέτη τῶν μεθόδων κλπ. τοῦ ἐχθροῦ. Πάντως, ὅπως τό κίνημά μας γενικά, ἔτσι καί ἡ παράνομη ὀργάνωση καί δουλιά εἶνε θανάσιμος ἐχθρός πρός κάθε δογματισμό, μηχανικές μεταφορές καί ἐπαναλήψεις, πρός καθελογῆς καλούπια καί ἀποστέωση. Σβελτάδα, γρήγορη ἱκανότητα ἀναπροσαρμογῆς, εὐλυγισία, ἀγωνιστική πονηριά, ἐφευρετικότητα, χρησιμοποίηση κάθε δυνατότητας γιά προσαρμογή, γιά κάλυψη, γιά διείσδυση, γιά δράση, κλπ. ταχύτητα στήν ἐκτίμηση τοῦ ἐχθροῦ, τῆς στιγμῆς καί στήν ἀπέφαση γιά τήν ἀντιμετώπισή του, ψύχραιμα καί ἀποφασιστικά, καί στίς πιό δύσκολες καταστάσεις καί ὅταν ἀκέμα φαίνεται, ὅτι διέξοδος δέν ὑπάρχει, πρέπει νά χαραχτηρίζουν τόν κουκουέ στήν παράνομη δουλιά.

Ὄγδοο. Κανόνας ἀπαραβίαστος τῆς συνωμοτικότητας γιά τήν παράνομη δουλιά εἶνε ὅτι ἐνῶ ἡ νόμιμη μέ τήν παράνομη

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

δουλιά συνδυάζονται, συναρμονίζονται καί ἐφαρμόζουν τήν ἴδια πολιτική γραμμή, ἡ καθεμιά στόν τομέα της, ὅμως ὀργανωτικά ὑπάρχει χωρισμός ἀνάμεσα στίς δυό αὐτές δουλιές καί δέν ἐπιτρέπεται ἀνακάτεμα καί χρησιμοποίηση τῶν ἴδιων προσώπων ἢ μέσων (σπίτια, διεφθύνσεις, τυπογραφεῖα, γιάφκες κτλ.) γιά τίς δυό δουλιές. Ὁ διαχωρισμός αὐτός εἶναι ἄλλο πράμα ἀπτήν ὀργανωτική ἀποκέντρωση, πού γι' αὐτή θά γίνει λόγος παρακάτω. Ὁ διαχωρισμός αὐτός σημαίνει ὅτι ἡ παράνομη ὀργάνωση καί δουλιά καί ἡ νόμιμη δουλιά καί ὀργάνωση ἔχουν ἡ καθεμιά δικό της ξεχωριστό μηχανισμό, πού πουθενά δέν ἀνακατέβεται καί δέν περιπλέκεται μέ τόν ἄλλον. Κάθε παραβίαση ἐδῶ εἶναι θανέσιμο καί ἀπαράδεχτο παραστράτημα. Καί ἐπειδή γιά τήν ἐξασφάλιση τῆς ἐνιαίας γραμμῆς καί γιά τό συνδυασμό καί συντονισμό τῆς παράνομης μέ τή νόμιμη δουλιά χρειάζεται κάθε τόσο ν' ἀντεμώνουν νόμιμα μέ παράνομα στελέχη στά σημεῖα αὐτά τῆς ἐπαφῆς (πῶς θά ὀργανώνονται οἱ συναντήσεις κτλ.) πρέπει νά δίνεται ξεχωριστή προσοχή γιατί εἶναι ἀπτά πιό τρωτά καί εὐπαθῆ στήν παράνομη δουλιά.

Ἕνατο. Καί στόν τομέα τῆς παράνομης ὀργάνωσης καί δουλιᾶς γίνεται καί δῶ διαχωρισμός ἀνάμεσα στόν παράνομο μηχανισμό καί τήν παράνομη ὀργάνωση. Ὁ παράνομος μηχανισμός τῆς καθοδήγησης (σπίτια συνεδριάσεων, κατοικίες, τυπογραφεῖα, γιάφκες, διεφθύνσεις, κλπ. κλπ.), εἶνε ὁλότελα χωρισμένος ἀπτήν ἄλλη, τήν πολιτική παράνομη ὀργάνωση (κέβες οἱ ἐργοστάσια, συνοικίες, φράξιες κλπ.). Καί δῶ πρέπει νάμαστε αὐστηροί καί νά μήν ἐπιτρέπουμε μπερδεψιές καί ἀνακατέματα. Καί δῶ κάθε παραβίαση καί στραπάτσο πληρώνεται ἀκριβά. Ἰδιαίτερα γιά τόν παράνομο τεχνικό μηχανισμό πού ἔχουν οἱ καθοδηγήσεις, πρέπει νά τονιστεῖ ὅτι ἐδῶ ἡ ἐπιλογή τῶν προσώπων γίνεται μέ τή μεγαλύτερη δυνατή προσοχή καί αὐστηρότητα, ἐδῶ ἐφαρμόζεται ἡ πιό αὐστηρή πειθαρχία καί οἱ πιό ἀπαραβίαστες συγκεντρωτικές μέθοδες καθοδήγησης. Γιά ὅλους αὐτούς τούς λόγους καί γιά νά ὑπάρχει στό ζωτικό καί νεβραλγικό αὐτό σημεῖο τῆς παράνομης ὀργάνωσης, ἡ μεγαλύτερη δυνατή ἐγγύηση καί ἐξασφάλιση, γι' αὐτό καί διατίθενται αὐτοῦ οἱ πιό δοκιμασμένοι καί κατάλληλοι γιά τή δουλιά αὐτή σύντροφοι.

Δέκατο. Ἔξω ἀπτόν ὀργανωτικό διαχωρισμό πού πραγματοποιοῦμε ἀνάμεσα στή νόμιμη καί στήν παράνομη δουλιά, ἀνάμεσα στόν παράνομο τεχνικό μηχανισμό καί τήν ἄλλη παράνομη ὀργάνωση, ἐκτός ἀπτό χωρισμό αὐτόν στήν παράνομη ὀργάνωση καί δουλιά ἐφαρμόζουμε πλατιά καί ἕναν ἄλλον ὀρ-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

γανωτικό κανόνα: τήν ὀργανωτική ἀποκέντρωση, πού χρειάζεται ἰδιαίτερα στίς συνθῆκες τίς δικές μας σήμερα. Σχετικά μέ τήν ὀργανωτική ἀποκέντρωση δυό πράματα πρέπει νά τονίσουμε ἐδῶ.

α) Εἶνε ἀρχή ἀπαραβίαστη στήν παράνομη δουλιά, ὅτι κανένας δέν πρέπει νά ξέρει καί νά μαθαίνει ἄλλο ἀπαυτό πού ἐπιβάλλεται νά ξέρει καί νά μαθαίνει. Ἡ περιέργεια καί ἡ ζαλυαρία, καί ὅταν δέ γίνονται σκόπιμα, εἶνε θανάσιμοι ἐχθροί στήν παράνομη ὀργάνωση καί δουλιά. Ἔτσι ἔχουμε τό νόμο: Στήν παράνομη ὀργάνωση καί δουλιά ὁ καθένας παίρνει μέρος ἐφόσον αὐτό εἶνε ἀπαραίτητο. Καί ὅταν ἔτσι παίρνει μέρος τότε ξέρει μόνον τόν τομέα του, δέ μαθαίνει, δέν πρέπει νά μάθει, δέν πρέπει νά ζητᾶ νά μάθει τίποτε περισσότερο ἀπότι αὐστηρά ἐπιβάλλεται νά ξέρει ἀπαυτή τή φύση τῆς δουλιᾶς του. Ἐπίσης ἐπαφές, συνδέσεις, συναντήσεις ἔχει μόνον τόσες ὅσες αὐστηρά ἀπαιτεῖ ἡ δουλιά πού κάνει. Ἡ ἀλύγιστη ἐφαρμογή καί τήρηση τῆς ὀργανωτικῆς ἀποκέντρωσης εἶνε ἀπτά ἀποφασιστικά στοιχεῖα γιά νά στέκει γερά ἡ παράνομη ὀργάνωση, γιά νά προχωρεῖ καί ἀναπτύσσεται καλά ἡ παράνομη δουλιά.

β) Στίς συγκεκριμένες δικές μας συνθῆκες πού δεχτήκαμε στήν κομματική ὀργάνωση σοβαρά χτυπήματα ἀπτό χαφιεδισμό, τήν προδοσία, τήν προβοκάτσια, πολλές ὀργανώσεις ἀποδιοργανώθηκαν καί διαλύθηκαν καί πολλοί κομμουνιστές μείναν καί μένουν ἀποκομμένοι καί, ὅταν εἶνε δύσκολο, καί πολλές φορές ἀδύνατο καί ἀσύμφορο, ν' ἀρχίζουμε τήν ἀναδιοργάνωση σέ μιά πόλη ἤ περιφέρεια δημιουργόντας ἕνα τοπικό κέντρο, ὁ πιό σωστός γρήγορος καί κατάλληλος τρόπος ἀναδιοργάνωσης εἶνε νά δημιουργοῦμε σέ μιά πόλη ἤ καί ἐργοστάσιο εἴτε ἐπιχείρηση συνοικία κλπ. δυό ἤ καί περισσότερες παράλληλες παράνομες κομματικές ὀργανώσεις, ξέχωρα τή μιά ἀπτήν ἄλλη, ἀσύνδετη τή μιά μέ τήν ἄλλη, ἄγνωστη τή μιά στήν ἄλλη. Τό πρωταρχικό καί τό βασικό ἐδῶ εἶνε οἱ χωριστές αὐτές ὀργανώσεις καί οἱ ξεκομμένοι ἀγωνιστές καί κομμουνιστές νά ἀκοῦν τό σταθμό τῆς Ἐλεύθερης Ἑλλάδας καί νά παίρνουν ἀπαυτόν γραμμή, ὁπότε καί ἐξασφαλίζεται ἡ ἑνότητα στήν πολιτική γραμμή, πού ἐφαρμόζεται. Παραπέρα οἱ ξεχωριστές κομματικές ὀργανώσεις σ' ἕνα ἐργοστάσιο κλπ. μπορεῖ νάχουν παράλληλη, χωριστή σύνδεση μέ τήν καθοδήγηση ἤ μέ μιά ἀπτίς καθοδηγήσεις τῆς ἀχτίδας ἤ τῆς πόλης. Διατηροῦν ὅμως καί τότε τήν ὀργανωτική τους αὐτοτέλεια καί ἀποκέντρωση καί ἀπτήν ἀνώτερη καθοδήγηση παίρνουν μόνο γραμμή, βοή-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

θεια σέ τεχνικά μέσα, τύπο καί ἄλλο ἔντυπο ὑλικό κτλ. Ἡ τέτια ὀργανωτική ἀποκέντρωση ἀποτελεῖ ἕνα προσωρινό ὀργανωτικό μέτρο πού ἡ διάρκειά του κατά τόπους θά ἐξαρτηθεῖ ἀπτούς ρυθμούς πού θά προχωρήσει ἡ συγκεντροποίηση τῆς κομματικῆς καθοδήγησης κατά ἀχτίδα πόλη καί περιοχή. Μά ὅσο προσωρινή καί ἄν εἶνε βοηθάει σοβαρά στή γρήγορη ἀνασυγκρότηση καί δραστηριοποίηση τῶν δυνάμεών μας.

Ἐνδέκατο. Στήν ὅλη κομματική δουλιά ἡ παράνομη καθοδήγηση ἔχει προτεραιότητα ἀπέναντι στή νόμιμη, ἡ παράνομη καθοδήγηση φέρνει τή γενική καί τήν πρώτη εὐθύνη γιά ὅλη τήν κομματική δουλιά καί ὀργάνωση. Καί αὐτό γιατί ἡ παράνομη καθοδήγηση κρατᾶ καί τήν παράνομη καί τή νόμιμη ὀργάνωση καί δουλιά, ἔχει πιό γενική ἐποπτεία, πιό πλατύ ὁρίζοντα, πιό καθολική εἰκόνα γιά ὅλο τό κίνημα, δέν περιορίζεται ἀπτά ἐμπόδια καί τούς περιορισμούς τῆς νόμιμης δουλιᾶς, διαθέτει καί μπορεῖ νά χρησιμοποιεῖ μέσα καί μέθοδες πού ὑπερνικᾶν καί σπᾶνε αὐτά τά ἐμπόδια καί τούς περιορισμούς καί πού ἀνταποκρίνονται πιό ὁλοκληρωτικά στίς καθεφορά ἀπαιτήσεις καί στό συμφέρον τοῦ κινήματος. Αὐτό φυσικά σέ καμιά περίπτωση δέ σημαίνει ὅτι ἡ νόμιμη δουλιά εἶνε κατώτερη καί δεφτερέβουσα. Μιά τέτια ἄποψη θᾶταν βασικά λαθεμένη. Ἡ νόμιμη δουλιά εἶνε ἀπτούς πιό σοβαρούς τομεῖς στή δουλιά μας, ἡ σημασία του εἶνε ἐξαιρετική καί ἀποφασιστική. Δίπλα σ' αὐτά ἡ δουλιά στό νόμιμο τομέα εἶνε ἀπτίς πιό δύσκολες, ἀπαιτεῖ ἐξαιρετικές ἱκανότητες, ψυχραιμία, σταθερότητα, εὐλυγισία, ἀπεριόριστη πίστη καί ἀντοχή σ' ὅλες τίς παγίδες μά καί σ' ὅλους τούς πειρασμούς πού χρησιμοποιεῖ ὁ ἐχθρός γιά νά ἐπηρεάσει, δελεάσει, κλονίσει, λυγίσει τούς ἀνθρώπους. Ἡ νόμιμη δουλιά εἶνε ἕνα προχωρημένο φυλάκιο πού διατηρεῖ καθημερινή, ἄμεση καί ἀνοιχτή ἐπαφή μέ τόν ἐχθρό, δέχεται συχνά πρῶτο καί ἄμεσα τίς κρούσεις καί τά χτυπήματά του καί γι' αὐτό ἡ ἐπάνδρωσή του ἀπαιτεῖ προσοχή καί ἡ διατήρησή του ἐξαιρετικές ἱκανότητες. Παρά τό ὅτι οἱ τομεῖς παράνομος καί νόμιμος εἶνε διαφορετικοί καί οἱ δυό στέκουν ἰσότιμα καί καμιά διάκριση εἴτε ξεχωρισμός στούς ἀνθρώπους μας πού δουλέβουν σ' αὐτούς δέν ἐπιτρέπεται, πολύ περισσότερο, πού συχνά ἡ νόμιμη δουλιά εἶνε πιό δύσκολη καί πιό ἐπικίνδυνη ἀπτήν παράνομη.

Δωδέκατο. Στήν παράνομη δουλιά καί στή συνωμοτικότητα δέν ὑπάρχουν λεπτομέρειες καί μικροζητήματα. Καί αὐτός εἶνε βασικός κανόνας πού, ὅταν ξεχνιέται, πληρώνεται πάντα ἀκριβά. Ὅλα τά ζητήματα στήν τήρηση τῶν κανόνων τῆς συνωμοτικότητας, ὅλα τά ζητήματα πού ἔχουν σχέση μέ τήν πα-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ράνομη δουλιά, μεγάλα καί «μικρά», ἔχουν τήν ἴδια σημασία. Ζημιά, τήν ἴδια ζημιά, μπορεῖ νά φέρει καί μιά μεγάλη παραβίαση, ὅπως καί ἡ ὑποτίμηση εἴτε παράλειψη μιᾶς μικρολεπτομέρειας. Μπορεῖ, μάλιστα, νά εἰπωθεῖ καί κάτι ἀκόμα: τά μεγάλα στραπάτσα καί τίς σοβαρές παραβιάσεις πιό δύσκολα τίς κάνει κανένας. Ἐνῶ πιό εὔκολα μπορεῖ νά ξεχάσει, νά παραλείψει, νά ὑποτιμήσει, νά παραβεῖ μιά μικρολεπτομέρεια. Ἡ μικρολεπτομέρεια, ὅμως, αὐτή, πού ξεχνιέται ἤ ὑποτιμιέται, φέρνει στήν ἴδια μεγάλη ζημιά. Νά γιατί στήν παράνομη δουλιά, ὅλα, μεγάλα καί «μικρά», πρέπει νά μελετιένται καί νά λογαριάζονται τό ἴδιο, μέ τήν ἴδια αὐστηρότητα, ἀκρίβεια, ἀκριβολόγηση, ἀδιαλλαξία. Ὅποιος τό ξεχνᾶ αὐτό γίνεται αἰτία γιά χτυπήματα καί ζημιές.

Δεκατρία. Ἡ παράνομη ὀργάνωση καί δουλιά ἔχει καί ἄλλα σημεῖα πού πρέπει νά προσέχουμε σοβαρά. Δέ χτίζεις γερά τήν παράνομη ὀργάνωση, ὅταν δέ φροντίζεις ἐπίμονα καί τόσο ἐξαντλητικά, ὅσο αὐτό εἶναι μπορετό καθεφορά νά τῆς ἐξασφαλίζεις καί τίς ἀπαραίτητες ἐφεδρεῖες: ἐφεδρικοί σύνδεσμοι, γιάφκες, σπίτια, διαφθύνσεις, ραντεβοῦ κτλ. καί πρῶτα ἀπόλα ἐφεδρικά στελέχη, ἐφεδρικούς ἀνθρώπους. Ὅταν ἔχεις ἐφεδρεῖες μπορεῖς καί στήν παράνομη δουλιά νά κρατᾶς ἐσύ τήν πρωτοβουλία, νά κάνεις καθετέσο ἀλλαγές καί ἀντικαταστάσεις πού θά μπερδέβουν τήν ἀσφάλεια καί θά τῆς ἀνακατέβουν τά χαρτιά, ἐνῶ ἐσύ θά προχωρεῖς στή δουλιά σου διατηρόντας τήν ἀπαραίτητη ἐλεφθερία στίς κινήσεις σου καί στή δουλιά σου. Φυσικά, ἐμεῖς ἀποκρούομε τή λαθεμένη καί ἀντικομματική θέση: ἄν δέν ἔχω ἐφεδρεῖες δέν κάνω τίποτε! Καί προσπαθοῦμε μέσα στή δουλιά καί τήν ἀνάπτυξη νά ἐξασφαλίζουμε καί ν' ἀναπτύσσουμε καί τίς ἐφεδρεῖες μας.

Ἡ ὕπαρξη ἐφεδρειῶν σοῦ ἐπιτρέπει πιό σωστά καί μέ περισσότερο πνέβμα οἰκονομίας καί «νοικοκυρωσύνης» νά διατάσσεις καί νά διαθέτεις τίς δυνάμεις σου, νά κάνεις τή δουλιά καί τήν ἐπίδοσή τους πιό ἀποδοτική. Ἔτσι μποροῦμε νά καταλήξουμε, ὅτι, ἡ ἱκανότητα νά ἐξασφαλίζεις τίς ἀναγκαῖες καθεφορά, ἀνθρώπινες καί ὑλικές ἐφεδρεῖες γιά τήν παράνομη ὀργάνωση καί δουλιά καί ἡ σωστή καθεφορά, καί πρωτόβουλη χρησιμοποίηση καί διάθεσή τους, εἶνε ἀπτά ἀπαραίτητα γνωρίσματα γιά τόν καλό παράνομο ὀργανωτή καί καθοδηγητή. Στό ἴδιο κεφάλαιο ἀνάγεται καί ἡ περιοδική ἀντικατάσταση γιά λόγους προφύλαξης, ξεκούρασης κτλ. τῶν στελεχῶν πού πρέπει νά τήν πραγματοποιοῦμε συστηματικά καί ἐπίμονα.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Δεκατέσσερα. Τονίστηκε καί πιό πάνω, ὅτι, μιά ἀποστολή ἀπτίς πιό βασικές, πού ἔχει ἡ παράνομη ὀργάνωση καί δουλιά, εἶνε νά ἐξασφαλίζει τήν ἐξαντλητική χρησιμοποίηση ὅλων τῶν νόμιμων δυνατοτήτων πού καθεφορά ὑπάρχουν. Οἱ δυνατότητες, ὅμως, αὐτές δέν εἶνε σταθερές καί μόνιμες, δέ μένουν ἀμετάβλητες. Γι' αὐτό καί ἕνα ἀπτά πιό σοβαρά καθήκοντα τοῦ παράνομου καθοδηγητῆ, τῆς παράνομης καθοδήγησης εἶνε, ὅπως, σέ στενή ἐπαφή καί συνεργασία καί μέ τά στελέχη πού κάνουν νόμιμη δουλιά, νά παρακολουθεῖ προσεχτικά τίς καθημερινές ἐξελίξεις καί ἀλλαγές, νά ζυγίζει, νά ὑπολογίζει ὅλες τίς δυνατότητες νόμιμες καί μισονόμιμες ἤ μισοπαράνομες πού κάθε τόσο προβάλλουν, παρουσιάζονται, μεταβάλλονται πρός τό καλό ἤ πρός τό «κακό», νά λογαριάζει τά περάσματα ἀπτή μιά κατάσταση στήν ἄλλη πρός τά μπρός ἤ πρός τά πίσω καί νά κάνει τίς κατάλληλες καί ἀναγκαῖες καθεφορά ἀναδιατάξεις καί ἀνακατατάξεις ὥστε νά ἐξασφαλίζει μέ τήν προώθηση μιᾶς θέσης, τήν κατοχή μιᾶς ἄλλης, τή στερέωση μιᾶς τρίτης, τήν ἐπιμονή στή διατήρησή της ἐδῶ, τή μερική ἤ μεγαλύτερη σύμπτυξη ἐκεῖ κτλ. κτλ., νά ἐξασφαλίζει τό ἀνώτατο στήν κάθε περίπτωση ὄφελος γιά τό κίνημα. Ἡ τέτια ζωντανή, καθημερινή, συγκεκριμένη, ἐπιτελική καθοδήγηση στήν παράνομη δουλιά εἶνε ἀπαραίτητο στοιχεῖο γιά τήν καλή ἀπόδοση γιά τήν ἐπιτυχία της.

Δεκαπέντε. Τό στέλεχος πού δουλεύει παράνομα ἐχεγγυριστή προσοχή πρέπει νά δίνει στά ζητήματα τῆς «ἀτομικῆς» του ζωῆς, ἐμφάνισης, κάλυψης. Ἡ ἰδανική λύση ἐδῶ εἶνε νά ταχτοποιηθεῖ νόμιμα, νά ἐξασφαλίσει νόμιμη κάλυψη, ἔτσι πού στό νόμιμο περιβάλλον τῆς «ἀτομικῆς», «ἰδιωτικῆς» του ζωῆς νά προσαρμοστεῖ μέ τέτιο τρόπο στό περιβάλλον του, ὥστε νά μήν παρέχει ἀφορμές, νά μήν παρουσιάζει «προεξοχές» πάνω εἴτε κάτω ἀπτό γενικό μέσο, νά μή δίνει λαβές γιά νά τόν προσέχουν, νάνε, δηλαδή, ὅπως τό ψάρι στό νερό. Ὅσο πιό «νόμιμα» ταχτοποιεῖ τήν «ἀτομική» του ζωή τό παράνομο στέλεχος, τόσο πιό σίγουρα καί γόνιμα ἀποδίδει στήν παράνομή του δουλιά.

Δεκάξι. Ἄν ὅλη ἡ παράνομη δουλιά πρέπει νάνε αὐστηρά συνωμοτισμένη ἀκόμα πιό ἀδιάλλαχτοι πρέπει νάμαστε στήν τήρηση τῶν συνωμοτικῶν κανόνων, στήν ἀποκέντρωση, στήν ἐπιλογή τῶν ἀνθρώπων κλπ., ὅταν πρόκειται γιά τήν παράνομη ὀργάνωσή μας στό στρατό. Οἱ ἀπαιτήσεις ἐδῶ πρέπει νάνε τό ἴδιο ὑψηλές μ' αὐτές πού προβάλουμε καί γιά τόν παράνομο μηχανισμό γενικά, τόν παράνομο τεχνικό μηχανισμό εἰδικότερα. Ὁ στρατός, οἱ ἔνοπλες δυνάμεις εἶνε τό πιό εὐαίσθητο σημεῖο γιά τόν ἐχθρό. Γι' αὐτό καί τίς προσέχει πρῶτα ἀπόλα

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

άπτή δική μας πλευρά, ἰδιαίτερα Ἀνάλογα, λοιπόν, πρέπει νάνε καί τά δικά μας μέτρα γιά ν' ἀντιροπίζουμε τήν προσοχή αὐτή τοῦ ἐχθροῦ καί γιά νά ἐξασφαλίσουμε τήν ὀργάνωση καί τή δουλιά μας στίς ἐνοπλες δυνάμεις του.

Δεκαεφτά. Γιά νά στέκει καλά ἡ παράνομη ὀργάνωση καί ὁ παράνομος μηχανισμός της καί γιά νά ἀποδίδουν αὐτό πού θέλουμε, στή δουλιά πρέπει ἰδιαίτερη προσοχή νά δίνουμε στήν τεχνική, καί στά τεχνικά μέσα πού χρειάζονται καί πού χρησιμοποιοῦν. Ὁ καλός τεχνικός ἐξοπλισμός καί ἡ ἀκριβολογημένη, προσεχτική, ζωντανή, συγκεκριμένη καθεφορά μελέτη καί ἐπεξεργασία τῆς τεχνικῆς τῆς παράνομης δουλιᾶς καί τοῦ παράνομου μηχανισμοῦ ἀποτελοῦν ἀποφασιστικό συντελεστή γιά τήν ἀπόδοση καί ἀνταπόκριση στήν ἀποστολή τους. Τά ζητήματα τῆς τεχνικῆς πρέπει νά τά προσέχουμε καθημερινά, νά τά συμπληρώνουμε, νά τ' ἀναπροσαρμόζουμε, νά τά βελτιώνουμε ἤ νά τ' ἀλλάζουμε ἀνάλογα μέ τίς συγκεκριμένες καθεφορά ἀνάγκες. Ἐπίσης πρέπει νά φροντίζουμε νά παρακολουθοῦμε καί νά μελετᾶμε τήν τεχνική καί τά μέσα πάλης τοῦ ἐχθροῦ ἐνάντιά μας καί ἀνάλογα νά ἀντενεργοῦμε, συγχρονίζοντας, ὅσο μποροῦμε καθεφορά καί τά δικά μας τεχνικά μέσα χρησιμοποιόντας, ὅσο εἶνε δυνατό, τίς τεχνικές βελτιώσεις καί ἐξελίξεις.

Δεκαοχτώ. Κύριος στόχος τοῦ ἐχθροῦ,—καί ὅταν λέμε ἐχθρό γιά μᾶς, πρέπει νά περιλαβαίνουμε καί τίς ἀμερικάνικες καί ἐγγλέζικες εἰδικές ὑπηρεσίες, τήν ἀσφάλεια, ΓΕΣ, τούς τιτικούς, τούς καθελογῆς σπιούνους, χαφιέδες, προβοκάτορες, προδότες, διασπαστές, τούς κάθε μάρκας «φίλους», τούς ἀρχειοτροτσκιστές καί ἀντιηγετικούς κτλ. κτλ.,—κύριος στόχος του εἶνε τό ΚΚΕ, ἡ παράνομη ὀργάνωσή του καί πρῶτα ἀπόλα τά στελέχη του. Ἡ προφύλαξη καί ἡ ὑπεράσπιση τῶν στελεχῶν ἀπό κάθε πλευρά (καταδίωξη, σύλληψη, προσπάθειες γιά δολοφονία, ὑπόσκαψη, συκοφαντία κτλ.) πρέπει νάνε ἀπτίς πιό ὑπεύθυνες φροντίδες μας. Μήν ξεχνᾶμε ποτέ, ὅτι ὁ ἐχθρός πιάνεται καί χρησιμοποιεῖ τό κάθε λάθος, τήν κάθε παράλειψη ἤ ἔλλειψή μας, τήν κάθε προσωπική ἀδυναμία ἤ στραβοπάτημά μας γιά νά κάνει τή δουλιά του. Μήν ξεχνᾶμε ποτέ, ὅτι πίσω ἀπό κάθε συκοφαντική, διασπαστική, φραξιονιστική κίνηση ἤ ἐκδήλωση βρίσκεται, τρυπώνει πάντα ὁ ἐχθρός γιά νά μᾶς χτυπήσει, γιά νά μᾶς κάνει ζημιά, συγκεντρώνοντας κατά προτίμηση καί ἐπίμονα τά πυρά του ἐνάντια στά στελέχη καί τούς καθοδηγητές τοῦ ΚΚΕ. Στίς συνθῆκες τῆς βαθιᾶς παρανομίας οἱ δυσκολίες μας, ἀπτήν πλευρά αὐτή, γίνονται πιό μεγάλες. Αὐτό μᾶς ὑποχρεώνει καί μᾶς νά εἴμαστε ἀκόμα πιό προσεχτικοί καί ἀνάλογα, ἐπίμονα,

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ἀκούραστα νά διαφωτίζουμε, νά ἀποκαλύπτουμε, νά ἐξοπλίζουμε τά μέλη καί τούς ὀπαδούς μας, ὥστε τά ὅπλα καί τά μέσα αὐτά πού χρησιμοποιεῖ ὁ ἐχθρός ἐνάντιά μας νά τά στρέφουμε τελικά ἐνάντιά του.

Δεκαεννιά. Σχετικά μέ τήν ἐπαγρύπνηση ἀνάμεσα στ' ἄλλα νά προσέχουμε καί τά παρακάτω πού εἶναι καί ἀπτά πιό σοβαρά: α) Ἡ ἐπαναστατική ἐπαγρύπνηση εἶναι κι αὐτή σιδερένιος νόμος στήν ταξική πάλη καί ἀπαραβίαστη ὑποχρέωση γιά τόν κάθε κουκουέ, ἀγωνιστή, συνειδητό ἐργάτη, πρωτοπόρο καί πατριώτη. β) Ἡ ἐπαναστατική ἐπαγρύπνηση θά πετύχει μόνον ὅταν στηρίζεται στή βοήθεια τῶν πιό πλατιῶν μαζῶν. γ) Ὅταν τηρᾶμε τούς κανόνες τῆς συνωμοτικότητας καί ἀγρυπνοῦμε ἀκοίμητα μποροῦμε πάντα ν' ἀντεπεξέλθουμε ἀποτελεσματικά ἐνάντια στίς προσπάθειες τοῦ ἐχθροῦ. Καί, ὅταν ἀκόμη κατορθώνει καί μπάζει στίς γραμμές μας ἤ ἐξαγοράζει ἀπτίς γραμμές μας πράχτορές του καί προδότες, περιορίζουμε τή ζημιά στό ἐλάχιστο, γιατί, στήν καλά στημένη ἀπό συνωμοτική ἄποψη καί ἀπτήν πλευρά τῆς ἐπαγρύπνησης δουλιά, καί ὁ πράχτορας, ἄν δέ θέλει νά ξεσκεπαστεῖ γρήγορα καί γιά νά πραττηθεῖ, πρέπει κι' αὐτός νά προσφέρει, νά δουλέψει ἐνάντια στήν ἀποστολή πού τοῦ δίνουν τ' ἀφεντικά του. δ) Ὁ κουκουές καί ὁ ἀγωνιστής, μέ ἐπίμονη, πεισματάρικη, καλή ἐπαναστατική θέληση, μποροῦν νά γίνουν μάστοροι στή συνωμοτικότητα καί τήν ἐπαγρύπνηση. Ὅταν γίνεται αὐτό τότε τό κέρδος εἶναι μεγάλο, γιατί, ἐκτός ἀπ' ἄλλα, μποροῦμε πιό εὔκολα νά καταλήγουμε, στό συμπέρασμα, ὅτι αὐτός πού «περιφρονεῖ», κατά ἕνα ὁρισμένο τρόπο, ἤ «ὑποτιμᾶ» τήν ἐπαγρύπνηση δέ μπορεῖ, κατά κανόνα, νάνε καθαρός. ε) Κανόνας εἶναι, ὅτι τά χτυπήματα καί οἱ συλλήψεις κατά 99% προέρχονται «ἀπτά μέσα» ἀπό πράχτορες, σπιούνους, προδότες ἤ προβοκάτορες. Ἀπέξω, μόνος του, μέ τήν ἐξωτερική παρακολούθηση ἤ ἀπό τυχαία σύμπτωση ὁ ἐχθρός δέ μπορεῖ νάχει παρά μικρές, καί αὐτό σπάνια, ἐπιτυχίες, ποτέ δέ μπορεῖ νά καταφέρει μεγάλο, γενικό εἴτε συνθετικό χτύπημα. Κατά συνέπεια, ὅταν ἔχουμε χτύπημα ὁ τομέας πού χτυπήθηκε καί τά πρόσωπα πού σχετίζονται μ' αὐτόν τόν τομέα ἀπομονώνονται. Ἀπομονώνονται ὡσότου ξεκαθαρίσει τό ζήτημά τους καί καταλήξουμε, σχετικά, σέ συμπεράσματα. Ἐδῶ ἐξαίρεση δέ χωρᾶ. Παρακάτω: ἡ ἐξέταση καί ἡ μελέτη πού γίνεται γιά τό χτύπημα καί τά πρόσωπα πού σχετίζονται μέ τόν τομέα πού χτυπήθηκε γίνεται χωρίς προκατάληψη μά καί δίχως καμιά ἐξαίρεση. Τό κόμμα γιά ὅλους πρέπει νά τά ξέρει ὅλα. Καί ὅταν ἕνας πειράζεται, ἤ θίγε-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ται καί τοῦ κακοφαίνεται γιατί τό κόμμα ρωτᾶ καί ἐξετάζει γιά τό ἄτομό του, τότε αὐτός ἤ δέν εἶναι ἐντάξει ἤ δέν ἔχει κομματικότητα. ζ) Ἡ οὐσία τῆς μπολσεβίκικης ἐπαγρύπνησης εἶνε νά μπορεῖ νά ξεσκεπάζει τόν ἐχθρό, ὅσο πονηρές καί κατάτσος καί ἄν εἶνε καί κάτω ἀπό ὅποια μάσκα καί ἄν κρύβεται. Ὅταν ἔτσι λειτουργεῖ ἡ ἐπαγρύπνηση τότε ἀντιμετωπίζουμε ἐξοντωτικά καί τή χαφιεδοφοβία, πού σπέρνει ὁ ἐχθρός, διαδίδοντας, ὅτι «ὅλα τά ξέρει καί ὅλα τά μπορεῖ», γιά νά σπέρνει τή σύγχιση καί γιά νά κάνει τή δουλιά του, καλύπτοντας τούς ἀνθρώπους του καί στρέφοντας πολλές φορές τήν προσοχή μας πρός ἀθώους. Ὅπου ὑπάρχει ἐπαγρύπνηση τά κόλπα αὐτά τοῦ ἐχθροῦ δέν πιάνουν. Ἡ ἐπαγρύπνηση μᾶς δίνει σιγουριά καί ἀνωτερότητα ἀπέναντι στόν ἐχθρό καί εἶνε ὁ θάνατος γιά τή χαφιεδοφοβία. Ὁ κουκουές δέ φοβᾶται τό χαφιέ καί τό σπιούνο μά ἐπαγρυπνεῖ, ἐνεργεῖ ψύχραιμα, τούς καταπολεμᾶ καί τούς ἀντιπαλέβει ἀποτελεσματικά καί τούς κάνει ἀκίνδυνους.

Εἴκοσι. Πολύ πρέπει νά προσέχουμε τήν πολιτική προβοκάτσια, τή δουλιά, δηλαδή, τοῦ ταξικοῦ ἐχθροῦ νά διαστρεβλώνει «λίγο» ἤ πολύ, μερικά ἤ γενικά, τοπικά ἤ πιό πλατιά μέ τούς ἀνθρώπους καί τούς πράχτορές του, τήν κομματική γραμμή πρός ὄφελός του, ὁπότε καί τά κέρδη πούχει εἶνε μεγάλα. Οἱ περιπτώσεις κυρίως τοῦ Σιάντου, τοῦ Κοραγιώργη καί τοῦ Βαφειάδη (ὅλα τά στοιχεῖα πού συγκέντρωσε καί συγκεντρώνει τό κόμμα ἀποδείχνουν ξεκάθαρα ὅτι καί στήν περίπτωση τοῦ Βαφειάδη πρόκειται γιά προβοκάτορα, γιά πράχτορα τοῦ ἐχθροῦ), πρέπει νά μᾶς διδάξουν καί νά μᾶς κάνουν πολύ προσεχτικούς. Ἡ κομματική ἀδιαλλαξία στήν ὑπεράσπιση τῆς γραμμῆς τοῦ κόμματος, στήν ἐφαρμογή της εἶνε ἀποτελεσματικό ἀντιφάρμακο ἐνάντια στήν πολιτική προβοκάτσια.

Δέ χωρᾶ καμιά ἀμφιβολία, ὅτι οἱ συνθῆκες τῆς ἔκθιας παρανομίας μᾶς ἐπιμιουργοῦν πολλές σοβαρές δυσκολίες. Οἱ δυσκολίες αὐτές δυναμώνουν καί περιπλέκονται, ὅταν, δίπλα στή βαθιά παρανομία καί στήν ἄγρια τρομοκρατία συνυπάρχουν σέ μᾶς, ἐξαιτίας τήν ὅλη κρίσιμη ἐσωτερική μας κατάσταση, τήν ὀξεία πολιτική κρίση, πού περνᾶ τό σύστημα τοῦ μοναρχοφασισμοῦ καί τῆς ἀμερικανοκρατίας καί τήν ἀδάμαστη ἀντίθεση τοῦ λαοῦ στούς δυνάστες ξένους καί ντόπιους, συνυπάρχουν καί τεράστιες νέμιμες καί μισονόμιμες δυνατότητες, πού ἀπαιτοῦν γρήγορες ἐναλλαγές καί ἀλλαγές, πού ἐκθέτουν πιό εὔκολα τήν παράνομη ὀργάνωση καί τά παράνομα στελέχη. Αὐτό φυσικά δέν πρέπει νά μᾶς κάνει δισταχτικούς στή χρησιμοποι-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ηση τῶν νόμιμων δυνατοτήτων. Πρέπει μόνο νά μᾶς κάνει μαστέρους στή σωστή, δσο καί ἐξαντλητική, χρησιμοποίησή τους.

Ὁ Λένιν, ἀναφερόμενος στήν περίπτωση τοῦ προβοκάτορα Μαλινόφσκι, παρατηρεῖ ὅτι:

> «ἡ γρήγορη ἐναλλαγή τῆς νόμιμης καί τῆς παράνομης δουλιᾶς, πού συνδέεται μέ τήν ἀνάγκη μέ ἰδιαίτερη προσοχή νά „κρύβεται", μέ ἰδιαίτερη προσοχή νά ἐξασφαλίζεται συνωμοτικά ἀκριβῶς τό κύριο ἐπιτελεῖο, ἀκριβῶς οἱ ἡγέτες, ὁδήγοῦσε κάποτε σέ μᾶς σέ βαθιά ἐπικίνδυνα φαινόμενα» (τόμ. 31ος, σελ. 28).

Μποροῦμε ἀνεπιφύλαχτα νά ποῦμε σήμερα, ὅτι ἡ σύλληψη τοῦ ο. Μπελογιάννη, πού ὁδήγησε, τελικά, καί στήν ἐκτέλεσή του, ἀποτελεῖ ἕνα «βαθιά ἐπικίνδυνο φαινόμενο», πού ὀφείλεται καί στίς δυσκολίες τῆς παρανομίας μέ τίς διάφορες ἐναλλαγές της καί στήν ἄγνοια ἤ τήν ὑποτίμηση σέ σχέση μέ τούς πιό στοιχειώδεις κανόνες τῆς συνωμοτικότητας καί τῆς ἐπαγρύπνησης.

Οἱ καθοδηγητικές πρέπει ν' ἀποχτήσουν καί τή γνώση αὐτή, νά βελτιώσουν καί πρός αὐτοῦ τήν πανοπλία τους. Ἔτσι θά κάνουμε ἀποφασιστικά βήματα καί στήν ὑπερνίκηση τῆς ὀργανωτικῆς μας καθυστέρησης, πού ξανατόνισε ἡ 2η ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ, καί πού εἶνε ἀπαραίτητη, γιά ν' ἀνταποκριθοῦμε στά καθήκοντα πού βάζει μπροστά μας καί στίς δυνατότητες πού μᾶς προσφέρει ἡ ἀντικειμενικά εὐνοϊκή γιά μᾶς ἐσωτερική κατάσταση καί ἐξέλιξη.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Χ. ΤΟ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΚΟ ΣΤΥΛ ΣΤΗ ΔΟΥΛΙΑ

Ο Στάλιν καθορίζει ότι το στύλ στή δουλιά είνε έκεινο τό ιδιαίτερο καί τό ίδιόμορφο στήν πραχτική τοῦ λενινισμοῦ, πού δημιουργεῖ τόν ξεχωριστό τύπο τοῦ λενινιστή-στέλεχους.

«Ο λενινισμός, — συνεχίζει ὁ Στάλιν, — εἶνε θεωρητικό καί πρακτικό σχολειό, πού διαμορφώνει ἰδιαίτερο τύπο κομματικοῦ καί πρακτικοῦ στέλεχους, πού δημιουργεῖ ἰδιαίτερο, λενινιστικό στύλ στή δουλιά».

Τό λενινιστικό στύλ στή δουλιά τό συγκροτοῦν δυό βασικά στοιχεῖα. Ὁ μπολσεβίκικος ἐπαναστατικός ὁρίζοντας, ἡ μπολσεβίκικη ἐπαναστατική ἔξαρση καί ἡ μπολσεβίκικη ἐπιχειρηματικότητα, ἡ δημιουργική καί γόνιμη, καρποφόρα ἀποδοτικότητα στή δουλιά, πού νικᾶ ὁποιαδήποτε ἐμπόδια καί τελειώνει καί τό πιό δύσκολο ἔργο.

Ἡ σύνθεση αὐτῶν τῶν δυό στοιχείων δίνει τό λενινιστικό στύλ στή δουλιά, ἀπαραίτητο γιά τό κάθε στέλεχος καί καθοδηγητή.

Τό πλατύ καί ρωμαλέο ἐπαναστατικό ἄνοιγμα, τό ἄφοβο ἐπαναστατικό φτερούγισμα βασίζεται στό στέρεο μαρξιστικό-λενινιστικό βάθρο πού δίνει, πού ἐπιτρέπει νάχεις πλατιά ἐπαναστατική προοπτική, καθαρό θεωρητικό πολιτικό ὁρίζοντα, στέρεη καί ἀτράνταχτη πεποίθηση καί πίστη, πού δικαιώνουν καί στηρίζουν τήν πιό γερή ἐπαναστατική αἰσιοδοξία, τόν πιό δημιουργικό ἐπαναστατικό ἐνθουσιασμό, τήν ἐπαναστατική ὁρμή, ἀπαραίτητο συστατικό στή δουλιά καί πράξη τοῦ κομμουνιστή.

Στή δουλιά του, μικρή ἢ μεγάλη, θεωρητική, πολιτική ἢ πραχτική, ὁ κομμουνιστής φωτίζεται ἀπτό καθαρό φῶς τῆς μαρξιστικῆς-λενινιστικῆς θεωρίας πού τοῦ ἐπιτρέπει νά βλέπει

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τό ἔργο του ἀπτό πρῶτο βῆμα τῆς πραγμάτωσής του, ὥστην ἐπαναστατική του πλήρωση μέσα στό σύνολο τῆς κομμουνιστικῆς ἐπαναστατικῆς πραγματοποίησης, ὥστε τέρμα. Αὐτό τόν γεμίζει μέ ἐκεῖνο τόν ἀδάμαστο καί ἄσβεστο ἐνθουσιασμό πού ἔχει ἀτράνταχτη, ἐπιστημονική βάση καί πού εἶναι ἀπαραίτητο στοιχεῖο γιά τήν κάθε πραγματικά ἐπαναστατική δημιουργία. Αὐτή ἡ πλατιά ἐπαναστατική σύλληψη καί ὁ ζωοφόρος ἐπαναστατικός ἐνθουσιασμός εἶνε τό ἕνα ἀπαραίτητο στοιχεῖο στό στύλ,—στόν τρόπο, στή διαμόρφωση τῆς δουλιᾶς τοῦ κομμουνιστῆ.

Αὐτή ἡ πλατιά μπολσεβίκικη ἐπαναστατική σύλληψη εἶνε, ὅπως διδάσκει ὁ Στάλιν, τό γιατρικό ἐνάντια στή χουζουριά, τή ρουτίνα, τή συντηρητικότητα, τή στασιμότητα στή σκέψη, τή δουλικότητα μπροστά στίς παραδόσεις τῶν παπούδων. Εἶνε ἐκείνη ἡ ζωοφόρα δύναμη πού ξυπνᾶ τό μυαλό, πού κινεῖ στά μπρός, πού σπάει τό παλιό καί δίνει προοπτική. Χωρίς αὐτή δέν ὑπάρχει πρόοδος, πορεία πρός τά μπρός. Μά ὁ Στάλιν προειδοποιεῖ, ὅτι ἡ πλατιά αὐτή ἐπαναστατική σύλληψη μπορεῖ νά ξεπέσει, νά ἐκφυλιστεῖ σέ «ἐπαναστατικά» παχιά, μεγάλα καί κούφια λόγια ἄν δέ συνενωθεῖ μέ τό μπολσεβίκικο πραχτικό πνεῦμα, μέ τή μπολσεβίκικη πραχτική ἐπιχειρηματικότητα.

> «Λιγότερο παχιά λόγια,—λέει ὁ Λένιν,—περισσότερο ἁπλά, καθημερινά ἔργα. Λιγότερο πολιτική φασαρία, περισσότερο προσοχή στά πιό ἁπλά, μά ζωντανά... γεγονότα τῆς κομμουνιστικῆς ἀνοικοδόμησης».

Τό μπολσεβίκικο πραχτικό πνεῦμα, ἡ μπολσεβίκικη πραχτική δημιουργικότητα εἶνε τό φάρμακο ἐνάντια στήν ἀνεδαφική καί κούφια «ἐπαναστατική» φαντασιοπληξία καί ἀερολογία. Εἶνε,—ὅπως διδάσκει ὁ Στάλιν,—ἐκείνη ἡ ἀδάμαστη δύναμη πού δέν ξέρει καί δέν παραδέχεται φραγμό, πού μέ τή δουλεφτάρικη ἐπιμονή της σαρώνει τά καθελογῆς ἐμπόδια, πού δέ μπορεῖ νά μή τελειώσει τή δουλιά πού ἄρχισε, καί ἄς εἶνε καί μικρή δουλιά, καί πού δίχως αὐτό,—τό μπολσεβίκικο πραχτικό πνεῦμα,—δέν ὑπάρχει, δέ γίνεται καμιά σοβαρή ἀνοικοδομητική δουλιά. Μά καί τό πραχτικό αὐτό πνεῦμα δίχως τή μπολσεβίκικη ἐπαναστατική σύλληψη κινδυνεύει νά ἐκφυλιστεῖ σέ δίχως ἀρχές πραχτικισμό, αὐτό πού ὁ Λένιν ὀνόμασε «στενοκέφαλο πραχτικισμό».

Ὄχι, λοιπόν, «ἐπαναστατική» φαντασιοπληξία καί ὀνειροπάρσιμο οὔτε στενοκέφαλος πραχτικισμός, μά ρωμαλέα ἐπαναστατική σύλληψη καί πραχτική δημιουργικότητα συγκροτοῦν τό

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

λενινιστικό-σταλινικό στύλ στή δουλιά, ἀπαραίτητο ἐφόδιο στόν ξεκαλλισμό τοῦ κομμουνιστῆ ἀγωνιστῆ.

Ὁ Στάλιν μιλόντας γιά τό λενινιστικό στύλ στή δουλιά στε ἔργο του τοῦ 1924 «Γιά τίς βάσεις τοῦ λενινισμοῦ», καθορίζει τά δυό στοιχεῖα πού δημιουργοῦν τό στύλ αὐτό: τή ρούσικη ἐπαναστατική ἔξαρση καί τό ἀμερικάνικο πραχτικό πνεῦμα.

Στά 1932 ὁ Στάλιν, στό «Χαιρετισμό πρός τήν 7η Πανενωσιακή Συνδιάσκεψη τοῦ Κομσομόλ», γράφει καί τοῦτο:

> «... μαθαίνετε νά συνενώνετε σ' ὅλη σας τή δουλιά τήν πανίσχυρη ἐπαναστατική ὁρμή μέ τήν ἐπίμονη πραχτικότητα τῶν μπολσεβίκων οἰκοδόμων...» (Στάλιν: τόμ. 13ος, σελ. 141).

Γιά μᾶς τούς κουκουέδες ἡ ρούσικη ἐπαναστατική ἔξαρση ἐκφράζεται στήν ἀνώτερη μορφή της, τή μπολσεβίκικη ἐπαναστατική σύλληψη, τόν πλατύ καί καθάριο μπολσεβίκικο ἐπαναστατικό ὁρίζοντα. Ὁ μπολσεβικισμός μέ τά ἔργα του, ἡ μπολσεβίκικη πραχτική ἀποδοτικότητα ἔχει ξεπεράσει καί τό ἀμερικάνικο πραχτικό πνεῦμα, τόχει ἀφήσει πολύ πίσω.

Ἡ σύνθεση αὐτῶν τῶν δυό τῆς μπολσεβίκικης ἐπαναστατικῆς ἔξαρσης καί σύλληψης καί τῆς μπολσεβίκικης ἐπιχειρηματικότητας, πραχτικῆς ἀποδοτικότητας, ἡ σύνθεσή τους συγκροτεῖ τό λενινιστικό-σταλινικό στύλ στή δουλιά. Εἶνε ἡ ρωμαλέα καί ἐνθουσιώδικη δουλιά, στήν καθημερινή πολιτική καί πραχτική, ἐφαρμογή καί ἀπόδοσή της πού φωτίζεται ἀπτή θεωρία μας καί χαραχτηρίζεται ἀπτή μπολσεβίκικη δημιουργικότητα.

Τό φωτισμένο ἀπτή μαρξιστική-λενινιστική θεωρία μπολσεβίκικο πραχτικό πνεῦμα, ἡ μπολσεβίκικη δημιουργικότητα καί δραστηριότητα, πού ξέρει νά κινητοποιεῖ ὅλες τίς δυνάμεις στήν πραχτική ἐπιδίωξη τῶν μεγάλων καί τῶν μικρῶν ἐπαναστατικῶν σκοπῶν καί καθηκόντων καί πού ξέρει, ἀκόμα, νά ἀποδίδει, νά πραγματοποιεῖ καθεφορά καί καθεμέρα, βῆμα πρός βῆμα, καί πάντα πρός τά μπρός, τό ἀνώτερο καί τό καλύτερο ποσοτικά καί ποιοτικά, αὐτό εἶνε τό λενινιστικό-σταλινικό στύλ στή δουλιά, πού δημιουργεῖ καί τόν τύπο τοῦ κομμουνιστῆ-ἀγωνιστῆ.

Στή βιογραφία τοῦ Στάλιν ἔτσι δίνονται τά χαραχτηριστικά γνωρίσματα τοῦ σταλινικοῦ στύλ στή δουλιά: ἀδιαλλαξία πρός τούς ἐχθρούς τοῦ σοσιαλισμοῦ, βαθύτατη ἀρχότητα, συνδυασμός στή δράση σου τῆς καθαρῆς ἐπαναστατικῆς προοπτικῆς, τῆς καθαρότητας τοῦ σκοποῦ μέ τήν ἐξαιρετική προσήλωση καί ἐπιμονή στήν ἐπίτεψξη τοῦ σκοποῦ, ἡ σοφία καί τό συγκεκριμένο στήν καθοδήγηση, ἀδιάσπαστη σύνδεση μέ τίς μάζες.

Καί παρακάτω:

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

«Ὁ Στάλιν ξέρει ὅσο κανένας ἄλλος νά γενικέψει τήν ἐπαναστατική, δημιουργική πεῖρα τῶν μαζῶν, νά πείσει καί ν' ἀναπτύσσει τήν πρωτοβουλία τους, νά διδάσκεται ἀπ' τίς μάζες καί νά διδάσκει τίς μάζες, νά τίς ὁδηγεῖ μπροστά, στή νίκη.

Ὅλη ἡ δράση τοῦ Στάλιν μᾶς δίνει τό πρότυπο τοῦ συνδυασμοῦ τῆς τεράστιας θεωρητικῆς δύναμης μέ τήν ἐξαιρετική στόν ὄγκο καί στήν ἔκτασή της πραχτική πεῖρα τῆς ἐπαναστατικῆς πάλης».

Νά, λοιπόν, τί πρέπει: νάχουμε γιά παράδειγμα καί ὁδηγό μας κι ἐμεῖς οἱ κουκουέδες, προσπαθώντας ὅσο μποροῦμε πιό πολύ, ν' ἀνταποκρινόμαστε στίς ἀπαιτήσεις πού μᾶς προβάλλει τό πρότυπο τοῦ μπολσεβίκου-καθοδηγητῆ.

«Δέν ὑπάρχουν τέτια φρούρια πού οἱ μπολσεβίκοι νά μή μποροῦν νά τά πάρουν» μᾶς διδάσκει ὁ Στάλιν (τόμ. 13ος, σελ. 41).

Καί τό πρόβλημα γιά μᾶς εἶναι νά γίνουμε ἀγωνιστές σάν τούς μπολσεβίκους.

«Ἡ νίκη δέν ἔρχεται ποτέ μόνη, συνήθως τήν ξετρυπανοῦν» (Στάλιν: τόμ. 13ος, σελ. 365).

Καί γιά νά μπορεῖς νά ξετρυπώσεις τή νίκη πρέπει, ἀνάμεσα στ' ἄλλα, ν' ἀφομοιώσεις δημιουργικά καί τό λενινιστικό-σταλινικό, τό μπολσεβίκικο στόλ στή δουλιά.

Νά πατᾶς πάντα στέρεα στή σημερινή πραγματικότητα, πού τή φωτίζεις, τήν ἀναλύεις καί τήν ἐξηγεῖς μαρξιστικά-λενινιστικά, βλέποντας πάντα καθαρά καί τό σκοπό, ὅπου βαδίζεις καί προχωρεῖς.

Νά παλέβεις πάντα μαζί μέ τίς μάζες καί ἐπικεταλῆς τῶν μαζῶν γιά τό ἀνώτερο καί τό καλύτερο πρός τίς τελικές ἐπαναστατικές ἐπιδιώξεις σου.

Νά εἶσαι πάντα ἕτοιμος νά ἀντικρύσεις καί ν' ἀντιμετωπίσεις, ν' ἀποτρέψεις τόν ἐντίπαλο, πού σοῦ ἑτοιμάζει πάντα τό χειρότερο, πού θέλει πάντα νά σέ ρίχνει πίσω καί νά σέ κρατᾶ ὑπόδουλο καί νά συνεχίζεις, νικόντας ὅλα τά ἐμπόδια καί τίς δυσκολίες, τήν πορεία σου πρός τά μπρός, πάντα στενά δεμένος μέ τίς μάζες.

Στήν πάλη μας ἐνάντια στήν ἀμερικανοκρατία καί τό μοναρχοφασισμό, γιά τή λαϊκοδημοκρατική, σοσιαλιστική Ἑλλάδα, τόσο πιό ἀποτελεσματικά θά πετύχουμε, ὅσο πιό στέρεα ἁτσα-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

λώσουμε καί συμπληρώσουμε τόν ἐπαναστατικό μας ἐξοπλισμό καί μέ τή μπολσεβίκικη πείρα καί στόν τομέα τοῦ λενινιστικοῦ-σταλινικοῦ στύλ στή δουλιά, πού στερεώνεται στόν πλατύ ἐπαναστατικό ὁρίζοντα καί στήν καρποφόρα πραχτική δημιουργικότητα. Ἐπαναστατική ἀκαταγίκητη ὁρμή, ρωμαλέος ἐνθουσιασμός, ἀστείρευτη ἐπαναστατική αἰσιοδοξία, ἀτράνταχτη πεποίθηση γιά τή νίκη, παρ' ὅλες καί ἐνάντια σ' ὅλες τίς ἀντιξοότητες καί δυσκολίες καί ἀκούραστη καί ἀκατάβλητη, πού δέ γνωρίζει φραγμούς καί ἐμπόδια, ἐπαναστατική πράξη, γιά τή νίκη στό «μικρό» καί στό μεγάλο, τέτια μπολσεβίκικη ὀργάνωση καί ρυθμό στή δουλιά πρέπει νά ἀφομοιώνει καί ἀποχτᾶ ὁ κουκουές. Αὐτό μᾶς δίνει ἡ πείρα τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος, ἡ πείρα, ἡ πράξη τῆς νίκης.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

XI. ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΣΤΟ ΚΚΕ

1. Γιά μιά μπολσεβίκικη πολιτική στελεχῶν

«Τά στελέχη πρέπει νά τά ἐκτιμᾶμε σάν τό χρυσό ἀπόθεμα τοῦ κόμματος καί τοῦ κράτους, νά τά φροντίζουμε, νά τά τιμᾶμε» (Στάλιν).

Τό πρόβλημα τῶν στελεχῶν ἔμπαινε ὕστερα ἀπτή Βάρκιζα καί μπαίνει σήμερα μέ περισσότερη παρά πρίν ὀξύτητα μπροστά στό κόμμα μας. Γι' αὐτό ὑπάρχουν πολλοί λόγοι. Ὁ πρῶτος εἶνε ὅτι τό κίνημά μας, τό κόμμα μας, ἀπό μικρό, σχετικά, πού εἶταν ὀργανωτικά πρίν τό 1941, ἀναπτύχθηκε καί ἁπλώσε κατοπινά καί ὀργανωτικά καί πολιτικά καί γιά ν' ἀνταποκριθεῖ στά καινούργια καθήκοντα, πού ἔμπαιναν μπροστά του, ἔπρεπε νά προωθήσει ἀποφασιστικά, νά διαπλάσει καί νά διαμορφώσει μέσα στό κίνημα, καί ἀπτό ἴδιο τό κίνημα πολλές χιλιάδες καινούργια στελέχη. Τά παλιά, τά πρίν τοῦ 1941 στελέχη δέν ἔφταναν πιά. Ἀκόμα ἕνα μέρος ἀπαυτά ἀποσύρονταν ἀπτήν πρώτη γραμμή καί ἕνα ἄλλο, ταμπουρωμένο στήν ἀντικομματική προνομιακότητα, πού φαντάζονταν, ὅτι τούς ἔδινε ἡ παλιά κομματική τους ἡλικία, δέν ἔβλεπαν ὅτι μένουν πίσω ἀπτή ζωή καί τίς καινούργιες ἀπαιτήσεις καί, ἀντί νά βοηθήσουν, γίνονταν ἐμπόδιο στήν προώθηση καί ἀνάδειξη καινούργιων στελεχῶν.

Ἕνας δέφτερος σοβαρός λόγος εἶνε, ὅτι, στίς συνθῆκες τοῦ πρώτου ἔνοπλου ἀγώνα, ἀπτό γεγονός, ὅτι τό κόμμα ξέφυγε ἀπτίς σωστές καί γερές μπολσεβίκικες ὀργανωτικές ἀρχές,—καί, γιατί, δούλεβε πρός τήν κατέφθυνση αὐτή ὁ ταξικός ἐχθρός καί ἀπτά βασικά λάθη πού ἔκανε κι ἐδῶ ἡ καθοδήγηση τοῦ κόμματος,—ὄχι μόνο τά καινούργια στελέχη δέν παίρνουν τή σωστή μπολσεβίκικη ἀγωγή, μά καί τά παλιά, σ' ἕνα μεγάλο ἤ μικρό βαθμό, εἴτε χαλοῦσαν εἴτε χαλάρωναν τήν ἀδιαλλαξία τους καί τήν πάλη τους γιά τίς μπολσεβίκικες ὀργανωτικές ἀρχές μέσα στό κόμμα. Κάνοντας τή διαπίστωση αὐτή σέ σχέση καί μέ τό βασικό ζήτημα τί θάπρεπε νά γίνει στά 1945 κατ

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

εἰδικά στή 12η ὁλομέλεια καί στό 7ο συνέδριο, πρῶτ' ἀπόλα μέ τό πρόβλημα Σιάντου, δέν πρέπει νά ξεχνᾶμε, ὅτι τό ἀνώτατο ἀχτίφ τοῦ κόμματος ὅπως τόδειξε καί ἡ 11η ὁλομέλεια, καθώς καί ἡ στάση μιᾶς σειρᾶς ἀπό τά τότε μέλη τοῦ ΠΓ, γύρω ἀπτήν ὑπόθεση Σιάντου, τό ἀνώτατο ἀχτίφ δέν εἶταν ὥριμο, ὕστερα καί ἀπτήν ἐκφυγή, σ' ὅλο τό διάστημα τῆς ἐπανάστασης 1941-44, ἀπτίς σωστές κομματικές ὀργανωτικές ἀρχές καί τή σωστή πολιτική γραμμή καί πράξη καί γιατί στήν 11η ὁλομέλεια δέ μπόρεσε, βασικά σωστά κριτικά καί αὐτοκριτικά, νά ἐκτιμήσει τήν πορεία καί τή δουλιά τοῦ ΚΚΕ στά 1941-45 μέχρι τή Βάρκιζα, δέν εἶταν ὥριμο ν' ἀποδεχτεῖ χωρίς σοβαρούς γιά τό κόμμα τρανταγμούς, κυρίως ἀπτήν πλεβρά τοῦ Σιάντου, ἕνα ριζικό ξεκαθάρισμα. Καί στό διάστημα ὕστερα ἀπτή 12η ὁλομέλεια τό κομματικό ἀχτίφ, ἀνώτερο καί ἀνώτατο, πρῶτ' ἀπόλα χρειαζόταν ἔξω ἀπτά λόγια, νά πειστεῖ στή ζωή, στήν πράξη, μέ τήν ἴδια του τήν πεῖρα κι αὐτό, γιά τό ὅτι ἔγιναν ἀποφασιστικά λάθη σ' ὅλους τούς τομεῖς, γιά τό πῶς ἔγιναν τά λάθη αὐτά, ὅτι ἐξαιτίας αὐτά τά λάθη χάθηκε ὁ πρῶτος ἔνοπλος ἀγώνας. Χρειάζονταν ὁρισμένος χρόνος καί δουλιά γιά τήν ἐπιστροφή στίς μπολσεβίκικες ὀργανωτικές ἀρχές, τήν ἀφομοίωση σωστῆς ταχτικῆς καί στρατηγικῆς μέ βάση τό χάραγμα καί τήν ἐφαρμογή σωστῆς πολιτικῆς γραμμῆς κτλ. Ὅταν ἔτσι βάζουμε τό ζήτημα δέν πρέπει νά ξεχνᾶμε, ὅτι, καί ὅταν ὑπογράφονταν ἡ Βάρκιζα καί ἀμέσως μετά, εἶταν φανερό, ἔπρεπε νάνε φανερό, ὅτι οἱ ἀγγλοαμερικάνοι καί οἱ μοναρχοφασίστες ὑπόγραψαν τή Βάρκιζα μόνο καί μόνο γιά νά κερδίσουν καιρό μέ σκοπό νά μᾶς λιανίσουν «εἰρηνικά», ὁπολογίζοντας καί στήν ἀποσυνθετική ἐπίδραση πού θάχε στίς γραμμές τοῦ κινήματός μας, τόσο ἡ συναίσθηση τῆς προδοσίας τοῦ ἀγώνα 1941-44, ὅσο καί ἡ συνέχιση τῆς προδοσίας ἀπτό Σιάντο καί Σία. Γιά μᾶς τό βασικό μετά τή Βάρκιζα εἶνε ἡ ὁλόπλευρη ἀνασυγκρότηση καί προετοιμασία γιά τή νέα ἀντιπαράθεση, πού οἱ ἀγγλοαμερικάνοι μᾶς τήν ἐπέβαλαν, ἀποφέβγοντας στή μεταβατική αὐτή περίοδο μιά διάσπαση ἤ ἕναν τέτιο τρανταγμό, πού θά μᾶς ἔκανε ἀνίσχυρους γιά τή νέα ἀντιπαράθεση. Πρέπει νά θυμόμαστε ὅτι, γιά τήν προετοιμασία μας αὐτήν, τά χρονικά ὅρια, πού διαθέταμε εἶταν πολύ στενά, καθορισμένα. Τό κίνημα, πραγματοποιόντας τήν ἀνασυγκρότηση μέσα στόν ἀγώνα, πού διέθετε τόρα σωστή, βασικά, πολιτική καί ὀργανωτική γραμμή καί πράξη, θά μπορεῦσε, γιατί αὐτό ἀπαιτοῦσε τό συμφέρον του, ν' ἀναβάλει νά ξεκαθαρίσει τό ζήτημα, σχετικά μέ τούς συγκεκριμένους προσωπικά φορεῖς τῆς

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

προδοσίας, στήν πορεία τοῦ ἀγώνα γιά νάχει καί τε κομματικό ἀχτίφ τό χρόνο νά «χωνέψει» τό ἴδιο, (τό ἀχτίφ) νά ζήτημα αὐτό καί νά διεφκρινίσει καί τή στάση του μέ δσους γιά τό ἕνα ἤ τόν ἄλλο λόγο, δέ θά τά κατάφερναν νά «χωνέψουν»

Ὅταν, σήμερα, ἐξετάζοντας τό πρόβλημα αὐτό, ξαναμε τήν τότε συγκεκριμένη πραγματικότητα δέ μπορεί παρά νά πέσουμε σέ λαθεμένες διαπιστώσεις καί συμπεράσματα.

Ἕνας τρίτος λόγος εἶνε τοῦτος: Στό δέφτερο ἔνοπλο ἀγώνα μιά ἀπτίς πιό σοβαρές ἀδυναμίες μας εἶταν καί τό ὅτι ἡ πείρα πού κληρονομήσαμε ἀπτόν πρῶτο ἔνοπλο ἀγώνα εἶταν βασικά πείρα ἀρνητική παρά τό ὅτι, ἀπτήν πλεβρά τοῦ λαϊκοξεσηκώματος, εἶταν πραγματικά μεγαλειώδης. Τό θετικό ἀπτήν τέτια πείρα θά βρίσκονταν στήν κατανόηση, πρῶτ' ἀπόλα ἀπτή μάζα τῶν στελεχῶν τοῦ κόμματος, τῆς ἀλήθειας, ὅτι ἡ πείρα ἐκείνη πραγματικά εἶταν κυρίως ἀρνητική. Αὐτή ἡ κατανόηση ὅμως ἔπρεπε νά γίνει, νάρθει μέσα στή ζωή καί στήν πάλη. Ἡ δυσκολία ἐδῶ εἶταν διπλή: ὄχι μόνο δέ μπορούσαμε νά στηριχθοῦμε σέ θετικά, βασικά, διδάγματα ἀπτόν πρῶτο ἔνοπλο ἀγώνα καί, ἔτσι, νά προχωρήσουμε πιό στέρεα καί πιό θαρραλέα μπροστά στό δέφτερο ἔνοπλο ἀγώνα, μά, ἀντίθετα, γιά νά προχωρήσουμε ἔπρεπε νά παλέψουμε καί νά βγάλουμε ἀπτή μέση ὅλα τά ἐμπόδια, πού ἡ ἀρνητική πείρα ἀπτόν πρῶτο ἔνοπλο ἀγώνα συσσώρεβε μπροστά πρῶτ' ἀπόλα στόν τομέα τῆς κομματικῆς ἀνοικοδόμησης, στά ζητήματα τῆς δημιουργίας καί στελέχωσης τοῦ ΔΣΕ, τῆς διεξαγωγῆς τοῦ δέφτερου ἔνοπλου ἀγώνα κτλ., κτλ. Ἔπρεπε νά χτίσουμε ἀπτήν ἀρχή, διορθώνοντας καί παραμερίζοντας καί ὅλα τά στραβά, πού δέν ἀφοροῦσαν δεφτερέβοντα μά βασικά, θεμελιακά ζητήματα. Καί αὐτό ἔπρεπε, πρῶτ' ἀπόλα, νά γίνει στό κεφάλι τοῦ ἀχτίφ μας, τῶν στελεχῶν μας μέ τήν ἀφομοίωση, μά καί μέ τό ξεκαθάρισμα, τήν ἐξυγίανση. Πόσο σοβαρό εἶταν τό ζήτημα αὐτό φαίνεται καί ἀπτή ζημιά τήν πολύ μεγάλη, πού κατάφερε νά μᾶς προξενήσει ὁ Σιάντος καί στήν ἀρχή τοῦ δέφτερου ἔνοπλου ἀγώνα, ὅταν μέ τήν ἄρνησή του νά ἐκτελέσει τήν ἀπόφαση τοῦ ΠΓ τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ γιά νά βγεῖ στό ἐξωτερικό, ὡς ἕνα σοβαρό σημεῖο δέσμεβε καί παράλυε τίς κινήσεις καί ἐνέργειες τοῦ ΠΓ μας. Φαίνεται καί ἀπτό ὅτι τή σαμποταριστική προδοτική δουλιά τοῦ Βαφειάδη καί τήν ὀπορτουνιστική συνθηκολόγηση τοῦ Παρτσαλίδη,—κληρονομιές κι αὐτές ἀπτόν πρῶτο ἔνοπλο ἀγώνα,—τίς πληρώσαμε ἀκριβά, βαριά στό δέφτερο.

Ἕνας τέταρτος λόγος, πού πρέπει ν' ἀναφερθεῖ ἐδῶ, εἶνε καί τό ὅτι ἡ λαθεμένη, ἡ ἐγκληματική πολιτική στελεχῶν σε

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

σχέση μέ τόν ΕΛΑΣ, πού κρατοῦσε τό ΚΚΕ καί τά στελέχη του, οὐσιαστικά, μακριά ἀπτόν ἔνοπλο ἀγώνα δημιούργησε στό δίφτερο ἔνοπλο πρόσθετες δυσκολίες γιατί τά κομματικά στελέχη μας, πού ἔπρεπε νά πολεμήσουν καί νά στελεχώσουν τό ΔΣΕ, στή μεγάλη τους πλειοψηφία δέν εἶχαν καμιά, εἴτε ἐλάχιστη καί ἀνεπαρκῆ πεῖρα ἀπό λαϊκό-ἐπαναστατικό πόλεμο καί ἔπρεπε νά μάθουν ἀπτήν ἀρχή, πού κι αὐτό, τόν πρῶτο καιρό, εἶταν πολύ δύσκολο γιατί σκόνταφτε στήν ἀντικομματική χαφιεδική γραμμή καί πράξη τοῦ Βαφειάδη, πού κρατοῦσε μακριά ἀπτό ΔΣΕ τά στελέχη τοῦ ΚΚΕ.

Ὁ πέμπτος λόγος, πού ἀφορᾶ κυρίως τή σημερινή περίοδο, μά καί τή δουλιά τῶν ὀργανώσεών μας στίς πόλεις στή διάρκεια τῆς πάλης τοῦ ΔΣΕ, ἔχει σχέση μέ τή διαπαιδαγώγηση τῶν στελεχῶν μας στήν τέχνη τῆς παράνομης δουλιᾶς καί τῆς ἐπαγρύπνησης, πού σά συνέπεια τῆς ὅλης πολιτικῆς μας στήν περίοδο τῆς πρώτης κατοχῆς καί τῆς εἰσόδου στό κόμμα δεκάδων χιλιάδων νέων μελῶν, πού δέν εἶχαν τήν προηγούμενη σχετική πεῖρα μας, παρουσίαζε βασικά κενά καί ἐλλείψεις.

Ὅταν, λοιπόν, σήμερα ἐξετάζουμε τό ζήτημα τῶν στελεχῶν στό ΚΚΕ, πρέπει νά τό σχετίσουμε ἄμεσα μέ τούς πιό πάνω λόγους. δηλαδή, μέσα στίς συγκεκριμένες συνθῆκες ὅπως τό πρόβλημα αὐτό μᾶς αἰνίσσεται γιά τό ΚΚΕ. Γιά νά γίνουμε ἀκόμη πιό κατανοητοί θά μπορούσαμε ν' ἀναφερθοῦμε καί σ' ὁρισμένα παραδείγματα, πού, λίγο εἴτε πολύ, μέσα στό κόμμα συζητήθηκαν καί ξεπαθαρίστηκαν. Πρόκειται γιά περιπτώσεις, ὅπου ἀσκήθηκε πακή, λαθεμένη πολιτική στελεχῶν, πράξη πού εἶχε καί γενικότερη ἀρνητική ἐπίδραση. Ὅλοι ξέρουμε, τώρα, ὅτι τό Μπουλπες δέν ἔφταιγε, μά χαλοῦσε τούς κομμουνιστές καί τούς ἀγωνιστές καί εἶταν φυτώριο ἀντικομματικῆς διάπλασης καί διαπαιδαγώγησης.

Τό ἴδιο μποροῦμε νά ποῦμε καί γιά τήν ΟΠΛΑ. Τό ζήτημα αὐτό τό κόμμα πρέπει, κάποτε, νά τό μελετήσει κι αὐτό καί νά τό φωτίσει ὁλόπλευρα. Σήμερα, ὅμως, εἶνε κιόλας καθαρό, ὅτι, ἀπό ἔλλειψη καθαρῆς κομματικῆς κατεύθυνσης καί προσανατολισμοῦ καί ἀπό βασική ἀνεπάρκεια στόν κύριο κομματικό πυρήνα της, ἡ ΟΠΛΑ, ὅταν τήν κρίνουμε σήμερα σωστά, μποροῦμε νά ποῦμε, ὅτι ξέφυγε καί παρέκκλινε ἀπτόν προορισμό της καί στόν τελικό λογαριασμό οἱ ζημιές της εἶνε πολύ πιό πολλές ἀπτά ὀφέλη πού ἔφερε. Ἀπτήν πλεβρά τῆς αφυρηλάτησης καί δημιουργίας στελεχῶν ἡ ΟΠΛΑ πάλι πιό πολύ χαλοῦσε. Τό πνέβμα της καί οἱ μέθοδές της ἐκδηλώθηκαν ἀποσυνθετικά, λχ., στό Μπούλκες. Καί οἱ ἀρνητικές ἐπιδράσεις καί ἡ κακή κληρο-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

νομιά της μας ζημίωσαν ἐξαιρετικά καί στή μεταβαρκιζιανή ΜΑΑ καί στήν παράνομη ὀργάνωση καί δουλιά στίς πόλεις στό δίφτερο ἔνοπλο ἀγώνα. Ἀκόμα καί γιά τήν Ἀκροναυπλία στόν καιρό τῆς 4ης Αὐγούστου μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι ἐξαιτίας τῆς κακῆς καί τῆς λαθεμένης γραμμῆς, πού ἐφάρμοσαν, ἐκεῖ, ὑπέφθυνα ἀνώτατα κομματικά στελέχη, ἀπόδοσε πολύ πιό λίγα ἀπ' ὅτι μποροῦσε καί ἔπρεπε. Κανένας δέ μπορεῖ ν' ἀμφισβητήσει, ὅτι οἱ κομμουνιστές, οἱ ἀγωνιστές, τά στελέχη μας, πού ἀποτελοῦσαν τή μεγάλη μάζα τῶν φυλακισμένων στήν Ἀκροναυπλία, στάθηκαν βασικά γερά καί ἀνταποκρίθηκαν σ' αὐτό, πού τούς ζητοῦσε τό κόμμα, τό κίνημα. Μά ἄλλο τόσο εἶνε σωστό καί τό ὅτι ἡ κομματική ἡγεσία, πού ἀσκοῦνταν ἐκεῖ μέσα, στεκόταν πολύ χαμηλά, κάτω ἀπτίς ἀνάγκες καί τίς ἀπαιτήσεις τοῦ ἀγώνα. Πρόκειται, ἐδῶ, ὄχι γιά τούς συντρόφους πού κάναν στήν Ἀκροναυπλία τή βαριά, καθημερινή κομματική δουλιά, μά γιά τ' ἀνώτατα στελέχη πού δίναν τή γραμμή καί κανόνιζαν τή γενική κατέφθυνση. Ἡ κομματική ἀγωγή, ἡ θεωρητική μόρφωση, τό ἀτσάλωμα τοῦ χαραχτήρα δέ γίνονταν, καθόλου, ὅπως ἔπρεπε. Κι ἐκεῖνο πού φταίει, ἐδῶ, εἶνε, ὅτι τ' ἀνώτατα κομματικά στελέχη, πού βρίσκονταν στήν Ἀκροναυπλία καί καθοδηγοῦσαν τή δουλιά δέ στέκονταν στό ὕψος τους, δέν εἶταν, τά ἴδια, προσωπικό κομματικό παράδειγμα σέ ὅλα. Ἀντίθετα τό παράδειγμά τους καί οἱ ἐνέργειές τους ἐπιδροῦσαν ἀρνητικά. Οἱ σύντροφοι αὐτοί χρησιμοποίησαν σέ ὑπέφθυνες θέσεις ἀνίκανα καί χρεωκοπημένα στοιχεῖα, ὅπως ὁ Τσίπας, δέ βοήθησαν, οὔτε ἐνθάρρυναν, οὔτε προώθησαν, ὅσο καί ὅπως ἔπρεπε, τούς νέους καί ἱκανούς συντρόφους μας. Ὑπῆρξε περίπτωση στήν Ἀκροναυπλία πού ἀνώτατο στέλεχός μας ἀπαγόρεψε τήν κυκλοφορία τοῦ παράνομου «Ριζοσπάστη», γιατί εἶχε ἀπόφαση τοῦ ΠΓ τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ πού διέγραφε ἀπό μέλος τοῦ κόμματος τή γυναίκα του, πού εἶχε πεῖ στήν ἀσφάλεια τό σπίτι της, ὅπου ἔμεναν καθοδηγητές τοῦ κόμματος. Αὐτό τό πράμα δέ μποροῦσε, φυσικά, νᾶνε παράδειγμα, πού πάνω του θά διαπαιδαγωγοῦνταν σωστά κομματικά ἡ κολλεχτίβα τῆς Ἀκροναυπλίας. Καί ἡ ἐπαγρύπνηση στήν Ἀκροναυπλία, γιά ὅ,τι τουλάχιστο, ἀφορᾶ τίς ἐπαφές της μέ ὄξω, δέν εἶταν διόλου ἱκανοποιητική, γιατί οἱ ἐπαφές αὐτές περνοῦσαν ἀπτά χέρια τοῦ Μανιαδάκη. Σοβαρό πολιτικό σφάλμα τῆς ἡγεσίας τῆς Ἀκροναυπλίας εἶταν καί τό ὅτι ἀναγνώρισε καί ἔδοσε κύρος στήν «προσωρινή διοίκηση», πού ἀποτελοῦνταν ἀπό χαφιέδες καί τό ὅτι μέ ἐπέμβασή της μπῆκε στήν καθοδήγηση τοῦ κόμματος στά 1940 ὁ Σιάντος, ἐνῶ, ἔξω οἱ σύντροφοι, εἶχαν γι' αὐτόν ἐπιφυλάξεις καί τόν κρατοῦσαν

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ἀπομονωμένο. Τό πιό σοβαρό, ὅμως, ἀπόλα, εἶταν ὅτι ἡ ἡγεσία τῆς Ἀκροναυπλίας μέ τήν κατάρεψη στά 1940 δέν ὀργάνωσε καί δέν πραγματοποίησε τήν ἀπελεφθέρωση τῶν συντρόφων μας πού μπορεῖ νάταν δύσκολη, ὄχι, ὅμως, ἀπραγματοποίητη.

Βλέπουμε στά τρία αὐτά παραδείγματα,—θά μποροῦσαν, εὔκολα, αὐτά νάνε πολύ περισσότερα,—σέ τρεῖς περιπτώσεις, ὅπου ἡ πολιτική στελεχῶν τοῦ κόμματος, ἄν ἐφαρμοζόταν σωστά θά βοηθοῦσε σοβαρά στή δημιουργία, στό μέστωμα καί στό ἀτσάλωμα πολλῶν στελεχῶν, νέων καί παλιῶν, ἔφερε σέ, λιγότερο ἤ περισσότερο, ἀρνητικά ἀποτελέσματα.

Καί ἄν, στήν ἐξέταση καί στή μελέτη πού γίνεται ἐδῶ, γιά τό πρόβλημα τῶν στελεχῶν, ἀναφέρονται δίπλα στούς λόγους, πού ἐξηγοῦν τήν ὀξύτητα καί οἱ τρεῖς αὐτές περιπτώσεις εἶνε γιατί, θέλοντας νά καταλήξουμε σέ σωστά συμπεράσματα, πρέπει τό πρόβλημα αὐτό νά τό φωτίσουμε:

Πρῶτο, μέ βάση τή δική μας θετική καί, κυρίως, ἀρνητική πεῖρα. Πρέπει νά βροῦμε τί ἔλειψε ἀπτήν πολιτική μας στελεχῶν, ἀπτά στελέχη μας, τί ἀνεπάρκειες, ἐλλείψεις, λάθη παρουσίασαν καί γιατί, κυρίως στόν πρῶτο ἔνοπλο ἀγώνα, δέν ἀνταποκρίθηκαν παρά τό ὅτι πιό εὐνοϊκές ἀντικειμενικές συνθῆκες, πιό παλλαϊκό ἐπαναστατικό-ἔνοπλο ξεσήκωμα δύσκολα μπορεῖ νά ξαναβρεῖ κανείς.

Δέφτερο, κάτω ἀπτίς ἀπαιτήσεις πού ὁ μαρξισμός-λενινισμός γενικά, ἡ μπολσεβίκικη κομματικότητα, πιό μερικά προβάλλουν στά στελέχη τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος. Πρέπει νά προβοῦμε καί νά καθορίσουμε ποιά εἶνε τά μπολσεβίκικα πολιτικά-ὀργανωτικά κριτήρια, πού ἀπαυτά ἡ καθοδήγηση τοῦ ΚΚΕ ξέφυγε στά 1941-44 καί γιατί ξέφυγε.

Τό στέλεχος τοῦ ΚΚΕ, καί, ὅσο πιό ψηλά στέκει, τόσο περισσότερο, ἔχει ὑποχρέωση νά τά βγάζει ἱκανοποιητικά πέρα στόν τομέα, ὅπου δουλέβει καί πού καθοδηγεῖ. Ὑποχώρηση ἀπτό χρέος αὐτό δέν ὑπάρχει, οὔτε χωράει. Δέ μπορεῖ τό μέλος τοῦ κόμματος ἤ τό στέλεχος του, σε καμιά περίπτωση, τή δουλιά πού ἀνέλαβε καί εἶνε ὑπεύθυνο, νά κάνει νά τήν παρατήσει, ἤ νά τήν παραμελήσει. Κάνουμε ἕνα δύσκολο ἀγώνα, ἔχουμε νά παλέψουμε ἐναντία σέ πολλούς ἐχθρούς καί «φίλους» πού σκεπάζονται, κρύβονται ἤ παρουσιάζονται μέ τίς πιό διαφορετικές μάσκες καί χαμαιλέοντας καί πού χρησιμοποιοῦν ἐνάντιά μας ὅλα τά μέσα. Αὐτό ἀπαιτεῖ ἀπτόν καθένα μας νά ἀνταποκρινόμαστε ὁλοκληρωτικά στίς ἀπαιτήσεις πόχει ἀπό μᾶς ὁ ἀγώνας, στά καθήκοντα καί στή δουλιά πού μᾶς ἀναθέτει τό κόμμα, γιά νά μπορέσει, τό κόμμα μας, νά τά βγάλει ἀποτελεσματικά πέρα μέ

15

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τούς ἐχθρούς πού ἀντιπαλέβει. Τό κύριο βάρος τῆς δουλιᾶς αὐτῆς πέφτει πρῶτ' ἀπόλα στά στελέχη μας. Καί πρέπει ὄχι μόνο νά ξεπεράσουμε, ὁλοκληρωτικά, τή διαστρέβλωση τῆς σωστῆς κομματικῆς γραμμῆς καί στήν πολιτική μας γιά τά στελέχη, διαστρέβλωση πού ἐπικράτησε στό κόμμα στά 1941-44, ὄχι μόνο νά κατοχυρώσουμε ὅσα διόρθωσε σχετικά τό κόμμα κατοπινά, μά καί ν' ἀνεβάσουμε τό στέλεχός μας ποιοτικά, ἔτσι πού βασικά ν' ἀνταποκρίνεται ἱκανοποιητικά στήν ἀποστολή του.

Δέν εἶνε τυχαῖο ὅτι τό ΚΚΕ ἀπτό 1945 καί δῶ προβάλλει στά μέλη καί στά στελέχη του πολλές ἀνώτερες ἀξιώσεις. Οὔτε εἶνε ὑπερβολικές οἱ ἀπαιτήσεις πού ἔχουμε σχετικά μέ τήν ἀκέραια καί ἀνώτερη κομματικότητα, τήν κομματική ἀδιαλλαξία καί τήν κομματική ἠθική, σχετικά μέ τίς κομματικές ἀρετές καί τά χαρίσματα χαραχτήρα πού πρέπει νά διακρίνουν τό μέλος καί πρῶτ' ἀπόλα τό στέλεχός μας. Πληρώσαμε πολύ ἀκριβά στήν πρώτη κατοχή τήν ἐκφυγή ἀπτή σωστή αὐτή γραμμή, ἀπτά γερά κομματικά κριτήρια στά ζητήματα αὐτά. Κατοπινά δέ μπορέσαμε νά διορθώσουμε σέ ἱκανοποιητικό βαθμό τίς ἐλλείψεις μας αὐτοῦ. Στό δέφτερο ἔνοπλο ἀγώνα δέν εἴχαμε καί τόσο καιρό νά φροντίσουμε, ὅσο ἔπρεπε, τά ζητήματα αὐτά καί τά στελέχη μας πού ἀτσαλώνονταν καί ἄντρωναν στή φωτιά τοῦ πολέμου παίρναν μιά μονόπλεβρη κομματική ἀγωγή. Σήμερα τά κενά αὐτά δουλέβουμε νά τά ἀναπληρώσουμε καί πρέπει νά παραδεχτοῦμε, ὅτι τ' ἀποτελέσματα πού ἔχουμε δέν εἶνε ἀκόμα πολύ ἱκανοποιητικά. Ἔχουμε πολλές χιλιάδες κουκουέδες στελέχη καί μαχητές τοῦ ΔΣΕ πού τάβγαλαν στόν πόλεμο παλικαρήσια πέρα, πού πρέπει τόρα τό ἴδιο θαρραλέα νά μιγτοῦν καί στή δουλιά στούς ἄλλους τομεῖς τοῦ ἀγώνα. Ἡ δράση τους στό ΔΣΕ εἶνε μιά ἐγγύηση. Γιά νά βαδίσουν, ὅμως, στέρεα καί καρποφόρα καί στήν κομματική, ὀργανωτική, καθοδηγητική δουλιά αὐτό δέ φτάνει. Τή μονόπλεβρη ἀγωγή πού πῆραν στο ΔΣΕ πρέπει νά τή συμπληρώσουν, ἀποβάλλοντας καί ὅ,τι ἀρνητικό ἔδινε αὐτή καί πού ἔχει σχέση μέ τίς ἀνταρτίστικες ἐπιβιώσεις, τίς αὐταρχικές-στρατοκρατικές μέθοδες συμπεριφορᾶς καί δουλιᾶς τήν ἄρνηση ἤ ὑποτίμηση τῆς κολλεχτιβιστικῆς δουλιᾶς κτλ. Ἔχουμε ἀκόμα δεκάδες χιλιάδες μέλη καί στελέχη στίς φυλακές καί ἐξορίες στήν παράνομη δουλιά, πού τή σωστή κομματική ἀγωγή τους τό κόμμα πάντα πρέπει νά τή φροντίζει καί νά τή βελτιώνει. Ἔχουμε, λοιπόν, πολλή δουλιά νά κάνουμε γιά ν' ἀναστηλώσουμε μιά γερή μπολσεβίκικη πολιτική στελεχῶν σ' ὅλους αὐτούς τούς τομεῖς.

Πῶς θά πετύχουμε ἐδῶ; Ὅταν προβάλουμε στόν καθένα

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τά πραγματικά μπολσεβίκικα κριτήρια σχετικά μέ τήν κομματική ἀγωγή γιά τό μέλος καί τό στέλεχός μας καί προσανατολίσουμε τή δουλιά μας ἔτσι ὥστε νά ἐξασφαλίζει τήν τήρησή τῶν κριτηρίων αὐτῶν καί ὅταν ἐπιμείνουμε, χωρίς ὑποχώρηση καί συμβιβασμούς, μέ ἀλύγιστη κομματική ἀδιαλλαξία, στό νά τηροῦνται τά κριτήρια αὐτά ἀπτό κάθε στέλεχός μας, στό νά δουλέβει τόν ἑαυτό του καί νά βελτιώνεται ἀδιάκοπα ἔτσι πού ν' ἀνταποκρίνεται βασικά στίς ἀπαιτήσεις πού προβάλλουν τά κριτήρια αὐτά.

Ὅταν κάνεις ὑποχωρήσεις ἀπτίς μπολσεβίκικες ἀπαιτήσεις στήν κομματική ἀγωγή τοῦ μέλους καί τοῦ στελέχους μας, ὅταν ὑποχωρήσεις στίς ἐλλείψεις καί τίς ἀδυναμίες τους, ὅταν δέν τά ἀτσαλώνεις ἀδιάλλαχτα καί ἀδιάκοπα, κάνοντάς τα ἱκανά ν' ἀντιμετωπίζουν τίς μπόρες καί τίς δυσκολίες τοῦ ἀγώνα, νά τά βγάζουν πέρα μέ τίς σκληρές δοκιμασίες πού ἔχει ἡ πάλη πού κάνουμε, τότε κάνεις ἔγκλημα καί ἀπέναντι στό κόμμα καί ἀπέναντι στό ἴδιο τό μέλος ἤ τό στέλεχός μας, ἔγκλημα, πού ἀργά ἤ γρήγορα τό κίνημά μας θά τό πληρώσει ἀκριβά.

Ἡ ζωή, ὁ ἀγώνας ἔχουν ἀπτόν κομμουνιστή, ἀπτόν κουκουέ ἀνώτερες, ὑψηλές ἀξιώσεις. Ὁ κουκουές γκρεμίζει τό παλιό γιά νά φτιάσει καινούργια κοινωνία ἀνώτερη. Πρέπει καί ἀγωνιστικά-κομματικά καί ἀτομικά νά διαπλάθεται καί ν' ἀτσαλώνεται ἔτσι πού νά μπορεῖ ν' ἀνταποκριθεῖ σ' αὐτή τήν ξεχωριστή ἀποστολή του. Ὥστε οἱ ἀξιώσεις, τά μπολσεβίκικα κριτήρια, γνωρίσματα, ἀρετές πού τοῦ προβάλλονται καί τοῦ ζητοῦνται δέ μπορεῖ νάνε ποτέ ὑπερβολικά, γιατί εἶνε ἀπαιτήσεις πού χωρίς ν' ἀνταποκρίνεται σ' αὐτές δέ μπορεῖ νά ἐκπληρώσει καί τήν ἀποστολή του.

Φυσικά, δέν ξεχνᾶμε ποτέ, ὅτι ὁ ἀγωνιστής διαπλάθεται καί διαμορφώνεται, βασικά, μέσα στίς δοκιμασίες τῆς σκληρῆς ταξικῆς πάλης. Οἱ κομματικές ἀξιώσεις δέν τοῦ προβάλλονται μηχανικά, ἔξω ἀπτήν πάλη μά μέσα στήν πάλη καί ἀνάλογα μέ τίς ἀνάγκες τῆς πάλης αὐτῆς καί ἔτσι ζωντανά, πού νά μπορεῖ ὁ ἀγωνιστής μας ν' ἀνταποκρίνεται στίς καθεφορά μπόρες καί ἀνάγκες τοῦ ἀγώνα πάντα βελτιώνοντας καί ἀνεβάζοντας τήν ὅλη κομματική του ἀγωγή. Ἡ μπολσεβίκικη ἀπαιτητικότητα ἀπτό στέλεχος καί τό μέλος μας εἶνε θεμελιακή ἀναγκαιότητα τοῦ κινήματος πού τήν ἐπιβάλλει ὁ ἀγώνας γιά τή συντριβή καί ἀνατροπή τῶν ἐκμεταλλεφτῶν καί ἱμπεριαλιστῶν, γιά τό χτίσιμο τῆς ἀταξικῆς κομμουνιστικῆς κοινωνίας. Χωρίς αὐτή νίκη δέν ὑπάρχει. Καί ὅ,τι δέν κάνουμε ἤ παραλείπουμε στόν τομέα αὐτό σήμερα, θά ὑποχρεωθοῦμε, ὁπωσδήποτε, νά τό

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

κανουμε αὔριο, γιατι νά το ξεφύγουμε δέν εἶνε δυνατό. Καί ὅσο ἀργοῦμε ἐδῶ τόσο, ἔτσι εἴτε ἀλλιῶς, θά τό πληρώσουμε καί πιό ἀκριβά.

Ἡ κομματική ἀγωγή τοῦ κουκουέ πρέπει, μεσα στον ἀγώνα καί μέ τή μάθηση, νά γίνεται ὁλόπλευρα καί νά ὁλοκληρώνεται προοδευτικα ὅσο τό στέλεχος ἀνεβαίνει, ἀντρώνει. Καί ὅσο πιό ψηλά τραβα τόσο οἱ ἀπαιτήσεις μεγαλώνουν, τόσο καί πιό πολύ ἀποκλείονται οἱ διαφυγές καί τά κενά. Ὅποιος πιστέβει, ὅτι μπορεί νά ἀνεβαίνει παραλείποντας σκαλοπάτια αὐτός θάρθει στιγμή, πού θά βρεθεῖ κρεμασμένος στό κενό καί σέ συνέγεια θά βρεθεῖ στόν πάτο.

Τό ζήτημα πῶς ἀνεβαίνει, διαμορφώνεται, μεστώνει, κομματικά διαπλάθεται ἕνα στέλεχος εἶνε βασικό. Ἡ ταξική πάλη, τό ταξικό σχολειό τῆς πάλης ἔχει τό δικό του πρόγραμμα, τό δικό του κανονισμό. Βασικά τό στέλεχος πρέπει νά περάσει, καί νά περάσει καλά, ὅλες τίς «τάξεις» καί ὅλες τίς «ἐξετάσεις». Ἄν παραλείψει τάξη ἤ ξεφύγει, εἴτε «ἀντιγράψει» στίς ἐξετάσεις αὐτό θά τοῦ δημιουργήσει κενό ἤ κενά πού οἱ ἀργητικές του συνέπειες, ἀργά εἴτε γρήγορα, ἔτσι εἴτε ἀλλιῶς, θά φανερωθοῦν. Καί οἱ «διαφυγές», οἱ παραλείψεις, οἱ «διαλείψεις» στήν ταξική ἐπαναστατική ἀγωγή τοῦ ἀγωνιστῆ δέ μένουν δίχως συνέπειες. Τό ζήτημα αὐτό ἔχει γιά τό κίνημα τό δικό μας καί μερικές πλεβρές, πού δέν εἶνε χαραχτηριστικές μόνο γιά μᾶς, μά πού ἐμεῖς πρέπει νά προσέξουμε ἰδιαίτερα.

Ἡ Ἑλλάδα εἶνε μιά καθυστερημένη οἰκονομικά χώρα, μέ δυνατά τά ἐμπορομεσιτικά-μεταπρατικά γνωρίσματα στίς οἰκονομικές ἐμπορικές της σχέσεις καί τίς μικροαστικές ἐπιδράσεις καί ἐκδηλώσεις στήν κοινωνική της ζωή. Τό κίνημά μας εἶνε γερό μέ πλατιά λαϊκή ἐπιροή καί τόσο ἡ ἀχτινοβολία, ὅσο καί ἡ ἐλκυστική του δύναμη εἶνε πολύ δυνατές. Στό κίνημά μας τραβιένται καί ἔρχονται πολλοί ἀπτά μικροαστικά διανοουμενίστικα στρώματα, πού βρίσκουν στήν κοσμοθεωρία καί στήν ἰδεολογία μας μιά, τέτια εἴτε ἀλλιώτικη, ἱκανοποίηση γιά τίς πνεβματικές ἀνησυχίες καί ἀναζητήσεις τους καί πού στό κόμμα, εἴτε δίπλα στό κόμμα προσπαθοῦν νά δημιουργήσουν εὔκολη καριέρα, ἀποφέβγοντας, ὅσο μποροῦν, τίς δυσκολίες, τίς δοκιμασίες, τίς «κακοτοπιές» πού ἔχει ὁ σκληρός ἀγώνας, πού κάνουμε. Οἱ μικροαστοί αὐτοί διανοούμενοι «μαθαίνουν» πιό εὔκολα τή θεωρία, τά «λένε πιό καλά», φαντάζουν πιό πολύ καί συχνά ἀνεβαίνουν πρός τά πάνω χωρίς τίς ἀπαραίτητες ἐξετάσεις, χωρίς νά πατήσουν ὅλα τά «σκαλοπάτια», δίχως νά περάσουν κανονικά ὅλες τίς «τάξεις». Μά δέν εἶνε μόνο αὐτοί οὔτε τόσο

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

αὐτοί. Ὁ μικροαστικός χαραχτήρας τῆς χώρας ἐπιδρᾶ, ἔτσι εἴτε ἀλλιῶς, καί στήν ἐργατική τάξη, πού συνδέεται μέ πολλούς, ἄμεσους καί ἔμμεσους, δεσμούς μέ τά μικροαστικά στρώματα, πού, σ' ἕνα μεγάλο μέρος της, προέρχεται ἄμεσα ἀπαυτά. Καί πολλοί ἐργάτες πού ἔρχονται στό κόμμα, φέρνουν μαζί τους συχνά πολύ ἔντονες καί ἔκδηλες τίς ἐπιδράσεις αὐτές. Ὁ μικροαστικός κόσμος, ἡ μικροαστική νοοτροπία, πού συχνά κλείνουν ἀκόμα μέσα τους, εἶνε πολύ δυνατή. Καί πραγματική κομματική ἀγωγή καί διάπλαση δέ μπορεῖ νά σταθεῖ χωρίς ἀμείλιχτη πάλη ἐνάντια στίς καθ/ελογῆς μικροαστικές ἐκδηλώσεις, χωρίς τόν ἀδιάκοπο ἀγώνα γιά τό ξερίζωμά τους, γιά τήν ἀπόχτηση τῶν κομματικῶν, ἐπαναστατικῶν, ἀγωνιστικῶν ἀρετῶν. Δέν πρέπει ἀκόμα νά ξεχνᾶμε ὅτι σέ περίοδες καί στιγμές πού ἡ ταξική πάλη καί οἱ ταξικές συγκρούσεις ὀξύνονται, ὅταν μεγαλώνουν οἱ δυσκολίες τοῦ ἀγώνα, ὅταν τό κίνημα χτυπιέται, ἀμύνεται, ὑποχωρεῖ, τότε οἱ μικροαστικές ἐπιδράσεις καί ταλαντέψαεις δυναμώνουν, ἐκδηλώνονται πιό ἔντονα. Καί εἶνε αὐτονόητο, ὅτι σέ τέτιες περίοδες ὁ κίνδυνος γιά τό κόμμα ἀπτίς καθ/ελογῆς ἐχθρικές ἐπιδράσεις μεγαλώνει, ὅτι στίς ἐπιδράσεις αὐτές ὑπόκεινται, ὑποβάλλονται, τίς δέχονται πιό εὔκολα τά ἀδύνατα, μικροαστικά, διανοουμενίστικα στοιχεῖα, ὅλοι ὅσοι, ἔτσι εἴτε ἀλλιῶς, συνδέονται μέ τό μικροαστικό κόσμο, καί ὅτι τότε ἡ πάλη τοῦ κόμματος ἐνάντια στίς τέτιες ἐκδηλώσεις πρέπει νάνε ἀκόμα πιό ἀποφασιστική, ἂν θέλει τό κόμμα νά τραβήξει μπροστά.

Τό στέλεχος πού ἀνεβαίνει, καί αὐτό ἀφορᾶ περισσότερο, ἔχει ὅμως καί ἀποκλειστικά, τό μικροαστό, τό διανοούμενο, πρέπει ν' ἀποτάλλει καί νά πετᾶ τή μικροαστική σαβούρα, τίς μικροαστικές συνήθειες, ἐπιδράσεις, ἀντιλήψεις, τή μικροαστική νοοτροπία, πού σέρνει, πού φέρνει μέσα του. Ὅσο πιό πολύ τό κάνει αὐτό, τόσο πιό καλά ἀνταποκρίνεται στήν ἀποστολή του. Καί τό καλύτερο, τό μοναδικό σχολειό γιά τή μετεκπαίδευση αὐτή εἶνε τό σχολειό τῆς ταξικῆς πάλης, τό πέρασμα ἀπόλα τά σπαλοπάτια, ἀπόλες τίς δοκιμασίες της. Μέσα στή φωτιά αὐτή πετᾶς τό παλιό, τό ἄχρηστο, τό μικροαστικό, ἀποχτᾶς, ἀφομοιώνεις τό ἐπαναστατικό, τό ἀγωνιστικό, διαμορφώνεις καί ἀτσαλώνεις τόν πραγματικό κομματικό χαραχτήρα σου, τή μπολσεβίκικη κομματικότητά σου.

Ὁ μικροαστός, ὁ διανοούμενος, μά καί κάθε ἄλλος πού ἔρχεται στό κίνημα, σέρνοντας, μικρό εἴτε μεγάλο, μικροαστικό φορτιό καί πού ἀποβλέπει νά κάνει καριέρα, θέλοντας, ταυτόχρονα, νά ξεφύγει καί τίς δυσκολίες, τίς κακοτοπιές του, αὐτός εἶνε κιόλας ἐπιρεπής πρός συμβιβασμούς καί ὑποχωρήσεις,

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

πρός τή συνθηκολόγηση, τή λιποταξία, τόν συμβιβασμό, τή δήλωση, τήν προδοσία. Γιά τούς ἀνθρώπους αὐτούς, περισσότερο παρά γιά τούς ἄλλους, πρέπει νάχουμε ὑπόψη καί τοῦτο μέσα στήν πορεία τῆς ἀγωνιστικῆς τους ζωῆς καί σέ στιγμές, κυρίως, πού θ' ἀντιμετωπίσουν κατάμετωπα καί προσωπικά τίς δυσκολίες καί τίς ἄλλες «ἀνηκοδιές» τοῦ ἀγώνα, ὁπότε καί θά πρέπει νά ἐπιδείξουν καί ὅλη τους τή σταθερότητα, ἀντοχή, κομματικότητα, σέ τέτιες στιγμές, μέ τόν ἕνα ἤ τόν ἄλλον τρόπο, οἱ ἀτομικές ἐπιδιώξεις γιά καριέρα, οἱ μικροαστικές φιλοδοξίες καί ἐπιβιώσεις, ὁ μικροαστικός ἐγωισμός, φιλοτομαρισμός, ὁ διανοουμενίστικος ἀτομικισμός θάρθουν σέ σύγκρουση μέ τή μπολσεβίκικη κομματικότητα, πού ἀδιάλλαχτα, δίχως ὑποχωρήσεις, παραχωρήσεις καί συμβιβασμούς, ἀπαιτεῖ κι ἐπιβάλλει τό ἀτομικό νά ὑποτάσσεται καί νά θυσιάζεται ἀκόμα, ὅταν αὐτό χρειάζεται, στό κομματικό. Ἡ σύγκρουση αὐτή μπορεῖ ν' ἀναβάλλεται, νά ἀμβλύνεται, νά τιθασεύεται, ὅμως, ἀργά ἤ γρήγορα, σέ μιά κρίσιμη καμπή ἤ ἀπό ἄλλη αἰτία, θά ἐκδηλωθεῖ μέ ὀξύτητα καί θά λυθεῖ, θά ξεπεραστεῖ κομματικά, ὁλοκληρωτικά, σωστά, βασικά, μόνον τότε, ὅταν ὁ κουκουές θά νικήσει ὁριστικά τό μικροαστικό θηρίο. Καί, τότε, πάλι σέ δύσκολες στιγμές ὁ μικροαστός μπορεῖ νά ξαναση κώνει κεφάλι, ὅμως, ἄν ὁ κουκουές ἔχει νικήσει στέρεα, οἱ τέτιες «κρίσεις» θά ξεπερνιένται πιό εὔκολα. Ἡ πορεία τῆς μπολσεβικοποίησης γιά τό στέλεχός μας εἶνε, ἀπό μιά ὁρισμένη ἄποψη ἡ πορεία τῆς κατάπνιξης καί τῆς ὑπερνίκησης μέσα του τοῦ μικροαστικοῦ «θεριοῦ», τοῦ μικροαστικισμοῦ σ' ὅλες τίς ἐκδηλώσεις του.

Ὅσο, λοιπόν, περισσότερο φορτιό μικροαστικό καί διανοουμενίστικο σέρνει ἤ κρύβει κανένας μέσα καί ὅσο λιγότερο ἔχει περάσει κανονικά τό σχολειό τῆς «ὁμαλῆς», δύσκολης κομματικῆς ζωῆς, μέ τίς πολλές «τάξεις» καί «ἐξετάσεις», σχολειό πού φθείρει καί πετᾶ στή θάλασσα σταθερά τό ἄχρηστο καί βλαβερό αὐτό φορτιό, τόσο αὐτός, πού σέρνει τό φορτιό αὐτό καί ἔζησε ἀκανόνιστα τήν ἀγωνιστική του ζωή, τήν κρίση τῆς σύγκρουσης, ἀνάμεσα στόν κουκουέ καί τό μικροαστό, θά τήν περάσει πιό βασανιστικά καί δύσκολα, θά τήν περάσει ἴσως ἀρνητικά, ὑπέρ τοῦ μικροαστοῦ,—καί τέτια παραδείγματα ἔχουμε ἄφθονα,—ὁπότε θά κάνει νερά, θά ἐξωκείλει. Ὅταν τό κίνημα περνᾶ σκληρή δοκιμασία, δύσκολες μπόρες καί φουρτοῦνες, τότε οἱ πρῶτοι πού «κάνουν νερά» καί στρίβουν εἶνε ἀκριβῶς οἱ τέτιοι ἀπροσδιόριστοι ἀκόμα τελικά ἀγωνιστικά, μικροαστάκιδες κάθε μάρκας. Εἶνε σάν τά ποντίκια, πού μόλις τό καράβι ἀρχίσει νά κάνει στήν κυριολεξία, τόρα πιά, νερά, τό ἐγκατα-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

λείπουν πρῶτα. Ποῦ πᾶν ὅμως; Πέφτουν στή θάλασσα,—ἄλλος τρόπος δέν ὑπάρχει,—καί πνίγονται. Ἐνῶ «τά καλά τά παλικάρια» μένουν στό καράβι, κλείνουν τίς τρύπες, πετᾶν τά νερά καί σώζουν τό πλοῖο. Πρέπει ἀκόμα νά σημειώσουμε, ὅτι ὅσο πιό ἀργά ἐκδηλωθεῖ ἡ σύγκρουση, ἡ κρίση καί ὅσο πιό ψηλά στέκει αὐτός πού τήν περνᾶ, ὅσο πιό «στέρεα» ἔχει καταλάβει, ἤ φαντάζεται ὅτι ἔχει καταλάβει τήν κομματική του θέση, τόσο πιό δύσκολα τήν ξεπερνᾶ, τόσο πιό δύσκολο τοῦ εἶνε νά βάλει κάτω τό μικροαστισμό καί τόν ἐγωισμό του, νά δεῖ τά λάθη του, νά καταλάβει τόν ὀπορτουνισμό του, νά τά ὑποτάξει ὅλα στό συμφέρον τοῦ κόμματος, τόσο πιό δύσκολο θά τοῦ εἶνε νά νικήσει μέσα του ὁ κομματικός ἄνθρωπος, ἡ μπολσεβίκικη κομματικότητα, ὁ κουκουές. Παραδείγματα τέτια ἔχουμε πολλά. Στίς περιπτώσεις, λογουχάρη, τοῦ Βαφειάδη καί τοῦ Καραγιώργη, ἐκτός ἀπτό ὕποπτο καί τό βρώμικο πού παρουσιάζουν, πρόκειται καί γιά μικροαστούς καντιλανάφτηδες, γιά παθολογικά ἐγωπαθεῖς τύπους, πού πάντα εἶχαν ἀτέλειωτους λογαριασμούς, γκρίνιες καί παράπονα μέ τό κόμμα, πού τό κόμμα καί τόν ἀγώνα τά εἶχαν σά μέσα γιά νά πετύχουν τίς δικές τους ἀπροσμέτρητες ἀτομικές φιλοδοξίες. Οἱ τέτιοι τύποι ὑπηρετοῦν τόν καθένα πού ἱκανοποιεῖ μέ τίς λιγότερες δυσκολίες καί «βάσανα» τίς φιλοδοξίες τους. Γι' αὐτό καί εἶνε ἱκανοί καί στόν ἐχθρό νά πουληθοῦν, ἱκανοί γιά βρώμικες καί ὕποπτες δουλιές.

Στήν περίπτωση τοῦ Παρτσαλίδη καί τοῦ Ζήση Ζωγράφου πρόκειται γιά τυπικά-κλασικά παραδείγματα ὅπου ὁ μικροαστός νικᾶ τόν κουκουέ καί ἔρχεται σέ ριζική ἀντίθεση μέ τό κόμμα, ἀκριβῶς, γιατί ὁ μικροαστισμός, πού εἶνε δέκα φορές χειρότερος, ὅταν εἶνε διανοουμενίστικος, ἐμποδίζει νά καθαρίσεις μπολσεβίκικα τόν ἑαυτό σου, νά βλέπεις καί ν' ἀναγνωρίζεις τά λάθη σου, νά κρίνεις αὐστηρά τόν ἑαυτό σου, νά τά ὑποτάσσεις ὅλα, δίχως καμιά ἐπιφύλαξή σου στό κόμμα, καί τόν ἐγωισμό, καί τίς φιλοδοξίες. Γιατί ἄλλη, πιό γερή, κομματική φιλοδοξία, ἀπό τοῦ νά βάζεις τόν ἑαυτό σου ὁλοκληρωτικά καί ἀνεπιφύλαχτα στήν ὑπηρεσία τοῦ ΚΚΕ, γιά τόν κουκουέ δέν ὑπάρχει. Ὁ μικροαστός ἔρχεται σέ σύγκρουση μέ τήν ἀδιάλλαχτη αὐτή μπολσεβίκικη ἀπαιτητικότητα, χτυπιέται, παραδέρνει, «βασανίζεται» μά, ὄντας ἀνίκανος νά λύσει τή σύγκρουση αὐτή κομματικά,—ὅπως λογουχάρη στίς περιπτώσεις τοῦ Παρτσαλίδη καί τοῦ Ζωγράφου,—σάν ἀγωνιστής πέφτει καί χαντακώνεται.

Καί ἄν, κάτω ἀπαυτό τό φῶς τῆς μπολσεβίκικης κομματικῆς

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ἀπαιτητικότητας, ἐξετάσουμε τό ζήτημα μέ τίς δηλώσεις καί τούς δηλωσίες,—καί δέν ὑπάρχει ἄλλος πιό σωστός, ἄλλος πιό κομματικός τρόπος γιά νά ἐξετάζεται καί ἀντιμετωπίζεται τό ζήτημα αὐτό,—θά δοῦμε ὅτι βασικά, στήν κάθε μιά ξεχωριστή περίπτωση, καί μιλᾶμε ἐδῶ γιά τίς «τίμιες» περιπτώσεις, πρόκειται γιά τοῦτο: ὁ μικροαστός νίκησε τόν ἀγωνιστή. Δέν ἄντεξε μπροστά στίς δυσκολίες, λύγισε μπρός στή δοκιμασία, ἔσπασε, συνθηκολόγησε, γονάτισε καί πολλές φορές πρόδοσε. Βασικό λάθος καί ἐκφυγή ἀπτά μπολσεβίκικα κομματικά κριτήρια εἶταν, ὅτι ἡ καθοδήγηση τοῦ κόμματος, στήν πρώτη κατοχή, «ἔλυσε» τό ζήτημα αὐτό τῶν δηλώσεων καί δηλωσιῶν ἐνάντια στίς ἀπαιτήσεις καί τίς ἀρχές τῆς κομματικῆς ἠθικῆς, λέρωσε καί τσαλάκωσε τήν κομματική ἠθική, συγχώρησε τό λύγισμα μπροστά στόν ἐχθρό, τή συνθηκολόγηση ἀπέναντί του καί πολλές φορές καί τήν προδοσία. Αὐτό εἶταν ἕνα θεμελιακό, ἀσυγχώρητο λάθος, γιατί παραβίαζε τήν ἀρχή τῆς ἀδιαλλαξίας, τῆς ἀνειρήνευτης πάλης ἐνάντια στόν ἐχθρό, πού μόνο αὐτή μπορεῖ νά φέρει στή νίκη. Καί καθιέρωσε στό κόμμα τήν ἀρχή τῆς συνθηκολόγησης, τῆς ὑποταγῆς στόν ἐχθρό, πού ἀνατινάζει αὐτά τά ἠθικά θεμέλια τοῦ ἀγώνα. Γιά τόν κουκουέ δέν ὑπάρχει συνθηκολόγηση, ὑποχώρηση, συμβιβασμός στό ζήτημα τοῦ ὁλοκληρωτικοῦ, μέχρι καί τή θυσία τῆς ζωῆς, δοσίματος στόν ἀγώνα. Τό ΚΚΕ ἔχει χιλιάδες παραδείγματα τέτιων ἀγωνιστῶν. Καί τό πιό τελεφταῖο καί ἀπτά πιό λαμπρά εἶνε τοῦ κουκουέ Μπελογιάννη. Τό συγχώρι, ἡ «ἄφεση ἁμαρτιῶν» στούς δηλωσίες πρόσβαλε καί προσβάλλει τή μνήμη τῶν ἡρώων μας. Αὐτό, φυσικά, σέ καμιά περίπτωση δέ σημαίνει ὅτι σ' ἕναν δηλωσία, πού λύγισε, μά δέν ἔκανε προδοσία, ὅτι τό κίνημα τόν διώχνει, τόν «ἀφορίζει» καί δέν τοῦ δίνει, τοῦ ἀρνιέται τή δυνατότητα μέσα στήν πάλη, μέ τήν πιό σκληρή δοκιμασία, ν' ἀποκαταστήσει τήν ἀγωνιστική του τιμή. Οἱ ἀποδείξεις, φυσικά, πού ἐδῶ θά δίνονται, πρέπει νάνε πραγματικά ἀδιαμφισβήτητες καί ἀπόλυτα πειστικές. Πρέπει νά ξεκαθαριστεῖ καί τοῦτο: τό κόμμα, ὄντας ἀπόλυτα ἐνάντια στή συνθηκολόγηση καί στήν ὑποταγή μέ δήλωση στόν ἐχθρό, χρησιμοποίησε σέ ὁρισμένες περιπτώσεις τήν ἀδυναμία αὐτή τῶν ἐχθρῶν του νά κυνηγᾶν καί νά ψαρέβουν δηλώσεις, γιά νά κάνει τή δική του δουλιά. Στίς περιπτώσεις αὐτές δέν πρόκειται γιά δήλωση.

Πάντως τό ΚΚΕ, οἱ κουκουέδες, οἱ λαϊκοί ἀγωνιστές, οἱ ἡρωές μας κατεξεφτέλισαν τή μηχανή αὐτή τῶν δηλώσεων, πού τελικά, βοηθόντας στό ξεκαθάρισμα ἀπτό κόμμα τῆς συνθηκολόγησης, λιποταξίας καί προδοσίας, στρέφεται ἐνάντια στούς ἐφε-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

βρέτες της, ἐνάντια στούς ἐχθρούς τοῦ λαοῦ. Αὐτό ἀναγκάστηκαν νά τό ἀναγνωρίσουν καί νά τό ὁμολογήσουν οἱ ἴδιοι οἱ ἀντιπαλοί μας.

2. Ἡ μπολσεβίκικη ἀπαιτητικότητα

Ἡ ἐξέταση πού ἔγινε πιό πάνω πρέπει νά μᾶς φέρει στά παρακάτω συμπεράσματα. Πρῶτο. Ὅτι τό πρόβλημα τῶν στελεχῶν στέκει πραγματικά μέ ὀξύτητα μπροστά στό ΚΚΕ. Δέφτερο. Ὅτι ἡ ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος αὐτοῦ πρέπει νά γίνει καί γίνεται μέ τήν ἐπάνοδο στά μπολσεβίκικα κομματικά κριτήρια, πού στραπατσαρίστηκαν καί ἀγνοήθηκαν στήν πρώτη κατοχή. Τό ΚΚΕ, ἡ καθοδήγησή του, ξέφυγε τότε ἀπτά κριτήρια αὐτά καί ξέφυγε γιατί εἴχαμε μιά γενικά ὀπορτουνιστική γραμμή στήν πολιτική καί γιατί ὁ ταξικός ἐχθρός, μέ κύριό του πράχτορα μέσα στό κόμμα τό Σιάντο, μᾶς παρέσερνε σκόπιμα στήν κατέφθυνση αὐτή. Τρίτο. Ὕστερα καί ἀπτήν πεῖρα καί τοῦ δέφτερου ἔνοπλου ἀγώνα καί τίς σημερινές ἀνάγκες πόχει τό κίνημα πρέπει νά προβάλλουμε ἀξιάλλαχτα καί ἀνυποχώρητα τή μπολσεβίκικη ἀπαιτητικότητα στά στελέχη μας. Ἡ ἀπαιτητικότητα αὐτή συγκροτεῖται ἀπτά μπολσεβίκικα ἐκεῖνα κριτήρια καί γνωρίσματα πού καθορίζουν τό ἀγωνιστικό πρόσωπο τοῦ στελέχους, τοῦ μέλους μας, ὀξυμένη ἀπτά συγκεκριμένα δικά μας θετικά καί ἀρνητικά διδάγματα, ἀπτίς συγκεκριμένες δικές μας ἀπαιτήσεις πρός τόν κουκουέ, ὅπως διαμορφώθηκαν στίς δικές μας ἀγωνιστικές συνθῆκες καί ὅπως προβάλλουν, σήμερα, κάτω ἀπτό φῶς τῆς κατάστασης στή χώρα, ὕστερα ἀπτήν ὑποχώρησή μας, τῶν καθηκόντων πού ἔβαλαν τά κομματικά σώματα ἀπτήν 6η ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ (1949) καί δῶ καί ὅπως ἐπιγραμματικά τά διατύπωσε ἡ 2η ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ (Ὀχτώβρης 1951):

> «α) Κεντρικό πολιτικό-ὀργανωτικό καθῆκον τοῦ ΚΚΕ, τοῦ κάθε μέλους καί στελέχους μας εἶνε νά πολλαπλασιάσουμε τή δουλιά καί τίς προσπάθειές μας γιά νά ξεπεραστεῖ ἡ σοβαρή ὀργανωτική καί ἐπικίνδυνη καθυστέρησή μας σχετικά μέ τήν πολιτική ἐπιροή μας καί τό μαζικό λαϊκό κίνημα στή χώρα μας . . . . . .
>
> β) Τό ζήτημα τῆς ἀνασυγκρότησης τῶν κομματικῶν μας ὀργανώσεων εἶνε πρῶτ' ἀπόλα ζήτημα στελεχῶν. Τό ΚΚΕ

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

χρειάζεται στελέχη πού νάνε όλόπλευρα—πολιτικά, όργανωτικά, τεχνικά—προετοιμασμένα ν' ανταποκριθοῦν στίς ἀπαιτήσεις καί τίς δυσκολίες τῆς παράνομης δουλειᾶς. Χρειάζεται στελέχη μέ γερό κομματικό χαραχτήρα, πρωτόβουλα καί ἀποφασιστικά. Μέ ἀγωνιστική μονολιθικότητα καί ἀδιαλλαξία. Ἱκανά νά προσανατολίζονται σωστά στίς περίπλοκες καταστάσεις καί συνθῆκες καί νά χαράζουν σωστή γραμμή, νά ὀργανώνουν σωστά τή δουλιά. Στελέχη πού νά ξέρουν νά συνδυάζουν τή νέμιμη μέ τήν παράνομη δουλιά. Νά ἐφαρμόζουν αὐστηρά τούς κανόνες τῆς μπολσεβίκικης συνωμοτικῆς δουλιᾶς. Νάχουν ἀνεβασμένη τή μπολσεβίκικη ἐπαγρύπνηση. Στελέχη πού νάχουν σίγουρο καί σταθερό λόγο, νά μήν παρουσιάζουν διάσταση ἀνάμεσα στά λόγια καί στά ἔργα τους καί πού νά μποροῦν, ἔτσι, νά ὀργανώνουν τόν ἔλεγχο ἐκτέλεσης ὥστε ἡ ἀπόφαση πού πάρθηκε νά πραγματοποιεῖται καί νά ἐφαρμόζεται ὄχι μόνο τυπικά μά καί οὐσιαστικά, ὁλοκληρωτικά, ὥστο τέλος. Αὐτοῦ βρίσκεται ἕνα ἀπτά κύρια καί βασικά γνωρίσματα γιά τόν κουκουέ, τό στέλεχος, τόν καθοδηγητή μας. Στελέχη καί μέλη, κουκουέδες πού νά μή χαρίζονται σέ κανένα. Πού νά μήν ὑποχωροῦν στίς δυσκολίες καί στίς πιό μεγάλες. Πού νά ξέρουν νά ὑπερασπίζονται τό κόμμα ἀπτούς φανερούς καί κρυφούς ἐχθρούς του. Πού νά ξεσκεπάζουν θαρραλέα καί ἀνειρήνευτα τούς κατεργαρέους καί ζεστοθεσούληδες, τούς γραφειοκράτες καί χαλασμένους. Στελέχη πού νάχουν ἀφομοιώσει καί ἀποχτήσει τή μπολσεβίκικη ἀρετή, ὅτι δίχως θαρραλέα κομματική κριτική πρός τά πάνω καί πρός τά κάτω, πού δέν τά διπλώνει μπροστά σέ τίποτα, ὅταν πρέπειται γιά τό συμφέρον τοῦ κόμματος καί τοῦ κινήματος, ὅτι δίχως τίμια, εἰλικρινῆ, ὁλοκληρωτική αὐτοκριτική, πού δέ γίνεται σποραδικά καί τυχαία, μά εἶναι ἀναπόσπαστο ὀργανικό κομμάτι σ' ὅλη τή ζωή, δουλιά καί δράση τοῦ ΚΚΕ, ὅτι δίχως τήν τέτια κριτική καί αὐτοκριτική, πού μᾶς χρειάζεται σά νερό, ἀέρας καί φῶς, δέ θά ἀτσαλώσουμε ἀλώβητο τό κόμμα μας.

Τό κόμμα μας πρέπει, μέσα ἀπτά δοκιμασμένα μέλη καί στελέχη του, ἀπτούς ἄξιους λαϊκούς ἀγωνιστές καί ἀπτούς νέους καί τίς νέες μας, νά διαπλάθει στελέχη πού ν' ἀποχτήσουν τά βασικά στοιχεῖα τῆς θεωρίας μας, νά κατέχουν ζωντανά-δημιουργικά τήν πολιτική μας, νάχουν μελετήσει κι ἀφομοιώσει στό κύριο καί βασικό περιεχόμενό της, τή μπολσεβίκικη τέχνη καθοδήγησης καί νάνε ἱκανά

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

νά τήν ἀξιοποιήσουν δημιουργικά στίς δύσκολες συνθῆκες τῆς παράνομης δουλειᾶς στήν Ἑλλάδα. Χωρίς αὐτό, χωρίς τή δημιουργία τέτιων στελεχῶν, τό κόμμα δέ θά μπορέσει νά ξεπεράσει σύντομα καί ἱκανοποιητικά τή σοβαρή ὀργανωτική καθυστέρησή του. Στόν κομματικό-ὀργανωτικό τομέα, αὐτόν, στή δημιουργία, διαμόρφωση, διάπλαση, ἀνάδειξη τέτιων στελεχῶν βρίσκεται ὁ βασικός κρίκος. Τό κόμμα μας σήμερα ἔχει τή δυνατότητα νά κατακτιαστεῖ καί νά λύσει ἔγκαιρα καί σωστά τό καθῆκον αὐτό».

Ἐκεῖ, τοποθετεῖ τό ζήτημα πού μᾶς ἀπασχολεῖ ἐδῶ, τό κόμμα μας στήν ὀπτική τῆς 2ης ὁλομέλειας τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ. Ἡ μπολσεβίκικη ἀπαιτητικότητα πρός τά μέλη καί τά στελέχη τοῦ πανεπιστατικοῦ κόμματος τῆς ἐργατικῆς τάξης εἶνε ἀπτά θεμέλια στή συγκρότησή του. Στό ζήτημα αὐτό οἱ Λένιν καί Στάλιν, τό Μπολσεβίκικο Κόμμα ἔδιναν πάντα ἐξαιρετική σημασία. Καί τό ΚΚΕ πρέπει πάντα νά τείνει ν' ἀνταποκρίνεται στή μπολσεβίκικη αὐτή ἀπαιτητικότητα, ὅπως τή διαμόρφωσαν, τή σφυρηλάτησαν καί τήν ἀποκρυστάλλωσαν οἱ Λένιν καί Στάλιν, τό Μπολσεβίκικο Κόμμα.

Ἂν θελήσουμε τή μπολσεβίκικη αὐτή ἀπαιτητικότητα νά τή δοσουμε ἐπιγραμματικά καί προσαρμοσμένη, στίς δικές μας συνθῆκες πρέπει νά ποῦμε: τό πίνημα, τό κόμμα ἀπαιτεῖ ἀπτόν ἀγωνιστή μας νάνε κομμουνές-λενικός ἡγέτης. Νάνε, δηλαδή, ἀγωνιστής πού νά συγκεντρώνει, νά συνενώνει, νά συνδυάζει, δυό πράματα: τή μπολσεβίκικη κομματικότητα μέ τήν ἐπαναστατική δημοφιλία, λαϊκότητα.

Στήν ἀνάλυση, στήν ἐξήγηση αὐτοῦ τοῦ πράματος πρέπει νά σταθοῦμε λίγο πιό διεξοδικά.

Τό ζήτημα τῶν στελεχῶν, τή σημασία πού ἔχουν τά στελέχη μας τό δίνει ὁ Στάλιν ἁπλά, χτυπητά, ἐξαντλητικά:

> «Πρέπει, ἐπιτέλους, νά καταλάβουμε ὅτι ἀπόλα τά πολύτιμα κεφάλαια, πού ὑπάρχουν στόν κόσμο, τό πιό πολύτιμο καί τό πιό ἀποφασιστικό κεφάλαιο εἶνε οἱ ἄνθρωποι, τά στελέχη. Πρέπει νά καταλάβουμε ὅτι στίς τορινές δικές μας συνθῆκες „τά στελέχη ἀποφασίζουν τό πᾶν"» (Λόγος στό Κρεμλίνο στίς 4 τοῦ Μάη 1935).

Στήν ἔκθεσή του στό 18ο συνέδριο τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος ὁ Στάλιν, πάνω στό ἴδιο ζήτημα λέει:

> «Τά στελέχη τοῦ κόμματος εἶνε τό διοικητικό σῶμα τοῦ κόμματος καί μιά καί τό κόμμα μας στέκεται στήν ἐξου-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

σία αὐτά εἶνε ἐπίσης τό διοικητικό σῶμα τῶν καθοδηγητικῶν κρατικῶν ὀργάνων. Ἀφοῦ γίνει ἡ ἐπεξεργασία τῆς σωστῆς πολιτικῆς γραμμῆς, πού δοκιμάστηκε στήν πράξη, τά στελέχη τοῦ κόμματος γίνονται ἡ ἀποφασιστική δύναμη τῆς κομματικῆς καί κρατικῆς καθοδήγησης. Τό νάχεις σωστή πολιτική γραμμή εἶνε βέβαια τό πρῶτο καί τό πιό σπουδαῖο ζήτημα. Μά αὐτό ἀκόμα δέ φτάνει. Ἡ σωστή πολιτική γραμμή χρειάζεται ὄχι γιά ἐκδήλωση, μά γιά νά ἐφαρμοστεῖ στή ζωή. Μά γιά νά ἐφαρμόσεις στή ζωή τή σωστή πολιτική γραμμή χρειάζονται στελέχη, χρειάζονται ἄνθρωποι, πού καταλαβαίνουν τήν πολιτική γραμμή τοῦ κόμματος, πού τήν ἀποδέχονται, σάν ἴδια δικιά τους γραμμή, ποῦνε ἕτσιμα νά τήν ἐφαρμόσουν στή ζωή, πού ξέρουν νά τήν πραγματοποιοῦν στήν πράξη καί πού εἶνε ἱκανά νά φέρνουν τήν εὐθύνη γι' αὐτήν, νά τήν ὑπερασπίζονται, νά παλέβουν γι' αὐτήν. Χωρίς αὐτό ἡ σωστή πολιτική γραμμή κινδυνέβει νά μείνει στό χαρτί».

Ἡ πολιτική γραμμή δίνει τήν πορεία, τήν κατέφθυνση τοῦ κινήματος, εἶνε ὁ μπούσουλας, γιά τόν ἐπαναστατικό ἀγώνα καί ἡ κατοχή τῆς γραμμῆς αὐτῆς εἶνε τό βασικό μαζί μέ τήν πάλη γιά τήν ἐφαρμογή της, μαζί μέ τή δουλιά, πού πραγματοποιεῖ τή γραμμή αὐτή. Τί σημασία ἔχει ἡ ἱκανότητα τῶν στελεχῶν νά κατέχουν τήν πολιτική γραμμή καί νά λύνουν τά ζητήματα καθοδήγησης μᾶς τό λέει ὁ Στάλιν στήν ἴδια του ἔκθεση

«Μποροῦμε μέ βεβαιότητα νά ποῦμε, ὅτι, ἂν πετυχαίναμε νά προετοιμάσουμε ἰδεολογικά τά στελέχη μας σ' ὅλους τούς τομεῖς τῆς δουλιᾶς καί νά τ' ἀτσαλώσουμε πολιτικά σέ τέτιο σημεῖο, πού νά μποροῦν λέφτερα νά προσανατολίζονται στήν ἐσωτερική καί διεθνῆ κατάσταση, ἂν πετυχαίναμε νά τά κάνουμε πλέρια ὥριμους μαρξιστές-λενινιστές, ἱκανούς νά λύνουν, χωρίς σοβαρά λάθη, τά προβλήματα τῆς καθοδήγησης τῆς χώρας, τότε θάχαμε κάθε βάση νά θεωροῦμε πιά σά λυμένα τά ἐννιά δέκατα ἀπόλα τά ζητήματά μας».

Καί ἀλλοῦ:

«Πρέπει νά ἀναγνωρίσουμε σάν ἀξίωμα, ὅτι ὅσο πιό ψηλά εἶνε τό πολιτικό ἐπίπεδο καί ἡ μαρξιστική-λενινιστική συνειδητότητα τῶν στελεχῶν, σ' ὅποιον νάνε τομέα τῆς κρατικῆς καί τῆς κομματικῆς δουλιᾶς, ὅσο πιό ψηλά καί πιό γόνιμη εἶνε ἡ ἴδια ἡ δουλιά, τόσο εἶνε πιό γόνιμα τ' ἀποτελέσματα τῆς δουλιᾶς καί, ἀντίθετα, ὅσο πιό χαμηλά τό πολιτικό

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ἐπίπεδο καὶ ἡ μαρξιστικὴ-λενινιστικὴ συνειδητότητα τῶν στελεχῶν, τόσο πιὸ πιθανὲς εἶνε οἱ διαλείψεις (ρήγματα Ν. Ζ.) καὶ οἱ ἀποτυχίες (γαλάσματα Ν. Ζ.) στὴν δουλειά τόσο ὁ πιὸ πιθανὸ εἶναι νὰ ρηγματώσουν καὶ ξεφτοῦν τὰ ἴσια τῆς ἐλεύθερης σκέψης, τὰ δουλεμπόρικα παράσεις-ψιλοκατζηδέικα, τόσο πιὸ πιθανὸ ἐπισημοποιοῦνται τους» (Στάλιν).

«Τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα εἶνε λειτουργὸς συνειδητῆς ἐνωμένης ἀγωνιστικῆς τάξης, συνειδητὴ ἔνωση ἀγωνιστικῶν καὶ παραγωγικῶν ἰδεῶν ἡ ἰδεολογία, τὸ πρόγραμμα τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ ἡ ἰδιαίτερη τακτικὴ ἴδιος σκοπός, ἡ ἀνατροπὴ τῆς καπιταλιστικῆς τάξης, κεφαλαιοκρατία καὶ ἡ ἐγκαθίδρυση τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου καὶ ἡ δημιουργία τῆς σοσιαλιστικῆς κοινωνίας ἡ ἐνιαία δουλειά καὶ βράση γιὰ τὴν πραγματοποίηση τοῦ ἐνιαίου σκοποῦ. Βασική, λοιπόν, προϋπόθεση γιὰ τὸν ἀγωνιστὴ κομμουνιστὴ γιὰ τὸ στέλεχος τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος εἶνε νὰ κατανοήσει, ν' ἀφομοιώσει τὴ μαρξιστικὴ ἐπαναστατικὴ θεωρία. Ὁ Στάλιν στὰ 1925 μιλώντας γιὰ τὶς προϋποθέσεις τοῦ ΚΚ Γερμανίας καὶ γιὰ τὴ μπολσεβικοποίηση» καθόρισε μερικοὺς βασικοὺς ὅρους πού, δίχως αὐτούς, δὲν εἶνε δυνατὴ ἡ μπολσεβικοποίηση τῶν ΚΚ. Ὁ δέφτερος ὅρος, ὅπως τὸ διατυπώνει ὁ ἴδιος Στάλιν, λέει:

> «Εἶνε ἀναγκαῖο, ὅπως τὸ κόμμα, ἰδιαίτερα τὰ καθοδηγητικά του στοιχεῖα καταχτήσουν πλέρια τὴν ἐπαναστατικὴ θεωρία τοῦ μαρξισμοῦ, συνδεμένη ἀδιάρηχτα μὲ τὴν ἐπαναστατικὴ πράξη».

Ὥστε τὸ στέλεχος μιας πρέπει νὰ μελετᾶ, νὰ καταχτᾶ, ν' ἀφομοιώνει τὴ θεωρία μιας, νὰ κατέχει, νὰ ἐφαρμόζει, νὰ ὑπερασπίζεται τὴ γραμμὴ τοῦ κόμματος. Καὶ ὅσο καὶ ἂν τὸ ἰδεολογικό μέτωπο μὲ τὰ προβλήματά του δὲν πιάνεται ἄμεσα στὴ μελέτη αὐτή, ὅμως πρέπει νὰ σημειωθεῖ ἐδῶ, σύντομα, ὅτι κατάχτηση καὶ ἀφομοίωση τῆς θεωρίας μιας καὶ τῆς γραμμῆς τοῦ ΚΚΕ, σημαίνει γιὰ τὸν κουκουέ, πρῶτ' ἀπόλα, πάλη στὸ ἰδεολογικὸ μέτωπο, μελέτη καὶ ἐπεξεργασία τῶν ζητημάτων του, ἀδιάκοπο ἀγώνα, πρώτη γραμμὴ στὸν ταξικὸ πόλεμο, ὅπου καὶ μὲ τὸ λόγο καὶ μὲ τὴν πένα πολεμᾶμε τὸ ἴδιο ἀποτελεσματικὰ καὶ τελεσφόρα. Τὸ δὲ μπορῶ νὰ γράψω εἴτε τὸ δὲ μπορῶ νὰ μιλήσω, δὲν ὑπάρχουν γιὰ τὸν κουκουέ. Σ' ὅ,τι ἀφορᾶ τὸν ταξικὸ ἀγώνα ὁ κουκουές πρέπει νὰ παλέβει νὰ τ' ἀπογτήσει ὅλα, πρέπει νὰ τὰ μπορεῖ ὅλα.

Ὁ Στάλιν στὰ 1923 μιλώντας, σὲ σύσκεψη τῆς ΚΕ τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος, «Γιὰ τὴν ἀνάπτυξη καὶ τὸ δυνάμωμα

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τῶν μαρξιστικῶν στελεχῶν στίς ἐθνικές δημοκρατίες καί περιοχές» ἀναφέρθηκε στό πῶς γινότανε ἡ δουλιά αὐτή στό κόμμα, στόν πρῶτο καιρό τῆς ἀνάπτυξής του, στήν προεπαναστατική ἐποχή καί εἶπε:

«Τό βασικό καθῆκον στήν πρώτη περίοδο ἀνάπτυξης τοῦ κόμματός μας, τοῦ ρούσικου κομματιοῦ του, εἶταν ἡ δημιουργία στελεχῶν, μαρξιστικῶν στελεχῶν».

Τό Μπολσεβίκικο Κόμμα, ἐξηγεῖ ὁ Στάλιν, διαμόρφωσε τά στελέχη του καί δημιουργήθηκε σέ μαζικό κόμμα ἑκατομμυρίων στήν πάλη στά δυό μέτωπα, ἐνάντια στούς δεξιούς καί στούς «ἀριστερούς» ὀπορτουνιστές πού τραβοῦσαν τό κόμμα ἀπτό σωστό ἐπαναστατικό, μαρξιστικό δρόμο καί οὐσιαστικά ὑπότασσαν τό ἐργατικό κίνημα στήν κεφαλαιοκρατία. Ὁ Λένιν, προσθέτει ὁ Στάλιν, αὐτή τήν εἰκόνα ἔδοσε στό ἔργο του «Ἡ παιδική ἀρρώστια τοῦ „ἀριστερισμοῦ" στόν κομμουνισμό», ὅπου καί ὑποστήριξε ὅτι τά κομμουνιστικά κόμματα στή Δύση, πάνω-κάτω θά περάσουν καί περνοῦν τίς ἴδιες βαθμίδες ἀνάπτυξης.

Ὥστε συνοψίζοντας ἐδῶ, τήν πρώτη καί βασική ἀπαίτηση πού ἡ μπολσεβίκικη κομματικότητα προβάλλει στά στελέχη τοῦ κόμματος, μποροῦμε νά ποῦμε: τό στέλεχος, γιά νάνε πραγματικά τό χρυσό ἀπόθεμα, τό πιό πολύτιμο κεφάλαιο τοῦ κόμματος, πρέπει νά καταχτᾶ τή θεωρία μας, νά συγχρονίζεται ἀδιάκοπα θεωρητικά, νά μελετᾶ, νά κατέχει, ν' ἀποδέχεται σά δική του τήν πολιτική γραμμή τοῦ κόμματος, νά τήν ἐφαρμόζει στή ζωή, νά τήν πραγματοποιεῖ στήν πράξη, νά εὐθύνεται γι' αὐτήν, νά τήν ὑπερασπίζεται καί νά παλέβει γι' αὐτήν.

Ὁ κουκουές στέλεχος καί λαϊκός ἡγέτης γιά ν' ἀνταποκριθεῖ στήν ἀποστολή του πρέπει ἀπτήν πεῖρα καί τά διδάγματα τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος καί τοῦ ΚΚΕ νά βγάλει καί νά χωνέψει καί στό σημεῖο αὐτό τά ἀναγκαῖα συμπεράσματα. Ἡ ρηχή μαρξιστική νεοελληνική θεμελίωση καί ἀνεδαφική τοποθέτηση, (ὅταν δέν εἴχαμε νά κάνουμε μέ συνειδητούς πράχτορες τοῦ ἐχθροῦ, ὅπως ὁ Σιάντος) ἐκτροχίασαν τήν καθοδήγηση τοῦ κόμματος στήν πρώτη κατοχή, ἀπτή σωστή πολιτική γραμμή. Ὄχι μόνο δέ γινότανε πάλη στά δυό μέτωπα, μά, ἀντίθετα, ἡ πολιτική γραμμή τῆς καθοδήγησης εἶταν σύμφυρμα, σύμπλεγμα ἀπό δεξιές ὀπορτουνιστικές καί «ἀριστερές» σεχταρι-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

στικές ἀπόψεις καί πράξεις, πού, φυσικά δέν ἐπέτρεπαν στό κίνημα νά ἀκολουθεί τό σωστό δρόμο. Καί εἶνε εὐκολονόητο, σέ τέτιες συνθῆκες οὔτε τά στελέχη τοῦ κόμματος μποροῦσαν νά παίρνουν τό ἀπαραίτητο μπολσεβίκικο πολιτικό ἀτσάλωμα, νά γίνουν ἱκανά, δίχως μεγάλα λάθη, νά λύνουν τά προβλήματα καθοδήγησης τοῦ ἀγώνα στόν τομέα, ὅπου δούλεβαν.

Ἰο δίδαγμα, τό συμπέρασμα αὐτό εἶνε θεμελιακό γιά τόν κουκουέ-λαϊκό ἡγέτη γιά ὁλόκληρο τό ΚΚΕ. Καί τά κενά, στόν τομέα αὐτόν, πού ἀκόμα ὑπάρχουν, πολλά καί σοβαρά καί σήμερα, πρέπει νά δουλέβουμε ἀκούραστα νά τά ξεπερνᾶμε. Ἡ μπολσεβίκικη ἀπαιτητικότητα πρός τά μέλη μας (καί τά μέλη μας οἱ κομμουνιστές, γιά νά φέρνουν ἄξια αὐτόν τόν τίτλο, πρέπει νᾶνε ἀξιωματοῦχοι καί στελέχη μέσα στό λαϊκό κίνημα) καί τά στελέχη μας ξεκινᾶ ἀπτήν προϋπόθεση, ὅτι ἀδιάκοπα διαβάζουμε, μορφωνόμαστε, ἀνεβάζουμε τό ἰδεολογικό μας ἐπίπεδο. Τό στέλεχος μας καί ὅσο πιό ψηλά στέκει, τόσο πιό πολύ, πρέπει νά ἀφομοιώνει τά δοσμένα τῆς θεωρίας μας, νά κατέχει τά ζητήματα τῆς πολιτικῆς τοῦ κόμματος, νά παίρνει ἐνεργό μέρος στήν ἐπεξεργασία καί τήν πραγματοποίησή τους, νά καταχτᾶ ὁλόπλευρα τή μπολσεβίκικη τέχνη καθοδήγησης. Μελέτη, ἐπεξεργασία, βάθεμα, ἀδιάκοπη βελτίωση. Τό στέλεχός μας, τήν πολιτική τοῦ κόμματος πρέπει νά τήν κατέχει καλά ὄχι μόνο γενικά. Πρέπει νά τήν κατέχει καί νά τήν ἐφαρμόζει δημιουργικά καί στόν τόπο ἤ στόν τομέα, ὅπου δουλέβει, ὅπου εἶνε ὁπότε ὁνος. Καί δημιουργική ἐφαρμογή, πραγματοποίηση τῆς γραμμῆς τοῦ κόμματος σημαίνει, ὅτι τόν τομέα ἤ τήν περιοχή ὅπου δουλεύεις τόνε μελετᾶς, τόνε γνωρίζεις καλά, ξέρεις τίς ἰδιομορφίες του, τά ξεχωριστά του γνωρίσματα, τίς τοπικές συνθῆκες τήν κατάσταση μέ ὅλα τά ἀνθρώπινα καί ὑλικά στοιχεία, πού τή διαμορφώνουν καθεμέρα, καί πρῶτ' ἀπόλα ξέρεις τούς ἀνθρώπους τούς δικούς σου καί τόν ἀντίπαλο. Μόνον ἔτσι, μόνον ὅταν μέ βάση τή γενική γραμμή τοῦ κόμματος, μπορεῖς καί σωστά ἀναλύεις τά ὑλικά στοιχεῖα καί τίς ζωντανές δυνάμεις, στόν τομέα ἤ στήν περιοχή ὅπου δουλέβεις ὑπέφθυνα, μόνον τότε θά μπορέσεις, μέ βάση αὐτή τήν ἀνάλυση, νά πραγματοποιήσεις δημιουργικά τή γραμμή αὐτή στίς συγκεκριμένες δικές σου συνθῆκες, μόνο τότε θά μπορεῖς νά συνθέτεις ζωντανά τήν πολιτική γραμμή, πού θά ἐφαρμόσεις ἐσύ τοπικά, σάν ὀργανικό κομμάτι τῆς γενικῆς γραμμῆς τοῦ κόμματος.

Ἐδῶ προσθέτονται ἀκόμα μερικά στοιχεῖα, πού ἡ μπολσεβίκικη πεῖρα καί πράξη προβάλλουν στό στέλεχος σάν προϋ-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

πόθεση ἀπαραίτητη γιά νά πετύχει. Νά μερικά ἀπτά στοιχεῖα αὐτά.

Πρῶτο. Δέ μπορεῖς νά ξέρεις καλά τήν κατάσταση οὔτε καί νάχεις καλή πολιτική καί, κατά συνέπεια καί πιθανότητα ἐπιτυχίας, ἄν δέ συνδέσαι στενά «μέ χίλιους δεσμούς» μέ τή μάζα, ἄν δέν ξέρεις πῶς καθεφορά σκέφτεται, τί τή συγκινάει, ἄν δέν ξέρεις νά μαθαίνεις, νά διδάσκεσαι ἀπτίς μάζες. Ὄχι γιά νά γίνεσαι οὐρά τῆς μάζας μά γιά νά δένεσαι πιό ἀδιάρηχτα μαζί της, γιά νά τήν ὁδηγᾶς, ἔτσι, πιό σίγουρα, στούς ἀγῶνες, στίς μπόρες, στή νίκη.

> «Ἡ δύναμη τῶν μπολσεβίκων,—λέει ὁ Στάλιν,—ἡ δύναμη τῶν κομμουνιστῶν συνίσταται στό ὅτι ξέρουν νά περιβάλλουν τό κόμμα μας μέ τά ἑκατομμύρια τοῦ ἐξωκομματικοῦ ἀχτίφ. Ἐμεῖς οἱ μπολσεβίκοι δέ θάχαμε τίς ἐπιτυχίες πού ἔχουμε τόρα, ἄν δέν ξέραμε νά καταχτᾶμε μέ τό μέρος τοῦ κόμματος τήν ἐμπιστοσύνη ἀπτά ἑκατομμύρια τῶν ἐξωκομματικῶν ἐργατῶν καί ἀγροτῶν. Καί γι' αὐτό τί χρειάζεται; Γι' αὐτό χρειάζεται οἱ κομματικοί νά μήν ξεκόβουν ἀπτούς ἐξωκομματικούς, νά μήν μεγαλοπιάνονται μέ τήν κομματικότητά τους, μά νά βάζουν ἀφτί στή φωνή τῶν ἐξωκομματικῶν, χρειάζεται ὄχι μόνο νά διδάσκουν τούς ἐξωκομματικούς, μά καί νά διδάσκονται ἀπαυτούς».

Ἡ ἀπόσπαση ἀπτή μάζα, ἀπτή βάση εἶνε ἀπτά πιό θανάσιμα γιά ἕναν κομμουνιστή ἁμαρτήματα Ἡ πρώτη κατοχή μᾶς εἶνε καί δῶ τό πιό κλασικό παράδειγμα καί δίδαγμα.

Δεύτερο. Δέ μπορεῖς νά μελετήσεις ἐπαρκῶς καί ἱκανοποιητικά τήν κατάσταση καί νά καθορίσεις τήν πολιτική γραμμή καί τά καθήκοντα τῆς ὀργάνωσης χωρίς κολλεχτιβίστικη προσπάθεια καί συνεισφορά τῶν καθοδηγητικῶν στελεχῶν, τοῦ ἀχτίφ, τή δημιουργική συμβολή τῆς βάσης. Ἡ κολλεχτιβιστικότητα στήν κομματική δουλιά,—τό ζήτημα αὐτό μπαίνει καθεφορά συγκεκριμένα ἀνάλογα μέ τίς συνθῆκες νομιμότητας, μισονομιμότητας εἴτε παρανομίας,—εἶνε βασική μπολσεβίκικη ἀπαίτηση πρός τό στέλεχος.

Τρίτο. Ἀφοῦ μελετήσεις τήν κατάσταση καί καταλήξεις σέ συμπεράσματα καί ἀποφάσεις, ἡ καθοδήγηση, πού πρέπει νά ἐξασφαλίσεις στό ἀχτίφ σου στή βάση, στίς μάζες, γιά νά γίνουν καί οἱ ἀποφάσεις πού πάρθηκαν πραγματικότητα, ἡ καθοδήγηση αὐτή πρέπει νᾶνε συγκεκριμένη, ζωντανή, καθημερινή, ἐπιτελική. Τό ἀφηρημένο, τό γενικό καί τό καλουπιασμένο στή

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

δουλιά εἶνε καταδίκη γιά τήν καθοδήγηση. Μόνο μέ ἐντολές καί διαταγές ἀπτά πάνω δέ μπορεῖς νά κάνεις πραγματικό ἔργο.

«Κομμουνιστική ξιπασιά,—λέει ὁ Λένιν,—σημαίνει, ὅτι ἕνας ἄνθρωπος, ὄντας στό κομμουνιστικό κόμμα χωρίς νάχει ἀκόμα διωχτεῖ ἀπαυτοῦ, φαντάζεται ὅτι μέ τά κομμουνιστικά διατάγματα μπορεῖ νά λύσει ὅλα τά καθήκοντά του» (τόμ. 33ος, σελ. 54).

Τήν ξιπασιά αὐτή ὁ Λένιν τή λέει «πρῶτο ἐχθρό». Εἶνε ἐκδήλωση τῆς πιό ἀντικομματικῆς γραφειοκρατίας στήν κομματική καθοδηγητική δουλιά. Ἡ ξιπασιά αὐτή δέ δημιουργεῖ ἔργο, μά χαντακώνει τή δουλιά καί ὁ κουκουές τήν πολεμᾶ ἀμείλιχτα.

Τέταρτο. Μήν ὑποτιμᾶς, ποτέ, τό «μικρό», τό «ἀσήμαντο» τό δεφτερέβον στή δουλιά. Μήν ξεχνᾶς, ποτέ, ὅτι στήν κομματική δουλιά δέν ὑπάρχει «μικρό» καί «ἀσήμαντο», ὅτι καί τό πιό μικρό πρέπει σωστά νά ἐκτιμιέται καί ν' ἀξιοποιεῖται, ὅτι ἀπτά «μικρά» καί «ἀσήμαντα» γίνονται, χτίζονται, δημιουργιένται τά μεγάλα. Ὁ Στάλιν, προβάλλοντας τό Λένιν, παντοῦ, σάν παράδειγμα, τονίζει καί τοῦτο:

«Ποτέ μήν ἀρνιέσαι τό μικρό στή δουλιά, γιατί ἀπτό μικρό χτίζεται τό μεγάλο, σ' αὐτό βρίσκεται μιά ἀπτίς πιό σημαντικές παρακαταθῆκες τοῦ Λένιν» (τόμ. 7ος, σελ. 15).

Καί ἡ ΚΕ τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος στήν Ἐκκλησή της στίς 22 τοῦ Γενάρη 1924, πρός ὅλους τούς ἐργαζόμενους, γιά τό θάνατο τοῦ Λένιν, λέει καί τοῦτο:

«Ὁ Λένιν, σάν κανένας ἄλλος, ἤξερε νά βλέπει καί τό μεγάλο καί τό μικρό, νά προλέγει τίς πιό τεράστιες ἱστορικές καμπές καί ταυτόχρονα νά χρησιμοποιεῖ τήν κάθε μικρή λεπτομέρεια. Ἤξερε, ὅταν χρειάζεται, νά ἐπιτίθεται μέ λύσσα (δαιμονισμένα N. Z.)* καί, ὅταν χρειάζεται, νά ὑποχωρεῖ, γιά νά ἑτοιμάσει νέα ἐπίθεση. Δέ γνώριζε κανενός εἴδους στερεότυπες φόρμουλες. Τά σοφά του μάτια,

* Σημείωση: Σ' ὅλες τίς ἐκδόσεις στά ἑλληνικά τῆς σύντομης βιογραφίας τοῦ Λένιν ἀπτό κομματι αὐτό τῆς Ἐκκλησης τῆς ΚΕ τοῦ ΠΚΚ (μπ) παραλείπεται ἡ φράση «ὅταν χρειάζεται νά ἐπιτίθεται λυσσασμένα» δεῖγμα, κι αὐτό, γιά τό πόσο ἄθλια καί ἀνέφθυνα κάνουμε πολλές φορές καί τίς πιό ὑπέφθυνες δουλιές. N. Z.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

πού ταρλεπαν ὅλα, δέν εἶχαν παρωπίδες. Γιατί ἦταν ὁ γεννημένος ἀρχηγός τοῦ προλεταριακοῦ στρατοῦ, ἡ μεγαλοσύνη τῆς ἐργατικῆς τάξης».

Πεμπτο. Τό στέλεχος πρέπει καί στήν κομματική του δουλιά καί στήν ἀγωνιστική του δράση καί στήν ἀτομική του ζωή νάνε παράδειγμα καί ὑπόδειγμα. Ὅλοι οἱ ἀγωνιστές μας καί, πρῶτ' ἀπόλα, ἀπτόν πόλεμο καί τήν παράνομη δουλιά, ἀπτήν παραγωγή καί ὅσοι ἔχουν τώρα ταμπούρι τή μόρφωση, ξέραν, ζῆσαν τή δύναμη τοῦ παραδείγματος. Ὁ κουκουές καί τό στέλεχός μας, ὅλοι ἐμεῖς ἔχουμε σάν ὕψιστο ὑπόδειγμα ὁλόπλευρης, φωτισμένης, ἀγωνιστικῆς ζωῆς τ' ἀνυπέρβλητα πρότυπά μας, τούς δασκάλους καί ὁδηγητές μας, τούς Μάρξ, Ἔνγκελς, Λένιν, Στάλιν. Στή ζωή μας, στόν ἀγώνα μας, στήν κομματική μας δουλιά αὐτούς ἔχουμε γιά σύμβολα, ὁδηγητές, πρότυπα. Ἡ φιλοδοξία μας ἡ ἀνώτατη εἶνε νά φαινόμαστε, ὅσο μποροῦμε πιό πλέρια, ἄξιοι μαθητές τους. Παράλληλα ὁ κουκουές καί τό στέλεχος, μόνον, ὅταν στέκει ὁ ἴδιος πρότυπο καί παράδειγμα, ὅταν στόν τομέα του, στό πόστο, ὅπου τόν τοποθέτησε ὁ λαός καί τό κίνημα, στέκει ὑποδειγματικός ἀγωνιστής, ζωντανό ὑπόδειγμα, πού ὁλοκληρωτικά δίνεται στόν ἀγώνα καί, δίχως ἐπίδειξη, κομπασμό καί ἀπαιτήσεις, κάνει στό ἀκέραιο τό καθῆκον του, μόνον ἔτσι ὁ κουκουές μπορεῖ νά συσπειρώσει γύρω του τίς μάζες, νά δημιουργήσει γύρω του κολλεχτιβιστικό ὄργανο, ἱκανό νά ἐμπνέψσει τίς μάζες, νά κερδίζει τήν ἐμπιστοσύνη τους, νά τίς ὀργανώσει, νά τίς καθοδηγήσει στήν πάλη. Ὁ κουκουές, τό στέλεχός μας ξέρουν καλά καί δέν ξεχνᾶν ποτέ, ὅτι ἐκεῖνο πού πείθει καί καταχτᾶ τίς μάζες δέν εἶνε τά λόγια μά τά ἐπαναστατικά ἔργα. Καί ὅταν λέμε, ὅτι τό στέλεχός μας πρέπει νάνε προσωπικό παράδειγμα πρέπει νά καταλαβαίνουμε, πάνω ἀπόλα, τοῦτο δῶ: τό στέλεχος στέκει στέρεα στήν κομματική γραμμή, ἐφαρμόζει ὁλοκληρωτικά καί δημιουργικά τήν κομματική γραμμή καί, πάνω σ' αὐτή τή βάση ὑπάρχει πλέρια σύμπτωση ἀνάμεσα στά λόγια καί στά ἔργα του. Ὁ κουκουές κάνει ἔργο τά λόγια πού λέει. Καί τά λόγια του στέκονται πάντα στό ὕψος τῆς πραγματικότητας καί τῶν δυνατοτήτων της: Χωρίς αὐτό δέν ἀξίζει καί πολλά πράματα, ὅσο καλά καί ἂν τά λέει τά λόγια. Μποροῦμε ἀκόμα, νά ποῦμε καί τοῦτο: τά ἔργα τοῦ κουκουέ εἶνε πάντα περισσότερα ἀπτά λόγια του. Καί αὐτό ἀποτελεῖ γνώρισμα πραγματικῆς, κομματικῆς σεμνότητας. Ὁ κουκουές εἶνε ἐνός πρός κάθε αὐτορεκλάμα, ἐπίδειξη, κομπασμό.

Ἕκτο. Καί αὐτό εἶνε ἀπτά πιό βασικά καί πρωταρχικά: Ὁ

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

κουκουές, τό στέλεχος, τήν ἀπόφαση πού παίρνει τήν περιβάλλει, ἀπτήν πρώτη στιγμή καί σ' ὅλη τήν πορεία της, πρός τήν πραγματοποίησή της, μέ ὅλα τά ἀπαραίτητα καί κατάλληλα καθεφορά ὀργανωτικά μέτρα, πού αὐτά ἀκριβῶς θά ἐπιτρέψουν ἡ ἀπόφαση, πού πάρθηκε νά ἐφαρμοστεί, νά γίνει πράξη, ζωή.

Καί ἡ παραμικρή ἀπόφαση, λογουχάρη, νά ὀργανώσεις μιά νόμιμη, κομματική συνέλευση (Κόβας) καί αὐτή χρειάζεται ἀπό τά πρίν μιά σειρά ὀργανωτικά μέτρα, πού θά ἐξασφαλίσουν τήν ἐπιτυχία της συνέλευσης: πρέπει νά βρεθεί καί νά ἑτοιμαστεί τό κατάλληλο μέρος, νά καταρτιστεί ἡ ἡμερήσια διάταξη καί ὅλες οἱ ἄλλες προτάσεις, πού θά γίνουν στή συνέλευση (ὅρια ὁμιλίας, προεδρεῖο κλπ.) νά δουλεφτεί καλά ἡ εἰσήγηση, τό σχέδιο ἀπόφασης κλπ. κλπ.

Ἡ ὀργανωτική δουλιά πού χρειάζεται, γιά νά πραγματοποιηθεί ἡ κάθε ἀπόφαση, τό κάθε μέτρο, ἀπαιτεί ἀπτό στέλεχός μας πολύ μελετημένη, συστηματική, λεπτομερειακή προσπάθεια, πού ν' ἐγκαλιάσει ὅλες τίς πλευρές. Καί μετά πρέπει μέ σύστημα καί ὑπομονή ὅλα αὐτά νά πραγματοποιοῦνται ἔγκαιρα στή ζωή. Ἐδῶ χρειάζεται σχέδιο καί πρόγραμμα.

Πολλά στραπάτσα, μικρά καί μεγάλα, πολλές ἀποτυχίες ἔχουμε ἀκριβῶς, γιατί ἔγκαιρα δέν παίρνουμε τά κατάλληλα ὀργανωτικά μέτρα, ἤ γιατί ξεχνᾶμε, ἤ μᾶς διαφέβγει μιά «ἀσήμαντη» ὀργανωτική λεπτομέρεια. Τό ὀργανωτικό ταλέντο, ἡ ὀργανωτική ἱκανότητα νά μπορεῖς σωστά, ἔγκαιρα, χωρίς σπατάλη μέσων καί δυνάμεων νά στήνεις ὀργανωτικά καλά μιά ὁρισμένη δουλιά εἶνε σοβαρό πολιτικό προσόν. Αὐτό τό ταλέντο δουλεβεται, καλλιεργεῖται, ἀναπτύσσεται στήν πράξη, πλουτίζεται μέ τήν πεῖρα. Καί τό ὀργανωτικό αὐτό ταλέντο εἶναι ἀπαραίτητο, κυρίως, στίς συνθῆκες τῆς παράνομης ὀργάνωσης καί δουλιᾶς. Ἐξω καμιά ὑποτίμηση δέν ἐπιτρέπεται, γιατί ὑποτίμηση σημαίνει ἀποτυχία, στραπάτσο, ζημιά.

Ἡ κάθε ἀπόφαση καί ἡ πιό καλή, τό κάθε μέτρο καί τό πιό ἐπείγον καί ἀναγκαῖο χρειάζονται τήν κατάλληλη ὀργανωτική προετοιμασία καί δουλιά. Ἡ ὀργανωτική ἱκανότητα συνίσταται στό νά τό πιάνεις αὐτό τό πράμα, νά τό βλέπεις καί μετά πραχτικά νά τό ἀντιμετωπίζεις.

Χωρίς αὐτό μπορεῖ νά χαντακωθεῖ καί ἡ πιό καλή ἡ πιό χρήσιμη καί ἀπαραίτητη ἀπόφαση. Ὁ ὀργανωτής κουκουές, πού ξέρει, ἀφοῦ παρθεῖ ἡ ἀπόφαση, νά διατάσσει σωστά τίς δυνάμεις του, νά καταλήγει στά κατάλληλα μέτρα, νά τοποθετεῖ σωστά τά στελέχη καί μετά νά καθοδηγεῖ καλά τήν πραχτική δουλιά

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

καί νά ἐλέγχει ὅλη τήν πορεία καί τήν ἀπόδοσή της, ὁ ὀργανωτής-κουκουές, πού, μ' αὐτά ὅλα, ἐξασφαλίζει τήν ἔγκαιρη καί ὁλοκληρωτική πραγματοποίηση τῆς ἀπόφασης κάνει ἀκριβῶς τή δουλιά του, ὅπως τή χρειάζεται τό κόμμα.

Ἡ μπολσεβίκικη ἀπαιτητικότητα στή δουλιά τονίζει. Ξεχωρίζει ἰδιαίτερα, γιά τό στέλεχος καί τό μέλος μιᾶς, τή συναίσθηση τοῦ χρέους, τῆς εὐθύνης στό μεγάλο καί στο μικρο. Κάθε δουλιά πού τό μέλος καί τό στέλεχός μας ἀναλαμβάνει νά κάνει, τή μελετᾶ, τή ζυγίζει καί μετά ὑπέφθυνα παλέβει γιά νά τήν πραγματοποιήσει. Τό αἴσθημα τῆς εὐθύνης εἶνε βαθιά ριζωμένο στόν κουκουέ. Καί ἐκφυγή ἀπτό χρέος του, ἀπτήν εὐθύνη του ὁ κουκουές, οὔτε στόν ἑαυτό του ἐπιτρέπει, οὔτε στόν ἄλλον ἀναγνωρίζει. Τό κομματικό μου καθῆκον, τή δουλιά πού μοῦ ἀνέθεσε τό κόμμα τήν ἐκτελῶ ἔγκαιρα καί πλέρια. Αὐτή ἡ ἀρχή εἶνε ἀπαραβίαστη γιά τόν κουκουέ. Καί τήν κομματική αὐτή εὐθύνη ὁ κουκουές τήν παραδέχεται καί τήν καταλαβαίνει ὄχι μόνο γιά τή δουλιά πού ἄμεσα προσωπικά κάνει, μά καί γιά τόν τομέα καί τά πρόσωπα πού καθοδηγεῖ, γιά τά ἔργα τους καί τήν πολιτική τους.

> «Ὁ πολιτικός καθοδηγητής,—λέει ὁ Λένιν,—εἶνε ὑπέφθυνος ὄχι μόνο γιά τό πῶς καθοδηγεῖ μά καί γιά τό τί κάνουν ὅσοι καθοδηγοῦνται ἀπαυτόν. Αὐτό κάποτε δέν τό ξέρει, αὐτό συχνά δέν τό θέλει μά ἡ εὐθύνη πέφτει πάνω του» (τόμ. 32ος, σελ. 15).

Ἡ μπολσεβίκικη ἀπαιτητικότητα στή δουλιά ζητᾶ ἀπτόν κουκουέ νά μήν ἐπαναπάβεται, ποτέ σ' αὐτό πού πέτυχε, στίς δάφνες. Ὅταν τό κάνεις αὐτό τότε κόβεις μόνος σου τό δρόμο γιά τήν παραπέρα πορεία καί πρόοδο. Ποτέ, καμιά δουλιά, στό κόμμα μας καί στόν ἀγώνα μας, δέ μπορεῖ νά γίνεται ἀπόλυτα τέλεια γιατί αὐτό εἶνε ἀδύνατο. Ποτέ δέ μποροῦν νά γίνουν ὅλα, τόσο τέλεια καί τόσο ἐξαντλητικά, ὥστε νά μή χωράει βελτίωση, παραπέρα καλυτέρεψη. Πάντα μένει κάτι, ἄς εἶνε καί πολύ μικρό, πού δέν ἔγινε, πού θά μποροῦσε νά γίνει. Πάντα μιά δουλιά θά μποροῦσε νά γίνει καλύτερα, μιά προσπάθεια ν' ἀποδόσει, ποιοτικά καί ποσοτικά, περισσότερα. Καί ἡ πιό καλή καί τέλεια δουλιά παρουσιάζει ὁρισμένες ἐλλείψεις, ἀνεπάρκειες, ἀτέλειες. Ἀπεδῶ βγαίνει τό συμπέρασμα, ὅτι ποτέ δέν πρέπει νά αὐτοϊκανοποιούμαστε ἀπαυτό πού πετύχαμε, νά ἐπαναπαβόμαστε πάνω στίς δάφνες τῶν ἐπιτυχιῶν μας. Πρέπει σωστά νά βλέπουμε καί νά ἐκτιμᾶμε τίς ἐπιτέφξεις μας καί, δίχως γκρίνιες καί ἕνα ἀδικαιολόγητο ἀνικανοποίητο, πρέπει νά μιλᾶμε γιά τίς

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ἐπιτυχίες μας, χωρίς δημως ἐπανάπαφση καί βλέποντας τίς ἀδυναμίες καί τίς ἐλλείψεις πού παρουσιάζουν καί οἱ πιό σοβαρές ἐπιτυχίες μας. Ὁ κομουνές δέν πρέπει ποτέ νά ξεχνᾶ, ὅτι καί ἡ πιό καλή δουλιά καί ἀπόδοση πού χτές μπορεῖ νά ἱκανοποιοῦσε, γιά σήμερα εἶνε κιόλας ἀνεπαρκής, γιατί ἔχει κιόλας ξεπερασθεῖ καί γιά αὔριο οἱ ἀπαιτήσεις θάνε ἀκόμα πιό μεγάλες, καινούργιες, γιατί καί ἡ κατάσταση καί οἱ συνθῆκες θάνε ἄλλες. Ἀκόμα καί ὅταν ἡ δουλιά πού τέλειωσε ἱκανοποιεῖ πλέρια καί πρέπει νάνε κανένας εὐχαριστημένος γιά καλά καί πάλι δέν ἐπιτρέπεται αὐτοϊκανοποίηση καί ἐπανάπαφση γιατί ἡ αὐτοϊκανοποίηση καί ἡ ἐπανάπαφση σκοτώνουν τό ἀγωνιστικό ἀνικανοποίητο τήν αἰσιόδοξη ἀνησυχία, αὐτή πού ξέρει, ὅτι ἡ ζωή καί ἡ πάλη δέ σταματᾶ γι' αὐτό πρέπει, καί ὅταν ὁλοκληρώνεις τή μιά δουλιά μέ ἐπιτυχία, νά μή σταματᾶς, νά μήν ἐπαναπάβεσαι, ὅπως λέει ὁ Στάλιν, στίς δάφνες, μά νά κινητοποιεῖσαι καί νά ἑτοιμάζεσαι γιά τήν αὐριανή μέρα, γιά τό καινούργιο, γιά τούς νέους ἀγῶνες, πού ἀναπότρεπτα θά φέρει ἡ αὐριανή, ὕστερα ἀπτή σημερινή ἐπιτυχία, μέρα. Αὐτό πού ψές εἶταν ἐπιτυχία ἂν δέν τό στερεώσεις, κατοχυρώσεις καί ἐπεκτείνεις σήμερα, αὔριο θάνε πιά ἀνεπαρκές καί ἐμπόδιο.

Σέ ἀπομάκρυσμα μυθιστόρημά του «Μπέλαγια Μπεριέζα» («Ἡ Ἄσπρη Σημύδα») ὁ Μ. Μπουμπενόφ ἔτσι παρουσιάζει ἕναν ἀπτούς χαρακτηριστικούς ἥρωές του, τόν ταγματάρχη τῆς φρουρᾶς Ὀζέροφ:

> «Ὁ Ὀζέροφ εἶχε μιά αὐστηρή συνήθεια, πού ἀπαυτή, χωρίς καμιά πίεση πάνω του, δέν ξέφευγε ποτέ στή ζωή. Χαίροντας γιά τήν ἐπιτυχία πού πραγματοποιήθηκε σέ μιά κάποια δουλιά, ὁ Ὀζέροφ ἀμέσως ἄρχιζε νά σκέφτεται γιά τίς καινούργιες δουλιές, πού μποροῦν νά φέρουν καινούργιες ἐπιτυχίες. Ἦταν μιά συνήθεια ἐνεργητικῆς ἀνησυχίας, χρήσιμου ἀνικανοποίητου ἀπό μόνη τή χαρά, ἂς εἶνε μάλιστα καί μεγάλη, καί διαρκής ἐπιθυμία νά τή συμπληρώσει μέ σκέψεις γιά τήν αὐριανή μέρα».

Σέ θετικό ἀγωνιστικό γνώρισμα ἡ δημιουργική ἀνησυχία καί τό ἀνικανοποίητο, πού δέν ἀναγνωρίζει τήν αὐτοϊκανοποίηση πρέπει νά καλλιεργεῖται.

Ὅποιος, λοιπόν, ἐπαναπάβεται καί χάνει τό νῆμα τῆς πραγματικότητας, τῆς κίνησης, τῆς ἀλλαγῆς, πού ἐπιβάλλει καινούργια, ἀνώτερη καί καλύτερη προσπάθεια καί ἀπόδοση αὐτός θά ἀποτύχει καί θά κάνει ζημιά.

Ἡ μπολσεβίκικη ἀπαιτητικότητα στή δουλιά ἐπιβάλλει νά

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ἀναλύουμε πάντα τή δουλιά μας, νά τή βλέπουμε κριτικά καί αὐτοκριτικά καί νά παλέβουμε πάντα νά διορθώνουμε τίς ἀδυναμίες, τίς ἐλλείψεις, τά λάθη μας. Νά παλέβουμε ἀκούραστα νά κάνουμε καλύτερα τή δουλιά μας, νά ξεπερνοῦμε καί νά διορθώνουμε τίς ἀνεπάρκειες καί τά λάθη μας. Ἡ αὐτοκριτική πρέπει νά γίνεται στήν πράξη καί ὄχι μόνο στά λόγια, καί νά νε ὄχι προσωρινό καί ἐποχιακό, μά μόνιμο, πάντα ἐφαρμοσμένο καί ἑτοιμοπόλεμο ὅπλο στά χέρια μας. Ὁ Στάλιν ἔλεγε:

«Τό σύνθημα τῆς αὐτοκριτικῆς δέν πρέπει νά νά βλέπουμε σάν κάτι πρόσκαιρο καί παραστατικό. Ἡ αὐτοκριτική εἶνε θεμελιώδης μέθοδος, μπολσεβίκικη μέθοδος διαπαιδαγώγησης τῶν στελεχῶν, τοῦ κόμματος καί τῆς ἐργατικῆς τάξης γενικά, στό πνεῦμα τῆς ἐπαναστατικῆς ἐξέλιξης. Ἀπόμα ὁ Μάρξ μιλοῦσε γιά τήν αὐτοκριτική σά γιά μέθοδο δυναμώματος τῆς προλεταριακῆς ἐπανάστασης. Σχετικά μέ τήν αὐτοκριτική στό κόμμα μας, ἡ αὐτοκριτική ἄρχισε ὅταν ἄρχισε ἡ ἐμφάνιση τοῦ μπολσεβικισμοῦ στή χώρα μας, ἐπτά περίπου πρῶτες πιόλας μέρες τῆς γέννησής του, σάν ξεχωριστοῦ ἐπαναστατικοῦ ρεύματος στό ἐργατικό κίνημα» (τόμ. 11ος, σελ. 127).

Χωρίς ἔργα, ἐμπρακτη ἀναγνώριση καί διόρθωση τῶν λαθῶν ἡ αὐτοκριτική καταντᾶ κούφια φράση, πού δέν ἔχει καμιά σχέση μέ τή γόνιμη καί ζωογόνα μπολσεβίκικη αὐτοκριτική. Καί ἡ κριτική εἶνε κομματική ὅταν εἶνε ζωντανή, συγκεκριμένη, αὐστηρή, ὄχι, ὅμως, χωρίς σοβαρό λόγο, ἐκμηδενιστική. Ὑπάρχουν τύποι πού πρός τά κάτω εἶνε ἄγριοι καί πρός τά πάνω ξεσπονίστρες. Ὑπάρχουν ἄλλοι πού τούς ἀρέσει νά κάνουν κριτική στούς ἄλλους, ὅταν ὅμως, πρόκειται γιά δικές τους ἀδυναμίες, ἐλλείψεις, παραλείψεις καί λάθη, τότε προσπαθοῦν νά τά φορτώσουν στούς ἄλλους. Ὁ κουκουές δέν ἔχει καμιά σχέση μέ ὅλα αὐτά. Ὁ κουκουές τή γνώμη του τή λέει σταράτα, θαρραλέα, καθαρά καί πρός τά πάνω καί πρός τά κάτω. Ξέρει ὅτι τό νά μή λές τή γνώμη σου γιά στραπάτσα, λάθη, ἀδυναμίες, οἰκογενειακότητες, ἀλληλοκάλυψη καί ἀλληλοσυγχώρια κλπ., μέσα στό κόμμα, εἶνε ἡ χειρότερη μορφή δειλίας, ἀπαράδεχτη γιά τόν κουκουέ. Ὁ κουκουές παλέβει ἀμείλιχτα, μά πάντα κομματικά ἐνάντια σ' ὅλα αὐτά. Καί ὅταν, ἀκόμα, πρόκειται καί γιά ἀνώτερα στελέχη, δέν τά βάζει ποτέ κάτω. Καί ὅταν, ἀκόμα, αὐτά τόν κατατρέχουν, ἐπειδή κάνει κριτική, τόν συκοφαντοῦν, τόν χτυποῦν, γιατί ξέρει ὅτι τό σωστό μέσα στό κόμμα τελικά θά ἐπιβληθεῖ, ὅσα «γερά κότσια» καί πλάτες κι ἄν ἔχουν

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

οἱ φταίχτες. Ὁ κουκουές δέ φορτώνει ποτέ σ' ἄλλον τίς ἁμαρτίες τίς δικές του. Τά λάθη του τά λέει νυφίτσα καί ἀνοιχτά καί τά διορθώνει γρήγορα. Καί ὅταν ἀδίκησε ἕναν ξέρει, παστρικά καί ντέμπρα, νά τό ἐπανορθώνει, γιατί δέν ὑπάρχει πιό ἀπαράδεχτο καί ταπεινό πράμα, ἀπό τό ν' ἀδικεῖς ἕναν, γιατί ἐπέκεσαι ἱεραρχικά πιό ψηλά του καί νά μήν ἔχεις τό θάρρος καί τήν ἐντιμότητα ἔγκαιρα καί ὁλοκληρωτικά νά διορθώνεις τήν ἀδικία. Ξέρει ὁ κουκουές, ὅτι ὅποιος κάνει λάθος καί δέν τό διορθώνει, μοιάζει μέ κεῖνον πού πέφτει χάμω, εἴτε μέσα στή λάσπη καί δέ σηκώνεται.

Νά διδάσκεις τά στελέχη πάνω στά ἴδια τους τά λάθη εἶναι θεμελιακή μπολσεβίκικη ἀρχή. Νά τί μᾶς διδάσκουν σχετικά οἱ Λένιν καί Στάλιν:

> «Τί πάει νά πεῖ νά διδάσκεις τά στελέχη πάνω στά ἴδια τους τά λάθη;
>
> Ὁ Λένιν δίδασκε, ὅτι νά ἀποκαλύπτουμε εὐσυνείδητα τά λάθη τοῦ κόμματος, νά μελετᾶμε τίς αἰτίες, πού γέννησαν αὐτά τά λάθη, καί ἡ χάραξη τῶν δρόμων, πού εἶναι ἀναγκαία γιά νά διορθωθοῦν αὐτά τά λάθη, εἶναι ἕνα ἀπτά πιό σίγουρα μέσα γιά νά διδάσκονται καί διαπαιδαγωγοῦνται σωστά τά στελέχη τοῦ κόμματος, γιά νά διδάσκονται καί διαπαιδαγωγοῦνται σωστά ἡ ἐργατική τάξη καί οἱ ἐργαζόμενες μάζες. Ὁ Λένιν λέει:
>
> „Ἡ σχέση τοῦ πολιτικοῦ κόμματος πρός τά λάθη του εἶναι ἕνα ἀπτά πιό σημαντικά καί σίγουρα κριτήρια γιά τή σοβαρότητα τοῦ κόμματος, καί γιά τήν ἐκπλήρωση ἀπό μέρους του στήν πράξη τῶν ὑποχρεώσεών του πρός τήν τάξη του καί πρός τίς ἐργαζόμενες μάζες. Τό νά ἀναγνωρίζεται ἀνοιχτά τό λάθος, νά ἀποκαλύπτονται οἱ αἰτίες του, τό ν' ἀναλύεται ἡ κατάσταση πού τό γέννησε, τό νά συζητιένται προσεχτικά τά μέσα γιά νά διορθωθεῖ τό λάθος, νά αὐτό εἶναι γνώρισμα σοβαροῦ κόμματος, νά αὐτό εἶναι ἡ ἀπό μέρους του ἐκπλήρωση τῶν ὑποχρεώσεών του, νά αὐτό εἶναι διαπαιδαγώγηση καί διδασκαλία τῆς τάξης καί μετά καί τῆς μάζας".

Αὐτό σημαίνει ὅτι ὑποχρέωση τῶν μπολσεβίκων εἶναι ὄχι τό σκέπασμα τῶν λαθῶν τους, ὄχι ἡ ὑπεκφυγή ἀπτό ζήτημα τῶν λαθῶν τους, ὅπως αὐτό γίνεται σέ μᾶς συχνά, μά ἡ τίμια καί ἀνοιχτή ἀναγνώριση τῶν λαθῶν τους ἡ τίμια καί ἀνοιχτή χάραξη τοῦ δρόμου γιά τό διόρθωμα αὐτῶν τῶν λαθῶν, τό τίμιο καί ἀνοιχτό διόρθωμα τῶν λαθῶν τους.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

> Ἐγώ δέ θάλεγα, ὅτι πολλοί ἀπτοῖς συντρόφους μ' εὐχαρίστηση κάνουν αὐτή τή δουλιά. Μά οἱ μπολσεβίκοι ἂν πραγματικά θέλουν νάνε μπολσεβίκοι, πρέπει νά βροῦν μέσα τους τό θάρρος ν' ἀναγνωρίσουν ἀνοιχτά τά λάθη τους, ν' ἀποκαλύφουν τίς αἰτίες τους, νά χαράξουν τούς δρόμους γιά τή διόρθωσή τους κι ἔτσι νά βοηθήσουν τό κόμμα νά δόσει στά στελέχη σωστή διδαχή καί σωστή πολιτική διαπαιδαγώγηση. Γιατί μόνο πάνω σ' αὐτό τό δρόμο, μόνο σέ συνθῆκες ἀνοιχτῆς καί τίμιας αὐτοκριτικῆς μπορεῖ νά διαπαιδαγωγηθοῦν πραγματικά μπολσεβίκικα στελέχη, μπορεῖ νά διαπαιδαγωγηθοῦν πραγματικοί μπολσεβίκοι ἡγέτες...»
> («Γιά τίς ἀνεπάρκειες στήν κομματική δουλιά»).

Οἱ κουκουέδες ἂν θέλουμε νά γίνουμε πραγματικά μπολσεβίκοι πρέπει νά ἐνστερνιστοῦμε καί αὐτό τό λενινιστικό-σταλινικό δίδαγμα.

Οἱ Λένιν καί Στάλιν, τό Μπολσεβίκικο Κόμμα ποτέ δέν ἔκρυψαν ἀπτοῦς ἐργαζόμενους τίς τεράστιες δυσκολίες πού ἔχει ὁ ἀγώνας μας. Καί διαπαιδαγωγοῦσαν καί ἀτσάλωναν τούς κομμουνιστές καί τούς πρωτοπόρους ἐργάτες στήν πάλη ἐνάντια στίς δυσκολίες, στήν πάλη γιά τήν ὑπερνίκηση τῶν δυσκολιῶν.

Ὁ Στάλιν ἔλεγε:

> «Οἱ δυσκολίες γι' αὐτό καί ὑπάρχουν γιά νά παλέβει κανείς μ' αὐτές καί νά τίς ὑπερνικᾶ. Οἱ μπολσεβίκοι θά χανόντουσαν στά σίγουρα στόν ἀγώνα τους ἐνάντια στήν κεφαλαιοκρατία ἂν δέ μάθαιναν νά ὑπερνικοῦν τίς δυσκολίες».

Τό ζήτημα αὐτό τό πιάνει ὁ Στάλιν καί στό λόγο του στούς τελειόφοιτους ἀπτῆς Ἀκαδημίας τοῦ Κόκκινου Στρατοῦ, στίς 4 τοῦ Μάη 1935. Γιά νάχεις ἐπιτυχίες πραγματικές καί μεγάλες,

> «εἶνε ἀνάγκη νά ἐξοπλιστεῖς μέ γερά νέβρα, μέ μπολσεβίκικη ἀντοχή, καί πεισματάρικη ὑπομονή, γιά νά ὑπερνικήσεις τίς πρῶτες ἀποτυχίες καί σταθερά νά βαδίσεις μπροστά πρός τό μεγάλο σκοπό, μή ἐπιτρέποντας ταλαντέψεις καί ἀβεβαιότητα στίς γραμμές σου». Καί προσθέτει, ὅταν ἀναφέρεται σ' αὐτούς πού ἀντιδροῦσαν στή γραμμή τοῦ κόμματος: «ἐμεῖς οἱ μπολσεβίκοι εἴμαστε ἄνθρωποι ξεχωριστῆς φτιασιᾶς. Κάτι ἄλλο εἶπαν ὅτι τούς μπολσεβίκους δέν τούς φοβερίζεις οὔτε μέ τίς δυσκολίες, οὔτε μέ τίς ἀπειλές». Καί τελειώνει ὁ Στάλιν τό λόγο του αὐτόν ἔτσι: «Τό πραγματικό ἀτσάλωμα τῶν στελεχῶν γίνεται στή ζωντανή δουλιά

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Ἔξω ἀπτό σχολειό, στήν πάλη μέ τίς δυσκολίες, στήν ὑπερνίκηση τῶν δυσκολιῶν. Νά θυμᾶστε, σύντροφοι, ὅτι μόνο ἐκεῖνα τά στελέχη εἶνε καλά, πού δέ φοβοῦνται τίς δυσκολίες, ποῦ δέν πρόβονται ἀπτίς δυσκολίες μά ἀντίθετα βαδίζουν σέ προϋπάντηση τῶν δυσκολιῶν γιά νά τίς ξεπεράσουν καί νά τίς ἐξαλείψουν. Μονάχα στήν πάλη μέ τίς δυσκολίες σφυρηλατιέντσι τά πραγματικά στελέχη».

«Δέν ὑπάρχουν τέτια φρούρια πού νά μή μποροῦν οἱ μπολσεβίκοι νά τά πάρουν» (Στάλιν).

Πρέπει μόνο ὁ κουκουές νά μάθει πῶς πρέπει τό κάθε φρούριο νά τό παίρνει. Καί τή μάθηση αὐτή τή δίνει τό μαρξιστικό-λενινιστικό σχολειό, τό μπολσεβίκικο σχολειό τῆς θεωρίας καί τῆς πράξης, τῆς ζωῆς καί τῆς πάλης.

Ἡ ἐνεργητικότητα,—διδάσκει ὁ Στάλιν,—εἶνε ἐκείνη ἡ ἀδάμαστη δύναμη πού δέν ξέρει καί δέν παραδέχεται ἐμπόδια, ποῦ σκρώνει μέ τήν ἐνεργητική της ἐμμονή ὅλα καί τά καθελογῆς ἐμπόδια, πού δέ μπορεῖ νά μή φέρει ὥστο τέλος τό ἔργο πού ἄρχισε, καί ἂν ἀκόμα εἶνε μικρό ἔργο καί πού χωρίς αὐτήν εἶνε ἀκατανόητη ἡ σοβαρή δημιουργική δουλιά. Γιά νά κινιέσαι μπροστά, διδάσκει, ὅπως εἴδαμε καί στά προηγούμενα, ὁ Στάλιν, χρειάζεται τό ἐπαναστατικό φτερούγισμα, ἄνοιγμα πού εἶνε ἡ ζωογόνα δύναμη, πού ξυπνᾶ τή σκέψη, κινεῖ στά μπρός, σπάνει τό παλιό, δίνει προοπτική.

Τό συμπέρασμά μας ἐδῶ πρέπει νάνε ὅτι ὁ κουκουές, πού βγάζει τό μπολσεβίκικο σχολειό τῆς ζωῆς καί τῆς πάλης, ξέρει μέ ἀλύγιστη σταθερότητα, ἐπιμονή καί ἐνεργητικότητα, μέ θέληση καί ἀτράνταχτη πίστη νά ὑπερνικᾶ δυσκολίες, νά σαρώνει ἐμπόδια καί νά φτάνει στό σκοπό, στή νίκη. Ἡ νίκη δέ δίνεται εὔκολα. Μά οὔτε καί οἱ κουκουέδες εἶνε γιά τίς εὔκολες νίκες. Ὁ κουκουές καταχτᾶ τή νίκη, ὅσο δύσκολη καί ἂν εἶνε. Καί πιό σκληρή καί δύσκολη πάλη, ἀπτή δική μας δέν ὑπάρχει. Ὅπου, ὅμως, ὑπάρχει θέληση ἐκεῖ ὑπάρχει καί δρόμος. Καί πιό ἀδάμαστη θέληση ἀπτή μπολσεβίκικη, ἀπτήν κουκουέδικη δέν ὑπάρχει.

Ἡ μπολσεβίκικη ἀπαιτητικότητα διαμορφώνεται, διαπλάθεται μέσα στίς συνθῆκες τῆς πάλης τοῦ προλεταριάτου καί τῶν ἄλλων ἐργαζομένων γιά τήν ἀνατροπή τῆς κεφαλαιοκρατίας καί τήν ἀνοικοδόμηση τῆς ἀταξικῆς κομμουνιστικῆς κοινωνίας. Καί ἀποβλέπει στό νά διαμορφώσει ἀγωνιστές, στελέχη, ἱκανούς, ἁλύπλεβρα ψημένους νά σταθοῦν μπροστάρηδες, ὁδηγοί στόν ἀγώνα αὐτόν. Καί ἐπειδή ὁ ἀγώνας αὐτός εἶνε ὁ πιό δύσκολος, πολύπλε-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

βρος καί πολυμέτωπος, ό πιό καθολικός άπόλους ὅσους γνώρισε ἡ ἀνθρωπότητα, ὥστα σήμερα, γι' αὐτό καί οἱ ἀπαιτήσεις πού προβάλλονται στά στελέχη, μικρά καί μεγάλα τοῦ ἀγώνα αὐτοῦ, εἶνε ἀπτίς πιό μεγάλες καί δύσκολες, τέτιες πού ποτέ προηγούμενα δέν εἶχαν προβληθεῖ σ' ἀγωνιστές τοῦ λαοῦ καί ἐπαναστάτες. Ὁ λαϊκός ἀγωνιστής, ὁ κουκουές καταλαβαίνει, ξέρει πόσο δύσκολο πράμα εἶνε νά μπορεῖ κανείς ν' ἀνταποκρίνεται ἱκανοποιητικά στήν ὑψηλή αὐτή μπολσεβίκικη ἀγωνιστική ἀπαιτητικότητα. Μά γι' αὐτό καί γίνονται κομμουνιστές, γιά νά δαμάσουν κι αὐτές τίς δυσκολίες, γιά νά καταχτήσουν κι αὐτό τό φρούριο, τό πιό δύσκολο ἀπόλα, νά γίνουν, θἄλαβή, ἄξιοι κουκουέδες, πού γιά πρότυπό του; ἔχουν τούς μπολσεβίκους. Μέσα στίς δυσκολίες καί τίς στερήσεις τοῦ ἀγώνα, μέσα στό μακρόχρονο σχολειό τῆς ἐπαναστατικῆς πάλης, στό εὐρωκόπημα καί στό ἀτσάλωμα, στά διάφορα μέτωπα τοῦ ταξικοῦ πολέμου, στή διαπαιδαγώγηση τῆς ἀτεγκτης μπολσεβίκικης κομμκτικότητας ἀφομοιώνονται καί ἀποχτιένται οἱ ἀρετές αὐτές.

Ὅταν ἔρχεται στό κίνημα ὁ νέος τοῦ δίνει φτερά ὁ ἀγνός ἐνθουσιασμός, ὁ ἀποτροπιασμός μπροστά στήν ἀδικία, πού τσακίζει τούς δικούς του, τό λαό, ἡ ἀπόφασή του νά σταθεῖ δίπλα στό λαό, νά παλέψει μαζί του. Τίμιος, φιλότιμο παλικάρι, μέ ἀκεραιότητα, ἐπαναστατικό θάρρος καί ἀποφασιστικότητα, μέ ὁλοκληρωτικό δόσιμο πού φθάνει μέχρι τήν αὐτοθυσία, ὅταν αὐτό χρειάζεται. Ἔτσι ξεκινᾶ, ἔτσι προχωρεῖ, ἔτσι ἀνεβαίνει ὁ νέος, ὁ ἀγωνιστής. Καί μέσα στήν πάλη ἐνάντια στόν ἐχθρό ἀτσαλώνει καί ἀναπτύσσει τήν ἀνώτερη κομματική εὐθυξία καί τό κομματικό φιλότιμο, τήν κομματικότητά του, τήν ἀκαμπτη μπολσεβίκικη ἀδιαλλαξία. Σφυρηλατεῖ τήν ὁλόπλευρη ἀγωνιστική ἀντοχή του, πού τόν κάνει ἱκανό νά τά βγάζει παλικαρήσια πέρα μέ ὅλα τά ἐμπόδια καί τίς ἐναντιότητες. Χτίζει τό θεωρητικό του βάθρο. Μελετᾶ, γράφει, συνοψίζει, παλέβει. Καί ὅλα αὐτά σάν ἕνα ἑνιαῖο ἀδιάρηχτο σύνολο. Ἡ πάλη βοηθάει τή μελέτη, ἡ μελέτη δυναμώνει τήν πάλη. Μέσα σ' αὐτό τό ψήσιμο διαμορφώνεται σέ πολιτικό ἡγέτη, πού ἐνστερνίστηκε, χώνεψε τή λενινιστική-σταλινική ἀρχή, ὅτι ἡ μόνη σωστή πολιτική εἶνε ἡ πολιτική ἀρχῶν. Ἀφομοιώνει τίς μπολσεβίκικες ὀργανωτικές ἀρχές, τή μπολσεβίκικη ὀργανωτική πεῖρα. Γίνεται ὀργανωτής τοῦ κόμματος καί τῶν μαζῶν, τεχνίτης στή συνωμοτικότητα καί στήν ἐπαγρύπνηση, πού ξέρει νά χρησιμοποιεῖ καί νά συνδυάζει σωστά καθεφορά ὅλες τίς μορφές ὀργάνωσης καί ὅλες τίς μέθοδες πάλης. Γίνεται στέλεχος πού μέσα σ' ὅλη του τή δουλιά γιά βασική ἐπιδίωξη ἔχει καί τοῦτο: νά δημιουργεῖ

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

καί νά διακηδεύει νέα σταλίχη, ἄξιους συνεχιστές, νέα βάρδια-ἀντικαταστάτες, γιατί ξέρει, ὅτι δίχως αὐτό ἡ δουλιά του, ὅσο ἀποδοτική κι ἂν εἶνε στούς ἄλλους τομεῖς, θά παραμείνει μισή, ἀνολοκλήρωτη, ὄχι ἱκανοποιητική. Μιά κομματική ἀρχή λέει: ἡ βάση εἶνε ὁ καθρέφτης γιά τόν καθοδηγητή της καί αὐτό θετικό καί στ' ἀρνητικό. Εἶνε αὐτό πού ὁ λαός μας τό λέει μέ τή γνωστή παροιμία: σ' ὁποιον δάσκαλο κάτσει τέτια γράμματα θά μάθεις. Ὥστε τό νά ἐξασφαλίζεις τή διαδοχικότητα, τή συνέχεια στήν κομματική καθοδήγηση καί δουλιά εἶνε βασικό δεῖγμα γιά τήν κομματική σου ἀξιοσύνη. Καί τόν ἑαυτό σου, τήν κομματική σου ἀξία στήν πραγματικότητα τή δείχνεις στή δουλιά πού δημιούργησες, στό ἔργο πού ἔχτισες καί πρῶτα ἀπόλα στή βάση πού διαπαιδαγώγησες καί στά στελέχη πού ἀνέδειξες. Σ' αὐτό σου τό ἔργο, στή μαζικότητα καί στήν ἐπαναστατική λαϊκότητά σου, στή διαδοχή σου πού ἑτοίμασες, στό στέλεχος πού δημιούργησες καί στή μπολσεβίκικη κομματικότητα πού τέφτιες, φαίνεται καί ἂν ἀνταποκρίθηκες στήν πρώτη καί βασική ἀπαίτηση πού βάζει τό κόμμα στόν κουκουέ: νά στέκεσαι ἀναγνωρισμένος ἀπτά κάτω καί ἀναδειγμένος μέ τό σωστό σου, λαϊκός ἡγέτης καί μπροστάρης.

Αὐτές τίς μπολσεβίκικες, ἀπαιτήσεις, ὅπως, βασικά, ἐκτέθηκαν πιό πάνω, προβάλλει τό ΚΚΕ στούς κουκουέδες. Καί κάτω ἀπ' αὐτό τό φῶς θά δοῦμε πιό καθαρά, ὄχι μόνο τό ἔγκλημα πού ἔγινε ἐνάντια στό κόμμα, στό κίνημα, στό λαό, μέ τήν ἐκφυγή, στήν πρώτη κατοχή, ἀπτίς μπολσεβίκικες ὀργανωτικές ἀρχές, ἀπτή μπολσεβίκικη ἀπαιτητικότητα πρός τόν ἀγωνιστή, μά καί πόσο ξένη καί ἀπαράδεχτη γιά τό κόμμα μας εἶταν ἡ ἀμνήστευση τῶν δηλώσεων, τῆς συνθηκολόγησης, τῆς προδοσίας. Ὁ ἀγώνας δέν ἀποκλείει σέ κανέναν παραστρατημένο τή δυνατότητα νά δείξει ἔμπραχτα, ὅτι καταλαβαίνει τό λάθος του καί τό διορθώνει, περνόντας ἀπτήν πιό σκληρή δοκιμασία. Ὁ ἀγώνας, ὅμως, καί ὁ λαός δέ συγχωρᾶν ποτέ τούς προδότες πού πέρασαν, ἔτσι εἴτε ἀλλιῶς, μέ τό μέρος τοῦ ἐχθροῦ, κατάδοσαν ἀγωνιστές, πρόδοσαν μυστικά τοῦ κόμματος καί κάψαν κόσμο. Αὐτούς τό κόμμα καί ὁ λαός θά τούς μεταχειριστεῖ σά σπιούνους, καταδότες, προδότες. Καί αὐτοί ἀργά ἢ γρήγορα θά βροῦν τήν τιμωρία πού τούς ἀξίζει. Μπορεῖ ὁ λαός μας, τό κίνημα ν' ἀφήσει ἀτιμώρητους, γιά νά φέρουμε ἕνα μόνο παράδειγμα, τούς προδότες τοῦ Μπελογιάννη;

Τό κίνημά μας, τό κόμμα μας, στή μακρόχρονη πάλη του, γαλούχησε, ἔθρεψε κι' ἀνάδειξε χιλιάδες καί χιλιάδες ἄξιους ἀγωνιστές, λαϊκούς ἥρωες, τιμημένους κουκουέδες. Πολλές χι-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

λιάδες δεσμῶτες-ὅμηροι ἀγωνιστές μας, ἀπτά καλύτερα παιδιά τοῦ λαοῦ μας, ἀτρόμαχτοι καί ἀλύγιστοι παλέβουν μέσα ἀπτά μοναρχοφασιστικά κάτεργα, γίνονται καθεμέρα καί πιό καλοί καί πιό ἱκανοί γιά τούς αὔριανούς ἀγῶνες, ὅπου κι αὐτοί θά πάρουν μέρος. Δεκάδες χιλιάδες μαχητές καί στελέχη ἔβγαλε ὁ ΕΛΑΣ, ἔπλασε καί διαπαιδαγώγησε ὁ ΔΣΕ. Χιλιάδες πολλές κουκουέδες παλέβουν ἀντρειωμένα στό βόσκολο ἀγώνα τῆς παρανομίας. Θά μποροῦσε κανένας ν' ἀναφέρει ὀνόματα πολλά ἀθάνατων ἡρώων. Φτάνει ὅμως κι ἕνα: Ὁ Νίκος Μπελογιάννης, τό σεμνό παλικάρι πού ἐμφύχωσε καί προσωποποίησε τό πιό καλό πού ἔφτασε καί ἔβοσε ὁ κουκουές, λαϊκός ἀγωνιστής καί μπροστάρης. Στό παράδειγμα τοῦ Μπελογιάννη, διαπαιδαγωγοῦνται χιλιάδες ἄξιοι του ἐπονίτες καί ἐπονίτισσες, κουκουέδες καί ἀγωνιστές.

Ὁ ἐχθρός κι ἐδῶ ἔπεσε ἔξω. Στήν τυφλή του μανία δολοφόνησε ἕναν ἄξιο κουκουέ. Μά τή θέση του τήν παίρνουν ἑκατοντάδες καί χιλιάδες ἰσάξιοί του. Θά μετανοιώσει πικρά καί θά τό πληρώσει ἀκριβά τό στυγερό του ἔγκλημα ὁ Παπαγιαννόπουλος καί οἱ μισητοί του καί πρῶτος καί κατάπτυστος ἀνάμεσά τους ὁ μιάσμας Πλαστήρας.

Ἀλλά τόν ἥρωα τοῦ Γκόρκι, τόν Ντάνκο, καί ὁ Μπελογιάννης ἄναψε γιά τούς ἀνθρώπους τῆς πατρίδας μας καί γιά ὅλον τόν κόσμο τήν καρδιά του, τήν ἔκανε δαυλό καί τούς φώτισε τό δρόμο. Καί πέθανε χωρίς νά τούς ζητήσει τίποτε γι' ἀνταμοιβή. Σέ χιλιάδες χνάρια του βαδίζουν ὅλοι οἱ κουκουέδες καί μαζί τους καί ὅλη ἡ νεολαία τῆς Ἑλλάδας.

3. Ἡ ἐπιλογή καί ἡ ἀνάδειξη τῶν στελεχῶν

«Εἶναι ἀπαραίτητο ὅπως τό κόμμα ξέρει νά ἐπιλέγει στή βασική καθοδηγητική ὁμάδα τά καλύτερα στοιχεῖα τῶν πρωτοπόρων ἀγωνιστῶν, ἁρκετά ἀφοσιωμένα ὥστε νάνε ἀθάνατοι ἐκφραστές τῶν τάσεων τοῦ ἐπαναστατικοῦ προλεταριάτου καί ἁρκετά ἔμπειρα, ὥστε νά γίνουν πραγματικοί ἡγέτες τῆς προλεταριακῆς ἐπανάστασης, ἱκανά νά ἐφαρμόζουν τήν τακτική καί τή στρατηγική τοῦ λενινισμοῦ» (Στάλιν: τόμ. 7ος, σελ. 39-40).

Βασικό συστατικό στήν πολιτική στελεχῶν εἶναι ἡ ἐπιλογή τους, ἡ προώθηση καί ἡ ἀνάδειξή τους, ὕστερα ἀπό μελέτη καί παρακολούθηση ὅλης τους τῆς πορείας,—μελέτη καί παρακολούθηση, πού δέ σταματᾶ ποτέ,—καί ἡ προώθηση καί ἀνάδειξή τους μέ βάση τήν κομματικότητα καί τίς ἱκανότητές τους.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Ὁ Στάλιν χαραχτηρίζοντας τό Σβερντλόφ σάν ἡγέτη-ὀργανωτή τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος καθορίζει:

«Νάσαι ἡγέτης-ὀργανωτής στίς δικές μας συνθῆκες σημαίνει, πρῶτο, νά ξέρεις τά στελέχη, νάσαι ἱκανός νά πιάνεις τά προτερήματα καί τίς ἀνεπάρκειές τους, νάσαι ἱκανός νά πλησιάζεις τά στελέχη. Δέφτερο, νάσαι ἱκανός ἔτσι νά τοποθετεῖς τά στελέχη:

1) Ὥστε κάθε στέλεχος νά αἰσθάνεται τόν ἑαυτό του στή θέση του.

2) Ὥστε κάθε στέλεχος νά μπορεῖ νά δόσει στήν ἐπανάσταση τό ἀνώτατο (μάξιμουμ) ἐκείνου πού γενικά εἶνε ἱκανός νά δόσει, σύμφωνα μέ τά προσωπικά του προσόντα.

3) Ὥστε ἡ τέτια τοποθέτηση τῶν στελεχῶν νά δίνει σάν ἀποτέλεσμα ὄχι διακλείψεις μά συντονισμό, ἑνότητα, γενική ἄνοδο τῆς δουλιᾶς στό σύνολο.

4) Ὥστε ἡ γενική κατέφθυνση τῆς ἔτσι ὀργανωμένης δουλιᾶς νά χρησιμέβει σάν ἔκφραση καί σάν πραγματοποίηση ἐκείνης τῆς πολιτικῆς ἰδέας πού στ' ὄνομά της γίνεται ἡ τοποθέτηση τῶν στελεχῶν στά πόστα».

Τά στελέχη ἀποτελοῦν τή σπονδυλική στήλη, τό νεβρικό σύστημα γιά τό κόμμα καί τό κίνημά μας. Τά στελέχη πρέπει νά τά ξέρεις, νά τά προσέχεις καί νά τά φροντίζεις κομματικά πάντα, νά τά βοηθᾶς καί νά τά προωθεῖς σύμφωνα μέ τίς ἱκανότητές τους, μέ βάση τή δοκιμασία πού πέρασαν στόν ἀγώνα.

Ὁ Στάλιν μᾶς διδάσκει:

«Τό σύνθημα „τά στελέχη τά κρίνουν ὅλα" ἀπαιτεῖ, ὅπως οἱ καθοδηγητές μας ἐπιδείχνουν τήν πιό προσεχτική φροντίδα γιά τά στελέχη μας, τά „μικρά" καί τά „μεγάλα" σ' ὁποιον τομέα κι ἄν δουλέβουν, νά τ' ἀνατρέφουν μέ φροντίδα, νά τά βοηθοῦν, ὅταν χρειάζονται ὑποστήριξη, νά τά ἐνθαρρύνουν, ὅταν παρουσιάζουν τίς πρῶτες ἐπιτυχίες, νά τά προωθοῦν κλπ.». «Ἐμεῖς πρίν ἀπόλα πρέπει νά μάθουμε νά ἐκτιμᾶμε τούς ἀνθρώπους, νά ἐκτιμᾶμε τά στελέχη, νά ἐκτιμᾶμε κάθε καθοδηγητικό στέλεχος, πού εἶνε ἱκανό νά ὠφελήσει τήν κοινή μας ὑπόθεση» (Λόγος στό Κρεμλίνο στίς 4 τοῦ Μάη 1935).

Τό Μπολσεβίκικο Κόμμα, οἱ Λένιν καί Στάλιν πρόσεχαν πάντα ἐξαιρετικά τά στελέχη, τήν ἀνάπτυξη καί προώθησή τους, τή σωστή ἐπιλογή, τοποθέτηση, χρησιμοποίησή τους. Ξανάρχονται πάλι καί πάλι στό ζήτημα αὐτό, τό μελετοῦν καί τό ἐξετάζουν ὁλόπλευρα, τό ὀξύνουν, καθεφορά, ἀνάλογα μέ τή συγκεκριμένη

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

κατάσταση, άπτήν πλεβρά πού τό άπαιτοδν οί συγκεκριμένες συνθήκες. Ή σημασία πού εδιναν καί δίνουν οί Λένιν καί Στάλιν, τό Μπολσεβίκικο Κόμμα στό ζήτημα τῶν στελεχῶν εἶνε μιά ξεκάθαρη καί θεμελιακή κατεφθυντήρια όπόδειξη καί γιά μᾶς. Καί πρέπει νά τό ποδμε δίχως καμιά έπιφύλαξη τό πῶς ἀντιμετωπίζει καί λύνει ἕνας καθοδηγητής τό ζήτημα τῶν στελεχῶν καί γενικά, μά, πρῶτ' ἀπόλα, συγκεκριμένα καί πραχτικά, στόν τομέα, δπου δουλέβει ἀποτελεῖ τό πρῶτο καί βασικό κριτήριο γιά τήν κομματικότητά του, γιά τό ἂν ἀνταποκρίνεται στίς κομματικές ἀπαιτήσεις.

Ό Λένιν κατακεράβνωνε δσους κλαίγονταν καί σήκωναν τά χέρια: δέν ὑπάρχουν ἄνθρωποι, δέν ὑπάρχουν στελέχη καί ἐπέμενε πάλι καί πάλι νά τραβιένται νέες καί νεαρές δυνάμεις. Τά λόγια τοδ Λένιν ἔχουν γιά μᾶς, στίς σημερινές δικές μας ἰδιαίτερα συνθήκες, ἐξαιρετική σημασία ἐφόσον θά τά καταλάβουμε δημιουργικά:

«Χρειάζονται νεαρές δυνάμεις. Θά συμβούλεβα ἀνοιχτά νά τουφεκιζόταν ἐπί τόπου ἐκεῖνος, πού ἐπιτρέπει στόν ἑαυτό του νά λέει, δτι δέν ὑπάρχουν ἄνθρωποι. Στή Ρωσία ὑπάρχουν ἄμμος ἀνθρωποι, πρέπει μονάχα πιό πλατιά καί πιό θαρραλέα, πιό θαρραλέα καί πιό πλατιά, ἀκόμα μιά φορά πιό πλατιά καί ἀκόμα μιά φορά πιό θαρραλέα νά στρατολογοδμε τή νεολαία, χωρίς νά τή φοβόμαστε. Οί καιροί εἶναι πολεμικοί. Ή νεολαία θά κρίνει τήν ἔκβαση τῆς πάλης καί ἡ φοιτητική καί ἀκόμα πιό πολύ ἡ ἐργατική. Πετάχτε δλες τίς παλιές συνήθειες τῆς στασιμότητας, τῆς ὑποταγῆς στήν ἱεραρχία κ.ἀ. Φτιάνετε ἀπτή νεολαία ἑκατοντάδες κύκλους ὁπαδῶν τοδ „Βπεριόντ" (μπολσεβίκικη ἐφημερίδα. Σημ. Ν. Ζ.) καί ἐνθαρρύνετέ τους νά δουλέβουν στά δλα. Νά διεβρύνετε τήν ἐπιτροπή τρεῖς φορές παίρνοντας νεολαία, δημιουργεῖτε πέντε εἴτε δέκα ὑποεπιτροπές, „προσλαμβάνετε" (Σημ. Ν. Ζ. κοπτάτσια) τόν ὁποιοδήποτε καί τόν κάθε τίμιο καί ἐνεργητικό ἄνθρωπο. Δίνετε τό δικαίωμα στήν κάθε ὑποεπιτροπή νά γράφει καί νά ἐκδίδει προκηρύξεις δίχως καμιά γραφειοκρατία (δέ θάνε δυστύχημα ἂν κάνει λάθος: ἐμεῖς στή „Βπεριόντ" „μαλακά" θά τό διορθώσουμε). Πρέπει μέ φρενιασμένη ταχύτητα νά συνενώνουμε καί ν' ἀμολᾶμε στή δουλιά δλους τούς ἐπαναστάτες-πρωτόβουλους ἀνθρώπους. Μή φοβᾶστε τό ἀπροσεκτολμαστό τους, μήν τρέμετε ἀπ' ἀφορ-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

μή τήν ἀπειρία καί τή λειψή ἀνάπτυξή τους. Πρῶτο, ἄν δέ μπορέστε νά τούς ὀργανῶστε καί νά τούς σπρῶξτε τότε αὐτοί θ' ἀκολουθήσουν τούς μενσεβίκους καί τούς Γκατσόν καί μέ τήν ἴδια τους ἀπειρία θά κάνουν πέντε φορές πιό πολύ ζημιά. Δέ;τετρο, τά γεγονότα θά διδάσκουν τόρα στό δικό μας πνέβμια. Τά γεγονότα διδάσκουν κιόλας ὅλους καί τόν καθένα ἀκριβῶς στό πνέβμια τοῦ „Βπεριόντ".

Μόνον ἀπαραίτητα νά ὀργανώνουμε, νά ὀργανώνουμε καί νά ὀργανώνουμε ἑκατοντάδες κύκλους, ἀπωθόντας ὁλότελα στήν πίσω γραμμή τίς συνηθισμένες ἐπιτροπικές (ἱεραρχικές) σοβαροφανεῖς ἀνοησίες. Οἱ καιροί εἶνε πολεμικοί. Εἴτε καινούργιες, νεαρές, φρέσκες, ἐνεργητικές στρατιωτικές ὀργανώσεις παντοῦ γιά τήν ἐπαναστατική σοσιαλδημοκρατική ξουλιά ὅλων τῶν εἰδῶν, ὅλων τῶν μορφῶν καί σ' ὅλα τά στρώματα, εἴτε θά χαθεῖτε μέ τή δόξα τῶν „ἐπιτροπικῶν" ἀνθρώπων (Σημ. ἀνθρώπων τῶν ἐπιτροπῶν) μέ σφραγίδες" (τόμ. 8ος, σελ. 124-125). (Οἱ σημειώσεις τοῦ Ν. Ζ.).

Τό βασικό αὐτό ζήτημα τοῦ κόμματος καί τοῦ κινήματος, στίς συνθῆκες τῆς ἐπαναστατικῆς ἔκρηξης τοῦ 1905 ὁ Λένιν τό δουλέβει ἐπίμονα καί ἀδιάκοπα. Στό ἄρθρο του «Νέα καθήκοντα νέες δυνάμεις» (Μάρτης 1905) ὁ Λένιν ἐπιμένει:

«Μιλόντας δίχως μεταφορές: πρέπει γερά νά πλαταίνουμε τή σύνθεση τῶν καθελογῆς κομματικῶν καί τῶν προσκείμενων στό κόμμα ὀργανώσεων, ἔτσι πού ἄς εἶνε καί λίγο νά συμβαδίζουμε μέ τό ρέμα τῆς λαϊκῆς ἐπαναστατικῆς ἐνέργειας, πού αὔξησε ἑκατό φορές. Αὐτό, ἐννοεῖται, δέ σημαίνει ὅτι πρέπει ν' ἀφήσουμε στή σκιά τή δοκιμασμένη προετοιμασία καί τή συστηματική ἐκμάθηση τῶν ἀληθειῶν τοῦ μαρξισμοῦ. Ὄχι, μά πρέπει νά θυμόμαστε, ὅτι τόρα πολύ μεγαλύτερη σημασία στή δουλιά τῆς προετοιμασίας καί τῆς ἐκμάθησης ἔχουν οἱ ἴδιες οἱ στρατιωτικές ἐνέργειες, πού διδάσκουν τούς ἀπροετοίμαστους ἀκριβῶς πρός τή δική μας καί ὁλοκληρωτικά πρός τή δική μας κατέβυνση. Πρέπει νά θυμόμαστε ὅτι ἡ „δογματική" μας πιστότητα στό μαρξισμό ὑποστηρίζεται τόρα ἀπτό ὅτι ἡ πορεία τῶν ἐπαναστατικῶν γεγονότων δίνει παντοῦ καί ἀπανταχοῦ ἔμπραχτα μαθήματα στίς μάζες, καί ὅλα αὐτά τά μαθήματα ἐπιβεβαιώνουν ἀκριβῶς τό δικό μας δόγμα. Κατά συνέπεια δέ μιλᾶμε γιά ἄρνηση τοῦ δόγματος ὄχι γιά ἀδυνάτισμα τῆς δίχως ἐμπιστοσύνη καί μέ ὑποψία σχέ-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

σης μας πρός τούς πλαδαρούς διανοούμενους καί ἐπαναστατικούς στείρους, ὁλότελα τ' ἀντίθετο. Μιλᾶμε γιά τίς καινούργιες μεθόδες ἐκμάθησης τοῦ δόγματος, πού θᾶταν ἀσυγχώρητο στό σοσιαλδημοκράτη νά τό ξεχνᾶ. Μιλᾶμε γιά τό πόσο σπουδαῖο εἶνε τόρα νά χρησιμοποιοῦμε τ' ἀνάγλυφα μαθήματα τῶν μεγάλων ἐπαναστατικῶν γεγονότων, γιά νά διδάσκουμε ὄχι πιά στούς κύκλους μά στίς μάζες τά παλιά „δογματικά" μας μαθήματα, λογουχάρη, γιά τό πόσο ἀναγκαία εἶνε ἡ συγχώνεψη στήν πράξη τῆς τρομοκρατίας μέ τήν ἐξέγερση τῶν μαζῶν, γιά τό ὅτι πίσω ἀπτό φιλελεφθερισμό τῆς καθώς πρέπει ρούσικης κοινωνίας πρέπει νά μπορεῖς νά βλέπεις τά ταξικά συμφέροντα τῆς ἀστικῆς μας τάξης.

Ὥστε δέν πρόκειται γιά τό ἀδυνάτισμα τῆς σοσιαλδημοκρατικῆς μας ἀπαιτητικότητας, τῆς ὀρθόδοξης ἀδιαλλαξίας μας μά γιά τό στερέωμα καί τῆς μιᾶς καί τῆς ἄλλης μέ νέους δρόμους μέ νέες μέθοδες ἐκμάθησης. Στούς πολεμικούς καιρούς τούς κληρωτούς τούς μαθαίνουν ἀμέσα στίς πολεμικές ἐπιχειρήσεις. Καταπιαστεῖτε, λοιπόν, πιό θαρραλέα, σύντροφοι, μέ τούς νέους τρόπους ἐκμάθησης! Πιό θαρραλέα δημιουργεῖτε νέα καί νέα τμήματα, στέλνετέ τα στή μάχη, στρατολογεῖτε περισσότερο ἐργατική νεολαία, πλατύνετε τά συνηθισμένα πλαίσια ὅλων τῶν κομματικῶν ὀργανώσεων, ἀρχινόντας ἀπτίς ἐπιτροπές καί τελειώνοντας στίς ἐργοστασιακές ὁμάδες, στίς ἑνώσεις τῶν τμημάτων ἐργοστασίων, στούς φοιτητικούς κύκλους!... Νά θυμᾶστε ὅτι κάθε πραχτικό βῆμα ἐπαναστατικῆς κίνησης ἀναπότρεπτα καί ἀναπόφευχτα θά διδάσκει τούς νεαρούς κληρωτούς ἀκριβῶς τή σοσιαλδημοκρατική ἐπιστήμη, γιατί ἡ ἐπιστήμη αὐτή βασίζεται στόν ἀντικειμενικά-σωστό ὑπολογισμό τῶν δυνάμεων καί τάσεων τῶν διαφόρων τάξεων καί ἡ ἐπανάσταση δέν εἶνε τίποτε ἄλλο παρά σπάσιμο τῶν παλιῶν ἐποικοδομημάτων καί αὐτοτελής ἐκδήλωση τῶν διαφόρων τάξεων, πού τείνουν κατά τό δικό τους τρόπο νά δημιουργήσουν καινούργιο ἐποικοδόμημα...

Τό σύνθημα: ὀργανώνεστε! πού οἱ ὀπαδοί τῆς πλειοψηφίας θέλαν νά δόσουν σέ καθορισμένη μορφή στό δέφτερο συνέδριο τοῦ κόμματος, πρέπει τόρα νά πραγματοποιηθεῖ ἄμεσα. Ἂν ἐμεῖς δέ μπορέσουμε θαρραλέα, πρωτόβουλα νά δημιουργήσουμε νέες ὀργανώσεις, τότε θά πρέπει νά παραιτηθοῦμε ἀπτίς κούφιες ἀξιώσεις στό ρόλο τῆς πρωτοπορείας. Ἂν ἐμεῖς παθητικά σταθοῦμε στά πλαίσια, μορφές,

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ὅρια τῶν ἐπιτροπῶν, ὁμάδων, συνελέφσεων, κύκλων, πού ἔχουμε κιόλας φτάσει, θ' ἀποδείξουμε μ' αὐτό τήν ἀνικανότητά μας...

Ὁ ὀργανωτής-πραχτικός, πού σ' αὐτές τίς συνθῆκες παραπονιέται γιά ἔλλειψη ἀνθρώπων, πέφτει σέ κείνη τήν αὐταπάτη πού ἔπεσε στήν ἐποχή τῆς ἀνώτατης ἀνάπτυξης τῆς μεγάλης γαλλικῆς ἐπανάστασης ἡ κυρία Ρολάν, πού στά 1793 ἔγραφε: Στή Γαλλία δέν ὑπάρχουν ἄνθρωποι, ἕνα γύρω ὅλο πυγμαῖοι. Ὅποιος μιλᾶ ἔτσι αὐτός πίσω ἀπτά δέντρα δέ βλέπει τό δάσος, αὐτός ἀναγνωρίζει ὅτι τόν τύφλωσαν τά γεγονότα, ὅτι δέν εἶνε αὐτός ὁ ἐπαναστάτης πού τά κρατᾶ στή συνείδησή του καί στή δράση του, μά αὐτά τόν κατέχουν, αὐτά τόν πλάκωσαν. Τέτιος ὀργανωτής καλύτερα νά πάει νά ἡσυχάσει νά καθαρίσει τόν τόπο στίς νεαρές δυνάμεις, πού σ' αὐτές ἡ ἐνέργεια μπορεῖ ὄχι σπάνια ν' ἀντικαταστήσει τήν ἀνεπάρκεια πείρας.

Ἄνθρωποι ὑπάρχουν, ποτέ ἡ ἐπαναστατική Ρωσία δέν εἶχε τέτιο ὄγκο ἀνθρώπων, ὅπως τόρα. Ποτέ μιά ἐπαναστατική τάξη δέν εἶχε τόσο πολύ εὐνοϊκές συνθῆκες,—σχετικά μέ τούς προσωρινούς σύμμαχους, συνειδητούς φίλους, ἄθελους συνεργάτες,—ὅσο τό σύγχρονο ρούσικο προλεταριάτο. Ὑπάρχει μάζα ἀνθρώπων, πρέπει μόνο νά πετάξουμε στή θάλασσα τίς σκέψεις καί ὑποθέσεις τῆς οὐρᾶς, πρέπει μόνο νά δόσουμε ὁρίζοντα στήν αὐτενέργεια καί τήν πρωτοβουλία, στά „σχέδια" καί τίς „ἐπιχειρήσεις" καί τότε μεῖς θά φανοῦμε ἄξιοι ἐκπρόσωποι τῆς μεγάλης ἐπαναστατικῆς πράξης, τότε τό προλεταριάτο τῆς Ρωσίας τό ἴδιο ἡρωικά θά διεξάγει ὅλη τή μεγάλη ρούσικη ἐπανάσταση, ὅπως ἡρωικά τήν ἄρχισε» (τόμ. 8ος, σελ. 191-194).

Παραθέσαμε πιό πάνω πολύ ἀπτό Λένιν γιά νά δοῦμε, πόσο πλατιά καί θαρραλέα ἔβαζε ὁ Λένιν τό πρόβλημα τοῦ τραβήγματος καί τῆς προώθησης καινούργιων ἀνθρώπων καί στελεχῶν, τῆς δημιουργίας καινούργιων καθελογῆς καί μορφῆς ὀργανώσεων, μέσα στίς τότε συγκεκριμένες ρούσικες συνθῆκες τοῦ 1905. Ὁ Λένιν ἐκφράζει ὄχι μόνο τή φροντίδα του γιά τήν προώθηση, τό τράβηγμα στήν ὀργάνωση καί στήν πάλη καινούργιων δυνάμεων καί ἀνθρώπων ἀπτή νεολαία μά καί τήν ἀπεριόριστη πίστη του στόν ἄνθρωπο-ἀγωνιστή, στήν ἀνεξάντλητη δυναμικότητα τοῦ λαοῦ, στήν πρωτοβουλία, τή δραστηριότητα, τήν ἐπινοητικότητά τους. Ἡ τέτια τοποθέτηση τοῦ ζητήματος ἀπτό Λένιν ἔχει γιά μᾶς, στίς συνθῆκες ἰδιαίτερα τῆς

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

δουλιάς μας κάτω, ἐξαιρετική σημασία φτάνει μόνο δημιουργικά νά καταλάβουμε, νά μποῦμε στό πνεῦμα του, στήν εὐρύτητα καί στή ζωντάνια πού δίνει στό πρόβλημα τῆς ὀργανωτικῆς πρωτοβουλίας, ἀποφεύγοντας τίς μηχανικές καί κατά γράμμα μεταφορές καί ἀπομιμήσεις. Ἔτσι θά δοῦμε πιό βαθιά καί σωστά καί τό ὅλο ὀργανωτικό μας ζήτημα, φωτισμένο καί ἀπ-τίς κομματικές διαπιστώσεις, πού πιό ἔντονα τίς ἔδοσε ἡ 2η ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ, (Ὀχτώβρης τοῦ 1951), γιά τίς σοβαρές ἀρνητικές συνέπειες πού ἔχει μέσα στίς τόσο εὐνοϊκές ἀντικειμενικές συνθῆκες ἡ ὀργανωτική μας καθυστέρηση.

Τό πρόβλημα τῶν στελεχῶν μπαίνει γιά μᾶς μέ δυό πλευρές: Τά στελέχη πού τραβᾶμε καί προωθοῦμε κάτω, στίς συνθῆκες παρανομίας. Καί τά στελέχη πού μορφώνουμε καί προετοιμάζουμε σέ συνθῆκες νομιμότητας καί μεγάλων εὐκολιῶν, καί δυνατοτήτων, γιά διάβασμα, μόρφωση, μελέτη.

Ὅσο καί ἄν τό πρόβλημα αὐτό στή βάση του εἶνε ἕνα καί ἐνιαῖο ὅμως, θάταν λάθος ἄν μπερδέβαμε τίς δυό αὐτές πλευρές ὅπως θάταν λάθος ἄν τό ὅλο πρόβλημα δέν τό ἐξετάζαμε κάτω ἀπτό φῶς τῶν ἀναγκῶν τοῦ κινήματος, τῆς πάλης, ἄν δέν τό ὑποτάξουμε στίς ἀνάγκες τοῦ κινήματος κάτω. Τό πρόβλημα εἶνε ἕνα καί ἐνιαῖο, ὅμως τίς δυό πλευρές τίς ἀντιμετωπίζουμε συγκεκριμένα, μέ διαφορετικά μέσα καί μέθοδες.

Τί χρειαζόμαστε κάτω; Ἑκατοντάδες καί χιλιάδες καθελογῆς καί μορφῆς ὀργανώσεις, παντοῦ, ὅπου ζοῦν, παλέβουν καί δουλέβουν ἐργαζόμενοι, στό στρατό καί στό λαό, πού ν' ἀγκαλιάζουν καί κινητοποιοῦν τίς ἑκατοντάδες χιλιάδες καί τά ἑκατομμύρια τοῦ λαοῦ καί πού νάχουν σάν κινητήρα καί μπροστάρη τή γερή παράνομη ὀργάνωση. Οἱ ἑκατοντάδες καί χιλιάδες αὐτές ὀργανώσεις χρειάζονται ἑκατοντάδες καί χιλιάδες νέα στελέχη, πού θά τά βροῦμε καί θά τά τραβήξουμε ἀπτ' ἀνεξάντλητα λαϊκά ἀποθέματα θαρραλέα, ἀδίσταχτα, ἀποφασιστικά. Τά νέα αὐτά στελέχη θάχουν σάν καθοδηγητικό πυρήνα τους καί διεφθυντικό μυαλό τά δοκιμασμένα παράνομα στελέχη. Ἔτσι θ' ἀνταποκριθοῦμε στή βασική πολιτική ἀπαίτηση τῆς σημερινῆς κατάστασης νά ὀργανώσουμε, δηλαδή, σ' ἕνα πανελλαδικό, πανδημοκρατικό μέτωπο τό λαό στήν πάλη γιά τήν ἐπιβίωση, τήν εἰρήνη, τή δημοκρατία, τήν ἀνεξαρτησία. Ἡ ἀπόφαση τοῦ ΠΓ τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ (5 τοῦ Μάη 1952) γιά τήν ἐκτέλεση τοῦ Μπελογιάννη βάζει ξανά τά προβλήματα αὐτά καί τονίζει τήν ἀνάγκη γιά θαρραλέα στρατολογία στό κόμμα καί ἀποκρούει καί καταδικάζει τόν ἀποπνιχτικό σεχταρισμό στό ζήτημα αὐτό. Ἡ ἀπόφαση αὐτή τονίζει:

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

«7. Ἡ κατάσταση στή χώρα μας παραμένει ἐκρηχτική. Ἡ μάχη πού ἔδοσε ὁ Μπελογιάννης, γιομάτη ἡρωισμό καί αὐτοθυσία, ἔδοσε νέα φτερά στή νεολαία μας, στίς πλατιές λαϊκές μάζες. Στό λαό τόρα κυριαρχεῖ πιό πολύ ἡ πεισματάρικη θέληση γιά πάλη. Ἕνα πνέβμα πατριωτικῆς ἀγωνιστικῆς ἑνότητας δράσης. Κεῖνο πού χρειάζεται σήμερα πιό πολύ ἀπό κάθε ἄλλη φορά εἶνε ἡ γερή παράνομη κομματική ὀργάνωση, στό κάθε ἐργοστάσιο, συνοικία, γραφεῖο, στρατώνα, ἀεροπορική βάση, σέ κάθε καράβι. Παντοῦ ὅπου ζεῖ καί δουλέβει λαός. Ὀργάνωση πού θά στηρίζεται πάνω στίς ἀρχές τῆς μπολσεβίκικης συνωμοτικότητας καί τῆς ἐπαναστατικῆς ἐπαγρύπνησης. Χωρίς μιά τέτια ὀργάνωση εἶνε πολύ δύσκολο νά πιάσουμε καί χρησιμοποιήσουμε ἐξαντλητικά τό καινούργιο, πού δημιούργησε ἡ πάλη καί ἡ αὐτοθυσία τοῦ Μπελογιάννη μέσα στίς πλατιές λαϊκές μάζες, τόν ἀγωνιστικό ἐνθουσιασμό, τήν ἀφοβία, τό ἡρωικό πνέβμα, τό ἐνιαιομετωπικό πατριωτικό φρόνημα, τήν πεποίθηση πώς μ' ἑνωμένες τίς πατριωτικές δυνάμεις καί μέ τήν ἰσχυρή συμπαράσταση τοῦ γιγάντιου στρατοπέδου τῆς εἰρήνης, ἡ Ἑλλάδα μπορεῖ νά γλυτώσει ἀπτό θανάσιμο ἀμερικανοαγγλικό ἀγκάλιασμα καί νά βγεῖ στή λεωφόρο τῆς λέφτερης ἐσωτερικῆς ζωῆς καί ἐθνικῆς ἀνάπτυξης. Τό πιό ἐπιταχτικό καί ἄμεσο καθῆκον γιά κάθε μέλος τοῦ κόμματος εἶνε νά χτίζει γερά, ὑπομονητικά καί ἐπίμονα, τήν παράνομη κομματική ὀργάνωση πού θά εἶνε ἡ ψυχή καί ἡ ἐμπροσθοφυλακή τῆς πλατιᾶς πατριωτικῆς-δημοκρατικῆς ὀργάνωσης, τοῦ ΕΑΜ τῆς ἀμερικανοαγγλικῆς κατοχῆς. Ἡ παράνομη κομματική ὀργάνωση πρέπει ν' ἀνοικοδομεῖται πάνω στίς ἀρχές τῆς μπολσεβίκικης συνωμοτικότητας καί τῆς ἐπαναστατικῆς ἐπαγρύπνησης, καί νά συνδέεται ἀδιάσπαστα μέ τίς μάζες καί εἰδικά μέ τά ἐργοστάσια, τίς μεταφορές καί μέ τά στρατεβμένα παιδιά τοῦ λαοῦ. Πρέπει νά εἶνε σέ θέση νά ὀργανώνει καί νά καθοδηγεῖ τίς πιό πλατιές μάζες, κάτω ἀπόλες καί τίς πιό δύσκολες συνθῆκες.

8. Τό γερό χτίσιμο καί τό ἀδιάκοπο στερέωμα τῶν παράνομων κομματικῶν μας ὀργανώσεων ἀπαιτεῖ τό τράβηγμα στό κόμμα τῶν πιό ἀφοσιωμένων, τῶν πιό θαρραλέων στοιχείων μέσα ἀπτήν ἐργατική τάξη καί τίς ἄλλες ἐργαζόμενες λαϊκές μάζες. Ἡ στρατολογία νέων μελῶν στό κόμμα εἶνε σήμερα ζωτική ἀνάγκη, περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη φορά καί ὅρος γιά τό γρήγορο ξετύλιγμα καί νικη-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

φόρα ἔκβαση τῶν μεγάλων ἀγώνων πού ἐπέρχονται. Ἡ ἀνάγκη τῆς αὐστηρῆς ἐπιλογῆς ἐκείνων πού θά στρατολογοῦμε στό κόμμα δέν πρέπει νά ὁδηγεῖ στόν ὀργανωτικό σεχταρισμό. Στή δουλιά τῶν κομματικῶν μας ὀργανώσεων καί τῶν ξεκομμένων κομμουνιστῶν ὑπάρχει συχνά ἕνας ἀποπνιχτικός σεχταρισμός πού ἔχει σάν ἀποτέλεσμα νά φυτοζωοῦν. Πρέπει νά μελετοῦμε ὁλόπλευρα μέσα στόν ἀγώνα καθέναν πού στρατολογοῦμε στό κόμμα, ἀλλά αὐτή ἡ μελέτη νά μή γίνεται ἐμπόδιο στή στρατολογία νέων μελῶν. Ἡ ἀνάπτυξη τῆς δραστηριότητας, τοῦ ἀγωνιστικοῦ ἐνθουσιασμοῦ, τοῦ πνεύματος τῆς αὐτοθυσίας μέσα στίς λαϊκές μάζες, πρέπει ν' ἀποκρυσταλωθεῖ ὀργανωτικά μέ στρατολογία νέων μελῶν στό κόμμα, στήν ΕΠΟΝ κλπ».

Στρατολογόντας θαρραλέα στό κόμμα δέν παραμερίζουμε τίς ἀπαιτήσεις τῆς μπολσεβίκικης συνωμοτικότητας καί ἐπαγρύπνησης, δέν τίς κάνουμε, ὅμως, ἐμπόδιο γιά τό τράβηγμα στό κόμμα, καί στό κίνημα νέων δυνάμεων. Στρατολογόντας στό κόμμα προβάλλουμε σάν παράδειγμα γιά τά στελέχη καί τούς ἀγωνιστές τό πρότυπο τοῦ Μπελογιάννη καί τῶν συντρόφων του. Ἡ ἀπόφαση τοῦ ΠΓ τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ λέει σχετικά:

«4. Ὁ Μπελογιάννης μέλος τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ, ἔδοσε ἐξ ὀνόματος τοῦ λαοῦ καί τοῦ ΚΚΕ μιά ὑπέφθυνη καί σκληρή μάχη μέ τήν ἀμερικάνικη κατοχή καί τό μοναρχοφασισμό πού τήν ὑπηρετεῖ. Τή μάχη τήν ἔδοσε καί στήν ἀσφάλεια καί στά στρατοδικεῖα καί στό κελί τοῦ μελλοθάνατου καί μπροστά στό ἐκτελεστικό ἀπόσπασμα. Τήν ἔδοσε ὥστην τελεφταία πνοή του. Πάλεψε μέ μπολσεβίκικη ἀποφασιστικότητα, ἡρωισμό, ἀκατάβλητη ἐπιμονή καί ὑπομονή μέ ἀγωνιστική ἱκανότητα. Καί νίκησε σ' ὅλες τίς φάσεις αὐτῆς τῆς μεγάλης μάχης, ἀκόμα κι ὅταν ἔπεφτε νεκρός ἀπ' τ' ἀμερικάνικα βόλια. Ὁ Μπελογιάννης ἔδοσε καί κέρδισε τή μάχη, γιά λογαριασμό τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδας καί τῆς φιλειρηνικῆς ἀνθρωπότητας. Μαζί του πάλεψαν θαρραλέα καί ἄξια καί ἄλλοι ὅπως ἡ Ἑλλη Ἰωαννίδου, ὁ νεαρός Λαζαρίδης. Πάλεψαν γιά τά ἴδια ἰδανικά, ἀψηφόντας τό θάνατο. Ἡ ἡρωική πάλη τῆς Ἰωαννίδου ἐμπνέει τίς γυναίκες τῆς Ἑλλάδας στήν πάλη τους. Ἡ παλικαρήσια στάση τοῦ ἐπονίτη Λαζαρίδη ξεσηκώνει τά νειάτα τῆς Ἑλλάδας στήν πάλη γιά ζωή καί λεφτεριά, γιά ξένα φωτεινό μέλλον.

5. Ἀπό τή μεγάλη μάχη τοῦ Μπελογιάννη βγαίνουν σο-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

βαρά διδάγματα, χρήσιμα σ' ὅλους τούς ἀγωνιστές. Τά διδάγματα αὐτά εἶνε: Π ρ ῶ τ ο. Ὁ Μπελογιάννης νίκησε, γιατί ἀπό τήν πρώτη στιγμή τῆς σύλληψής του δέ θεώρησε τόν ἑαυτό του ἕναν ἐκτός μάχης ἀφοπλισμένο αἰχμάλωτο, ἀλλά ἕνα μαχητή, πού μέ τή σύλληψή του περνάει σ' ἄλλο χαράκωμα τοῦ ἀγώνα καί συνεχίζει κι ἀπό κεῖ τή μάχη γιά τό λαό. Τό νά νιώθει ὁ ἀγωνιστής τόν ἑαυτό του μαχόμενο στρατιώτη τοῦ λαοῦ, παντοῦ καί πάντοτε, ἀποτελεῖ τόν πρῶτο ὅρο τῆς νίκης. Δ έ φ τ ε ρ ο. Ὁ Μπελογιάννης νίκησε γιατί δέ θεώρησε, οὔτε γιά μιά στιγμή τόν ἑαυτό του κατηγορούμενο, ἀλλά κατήγορο τῆς ἀμερικάνικης κατοχῆς καί τοῦ μοναρχοφασισμοῦ πού τήν ὑπηρετεῖ καί ἔδρασε σάν κατήγορος. Ὁ κομμουνιστής θεωρεῖ ὑπέρτατο καί μοναδικό κριτή του τό κόμμα του καί τό λαό καί μόνο στό κόμμα καί στό λαό λογοδοτεῖ γιά τίς πράξεις του. Τ ρ ί τ ο. Ὁ Μπελογιάννης νίκησε, γιατί στηρίζονταν γερά καί μέ τά δυό πόδια στή γραμμή τοῦ κόμματος, στή γραμμή τοῦ λαοῦ. Καί τήν ὑπερασπίστηκε θαρραλέα καί μέ συνέπεια ὥστο τέλος. Οἱ τελεφταῖες λέξεις πού βροντοφώναξε ἦταν: „Ζήτω τό ΚΚΕ". Ὅταν ὁ ἀγωνιστής κάνει ἔστω καί τήν παραμικρή ὑποχώρηση ἀπό τή γραμμή τοῦ κόμματος, τότε δέ μάχεται γιά τό λαό καί τήν πατρίδα του, ἀλλά γιά μιά χαμόσυρτη ζωή, ἄχρηστη γιά τό λαό. Ἡ πίστη στή γραμμή τοῦ κόμματος καί ἡ θαρραλέα ὁλοκληρωτική συνεπής ὑπεράσπισή της ἐξασφάλιζαν στό Μπελογιάννη τήν ὑπεροχή, τήν πρωτοβουλία ἀπέναντι στόν ἐχθρό, τοῦ ἔδιναν τή δύναμη νά ξεσκεπάζει καί νά τσαλαπατάει τούς συκοφάντες, νά ἀχρηστέβει τίς χαφιεδικές μηχανορραφίες καί προκλήσεις καί νά νικάει τόν ἐχθρό. Τ έ τ α ρ τ ο. Ὁ Μπελογιάννης νίκησε γιατί συνδέονταν ἀδιάσπαστα μέ τό λαό καί εἶταν σάρκα ἀπτή σάρκα του, πίστεβε ἀκλόνητα στίς ἀκατάλυτες δυνάμεις τοῦ λαοῦ μας, στίς ἀκατανίκητες δυνάμεις τοῦ παγκόσμιου στρατοπέδου τῆς εἰρήνης, τῆς δημοκρατίας, καί τοῦ σοσιαλισμοῦ, πού τοῦ παραστάθηκε τόσο θερμά καί τόσο φλογερά, τόν ὑπερασπίστηκε καί τόν τίμησε. Νίκησε γιατί πίστεβε στή νίκη τοῦ λαοῦ μας. Κι αὐτή ἡ ἀκλόνητη πίστη, ἡ ἀτράνταχτη πεποίθηση στή νίκη πήγαζε ἀπτή γνώση τῶν νόμων τῆς κοινωνικῆς ἐξέλιξης, ἀπτήν ἀφομοίωση τῶν ἀκατανίκητων ζωοφόρων ἰδεῶν τῶν μεγάλων δασκάλων μας Μάρξ-Ἔνγκελς-Λένιν-Στάλιν, ἀπτίς μεγαλειώδεις πραγματοποιήσεις

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τοῦ παγκόσμιου στρατοπέδου τῆς εἰρήνης, τῆς δημοκρατίας καὶ τοῦ σοσιαλισμοῦ. Π έ μ π τ ο. Ὁ Μπελογιάννης νίκησε γιατί πάλεψε γιά τήν πιό δίκαια ὑπόθεση: Γιά τήν ὕπαρξη τοῦ λαοῦ καὶ τό καλό τῆς πατρίδας του, γιά τήν εἰρήνη στήν Ἑλλάδα καὶ σ' ὅλο τόν κόσμο.

Ὁ Μπελογιάννης κατάφερε ἕνα σοβαρό πολιτικό πλῆγμα στόν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμό καὶ στούς λακέδες του καὶ ξεσκεπάζοντας τή θηριωδία τῶν ἀμερικάνων καταχτητῶν πρόσφερε μεγάλη ὑπηρεσία στήν ἀνθρωπότητα. Ἀπτή σύγκρουση αὐτή ἡ ἀμερικανοκρατία βγῆκε νικημένη».

Τέτια στελέχη καὶ ἀγωνιστές χρειάζεται καὶ δημιουργεῖ τό κίνημα καὶ τό κόμμα μας σήμερα. Ὁ Λένιν στό ἔργο του «Γράμμα πρός σύντροφο γιά τά ὀργανωτικά μας καθήκοντα», πού γράφτηκε καὶ πρωτοβγῆκε σέ πολύγραφο στά 1902 καὶ πού ἡ Κεντρική Ἐπιτροπή τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος τό τύπωσε σέ μπροσούρα στά 1904, μᾶς διδάσκει, πῶς νά συνδυάζουμε τίς ἀνάγκες τῆς συνωμοτικότητας μέ τίς πλατιές πολιτικές ἀπαιτήσεις τῆς κατάστασης, πού ἀναπτύσσεται ἐπαναστατικά:

«Ὅλη ἡ τέχνη τῆς συνωμοτικῆς ὀργάνωσης πρέπει νά συνίσταται στό νά χρησιμοποιεῖ ὅ λ ο υ ς κ α ί ὅ λ α, „νά δίνει δουλιά σ' ὅλους καὶ στόν καθένα", διατηρόντας ταυτόχρονα τή ν κ α θ ο δ ή γ η σ η ὅλου τοῦ κινήματος, διατηρόντας την, ἐννοεῖται, ὄχι μέ τή δύναμη τῆς ἐξουσίας, μά μέ τή δύναμη τοῦ κύρους, μέ τή δύναμη τῆς ἐνέργειας, τῆς πιό μεγάλης πείρας, τῆς πιό μεγάλης κατοχῆς τοῦ ζητήματος ἀπό πολλές πλεβρές καὶ τῆς πιό μεγάλης ἱκανότητας. Αὐτή ἡ παρατήρηση ἀφορᾶ ἐκείνη τή δυνατή καὶ συνηθισμένη ἀντίρηση, ὅτι ἡ αὐστηρή συγκεντροποίηση μπορεῖ πολύ εὔκολα νά χαντακώσει τή δουλιά, ἂν τ υ χ α ῖ α στό κέντρο βρεθεῖ ἀ ν ί κ α ν ο πρόσωπο πού συγκεντρώνει τεράστια ἐξουσία. Αὐτό βέβαια, εἶνε δυνατό, ὅμως μέσο ἐνάντια σ' αὐτό δέ μπορεῖ νᾶνε ἡ ἐκλογιμότητα καὶ ἡ ἀποσυγκεντροποίηση, πού εἶνε ἀπόλυτα ἀνεπίτρεπτη σέ ὅσο νᾶνε πλατιές διαστάσεις καὶ πού εἶνε ἄμεσα βλαβερή στήν ἐπαναστατική δουλιά μέσα στήν ἀπολυταρχία. Μέσο ἐνάντια σ' αὐτό δέ δίνει κανένα καταστατικό, μποροῦν νά τό δόσουν μόνο μέτρα „συντροφικῆς ἐπενέργειας", ἀρχίζοντας ἀπό ἀποφάσεις ὅλων καὶ τῶν καθελογῆς ὑποομάδων, συνεχίζοντας μέ τό ν' ἀποτείνονται στό Κεντρικό ὄργανο καὶ τήν Κεντρική Ἐπιτροπή καὶ τελειώνοντας (στή

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

γειρότερη περίπτωση) μέ ἀ ν α τ ρ ο π ή τῆς ὁλότελα ἀνίκανης καθοδήγησης. Ἡ ἐπιτροπή πρέπει νά προσπαθεῖ, ὅσο εἶνε δυνατό πιό πλέρια, νά ἐφαρμόζει τόν καταμερισμό στή δουλιά, ξέροντας, ὅτι γιά τίς διαφορετικές πλεβρές τῆς ἐπαναστατικῆς δουλιᾶς χρειάζονται διαφορετικές ἱκανότητες, ὅτι κάποτε ἄνθρωπος, ποῦνε ὁλότελα ἄχρηστος γιά ὀργανωτής θἄνε ἀναντικατάστατος διαφωτιστής, εἴτε ἄνθρωπος ἀκατάλληλος γιά συνωμοτική αὐστηρότατη ἀντοχή, θἄνε θαυμάσιος προπαγανδιστής κλπ.» (τόμ. 6ος, σελ. 215-216).

Καί παρακάτω ὁ Λένιν ἐπιμένει νά συνδυάζεται ἡ πιό συνωμοτική ὀργάνωση μέ τή χρησιμοποίηση ὅλων τῶν δυνάμεων, ὅλων τῶν δυνατοτήτων, ὅλων τῶν μορφῶν καί μέθοδων ὀργάνωσης καί πάλης.

Ὥστε χρειαζόμαστε στελέχη καί ἀγωνιστές ἱκανούς στήν παράνομη ὀργάνωση καί δουλιά, νά πιάνουν, ὅσο μποροῦν πιό ὁλόπλεβρα, μέ τή χρησιμοποίηση καί σωστή ἀξιολόγηση ὅλων τῶν δυνάμεων πού διαθέτουν, νά πιάνουν καί νά ἀξιοποιοῦν ἐξαντλητικά ὅλες τίς δυνατότητες καί ἔτσι νά χτίζουν τήν παλλαϊκή ἀγωνιστική ἑνότητα καί νά πραγματοποιοῦν ἔτσι τήν κομματική γραμμή. Αὐτό γιά τίς συνθῆκες κάτω, τίς συνθῆκες τῆς παρανομίας.

Ὑπάρχει, ὅμως, καί ἡ ἄλλη πλεβρά. Αὐτοῦ, ὅπου ἔχουμε πιό μεγάλες δυνατότητες καί πιό συστηματικό, μελετημένο δούλεμα καί φρόντισμα τῶν στελεχῶν μας, τῶν ἀγωνιστῶν μας. Ἐδῶ χρειαζόμαστε στελέχη, πού ἀφομοιώνοντας δημιουργικά τή γενική καί τή δική μας πεῖρα νά ἑτοιμάζονται, μέ τή συστηματική μελέτη καί μόρφωση, ν' ἀποδόσουν στήν πράξη κάτω τό ἀνώτατο ἀπαυτό πού ἀπαιτεῖ τό κίνημα σήμερα.

Τό ἀνθρώπινο ὑλικό ἐδῶ πού διαθέτουμε ἔχει πολεμήσει καλά. Τόρα πρέπει νά τελειοποιηθεῖ, συγχρονιστεῖ, δουλεφτεῖ ὅσο χωράει, πιό πολύπλεβρα. Οἱ θεωρητικοπολιτικές ἀξιώσεις ἐδῶ εἶνε πιό αὐστηρές. Ἡ ἐπιλογή, ἡ ἀνάδειξη καί ἡ προώθηση ἐδῶ γίνεται πιό προσεχτικά, ἡ ἐξέταση πιό ἐξονυχιστική.

Ὁ Στάλιν φωτίζει τό ζήτημα τῆς ἐπιλογῆς τῶν στελεχῶν ὁλόπλεβρα. Στήν Ἔκθεσή του στό 18ο συνέδριο τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος στό ἐρώτημα «Τί σημαίνει σωστή ἐπιλογή τῶν στελεχῶν;» ἀπαντᾶ:

«Σωστή ἐπιλογή τῶν στελεχῶν σημαίνει:
Π ρ ῶ τ ο, νά ἐκτιμᾶς τά στελέχη, σάν τό χρυσό ἀπόθεμα

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τοῦ κόμματος καί τοῦ κράτους, νά τά φροντίζεις καί νά τά σέβεσαι.

Δέφτερο, νά ξέρεις τά στελέχη, νά μελετᾶς ἐπισταμένα τά προσόντα καί τίς ἐλλείψεις στό κάθε βασικό στέλεχος, νά ξέρεις σέ ποιό πόστο μποροῦν εὐκολότερα νά ξεδιπλωθοῦν οἱ ἱκανότητες τοῦ στελέχους.

Τρίτο, ν' ἀναθρέφεις μέ φροντίδα τά στελέχη, νά βοηθᾶς τό κάθε στέλεχος πού ἀναπτύσσεται νά τραβήξει πρός τά πάνω, νά μή λυπᾶσαι χρόνο γιά νά „παιδέβεσαι" ὑπομονητικά μέ τέτια στελέχη καί νά ἐπιταχύνεις τήν ἀνάδειξή τους.

Τέταρτο, ἔγκαιρα καί θαρραλέα νά ἀναδείχνεις καινούργια, νεαρά, χωρίς νά τ' ἀφήνεις νά λιμνάζουν στήν παλιά θέση, νά μήν τ' ἀφήνεις νά μουχλιάζουν.

Πέμπτο, ἔτσι νά κατανέμεις τά στελέχη στίς διάφορες θέσεις, ὥστε τό κάθε στέλεχος νά αἰσθάνεται τόν ἑαυτό του στή θέση του, ὥστε τό κάθε στέλεχος νά μπορεῖ στό κοινό μας ἔργο νά δίνει τό ἀνώτατο ἀπαυτό πού γενικά εἶνε ἱκανό νά δόσει σύμφωνα μέ τίς προσωπικές του ἰδιότητες, ὥστε ἡ γενική κατέφθυνση τῆς δουλιᾶς στήν κατανομή τῶν στελεχῶν ν' ἀνταποκρίνεται πλέρια στίς ἀπαιτήσεις ἐκείνης τῆς πολιτικῆς γραμμῆς πού στό ὄνομά της γίνεται αὐτή ἡ κατανομή.

Ἰδιαίτερη σημασία ἔχει ἐδῶ τό ζήτημα γιά τή θαρραλέα καί ἔγκαιρη ἀνάδειξη καινούργιων, νεαρῶν στελεχῶν».

Στήν Ἔκθεσή του στήν ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ Μπολσεβίκικου Κόμματος «Γιά τίς ἀνεπάρκειες στήν κομματική δουλιά», τό Μάρτη τοῦ 1937, ὁ Στάλιν ἐξέτασε καί κεῖ τό ἴδιο ζήτημα:

«Τί σημαίνει σωστά νά ἐπιλέγεις τά στελέχη, καί σωστά νά τά τοποθετεῖς στή δουλιά;

Αὐτό σημαίνει νά ἐπιλέγεις τά στελέχη, πρῶτο σύμφωνα μέ τό πολιτικό γνώρισμα, δηλαδή, ἄν εἶνε ἄξιοι γιά πολιτική ἐμπιστοσύνη καί, δέφτερο σύμφωνα μέ τό γνώρισμα τῆς πραχτικῆς ἀπόδοσης, ὅηλαδή, ἄν κάνουν γιά τέτια ἤ ἄλλη συγκεκριμένη δουλιά.

Αὐτό σημαίνει τό γνώρισμα τῆς πραχτικῆς ἀπόδοσης νά μή μετατρέπεται σέ στενό γνώρισμα, ὁπότε οἱ ἄνθρωποι ἐνδιαφέρονται γιά τίς ἱκανότητες στήν πραχτική ἀπόδοση τῶν στελεχῶν, μιά δέν ἐνδιαφέρονται γιά τήν πολιτική τους φυσιογνωμία.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

> Αὐτό σημαίνει νά μή μετατρέπεται τό πολιτικό γνώρισμα σέ μοναδικό καί ἀποκλειστικό γνώρισμα, ὁπότε οἱ ἄνθρωποι ἐνδιαφέρονται γιά τήν πολιτική φυσιογνωμία τῶν στελεχῶν, μά δέν ἐνδιαφέρονται γιά τίς ἱκανότητές τους στή δουλιά».

Τό συμπέρασμα γιά μᾶς πρέπει νάνε ὅτι τό στέλεχός μας πρέπει νά συγκροτεῖ μιά ἑνότητα ἀπό καθαρό μυαλό μέ στέρεο πολιτικό προσανατολισμό καί πολιτική τοποθέτηση καί ἀπό γόνιμη, ἀποδοτική, δημιουργική, πραχτική δουλιά. Τό ἕνα δίχως τάλλα δέ φτάνει. Τό στέλεχος πρέπει ὄχι μόνο νά καταλαβαίνει καί ν' ἀφομοιώνει τήν πολιτική τοῦ κόμματος μά καί νά μπορεῖ νά κινητοποιεῖ τούς συνεργάτες του, τή βάση τοῦ κόμματος καί τίς μάζες καί νά τήν κάνει τήν πολιτική αὐτή ζωή, πραγματικότητα. Ἀπαυτά τά στελέχη, ἀπτίς νέες καί νεαρές δυνάμεις τῶν ἀγωνιστῶν καί μελῶν μας, πού καλλιεργοῦν αὐτή τήν ἑνότητα ἀναδείχνουμε, προωθοῦμε τά νέα στελέχη μας. Ὁ Στάλιν σ' αὐτό τό πράμα, στό ὅτι, δηλαδή, στό κόμμα τραβιένται, ἀναδείχνονται ἀδιάκοπα στελέχη ἀπτή νεολαία, βλέπει ἕνα ἀπτά χαραχτηριστικά γνωρίσματα τῆς δημοκρατίας στό κόμμα. Ἀντικρούοντας τόν Τρότσκι, πού ὑποστήριζε, ὅτι ἡ οὐσία τῆς δημοκρατίας στό κόμμα ἔγκειται στό ζήτημα τῶν γενιῶν καί διαχώριζε καί ἀντιπαράθετε ἔτσι, τά παλιά στελέχη, τήν παλιά κομματική γενιά στά νεαρά στελέχη, στή νεαρή κομματική γενιά, ὁ Στάλιν εἶπε ὅτι:

> «ἡ οὐσία τῆς δημοκρατίας συνίσταται ὄχι στό ζήτημα τῶν γενιῶν μά στό ζήτημα τῆς αὐτενέργειας, τῆς δραστήριας συμμετοχῆς τῶν μελῶν τοῦ κόμματος στήν κομματική καθοδήγηση. Ἔτσι καί μόνον ἔτσι μπορεῖ νά μπεῖ τό ζήτημα γιά τή δημοκρατία, ἄν, βέβαια, γίνεται λόγος ὄχι γιά ἕνα στά χαρτιά δημοκρατικό κόμμα, μά γιά ἕνα πραγματικό προλεταριακό κόμμα, πού συνδέεται μέ ἀδιάρηχτους δεσμούς μέ τίς μάζες τῆς ἐργατικῆς τάξης».

Ἔτσι τό βασικό γνώρισμα γιά τήν ἐσωκομματική δημοκρατία βρίσκεται στή δραστηριότητα τῶν μελῶν τοῦ κόμματος, στή συμμετοχή τῶν μελῶν στήν καθοδηγητική δουλιά, στή θαρραλέα καί πάνω στό κριτήριο τῆς δουλιᾶς καί τῆς ἀπόδοσης ἀνάδειξη καί προώθηση καινούργιων στελεχῶν. Στό ἴδιο μέρος ὁ Στάλιν διαπιστώνει ὅτι:

> «ἡ καινούργια γενιά τοῦ κόμματος, βῆμα πρός βῆμα μπαίνει στά στελέχη, ὅτι τά στελέχη εὑρύνονται γιά λογαρια-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

σμό τῆς νεολαίας» ('Οργανωτική Ἔκθεση τῆς ΚΕ στό 13ο συνέδριο τοῦ ΠΚΚ [μπ]).

Βασικό γνώρισμα γιά τό ὅτι τό κόμμα στέκει γερά, καλά, εἶνε καί τό ἀδιάκοπο φυσιολογικό, μέσα στήν πάλη καί ἀπτόν ἀγώνα τράβηγμα, διαπαιδαγώγηση, ἀνάδειξη καί προώθηση καινούργιων στελεχῶν. Μιά ἀπτίς πιό σοβαρές ζημιές πού ἔγιναν στό κόμμα, στήν περίοδο τῆς πρώτης κατοχῆς, εἶνε καί τό ὅτι παραβιάστηκε καί στραπατσαρίστηκε καί αὐτή ἡ μπολσεβίκικη ἀρχή. Καί ἡ καθοδήγηση τοῦ κόμματος, παντοῦ ὅπου μποροῦσε, στό ζήτημα τῆς ἀνάδειξης στελεχῶν ἐφάρμοσε τήν ἀρχή τῆς οἰκογενειακότητας, τά ρουσφέτια, τόν προστατεφτισμό κι ἔτσι καλλιέργησε τή συναλλαγή καί τή διαφθορά, ἔτσι ἀνάδειξε πολλούς ἀνάξιους, πού τίς ἁμαρτίες τους τίς πληρώνουμε ὥστα σήμερα ἀκόμα καί χάλασε ἀκόμα πιό πολλούς. Στό ΚΚΕ, στό ζήτημα τῆς ἀνάδειξης καί προώθησης καινούργιων στελεχῶν μιά μόνο ἀρχή μπορεῖ νά ἰσχύει: τό μέλος καί τό στέλεχός μας ὁ ἀγωνιστής, ὁ κουκουές, τή θέση του στό κίνημα μπορεῖ νά, τήν πάρει μόνο μέ τό σπαθί του, δηλαδή, μέ τήν πίστη, τήν ἀφοσίωσή του στό κίνημα, μέ τήν ἀτράνταχτη κομματικότητά του, μέ τίς ἱκανότητες, τήν ἀπόδοσή του στή δουλιά, τά ἔργα του. Ἄλλο κριτήριο ἐδῶ δέν ὑπάρχει οὔτε μπορεῖ νά ὑπάρξει. Καί ὅποιος, ἔτσι εἴτε ἀλλιῶς, παραβιάζει τήν κομματική αὐτή ἀρχή, αὐτός κάνει μεγάλη ζημιά στό κόμμα, αὐτός εἶνε ἐχθρός τοῦ κόμματος.

* * *

Ὅσο τραβᾶμε πρός τά πάνω τήν κομματική ἱεραρχία τόσο ἡ ἐπιλογή γίνεται πιό δύσκολη, τόσο ἡ ἀνάδειξη πρέπει νά γίνεται πιό προσεχτικά. Παρ' ὅλες, ὅμως, τίς δυσκολίες ἡ συστηματική, φυσιολογική ἀνάδειξη, μέσα στή φωτιά τῆς πάλης, στή δοκιμασία της καί σύμφωνα μέ ὅλα τά μπολσεβίκικα κριτήρια, καινούργιων στελεχῶν, γιά ὅλη τήν κλίμακα τῆς κομματικῆς ἱεραρχίας καί γι' αὐτά τά ἀνώτατα καθοδηγητικά ὄργανα τοῦ κόμματος, εἶνε ζωτική ἀνάγκη γιά τό ΚΚΕ. Ἀνάγκη πού πάντα πρέπει ν' ἀντιμετωπίζεται ἔγκαιρα καί σωστά καί πάντα νά συγκεντρώνει τήν προσοχή καί τή φροντίδα μας. Μέσα ἀπτή στρατιά τῶν ἄξιων στελεχῶν του, ἀπ' αὐτά πού ἀναδείχνονται «μέ τό σπαθί τους», τό κόμμα μελετημένα, προγραμματισμένα πρέπει νά λύνει, μέσα στή ζωή καί στήν πάλη, κανονικά καί δίχως σπασμωδικότητες, τό ζήτημα τῆς φυσιολογικῆς προ-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ετοιμασίας τῆς ἀλλαγῆς, σ' ὅλη τή σκάλα τῶν καθοδηγητικῶν καί ὑπέφθυνων ὀργάνων του καί μαζί καί τό πιό δύσκολο καί τό πιό ὑπέφθυνο γιά τό κόμμα, τῆς προσεχτικῆς, μά ἀδιάκοπης προώθησης καινούργιων δυνάμεων καί πρός τά ἀνώτατα κομματικά ὄργανα. Ἡ μπολσεβίκικη πεῖρα ἔχει καί δῶ γιά μᾶς καθοριστική σημασία.

Νά πῶς ὁ Στάλιν τοποθέτησε τό ζήτημα αὐτό γιά τό Μπολσεβίκικο Κόμμα στήν ὀργανωτική Ἔκθεση τῆς ΚΕ τοῦ ΠΚΚ (μπ) στό 12ο συνέδριό του:

> «Περνῶ στό ζήτημα γιά τή βελτίωση τῶν κεντρικῶν ὀργάνων τοῦ κόμματος. Πρέπει νά διαβάσατε τίς προτάσεις τῆς ΚΕ γιά τό ὅτι οἱ λειτουργίες τῆς Γραμματείας τῆς ΚΕ πρέπει νά διαχωριστοῦν, ὁλότελα καθαρά καί μέ ἀκρίβεια ἀπτίς λειτουργίες τοῦ Ὀργανωτικοῦ Γραφείου καί τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου. Τό ζήτημα αὐτό δέ χρειάζεται ξεχωριστή ἀνάλυση, γιατί μόνο του εἶνε καθαρό. Μά ὑπάρχει ἕνα ζήτημα, γιά τή διέβρυνση τῆς ἴδιας τῆς ΚΕ, πού κάμποσες φορές συζητήθηκε σέ μᾶς μέσα στήν ΚΕ καί πού, ἕνα διάστημα προκάλεσε σοβαρές συζητήσεις. Ὑπάρχουν μερικά μέλη μέσα στήν ΚΕ, πού νομίζουν, ὅτι θάπρεπε νά μή εὐρυνθεῖ καί μάλιστα νά περιοριστεῖ ὁ ἀριθμός τῶν μελῶν τῆς ΚΕ. Δέν ἐκθέτω τούς λόγους των: ἄς μιλήσουν οἱ ἴδιοι οἱ σύντροφοι. Ἐγώ σύντομα θά ἐκθέσω τούς λόγους, πού μιλᾶν ὑπέρ τῆς διέβρυνσης τῆς ΚΕ.
>
> Τώρα ἡ κατάσταση πραγμάτων στόν κεντρικό μηχανισμό τοῦ κόμματός μας εἶνε ἔτσι: ἔχουμε 27 μέλη τῆς ΚΕ. Ἡ ΚΕ συνεδριάζει μιά φορά στούς δυό μῆνες. Μέσα στήν ΚΕ ὑπάρχει πυρήνας ἀπό 10-15 ἀνθρώπους, πού ἔγιναν τόσο μάστοροι στό ἔργο τῆς καθοδήγησῆς τῆς πολιτικῆς καί οἰκονομικῆς δουλιᾶς τῶν ὀργάνων μας, ὥστε κινδυνέβουν νά μετατραποῦν σέ ἕνα εἶδος ἀρχαίους ἱερεῖς γιά τά ζητήματα καθοδήγησης. Αὐτό, ἴσως, νᾶνε καί καλό, μά αὐτό ἔχει καί πολύ ἐπικίνδυνη πλευρά: αὐτοί οἱ σύντροφοι, ἀφοῦ συγκέντρωσαν μεγάλη πεῖρα πάνω στήν καθοδήγηση, μποροῦν νά μεγαλοπιαστοῦν, νά κλειστοῦν στόν ἑαυτό τους καί νά ἀποσπαστοῦν ἀπτή δουλιά στίς μάζες. Ἄν μερικά μέλη τῆς ΚΕ, ἤ, ἄς ποῦμε, πυρήνας ἀπό 15 ἀνθρώπους ἔγιναν τόσο ἔμπειροι, κι ἔχουν ἔτσι τά μάτια ἀνοιχτά πού στό ζήτημα τῆς ἐπεξεργασίας τῶν ὁδηγιῶν στίς 9 ἀπτίς 10 περιπτώσεις δέ θά λαθέψουν, τότε αὐτό εἶνε πολύ καλό. Μά ἄν δέν ἔχουν γύρω τους τήν καινούργια γενιά τῶν μελλοντι-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

κῶν καθοδηγητῶν, πού νάνε στενά δεμένοι μέ τή δουλιά στή βάση, τότε αὐτοί οἱ μέ μεγάλη εἰδίκεφση ἄνθρωποι ἔχουν ὅλες τίς πιθανότητες νά ἀποστεωθοῦν καί νά ἀποσπασθοῦν ἀπτίς μάζες.

Δέφτερο, ἐκεῖνος ὁ πυρήνας μέσα στήν ΚΕ, πού ἀναπτύχθηκε γερά στή δουλιά τῆς καθοδήγησης, γεράζει καί τοῦ χρειάζεται ἀλλαγή. Ξέρετε τήν κατάσταση τῆς ὑγείας τοῦ Βλαντίμιρ Ἰλίτς. Ξέρετε ὅτι καί τά ὑπόλοιπα μέλη τοῦ βασικοῦ πυρήνα τῆς ΚΕ ἔχουν καταβλῆθεῖ ἀρκετά. Ὅμως καινούργια ἀλλαγή (βάρδια N.Z.) ἀκόμα δέν ὑπάρχει, νά ποῦ βρίσκεται τό κακό. Νά δημιουργεῖς καθοδηγητές τοῦ κόμματος εἶνε πολύ δύσκολο: γι' αὐτό χρειάζονται χρόνια, 5-10 χρόνια, πάνω ἀπό δέκα. Εἶνε πολύ πιό εὔκολο νά καταλάβεις αὐτή εἴτε ἐκείνη τή χώρα μέ τή βοήθεια τοῦ ἱππικοῦ τοῦ σ. Μπουντιόνι, παρά νά σφυρηλατήσεις 2-3 καθοδηγητές ἀπτή βάση, πού νά μποροῦσαν στό μέλλον νά γίνουν πραγματικά καθοδηγητές τῆς χώρας. Καί εἶνε καιρός νά σκεφτοῦμε γιά τή σφυρηλάτηση τῆς καινούργιας βάρδιας: Γι' αὐτό τό πράμα ὑπάρχει ἕνα μέσο, νά τραβήξουμε στή δουλιά τῆς ΚΕ νέα, φρέσκα στελέχη καί στήν πορεία τῆς δουλιᾶς νά τά σηκώσουμε ψηλά, νά σηκώσουμε τούς πιό ἱκανούς καί ἀνεξάρτητους, πού κρατᾶν κεφάλι στούς ὤμους. Μέ βιβλιαράκια καθοδηγητές δέ φτιάνεις. Τό βιβλιαράκι βοηθᾶ νά κινήσει στά μπρός μά τό ἴδιο δέ φτιάνει καθοδηγητή. Στελέχη-καθοδηγητές μεγαλώνουν μόνο στήν πορεία τῆς ἴδιας τῆς δουλιᾶς. Μόνον ἐκλέγοντας στήν ΚΕ καινούργιους συντρόφους, δίνοντάς τους νά δοκιμάσουν ὅλο τό βάρος τῆς καθοδήγησης, ἐμεῖς μποροῦμε νά πετύχουμε τό δούλεμα τῆς ἀλλαγῆς (βάρδιας N. Z.) πού τόσο μᾶς χρειάζεται στή σημερινή κατάσταση πραγμάτων. Νά γιατί νομίζω, ὅτι θᾶταν πολύ σοβαρό λάθος ἀπό μέρους τοῦ συνεδρίου ἄν δέ συμφωνοῦσε μέ τήν πρόταση τῆς ΚΕ γιά τή διεύρυνσή της μέχρι 40, τουλάχιστο, ἀνθρώπους» (τόμ. 5ος, σελ. 218-220).

Οἱ ὑποδείξεις τοῦ Στάλιν εἶνε καί ἔω καθαρές καί κατηγορηματικές καί παρ' ὅλο ὅτι ἀναφέρονται σέ κατάσταση, ὅταν τό ΠΚΚ (μπ) ἦταν πιά στήν ἐξουσία, ὅμως στήν οὐσία τους ἀφοροῦν ὁλότελα καί μᾶς: ἀπτίς πιό ὑπέφθυνες, μακρόχρονες καί δύσκολες δουλιές εἶνε νά φτιάνεις καί νά προωθεῖς στελέχη καί μάλιστα γιά τ' ἀνώτατα κομματικά ὄργανα. Τό ζήτημα αὐτό, ἡ λύση του, εἶνε ζωτική ἀνάγκη γιά τό κόμμα. Ὅσο πιό

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

πολύ πρός τά πάνω, τόσο πιό ὑπέφθυνο καί πιό δύσκολο γίνεται τό ζήτημα. Καί ἡ λύση βρίσκεται ἐδῶ: νά τραβᾶμε θαρραλέα νέα στελέχη δοκιμασμένα στή δουλιά. Τά στελέχη δέν τά κάνουν τά βιβλία. Τά βιβλία βοηθᾶν τά στελέχη. Τά στελέχη καί οἱ καθοδηγητές δημιουργιένται καί ἀτσαλώνονται μέσα στή δουλιά. Καί μόνο μέσα στή δουλιά, μέ τά ἔργα τους θά δείξουν, ἄν εἶναι ἄξια γιά κάθε νέα δουλιά, πού τούς ἐμπιστέβεται τό κόμμα, γιά κάθε καινούργιο σκαλοπάτι, πού ἀνεβαίνουν στήν κομματική ἱεραρχία. Αὐτός εἶναι ὁ λενινιστικός-σταλινικός ὁ μπολσεβίκικος δρόμος γιά δημιουργία, ἀνάδειξη, προώθηση καινούργιων στελεχῶν.

Καί μεῖς δέ θά πρέπει νά κουραζόμαστε νά λέμε καί νά ξαναλέμε: ἡ ἀξιοσύνη καί ἡ προκοπή τοῦ καθοδηγητῆ φαίνεται πρὶν ἀπόλα καί πρῶτ' ἀπόλα στό πόσα καί τί στελέχη δημιουργεῖ, διαπαιδαγωγεῖ, ἀναδείχνει, προωθεῖ, στό ἄν ἑτοιμάζει ἀντικατάσταση, ἀλλαγή. Ὁ καθοδηγητής πού δέν ἑτοιμάζει ἀλλαγή, βάρδια πού θά τόν σκαντζάρει—καί ὁ τέτιος καθοδηγητής, ἔτσι εἴτε ἀλλιῶς, δημιουργεῖ τήν ἐντύπωση, ὅτι θεωρεῖ τόν ἑαυτό του ἀναντικατάστατο!—ὁ καθοδηγητής αὐτός δέ μπορεῖ ν' ἀξίζει καί πολλά πράματα. Ὅπως καί νάχει τό ζήτημα σωστή παραμένει ἡ θέση, ὅτι ἡ βάση, τά στελέχη πού φτιάνει καί οἱ συνεργάτες πού ἔχει εἶνε ὁ καθρέφτης πού δείχνει τί ἀξίζει ἕνας καθοδηγητής.

Τό πρόβλημα τῶν στελεχῶν, γιά τό ΚΚΕ παραμένει ὀξύτατο ὕστερα καί ἀπτίς τόσες ἀπώλειες πού εἴχαμε. Μά τό ΚΚΕ διαθέτει ἕνα ἀνεκτίμητο «χρυσό ἀπόθεμα» στελεχῶν, πού τό βασικό γνώρισμα εἶνε ὅτι βασικά, πέρασε σωστά τήν πολύπλεβρη, πολύχρονη καί δύσκολη δοκιμασία. Ὁ μόνος σωστός δρόμος ν' ἀντιμετωπίζει τό πρόβλημα εἶναι νά προωθεῖ καί ν' ἀναδείχνει τούς δοκιμασμένους στή δουλιά κουκουέδες καί νά τούς δοκιμάζει καί παραπέρα στή δουλιά φροντίζοντας, ὅσο μπορεῖ καί γιά τή θεωρητική-πολιτική κατάρτιση καί βελτίωσή τους. Γιά νά προωθεῖται καί ἀνεβαίνει ἕνα στέλεχος ὑπάρχουν τά στέρεα κομματικά-πολιτικά, τά μπολσεβίκικα κριτήρια. Καί τά κριτήρια αὐτά ἀποκλείουν καί καταδικάζουν τόν ἀριβισμό, τό ρουσφέτι, τίς οἰκογενειακότητες καί τόν προστατεφτισμό καί στόν τομέα, κυρίως, τῆς ἀνάδειξης στελεχῶν. Καί ἐδῶ παραστρατήσαμε βασικά στήν πρώτη κατοχή. Καί ἐδῶ πρέπει νά ἐπανέλθουμε ὁλότελα στό μπολσεβίκικο δρόμο. Μέ τά σωστά κομματικά κριτήρια καί τούς κατεργαρέους καί τούς «καπάτσους» τούς βγάζουμε στά φόρα,—καί ὅσο πιό στέρεα ἐφαρμόζουμε τά κριτήρια αὐτά, τό-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

σο αὐτό τό ξετρύπωμα γίνεται πιό γρήγορα,—καί ἀναδείχνουμε καί προωθοῦμε τούς πραγματικά ἄξιους.

Τό γεγονός ὅτι μιά σειρά καθοδηγητικά στελέχη δέν κράτησαν τή θέση τους, πρόδοσαν, λύγισαν, σπάσαν, ὅπως λχ. οἱ Βαφειάδης, Καραγιώργης, Παρτσαλίδης, δημιούργησε ὁρισμένες ἀπόψεις σχετικά μέ τήν ἀνάδειξη καί προώθηση στελεχῶν, πού μποροῦν νά συνοψιστοῦν σέ τοῦτο δῶ: δέν πρέπει ν' ἀναδείχνουμε στελέχη ἄν δέν εἴμαστε ἀπόλυτα σίγουροι!

Πρέπει νά ποῦμε, ὅτι τέτια ἄποψη εἶνε μεταφυσική καί λαθεμένη. Μέ τέτιες ἀπόψεις προβάλλεται, οὐσιαστικά, ἡ ἀπαίτηση νά ἰσχύει γιά ἕνα ἀποτυχημένο στέλεχος ἡ γνώμη πού σχηματίστηκε κατοπινά! Μιά τέτια ἄποψη, πού, ἄν ἐπικρατοῦσε, θά σήμαινε φρένο στή θαρραλέα προώθηση νέων στελεχῶν εἶνε λαθεμένη καί βλαβερή. Ἡ ζημιά ἀπαυτό θάταν ἀσύγκριτα μεγαλύτερη ἀπτή φύρα πού παρουσιάζουν τά στελέχη καί ὅταν προωθοῦνται φυσιολογικά.

Ποτέ ἀπτά πρίν δέ μπορεῖς νά προβλέψεις τήν ἐξέλιξη ἑνός στελέχους. Αὐτό τό δείχνει μόνον ἡ ζωή καί ἡ πράξη. Καί ἕνα στέλεχος πού ἔχει κομματικότητα, ἱκανότητες καί ἀποδίδει στή δουλιά πρέπει νά προωθεῖται, φυσιολογικά, πάντοτε τόσο, ὅσο σηκώνουν τά κότσια του. Δέ μιλᾶμε ἐδῶ γιά τούς πράχτορες πού μᾶς στέλνει ὁ ἐχθρός. Μιλᾶμε γι' αὐτούς, πού ἔρχονται στό κόμμα κανονικά. Τό ἕνα στέλεχος ἡ προώθηση τό διορθώνει, τό βοηθᾶ καί τό ἀναπτύσσει. Ἄλλο τό δυσκολέβει καί τό σταματᾶ. Ἄλλος πού τά βγάζει πέρα καλά σέ μιά δουλιά στήν ἄλλη, στήν ἀνώτερη, ζορίζεται ἤ ἀποτυχαίνει. Αὐτός πού σήμερα εἶνε καλός αὔριο γίνεται καλύτερος, ἐνῶ ὁ ἄλλος γίνεται χειρότερος.

Ἕνας πού σήμερα εἶναι καλός αὔριο χαλᾶ. Ἄλλον τόν λυγίζουν οἱ καινούργιες δυσκολίες, τόν ἀγοράζει ὁ ἐχθρός. Ἄλλον οἱ δυσκολίες τόν ψήνουν, τόν ἀτσαλώνουν. Ὅλα αὐτά ἀπό τά πρίν δέ μπορεῖς νά τά προβλέψεις. Αὐτά τά δείχνει ἡ ζωή, ἡ πράξη. Φυσικά, ὅταν ἔχεις σωστή πολιτική στελεχῶν καί παρακολουθεῖς προσεχτικά τήν πορεία καί τήν ἄνοδο τῶν στελεχῶν, τότε τά σημάδια καί τίς ἐκδηλώσεις πού δείχνουν γιά ἕνα στέλεχος ἄνοδο ἤ στάση μπορεῖς νά τά δεῖς καί νά τά πιάσεις πιό ἔγκαιρα. Τό νά θέλεις ὅμως ἐκ τῶν ὑστέρων νά δείχνεις σοφία στά ζητήματα αὐτά δέν ὠφελεῖ μά βλάφτει. Τό συμφέρον τοῦ κόμματος ἐπιβάλλει τή θαρραλέα προώθηση στελεχῶν μέ βάση τά σωστά κομματικά κριτήρια. Ἐπιβάλλει ἐπίσης νά μήν κάνεις ὑποχωρήσεις καί συμβιβασμούς, ὅταν βοηθᾶς καί διορθώνεις ἕνα στέλεχος. Ὅταν στέκεσαι σ' αὐτό τό βάθρο, βασικά, πατᾶς γε-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ρά. Κατά τά ἄλλα μέσα στίς δυσκολίες, στίς καμπές, στούς τρανταγμούς τοῦ ἀγώνα καί κάτω ἀπό τό δούλεμα πού μᾶς κάνει ὁ ἐχθρός στό κόμμα καί στά στελέχη, γίνεται μιά «φυσική» ἐπιλογή, ἔχουμε φύρα, ἔχουμε ξεγλιστρήματα καί ἀνοιχτά περάσματα μέ τό μέρος τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ τέτια φύρα εἶνε, μποροῦμε νά τό ποῦμε, κομματική νομοτέλεια γιατί τήν προκαλεῖ ἡ ἀκαμπτη μπολσεβίκικη, ἀγωνιστική κομματικότητα καί ἀπαιτητικότητα καί, σέ τελευταία ἀνάλυση, βοηθᾶ, γιατί καθαρίζει τό κόμμα.

Καί ὅπως εἶνε «φυσικό», σέ στιγμές δύσκολες γιά τό κίνημα, ὅταν ἔχουμε τραντάγματα, ὅταν παθαίνουμε ἥττα καί ὑποχωροῦμε, ὅταν περνοῦμε καμπές τότε καί οἱ κλονισμοί γίνονται πιό δυνατοί καί «φύρα» παρουσιάζεται πιό μεγάλη.

Ὁ Στάλιν μιλόντας στό 12ο συνέδριο τοῦ ΠΚΚ (μπ) γιά τή στροφή πού ἔκανε τό κόμμα, ὅταν πέρασε στή ΝΕΠ (Νέα Οἰκονομική Πολιτική) εἶπε:

> «Οὔτε ἕνα κόμμα στόν κόσμο, οὔτε ἕνα πολιτικό κόμμα δέ θά μποροῦσε ν' ἀντέξει σέ τέτια ἀπότομη στροφή χωρίς ἀναταραχές, διάσπαση, χωρίς ἀπτό κομματικό ἁμάξι νά μήν πέσει αὐτή εἴτε ἐκείνη ἡ ὁμάδα. Ὅπως εἶνε γνωστό τέτιες στροφές συνεπιφέρουν ὅτι κάποια ὁμάδα πέφτει ἀπτό ἁμάξι καί στό κόμμα ἀρχίζει ἄν ὄχι διάσπαση, ὅμως ἀναταραχή. Ἐμεῖς εἴχαμε τέτια στροφή στήν ἱστορία τοῦ κόμματός μας στά 1907 καί στά 1908, ὅταν ὕστερα ἀπτό 1905 καί 1906 ἐμεῖς, μαθημένοι στήν ἐπαναστατική πάλη, δέ θέλαμε νά περάσουμε στήν καθημερινή, νόμιμη δουλιά, δέ θέλαμε νά πᾶμε στή βουλή, δέ θέλαμε νά χρησιμοποιήσουμε τούς νόμιμους θεσμούς, δέ θέλαμε νά δυναμώσουμε τίς θέσεις μας στά νόμιμα ὄργανα καί γενικά ἀπαρνιόμασταν τούς καινούργιους δρόμους. Αὐτή εἶταν στροφή ὄχι καί τόσο ἀπότομη, ὅπως ἡ ΝΕΠ, μά, ὅπως φαίνεται, τότε εἴμασταν ἀκόμα νεαροί, σάν κόμμα, δέν εἴχαμε πεῖρα σχετικά μέ τούς ἐλιγμούς καί τό ζήτημα τέλειωσε μέ τό ὅτι ὁλόκληρες δυό ὁμάδες μᾶς πέσαν τότε ἀπτό κάρο. Ἡ τορινή στροφή πρός τή ΝΕΠ, ὕστερα ἀπτήν πολιτική μας τῆς ἐπίθεσης, ἀποτελεῖ ἀπότομη στροφή. Καί νά σ' αὐτήν τή στροφή ὅταν τό προλεταριάτο ἔπρεπε ν' ἀποσυρθεῖ σέ παλιές θέσεις, παρατόντας προσωρινά τήν ἐπίθεση, ὅταν τό προλεταριάτο ἔπρεπε νά στραφεῖ πρός τήν πλεβρά τῶν ἀγροτικῶν μετόπισθεν, γιά νά μήν κόψει τό δεσμό μ' αὐτά, ὅταν τό προλεταριάτο ἔπρεπε νά σκεφτεῖ, νά δυναμώσει, νά στερεώσει τίς ἐφεδρεῖες του στήν Ἀνατολή καί στή Δύση, τέτια ἀπότομη στροφή τό κόμμα

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τήν πέρασε ὄχι μόνο χωρίς διάσπαση μά καί τήν πραγματοποίησε δίχως ἀναταραχή.

Αὐτό μιλᾶ γιά τή δίχως προηγούμενο εὐλυγισία, συνοχή καί συσπείρωση τοῦ κόμματος.

Σ' αὐτό βρίσκεται ἡ ἐγγύηση ὅτι τό κόμμα μας θά νικήσει» (τόμ. 5ος, σελ. 220-221).

Ὥστε τό νά πέσεις ἀπτό κάρο συμβαίνει, ὅταν δέν κρατᾶς γερά τή θέση τοῦ κόμματος. Τότε ἡ στροφή, πού πάντα εἶνε πιό δύσκολη καί θέλει πιό γερά κότσια, σέ πετᾶ ἔξω. Αὐτό εἶνε λίγο-πολύ «φυσιολογικό», ὅταν πέφτουν ἔξω οἱ ξοφλημένοι, χωρίς τό κόμμα νά πάθει τρανταγμό καί διάσπαση. Καί ἐγγύηση γι' αὐτό εἶνε ὅτι τά στελέχη καί τά μέλη τοῦ κόμματος κρατοῦν γερά, τήν ἑνότητα καί τή μονολιθικότητα τοῦ κόμματος.

Τό νά μπορεῖς γερά, κομματικά νά παίρνεις τίς στροφές εἶνε ἀπαραίτητη μπολσεβίκικη ἰδιότητα. Καί ἄν τό ΚΚΕ στίς δύσκολες στιγμές τῆς καμπῆς τοῦ 1949, ὅταν ἔκανε τήν ὁποχώρησή του, πῆρε καλά τή στροφή χωρίς τρανταγμούς καί διάσπαση, ἐγγύηση γι' αὐτό εἶταν ὅτι, πρῶτ' ἀπόλα τά στελέχη του, βγῆκαν ἀτσαλωμένα ἀπτή δοκιμασία τῆς ζωῆς καί τῆς πάλης, ὅτι τό ΚΚΕ ξεπέρασε βασικά τήν ἐκτροπή ἀπτίς μπολσεβίκικες ὀργανωτικές ἀρχές στήν πρώτη κατοχή, ξαναβρῆκε τό σωστό δρόμο. Τό ΚΚΕ καί τά στελέχη του μάθανε καί μαθαίνουν ἀπτούς μπολσεβίκους νά παίρνουν τίς στροφές. Φυσικά, στήν ἀπότομη καμπή τοῦ 1949 μερικοί χάσαν τά νερά τους καί πέσαν ἔξω ἀπτ' ἀμάξι. Καί ὁ ταξικός ἐχθρός ὀργανώνοντας καί καθοδηγώντας τούς ἀντιτηγετικούς θέλησε νά μᾶς δημιουργήσει πρόσθετες δυσκολίες. Ἔπεσε ὅμως ἔξω καί σ' αὐτούς τούς ὑπολογισμούς του. Τό ΚΚΕ πέρασε τήν καμπή μέ παραδειγματική ἑνότητα, πειθαρχία, συνοχή. Ἡ ΙΙΙ συνδιάσκεψή του φανέρωσε, ἔντονα καί ἀδιαμφισβήτητα, τήν ἀδιάρηχτη αὐτή ἑνότητα, πού ἀγκαλιάζει ὅλα του τά στελέχη καί τῆς παρανομίας καί τοῦ ΔΣΕ καί τούς φυλακισμένους καί ἐξόριστους ἀγωνιστές μας. Οἱ προδότες καί πράχτορες, οἱ ὀπορτουνιστές καί συνθηκολόγοι, οἱ χαφιέδες καί ἀντιηγετικοί δέ μπόρεσαν νά δημιουργήσουν οὔτε τό παραμικρό ρῆγμα στίς γραμμές του.

Ἡ ἀνακαταγραφή στό ΚΚΕ, πού τέλειωσε τόρα ἔδειξε κι αὐτή τή δύναμη τῶν κουκουέδων, βοήθησε σοβαρά τά μέλη, τά στελέχη, τό κόμμα ὁλόκληρο, νά δοῦν πιό καλά τόν ἑαυτό τους, τίς ἐλλείψεις καί τίς ἀδυναμίες τους, νά βελτιώσουν τό ἰδεολογικό-πολιτικό ἐπίπεδό τους. Στερεώσαμε πιό πολύ τή μπολ-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

σεβίκικη κομματικότητα. Καθαρίσαμε τό κόμμα ἀπτούς λίγους ἀνίκανους, ἀνάξιους καί σπασμένους. Ἀνεβήκαμε πιό ψηλά. Περάσαμε μέ τήν ἀνακαταγραφή, ἕνα καλό καί ἀπαραίτητο ἐπαναστατικό σχολειό.

Παράλληλα τά γεγονότα στήν Ἑλλάδα δείχνουν ὅτι ἀμερικανοκρατία καί μοναρχοφασισμός παρ' ὅλα τά μέσα πού διάθεσαν καί διαθέτουν δέ μπόρεσαν νά κλονίσουν τήν πίστη καί τή συσπείρωση τοῦ λαοῦ γύρω ἀπτούς κουκουέδες, τό ΚΚΕ.

Ἐπανάπαψη, φυσικά, δέν ἐπιτρέπεται καμιά. Ἔχουμε ν' ἀντιμετωπίσουμε ἀκόμα πολλά ἐμπόδια, δυσκολίες, μπόρες. Τό παραπέρα ἀτσάλωμα τῶν στελεχῶν μας εἶνε ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιά νά τά βγάλουμε ἀποτελεσματικά καλά πέρα στούς νέους ἀγῶνες, πού ἐπέρχονται. Σωστή λενινιστική-σταλινική πολιτική στελεχῶν. Δημιουργική ἀφομοίωση τῆς μπολσεβίκικης πείρας. Θαρραλέα προώθηση καί ἀνάδειξη κάθε κουκουέ πού στέκει γερά πολιτικά, ἔχει ἄκαμπτη κομματικότητα, εἶνε κομματικά εὐθύχτος καί ἀδιάλλαχτος γιά ὅ,τι ἀφορᾶ τό κίνημά μας, τό συμφέρον τοῦ ἀγώνα, τό ΚΚΕ, πού μαθαίνει καί ἀγωνίζεται κουκουέδικα. Τόση ἀνάδειξη καί προώθηση, ὅση σηκώνουν τά κότσια του.

Μόνον ἔτσι ἕνας κομμουνιστής τραβᾶ τό δρόμο στό κόμμα μας. Καί αὐτό πού καταχτᾶ τό παίρνει μέ τίς ἱκανότητες, τή δουλιά του, τά ἔργα του, τήν κομματικότητά του. Κοντολογῆς μέ τό σπαθί του.

Ἔτσι διαπλάθουμε καί διαπαιδαγωγοῦμε τούς ἄξιους κουκουέδες, πού ἔχουν πρότυπό τους τούς μπολσεβίκους. Ἔτσι σφυρηλατοῦμε καί ἀτσαλώνουμε μέσα στή φωτιά τῆς πάλης τούς σημερινούς καί αὐριανούς ἡγέτες καί πολέμαρχούς μας, πού θά φέρουν ὥστο νικηφόρο τέλος τήν ὑπόθεση τοῦ λαοῦ μας.

Ἡ σωστή πολιτική γιά τά στελέχη εἶνε ἕνα ἀπτά θεμέλια, τ' ἀγκωνάρια γιά τό στέρεο κομματικό χτίσιμο, ἕνα ἀπό τά βασικά γνωρίσματα καί τίς κύριες ἀπαιτήσεις στή μπολσεβίκικη τέχνη καθοδήγησης.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Ὁ Στάλιν μᾶς διδάσκει ὅτι τόν καθοδηγητή δέν τόν φτιάνουν τά σχολειά καί τά βιβλία, μά ἡ δουλιά, ἡ πράξη. Καί τή μπολσεβίκικη τέχνη καθοδήγησης θά τή μάθεις, ὄχι ἀπτά χαρτιά καί στά θρανία, μά στή δουλιά, στήν πράξη, στόν ἀγώνα στηριγμένος στή διδασκαλία μας, στό μαρξισμό-λενινισμό, ἐξοπλισμένος μέ τή μπολσεβίκικη πείρα. Ὥστε καί τό βοήθημα αὐτό, τό βιβλίο αὐτό, οὔτε σά συνταγή, οὔτε σάν καλούπι πρέπει νά τό πάρουμε. Οὔτε εἶνε, οὔτε μποροῦσε νάνε αὐτός ὁ προορισμός του. Σκοπός του εἶνε μόνο νά βοηθήσει. Καί κυρίως νά βοηθήσει νά χτυπηθεῖ ἡ συνταγή καί τό καλούπι, ὁ δογματισμός καί ἡ αποστέωση, ἡ προσήλωση στά τσιτάτα. Καί νά δοθεῖ προτεραιότητα στή ζωή, στήν πάλη, στόν ἀγώνα τῶν μαζῶν, πού, ὅμως, σωστά φωτίζονται ἀπτή θεωρία μας, ἀπτό μαρξισμό-λενινισμό.

Οἱ Λένιν καί Στάλιν, ὁ μπολσεβικισμός δέν κουράζονται νά διδάσκουν ὅτι γιά νά μπορεῖς σωστά νά καθοδηγεῖς χρειάζεται πρῶτ' ἀπόλα στενή σύνδεση μέ τίς μάζες, χρειάζεται ὄχι μόνο νά διδάσκεις τίς μάζες μά καί νά διδάσκεσαι ἀπαυτές. Νά πῶς τοποθέτησε τό ζήτημα αὐτό ὁ Στάλιν στήν ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ ΠΚΚ (μπ) τό Μάρτη τοῦ 1937:

> «Ὁ Λένιν μᾶς δίδασκε ὄχι μόνο νά διδάσκουμε τίς μάζες, μά καί νά διδασκόμαστε ἀπτίς μάζες.
>
> Τί σημαίνει αὐτό;
>
> Αὐτό σημαίνει ὅτι ἐμεῖς οἱ καθοδηγητές δέν πρέπει νά μεγαλοπιανόμαστε καί πρέπει νά καταλαβαίνουμε, ὅτι, ἄν εἴμαστε μέλη τῆς ΚΕ, εἴτε λαϊκοί ἐπίτροποι, αὐτό ἀκόμα δέ σημαίνει, ὅτι κατέχουμε ὅλες τίς γνώσεις, πού χρειάζον-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

ται γιά νά καθοδηγεί κανένας σωστά. Ὁ βαθμός μόνος του δέ δίνει γνώσεις καί πείρα. Καί πολύ περισσότερο ὁ τίτλος. Αὐτό σημαίνει, ὅτι μόνο ἡ δική μας πείρα, ἡ πείρα τῶν καθοδηγητῶν δέ φτάνει γιά νά καθοδηγεῖς σωστά, ὅτι, κατά συνέπεια εἶνε ἀναγκαῖο νά συμπληρώνεται ἡ πείρα σου, ἡ πείρα τοῦ καθοδηγητῆ, μέ τήν πείρα τῶν μαζῶν, μέ τήν πείρα τῆς κομματικῆς μάζας, μέ τήν πείρα τῆς ἐργατικῆς τάξης, μέ τήν πείρα τοῦ λαοῦ.

Αὐτό σημαίνει, ὅτι δέν πρέπει οὔτε λεφτό ν' ἀδυνατίζουν καί πολύ περισσότερο νά σπάζουν οἱ δεσμοί μας μέ τίς μάζες.

Αὐτό σημαίνει, τέλος, ὅτι πρέπει προσεχτικά (εὐαίσθητα Ν. Ζ.) ν' ἀκοῦμε τή φωνή τῶν μαζῶν, τή φωνή τῶν ἁπλῶν μελῶν τοῦ κόμματος, τή φωνή αὐτῶν πού λέγονται „μικροί ἄνθρωποι", τή φωνή τοῦ λαοῦ.

Τί πάει νά πεῖ σωστά νά καθοδηγεῖς;

Αὐτό δέ σημαίνει διόλου νά κάθεσαι στό γραφεῖο καί νά σκαρώνεις ὁδηγίες.

Σωστά νά καθοδηγεῖς σημαίνει:

Πρῶτο, νά βρεῖς τή σωστή λύση γιά τό ζήτημα, μά τή σωστή λύση δέ μπορεῖς νά τή βρεῖς χωρίς νά ὑπολογίσεις τήν πείρα τῶν μαζῶν, πού πάνω στήν ἴδια τους τήν πλάτη δοκιμάζουν τ' ἀποτελέσματα τῆς καθοδήγησής μας.

Δέφτερο, νά ὀργανώσεις τήν ἐκτέλεση τῆς σωστῆς ἀπόφασης, πού, ὅμως, δέ μπορεῖ νά γίνει δίχως τήν ἄμεση βοήθεια ἀπό μέρους τῶν μαζῶν.

Τρίτο, νά ὀργανώσεις τόν ἔλεγχο γιά τήν ἐκτέλεση αὐτῆς τῆς ἀπόφασης, πού, πάλι, δέ μπορεῖ νά γίνει χωρίς τήν ἄμεση βοήθεια τῶν μαζῶν.

Ἐμεῖς, οἱ καθοδηγητές, τά πράματα, τά γεγονότα, τούς ἀνθρώπους, τούς βλέπουμε μονάχα ἀπτή μιά μεριά, θάλεγα ἀπτά πάνω, κατά συνέπεια τό ὀπτικό μας πεδίο εἶνε λίγο, εἴτε πολύ περιορισμένο. Οἱ μάζες, ἀντίθετα βλέπουν τά πράματα, τά γεγονότα, τούς ἀνθρώπους ἀπό ἄλλη μεριά, θάλεγα ἀπτά κάτω, τό ὀπτικό τους πεδίο εἶνε, κατά συνέπεια, σ' ἕνα ὁρισμένο βαθμό περιορισμένο. Γιά νάχεις σωστή λύση τοῦ ζητήματος πρέπει νά συνενώσεις αὐτές τίς δυό πεῖρες. Μόνο σέ τέτια περίπτωση ἡ καθοδήγηση θάνε σωστή.

Νά τί πάει νά πεῖ ὄχι μόνο νά διδάσκεις τίς μάζες μά καί νά διδάσκεσαι ἀπτίς μάζες».

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Ὁ Στάλιν μίλησε γιά τό ἴδιο ζήτημα στό λόγο του στήν πρώτη πανενωσιακή σύσκεψη τῶν σταχανοφικῶν (17 Νοέμβρη 1935):

«Ὁ Λένιν δίδασκε, ὅτι πραγματικοί καθοδηγητές-μπολσεβίκοι μποροῦν νάνε μόνο τέτοιοι καθοδηγητές, πού ξέρουν ὄχι μόνο νά διδάσκουν τούς ἐργάτες καί τούς ἀγρότες, μά καί νά διδάσκονται ἀπαυτούς. Σέ κάποιους ἀπτούς μπολσεβίκους δέν ἄρεσαν τά λόγια αὐτά τοῦ Λένιν. Μά ἡ ἱστορία δείχνει ὅτι ὁ Λένιν, καί σ' αὐτό τό πεδίο, εἶχε δίκιο σ' ὅλα τά ἑκατό ἑκατοστά. Πραγματικά, ἑκατομμύρια ἐργαζόμενοι, ἐργάτες καί ἀγρότες δουλέβουν, ζοῦν, παλέβουν. Ποιός μπορεῖ ν' ἀμφιβάλλει, ὅτι αὐτοί οἱ ἄνθρωποι δέ ζοῦν στά χαμένα, ὅτι ζόντας καί παλέβοντας οἱ ἄνθρωποι αὐτοί συσσωρέβουν τεράστια πραχτική πεῖρα; Μήπως μπορεῖ ν' ἀμφιβάλλει κανείς ὅτι καθοδηγητές πού περιφρονοῦν αὐτή τήν πεῖρα δέ μποροῦν νά θεωροῦνται πραγματικοί καθοδηγητές; Κατά συνέπεια ἐμεῖς, οἱ καθοδηγητές τοῦ κόμματος καί τῆς κυβέρνησης, πρέπει ὄχι μόνο νά διδάσκουμε τούς ἐργάτες, μά καί νά διδασκόμαστε ἀπαυτούς».

Ὥστε γιά τόν κουκουέ ἡ λενινιστική-σταλινική ἐπιταγή εἶνε καθαρή καί ἀπαραβίαστη: Ἂν θέλεις σωστά νά καθοδηγεῖς χρειάζεται καί τοῦτο: νά συνδέεσαι στενά μέ τίς μάζες, νά μαθαίνεις ἀπτήν τεράστια πεῖρα, τήν πραχτική γνώση, πού συγκεντρώνουν οἱ μάζες. Ὅποιος τό ἀγνοεῖ καί τό περιφρονεῖ αὐτό, αὐτός σάν καθοδηγητής θά πέσει ἔξω. Ἐπιβάλλεται, στό κόμμα μας, τή μπολσεβίκικη αὐτή ἀλήθεια, νά τή λέμε καί νά τήν ξαναλέμε, συγκεκριμένα, πειστικά, μέσα στή ζωή καί στή δουλιά γιά νά τήν ἀφομοιώνουμε ὅλοι. Ἀπαυτό ἡ δύναμη καί ἀποδοτικότητά μας στή δουλιά θ' ἀνέβει σοβαρά. Φυσικά καί ὅταν διδάσκουν τίς μάζες οἱ κουκουέδες δέν πρέπει νά βάζουν προβλήματα πού δέν τά σηκώνει ἡ κατάσταση, ὁπότε θάχουμε πολιτικά ἐπιζήμια ἀπόσπαση ἀπτῆ μάζα.—χωρίς νά ξεχνᾶμε, ὅτι οἱ Λένιν καί Στάλιν πᾶγαν καί «ἐνάντια στό ρέμα», ὅταν αὐτό τό ἐπέβαλλε τό βασικό συμφέρον τοῦ κινήματος,—ὅτε ὅμως καί νά μένουν πίσω ἀπτίς μάζες. Ὁ Στάλιν διδάσκει:

«Ἡ τέχνη τῆς καθοδήγησης εἶνε σοβαρό ἔργο. Δέν ἐπιτρέπεται νά μένεις πίσω ἀπτό κίνημα, γιατί νά μείνεις πίσω σημαίνει ν' ἀποσπαστεῖς ἀπτίς μάζες. Μά δέν ἐπιτρέπεται καί νά προτρέχεις μπροστά, γιατί νά προτρέξεις μπροστά σημαίνει νά χάσεις τίς μάζες καί ν' ἀπομονώσεις τόν ἑαυ-

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τό σου. Ὅποιος θέλει νά καθοδηγεῖ τό κίνημα καί νά διατηρεῖ μαζί μ' αὐτό τή σύνδεση μέ τά ἑκατομμύρια τῶν μαζῶν, αὐτός πρέπει νά διεξάγει πάλη στά δυό μέτωπα, καί ἐνάντια σ' αὐτούς πού μένουν πίσω καί ἐνάντια σ' αὐτούς, πού προτρέχουν μπροστά.

Τό κόμμα μας εἶνε δυνατό καί ἀκατανίκητο γιατί καθοδηγόντας τό κίνημα ξέρει νά διατηρεῖ καί νά πολλαπλασιάζει τούς δεσμούς του μέ τά ἑκατομμύρια τῶν μαζῶν τῶν ἐργατῶν καί ἀγροτῶν» (τόμ. 12ος, σελ. 199).

Ὅλο τό «μυστικό», τοῦ μπολσεβίκικου θριάμβου σ' ὅλη τή γραμμή, βρίσκεται στό ὅτι οἱ μπολσεβίκοι ξέραν καί ξέρουν τό ἀνυπέρβλητο τῆς Ἀλήθειας τους νά τό κάνουν χτῆμα τοῦ λαοῦ, μαζική λαϊκή δύναμη καί πράξη.

Οἱ μπολσεβίκοι, διδάσκει ὁ Στάλιν,

«εἶνε δυνατοί γιατί κρατοῦν σύνδεση μέ τή μητέρα τους, μέ τίς μάζες πού τούς γέννησαν, τούς ἔθρεψαν, τούς γαλούχησαν καί τούς ἀνάθρεψαν. Καί, ὅσο κρατοῦν τή σύνδεση μέ τή μητέρα τους, μέ τό λαό, ἔχουν ὅλες τίς πιθανότητες νά μείνουν ἀκατανίκητοι.

Αὐτοῦ βρίσκεται τό κλειδί τοῦ ἀκατανίκητου τῆς μπολσεβίκικης καθοδήγησης».

Ὅλο τό νόημα τῆς κατάχτησης τῆς μπολσεβίκικης τέχνης καθοδήγησης αὐτοῦ καί συγκεντρώνεται, σέ τελεφταία ἀνάλυση: νά δεθεῖς ἀδιάρηχτα μέ τίς πιό πλατιές μάζες τῆς ἐργατιᾶς, τῆς ἀγροτιᾶς, ὅλου τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ καί ἐπικεφαλῆς του νά τόν ὁδηγήσεις στή νίκη: στήν ἀνατροπή τῆς ἀστοτσιφλικάδικης κυριαρχίας, στήν ἀπαλλαγή τῆς πατρίδας ἀπτήν ἀμερικανοεγγλέζικη κατοχή. Στή νίκη τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας, πού εἶνε ἡ ἐξουσία τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου. Στήν ἀνοικοδόμηση τῆς νέας ζωῆς, τοῦ σοσιαλισμοῦ.

Τά χρόνια πού πέρασαν ἀπτό 1949 πείσαν καί πείθουν ὁλοένα τό λαό μας, ἀκόμα πιό πολύ μέ τήν ἴδια του τήν πεῖρα, πάνω στήν ἴδια του τήν πλάτη, ὅτι ἄλλος δρόμος ἀπαυτόν πού δείχνει τό ΚΚΕ, ἄλλος ἀπτό μπολσεβίκικο δρόμο γιά τήν εἰρήνη, τή λεφτεριά, τή χορτασιά καί τό σοσιαλισμό δέν ὑπάρχει. Ἡ ἴδια ἡ ζωή τόν δίδαξε καί τόν διδάσκει τό λαό μας, ὅτι ἄν εἶχε νικήσει στά 1946-49 ὁ ΔΣΕ τό νεοελληνικό πρόβλημα θάχε λυθεῖ κουκουέδικα, δηλαδή, λαϊκά καί ὁριστικά. Αὐτή ἡ πεῖρα εἶνε πολύτιμο κεφάλαιο καί ἀπόχτημα γιά τούς νέους ἀγῶνες πού ξεσποῦν καί ἐπέρχονται καί πού θά κρίνουν

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

τήν τύχη τῆς Ἑλλάδας. Οἱ ἀμερικάνοι ἰμπεριαλιστές χώσαν κα στή χώρα μας τή γουρουνίσια μούρη τους «Μα θάγουμε παν γύρι καί στό δικό μας δρόμο». Σ' αὐτό πιστεύει καί γι' αὐτ παλέβει ὁ λαός μας μέ ὅλη του τή δύναμη.

Ποτέ ἡ ἀστοτσιφλικάδικη Ἑλλάδα δέν παρουσίασε τόσ καί τέτια διαφθορά, ξεπεσμό, κακομοιριά, καί ἀπαθλίωση, ἀσο κάτω ἀπτό καθεστώς τῆς ἀμερικανοκρατίας καί τοῦ μοναρχο φασισμοῦ. Ἔχουν μετατρέψει τήν πατρίδα μας σέ ἀπέραντο δε σμωτήριο καί κοιμητήρι. Τούς πνίγει τό αἷμα πού ἔχυσαν καί χύνουν στό Μακρονήσι καί τή Γιούρα, στήν Κεφαλωνιά καί σ' ὁλόκληρη τήν Πελοπόννησο, στήν κάθε γωνιά τῆς μαρτυρικῆς, μά ἀδούλωτης γῆς μας. Καί μόνο στό αἷμα νομίζουν ὅτι βρι σκουν σωτηρία. Γι' αὐτό τό χύνουν παντοῦ. Γι' αὐτό μισοῦν τήν εἰρήνη καί θεοποιοῦν τόν πόλεμο. Γι' αὐτό προσφέρουν 700.000 σφαχτάρια στούς γιάνκηδες.

Τίποτε, ὅμως, δέν πρόκειται νά τούς σώσει. Ὁ λαός τούς μισεῖ θανάσιμα καί τούς ἀντιμάχεται. Καί οἱ κουκουέδες διδά σκονται ἀπτήν πεῖρα τους, μελετᾶν καί μαθαίνουν, ἐνονται πιό γερά μέ τό λαό, χτίζουν στέρεες παράνομες ὀργανώσεις, διδά σκονται τή μπολσεβίκικη τέχνη τῆς νίκης. Μπροστάρηδες ἀτρό μαχτοι τοῦ λαοῦ τόν ὀργανώνουν καί τόν ὁδηγοῦν στήν πάλη παντοῦ ὅπου δουλέβει, ζεῖ, ὑπάρχει. Χτίζουν μέσα στόν ἀγώνα τήν ἑνότητα δράσης, τό πανελλαδικό, πανδημοκρατικό μέτωπο. Μάθαν καί μαθαίνουν τή δύναμη τῆς ὀργάνωσης. Ἡ πραγμα τική ἐπιρροή ἑνός κόμματος μετριέται μέ τή δράση πού εἶνε ἱκα νό νά ὀργανώσει καί νά καθοδηγήσει» εἶπε ὁ Στάλιν στά 1925 στούς γάλλους κομμουνιστές. Καί οἱ κουκουέδες ἀφομοιώνουν καί αὐτή τή σταλινική ἀλήθεια.

Μέ τό μυαλό, τήν ἱκανότητα, τήν αὐτοθυσία, τόν ἡρωισμό, τή δουλιά τους, καταχτᾶν τό λαό.

Τόν ξανάδαμε πάλι τόν κουκουέ ἀγωνιστή. Ὁ Μπελογιάν νης κουρελιάζοντας τήν ἀμερικανόπνεφστη σκηνοθεσία τοῦ μο ναρχοφασισμοῦ δήλωσε:

«Ἂν χρειαστεῖ γιά τό λαό θά δόσουμε καί τή ζωή μας». Καί σεμνά μά καί παλικαρήσια ὁ κουκουές ἀπόδειξε, ὅτι τά λό για του γίνονται πάντα ἔργα. Ὁ Μπελογιάννης νίκησε πέφτον τας μέ τό στερνό προσκλητήρι στό στόμα: «Ζήτω τό ΚΚΕ!». Τή φωνή του, πού γιόμισε ὅλη τή χώρα, δέν ὑπάρχει δύναμη πού νά τή σβήσει. Εἶνε ἡ φωνή τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδας.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Ἡ δύναμή του, ἡ δύναμή μας πηγάζει ἀπτό λαό μας. Ἀπτήν ἐθνική μας ἐπαναστατική ζωή καί παράδοση, ἀπτήν κουκουέδικη πράξη. Καί στηρίζεται στήν παγκόσμια στρατιά τῆς λεφτεριᾶς, τῆς εἰρήνης, τοῦ σοσιαλισμοῦ.

> «Ἀστικός ἐθνικισμός καί προλεταριακός διεθνισμός νά τά δυό ἀνειρήνεφτα-ἐχθρικά συνθήματα, πού ἀνταποκρίνονται στά δυό μεγάλα ταξικά στρατόπεδα ὅλου τοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ κόσμου καί πού ἐκφράζουν δ υ ό πολιτικές (ἀκόμα περισσότερο: δυό κοσμοθεωρίες) στό ἐθνικό ζήτημα» (Λένιν: τόμ. 20ός, σελ. 10).

Στόν κατάπτυστο προδοτικό «ἐθνικόφρονα» καί σωβινιστικό κοσμοπολιτισμό, πού τά λερώνει, τά προδίνει καί τά ξεπουλᾶ ὅλα, ἀντιπαραθέτουμε τόν πιό ὑψηλό καί πατριωτικό διεθνισμό. Στήν ἀνειρήνεφτη πάλη τοῦ λαοῦ μας, πού εἶνε ἀδιάσπαστο κομμάτι τῆς πάλης ὁλόκληρης τῆς προοδεφτικῆς ἀνθρωπότητας, γιά τήν ἀπολύτρωση ἀπτά ἰμπεριαλιστικά δεσμά καί στή βοήθεια καί συμπαράσταση τῆς ἀνθρωπότητας αὐτῆς πρός τόν ἀγώνα μας, βρίσκεται ἡ ἐγγύηση τῆς νίκης.

Οἱ κουκουέδες αὐτό τό δρόμο δείχνουν, αὐτό τό δρόμο χαράζουν, αὐτό τό δρόμο ἀνοίγουν καί καταχτοῦν. Οἱ κουκουέδες, πού ψήνονται καί ἀτσαλώνονται στό μπολσεβίκικο σχολειό τῆς ζωῆς καί τῆς νίκης, ὅπου μαθαίνουν νά ὑπερνικοῦν κάθε δυσκολία, νά ἀντιμετωπίζουν ὁποιαδήποτε μπόρα καί νά νικοῦν.

Στόν τάφο τοῦ Μεγάλου Λένιν ὁ Μεγάλος Στάλιν ἔδοσε στ' ὄνομα τῶν κομμουνιστῶν ὅλου τοῦ κόσμου τό Μεγάλο Ὅρκο, πού ἄρχιζε μέ τά λόγια:

> «Ἐμεῖς οἱ κομμουνιστές εἴμαστε ἄνθρωποι ξεχωριστῆς φτιασιᾶς. Εἴμαστε καμωμένοι ἀπό ξεχωριστό ὑλικό. Εἴμαστε ἐκεῖνοι, πού ἀποτελοῦμε τό στρατό τοῦ μεγάλου προλεταριακοῦ στρατηγοῦ, τό στρατό τοῦ σύντροφου Λένιν. Δέν ὑπάρχει τίποτε ἀνώτερο ἀπτήν τιμή ν' ἀνήκεις σ' αὐτόν τό στρατό. Δέν ὑπάρχει τίποτε ἀνώτερο, ἀπτόν τίτλο τοῦ μέλους τοῦ κόμματος, πού θεμελιωτῆς καί καθοδηγητής του εἶνε ὁ σύντροφος Λένιν. Δέν εἶνε γιά τόν καθένα νάνε μέλος τέτιου κόμματος. Δέ μπορεῖ ὁ καθένας ν' ἀντέξει στίς καταδρομές καί τίς μπόρες, πού συνδέονται μέ τό νάνε μέλος τέτιου κόμματος. Παιδιά τῆς ἐργατικῆς τάξης, παιδιά τῆς ἀνέχειας καί τῆς πάλης, παιδιά ἀπίστεφτων στερήσεων καί ἡρωικῶν προσπαθειῶν, νά ποιοί πρίν ἀπόλα πρέπει νάνε μέλη τέτιου κόμματος».

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5

Τέτιο κόμμα, κόμμα λενινιστικό-σταλινικό, χτίζουν, μέσα στίς μπόρες καί τίς καταδρομές, οί κουκουέδες. Κόμμα ένιαίο, μονολιθικό, άδιάσπαστο, έπαναστατικό, πού ξεριζώνει κάθε συνθηκολόγηση καί όπορτουνισμό καί δεμένα άδιάσπαστα μέ τό λαό τόν όδηγᾶ στόν άνηφορικό καί βασανιστικό δρόμο τῆς νίκης. Ὁ δρόμος αὐτός εἶνε γιομάτος ἀγκάθια καί θυσίες. Μά ὅσες θυσίες καί ἄν χρειαστεῖ ἀκόμα νά δόσουμε ἡ νίκη θἆνε δική μας, μόνο δική μας.

Μάης 1951 - Μάης 1952

Σημείωσ'η. Οἱ παραπομπές γιά τά ἀποσπάσματα {πού πάρθηκαν ἀπό ἔργα τῶν Μάρξ-Ἔνγκελς-Λένιν-Στάλιν ἀναφέρονται στή ρούσικη ἔκδοση αὐτῶν τῶν ἔργων.

Approved For Release 2008/11/20 : CIA-RDP80-00810A000100330011-5